

சமகால இந்தியா

நூலாசிரியர்

முனைவர் ரெ. செல்வராசு

இணைப் பேராசிரியர்,
வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

வரலாற்றுத் துறை,

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

(தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்)

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு- 627 012.

ஜனவரி – 2025

1.	I	மக்கட்தொகை விவரம் - இந்திய மக்கள் தொகையின் சிறப்பம்சங்கள் - மக்கட்தொகை வளர்ச்சி - மதம் - மொழி - தொழில் - மக்கட்தொகை பற்றிய தேசியக் கொள்கை அரசியல் வளர்ச்சி - மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு - ஒருமைப்பாட்டு வழிமுறைகள் - அரசியல் கட்சிகள் - சாஸ்திரியிலிருந்து இந்திரா காந்தி வரை - ராஜீவ் ஆண்டுகள் - பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.	1-61
2.	II	அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் - இந்திய அரசின் கொள்கை - அணு மற்றும் நுண்ணணு கொள்கை - விண்வெளி ஆய்வு - இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (ISRO) - பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு (DRDO) - தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) - தேசிய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள். போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்புகள் - இரயில்வே - சாலைகள் - கப்பல் போக்குவரத்து - சைவிலியன் விமான சேவை - அஞ்சல் மற்றும் தொலைஅலைப்பேசி - தொலைத்தொடர்பு - நிலைத்தொடர்பு - இன்டர்நெட் - தொடர்பு செயற்கைக்கோல்கள் - மொபைல் தொடர்பு.	62-128
3.	III	பொருளாதார மேம்பாடு - திட்டக் குழு - தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் - மாநிலத் திட்டங்கள் - ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் - தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் அவற்றின் தாக்கம். வெளியுறவுக் கொள்கை - வெளியுறவுக் கொள்கையின் நோக்கங்கள், இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் - இந்தியா மற்றும் சீனா - இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் - இந்தியா மற்றும் அமெரிக்கா - இந்தியா மற்றும் ரஷ்யா. இந்திய சமூகம் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற சூழல் :— சமூக நலனைப் பாதுகாப்பதற்கான அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு கல்வி - இந்திய கல்வி ஆணையம் - பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையம் - கோத்தாரி ஆணையம் - பெண்கள் கல்வியின் முன்னேற்றம் - அறிவியல் கல்வியின் வளர்ச்சி.	129-176
4.	IV	கலாச்சாரம் மற்றும் கலைகள் - சமூகம் - மதம் - குடும்பம் - பண்டிகைகள் - உணவு வகைகள் - பொழுதுபோக்கு மற்றும் விளையாட்டு - நிகழ்த்து கலைகள் - நாடகம் மற்றும் சினிமா - நாட்டுப்புற கலைகள்	177-210
5.	V	இணைப்பு கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்	211-242
			245

இயல் - முதல்

மக்கட்தொகை விவரம் - இந்திய மக்கள் தொகையின் சிறப்பம்சங்கள் - மக்கள்தொகை வளர்ச்சி - மதம் - மொழி - தொழில் - மக்கள்தொகை பற்றிய தேசியக் கொள்கை அரசியல் வளர்ச்சி - மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு - ஒருமைப்பாட்டு வழிமுறைகள் - அரசியல் கட்சிகள் - சாஸ்திரியிலிருந்து இந்திரா காந்தி வரை - ராஜீவ் ஆண்டுகள் - பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.

நோக்கங்கள்

- இந்திய மக்கள்தொகையின் வளர்ச்சி புரிந்துகொள்வது
- மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பை ஆய்வு செய்வது
- அரசியல் வளர்ச்சியின் காலவரிசையைத் தெரிந்து கொள்ளல்

இதுவரையில் மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையில் சீனா முதலிடம் வகித்துவந்தது. தற்போது, இந்தியா முதலிடத்துக்கு நகர்ந்துள்ளது. 'வேர்ல்டு பாப்புலேஷன் ரிவியூ' (World Population Review) அமைப்பின் கணக்கீட்டின்படி, இந்தியாவின் மக்கள் தொகை தற்போது 142.78 கோடியாகவும். சீனாவின் மக்கள் தொகை 142.56 கோடியாகவும் உள்ளது.

முன்பு, மக்கள் தொகை பெருக்கம் என்பது நாட்டின் வளர்ச்சியை பாதிக்கும் காரணியாக பார்க்கப்பட்டது. இந்தப் பார்வையின் நீட்சியாகத்தான் 1970-களில் - இந்தியாவில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு தீவிரமாக்கப்பட்டது. அந்த சமயத்தில் இந்தியா பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கி இருந்தது. தற்போது மக்கள் தொகை பெருக்கம் மீதான உலகளாவிய பார்வை மாறி இருக்கிறது. உலக அளவில் பொருளாதார வாய்ப்புகள் அதிகரித்துள்ள நிலையில், மக்கள் தொகை பெருக்கம் என்பது ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் காரணியாக பார்க்கப்படுகிறது. இந்தச் சூழலில்தான், மக்கள் தொகையில் சீனாவை இந்தியா முந்தி இருப்பது, சர்வதேச கவனம் ஈர்த்து இருக்கிறது.

மக்கள் தொகை என்பது பெரும் சந்தை வாய்ப்பை உருவாக்கக் கூடியது. மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதால், அதற்கேற்ப நுகர்வு அதிகரிக்கும். நுகர்வைப் பூர்த்தி செய்ய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டியது அவசியம். அதிக தொழில் வாய்ப்புகள் உருவாகும். இந்தச் சந்தையை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த உள்ளநாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் முதலீடுகள் பெருகும். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், 2050-ல் தனிநபர் வருமானம் 700 சதவீதம் உயர்ந்து 16 ஆயிரம் டாலராக உயரும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், மக்களின் நுகர்வு திறன் தற்சமயம் இருப்பதை விட 4 மடங்கு அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்தியாவின் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு என்பது சந்தை வாய்ப்பு என்பதைத் தாண்டி, வேறொரு காரணத்துக்காகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சீனாவின் மக்கள் தொகை இந்தியாவை ஒப்பிடுகையில் பின்தங்க மட்டும் செய்யவில்லை, சரியவும் ஆரம்பித்திருக்கிறது. 2050-ல் இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 160 கோடியாக அதிகரித்திருக்கும் என்றும் சீனாவின் மக்கள் தொகையோ 130 கோடியாக குறைந்திருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 2050-ல் இந்தியர்களின் சராசரி வயது 38-ஆக இருக்கும் என்றும் அதுவே சீனாவின் சராசரி வயது 50-ஆக இருக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சீனாவில் வயதானவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது.

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், அதன்மக்கள் தொகையில் இளைய தலைமுறையினரின் எண்ணிக்கைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. 15 முதல் 64 வயது என்பது வேலை செய்வதற்குரிய வயதாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வயதுக்குட்பட்டவர்களே ஒரு நாட்டின் வேலைசார் கட்டமைப்பில் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

தற்சமயம் இந்தியர்களின் சராசரி வயது 29 ஆக உள்ளது. தற்போதைய கணிப்பின்படி, இன்னும் 30 ஆண்டுகளில் அது அதிகபட்சமாக 38-ஆகவே உயரும். இதனால், இந்திய மக்கள் தொகையில், வேலைசார் கட்டமைப்பில் பங்கேற்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும். இது தொழில் வளர்ச்சியில் இந்தியாவுக்கு பெரும் வாய்ப்பாக பார்க்கப்படுகிறது.

தற்போது இந்தியா பொருளாதார ரீதியாக பிரிட்டனை பின்னுக்குத் தள்ளி 5-வது இடத்துக்கு முன்னேறியுள்ளது. 2030-க்கு ஆண்டுக்குள் இந்தியா 3-வது இடம் பிடிக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் வளர்ச்சியில் அதன் டிஜிட்டல் கட்டமைப்பும் ஸ்டார்ட்-அப் நிறுவனங்களின் பெருக்கமும் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றன. தற்போது அறிமுகமாகியுள்ள 5ஜி தொழில்நுட்பம் இந்தியாவின் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும் லட்சக்கணக்கான புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தற்சமயம், இந்திய மக்கள் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பேர் தாராளமய அறிமுகத்துக்கு - அதாவது 1990-க்கு - பிறகு பிறந்தவர்கள். இவர்கள் நவீன தொழில்நுட்பங்களை கற்றுக்கொள்ளும் திறன்களைக் கொண்டிருப்பது இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ளது. அந்தவகையில், இந்தியாவின் அடுத்த 30 ஆண்டுகால தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியிலும் இளைய தலைமுறையினரின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாக இருக்கும்.

அதேசமயம், மக்கள் தொகை பெருக்கம் சார்ந்து இந்தியாவுக்கு நிறைய சவால்களும் இருக்கின்றன. தற்போது இந்தியாவில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு மிகத் தீவிரமாக நிலவுகிறது. கல்வி மற்றும் சுகாதாரக் கட்டமைப்பில் இந்தியா பின்தங்கி உள்ளது. வேலைவாய்ப்பு சார்ந்தும் கடும் நெருக்கடியில் இந்தியா உள்ளது. வேலைசார் கட்டமைப்பில் பெண்களின் பங்கு மிகக் குறைவாக உள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைகளை

தீர்ப்பதன் வழியாகவே, அதிகரித்துவரும் மக்கள் தொகையை, வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பாக இந்தியா பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால், அது கூடுதல் சுமையாக மாறும் என்று நிபுணர்கள் எச்சரிக்கின்றனர்.

இந்திய மக்கள் தொகையின் சிறப்பம்சங்கள்

1. உலகின் இரண்டாவது மிகப்பெரிய மக்கள் தொகை

இந்தியா உலகில் சீனாவுக்குப் பிறகு இரண்டாவது மிகப்பெரிய மக்கள் தொகையை கொண்ட நாடாகும். இந்திய மக்கள் தொகை சுமார் 140 கோடி வரையில் உள்ளது.

2. பல்வேறு மொழிகள் மற்றும் மதங்கள்

இந்தியாவில் 22 அதிகாரப்பூர்வ மொழிகள் உள்ளன மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான பிற மொழிகள் மற்றும் வழக்குகள் பேசப்படுகின்றன. இதில் இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்துவர், சிக்ஸ், ஜெயின் மற்றும் பல்வேறு மதங்கள் உள்ளன.

3. பல்வேறு சமூகங்கள் மற்றும் சாதிகள்

இந்திய மக்கள் பல சமூகங்களிலும் சாதிகளிலும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இது இந்தியாவின் சமூக அமைப்பின் சிக்கலான தன்மையை காட்டுகிறது.

4. அதிகமான இளம் மக்கள்

இந்திய மக்கள் தொகையில் 60% இளம் வயதினர்கள் உள்ளனர். இதன் மூலம் இந்தியா ஒரு இளம் நாடாகத் திகழ்கிறது. இது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான முக்கிய வாய்ப்பாக கருதப்படுகிறது.

5. கிராமப்புற மற்றும் நகர மக்கள்

இந்திய மக்கள் சுமார் 65% கிராமப்புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். ஆனால் நகர்ப்புற மக்கள் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்து வருகிறது.

6. மக்கள் தொகை வளர்ச்சி

இந்திய மக்கள் தொகை அதிக வேகத்தில் வளர்கிறது. இது பொருளாதார, சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவால்களை உருவாக்குகிறது.

7. பாலின விகிதம்

இந்தியாவில் பாலின விகிதம் (ஆண்:பெண்) சமமாக இல்லாமல், சில பகுதிகளில் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளது. இது பெண்கள் மீதான சமூக பாரபட்சங்களின் விளைவு.

8. வாழ்க்கைநிலை மற்றும் கல்வி

மக்கள் வாழ்க்கைநிலை மாநிலங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு போன்ற அடிப்படை வசதிகள் அனைத்துத் தரத்திலும் கிடைக்கவில்லை.

இந்தியாவில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி

அறிமுகம்:

1871 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலிருந்து, இந்தியா மக்கள்தொகையில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளது. தற்போது, 121 கோடி மக்களைக் கொண்ட இந்தியா உலகின் இரண்டாவது அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட

நாடாகும். இந்தியாவில் இந்த விரைவான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விரைவான நகரமயமாக்கல் மற்றும் பொது மக்களின் சராசரி வயது குறைவால் வகைப்படுத்தப்பட்டது, இது இந்தியாவை உலகின் இளைய நாடுகளில் ஒன்றாக மாற்றியது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் கட்டங்களை நான்கு தனித்துவமான வளர்ச்சி கட்டங்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

- 1891-1921 – தேக்கமடைந்த வளர்ச்சியின் கட்டம்
- 1921-1951 – நிலையான வளர்ச்சியின் கட்டம்
- 1951-1981- மக்கள்தொகை வெடிப்பின் கட்டம்
- 1981- 2011 (தொற்றுநோய் காரணமாக 2021 இல் திட்டமிடப்பட்ட மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு ஒத்திவைக்கப்பட்டது - (மக்கள்தொகையை நிலைப்படுத்தும் கட்டம்.

மக்கள்தொகை வெடிப்பு மற்றும் வளர்ச்சியுடன், மக்கள்தொகை வளர்ச்சியிலும் நிறைய மாறுபாடுகள் இருந்தன. வட மாநிலங்களில் மக்கள்தொகை தொடர்ந்து வேகமாக வளர்ந்து வருவதாகத் தோன்றியது, அதே நேரத்தில் கோவா, கேரளா, தமிழ்நாடு போன்ற தென் மாநிலங்கள் HDI இல் உயர்ந்த இடத்தில் உள்ளன, அவை மக்கள்தொகை வெடிப்பைக் கட்டுப்படுத்தின. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியுடன், இளைஞர்களின் திறன் பயிற்சி, குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச்சத்து உணவு வழங்குதல், வளர்ந்து வரும் இளைஞர்களுக்கான வேலைவாய்ப்புகள் போன்ற இளம் பருவத்தினரின் பிற சவால்கள் மற்றும் சிக்கல்களும் இதனுடன் இருந்தன.

கட்டம் (i)- 1891-1921

1891 முதல் 1921 வரையிலான கட்டத்தை மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் முதல் கட்டமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இந்தக் கட்டத்தில், நாட்டின் மக்கள் தொகை 1891 இல் 23.6 கோடியிலிருந்து 1921 இல் 25.1 கோடியாக (வெறும் 0.19% வளர்ச்சி) வளர்ந்தது. இந்தக் கட்டத்தில் மக்கள் தொகையின் தேக்கநிலை மற்றும் மந்தமான வளர்ச்சி காரணமாக, மக்கள் தொகை வளர்ச்சியின் இந்தக் கட்டம் " தேக்கமடைந்த மக்கள் தொகை" கட்டம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

மக்கள்தொகையில் இத்தகைய மோசமான வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று சுகாதார உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சேவைகள் இல்லாதது. இந்த கட்டத்தில் பிறப்பு விகிதம் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 47 பிறப்புகள் என்ற அளவில் அதிகரித்தது, ஆனால் இறப்பு விகிதமும் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 45 இறப்புகள் என்ற அளவுக்கு அதிகமாக இருந்தது. குழந்தை இறப்பு விகிதமும் 1000 பிறப்புகளுக்கு 218 இறப்புகள் என்ற உச்சத்தில் இருந்தது. இந்தியாவில் சுகாதார சேவைகளை நோக்கிய பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் மந்தமான அணுகுமுறை, 1890 களில் பிரபலமான பிளேக் அல்லது 1920 களில் மில்லியன் கணக்கானவர்களைக் கொன்ற ஸ்பானிஷ் காய்ச்சல் போன்ற பல்வேறு தொற்றுநோய்களை சமாளிக்க நிர்வாகத்தை இயலாது ஆக்கியது.

கட்டம் (ii) – 1921- 1951

1921-1951 வரையிலான மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் இந்தக் கட்டம் " நிலையான வளர்ச்சி" காலம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் மக்கள் தொகை 1921 இல் 25.1 கோடியிலிருந்து 1951 இல் 36.1 கோடியாக அதிகரித்தது, இது 11 கோடி வளர்ச்சி அல்லது 1.22% கூட்டு ஆண்டு வளர்ச்சி (CAGR) ஆகும், இது மிதமான வளர்ச்சி விகிதமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் கட்டம் நாட்டில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த சமூக-அரசியல் மாற்றங்களின் விளைவாக இந்திய மக்கள்தொகை ஒரு புதிய சகாப்தமாக மாறுவதைக் கண்டது.

பிறப்பு விகிதம் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 42 ஆக நிலையாக இருந்தது, ஆனால் இறப்பு விகிதம் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 45 இல் இருந்து 1000 மக்கள்தொகைக்கு 27 ஆக பாரிய வீழ்ச்சியைக் கண்டது. நாட்டின் சுகாதார உள்கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமும், தொற்றுநோய்கள் மற்றும் வெடிப்புகளைக் கட்டுப்படுத்த நிர்வாகத்தின் வெற்றிகரமான முயற்சிகளும் இந்தக் கட்டத்தில் இறப்பு விகிதங்களைக் குறைப்பதில் பெரும் பங்களித்தன.

இந்தக் கட்டத்தில், இந்தியா மக்கள்தொகை மாற்றத்தின் இரண்டாம் கட்டத்திற்குள் நுழைந்தது, இது அதிக பிறப்பு விகிதங்களை ஏற்படுத்தும் அதே வேளையில் இறப்பு விகிதங்கள் தொடர்ந்து குறைந்து வருகின்றன.

கட்டம் (iii) – 1951-1981

மூன்றாவது 30 ஆண்டுக் கட்டத்தில், இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 36.1 கோடியிலிருந்து 68.3 கோடியாக கிட்டத்தட்ட இரு மடங்காக உயர்ந்தது, கூட்டு வளர்ச்சி விகிதம் (CAGR) 2.14%. இது இந்திய மக்கள்தொகையின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் கூர்மையான முன்னேற்றமாகும், எனவே இந்த கட்டம் " விரைவான உயர் வளர்ச்சி" கட்டமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்திய மக்கள்தொகையில் சாதனை அளவாக 32 கோடி வளர்ச்சி ஏற்பட்டது, இது முந்தைய கட்டத்தில் இருந்த வளர்ச்சியை விட கிட்டத்தட்ட 3 மடங்கு அதிகமாகும்.

மக்கள்தொகை மாற்றத்தின் மூன்றாம் கட்டம் பிறப்பு விகிதங்கள் குறைதல் மற்றும் இறப்பு விகிதங்களில் கூர்மையான வீழ்ச்சியால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது, இது மக்கள்தொகையில் அதிக நிகர கூட்டலுக்கு வழிவகுக்கிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் இந்த கட்டத்தில், இந்தியாவின் பிறப்பு விகிதம் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 42 இலிருந்து 1000 மக்கள்தொகைக்கு 32 ஆகக் குறைந்தது, அதே நேரத்தில் இறப்பு விகிதம் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 27 இலிருந்து 1000 மக்கள்தொகைக்கு 15 ஆகக் குறைந்தது.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு, சுகாதாரம் மற்றும் நலன்புரி தொடர்பான பல்வேறு அரசாங்க நடவடிக்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களின் உதவியுடன், நாட்டில் சுகாதார உள்கட்டமைப்பு உயிரிழப்புகள் மற்றும் இறப்பு நிகழ்வுகள் கட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டன. இந்தக் கட்டத்தில்தான் இந்தியா பல்வேறு வெகுஜன தடுப்பூசி திட்டங்களை உருவாக்கி

செயல்படுத்தத் தொடங்கியது, இது இறப்பு விகிதங்களைக் குறைப்பதற்கான காரணத்தை மேலும் அதிகரித்தது. இவை அனைத்தும் பிறப்பு விகிதங்கள் தொடர்ந்து அதிகமாக இருந்ததால், நாட்டின் மக்கள்தொகையில் மிகப்பெரிய வெடிப்புக்கு வழிவகுத்தது.

கட்டம் (iv) – 1981-2011

மக்கள்தொகை மாற்றத்தின் இறுதி கட்டத்தில் பிறப்பு விகிதங்கள் குறைவதும், இறப்பு விகிதங்கள் குறைவதும் அடங்கும், இது மக்கள்தொகையை நிலையாக உயர்த்த வழிவகுக்கிறது. ஆனால் பிறப்பு விகிதங்கள் இறப்பு விகிதங்களை விட மிக அதிகமாக இருப்பதால், நாட்டின் மக்கள் தொகை 1981 இல் 68.3 கோடியிலிருந்து 2011 இல் 121 கோடியாக தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது, இது மொத்தம் 77% வளர்ச்சியாகும். இந்த கட்டம் "குறைவின் திட்டவட்டமான அறிகுறிகளுடன் கூடிய உயர் வளர்ச்சி நிலை" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. 1991-2001 தசாப்தத்தில் மக்கள் தொகை 84.4 கோடியிலிருந்து 100.2 கோடியாகவும், 2001-2011 முதல் 100.2 கோடியிலிருந்து 121 கோடியாகவும் உயர்ந்து 18.1 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது.

இந்தக் கட்டத்தில் பிறப்பு விகிதம் 1000-க்கு 32 ஆக இருந்து 1000-க்கு 22 ஆக தொடர்ந்து குறைந்து வந்தது. பிறப்பு விகிதங்களுடன், இறப்பு விகிதங்களும் 1000 மக்கள்தொகைக்கு 7 ஆகக் குறைந்தன. இத்தகைய அற்புதமான புள்ளிவிவரங்களுக்கு முக்கிய காரணம் 1991 சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியாகும்.

மக்கள்தொகை வளர்ச்சியில் பிராந்திய மாறுபாடு

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவின் பொது மக்கள் தொகை மிகப்பெரிய வளர்ச்சியைக் கண்டாலும், வளர்ச்சியின் பிராந்திய விநியோகம் விகிதாசாரமற்றதாக இருந்தது. இந்தி பேசும் மாநிலங்கள் (உத்தரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பீகார், மத்தியப் பிரதேசம், ஹரியானா போன்றவை) 20-25% அதிக மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்தன, அதே நேரத்தில் கோவா, தமிழ்நாடு, கேரளா, கர்நாடகா போன்ற தென் மாநிலங்கள் 1991-2001 காலகட்டத்தில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை 20% ஐ தாண்டாமல் கட்டுப்படுத்தின.

நாட்டின் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் இளம் பருவத்தினரின் பங்கின் அதிகரிப்பு ஆகும். 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, மொத்த மக்கள்தொகையில் இளம் பருவத்தினர் 20.9% ஆக உள்ளனர். இது இந்தியா போன்ற வளரும் நாட்டிற்கு ஒரு பெரிய நேர்மறையான புள்ளியாகும், இது "மக்கள்தொகை ஈவுத்தொகையின்" நன்மைகளைப் பெற முடியும். தொடர்புடைய திறன்கள், கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பிற வாய்ப்புகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்புகளை

வழங்குவதன் மூலம் மேற்கூறிய சொத்தை கவனமாகப் பயன்படுத்துவது அரசாங்கத்திற்கும் சமமாக முக்கியமானது.

இந்தியாவின் மக்கள்தொகை வளர்ச்சிப் பாதை இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக் கதையுடன் அதிக தொடர்பைப் பின்பற்றி வருகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, கல்வி, உள்கட்டமைப்பு, நகரமயமாக்கல் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றின் பரவலுடன் நாடு வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியதும், மக்கள்தொகை வளர்ச்சியும் மெதுவாகத் தொடங்கியது, மொத்த கருவறுதல் விகிதம் 1950 இல் ஒரு பெண்ணுக்கு 6 குழந்தைகளிலிருந்து 2021 இல் 2.2 ஆகக் குறைந்தது. திட்டமிடப்பட்ட 2021 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டிருந்தால் மேலும் நுண்ணறிவுகள் கிடைத்திருக்கலாம், இது எங்கள் பாடங்களின் விவகாரங்கள் குறித்து எங்கள் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு சிறந்த யோசனையை அளித்திருக்கும். இந்த விஷயத்தில் மேலும் நுண்ணறிவுகளுக்கு, மாணவர்கள் துறையின் வலைத்தளத்தில் கிடைக்கும் இந்தியாவிற்கான மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தரவுகளைப் பார்க்கலாம்.

இந்தியாவில் மதம்

- இந்திய அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட மத நம்பிக்கை முறைக்குக் கட்டுப்படவில்லை.
- இந்தியாவில் பல்வேறு மதங்கள் அதிக அளவில் உள்ளன.
- எண்ணற்ற பல்வேறு நம்பிக்கைகள் மற்றும் பிரிவுகள் உள்ளன.
- பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நாகரிகங்கள் நிறைந்த வரலாறு இந்த எண்ணிக்கையில் சேர்த்துள்ளது.
- பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் பல்வேறு சமூக அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளனர்.
- 80% மக்கள்தொகையால் பின்பற்றப்படும் முக்கிய மதம் இந்து மதம்.

இந்தியாவில் மத வகைகள்

- ஆதிக்க இந்து மதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தின் காரணமாக சில மதங்கள் தோன்றின, அவற்றில் சமணம், பௌத்தம் மற்றும் சீக்கியம் ஆகியவை அடங்கும்.
- வெற்றி அல்லது காலனித்துவத்தின் காரணமாக உருவாக்கப்பட்ட மத நம்பிக்கை அமைப்புகளில் இஸ்லாம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் ஆகியவை அடங்கும்.
- புலம்பெயர்ந்த மதக் குழுக்களில் யூதர்கள், ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் மற்றும் பஹாய் நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுபவர்கள் அடங்குவர்.

இந்து மதம்

- இந்து மதம் நாட்டில் மிகவும் பிரபலமான மதங்களில் ஒன்றாகும் , ஆனால் அது பரந்த அளவிலான வழிபாட்டு முறைகளையும் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியது.
- இந்து மதம் என்பது 'இந்து' என்ற வார்த்தையிலிருந்து உருவானது , இது சிந்து நதியைச் சுற்றியுள்ள புவியியல் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களைக் குறிக்கும் நோக்கம் கொண்டது .

- அதன் மிக அடிப்படையான மட்டத்தில், இந்து மதம் வேதத்திற்கு முந்தைய மற்றும் வேத மத தத்துவங்களிலிருந்து அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கடன் வாங்குகிறது.
- கிமு 2000 ஆம் ஆண்டில் ஆரியர்கள் சிந்து நதிக்கரையில் குடியேறியபோது இந்து மதத்தின் தோற்றம் காணப்பட்டது.
- "இந்து" என்பது வட இந்தியா வழியாகப் பாயும் சிந்து நதியிலிருந்து அதன் தோற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்.
- சிந்து நதி முற்காலத்தில் 'சிந்து' என்று அழைக்கப்பட்டது.
- இருப்பினும், இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்த பாரசீக்கர்கள் சிந்து நதியை 'இந்து' என்றும், அதன் நிலத்தை 'இந்துஸ்தான்' என்றும், அதில் வசிப்பவர்களை இந்துக்கள் என்றும் அழைத்தனர்.
- எனவே இந்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் இந்துக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

பிரம்ம சமாஜ்

- இது இந்து மதத்தின் பிரச்சினைகளை கேள்வி கேட்க விரும்பிய ராஜா ராம்மோகன் ராயுடன் தொடங்கியது.
- இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவும், வேதாந்தத்தின் உண்மையைக் கண்டறியவும், அவர் 1828 இல் பிரம்ம சமாஜத்தை நிறுவினார்.
- இது உருவப்பட ஓவியத்தையும், எந்தவிதமான உருவ வழிபாட்டையும் எதிர்த்தது.
- பல வருட பிரச்சாரத்திற்குப் பிறகு பின்னர் ஒழிக்கப்பட்ட சதியின் தீய பழக்கவழக்கங்களுக்கு எதிராக அது குரல் கொடுத்தது.
- மக்களிடம் கல்வியைக் கொண்டு செல்வதற்காக இரண்டு பள்ளிகளை அவர் நிறுவினார்.

ஆர்ய சமாஜ் / ஷ்ரமணா

- இந்து மதத்தை உள்ளிருந்து புதுப்பிக்கும் குறிக்கோளுடன் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி இதை நிறுவினார்.
- அவர்கள் வேதங்களின் மேலாதிக்கத்தை நம்பினர், மேலும் அவை அனைத்து மதிப்புகள் மற்றும் அறிவுகளின் களஞ்சியம் என்று கூறினர்.
- மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக உழைப்பது அவர்களின் முக்கிய கொள்கைகளில் ஒன்றாகும்.
- அவர்கள் பொதுமக்களுக்கு கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை நம்பினர் மற்றும் ஏராளமான பள்ளிகளை நிறுவினர்.
- அவர்கள் உருவச் சிலைகளை நிராகரித்து, இந்துக்கள் அல்லாதவர்களை இந்து மதத்திற்கு மாற்ற முயன்றனர்.
- அவர் சுத்தி அல்லது சுத்திகரிப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கினார், இது மதமாற்றம் நடைபெற வழிவகுத்தது.

சமண மதம்

- 'ஜெயின்' என்ற சொல் 'ஜினா' அல்லது 'ஜைனா' என்ற வார்த்தையிலிருந்து உருவானது , அதாவது 'வெற்றியாளர்'.
- தங்கள் மதம் தங்கள் ஆசைகளை வென்று கட்டுப்படுத்திய மக்களால் ஆனது என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.
- சமண மதத்திற்கு ஒரு நிறுவனர் கூட இல்லை; மாறாக, உண்மை உலகிற்கு கடினமான மற்றும் மாறுபட்ட காலங்களில் வழி காட்டும் ஒரு ஆசிரியரால் கொண்டு வரப்படுகிறது, அவர் தீர்த்தங்கரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- மகாவீரருக்கு முன்பு, சமண மதத்தில் 23 தீர்த்தங்கரர்கள் அல்லது சிறந்த கற்றறிந்த மனிதர்கள் இருந்தனர்.
- சமண மதத்தை நிறுவியவர் மகாவீரர் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது ; இருப்பினும், அவர் 24வது மற்றும் இறுதி தீர்த்தங்கரர் ஆவார்.
- அவர் தனது ஆன்மீக இலக்கை அடைவார், மேலும் மோட்சத்தை அல்லது விடுதலையை எவ்வாறு அடைவது என்பதை மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பார்.
- புத்த மதத்தைப் போலவே சமண மதமும் வேத அதிகாரத்தை நிராகரிக்கிறது .
- இருப்பினும், அது ஆன்மா) ஆத்மா (இருப்பதை நம்புகிறது . ஆன்மா என்பது சமண தத்துவத்தின் மைய மற்றும் முதன்மை மையமாகும் .
- ஆன்மாதான் இருப்பை அனுபவித்து அறிவைப் பெறுகிறது, மனம் அல்லது உடல் அல்ல, இவை இரண்டும் ஒரு பொருளின் நிறை என்று கருதப்படுகின்றன.
- சமண மதம் அனைத்து வகையான உயிர்களிடமும் இரக்கத்தையும் அன்பையும் போதித்தது.
- சமண மதத்தின் பெரும்பாலான பிரசங்கங்கள் பொது மக்களின் மொழியிலேயே செய்யப்பட்டன.
- அவர்கள் பிராமண மொழியான சமஸ்கிருதத்தைப் பயன்படுத்துவதை நிராகரித்தனர்.

புத்த மதம்

- இது இந்திய துணைக் கண்டத்தில் தோன்றி, பின்னர் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் பெரும் பகுதிகளுக்குப் பரவிய உலகின் முக்கிய மதங்களில் ஒன்றாகும் .
- புத்தர் என்று அறியப்பட்ட சித்தார்த்தரின் மாடி , புத்த மதத்தின் தோற்றத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
- புத்த மதத்தின் மரபுகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் அனைத்தும் புத்தருக்குக் காரணம்.
- கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் மற்றும் இந்து மதத்திற்குப் பிறகு, இது உலகின் நான்காவது பெரிய மதமாகும் .

- உலக மக்கள் தொகையில் சுமார் 7% பேர் புத்த மதத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள் .
- இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் 0.7 சதவீதம் பேர் அல்லது 8.4 மில்லியன் மக்கள் பௌத்தர்கள், அவர்களில் பெரும்பாலோர் மகாராஷ்டிராவில் வாழ்கின்றனர்.
- இது ஒரு தத்துவ அமைப்பு மற்றும் ஒழுக்க நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- அதன் அடிப்படைத் தத்துவம் புத்தர் வழங்கிய நான்கு உன்னத உண்மைகளைக் கொண்டுள்ளது.
- அசோகர் பேரரசரால் பௌத்தம் ஆதரிக்கப்பட்டபோது அது வேகமாக வளர்ந்தது .

சீக்கியம்

- சீக்கிய மதத்தின் வரலாறு குருநானக்கின் வாழ்க்கை, காலங்கள் மற்றும் போதனைகளுடன் (1469-1539) தொடங்குகிறது.
- அவர் வேறுபட்ட கண்ணோட்டத்தைக் கொண்ட ஒரு இணக்கமற்றவராக இருந்தார் . இந்து மதத்திற்கு எதிராக அவர் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டார்.
- அவர் பஞ்சாப் மக்களின் தற்போதைய வாழ்க்கை முறையை விமர்சித்தது மட்டுமல்லாமல், தனது ஆதரவாளர்களுக்கு சமூக-மத அமைப்பின் மாற்று முறையையும் வழங்கினார்.
- தர்மசாலையில் கூட்டு வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலமும், மக்களை ஒன்றிணைக்க கூட்டு உணவருந்துவதன் மூலமும் அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களின் சமூக வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்தினார்.
- குருநானக் தற்போதுள்ள சமூக அமைப்பை வெறுமனே விமர்சிக்கவோ அல்லது கண்டிக்கவோ இல்லை; அவர் ஒரு மாற்றீட்டை முன்மொழிந்தார் .
- அவரைப் பொறுத்தவரை, மனித இருப்பின் உயர்ந்த நோக்கம் இரட்சிப்பு ஆகும் , இது பிறப்பு மற்றும் மறுபிறப்பின் முடிவற்ற சுழற்சிகளிலிருந்து விடுபடுவதன் மூலம் அடைய முடியும்.

இஸ்லாம்

- கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் அரேபிய தீபகற்பத்தில் இஸ்லாம் தோன்றி ஒரு பரந்த பேரரசு வழியாக உலகம் முழுவதும் பரவியது.
- "இஸ்லாம்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் "கடவுளுக்கு அடிபணிதல்"
- முஸ்லிம்கள் என்பவர்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நபிகள் நாயகத்தின் போதனைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் .
- ஆபிரகாம், மோசஸ் மற்றும் பிறரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, பூமியில் கடவுளின் கடைசி தூதர் முஹம்மது நபி ஆவார் .
- ஆபிரகாம் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் பொதுவான மூதாதையர் .

- இஸ்லாம் மதத்தில் சுன்னி மற்றும் ஷியா முஸ்லிம்கள் என இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளும், பல்வேறு சிறு பிரிவுகளும் உள்ளன.

கிறிஸ்தவம்

- உலகின் மிகப்பெரிய மதங்களில் ஒன்றான கிறிஸ்தவம், இந்தியாவில் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மக்களைக் கொண்டுள்ளது.
- இது எருசலேமில் இயேசு கிறிஸ்துவால் நிறுவப்பட்டது, மேலும் மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அவரது விசாரணை மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, அது பிரபலமடைந்தது.
- சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, அது ரோமானியப் பேரரசின் அதிகாரப்பூர்வ மதமாக மாறி வேகமாகப் பரவியது. வத்திக்கான் நகரம் ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவத்தின் அடித்தளமாக மாறியது .
- சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, கிறிஸ்தவத்தில் பல சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தோன்றின, மேலும் புராட்டஸ்டன்ட்டுகள், மெதடிஸ்டுகள் போன்ற பிரிவுகள் பிரபலமடைந்தன.
- கிறிஸ்தவத்தின் மையக் கொள்கை, பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த ஒரே கடவுள் இருப்பதே ஆகும்.
- தேவைப்படும்போது, கடவுள் தனது படைப்புக்கு உதவ தூதர்களுையோ அல்லது மெசியாவையோ அனுப்புகிறார்.

ஜோராஸ்ட்ரியனிசம்

- இந்த மதம் பாரசீகத்தில் கிமு 6-7 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தீர்க்கதரிசி ஜரதுஸ்திராவால் நிறுவப்பட்டது .
- அவர்கள் நீதி மற்றும் நன்மையின் உருவகமான அஹுரா மஸ்தா என்ற ஒரே நித்திய கடவுளை நம்பும் ஒரு ஏகத்துவ மதம்.
- அங்ரா மென்யு என்பது துர்க்குணம் மற்றும் கெட்ட நடத்தை கொண்ட ஒரு ஆவியின் பெயர்.
- இந்த இருவரும் ஒரு நித்திய போரில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்கிறார்கள், ஒரு நாள், நன்மை தீமையை வெல்லும், அதுவே கடைசி நாளாக இருக்கும்.
- இஸ்லாமிய படையெடுப்புகள் காரணமாக ஈரானில் இருந்து தப்பி ஓடிய ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் கி.பி 936 இல் இந்தியாவுடன் முதன்முதலில் தொடர்பு கொண்டனர்.
- அவர்கள் பொதுவாக பார்சிகள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள், தற்போது இந்தியாவின் மிகச்சிறிய) மற்றும் வேகமாக சுருங்கி வரும் (சமூகங்களில் ஒன்றாகும் .

- அவர்கள் முதன்மையாக மும்பை, கோவா மற்றும் அகமதாபாத்தில் வசிக்கிறார்கள் .
- அட்டாஷ் பஹ்ராம் என்று அழைக்கப்படும் அவர்களின் நெருப்புக் கோயில்கள் மிகவும் அரிதானவை, முழு நாட்டிலும் எட்டு அறியப்பட்ட கோயில்கள் மட்டுமே உள்ளன.

யூத மதம்

- இது மிகப் பழமையான மதங்களில் ஒன்றாகும் , ஆனாலும் இது மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
- யூதர்கள் யூத மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள், மேலும் அவர்கள் பல பேரரசுகளால் குறிவைக்கப்பட்டுள்ளனர்.
- மிக மோசமான உதாரணம் ஹிட்லர், அவர் ஜெர்மனியில் மில்லியன் கணக்கான யூதர்களைக் கொன்று சித்திரவதை செய்தார்.
- இதுவும் ஒரே கடவுளை நம்பும் ஒரு ஏகத்துவ மதம்.
- அவர்களின் மதம் கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாத்திற்கு முந்தையது, மேலும் இரண்டும் யூத தத்துவங்களிலிருந்து பெரிதும் கடன் வாங்கியுள்ளன.
- யூதர்கள் யெகோவாவை நம்புகிறார்கள், அதாவது ஆபிரகாமால் நிறுவப்பட்ட ஒரே உண்மையான கடவுள் .

சூஃபித்துவம்

- சூஃபித்துவம் என்பது இஸ்லாத்தின் மாயக் கிளையாகும் . சூஃபிகள் இஸ்லாத்தின் உள்ளார்ந்த கொள்கைகளை தஸவ்வுஃப் (பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள்).
- இது சுய விழிப்புணர்வு, சகிப்புத்தன்மை, நீதி மற்றும் அனைவரின் மீதும் உலகளாவிய அன்பை வலியுறுத்துகிறது.
- இந்த வார்த்தை கம்பளி) sufi என்பதற்கான அரபு வார்த்தையிலிருந்து உருவானது , இது துறவிகள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் கூட அணியும் கரடுமுரடான கம்பளி ஆடைகளைக் குறிக்கிறது.
- சூஃபித்துவம் சில சமயங்களில் அரபு மொழியில் தாய்மை என்று பொருள்படும் சஃப் என்ற மூல வார்த்தையிலிருந்து தொடங்குகிறது.
- கலீஃபாவின் அதிகரித்து வரும் பொருள்முதல்வாதம் காரணமாக, பெர்சியாவில் சில மத மக்கள் கி.பி 12 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் துறவறத்திற்கு மாறினர் . அவர்கள் 'சூஃபிகள்' என்று அறியப்பட்டனர்.

மதம் என்பது சக்திவாய்ந்தவர்களின் கைகளில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த கருவியாகும், மேலும் அது வகுப்புவாத உறவுகளை உடைத்து உருவாக்கப் பயன்படுகிறது, ஆனால் இந்தியாவில் பொதுவாக வகுப்புவாத பதட்டங்களை விட அதிக ஆண்டுகள் மத அமைதி நிலவுகிறது. மதங்களுக்கு இடையிலான இணக்கமான உறவுகள் சகிப்புத்தன்மையை

அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது மற்றும் மதச்சார்பின்மையை ஊக்குவிக்கிறது. மதங்களுக்கு இடையேயான உரையாடல் மூலம் பல்வேறு மதங்கள் மற்றும் மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு இடையே ஓரளவு ஒற்றுமை, ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பட்ட புரிதலை மேம்படுத்த வேண்டும்.

மொழி

இந்திய மொழி வரலாறு

இந்திய மொழிக் கிளையின் வரலாறு அடிக்கடி மூன்று நிலைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

- வேத மற்றும் பாரம்பரிய சமஸ்கிருதத்தை உள்ளடக்கிய பழைய சமஸ்கிருதம்;
- மத்திய காலம்) கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு (என்பது பாலி உள்ளிட்ட சமஸ்கிருதத்தின் பிராகிருத வகைகளையும், பிற்காலம்) கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு (ஆகியவற்றையும் கொண்டுள்ளது.
- இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வடக்கு மற்றும் மத்திய பகுதிகளின் சமகால மொழிகள் இந்தப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவை கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை.

மொழியியல் கண்ணோட்டம்

இந்திய மொழிகள் பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து தோன்றியவை மற்றும் இந்தியாவின் பல்வேறு இனக்குழுக்களுடன் வலுவாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஆறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது:

1. இந்தோ-ஆரிய, சீன-திபெத்தியன், திராவிட, நீக்ராய்டு, ஆஸ்திரிய, மற்றவைகள்

பல ஆண்டுகளாக, இந்திய மொழிகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டு, நவீன இந்தியாவின் முதன்மை மொழிப் பிரிவுகளுக்கு வழிவகுத்தன. இந்தியாவின் அனைத்து முக்கிய மொழிகள் உட்பட, இந்தோ-ஆரிய மற்றும் திராவிட மொழிகள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

இந்தோ-ஆரிய: இந்தியாவின் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட மொழியியல் குழு, நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மக்கள்தொகையில் சுமார் 74 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதில் இந்தி, மராத்தி, பெங்காலி, குஜராத்தி, பஞ்சாபி, ராஜஸ்தானி, அசாமி, சிந்தி, ஒரியா, பிஹாரி, காஷ்மீரி, பஹாரி, உருது மற்றும் சமஸ்கிருதம், அத்துடன் பிற வடக்கு மற்றும் மேற்கு இந்திய மொழிகளும் அடங்கும்.

தென்னிந்திய மொழிகளை முதன்மையாகக் கொண்ட இரண்டாவது குறிப்பிடத்தக்க குழுவாகும். இதில் தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம் மற்றும் மலையாளம் ஆகியவை அடங்கும், அவை திராவிடக் குழுவின் முதன்மை மொழிகள்.

சீன-திபெத்தியர்கள்: பீகார், வங்காளம் மற்றும் அசாம் உள்ளிட்ட இமயமலைப் பகுதிகளிலும், நாட்டின் வடகிழக்கு எல்லைகளிலும் சீன-திபெத்தியர்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

ஆஸ்திரியம்: ஆஸ்திரிய-ஆசிய துணைக் குடும்பத்தில் மத்திய, கிழக்கு மற்றும் வடகிழக்கு இந்தியாவில் பேசப்படும் முண்டா மொழிகளும், காசி மற்றும் நிக்கோபரீஸ் போன்ற மோன்-கெமர் மொழிகளும் அடங்கும்.

மற்றவை: கோண்டி, குருக், கோண்ட், பர்ஜி மற்றும் மால்-பஹாரியா போன்ற ஆதிவாசி மொழிகள் இந்தப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை தனித்துவமானவை மற்றும் பிற குழுக்களில் வகைப்படுத்த முடியாது.

இந்தியாவின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிகள்

வங்காளம், இந்தி, மைதிலி, நேபாள மொழி, சமஸ்கிருதம், தமிழ், உருது, அசாமி, டோக்ரி, கன்னடம், குஜராத்தி, போடோ, மணிப்பூர், ஒரியா, மராத்தி, சந்தாலி, தெலுங்கு, பஞ்சாபி, சிந்தி, மலையாளம், கொங்கணி, காஷ்மீர்.

இந்தியாவின் மிகவும் பொதுவான மொழிகள் இருப்பிடத்தைப் பொறுத்து

இந்திய அரசியலமைப்பு குறிப்பாக 22 மொழிகளை ஒரு காரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறது: இந்தியாவின் தேசிய மற்றும் மாநில அளவில் எந்த மொழிகள் பேசப்படுகின்றன என்பதை பேச்சாளர்களின் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கிறது. நாட்டில் கிட்டத்தட்ட அனைவரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள்.

வட இந்தியா: இந்தி, பஞ்சாபி, லடாக்கி மற்றும் காஷ்மீரி ஆகியவை பேசப்படும் சில மொழிகள்.

வடகிழக்கு இந்தியா: நேபாளி, பெங்காலி, காசி, அசாமி மற்றும் மணிப்பூரி ஆகியவை பேசப்படும் மொழிகள்.

தென்னிந்தியா: தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் மற்றும் தெலுங்கு ஆகியவை பேசப்படும் மொழிகள்.

இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரை: மராத்தி, பிலி, கொங்கணி மற்றும் குஜராத்தி மொழிகள் பேசப்படுகின்றன.

இந்தியாவின் பொதுவான மொழிகள்

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபோது, இந்தி ஒரு பொதுவான மொழியாகக் கருதப்பட்டது. 1950 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பதினாறு மொழிகளை அலுவல் மொழிகளாக நியமித்தது. பின்னர், கூடுதலாக 14 மொழிகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டன, இதனால் இந்தியாவில் உள்ள மொத்த அலுவல் மொழிகளின் எண்ணிக்கை 22 ஆக உயர்ந்தது. இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் இந்தி பேசுவார்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். டெல்லி மற்றும் உத்தரப் பிரதேசம் உட்பட 11 மாநிலங்களில் பரவியுள்ள நாட்டின் மக்கள்தொகையில் பாதியை அவர்கள் கொண்டுள்ளனர்.

ஆங்கிலம்

ஆங்கிலம் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தின் அடையாளமாக சிலருக்கு இருந்தாலும், மற்றவர்கள் இந்தியாவில் அதன் அதிகாரப்பூர்வ மொழியாக தொடர்ந்து

பயன்படுத்தப்படுவதைப் பாராட்டுகிறார்கள், முக்கியமாக அது (அதிகாரப்பூர்வமற்ற முறையில்) ஒரு வணிக மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பல சுற்றுலாப் பயணிகள் உங்கள் ஆங்கிலம் சிறப்பாக இருந்தால், இந்திய வணிகர்களின் பார்வையில் உங்களுக்கு அதிக பணம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறார்கள்.

இருப்பினும், குறிப்பாக உயர் வகுப்பினரிடையே, இந்தியாவின் பரந்த சமூக வாழ்க்கையில் ஆங்கிலம் முக்கிய பங்கு வகிக்கவில்லை. பல இந்தியர்களுக்கு, ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலான காலனித்துவத்திற்குப் பிறகு இந்தியர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டதால், ஆங்கிலம் இனி ஒரு அந்நிய மொழியாக இல்லை. கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் காரணங்களுக்காக இந்திய ஆங்கிலம் நிலையான ஆங்கிலத்திலிருந்து வேறுபட்டது மற்றும் பொதுவாக "இங்கிலிஷ்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்தியாவில் தொழில்துறை வளர்ச்சி

பிரிட்டிஷ் வணிகக் கொள்கையானது உள்நாட்டுத் தொழில்துறையைப் பெரும் எண்ணிக்கையாக்கியது. இந்தியாவைத் தொழில்மயமாக்குதல் பிரிட்டிஷ் கொள்கையின் ஒரு பகுதி அல்ல. மற்ற காலனிகளைப் போலவே இந்தியாவும் ஒரு மூலப்பொருள் கொள்முதல் செய்யும் பகுதியாகவும் உற்பத்திப்பொருட்களுக்கான சந்தையாகவும் கருதப்பட்டது.

இதுமட்டுமன்றி, முதல் உலகப்போரின் போதும் பொருளாதாரப் பெரும் மந்தம் போன்ற சில எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்கள் காரணமாகவும் இந்தியாவில் தொழில்துறை விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது.

1854இல் பம்பாயில் கவஸ்ஜி நானாபாய் தவர்) 1815-73) என்ற பார்சி இனத்தைச் சேர்ந்த இந்தியரே பருத்தி ஆலையை முதன்முதலில் தொடங்கினார் .இது பாம்பே ஸ்பின்னிங் அண்ட் வீவிங் கம்பெனி என்று அறியப்பட்டது .நகரத்தின் முன்னணி வர்த்தகர்கள் பெரும்பாலும் பார்சிக்கள், இந்த முயற்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தனர் . அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர்) 1861-65) பருத்தி விவசாயம் செய்தோருக்கு ஒரு வரம் . ஆனால் உள்நாட்டுப் போருக்குப்பின் பிரிட்டன் அமெரிக்காவிலிருந்து தொடர்ந்து பருத்தி இறக்குமதி செய்ததால் இந்தியப் பருத்தி விவசாயிகள் துயரத்திற்குள்ளாயினர் .ஆனால், ஐரோப்பியர்கள் பருத்தியின் மலிவான, அபரிதமான உற்பத்தியால் இந்தியாவில் ஜவுளித் தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கினர், இந்தியத் தொழில் முனைவோரால் அகமதாபாத் ஜவுளி ஆலைகள் நிறுவப்பட்டதும், அகமதாபாத் மற்றும் பம்பாய் ஆகியவை பருத்தி ஆலைகளின் முக்கிய மையங்களாக மாறின .1914ஆம் ஆண்டு வாக்கில், பம்பாய் மாகாணத்திற்குள் 129 நூற்பு, நெசவு மற்றும் பிற பருத்தி ஆலைகள் இருந்தன .1875-76க்கும் 1913-14க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்தியாவில் பருத்தி ஜவுளி ஆலைகள் எண்ணிக்கை 47 லிருந்து 271 ஆக அதிகரித்தது.

இந்தியாவில் தொழில்துறையை நிறுவுவதில் ஒரு முக்கியமான மைல் கல் இந்தியாவின் இருப்புப்பாதை விரிவாக்கமும் புகைவண்டிப் போக்குவரத்து அதிகரித்ததுமேயாகும் .முதல் பயணிகள் ரயில் 1853இல் பம்பாய்க்கும்

தானேவுக்குமிடையே இயங்கியது .இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டில் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பொறியியல் தொழில் இரயில்வே ஆகும் .பிரிட்டிஷாரால் நிர்வகித்து, ரயில்வே நிறுவனங்களால் நடத்தப்பட்ட இந்த நிறுவனத்தில் 1911இல் 98,723 நபர்கள் பணியில் இருந்தனர் .இரயில்வே, இதரப் போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத்தொடர்பு வசதிகளின் வருகை பல்வேறு துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது.

இந்தியாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சி: சணல் மற்றும் நிலக்கரி தொழில்கள்

இந்தியாவில் தொழில்துறையின் வளர்ச்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை கண்டது. இதில் முக்கிய பங்காற்றிய துறைகள் சணல் மற்றும் நிலக்கரி உற்பத்தியாகும்.

சணல் உற்பத்தி:

சணல் தொழில் இந்தியாவில் மற்றொரு முக்கியமான உற்பத்தித் துறையாக உருவெடுத்தது. 1855ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் இந்தியாவின் முதல் சணல் ஆலை நிறுவப்பட்டது. இந்தத் துறையின் வளர்ச்சி மிக விரைவாக நடந்தது. 1914ஆம் ஆண்டுக்குள் கல்கத்தா மாகாணத்தில் மட்டும் 64 சணல் ஆலைகள் இயங்கின. இருப்பினும், பாம்பே துணி ஆலைகள் இந்தியர்களால் நிறுவப்பட்டவையாக இருந்தது போல், சணல் ஆலைகள் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியர்களுக்குச் சொந்தமானவையாக இருந்தன.

தொழில்துறை வளர்ச்சியில் சவால்கள்:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொழில்துறை வளர்ச்சி பருத்தி மற்றும் சணல் உற்பத்தி போன்ற குறுகிய துறைகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தொழில் துறையில் மடைமாற்றம் செய்யும் முயற்சிகள் பல நிகழ்ந்தன. இந்தியர்களும் இத்துறையில் தங்களை நிறுவ முயன்றனர்.

நிலக்கரி தொழில்:

இந்தியாவில் தொழில்துறையின் மற்றொரு முக்கிய அங்கமாக நிலக்கரி உற்பத்தி திகழ்கிறது. 1843ஆம் ஆண்டு ரவீந்திரநாத் தாகூரின் தாத்தா துவாரகநாத் தாகூர், ராய்குஞ்ச் பகுதியில் பெங்கால் நிலக்கரி நிறுவனத்தை நிறுவினார். இது இந்தியாவின் முதலாவது இந்தியர்களால் நிறுவப்பட்ட உற்பத்தி முயற்சிகளில் ஒன்று எனக் கருதப்படுகிறது. 1892க்குப் பிறகு நிலக்கரி உற்பத்தித் துறை வேகமான வளர்ச்சியைக் கண்டது. இது முதலாவது உலகப்போரின் போது உச்சியடைந்தது.

இந்தியாவின் இரும்பு மற்றும் எஃகு தொழில்துறை வளர்ச்சி (1900–1920)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்தியாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சி புதிய மாற்றுப்பாதையை எட்டத் தொடங்கியது. இது நவீன தொழில்துறையின் துவக்கக் கட்டமாகவும், சுதேசி இயக்கத்திற்கும் நேரடியாகக் குறியிடக்கூடிய காலப்பகுதியாகும்.

TISCO – ஒரு சுதேசி முயற்சி:

1907ஆம் ஆண்டு, பீகார் மாநிலத்திலுள்ள சாகி நகரில், ஜாம்செட்ஜி டாடாவின் தலைமையில் டாடா இரும்பு மற்றும் எஃகு நிறுவனம் (Tata Iron and Steel Company – TISCO)

நிறுவப்பட்டது. இது இந்தியர்களால் நிறுவப்பட்ட முதல் பெரிய அளவிலான இரும்பு மற்றும் எஃகு உற்பத்தி நிறுவனம் என்பதுடன், சுதேசி இயக்கத்தின் அடையாளமாகவும் கருதப்பட்டது. சுதேசி பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது என்பதற்கான செயல்முறை முயற்சிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

ஐரோப்பியர்களின் முன்முயற்சி:

TISCO உருவாக்கத்திற்குமுன், 1875ஆம் ஆண்டு ஒரு ஐரோப்பிய குழுவால் வங்காள இரும்பு நிறுவனம் (Bengal Iron Company) தொடங்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 1889ஆம் ஆண்டு வங்காள இரும்பு மற்றும் எஃகு ஆலை (Bengal Iron and Steel Works) நிறுவப்பட்டது. இருப்பினும், இவை சுதேசி முயற்சிகளாக அல்லாமல், ஐரோப்பிய முதலாளித்துவத்தின் கீழ் இயங்கின.

TISCO வளர்ச்சி:

TISCO நிறுவப்பட்ட பிறகு, இந்திய இரும்புத் துறை புதிய முன்னேற்றங்களைச் சந்தித்தது. TISCO தனது உற்பத்தியை 1912-13ஆம் ஆண்டில் 31,000 டன்னிலிருந்து 1917-18ஆம் ஆண்டில் 1,81,000 டன்னாக அதிகரித்தது. இது குறுகிய காலத்தில் நிறுவனம் அடைந்த திகைக்க வைக்கும் வளர்ச்சியை உணர்த்துகிறது. தொழில்நுட்ப மேம்பாடு, தேவை அதிகரிப்பு மற்றும் இந்திய சந்தையின் விரிவடையும், இதற்கு காரணமாகும்.

முதல் உலகப்போர் (1914-1918) உலக அரசியலில் மட்டுமின்றி இந்தியாவின் தொழில்துறைக்கும் வரலாற்றுப் புள்ளியாக அமைந்தது. இது தொழில்மயமாக்கலுக்கான இடைக்காலத் தடையாக இருந்த போதும், பிற்பாடாக இந்திய தொழில்துறையின் விரிவுக்கும் ஊக்கமாகவும் அமைந்தது.

போரின் தாக்கம் மற்றும் புதிய சூழ்நிலை:

முதல் முறையாக பிரிட்டன் தனது கிழக்காசிய வர்த்தகப் பாதைகளை நம்ப முடியாத சூழ்நிலையில் சிக்கியது. ஜப்பான், பிரிட்டனின் கிழக்கு நோக்கிய வர்த்தகத் திட்டங்களுக்கு ஆபத்தான சவாலாக மாறியது. பாரம்பரிய வர்த்தகப் பாதைகள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகலாம் என்ற அச்சம் காரணமாக, பிரிட்டன் தன்னுடைய தேவைப்பாட்டை பூர்த்தி செய்ய இந்தியாவுக்குள் தொழில்மயமாக்கலை ஊக்குவிக்கத் தொடங்கியது.

முதலீட்டாளர்களுக்கு சலுகைகள்:

இந்திய முதலீட்டாளர்கள் தொழில்துறையில் ஈடுபட ஊக்குவிக்க, பிரிட்டிஷ் அரசு சில சலுகைகளை வழங்கியது. இதில், ஒப்பீட்டுத் தளர்வுகள், வரிவிலக்கு, தொழிற்சாலைக்கான உரிமங்கள் போன்றவை அடங்கும். போருக்கால உள்நாட்டுச் சந்தையின் விரிவடைதல், தளர்வுக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை தொழில்துறை வளர்ச்சியை மேலும் எளிதாக்கின.

தொழிற்துறை ஆணையத்தின் நியமனம் (1916):

1916இல் இந்தியாவின் தொழில்துறையை ஆய்வு செய்ய முதல்முறையாக ஒரு தொழிற்துறை ஆணையம் நியமிக்கப்பட்டது. இது தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் வகையில் அமைந்தது.

போர் கால தொழிற்துறை வளர்ச்சி:

போருக்காலத்தில் குறிப்பாக கீழ்க்கண்ட தொழில்துறைகள் மிக வேகமாக வளர்ந்தன:

- பருத்தி மற்றும் சணல் தொழில்கள்
- எஃகு தொழில்: 1912-13இல் 31,000 டன்னாக இருந்த TISCO உற்பத்தி 1917-18இல் 1,81,000 டன்னாக உயர்ந்தது.

மற்ற தொழில்துறை வளர்ச்சி:

பல்வேறு புதிய தொழில்துறைகளும் இந்தக் காலகட்டத்தில் தோன்றின:

- காகித தொழில்:
 - 1882: லக்னோவில் இந்தியர்கள் தொடங்கிய "கூப்பர் பேப்பர் மில்"
 - பின்னர் ஐரோப்பியர்கள் நிறுவிய இதகர் மற்றும் பெங்கால் காகித ஆலைகள்
- சிமெண்ட் தொழில்:
 - 1904: மதராஸில் தென்னிந்திய தொழிற்சாலை நிறுவனம் சிமெண்ட் உற்பத்தி தொடங்கியது.
- தோல் பதனிடும் தொழில்கள்:
 - 1860: கான்பூரில் அரசால் தோல் பதனிடும் ஆலை
 - 1905: கல்கத்தாவில் முதல் தேசிய தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை இந்தியர்களால் தொடங்கப்பட்டது.
- தங்க சுரங்கம்:
 - 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மைசூர் கோலார் தங்கச் சுரங்கங்களில் தங்கம் வெட்டியெடுக்கும் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முதல் மற்றும் இரண்டாம் உலகப்போருக்கு இடையிலான காலகட்டம் (1919-1939) இந்திய தொழில்துறையில் தனிச்சிறப்பான பரிணாமங்களை உருவாக்கியது. இந்தக் காலகட்டத்தில் இந்தியாவின் உற்பத்தித் துறைகள் பல துறைகளில் கணிசமான வளர்ச்சியை கண்டன. இதேபோன்று, தமிழ்நாட்டிலும் தொழில்துறை வளர்ச்சி ஒரு புதிய முகத்தோடு தோன்றியது.

இந்திய அளவில் வளர்ச்சி:

1. மொத்த வளர்ச்சி:

- இந்தியா, பிரிட்டன் மற்றும் உலகம் சந்தித்த பொருளாதார சீர்கேடுகளுக்கு மத்தியில் கூட தொழில்துறையில் முன்னேற்றம் கண்டது.
- 1923-24ல் ஒரு சிறிய தடுமாற்றம் ஏற்பட்டாலும், நெசவுத் தொழில் மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தது.

2. நெசவுத் தொழிலில் மேம்பாடு:

- தறிகள் மற்றும் சுழல் அச்சுக்கள் எண்ணிக்கையில் கணிசமான உயர்வைக் கண்டன.
- இந்தியா 1929-30-இல் 44% பருத்தி பொருட்களை வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்தது, ஆனால் 1933-34-இல் இது 20.5% ஆகக் குறைந்தது.

3. பிற தொழில்கள்:

- சர்க்கரை உற்பத்தி, சிமெண்ட் தொழில், காகிதம், வேதிப்பொருட்கள், மற்றும் தோல் பதனிடும் தொழில்கள் ஆகியவை வியப்பூட்டும் வளர்ச்சியை கண்டன.
- கப்பல் தொழில்: சிந்தியா நீராவிக் கப்பல் கம்பெனி லிமிடெட் (1919) முக்கிய முன்னோடியாக இருந்தது. 1939இல் பம்பாய் நீராவிக் கப்பல் நிறுவனத்தை வாங்கியது.
- 1939க்குள் இந்தத் துறையில் 8 இந்திய நிறுவனங்கள் செயல்பட்டன.

4. இரண்டாம் உலகப்போரின் தாக்கம்:

- இரண்டாம் உலகப்போரின் போது இயந்திர உற்பத்தி, விமானப் போக்குவரத்து, ரயில் பெட்டி மற்றும் எஞ்சின் உற்பத்தி உள்ளிட்ட துறைகள் விரிவடைந்தன.

தமிழ்நாட்டில் தொழில்துறை வளர்ச்சி (சென்னை மாகாணம்):

1. கோயம்புத்தூரில் தொழில்துறை வளர்ச்சி:

- 1896: ஸ்டேன்ஸ் மில் (கோயம்புத்தூர் நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலை) நிறுவப்பட்டது.
- பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தின் போது நிலவிலை வீழ்ச்சி, குறைந்த ஊதியத் தொழிலாளர்கள், குறைந்த வட்டி விகிதம் ஆகியவை தொழிற்துறை விரிவை ஊக்குவித்தன.
- 1929-1937: கோயம்புத்தூரில் 21 ஜவுளி ஆலைகள் மற்றும் விதை நீக்கும் தொழிற்சாலைகள் தோன்றின.

2. மற்ற முக்கிய தொழிற்சாலைகள்:

- 1932: கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் மதுக்கரையில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது.
- 1931-1936: மாகாணத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் 2-இல் இருந்து 11 ஆக உயர்ந்தன.
- அரிசி மற்றும் எண்ணெய் ஆலைகள், சினிமா நிறுவனங்கள் ஆகியவை பெருகின.

மக்கள் தொகை பற்றிய தேசியக் கொள்கையும் அரசியல் வளர்ச்சியும் அறிமுகம்

இந்தியாவைப் போல மக்கள் தொகை அதிகமுள்ள நாடுகளில், ஒரு நீடித்த தேசிய வளர்ச்சி திட்டத்துடன் மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்துவது மிக அவசியமானதாகும். மக்கள் தொகை குறித்த தேசியக் கொள்கை என்பது, ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு தேவையான ஜனநாயக உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதோடு, பொருளாதார மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தையும் உறுதிப்படுத்தும் செயற்திட்டமாகும்.

மக்கள் தொகை – ஒரு சவாலான காரணி

இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 1951-இல் சுமார் 36 கோடி ஆக இருந்தது. தற்போது (2024 வரை) அது 140 கோடியை கடந்துள்ளது. இந்த வேகமான வளர்ச்சி, வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, உணவு, குடிநீர், சுகாதாரம் போன்ற அடிப்படை வசதிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கிறது. இந்நிலையில், மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்தும் தேசியக் கொள்கை என்பது நாட்டு வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

முதல் மக்கள் தொகை கொள்கை – 1952

இந்திய அரசாங்கம் 1952-இல், உலகத்தில் முதன்முதலாக "மக்கள் தொகை குறைப்பை" ஒரு ராஜ்ய கொள்கையாக அறிவித்தது. இதன் நோக்கம்:

- மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்தல்
- குடும்ப கட்டுப்பாட்டை ஊக்குவித்தல்
- பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் நலன்களை பாதுகாத்தல்
- வளர்ச்சிக்கான தேவைகளை திட்டமிடுதல்

குடும்ப திட்டத்திட்டம் (Family Planning Programme)

1952 முதல், குடும்ப திட்டத்திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதில், பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை திட்டமிட்டு நிர்ணயிக்கக் கூடியதாகக் கூறப்பட்டது.

- இலவசம் மற்றும் சலுகைகள் வாயிலாகத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன.
- சுகாதார பணியாளர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்.
- ஊரகங்களில் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

மக்கள்தொகை கொள்கையின் அரசியல் தாக்கம்

மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகள் அரசியல் ரீதியாகவும் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின.

- 1975 அவசரநிலைக்காலத்தில், கட்டாய ஸ்டெரிலைசேஷன் நிகழ்ந்தது. இதற்கு எதிராக மக்கள் எழுச்சி ஏற்பட்டது.
- பிறகு, மக்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப இணைவு மற்றும் ஊக்குவிப்பு அடிப்படையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

- மக்கள் தொகை கட்டுப்பாட்டின் தேவையை அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதன் செயலாக்கம் வேறுபட்டது.

நவீன தேசிய மக்கள் கொள்கை (National Population Policy – 2000)

2000-ஆம் ஆண்டில், இந்திய அரசு புதிய மக்கள் தொகை கொள்கையை வெளியிட்டது. இதன் முக்கிய அம்சங்கள்:

- 2010-க்கு முன்னர் **Total Fertility Rate (TFR)**-ஐ 2.1 ஆகக் குறைத்தல்
- 14 வயதிற்குள் குழந்தை திருமணத்தை தடுக்க நடவடிக்கை
- பெண்களுக்கு கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை
- சிறந்த தாய்மைப் பராமரிப்பு மற்றும் குழந்தை சுகாதாரம்
- ஊரக மக்களுக்கான மருத்துவ வசதிகளை மேம்படுத்தல்

அரசியல் வளர்ச்சியின் பார்வையில் மக்கள் கொள்கை

மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகள் ஜனநாயக அரசமைப்பில் பல்வேறு அரசியல் சிக்கல்களை எழுப்பின.

- சில மாநிலங்கள் வாக்காளர் பட்டியலில் மாற்றங்கள் செய்தன.
- பிளான் அதிருப்தி, மத அடிப்படையில் எண்ணிக்கை தாக்கம் போன்றவை விவாதத்துக்குரியன.
- மக்கள்தொகையின் அடிப்படையில் நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றத்தில் தொகுதிகள் விநியோகம் செய்யப்பட்டது.

விளைவுகள்

- மக்கள் தொகை வளர்ச்சி குறைந்து வருகிறது.
- ஜனநாயக சீரமைப்பில் மக்களின் பங்கேற்பும் உயர்ந்துள்ளது.
- திட்டமிடலின் வாயிலாக வளர்ச்சி குறிக்கோள்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

விசேட குறிப்புகள் (Key Points for Revision)

- இந்தியாவின் மக்கள் தொகை கொள்கை உலகில் முதலில் உருவானது – 1952
- 2000-இல் புதிய மக்கள் தொகை கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது
- மக்கள் தொகை கொள்கை சமூக மற்றும் அரசியல் வளர்ச்சியைத் தூண்டியது
- **TFR குறைக்கப்பட்டல்** என்பது முக்கிய நோக்கம்
- மகளிர் கல்வி, குழந்தைகள் நலன் ஆகியவை முக்கிய இடம் பெற்றன

மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு

விடுதலைக்குப் பிந்தைய இந்தியாவின் உருவாக்கத்தில் முக்கியமான ஒரு அம்சம் மொழிவாரியாக மாநிலங்களை மறுசீரமைத்ததாகும். காலனிய ஆட்சியாளர்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை நிர்வாக அலகுகளாக அதாவது, இந்திய நிலப்பரப்பு மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமையாத, நிர்வாக வசதிக்காக மட்டுமே பிரிக்கப்பட்ட மாகாணங்களாக விட்டுச் சென்றனர். விடுதலையும் அரசமைப்பு அடிப்படையிலான மக்களாட்சி கருத்தாக்கமும் மக்களை இறையாண்மை உள்ளவர்களாகவும் இந்தியாவை

வெறும் நிர்வாகரீதியாக அணுகாமல், பன்முக கலாச்சாரம் கொண்ட தேசமாக, கூட்டாட்சித் தத்துவ அடிப்படையில் முழுமையாக அணுக வேண்டும் என்பதை வலுப்படுத்தின.

மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்பு, இந்திய அரசமைப்பு நிர்ணய சபையின் 1947 மற்றும் 1949 இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் எழுப்பப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால், அரசமைப்பு நிர்ணய சபை இது குறித்த விவாதத்தை இரண்டு காரணங்களுக்காக நிறுவையில் வைத்தது. மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்பானது பெரும்பணி என்பது முதற் காரணம், இந்தியப் பிரிவினையும் அது தொடர்பான வன்முறைகளும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் மொழிவாரியான மாநிலம் குறித்து விவாதம் மேலும் பிரச்சினைகளை உருவாக்கும் என்பது இன்னொரு காரணம்.

இந்திய அரசமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தபின் மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்புக் கொள்கை படிப்படியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1956இல் ஆந்திரப்பிரதேச உருவாக்கத்தில் தொடங்கி 1966இல் பஞ்சாப் மாநிலத்தைப் பஞ்சாபி மொழி பேசும் பஞ்சாப் மாநிலம் மற்றும் அதிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஹரியானா மற்றும் இமாச்சலப்பிரதேச மாநிலங்கள் என மூன்றாகப் பிரித்ததில் முற்றுப்பெற்றது.

1920ஆம் ஆண்டு முதலே இந்திய விடுதலை இயக்கத்தோடு, மொழிவாரி மாநிலக் கோரிக்கை ஒன்றிணைந்திருந்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (1920ஆம் ஆண்டு நாக்பூரில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் மொழி வாரியான மாகாண காங்கிரஸ் குழுக்கள் அமைக்கப்படுவதன் மூலம் மொழி அடையாளத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த தேசிய அடையாளம் பாதுகாக்கப்படும் என்று உறுதியளித்தது.

1928இல் வெளியான நேரு அறிக்கை பிரிவு 86இல் பின்வருமாறு தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நிதி மற்றும் நிர்வாக காரணங்களுக்கு உட்பட்டு, பெரும்பான்மை மக்கள் வாழும் இட அடிப்படையில் மாநிலங்களை மொழி வாரியாக மறு சீரமைப்பதற்கான கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

1945ஆம் ஆண்டு மாகாண மற்றும் மத்திய சட்டமன்றங்களுக்கு நடைபெற்ற தேர்தலின் போது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் வெளியிட்ட தேர்தல் அறிக்கையில் மொழிவாரி மாகாணங்கள் பற்றிய கருத்து ஆணித்தரமாக இடம் பெற்றிருந்தது. காங்கிரஸ் (இந்திய தேசத்திற்குள் வாழும்) ஒவ்வொரு குழுவின் சுதந்திரத்திற்கும் துணை நிற்பதோடு அந்த குழுக்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வு, கலாச்சாரம் போன்றவற்றை மேம்படுத்த தேசத்திற்குள் மொழி மற்றும் கலாச்சார அடிப்படையில் மாகாணங்களை அமைக்கவும் துணை செய்யும் என்று குறிப்பிட்டது.

அரசமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான தேர்தல் முடிவடைந்து ஒரு மாதத்திற்குப்பின், 1946 ஆகஸ்ட் 31இல் பட்டாபி சீதாராமையா ஆந்திரா மாகாணத்திற்கான கோரிக்கையை அரசமைப்பு நிர்ணய சபையின் முன் வைத்தார். இந்த முழுப்பிரச்சனையை முதல் பிரச்சனையாகவும், முக்கியப் பிரச்சனையாகவும் எடுத்து அரசமைப்பு நிர்ணய சபை தீர்வு காண வேண்டும்" என்று அவர் குறிப்பிட்டார். மேலும், 1946, டிசம்பர் 8இல் ஒரு மாநாட்டிற்கு அவர் தலைமை தாங்கிய போது நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில் மொழிவாரி

மாநில மறுசீரமைப்புக் கொள்கையை அரசமைப்பு நிர்ணய சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். இந்திய அரசாங்கத்தின் அறிவிக்கை ஒன்று, புதிய அரசமைப்பில் சிந்து, ஒரிசா (ஒடிசா) மாகாணங்கள் போல ஆந்திராவும் தனி அலகாகக் குறிப்பிடப்படும் என்று தெரிவித்ததோடு மட்டுமன்றி இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1935-லும் அவ்வாறே இடம்பெற்றது.

ஆனால், அரசமைப்பு வரைவுக்குழு ஆந்திராவிற்கான புவியியல் மாகாண எல்லைகள் வகுக்கப்படும் வரை ஆந்திராவைத் தனி அலகாக குறிப்பிட முடியாது என்று கருதியது. எனவே, 1948, ஜூன் 17இல் அரசமைப்பு நிர்ணய சபைத் தலைவர் இராஜேந்திர பிரசாத் மூவர் ஆணையம் ஒன்றை அமைத்தார். மொழிவாரி மாகாணங்கள் ஆணையம் என்றழைக்கப்பட்ட அது புதிய மொழிவாரி மாகாணங்களாக ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், மகாராஷ்டிரம் ஆகியவற்றை உருவாக்குவது குறித்து ஆராய்ந்தது. 1948 டிசம்பர் 10இல் இந்த ஆணையத்தால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை மொழிவாரி மாகாண மறுசீரமைப்பு என்னும் கருத்தாக்கத்திற்கு எதிரான காரணங்களைப் பட்டியலிட்டது. முன்மொழியப்பட்ட நான்கு மாநிலங்களான ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், மகாராஷ்டிரம் ஆகியவற்றை உருவாக்குவதற்கு எதிராக அந்த ஆணையம் கருத்துரைத்தது.

எனினும், மொழிவாரி மாகாணக் கோரிக்கை நின்றுவிடவில்லை. ஜெய்ப்பூர் மாநாட்டில் பட்டாபி சீதாராமையா தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின் இந்தக் கோரிக்கை மேலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மாறியது. அதன் காரணமாக, மொழிவாரி மாகாணக் கோரிக்கையை ஆராய ஜவகர்லால் நேரு, வல்லபாய் படேல் மற்றும் பட்டாபி சீதாராமையா ஆகிய மூவரையும் கொண்ட ஜே. வி.பி. குழு (J.V.P. Committee) அமைக்கப்பட்டது.

ஜே.வி.பி. குழு தனது அறிக்கையை 1949 ஏப்ரல் 1இல் சமர்ப்பித்தது. துரதிருஷ்டவசமாக இந்தக் குழுவும் மொழிவாரி மாகாண ஆணையத்தின் முடிவையே ஆதரித்தது. இந்தக் குழு மொழிவாரி மாகாணங்கள் குறுகிய பிராந்தியவாதத்தை வலியுறுத்துகின்றன என்றும், அது நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு " அச்சுறுத்தலாக" உருவாக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்தது. ஜே.வி.பி. குழு மொழியானது பிணைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டிருப்பதோடு பிரிக்கும் ஆற்றலும் உடையது என்று குறிப்பிட்ட போதிலும், "நாட்டில் சாதகமான சூழ்நிலை உருவாகும் போது - மக்களின் சிந்தனைகள் அமைதிப்படும்போது, எல்லைகளை மாற்றி அமைத்து புதிய மாகாணங்களை உருவாக்கலாம் என்றும் அவ்வாறு உருவாக்குவது எளிதாகவும் அனைத்து அக்கறைகளுக்கும் நன்மை தருவதாகவும் அமையும் என்றும் வலியுறுத்தியது.

ஜே.வி.பி. குழு தனது அறிக்கையின் முடிவுரையில் மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்பிற்கு அது உகந்த நேரமல்ல என்று தெரிவித்தது. வேறுவிதமாக சொல்வதானால், மொழிவாரி மாநிலம் மறுசீரமைப்பிற்கான ஒருமித்தக் கருத்தை உருவாக்கும் பணி தற்காலிகமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் எதிர்காலத்தில்

மாநிலங்களுக்கு இடையிலான எல்லைகளை மறுசீரமைக்கவும் இருக்கின்ற மாநிலங்களிலிருந்து புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவதற்குமான வழிவகைகளைத் திறந்து வைத்தது.

இந்திய அரசமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் மாநில மறுசீரமைப்பு, மொழி அடிப்படையில்தான் அமைய வேண்டும் என்று குறுக்காமல் மாநில மறுசீரமைப்பை ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய வேறு காரணங்கள் அடிப்படையிலும் அமைக்கலாம் என பரந்த பார்வை கொண்டிருந்தனர்.

முதல் பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்த பின்னர் மீண்டும் மொழிவாரி மாநில கருத்தாக்கம் எழுச்சிபெற்றது. ஆந்திரா தனி மாநிலமாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தி 1952 அக்டோபர் 19இல் சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தைத் தொடங்கிய பொட்டி ஸ்ரீராமுலு 1952 டிசம்பர் 15 அன்று இரவு காலமானார்.

இந்திய அரசமைப்பின் உறுப்பு 3 (Article 3) பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறது நாடாளுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்.

(அ) ஒரு மாநிலத்திலிருந்து நிலப்பகுதியைப் பிரித்தோ அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களை அல்லது மாநிலங்களின் பகுதிகளை இணைத்தோ அல்லது ஏதேனும் நிலப்பகுதியை மாநிலப் பகுதிகளோடு இணைத்தோ புதிய மாநிலத்தை உருவாக்கலாம்;

(ஆ) எந்த மாநிலத்தின் நிலப்பகுதியையும் அதிகரிக்கலாம்;

(இ) எந்த மாநிலத்தின் நிலப்பகுதியையும் -குறைக்கலாம்;

(ஈ) எந்த மாநிலத்தின் -எல்லையையும் மாற்றியமைக்கலாம்;

இதன் காரணமாக பசல் அலியைத் தலைவராகவும், கே.எம்.பணிக்கர் மற்றும் எச்.என். குன்ஸ்ரூ ஆகியோரை உறுப்பினராகவும் கொண்ட மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆணையம் தனது அறிக்கையை 1955 அக்டோபரில் சமர்ப்பித்தது. இந்த ஆணையம் பின்வரும் மாநிலங்களைக் கொண்டதே இந்திய யூனியன் என்று வரையறுத்தது. மதராஸ், கேரளம், கர்நாடகம், ஹைதராபாத், ஆந்திரம், பம்பாய், விதர்பா, மத்தியபிரதேசம், இராஜஸ்தான், பஞ்சாப், உத்திரப்பிரதேசம், பீகார், மேற்கு வங்காளம், அஸ்ஸாம், ஒரிசா (ஒடிசா), ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் ஆகியவையாகும். வேறுவிதமாகச் சொல்வதெனில் ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் நிர்வாகக் காரணங்கள் மற்றும் மொழிவாரி மாகாண கோரிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்கிடையேயான சமாதான நடவடிக்கைகளாக அமைந்தன.

நேரு ஆட்சிக்காலத்தில் மொழிவாரி மாநில மறுசீரமைப்புக் கொள்கை , மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டமாக 1956இல் நிறைவேற்றப்பட்டு உறுதியுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஹைதராபாத்தை உள்ளடக்கிய ஆந்திரபிரதேசம் உருவானது. திருவாங்கூர், கொச்சின் அரசு மற்றும் மதராஸ் மாநிலத்தின் மலபார் மாவட்டம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி கேரளம் உருவானது. மைசூர் அரசு மற்றும் பம்பாய், மதராஸ்

மாநிலத்தின் பகுதிகளை உள்ளடக்கி கர்நாடகம் உருவானது. இவை அனைத்திலும் மொழி அடையாளமே மையக் கருத்தாக அமைந்தது.

குஜராத்தி மொழி பேசும் மக்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் மே 1960இல் மகாராஷ்டிராவிலிருந்து குஜராத் மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. பஞ்சாபி சபாவால் முன்வைக்கப்பட்ட பஞ்சாப்மாநிலக் கோரிக்கை 1966 வரை பிரிவினை வாதமாகப் பார்க்கப்பட்டு வந்தாலும் 1966இல் பஞ்சாப் மாகாணம் பஞ்சாப், ஹரியானா, இமாச்சலப்பிரதேசம் என 3 மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் 1920இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசால் தொடங்கப்பட்ட மொழிவாரி மாகாண சீரமைப்பு முடிவுக்கு வந்தது.

தேசிய ஒருங்கிணைப்பின் நோக்கம்

தேசிய ஒருங்கிணைப்பின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு: உங்கள் குழுவின் ஒற்றுமை உணர்வை அதிகரிக்கவும். மதம், பிராந்தியம், இனம் மற்றும் கலாச்சாரத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் குறைக்கப்பட வேண்டும். நமது நாட்டின் இலட்சியங்களை, குறிப்பாக சகிப்புத்தன்மை மற்றும் அமைதியை, சுறுசுறுப்பான மற்றும் துடிப்பான வழிமுறைகள் மூலம் பரப்புதல், தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையின் நலனுக்காக ஆக்கபூர்வமான சமூக சக்திகளுக்கு தலைமைத்துவம், ஊக்கம் மற்றும் வெளிப்பாட்டை வழங்குதல். மற்றவற்றுடன், கொலைகள், படுகொலைகள் மற்றும் கலவரங்களைக் குறைக்கவும். நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கவும். மக்கள் ஒன்றாகச் செலவிடும் நேரத்தை அதிகரிக்கவும்.

தேசிய ஒருங்கிணைப்பின் பங்கு

அரசியலமைப்பின் மூன்று விதிகள் தேசிய ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட பெரிதும் உதவியது. முதலாவதாக, முகவுரை "நாங்கள், இந்திய மக்கள்", அதாவது பாரத என்ற எழுத்துக்களுடன் தொடங்கியது. பின்னர் மதம், பிராந்தியம், சாதி, பாலினம், மதம் அல்லது பிற காரணிகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவருக்கும் சம உரிமைகள் இருப்பதை உறுதி செய்யும் அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக, மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் அனைத்து மக்களுக்கும் சமத்துவம், நீதி மற்றும் சுதந்திரத்தை அடைவது குறித்து மாநிலங்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்றன. மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் முகவுரையின் இலட்சியங்களை வடிவமைக்கும். நமது அரசியலமைப்பின் இந்த மூன்று அம்சங்களையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொண்டால், தனிநபர் சுதந்திரங்கள் பாதுகாக்கப்படும் சமமான சமூகத்திற்கான நிலைமைகளை உருவாக்குவதே நோக்கமாகும்.

இந்தியாவின் தேசிய ஒருங்கிணைப்பு தேவை

இந்தியா ஒரு மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடு.

இது ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடு, அங்கு அனைத்து மதத்தினரும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு தங்கள் மத நடைமுறைகளின்படி சுதந்திரமாக வழிபடலாம். இந்தியா புவியியல் ரீதியாகவும் மொழியியல் ரீதியாகவும் வேறுபட்டது; இது நமது

பன்முகத்தன்மையில் ஒற்றுமை. இந்தியர்கள் பல்வேறு மாநிலங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் வெவ்வேறு வகையான உணவுகளை உட்கொள்கிறார்கள்.

தேசிய ஒருங்கிணைப்பு என்பது ஒரு நாட்டின் குடிமக்களிடையே ஒரு பொதுவான அடையாளத்தை அங்கீகரிப்பதாகும்; இதன் பொருள், நாம் பல்வேறு மத சார்புகள் மற்றும் மொழிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், நாம் அனைவரும் ஒன்று என்பதை அங்கீகரிக்கிறோம். குடிமக்களின் நடத்தை மற்றும் உறுதிப்பாடு தேசிய ஒருங்கிணைப்பில் பங்கு வகிக்கிறது.

தேசிய ஒருங்கிணைப்பைத் தடுக்கும் ஏராளமான காரணிகள் உள்ளன. மொழிவாதம், பிராந்தியவாதம், வகுப்புவாதம் மற்றும் சாதியம் ஆகியவை ஒரு சில உதாரணங்கள். இந்தியாவில், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இது இந்தியாவின் ஒற்றுமையை பாதிக்கும் பிராந்திய தேசபக்தி உணர்வை வளர்க்கிறது. நாடு மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டதிலிருந்து இந்திய மக்களின் உணர்வுகள் வியத்தகு முறையில் மாறிவிட்டன.

தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் ஒருங்கிணைப்பை சீர்குலைக்கும் சக்திகள் மற்றும் கருத்துக்களை எதிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு குடிமகனும் பொறுப்பாவார். தேசிய ஒருங்கிணைப்பு என்பது நாட்டின் அத்தியாவசிய ஒற்றுமையின் உணர்வை நிறுவுகிறது. இது நாட்டின் சொந்தம் மற்றும் ஒற்றுமை உணர்வின் அனைத்து குடிமக்களும் ஆகும். தேசிய ஒருங்கிணைப்பு என்பது அனைத்தையும் ஒன்றாக வைத்திருக்கும் பசை. இது நாட்டின் குடிமக்களை ஒரே அமைப்பாக ஒன்றிணைக்கிறது.

தேசிய ஒருங்கிணைப்பு என்பது அனைத்து சாதிகள், மதங்கள், மதங்கள் மற்றும் பாலின மக்களிடையே ஒற்றுமையின் பிணைப்பாகும். பன்முகத்தன்மை மைய நெறிமுறையாக இருக்கும் ஒரு நாட்டில், இது ஒற்றுமை மற்றும் சகோதரத்துவ உணர்வாகும். கலாச்சாரம், மொழி மற்றும் முதன்மை வாழ்வாதார வழிமுறைகளில் வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், தேசிய ஒருங்கிணைப்பு முழு நாட்டையும் வலுவாக வைத்திருக்கிறது. இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டில் பல்வேறு கலாச்சாரங்கள், மொழிகள் மற்றும் இனங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் இணைந்து வாழ்கிறார்கள். தேசிய ஒருங்கிணைப்பு நாட்டின் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் பங்களிக்கிறது.

தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்கான சவால்கள்

தேசிய ஒருங்கிணைப்பில் இந்தியா ஆறு குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியா எண்ணற்ற முரண்பாடுகளைக் கொண்ட நாடு, பல சமூகங்கள், இனங்கள், மொழிகள் மற்றும் துணைக் கலாச்சாரங்களை ஒன்றிணைத்த நாடு. இதன் விளைவாக, அத்தகைய எந்தவொரு நாட்டிலும் தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்கு ஏராளமான தடைகள் உள்ளன.

1. இன அடிப்படையிலான பாகுபாடு

நமது சமூகத்தில் சாதி என்பது ஒரு அந்நியக் கருத்தாகும். இது கடந்த காலத்தில் சமூகத்தில் உள்ள உழைப்புப் பிரிவினையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது. இருப்பினும், சாதியம் இப்போது சமூகத்தைப் பிரித்துள்ளது. சாதி நிறைந்த சமூகத்தில், ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு வெறும் கனவாகிவிட்டது. உயர் சாதியினரை அடக்குவது சமூக ரீதியாக புறக்கணிக்கப்பட்ட பட்டியல் சாதியினரிடையே நாம் உணரும் உணர்வையும் ஒற்றுமையையும் அழித்துவிட்டது. இது தேசிய ஒற்றுமைக்கு ஒரு தடையாக மாறுகிறது.

2. பிராந்தியமயமாக்கல்

இந்தியா பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த மரபுகள், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், உடைகள் மற்றும் மொழிகளுடன். ஒவ்வொரு பகுதியும் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து ஏதோ ஒரு வகையில் வேறுபடுவதால், நாட்டின் சிதைவு ஏற்படுகிறது. ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் மற்ற பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களுடன் போட்டியிடுவதால், கலவரங்கள் மற்றும் மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. நிலத் தகராறுகள் மற்றும் மொழித் தடைகள் ஆகியவை தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்குத் தடையாக இருக்கும் சில பிரச்சினைகள்.

3. பொருளாதாரத்தில் சமத்துவமின்மைகள்

ஒரு மாநிலத்தின் குடிமக்களின் பொருளாதாரத் தரம், நிலத்தின் வளம், கிடைக்கும் வளங்கள் மற்றும் மனிதவள மேலாண்மை ஆகியவற்றால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மேற்கண்ட விஷயத்தில், அனைத்து மாநிலங்களும் சமமாக இல்லாததால், மக்களின் பொருளாதார பின்தங்கிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு மாநிலத்தில் கூட, செல்வப் பகிர்வு சரியாகச் செய்யப்படுவதில்லை. நாளுக்கு நாள், ஏழைகள் ஏழைகளாகி வருகின்றனர்.

4. சமூகத்தில் சமத்துவமின்மை

வெவ்வேறு சமூகங்கள், சாதிகள், சில சமயங்களில் ஒரே சமூகம் மற்றும் சாதிக்குள் கூட உள்ள மக்களிடையே உள்ள சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாக மக்கள் பதட்டமாகவும் சமநிலையற்றவர்களாகவும் உள்ளனர். சமூக சமத்துவமின்மை தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தடையாக உள்ளது.

5. மொழியியல் தீவிரவாதம்

இந்தியாவில், சுமார் 1652 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன, இது நாட்டின் பன்முகத்தன்மையை நிரூபிக்கிறது. மொழிகள் பிரச்சினையில், சச்சரவுகளும் கலவரங்களும் உள்ளன. ஒரு மொழியைப் பேசுபவர்கள் மற்றொரு மொழியைப் பேசுபவர்களுடன் போட்டியிடுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தை ஆதரித்த போதிலும், இந்தி தேசிய மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டபோது தென்னிந்திய மக்கள் சீற்றமடைந்தனர். மொழிப் பிரச்சினை தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்கு ஒரு தடையாக மாறியுள்ளது.

6. வகுப்புவாதம்:

மதங்களுக்கு இடையிலான மோதல் இந்தியாவின் தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்கு கடுமையான சவாலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தியா பல மதங்களைக் கொண்ட நாடு. அரசியல் சூழ்ச்சிகளால் ஒரு மதம் மற்றொரு மதத்திற்கு எதிராக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் அதிகரித்து வரும் வகுப்புவாதத்திற்கு பெரிய அளவிலான கல்வியறிவின்மை, மூடநம்பிக்கை மற்றும் பிற காரணிகள் காரணமாகும். இந்த சூழ்நிலையில், தேசிய ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிப்பது மிகவும் கடினம்.

சாஸ்திரி முதல் இந்திரா காந்தி வரை, 1964-1969

மே 1964 இல் நேருவின் மரணம் இந்திய அரசியல் அமைப்பின் வலிமையைப் பரீட்சித்துப் பார்த்தது. இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் பலர், வாரிசுரிமைப் பிரச்சினையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் மற்றும் கோஷ்டி கொந்தளிப்புகளால் அது கடுமையாக சேதமடையும் என்றும், உடைந்து போகக்கூடும் என்றும் கணித்திருந்தனர். ஆனால் வாரிசுரிமை முதிர்ச்சியடைந்த, கண்ணியமான மற்றும் சுமுகமான முறையில் நிகழ்ந்தது, மேலும் இந்திய ஜனநாயகத்தின் வலிமையை வெளிப்படுத்தியது. ஒருவேளை, இந்திய ஜனநாயகத்தின் மீதான அவரது நம்பிக்கையின் காரணமாகவே, நேரு ஒரு வாரிசைக் குறிப்பிட மறுத்துவிட்டார்.

காங்கிரஸ் நாடாளுமன்றக் கட்சியின் தலைமைப் பதவிக்கும், அதனால் பிரதமர் பதவிக்கும் இரண்டு முக்கிய போட்டியாளர்கள் இருந்தனர், மொரார்ஜி தேசாய் மற்றும் லால் பகதூர் சாஸ்திரி. தேசாய் மூத்தவராகவும், அதிக அனுபவம் வாய்ந்தவராகவும், சிறந்த நிர்வாகியாகவும், நேர்மையானவராகவும் இருந்தார். ஆனால் அவர் கண்ணோட்டத்தில் கண்டிப்பானவராகவும், வளைந்து கொடுக்காதவராகவும் இருந்தார், மேலும் சுயநீதிமான், திமிர்பிடித்தவர், சகிப்புத்தன்மையற்றவர் மற்றும் வலதுசாரி என்ற நற்பெயரைக் கொண்டிருந்தார். மேலும், கட்சியின் பெரும் பிரிவினரிடையே அவர் மிகவும் பிரபலமற்றவராக இருந்தார். சாஸ்திரி மென்மையானவர், சாதூர்யமானவர் மற்றும் இணக்கமானவர், மிகவும் மதிக்கப்படுபவர் மற்றும் தனிப்பட்ட முறையில் ஊழல் செய்ய முடியாதவர் என்று அறியப்பட்டவர்.

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் குழுவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் இந்த வாரிசு பதவி ஏற்பட்டது, பின்னர் அவர்கள் கூட்டாக சிண்டிகேட் என்று அழைக்கப்பட்டனர். 1963 இல் உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் குழுவில் காங்கிரஸ் தலைவர் கே. காமராஜ் மற்றும் பிராந்திய கட்சித் தலைவர்கள், வங்காளத்தைச் சேர்ந்த அதுல்ய கோஷ், பம்பாயைச் சேர்ந்த எஸ்.கே. பாட்டீல், ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த என். சஞ்சீவ ரெட்டி மற்றும் மைசூரைச் சேர்ந்த எஸ். நிஜலிங்கப்பா (கர்நாடகா) ஆகியோர் இருந்தனர். தேசாய் அவர்களுக்கு முற்றிலும்

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர். சாஸ்திரியின் மற்ற குணங்களுக்கு மேலதிகமாக, கட்சியை ஒற்றுமையாக வைத்திருக்கும் பரந்த ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை அவருக்கு இருந்ததால் அவர்கள் அவரை விரும்பினர். அவர் தங்கள் விருப்பங்களுக்கு இணங்குவார் என்றும், கட்சியில் தங்கள் தலைமையை சவால் செய்ய மாட்டார் என்றும் அவர்கள் நம்பினர்.

மற்ற கட்சித் தலைவர்களைப் போலவே, அவர்களும் ஒரு போட்டியைத் தவிர்க்க ஆர்வமாக இருந்தனர், இது கட்சியில் இருக்கும் கோஷ்டி பூசலை தீவிரப்படுத்தும். கட்சி எம்.பி.க்களிடையே பரந்த ஒருமித்த கருத்து இருக்கும் வேட்பாளரை காமராஜ் உறுதிப்படுத்த முயன்றார், மேலும் சாஸ்திரி பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவர் என்று அறிவித்தார். சிண்டிகேட் முடிவை 'மேடை நிர்வகித்ததாக' தனிப்பட்ட முறையில் கூறினாலும், தேசாய் அதை ஏற்றுக்கொண்டு போட்டியிலிருந்து கண்ணியமான முறையில் ஓய்வு பெற்றார். கட்சி எம்.பி.க்களால் நாடாளுமன்றத் தலைவராக போட்டியின்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சாஸ்திரி, ஜூன் 2, 1964 அன்று, அதாவது நேரு இறந்த ஒரு வாரத்திற்குள் பிரதமராக பதவியேற்றார்.

சாஸ்திரி ஆண்டுகள்

தனது அரசியல் அதிகாரத்தின் வரையறுக்கப்பட்ட தன்மையை ஏற்றுக்கொண்ட சாஸ்திரி, நேருவின் மகள் இந்திரா காந்தியை தகவல் மற்றும் ஒளிபரப்பு அமைச்சராக சேர வற்புறுத்தியதைத் தவிர, நேருவின் அமைச்சரவையில் எந்த பெரிய மாற்றங்களையும் செய்யவில்லை. அவருக்குக் கீழ் அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் அதிக தன்னாட்சியுடன் செயல்பட்டனர். கட்சி விவகாரங்களிலோ அல்லது மாநில அரசுகளின் செயல்பாடுகளிலோ அவர் தலையிடவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக, தனது நிர்வாகத்தின் இறுதி வரை தவிர, அவர் அரசியல் ரீதியாக குறைந்த அளவில் இருந்தார்.

அந்த நேரத்தில் நாடு பல கடினமான பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்ட போதிலும், சாஸ்திரியின் அரசாங்கம் அவற்றை தீர்க்கமான முறையில் கையாளவில்லை; அதற்கு பதிலாக அது ஒரு சாய்வு கொள்கையைப் பின்பற்றியது. 1965 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தி மற்றும் ஆங்கிலம் அலுவல் மொழி என்ற பிரச்சினை வெடித்தது, ஆனால் மத்திய அரசு அதை திறம்பட கையாளத் தவறி நிலைமை மோசமடைய அனுமதித்தது. இருப்பினும், 1966 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தப் பிரச்சினை இறுதியாகத் தீர்க்கப்பட்டது. பஞ்சாபி சுபா (மாநிலம்) மற்றும் கோவாவை மகாராஷ்டிராவுடன் இணைப்பதற்கான கோரிக்கைகளும் மந்தமாகவே இருந்தன.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்தியப் பொருளாதாரம் தேக்க நிலையில் இருந்தது. தொழில்துறை வளர்ச்சி விகிதத்தில் மந்தநிலை இருந்தது, மேலும் பணமதிப்பு சமநிலை பிரச்சினை மோசமடைந்தது. ஆனால், அந்த நேரத்தில், மிகக் கடுமையான பிரச்சினை உணவுப் பற்றாக்குறை. விவசாய உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது, 1965 இல் பல மாநிலங்களில்

கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டது, மேலும் இடையக உணவுப் பங்குகள் ஆபத்தான அளவிற்குக் குறைந்துவிட்டன. நிலைமையைச் சமாளிக்க நீண்டகால நடவடிக்கைகள் தேவை என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் அவை எடுக்கப்படவில்லை, குறிப்பாக உணவு தானியங்கள் அதிகமாக உள்ள மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்ததால். இந்திய-பாகிஸ்தான் போர் காரணமாக அமெரிக்கா அனைத்து உணவு உதவிகளையும் நிறுத்திய பிறகு, அரசாங்கம் சட்டப்பூர்வ ரேஷன் முறையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, ஆனால் அது ஏழு முக்கிய நகரங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது. அரசாங்கம் 1965 ஜனவரியில் மாநில உணவு வர்த்தகக் கழகத்தையும் உருவாக்கியது, ஆனால் அது கணிசமான அளவு உணவு தானியங்களை வாங்குவதில் வெற்றிபெறவில்லை. இருப்பினும், விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் நீண்ட காலத்திற்கு உணவில் தன்னிறைவை அடைவதற்கும் பசுமைப் புரட்சி உத்தியைத் தொடங்குவது ஒரு நேர்மறையான வளர்ச்சியாகும். இருப்பினும், பின்னர்தான், இந்திரா காந்தியின் ஆட்சியில், இந்த உத்தி தீவிரமாகப் பின்பற்றப்பட்டது.

பொதுவாக, சாஸ்திரி கட்சிக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் விமர்சகர்களால் 'முடிவெடுக்காத கைதி' என்றும், அரசாங்கக் கொள்கைகளுக்கு வழிகாட்டுதல் வழங்கவோ அல்லது தனது அமைச்சரவை சகாக்களை வழிநடத்தவோ கட்டுப்படுத்தவோ தவறியதாகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். அரசாங்கத்தின் அழுத்தங்கள் மற்றும் விமர்சகர்களின் கருத்துக்களால் அவர் மிகவும் நிச்சயமற்றவராகவும், போதுமானவராகவும் உணரவில்லை, 1965 ஜனவரி தொடக்கத்தில் ஒரு செய்தியாளருடன் ஒரு தனிப்பட்ட உரையாடலில் 'பிரதமர் பதவிக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டது சரியா, அந்தப் பதவி சம்பந்தப்பட்ட சுமையைச் சுமக்கும் திறன் அவருக்கு இருக்கிறதா' என்று அவர் யோசித்தார்.

இருப்பினும், காலப்போக்கில், சாஸ்திரி அதிக சுதந்திரத்தைக் காட்டவும் தன்னை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும் தொடங்கினார், இதனால் காமராஜ் முக்கியமான முடிவுகளை எடுப்பதில் சாஸ்திரியால் அடிக்கடி புறக்கணிக்கப்படுவதாக புகார் கூறத் தொடங்கினார். வடக்கு வியட்நாமில் அமெரிக்கா குண்டுவீசியதை முதலில் விமர்சித்த அரசாங்கங்களில் இந்திய அரசாங்கமும் ஒன்றாகும். அமைச்சரவையிலிருந்து சுயாதீனமாக, கொள்கை விஷயங்களில் பிரதமருக்கு தகவல் மற்றும் ஆலோசனை வழங்கும் ஆதாரமாக, சாஸ்திரி தனது முதன்மை தனிச் செயலாளர் எல்.கே. ஜா தலைமையில் பிரதமரின் சொந்த செயலகத்தையும் அமைத்தார். பிரதமர் அலுவலகம் (PMO) என்று அறியப்பட்ட செயலகம், அரசாங்கக் கொள்கையை உருவாக்குவதிலும் செயல்படுத்துவதிலும் பெரும் செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் பெறத் தொடங்கியது. பின்னர், இந்திரா காந்தியின் கீழ், அது கிட்டத்தட்ட மாற்று, சுதந்திரமான நிர்வாகக் குழுவாக உருவெடுத்தது. இருப்பினும்,

ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் 1965 இல் நடந்த சுருக்கமான இந்திய-பாகிஸ்தான் போருடன்தான் சாஸ்திரியின் தருணம் வந்தது.

காஷ்மீர் பிரச்சினை பல ஆண்டுகளாகக் கொதித்துக்கொண்டே இருந்தது, பாகிஸ்தான் இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் திறக்கக் கோரியது, காஷ்மீர் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருப்பது ஒரு தீர்க்கப்பட்ட உண்மை என்று இந்தியா கூறியது. 1965 ஆம் ஆண்டில், ஷேக் அப்துல்லாவின் ஆதரவாளர்கள் மற்றும் பிற அதிருப்தித் தலைவர்கள் காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கில் பெரும் அமைதியின்மையை உருவாக்கினர். குறிப்பாக, பாகிஸ்தான் ஆயுதங்களில் மேன்மையைக் கொண்டிருந்ததால், அதிநவீன அமெரிக்க இராணுவ உபகரணங்களைப் பெற்றிருந்ததால், தலையீட்டிற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை அங்கு இருப்பதாக பாகிஸ்தான் தலைமை நினைத்தது. 1962 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட படுதோல்விக்குப் பிறகு இந்தியாவின் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தும் முயற்சிகள் இன்னும் முழுமையடையாமல் இருப்பதற்கு முன்பே, பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் இந்தியாவை இராணுவ ரீதியாக எதிர்கொள்ள விரும்பியிருக்கலாம்.

முதலில் ஒத்திகை மற்றும் விசாரணை நடந்தது. 1965 ஏப்ரலில் அரபிக் கடல் மற்றும் குஜராத்தை ஒட்டிய சதுப்பு நிலமான ரான் ஆஃப் கட்ச்சில் உள்ள சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் வரையறுக்கப்படாத பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியை ஆக்கிரமித்து, இராணுவ உந்துதலுக்கான இந்தியாவின் பதிலை பாகிஸ்தான் சோதித்தது. ஒரு இராணுவ மோதல் ஏற்பட்டது, ஆனால், நிலப்பரப்பின் தன்மை காரணமாக, இந்தியாவின் இராணுவ பதில் பலவீனமாகவும் தயக்கமாகவும் இருந்தது. பிரிட்டனின் தலையீட்டிற்கு, இரு தரப்பினரும் சர்ச்சையை சர்வதேச நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்ப ஒப்புக்கொண்டனர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, ரான் ஆஃப் கட்ச்சில் ஏற்பட்ட மோதல், இந்திய அரசாங்கமும் ஆயுதப் படைகளும் இன்னும் போருக்குத் தயாராக இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்த பாகிஸ்தான் ஆட்சியாளர்களுக்கு தவறான சமிக்ஞைகளை அனுப்பியது. இந்தியா எப்போது போரிடுகிறதோ அது 'அதன் சொந்த விருப்பப்படி ஒரு நேரத்தில் மற்றும் இடத்தில்' இருக்கும் என்று இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் ஜே.என். சவுத்ரியுடன் கலந்தாலோசித்து சாஸ்திரியின் அறிக்கையை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை.

ஆகஸ்ட் மாதத்தில், பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் நன்கு பயிற்சி பெற்ற ஊடுருவல்காரர்களை காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கிற்குள் அனுப்பியது, அங்கு பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவான எழுச்சியைத் தூண்டி, அதன் மூலம் தனது இராணுவத் தலையீட்டிற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கும் நம்பிக்கையில். பாகிஸ்தான் ஆதரவுடன் நடத்தப்பட்ட இந்த ஊடுருவலின் தீவிரத்தை கருத்தில் கொண்டு, சாஸ்திரி இராணுவம் போர் நிறுத்தக் கோட்டைக் கடந்து, ஊடுருவல்காரர்கள் வரும் பாதைகளை மூடி, கார்கில், உரி மற்றும்

ஹாஜி பிரிர் போன்ற மூலோபாய நிலைகளை ஆக்கிரமிக்க உத்தரவிட்டார். மேலும், 1962 இல் போலல்லாமல், முழு நாடும் அரசாங்கத்தின் பின்னால் அணிதிரண்டது.

இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, செப்டம்பர் 1 ஆம் தேதி, ஜம்மு-காஷ்மீரின் தென்மேற்கில் உள்ள சாம்ப் பகுதியில் பாகிஸ்தான் ஒரு பெரிய டாங்கி மற்றும் காலாட்படை தாக்குதலை நடத்தியது, இது காஷ்மீருடனான இந்தியாவின் ஒரே சாலை இணைப்பை அச்சுறுத்தியது. சாஸ்திரி உடனடியாக இந்திய இராணுவத்தை காஷ்மீரைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், எல்லையைத் தாண்டி பாகிஸ்தானுக்குள் லாகூர் மற்றும் சியால்கோட் நோக்கி நகரவும் உத்தரவிட்டார். இதனால், இரு நாடுகளும் அறிவிக்கப்படாத போரில் ஈடுபட்டன, இருப்பினும். அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் உடனடியாக இரு நாடுகளுக்கும் ஆயுதங்கள், உணவு மற்றும் பிற பொருட்களை துண்டித்தன. சீனா இந்தியாவை ஒரு ஆக்கிரமிப்பாளராக அறிவித்து அச்சுறுத்தும் சத்தங்களை எழுப்பியது. இருப்பினும், இந்தியாவுக்கு அனுதாபம் கொண்ட சோவியத் யூனியன், பாகிஸ்தானுக்கு உதவ சீனா செல்வதைத் தடுக்கத் துண்டியது.

ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் அழுத்தத்தின் கீழ், இரு போராளிகளும் செப்டம்பர் 23 அன்று அமலுக்கு வந்த போர் நிறுத்தத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். போர் முடிவில்லாததாக இருந்தது, இரு தரப்பினரும் தாங்கள் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளைப் பெற்றதாகவும், மறுபுறம் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும் நம்பினர். காஷ்மீரின் 'ஊடுருவல் மூலம் படையெடுப்பு' முறியடிக்கப்பட்டதுதான் ஒரே பயனுள்ள விளைவு. அதே நேரத்தில், மூன்று வாரங்களாக நடந்த சண்டை இரு நாடுகளின் பொருளாதாரங்களுக்கும் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியது, உயிர் இழப்பு மற்றும் விலையுயர்ந்த இராணுவ உபகரணங்களைத் தவிர. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவசரமாகத் தேவையான வளங்கள் குறைந்துவிட்டன; மேலும் இரு நாடுகளின் பாதுகாப்பு பட்ஜெட்டுகள் மீண்டும் அதிகரிக்கத் தொடங்கின.

இருப்பினும், 1962 ஆம் ஆண்டு நடந்த இந்தியா-சீனப் போரில் இழந்த பெருமை, கௌரவம் மற்றும் தன்னம்பிக்கையை மீட்டெடுத்த இந்திய ஆயுதப் படைகளின் செயல்திறனைக் கண்டு இந்தியர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மேலும், ஒட்டுமொத்த இந்தியாவும் அரசியல் ரீதியாக வலுவாகவும் ஒன்றுபட்டதாகவும் மோதலில் இருந்து வெளிப்பட்டது. மேலும் பல திருப்திகரமான அம்சங்களும் இருந்தன. ஊடுருவல்காரர்கள் காஷ்மீர் மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதில் வெற்றிபெறவில்லை. மேலும் 1947-48க்குப் பிறகு இந்திய மதச்சார்பின்மை அதன் முதல் பெரிய சோதனையில் சிறப்பான வெற்றியைப் பெற்றது: போரின் போது எந்த வகுப்புவாத பிரச்சனையும் இல்லை; இந்திய முஸ்லிம்கள் போர் முயற்சிக்கு முழு மனதுடன் ஆதரவளித்தனர்; ஆயுதப் படைகளில் உள்ள முஸ்லிம்கள் தங்கள் இந்து, சீக்கிய மற்றும் கிறிஸ்தவ தோழர்களுடன் துணிச்சலுடன் போராடி

பாகிஸ்தானை ஏமாற்றினர். போரின் விளைவாக சாஸ்திரி ஒரு தேசிய வீரராகவும், ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசியல் நபராகவும் ஆனார்.

போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து, சோவியத் யூனியனின் நல்லெண்ணத்தின் கீழ், பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதி ஜெனரல் அயூப் கானும், சாஸ்திரியும் ஜனவரி 4, 1966 அன்று சோவியத் யூனியனின் தாஷ்கண்டில் சந்தித்து தாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டனர். இந்தப் பிரகடனத்தின் கீழ், இரு தரப்பினரும் அனைத்து ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்தும் விலகி, ஆகஸ்ட் மாதத்திற்கு முந்தைய தங்கள் நிலைகளுக்குத் திரும்ப ஒப்புக்கொண்டனர். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, இது பாகிஸ்தான் ஊடுருவல்கள் மீண்டும் காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கிற்குள் நுழையக்கூடிய மூலோபாய ஹாஜி பிர் பாதையிலிருந்து விலகுவதையும், காஷ்மீரில் பிற மூலோபாய ஆதாயங்களை விட்டுக்கொடுப்பதையும் குறிக்கிறது. பரஸ்பரம் பேரழிவு தரும் போரை மீண்டும் தொடங்குவது மற்றொரு வழி என்பதால், சாஸ்திரி இந்த சாதகமற்ற விதிமுறைகளுக்கு ஒப்புக்கொண்டார்; இது ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலிலும், பாதுகாப்பு உபகரணங்கள், குறிப்பாக மிக் விமானங்கள் மற்றும் நடுத்தர மற்றும் கனரக டாங்கிகள் வழங்குவதிலும் சோவியத் ஆதரவை இழக்கச் செய்யும்.

தாஷ்கண்ட் மாநாடு ஒரு துயரமான விளைவை ஏற்படுத்தியது. இதயக் கோளாறு வரலாற்றைக் கொண்டிருந்த சாஸ்திரி, பத்தொன்பது மாதங்கள் மட்டுமே பிரதமராகப் பணியாற்றிய பின்னர், ஜனவரி 10 ஆம் தேதி தாஷ்கண்டில் திடீர் மாரடைப்பால் இறந்தார். சாஸ்திரியின் மரணம் மீண்டும் ஒருமுறை வாரிசுரிமைப் பிரச்சினையை முன்னிலைக்குக் கொண்டு வந்தது. இரண்டு ஆண்டுகளில் இரண்டாவது முறையாக இது மீண்டும் சுமுகமாக நிறைவேற்றப்பட்டது, மேலும் இந்திய அரசியல் அமைப்பின் மீள்தன்மையை உறுதிப்படுத்தியது.

மொரார்ஜி தேசாய் மீண்டும் களத்தில் இறங்கினார். காமராஜருக்கும் சிண்டிகேட்டுக்கும் தேசாய் மீதான வெறுப்பு குறையவில்லை, தேசாயை தோற்கடித்து அவர்களின் நிழலில் இருக்கக்கூடிய ஒரு வேட்பாளரை அவர்கள் தேடினர். அவர்களின் தேர்வு இந்திரா காந்தியின் மீது விழுந்தது: அவர் நேருவின் மகள், அகில இந்திய ஈர்ப்பு மற்றும் முற்போக்கான பிம்பம் கொண்டவர், எந்த மாநிலம், பிராந்தியம், சாதி அல்லது மதத்துடனும் அடையாளம் காணப்படவில்லை. அனுபவமற்றவராகவும், இளம் பெண்ணாகவும், கட்சியில் கணிசமான வேர்கள் இல்லாதவராகவும் இருந்த இந்திரா காந்தி மிகவும் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையுடனும், இணக்கமாகவும் இருப்பார் என்றும் அவர்கள் நினைத்தனர். அவரது தேர்தலை மேடையேற்றியவர் காமராஜ் தான். 14 முதல்வர்களில் 12 பேர் அவருக்குப் பின்னால் தங்கள் பலத்தை செலுத்தி, தங்கள் மாநிலங்களை நிர்வகிக்க அதிக அதிகாரத்தைப் பெறவும், வரவிருக்கும் தேர்தல்களில்

வாக்காளர்களை ஈர்க்கவும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தபோது போட்டி கிட்டத்தட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது.

தேசாய் போட்டியிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியதால் இந்த முறை ஒருமித்த கருத்து எதுவும் ஏற்படவில்லை. கட்சியில் தனது மூத்த தன்மை மற்றும் பதவி காரணமாகவும், குறிப்பாக அவரது எதிரி, அவர் கூறியது போல், 'இந்த வெறும் சோக்ரி (ஒரு இளம் பெண்)' என்பதால் வெற்றி பெறுவேன் என்று அவர் நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். காங்கிரஸ் நாடாளுமன்றக் கட்சியில் ஒரு ரகசிய வாக்கெடுப்பு 19 ஜனவரி 1966 அன்று நடைபெற்றது, அதில் இந்திரா காந்தி தேசாயை 355 வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் 169 வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் தோற்கடித்தார். அவர் ஒரு பெண்ணாக இருப்பது ஒரு குறைபாடாக இருக்கவில்லை, ஏனெனில் பெண்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றனர், அவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் சிறைக்குச் சென்றனர், அவர்களில் பலர் காங்கிரஸில் அதன் தலைவர் பதவி உட்பட உயர் பதவிகளை வகித்தனர். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் ஆளுநர்கள் மற்றும் கேபினட் அமைச்சர்கள் போன்ற உயர் பதவிகளை வகித்தனர், இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மாநிலமான உத்தரபிரதேசத்தின் முதல்வர் உட்பட.

இந்திரா காந்தி: ஆரம்ப ஆண்டுகள்

இந்திரா காந்தியின் அரசாங்கம் நீண்ட காலமாக உருவாகி வந்த பல கடுமையான பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டது, ஆனால் அவற்றுக்கு உடனடி கவனம் மற்றும் தீர்வுகள் தேவைப்பட்டன. பஞ்சாப் கொதிநிலையில் இருந்தது, நாகா மற்றும் மிசோ பகுதிகள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டன. பஞ்சாபி சுபா கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, நாகா மற்றும் மிசோ கிளர்ச்சியாளர்களுடன் உறுதியாக இருந்து, அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விருப்பம் காட்டி, நாகா கிளர்ச்சியாளர்களின் சுயாட்சி கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் அவர் இந்தப் பிரச்சினைகளை திறம்பட கையாண்டார்.

இருப்பினும், பொருளாதார நிலைமை மிகவும் கடினமாக இருந்தது. பொருளாதாரம் மந்தநிலையில் இருந்தது, வேகமாக மோசமடைந்தது. தொழில்துறை உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதிகள் குறைந்து கொண்டிருந்தன. 1966 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து இரண்டாவது ஆண்டாக மழை பெய்யவில்லை, வறட்சி 1965 ஐ விடக் கடுமையாக இருந்தது, மேலும் பணவீக்கம் மற்றும் கடுமையான உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுத்தது. நாட்டின் பெரும்பகுதிகளில், குறிப்பாக பீகார் மற்றும் கிழக்கு உத்தரபிரதேசத்தில் பஞ்ச நிலைமைகள் நிலவின. 1962 மற்றும் 1965 போர்கள் மற்றும் பாகிஸ்தான்-சீனா அச்ச இராணுவச் செலவினங்களில் கூர்மையான உயர்வுக்கும், திட்டமிடல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியிலிருந்து வளங்களைத் திசைதிருப்புவதற்கும் வழிவகுத்தன. பட்ஜெட் பற்றாக்குறைகள் அதிகரித்து வந்தன, இது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆபத்தில்

ஆழ்த்தியது. நிலைமை கடினமான முடிவுகளையும் அவற்றின் உறுதியான அமலாக்கத்தையும் தேவைப்படுத்தியது, ஆனால் அரசாங்கம் ஊசலாடியது, முடிவுகளை எடுப்பதில் மெதுவாக இருந்தது, இன்னும் மோசமாக, அவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் தாமதமாகவும் பயனற்றதாகவும் இருந்தது. குறிப்பாக, நிதி நிலைமைக்குத் தேவையான அதன் சொந்த வீங்கிய நிர்வாகச் செலவினங்களைக் குறைக்க முடியவில்லை.

இருப்பினும், வறட்சி மற்றும் பஞ்ச நிலைமையை சமாளிப்பதில் அரசாங்கம் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப் பெற்றது. உணவு தானியங்களை கொள்முதல் செய்தல் மற்றும் விநியோகித்தல் மற்றும் பஞ்ச இறப்புகளைத் தடுப்பது போன்ற பிரச்சினைகள் போர்க்கால அடிப்படையில் கையாளப்பட்டன. காலனித்துவ காலத்தில் ஒப்பீட்டளவில் அல்லது குறைவான தீவிரத்தன்மை கொண்ட வறட்சி மற்றும் பஞ்சங்களால் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் இறந்த பதிவுகளுடன் ஒப்பிடும்போது பஞ்ச இறப்புகள் மிகக் குறைவு. இது இந்திய ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு பெரிய சாதனையாகும்.

மோசமடைந்து வரும் பொருளாதார நிலைமையைச் சமாளிக்கவும், உணவு இறக்குமதியை அதிகரிக்கவும் அரசாங்கம் எடுத்த ஒரு தீர்க்கமான நடவடிக்கை, திருமதி காந்தியின் ஆரம்பகால முடிவுகளில் மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதாக மாறியது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இந்திய ஏற்றுமதிகள் வளரவில்லை, மேலும் ஏற்கனவே உள்ளவற்றுக்கு கூட மத்திய கருவூலத்தால் பெரிதும் மானியம் வழங்கப்பட்டது. ரூபாய் மதிப்பு மிகைப்படுத்தப்பட்டதே இதற்குக் காரணம் என்று இந்திரா காந்தியின் ஆலோசகர்கள் வாதிட்டனர். அது மதிப்பிழக்கப்பட்டால், மிகவும் தேவையான வெளிநாட்டு மூலதனம் அதிகமாக வரும். PL-480 உதவித் திட்டத்தின் கீழ் அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமை இறக்குமதியை இந்தியா தனது உணவுப் பாதுகாப்பிற்காக பெரிதும் நம்பியிருந்தது. மேலும், இந்திய-பாகிஸ்தான் போரின் போது நிறுத்தப்பட்ட உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் (IMF) பொருளாதார உதவிக்கான அவசரத் தேவை மீண்டும் ஏற்பட்டது. இருப்பினும், அமெரிக்கா, உலக வங்கி மற்றும் IMF ஆகியவை ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைக்க வலியுறுத்தின. இதன் விளைவாக, திருமதி காந்தி ஆட்சிக்கு வந்த நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு, ஜூன் 6 அன்று இந்திய அரசு ரூபாயின் மதிப்பை 35.5 சதவீதம் குறைத்தது.

இந்த முடிவுக்கு எதிராக நாடு தழுவிய அளவில் கடும் எதிர்ப்புகள் எழுந்தன. அரசியல் கருத்துக்களின் அனைத்துப் பிரிவுகளும் இந்த நடவடிக்கையை எதிர்த்தன, இடதுசாரி குழுக்கள் மற்றும் கட்சிகள், பெரும்பான்மையான அறிவுஜீவிகள் மற்றும் காமராஜ் ஆகியோர் மிகவும் கடுமையான விமர்சகர்கள், இந்த முடிவு எடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவரைக் கலந்தாலோசிக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் எதிர்த்தனர். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் உள்ள விமர்சகர்களும் இதுபோன்ற சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் பிரபலமற்ற முடிவை தேர்தல் ஆண்டில் எடுத்திருக்கக்கூடாது என்று கருதினர். வெளிநாட்டு அழுத்தத்தின் கீழ்

செயல்பட்டதற்காக அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பரவலான அதிருப்தியும் இருந்தது. முரண்பாடாக, பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கை ஏற்றுமதியை அதிகரிப்பது மற்றும் வெளிநாட்டு மூலதனத்தை ஈர்ப்பது என்ற அதன் கூறப்பட்ட நோக்கங்களில் தோல்வியடைந்தது. உணவு மற்றும் பிற வெளிநாட்டு உதவிகளின் ஓட்டத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு ஏற்படவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1980 இல், திருமதி காந்தி பணமதிப்பிழப்பு 'செய்ய வேண்டிய தவறான விஷயம் என்றும் அது எங்களுக்கு பெரிதும் தீங்கு விளைவித்தது' என்றும் ஒப்புக்கொண்டார்.

ஆட்சிக்கு வந்த சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, திருமதி காந்தி வெளியுறவுத் துறையில் முக்கிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அவசரமாக அமெரிக்க கோதுமை, நிதி உதவி மற்றும் மூலதன முதலீடு தேவைப்பட்டதால், ஆரம்பத்தில் அமெரிக்காவுடன் பாலங்களை உருவாக்க முயன்றார், குறிப்பாக மார்ச் 1966 இல் வாஷிங்டனுக்கு விஜயம் செய்தபோது. ஜனாதிபதி ஜான்சன் PL-480 இன் கீழ் இந்தியாவிற்கு 3.5 மில்லியன் டன் உணவு தானியங்களை அனுப்புவதாகவும், 900 மில்லியன் டாலர்களை உதவியாக வழங்குவதாகவும் உறுதியளித்தார். ஆனால் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட உண்மையான பொருட்கள் ஒழுங்கற்றவை மற்றும் சிறிய தவணைகளில் வந்தன. மேலும், அவற்றின் அளவு மற்றும் நேரத்தை 'டன்-பை-டன்' அடிப்படையில் கட்டுப்படுத்தவும், 'இந்தியா தனது பண்ணைக் கொள்கையை' மாற்றுவதை உறுதிசெய்யவும், வியட்நாம் மீதான தனது நிலைப்பாட்டையும் மாற்றுவதை உறுதிசெய்யவும் ஜனாதிபதி அனுப்புதல்களை பொறுப்பேற்றார். அமெரிக்காவின் இந்த 'கப்பல்-க்கு-வாய்' அணுகுமுறையால் இந்திரா காந்தி அவமானப்படுத்தப்பட்டதாக உணர்ந்தார், மேலும் அத்தகைய கைகலப்பு மற்றும் வெளிப்படையான அழுத்தத்திற்கு அடிப்பணிய மறுத்துவிட்டார். இந்த பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருந்து விரைவில் வெளியேறவும் அவர் முடிவு செய்தார். உண்மையில், இந்தியா மீண்டும் ஒருபோதும் கடுமையான நிபந்தனைகளின் பேரில் அமெரிக்காவை நெருங்க முயற்சிக்கவில்லை.

அமெரிக்கா மீதான இந்திரா காந்தியின் ஏமாற்றம் வெளியுறவுக் கொள்கைத் துறையில் வெளிப்பட்டது. அவர் அந்த நாட்டிலிருந்து தன்னைத் தூர விலக்கிக் கொள்ளத் தொடங்கினார். மார்ச்-ஏப்ரல் 1966 இல் வாஷிங்டனுக்கு விஜயம் செய்தபோது, வியட்நாம் குறித்து அவர் அமைதியாக இருந்தார். இப்போது, ஜூலை 1966 இல், வடக்கு வியட்நாம் மற்றும் அதன் தலைநகர் ஹனோய் மீது அமெரிக்கா குண்டுவீசியதைக் கண்டித்து அவர் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார். ஜூலை மாதத்தின் பிற்பகுதியில், மாஸ்கோவில், அமெரிக்க குண்டுவீச்சுக்கு உடனடியாகவும் நிபந்தனையற்றதாகவும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் கோரியும், வியட்நாமில் அமெரிக்க நடவடிக்கையை 'ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு' என்று முத்திரை குத்தவும் சோவியத் யூனியனுடன் ஒரு கூட்டு அறிக்கையில் கையெழுத்திட்டார்.

வாஷிங்டனில், திருமதி காந்தி, PL-480 ரூபாய் நிதியில் \$300 மில்லியன் அளவுக்கு நிதியளிக்கப்படும் இந்தோ-அமெரிக்க கல்வி அறக்கட்டளைக்கான அமெரிக்க முன்மொழிவை ஒப்புக்கொண்டார். இந்தியாவில் உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சியை ஊடுருவி கட்டுப்படுத்தும் ஒரு அமெரிக்க முயற்சியாக, காங்கிரசுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் ஏராளமான இந்திய அறிவுஜீவிகள் மற்றும் இடதுசாரிக் கருத்துடையவர்களால் இது கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டதால், அவர் இப்போது அந்த முன்மொழிவை கைவிட்டார்.

திருமதி காந்தி எகிப்தின் நாசர் மற்றும் யூகோஸ்லாவியாவின் டிட்டோவுடன் நெருங்கிய உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டார், மேலும் அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வெளிப்படும் நவ-காலனித்துவத்தின் ஆபத்தை எதிர்கொள்ள அணிசேரா நாடுகள் அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒத்துழைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தத் தொடங்கினார். பாகிஸ்தானுடன் பாலங்களை உருவாக்கவும், இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் இரண்டிலிருந்தும் சமமான தூரத்தில் ஒரு நிலையை எடுக்கவும் சோவியத் முயற்சிகளால் கவலைப்பட்ட திருமதி காந்தி, இந்தியாவின் தொடர்ச்சியான நட்புறவை சோவியத் தலைவர்களுக்கு உறுதியளித்தார். சீனாவுடன் ஒரு உரையாடலைத் தொடங்குவதற்கான விருப்பத்தையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார், ஆனால் அந்த நேரத்தில் சீன-இந்திய உறவுகளில் எந்த உருகலும் இல்லை. பொதுவாக, வாஷிங்டன் படுதோல்விக்குப் பிறகு, வெளியுறவு விவகாரங்களில் உறுதியான சுதந்திரக் கொள்கையை அவர் பின்பற்றினார்.

1966 ஆம் ஆண்டு தொடர்ச்சியான மக்கள் கொந்தளிப்பு, அதிகரித்து வரும் விலைவாசி உயர்வு, உணவுப் பற்றாக்குறை, வளர்ந்து வரும் வேலையின்மை மற்றும் பொதுவாக, மோசமடைந்து வரும் பொருளாதார நிலைமைகள் ஆகியவற்றால் தூண்டப்பட்ட வெகுஜன பொருளாதார அதிருப்தி மற்றும் அரசியல் கிளர்ச்சிகள் நிறைந்த ஆண்டாக இருந்தது. இந்த அமைதியின்மையுடன், சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளின், குறிப்பாக கீழ் நடுத்தர வர்க்கங்களின் அதிகரித்து வரும் மற்றும் பெரும்பாலும் நிறைவேறாத ஆசைகளும் சேர்ந்தன. பலர் அவற்றைத் திருப்திப்படுத்த முடிந்தது, ஆனால் இன்னும் பலர் அதைச் செய்யவில்லை. மேலும், முதலாளித்துவ வளர்ச்சி முறை வெவ்வேறு சமூக வர்க்கங்கள், அடுக்குகள் மற்றும் குழுக்களுக்கு இடையே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை அதிகரித்து வந்தது.

திருமதி காந்தி பிரதமராக பதவியேற்ற அதே நேரத்தில் மக்கள் போராட்டங்களின் அலை - ஆர்ப்பாட்டங்கள், மாணவர் போராட்டங்கள் மற்றும் கலவரங்கள், அரசு ஊழியர்களின் போராட்டங்கள் - தொடங்கியது. இந்தப் போராட்டங்கள் பெரும்பாலும் வன்முறையாக மாறியது. ஒரு புதிய அம்சம், ஒரு நகரம், நகரம் அல்லது முழு மாநிலத்தையும் மூடுவதைக் குறிக்கும் பந்திகள். கிளர்ச்சி செய்யும் மக்கள் தடியடி போலீசாருடன்

மோதியதால் சட்டம் ஒழுங்கு பெரும்பாலும் சீர்குலைந்தது. சில நேரங்களில் இராணுவம் வரவழைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. தடியடி மற்றும் காவல்துறை துப்பாக்கிச் சூடு நிர்வாகத்திற்கு மேலும் அவப்பெயரை ஏற்படுத்தியது. ஆசிரியர்கள் மற்றும் மருத்துவர்கள் மற்றும் பொறியாளர்கள் போன்ற பிற நடுத்தர வர்க்க நிபுணர்களும் இப்போது அதிக சம்பளம் மற்றும் அகவிலைப்படியை கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்பவர்கள் மற்றும் போராட்டக்காரர்களின் வரிசையில் சேரத் தொடங்கினர். நிர்வாகம் மற்றும் ஆளும் அரசியல் தலைமை மீது பொதுமக்களின் நம்பிக்கை குறைந்து கொண்டே வந்தது.

எதிர்க்கட்சி அரசியல் கட்சிகள், குறிப்பாக சிபிஎம், சோசலிஸ்டுகள் மற்றும் ஜனசங்கம், அரசாங்கத்தைத் தொடர்ந்து சங்கடப்படுத்துவதற்கான மக்களின் மனநிலையை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பந்தங்கள் மற்றும் பிற போராட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதில் முன்னணியில் இருந்தன. நிர்வாகச் சீர்குலைவு தேர்தல்கள் மூலமாகவோ அல்லது நாடாளுமன்றம் அல்லாத, அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பான வழிமுறைகள் மூலமாகவோ ஆட்சிக்கு வருவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என்று அவர்களில் சிலர் நம்பினர். இதன் விளைவாக, அவர்கள் பெரும்பாலும் ஜனநாயக எல்லைகளையோ அல்லது அரசியலமைப்பு உரிமைகளையோ கடைப்பிடிக்கவில்லை.

ஜனசங்கமும் பிற வகுப்புவாத சக்திகளும், வரவிருக்கும் தேர்தல்களில் பல இந்துக்களின் மத உணர்வுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கில், பசுவதைக்கு முழுமையான தடை விதிக்கக் கோரி நாடு தழுவிய அளவில் ஒரு கடுமையான போராட்டத்தை நடத்தினர். ஆனால், அதன் வகுப்புவாத தன்மை மற்றும் இந்துக்களில் உள்ள பல சிறுபான்மையினர் மற்றும் தாழ்ந்த சாதிக் குழுக்கள் அதன் குறைந்த விலை காரணமாக மாட்டிறைச்சி சாப்பிட்டதால், அரசாங்கம் இந்தக் கோரிக்கையை உறுதியாக எதிர்த்தது. திருமதி காந்தி நாடாளுமன்றத்தில் கூறினார்: 'இது அரசாங்கத்தின் மீதான தாக்குதல் அல்ல. இது எங்கள் வாழ்க்கை முறை, எங்கள் மதிப்புகள் மற்றும் நாங்கள் போற்றிய மரபுகள் மீதான தாக்குதல்.' நவம்பர் 7 ஆம் தேதி, நிர்வாண சாதுக்கள் தலைமையில், வாஸ்கள், ஈட்டிகள் மற்றும் திரிகூலங்கள் (திரிகூலங்கள்) ஏந்திய லட்சக்கணக்கான கும்பல், நாடாளுமன்றத்தை ஆக்கிரமிக்க முயன்றது, அரசியலமைப்பு அரசாங்கத்தை சீர்குலைக்க முயன்றது, பேருந்துகள் மற்றும் கார்களை எரித்தது, கடைகளை சூறையாடியது, வழியில் அரசு கட்டிடங்களைத் தாக்கியது. காமராஜரைத் தாக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் அவரது வீட்டையும் சுற்றி வளைத்தனர். காவல்துறையினருடன் ஏற்பட்ட மோதலில் ஒரு போலீஸ்காரர் மற்றும் ஆறு சாதுக்கள் கொல்லப்பட்டனர். சூழ்நிலையை திறமையற்ற முறையில் கையாண்டதற்காக உள்துறை அமைச்சர் குல்சாரி லால் நந்தாவை குற்றம் சாட்டி, அவர் பதவி விலகக் கோரினார். அந்த இயக்கம் விரைவில் தோல்வியடைந்தது, அதைத் தொடர்ந்து வந்த தேர்தல்களில் கூட பசுவதை ஒரு பிரச்சினையாக மாறவில்லை.

1966 ஆம் ஆண்டு, ஒரு நிறுவனமாக நாடாளுமன்றம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது. நாடாளுமன்றத்தில் தொடர்ந்து குழப்பங்களும் ஒழுக்கமின்மையும் நிலவியது, சில எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்ற அலங்காரம் மற்றும் நற்குணங்களை முழுமையாக புறக்கணித்தனர். பல சமயங்களில் இளம் பிரதமருக்கு அவரது பதவிக்கு ஏற்ற மரியாதை வழங்கப்படவில்லை. அவர் அடிக்கடி வசைபாடுதல் மற்றும் துன்புறுத்தல், கொடூரமான மற்றும் மோசமான தனிப்பட்ட தாக்குதல்கள், ஆண் இனவெறி மற்றும் பாலியல் ரீதியான குறிப்புகள் மற்றும் ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானார். குறிப்பாக, டாக்டர் ராம்மனோகர் லோஹியா, அவரை கேலி செய்யும் எந்த வாய்ப்பையும் தவறவிடவில்லை, மேலும் அவரை 'கூங்கி குடியா' (ஊமை பொம்மை) என்று வர்ணித்தார். கட்சியில் கூட, இந்திரா காந்தி ஒரு தொந்தரவான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒன்று, காங்கிரசுக்கு மக்கள் ஆதரவு குறைந்து வந்தது. நேருவின் காலத்திலிருந்தே கட்சி வீழ்ச்சியடைந்து, செயலிழந்து, அரசியல் முன்முயற்சியை இழந்து வந்தது. ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் குழுவாதம் மற்றும் கோஷ்டி போட்டிகளால் அது மேலும் மேலும் நிரம்பியிருந்தது, இது கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அதிருப்தி குழுக்கள் உருவாக வழிவகுத்தது. கட்சியில் திருமதி காந்தியின் சொந்த நிலை பலவீனமாகவும் பாதுகாப்பற்றதாகவும் இருந்தது. பிரதமரான பிறகு, அவரால் தனது விருப்பப்படி ஒரு அமைச்சரவையை அமைக்க முடியவில்லை, உள்துறை, பாதுகாப்பு, நிதி, வெளியுறவு மற்றும் உணவு போன்ற அனைத்து முக்கிய இலாகாக்களையும் விட்டுவிட வேண்டியிருந்தது. கட்சியின் தலைவரான காமராஜும், சிண்டிகேட்டும் பிரதமருக்கு எதிராக கட்சி அமைப்பின் நிலைப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தவும், கொள்கைகளை வகுப்பதிலும் செயல்படுத்துவதிலும் அவரது செயல்பாட்டு சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்தவும் தொடர்ந்து முயன்றனர். கட்சியின் உள் விவகாரங்கள் அல்லது நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அவருக்கு அதிக பங்கு இருக்க அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. 1967 தேர்தல் ஆண்டாக இருந்ததால் இந்திரா காந்தி இதையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மேலும், ஒரு அரசியல் தலைவராக, அவர் இந்த நேரத்தில் இரண்டு முக்கிய பலவீனங்களால் பாதிக்கப்பட்டார்: அவர் ஒரு தலைவராக பயனற்றவராக இருந்தார் - அவரது எதிரிகள் பெரும்பாலும் அவரை நாடாளுமன்றக் கட்சியிலும் அமைச்சரவையிலும் கூட தனிமைப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றனர் - மேலும் அவருக்கு 'சித்தாந்த அடித்தளங்கள்' இல்லை.

1967 பொதுத் தேர்தல்களும் மாநில கூட்டணிகளும்

1967 பிப்ரவரியில் நடைபெற்ற நான்காவது மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தல்கள், இந்திய அரசியலில் ஒரு தீவிரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. தேர்தல்களுக்கான முன்னோட்டமும், தேர்தல்களும் பல அம்சங்களால் குறிக்கப்பட்டன.

காங்கிரஸ் கட்சி தனது அதிகாரத்தை இழந்துவிட்டது, சமூக மற்றும் நிறுவன மாற்றத்திற்கான கட்சியாக அதன் தன்மையையும் உந்துதலையும் இழந்துவிட்டது. ஊழல் மற்றும் அவர்களில் பலரின் ஆடம்பர வாழ்க்கை முறை காரணமாக, குறிப்பாக அதன் உயர்மட்டத் தலைவர்கள் மீது பெரிய அளவிலான ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது. பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பலர் பதவி, அரசியல் சக்கர வியாபாரம் மற்றும் கோஷ்டி மோதல்களுக்கு அர்ப்பணிப்புடன் இருப்பதாக மக்களால் கருதப்பட்டனர். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் மாற்றக்கூடிய வேறு எந்தக் கட்சியும் இல்லாததால் மக்கள் விரக்தியடைந்தனர். தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது எதிர்க்கட்சிகள் எந்த அடிப்படை சமூகப் பிரச்சினைகளையும் எழுப்பவில்லை. அவர்கள் முக்கியமாக காங்கிரஸ் தோற்கடிப்பது என்ற கேள்வியை மையமாகக் கொண்டு பிரச்சாரம் செய்தனர். இருப்பினும், மக்களிடையே ஒரு பெரிய அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது; 1967 ஆம் ஆண்டில் தகுதியான வாக்காளர்களின் வாக்குப்பதிவு 61.1 சதவீதமாக இருந்தது, இது இதுவரை காணப்பட்ட அதிகபட்சமாகும்.

1964 முதல் காங்கிரஸ் சரிந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அது சிண்டிகேட் தலைமையில் தேர்தல்களுக்குச் சென்றது, பலவீனமடைந்து, பிளவுபட்டு, கோஷ்டி நிறைந்ததாக மாறியது, கட்சியின் பொது ஆதரவு மற்றும் மதிப்பீட்டில் ஏற்பட்ட சரிவு குறித்து தலைமைக்கு சிறிதும் விழிப்புணர்வு இல்லை. முன்னதாக, கோஷ்டிவாதம் மாநிலங்களில் மட்டுமே இருந்தது, இப்போது அது மையத்தையும் மூழ்கடித்தது. முன்னதாக, மத்தியத் தலைமை மாநில அளவில் மோதல்களை மிதப்படுத்தியது, இதனால் அதிருப்தியாளர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக உணரவில்லை. இப்போது மத்தியத் தலைமை மையத்தில் தனது சொந்த நிலையைப் பெறுவதற்காக மாநிலங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் குழுக்களை ஆதரித்தது. ஜரீர் மசானி சுட்டிக்காட்டியபடி, 'இதன் விளைவாக காங்கிரஸ் தலைமையின் அனைத்து மட்டங்களிலும் தொடர்ச்சியான அதிகாரப் போராட்டம் மற்றும் சுதந்திர இயக்கத்தின் போது காங்கிரஸ் கட்டியெழுப்பிய கட்சி ஒழுக்கம், நம்பிக்கை மற்றும் தோழமை ஆகியவை விரைவாக அரிக்கப்பட்டன, அது இல்லாமல் அது ஒற்றுமையாக இருக்க முடியும் என்று நம்ப முடியாது.'

கட்சி வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் காங்கிரசில் கோஷ்டிவாதம் முழுமையாக பிரதிபலித்தது. டிக்கெட் விநியோகத்தில் சிண்டிகேட் உறுப்பினர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர், அவர்கள் மிகவும் பாரபட்சமாக செயல்பட்டனர். டிக்கெட்டுகள் மறுக்கப்பட்ட கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் காங்கிரஸ்காரர்கள், இப்போது அதிகாரப்பூர்வ காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களை எதிர்த்து சுயேச்சைகளாகவோ அல்லது புதிய மாநில அளவிலான அதிருப்தி குழுக்களின் உறுப்பினர்களாகவோ போட்டியிடத் தேர்வு செய்தனர்.

1967 தேர்தல்களின் ஒரு முக்கிய அம்சம் எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றிணைந்தது; அவற்றில் சில சில மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு முன்னணிகளை உருவாக்கின. மற்ற

சந்தர்ப்பங்களில், அவை இடங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலமும் போட்டிகளைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் தொடர்ச்சியான தேர்தல் சரிசெய்தல்களில் ஈடுபட்டன. பெரும்பாலும், அதிருப்தியடைந்த காங்கிரஸ் கட்சிகளும் குழுக்களும் இந்த செயல்பாட்டில் இணைந்தன. ஆனால் ஒன்றிணைந்த கட்சிகள் கிட்டத்தட்ட எல்லா நிகழ்வுகளிலும் சித்தாந்த ரீதியாகவும், திட்ட ரீதியாகவும் வேறுபட்டவை, அவற்றின் ஒரே உறுதிப்பாடு காங்கிரஸை தோற்கடிக்கும் விருப்பம் மட்டுமே. லோஹியா சோசலிஸ்டுகள் மிகவும் ஒழுக்கக்கேடானவர்கள் - அவர்கள் வகுப்புவாத ஜன சங்கத்திலும் வலதுசாரி சுதந்திராவிலும் சேரத் தயங்கவில்லை. இதேபோல், பல மாநிலங்களில் மதச்சார்பற்ற சுதந்திராவும் வகுப்புவாத ஜன சங்கமும் இணைந்தன. ஒரு சில மாநிலங்களில், கம்யூனிஸ்ட்-வலதுசாரி பிளவும் பாலமாக இருந்தன. தமிழ்நாட்டில், சுதந்திரா, சிபிஎம், முஸ்லிம் லீக் மற்றும் பேரினவாத திமுக ஆகியவை கூட்டாளிகளாக இருந்தன. கேரளாவில் சிபிஎம் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் ஆகியவை கூட்டணிக் கட்சிகளாக இருந்தன, அதே போல் பஞ்சாபில் ஜன சங்கம், அகாலிஸ் மற்றும் சிபிஎம் ஆகியவையும் இருந்தன.

தேர்தல் முடிவுகள் வியத்தகு முறையில் இருந்தன, காங்கிரஸ் கடுமையான பின்னடைவைச் சந்தித்தது. மக்களவையின் கட்டுப்பாட்டைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதில் அது வெற்றி பெற்றாலும் - 520 இடங்களில் 284 இடங்களை வென்றது - அதன் பெரும்பான்மை 1962 இல் 228 இல் இருந்து 48 ஆகக் கடுமையாகக் குறைந்தது. இடதுசாரிக் கட்சிகள் வெற்றி பெற்ற மேற்கு வங்கம் மற்றும் கேரளாவைத் தவிர, காங்கிரஸின் வீழ்ச்சியின் பயனாளிகள் வகுப்புவாத, நிலப்பிரபுத்துவ, வலதுசாரி மற்றும் பிராந்தியக் கட்சிகள். பீகார், உத்தரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பஞ்சாப், மேற்கு வங்கம், ஒரிசா, சென்னை மற்றும் கேரளா ஆகிய எட்டு மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களிலும் காங்கிரஸ் தனது பெரும்பான்மையை இழந்தது. உத்தரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் ஹரியானாவில் சுதந்திரா, ஒரிசா, ராஜஸ்தான், ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் குஜராத்தில் சுதந்திரா, பீகாரில் எஸ்எஸ்பி மற்றும் மேற்கு வங்கம் மற்றும் கேரளாவில் கம்யூனிஸ்டுகள் ஆகிய கட்சிகள் முக்கிய எதிர்க்கட்சியாக உருவெடுத்தன.

1967 தேர்தல்கள் சில நீண்டகால போக்குகளை வெளிப்படுத்தின, மேலும் சில நீண்டகால விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தின. முந்தைய பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்ட பல்வேறு காரணிகளால் காங்கிரஸ் மீதான பொதுவான அதிருப்தியைத் தவிர, வட மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் முகாமில் இருந்து பணக்கார மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகள் கட்சியை விட்டு வெளியேறியதும் காங்கிரஸ் படுதோல்வியில் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

1950களின் முற்பகுதியில் நிலச் சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக, நில உரிமை மற்றும் சமூக அதிகாரம் படிப்படியாக பணக்கார விவசாயிகளிடம் சென்றன. நிலக் கட்டுப்பாட்டோடு தொடர்புடைய தங்கள் புதிதாகப் பெற்ற பொருளாதார நிலை மற்றும்

சமூக அந்தஸ்து, உணவு தானிய கொள்முதல் கொள்கைகள், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் காங்கிரஸின், குறிப்பாக இந்திரா காந்தி மற்றும் காங்கிரஸ் இடதுசாரிகளின் பிற பிரபலமான வாய்வீச்சுகளால் அச்சுறுத்தப்படுவதாக அவர்கள் உணர்ந்தனர். கிராமப்புறங்களில் வளர்ந்து வரும் வர்க்கப் பிளவு இருந்தது, மேலும் நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் எந்தவொரு அரசியல் விழிப்புணர்வும் அல்லது பேரம் பேசும் சக்தியில் அதிகரிப்பும் கிராமத்தின் பணக்கார-விவசாயி ஆதிக்கத்திற்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும். காங்கிரஸ் உருவாக்கிய வர்க்க கூட்டணிகளில் பணக்கார விவசாயிகள் மிகப் பெரிய, உண்மையில், ஒரு மேலாதிக்கப் பங்கை வகிக்க விரும்பினர், மேலும் அரசாங்கக் கொள்கைகளை நேரடியாக தங்களுக்குச் சாதகமாக மாற்ற விரும்பினர்.

தென்னிந்தியாவில், வர்க்க மற்றும் சாதி அமைப்பு அல்லது கட்டமைப்பு வடக்கில் இருந்ததை விட வேறுபட்டது, மேலும் கம்யூனிஸ்டுகளின் அதிக இருப்பு கிராமப்புற நில உரிமையாளர்களை காங்கிரசுடன் பிணைத்திருந்தது. மேலும், மாற்று பணக்கார விவசாயக் கட்சிகள் இல்லை. மறுபுறம், பீகார், உத்தரபிரதேசம் மற்றும் பஞ்சாபில், எஸ்எஸ்பி, பாரதிய கிராந்தி தளம் (பிகேடி) மற்றும் அகாலி தளம் போன்ற மாற்றுக் கட்சிகள் பணக்கார-விவசாயி நலன்களுக்கான வாகனங்களாகச் செயல்படக் கிடைத்தன.

உண்மையில், காங்கிரஸ் எங்கும் பணக்கார விவசாயிகளுக்கு எதிரானதாக இல்லை, ஆனால் அதன் தீவிரமான சொல்லாட்சி காரணமாக வட இந்தியாவில் அது மிகவும் உணரப்பட்டது. கிராமப்புற ஏழைகளை அந்நியப்படுத்தாமல் அல்லது அது ஏற்றுக்கொண்ட பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் தொழில்மயமாக்கல் பாதையை ஆபத்தில் ஆழ்த்தாமல் பணக்கார-விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளை முழுமையாக பூர்த்தி செய்ய காங்கிரஸால் உடன்பட முடியவில்லை என்பதும் உண்மை.

நடுத்தர மற்றும் சிறு விவசாயிகளின் பெரிய பிரிவுகளை தங்களுடன் சுமந்து செல்லும் நன்மையும் பணக்கார விவசாயிகளுக்கு இருந்தது. அவர்கள் விவசாய உரிமையாளர் மற்றும் நிலத்தை சொந்தமாக வைத்திருக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் பொதுவான விருப்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். ஓரளவிற்கு, விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடனான உறவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவர்கள் பொதுவான நலன்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். அவர்களும் அதே இடைநிலை அல்லது பின்தங்கிய சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள். பணக்கார விவசாயிகள் கிராமப்புற வாக்கு வங்கிகளையும் அதிகளவில் கட்டுப்படுத்தினர், எனவே நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் அரை நிலப்பிரபுத்துவ நில உரிமையாளர்களை அந்தப் பாத்திரத்திலிருந்து படிப்படியாக இடம்பெயர்த்தனர். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அவர்களில் பெரும்பாலோர் தலித்துகள் (பட்டியல் சாதிகள்) வாக்குச் சாவடிகளுக்குச் செல்வதைத் தடுக்க தேவையான வலிமையும் அவர்களிடம் இருந்தது.

1967 தேர்தல்கள் இந்திய அரசியலில் பணக்கார மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளின் அதிக முக்கியத்துவம், கிராமப்புற சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் காட்சியில்

அவர்களின் மேலாதிக்கம் மற்றும் இன்றுவரை நீடிக்கும் காங்கிரஸ் மற்றும் கம்யூனிஸ்டுகள் மீதான அவர்களின் வெறுப்பு ஆகியவற்றின் சகாப்தத்தை அறிவித்தன. சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூட்டணியால் மட்டுமே இந்த மேலாதிக்கத்தை சவால் செய்ய முடியும். இதைத்தான் இந்திரா காந்தி 1971 இல் பணக்கார விவசாயிகளின் நலன்களைத் தாக்காமல் தேர்தல் முறையில் சாதிக்க முயன்றார்.

கூட்டணி அரசாங்கங்கள்

1967 தேர்தல்கள் குறுகிய கால கூட்டணி அரசாங்கங்கள் மற்றும் கட்சி தாவல் அரசியலின் இரட்டை சகாப்தத்தையும் தொடங்கி வைத்தன. இந்தத் தேர்தல்கள் மாநிலங்களில் காங்கிரஸின் அதிகார ஏகபோகத்தை உடைத்தாலும், எந்த மாநிலத்திலும் காங்கிரஸ் ஒரு கட்சியால் அல்ல, மாறாக பல கட்சிகள் மற்றும் குழுக்கள் மற்றும் சுயேச்சைகளால் மாற்றப்பட்டது. தமிழ்நாடு தவிர அனைத்து எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களிலும் கூட்டணி அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பஞ்சாப், பீகார் மற்றும் உத்தரபிரதேசத்தில், எதிர்க்கட்சி அரசாங்கங்களில் சுதந்திரா, ஜனசங்கம், பி.கே.டி, சோசலிஸ்டுகள் மற்றும் சி.பி.ஐ ஆகியவை அடங்கும். சி.பி.எம் இந்த அரசாங்கங்களில் சேரவில்லை என்றாலும், அதுவும் அவற்றை தீவிரமாக ஆதரித்தது. இதனால், இந்த அரசாங்கங்கள் சித்தாந்த ரீதியாக பன்முகத்தன்மை கொண்டவை; இடது-வலது அல்லது மதச்சார்பற்ற-வகுப்புவாத பிளவுகள் அவற்றில் கிட்டத்தட்ட முழுமையாக இணைக்கப்பட்டன.

காங்கிரசும் சிறுபான்மையினராகக் குறைக்கப்பட்ட சில மாநிலங்களில் கூட்டணி அரசாங்கங்களை அமைத்தது, சுயேச்சைகள் மற்றும் எதிர்க்கட்சிகளிலிருந்து பிரிந்த குழுக்களுடன் கூட்டணி வைத்தது.

தமிழ்நாட்டில் திமுக அரசும், ஒரிசாவில் சுதந்திரா தலைமையிலான அரசும் தவிர, மற்ற அனைத்து மாநிலங்களிலும், காங்கிரஸ் அல்லது எதிர்க்கட்சிகளால் உருவாக்கப்பட்ட கூட்டணி அரசுகள் மிகவும் நிலையற்றவையாக இருந்தன, மேலும் நீண்ட காலம் ஆட்சியில் நீடிக்க முடியவில்லை. கூட்டாளிகளின் பன்முகத்தன்மை காரணமாக அனைத்து கூட்டணி அரசுகளும் நிலையான பட்டங்கள் மற்றும் உள் அழுத்தங்களால் பாதிக்கப்பட்டன. பெரும்பாலும், மேற்கு வங்கம் மற்றும் கேரளாவைத் தவிர, கூட்டாளிகளிடையே தொடர்ச்சியான பேரம் பேசுவது கொள்கைகள் மீது அல்ல, மாறாக அமைச்சர் பதவிகள், ஆதரவு மற்றும் ஆர்வக் குழுக்கள் மீதுதான். இது வீங்கிய அமைச்சரவைகளுக்கும் வழிவகுத்தது. இந்த அரசாங்கங்கள் உருவாகும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் விசுவாசம் மாறும் விளைவாக உடைந்து, பின்னர் மீண்டும் அமைக்கப்படும். காங்கிரஸ் உள்ளிட்ட கட்சிகள் ஏற்கனவே உள்ள அரசாங்கங்களைக் கவிழ்த்து, கூட்டாளிகளை மாற்றி, புதிய அரசாங்கங்களை உருவாக்கும். அரசாங்கங்களுக்கு இடையில், ஒரு மாநிலம் சில நேரங்களில் ஜனாதிபதி ஆட்சி அல்லது இடைக்காலத் தேர்தல்களுக்கு உட்படும், இது

சட்டமன்றத்தில் இடங்களின் முறையை அரிதாகவே மாற்றும். இவ்வாறு, 1967 பொதுத் தேர்தல்களிலிருந்து 1970 இறுதி வரை, பீகாரில் ஏழு அரசாங்கங்களும், உத்தரப் பிரதேசத்தில் நான்கும், ஹரியானா, மத்தியப் பிரதேசம், பஞ்சாப் மற்றும் மேற்கு வங்கத்தில் தலா மூன்றும், கேரளாவில் இரண்டு அரசாங்க மாற்றங்களும் ஏற்பட்டன, மொத்தம் ஏழு மாநிலங்களில் ஜனாதிபதி ஆட்சி அமலில் இருந்தது. கவிழ்ப்பு மற்றும் புதிய அரசாங்கத்தை உருவாக்கும் விளையாட்டில், சிறிய கட்சிகளும் சுயேச்சைகளும் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். அந்தக் காலகட்டத்தின் கூட்டணி அரசாங்கங்களின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் கட்சி தாவல் அரசியலின் தொடக்கமாகும். வட மாநிலங்களில் ஏற்பட்ட பல அரசாங்க மாற்றங்கள், கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் சுயேச்சைகள் என இரு தனிப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கட்சி தாவல்கள் அல்லது கட்சித் தாவல்களின் விளைவாகும். ஊழல் நிறைந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் குதிரைப் பேரத்தில் ஈடுபட்டனர் மற்றும் சுதந்திரமாக பக்கங்களை மாற்றிக்கொண்டனர், முக்கியமாக பதவி அல்லது பணத்தின் மீதான ஈர்ப்பால் ஈர்க்கப்பட்டனர். கட்சி தாவல் நிகழ்வு முதலில் தொடங்கப்பட்ட ஹரியானாவில், கட்சி தாவல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை ஆயா ராம் மற்றும் கயா ராம் (உள்வரும் ராம் மற்றும் வெளியேறும் ராம்) என்று அழைக்கத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாக, இரண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் மற்றும் ஜன சங்கத்தின் விஷயத்தில் தவிர, கட்சி ஒழுக்கம் சீர்குலைந்தது. 1967 மற்றும் 1970 க்கு இடையில் கிட்டத்தட்ட 800 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சியைத் தாண்டினர், அவர்களில் 155 பேருக்கு அமைச்சர் பதவிகள் வழங்கப்பட்டன.

கட்சித் தாவல் பிரச்சனை நீண்ட காலமாகவும் நிரந்தரமாகவும் மாற இருந்தது, ஏனெனில் கட்சித் தாவல் செய்பவர்கள், தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகவும், பெரும்பாலும் ஊழல் காரணங்களுக்காகவும் கட்சித் தாவல் செய்பவர்கள், வாக்காளர்களால் அரிதாகவே தண்டிக்கப்பட்டனர் மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 1986 ஆம் ஆண்டு ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கத்தால் கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் மூலம் மட்டுமே கட்சித் தாவல் நிகழ்வுக்கு ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டது.

சுவாரஸ்யமாக, பல மாநில அரசுகளின் இந்த எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சி முழுவதும், ஆளும் கட்சிக்கு சிறிய பெரும்பான்மை இருந்தபோதிலும் மத்திய அரசு நிலையாக இருந்தது. கட்சி தாவல் தடைச் சட்டம் இல்லாவிட்டாலும் மையத்திலும் கட்சி தாவல்கள் நடக்கவில்லை. இதேபோல், ஒரு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட பாதி மாநிலங்கள் எதிர்க்கட்சிகளால் ஆளப்பட்டிருந்தாலும், கூட்டாட்சி அமைப்பு முன்பு போலவே அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ செயல்பட்டு வந்தது. மேலும், மாநிலங்களில் கூட அரசாங்கங்களின் உறுதியற்ற தன்மை நிர்வாகத்தின் சீர்குலைவுக்கு வழிவகுக்கவில்லை.

இந்தத் தேர்தல்களின் மூலம் எதிர்க்கட்சிகள் மற்றும் அறிவுஜீவிகளின் பெரும் பகுதியினர் மத்தியில் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு வலுப்பெற்றது. ஒரு அரசியல் நிகழ்வாக காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு என்பது, சித்தாந்தம், கொள்கைகள் அல்லது திட்டங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட காங்கிரசுக்கு எதிரான எதிர்ப்பிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பது உண்மைதான். மறுபுறம், காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு என்பது 'காங்கிரஸுடன் சோர்வு மற்றும் வேறு எதற்கும் எங்குவதை' குறிக்கிறது.⁷ காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு அறிவுஜீவிகளும் சோசலிஸ்டுகளும் காங்கிரஸை பலவீனப்படுத்த CPM முதல் BKD வரை ஜன சங்கத்திற்கு எந்தக் கட்சியையும் ஆதரிக்கத் தயாராக இருந்தனர். CPM மற்றும் CPI களும் அத்தகைய நிலைப்பாட்டை அதிகளவில் ஏற்றுக்கொண்டன. காங்கிரஸ் எதிர்ப்பின் பிரதான ஆசாரியர் ராம்மனோகர் லோஹியா ஆவார், அவர் அரசியல் விஞ்ஞானி ரஜினி கோத்தாரியின் வார்த்தைகளில், 'நாட்டில் உள்ள அனைத்து காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு சக்திகளையும் ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் காங்கிரஸ் ஏகபோக அதிகாரத்தை அழிக்கும் நோக்கத்திற்காக' தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். 1967 ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் மற்றும் காங்கிரஸ் எதிர்ப்புக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அரசியலை துருவப்படுத்துவதில் லோஹியா வெற்றி பெற்றார், ஆனால் அதன் முடிவுகள் நேர்மறையானதாகவோ அல்லது நீடித்ததாகவோ இல்லை, இருந்ததில்லை.

பெரும்பாலான எதிர்க்கட்சிகள் மற்றொரு எதிர்க்கட்சியை விட காங்கிரஸின் ஒரு பிரிவோடு நெருக்கமாக இருந்தன என்ற உண்மையையும் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு புறக்கணித்தது. உதாரணமாக, கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றும் சோசலிஸ்டுகள் காங்கிரஸ் இடதுசாரிகளுடனும், சுதந்திர காங்கிரஸ் வலதுசாரிகளுடனும் நெருக்கமாக இருந்தனர், அதே நேரத்தில் ஜனசங்கம் அதன் வகுப்புவாத சித்தாந்தத்தின் காரணமாக காங்கிரஸையும் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள பிற மதச்சார்பற்ற கட்சிகளையும் எதிர்த்தது.

காங்கிரஸின் கடுமையான பின்னடைவுகள், இந்திய அரசியலில் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம் முடிவுக்கு வருவதற்கான தொடக்கம் என்று பல விமர்சகர்கள் கணிக்க வழிவகுத்தது. ஆனால், உண்மையில், இது அவ்வாறு இல்லை. காங்கிரஸ் இன்னும் நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையுடன் நாட்டின் மிகப்பெரிய கட்சியாக மட்டுமல்லாமல், நாடு தழுவிய அமைப்பையும் ஆதரவாளர்களையும் கொண்ட ஒரே தேசிய கட்சியாகவும் இருந்தது. மேலும், ஒருங்கிணைந்த எதிர்க்கட்சி இல்லை, மேலும் காங்கிரஸ் சிறுபான்மையினராக மாறிய மாநிலங்களில் எதிர்க்கட்சிகள் அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கத் தவறிவிட்டன. அதே நேரத்தில், போதுமான வாக்குறுதிகளை அளித்து, உறுதியான முடிவுகளை விரும்பிய மக்களை ஈர்ப்பதற்கான புதிய அரசியல் வழிகளை காங்கிரஸ் இப்போது தேட வேண்டியிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அதன் பங்கு அல்லது நேரு காலத்தில் அதன் சாதனைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அது இனி ஆதரவைப் பெற முடியாது; அது தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

1967 தேர்தல்கள் காங்கிரஸுக்குள் இருந்த அதிகார சமநிலையை கடுமையாக மாற்றியது. காமராஜ் (அதன் தலைவர்), அதுல்ய கோஷ் (மேற்கு வங்கம்) மற்றும் எஸ்.கே. பாட்டில் (பம்பாய்) உள்ளிட்ட பல சிண்டிகேட் தலைவர்கள் தோல்வியடைந்ததால், சிண்டிகேட் வடிவில் அதன் மேலாதிக்கத் தலைமைக்கு பெரும் அடி விழுந்தது. சிண்டிகேட்டின் விசுவாசமான ஆதரவாளர்களில் பெரும்பாலோர் நாடாளுமன்றத்திற்கும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்படத் தவறிவிட்டனர், இதனால் 1964 மற்றும் 1966 ஆம் ஆண்டுகளில் அவர்கள் செய்தது போல் மையத்தில் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் செயல்முறையை கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருந்தனர்.

முரண்பாடாக, காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி இருந்தபோதிலும், கட்சியிலும் அரசாங்கத்திலும் இந்திரா காந்தியின் நிலை பலவீனமடையவில்லை. மாறாக, காமராஜர் மற்றும் சிண்டிகேட் அளவு குறைக்கப்பட்டதால், இனி அவருக்கு சவால் விடும் நிலையில் இல்லாததால் அது மேலும் வலுவடைந்தது. மேலும், ஜவஹர்லால் நேருவைப் போல இன்னும் பிரபலமான அல்லது உயர்ந்த தலைவராக இல்லாவிட்டாலும், அவர் காங்கிரசுக்கு நட்சத்திரமாகவும், அகில இந்திய பிரச்சாரகராகவும், வாக்குகளைப் பெறுபவராகவும் இருந்தார்.

காங்கிரஸ் நாடாளுமன்றக் கட்சியின் சவாலற்ற தலைமைத்துவத்தாலும், அமைச்சரவையை உருவாக்குவதிலும், இலாகாக்களை விநியோகிப்பதிலும் அவருக்கு இருந்த சுதந்திரத்தாலும், கட்சியில் இந்திரா காந்தியின் சுயாதீனமான மற்றும் வலுவான நிலைப்பாடு நிரூபிக்கப்பட்டது. மொரார்ஜி தேசாய் ஒரு போட்டியில் இருந்து விலகி, துணைப் பிரதமராக அமைச்சரவையில் ஒரு பதவிக்கு பேரம் பேசியதால், அவருக்கு இருந்த ஒரே சவால் விரைவில் தோல்வியடைந்தது. நாடாளுமன்றத்தில் கட்சியின் பலவீனமான பெரும்பான்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்திரா காந்தி தேசாயின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார். இருப்பினும், துணைப் பிரதமர் பதவி என்பது வெறும் சம்பிரதாயமாகும் - அது அந்தஸ்தை வழங்கியது, ஆனால் நிதியமைச்சர் பதவியைத் தவிர அமைச்சரவையில் சிறப்பு அதிகாரங்கள் எதுவும் இல்லை.

1967-69 ஆண்டுகள் வெறும் இடைக்கால கட்டம் அல்லது இடைக்காலமாக நிரூபிக்கப்பட்டன. 1969 இல் காங்கிரஸ் ஒரு பிளவை நோக்கி நகர்ந்தபோது அரசாங்கம் காலத்தைக் குறித்தது, இது இந்திய அரசியல் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறித்தது. இருப்பினும், இடதுசாரிகளில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் இருந்தது, அதை இப்போது சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

நக்சலைட்டுகள்

புரட்சிகர அரசியல் (பெரும்பாலும் ஆயுதப் போராட்டத்துடன் சமப்படுத்தப்படுகிறது) மற்றும் சீர்திருத்தவாத நாடாளுமன்ற அரசியல் தொடர்பான

வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் 1964 ஆம் ஆண்டு சிபிஎம் முதலில் ஒன்றுபட்ட சிபிஐயிலிருந்து பிரிந்தது. இருப்பினும், நடைமுறையில், இருக்கும் அரசியல் யதார்த்தங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, சிபிஎம் நாடாளுமன்ற அரசியலில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றது, நாட்டில் ஒரு புரட்சிகர சூழ்நிலை நிலவும் நாளுக்கு ஆயுதப் போராட்டத்தை ஒத்திவைத்தது. இதன் விளைவாக, அது 1967 தேர்தல்களில் பங்கேற்று மேற்கு வங்கத்தில் பங்களா காங்கிரஸுடன் ஒரு கூட்டணி அரசாங்கத்தை அமைத்தது, சிபிஎம் தலைவர் ஜோதி பாசு உள்துறை அமைச்சரானார். இது கட்சியில் பிளவுக்கு வழிவகுத்தது.

சீனாவில் அப்போது நடந்து கொண்டிருந்த கலாச்சாரப் புரட்சியால் ஈர்க்கப்பட்டு, அதன் இளைய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பகுதியினர், கட்சித் தலைமை சீர்திருத்தவாதம் மற்றும் நாடாளுமன்றவாதத்திற்கு இரையாகி வருவதாகவும், எனவே, புரட்சியைக் காட்டிக் கொடுப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டினர். அதற்கு பதிலாக, கட்சி உடனடியாக கிராமப்புறங்களில் ஆயுதமேந்திய விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்க வேண்டும் என்றும், இது விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகளை உருவாக்குவதற்கும், ஆயுதப் போராட்டத்தை படிப்படியாக நாடு முழுவதும் விரிவுபடுத்துவதற்கும் வழிவகுக்கும் என்றும் அவர்கள் வாதிட்டனர். தங்கள் அரசியல் கொள்கையை செயல்படுத்த, கிளர்ச்சியாளர் CPM தலைவர்கள் வடக்கு மேற்கு வங்கத்தின் சிறிய நக்சல்பாரி பகுதியில் ஒரு விவசாயிகள் எழுச்சியைத் தொடங்கினர். CPM தலைமை உடனடியாக கிளர்ச்சித் தலைவர்களை வெளியேற்றி, அவர்கள் இடதுசாரி சாகசக்காரர்கள் என்று குற்றம் சாட்டி, நக்சல்பாரி கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு கட்சி அமைப்பு மற்றும் அரசாங்க இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தியது. பிரிந்து சென்ற CPM தலைவர்கள் நக்சல்பாரி என்று அறியப்பட்டனர், விரைவில் நாட்டின் பிற பகுதிகளில் CPM இலிருந்து இதே போன்ற பிற குழுக்களும் அவர்களுடன் இணைந்தனர். நக்சல்பாரி இயக்கம் பல இளைஞர்களை, குறிப்பாக கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை ஈர்த்தது, அவர்கள் தற்போதைய அரசியலில் அதிருப்தி அடைந்து, நடைமுறையில் உள்ள சமூக நிலையில் கோபமடைந்து, தீவிர நக்சல்பாரி முழுக்கங்களால் ஈர்க்கப்பட்டனர்.

1969 ஆம் ஆண்டில், சாரு மஜும்தாரின் தலைமையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மார்க்சிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட் (ML) உருவாக்கப்பட்டது. ஆந்திரா, ஒரிசா, பீகார், உத்தரபிரதேசம், பஞ்சாப் மற்றும் கேரளாவில் இதே போன்ற கட்சிகளும் குழுக்களும் உருவாக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் ஜனநாயகம் ஒரு போலித்தனம் என்றும், இந்திய அரசு பாசிசமானது என்றும், இந்தியாவில் விவசாய உறவுகள் இன்னும் அடிப்படையில் நிலப்பிரபுத்துவமாகவே உள்ளன என்றும், இந்திய பெரிய முதலாளித்துவ வர்க்கம் தரகு முதலாளித்துவ வர்க்கமாகவே உள்ளது என்றும், இந்தியா அரசியல் ரீதியாகவும்

பொருளாதார ரீதியாகவும் அமெரிக்கா, பிரிட்டிஷ் மற்றும் சோவியத் ஏகாதிபத்தியங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது என்றும், இந்திய அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் இன்னும் காலனித்துவமாகவே உள்ளது என்றும், இந்தியப் புரட்சி இன்னும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு நிலையில் உள்ளது என்றும், சீன மாதிரியில் நீடித்த கெரில்லாப் போர்தான் இந்தியாவில் புரட்சியின் வடிவமாக இருக்கும் என்றும் சிபி(ML) மற்றும் பிற நக்சலைட் குழுக்கள் வாதிட்டன. நக்சலைட் குழுக்கள் சீன அரசாங்கத்திடமிருந்து அரசியல் மற்றும் சித்தாந்த ஆதரவைப் பெற்றன, இருப்பினும், 'சீனத் தலைவர் (மாவோ சே-டாங்) எங்கள் தலைவர்' என்ற சிபி(ML) முழக்கத்தை அவர்கள் எதிர்த்தனர்.

சிபிஐ) எம்எல் (மற்றும் பிற நக்சலைட் குழுக்கள் சில கிராமப்புறங்களில் ஆயுதமேந்திய விவசாயக் குழுக்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும், ஆளும் வர்க்கங்களின் முகவர்களாகக் கருதப்படும் காவல்துறையினர் மற்றும் போட்டி கம்யூனிஸ்டுகளைத் தாக்குவதிலும் வெற்றி பெற்றன .இருப்பினும், அரசாங்கம் அவர்களை அடக்குவதிலும், நாட்டின் ஒரு சில பகுதிகளுக்குள் அவர்களின் செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் வெற்றி பெற்றது .அரசின் அடக்குமுறையை எதிர்கொள்ள முடியாமல், நக்சலைட்டுகள் விரைவில் பல பிளவுபட்ட குழுக்கள் மற்றும் பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர் .ஆனால் அவர்களின் தோல்விக்கான உண்மையான காரணம், இந்திய யதார்த்தத்தில் தங்கள் தீவிரவாதத்தை வேரூன்றச் செய்ய இயலாமை, இந்திய சமூகம் மற்றும் அரசியலின் தன்மை மற்றும் வளர்ந்து வரும் விவசாயக் கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்வது மற்றும் விவசாயிகள் மற்றும் தீவிர நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்களிடையே தங்கள் சமூக அடித்தளத்தை விரிவுபடுத்த இயலாமை ஆகும் .1970களின் பிற்பகுதியில் மாவோவுக்குப் பிந்தைய சீனத் தலைமையால் 1960கள் மற்றும் 1970களின் முற்பகுதியில் கலாச்சாரப் புரட்சி மற்றும் மாவோயிசம் நிராகரிக்கப்பட்டது , இந்திய அரசியலில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க போக்காக நக்சலைட் இயக்கத்தின் வீழ்ச்சிக்கு மேலும் பங்களித்தது .

ராஜீவ் ஆண்டுகள்

இந்திரா காந்தி கொலைச் செய்யப்பட்ட பிறகு ராஜீவ் காந்தி பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆயினும் மக்களின் ஆதரவோடும் ஒப்புதலோடும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டப் பிரதமராக வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். ராஜீவ் காந்தி தனது பிரதமர் பதவியைச் சட்டப்படி முறைப்படுத்த (legitimacy) முடிவு செய்தார். அதன் விளைவாக 1984 டிசம்பர் மாதம் மக்களவைத் தேர்தல் நடத்தப் பட்டது.

சீக்கியர் எதிர்ப்புக் கலவரங்கள் (Anti-Sikh Riots)

பிரதமர் இந்திரா காந்தி இரண்டு சீக்கியப் பாதுகாவலர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இக்கொடூரக் கொலை மக்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. தலைநகர் டெல்லியில் சீக்கியர்களுக்கு எதிரானக் கலவரங்கள் காட்டுத் தீ போல் பரவியது. சீக்கியர் குடும்பங்கள் மிகுந்த துன்பமாகத் தாக்கப்பட்டன; கடைகளும், கிடங்குகளும் சூறையாடப்பட்டன, தீக்கிரையாக்கப்பட்டன, வாகனங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. சீக்கியர்கள் படுகொலைச் செய்யப்பட்டனர்.

நான்கு நாட்கள் நீடித்த இக்கலவரங்களில் 3,000க்கும் மேற்பட்டச் சீக்கியர்கள் உயிரிழந்தனர். 25,000க்கும் மேற்பட்டச் சீக்கியர்கள் வீடிழந்து அகதிகளாயினர். புதிதாகப் பிரதமர் பொறுப்பேற்ற ராஜீவ் காந்தி இராணுவத்தின் துணைக் கொண்டு இனக் கலவரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார். இரண்டு சீக்கியப் பாதுகாவலர்கள் இந்திரா காந்தியைக் கொன்றதற்காக அவர்கள் சார்ந்தச் சமுதாயமே தண்டிக்கப்பட்டது.

பொதுத்தேர்தல்-1984 1984

தேர்தலில் இந்திரா காங்கிரஸ் மக்களவையின் 508 இடங்களில் 401 இடங்களில் வெற்றிப் பெற்றது. அதாவது மக்களவையில் ஐந்தில் நான்கு இடங்கள் காங்கிரஸுக்குக் கிடைத்தன. இது நேருவும், இந்திராவும் பெற்ற அதிகப்பட்ச இடங்களை விட அதிகம். இத்தேர்தலின் மூலம் நேரு-காந்தி வாரிசு அரசியலுக்கு மக்களின் அங்கீகாரம் கிடைத்தது.

போபால் பேரழிவு

ராஜீவ் காந்தி தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் தீவிரமாக 000 பேருக்கும் மேல் இறந்தனர். பல்லாயிரக்கணக்கானோர் உடல் ஊனமுற்றனர். போபால் விஷவாயுப் பேரழிவுப் பற்றி அறிந்த பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி விபத்து நடந்த இடத்துக்கு விரைந்து வந்தார். இறந்தோர் மற `றும் உடல் நிலை மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டக் குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார். உடனடியாக இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். எனினும் ராஜீவ் காந்தி போபால் பேரழிவின் பரிமாணங்கள் வெளி உலகுக்குத் தெரியாமல் தடுத்து விட்டார். விபத்து நடந்த நான்காண்டுகளுக்குப் பின் 1989 பிப்ரவரி மாதம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான இழப்பீடு பற்றி யூனியன் கார்பைடு கார்ப்பேரஷனுக்கும் ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கத் துக்குமிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

அஸ்ஸாம் உடன்பாடு (Assam Accord)

1985 ராஜீவ் காந்தி பிரதமரான ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குள் எதிர் கொண்ட சவால்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை அஸ்ஸாம் அகதிகள் பிரச்சனையும், பஞ்சாப் பிரச்சனையும் ஆகும். பிரதமர் இந்திரா காந்தியால் தீர்வுகாணாமல் விடப்பட்ட அஸ்ஸாம் அகதிகள் பிரச்சனைக்கு ஒரு வழியைக் கண்டார் ராஜீவ் காந்தி. 1985, ஆகஸ்ட் 15 நாள் அஸ்ஸாம் மாணவர்கள் தலைவர்களுடன் ஒரு உடன்பாட்டுக் வந்தார். அந்த அஸ்ஸாம் உடன்பாட்டின்படி 1) 1971 க்கு முன் அஸ்ஸாமுக்கு வந்து குடியேறியோர் அஸ்ஸாமியராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர் 2) 1971க்குப்பின் அஸ்ஸாமுக்கு வந்த, குறிப்பாக பங்களாதேஷ் போருக்குப்பின் வந்த, அகதிகளின் குடியரிமைப் பறித்து விடுதல் அல்லது பங்களாதேசுக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும் 3) இரண்டாவது எண் `ணைய் சுத்திகரிப்புச் சாலை, பேப்பர் மில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் உள்ளிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டம் 4) அஸ்ஸாமில் மக்களின் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு, ராஜீவ் காந்தி செய்துக் கொண்ட அஸ்ஸாம் உடன்பாடு மண்ணின் மைந்தர்களின் பேராதரவைப் பெற்றது. ஆனால் அஸ்ஸாம் முஸ்லீம் சிறுபான்மைச் சமூகத்தினரின் ஆதரவை இழக்கச் செய்தது. அந்த இழப்பு 1985 டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்றத் தேர்தலில் பிரதிபலித்தது.

ராஜீவ் காந்தி - லோங்கோவால் உடன்பாடு- 1985 (Rajiv Gandhi - Longowal Agreement)

ராஜீவ் காந்தி பிரதமரானவுடன் எதிர் கொண்ட சவால்களில் ஒன்று பஞ்சாப் பிரச்சனை ஆகும். பிரதமர் பொறுப்பேற்ற ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாப் பிரச்சனைக்கு இராணுவத் தீர்வுக்குப் பதில் நல்லிணக்கத் தீர்வு காண விரும்பினார். அதன் விளைவாக 1985 ஜூலை 24 ஆம் தேதி அகாலி தளத் தலைவர் சந்த் லோங்கோவாலுடன் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க உடன்பாடு செய்துக் கொண்டார்.

தொழில்நுட்ப மிஷன்கள் (Technology Missions) அஸ்ஸாம் மற்றும் பஞ்சாப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுக் கண்ட பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி இந்தியாவை 21-ம் நூற்றாண்டுச் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்குத் தயாராக்கும் முயற்சியில் முனைப்புடன் தொழில்நுட்பத் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலமே இதைச் சாதிக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்த ராஜீவ் காந்தி சாம் பிட்ரோடாவின் (Sam Pitroda) ஆலோசனையின் பேரில் 6 தொழில்நுட்ப மிஷன்களைத் (Technology Missions) தோற்றுவித்தார்.

பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியால் துவக்கப்பட்ட 6 தொழில்நுட்ப மிஷன்களாவன: 1) குடிநீர் மிஷன் (Drinking Water Mission) இந்தியர் அனைவருக்கும், குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட, சுகாதாரமான, போதிய குடிநீர் கிடைக்க வேண்டும் என்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மண்ணியல் (Geology) > சிவில் பொறியியல் (Civil Engineering), உயிர் வேதியல் (Bio-Chemistry) ஆகியவற்றின் துணைக் கொண்டு செயற்கைக்கோள்கள் (Satellites) மூலம் நாட்டிலுள்ள நீர்வளங்களைக் கண்டறிந்து, வெளிக் கொண்டு வந்து, சேமித்துத் தூய்மைப்படுத்தி மக்களுக்கு விநியோகிக்கும் மாபெரும் முயற்சியில் குடிநீர் மிஷன் இளம்பிள்ளை வாதம், தட்டம்மை போன்ற மழலை நோய்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நோக்கத்தோடு நோய் தடுப்பு மிஷன் துவக்கப்பட்டது. 4) பால் உற்பத்தி மிஷன் (Milk Production Mission). சத்துணவுக்கு ஆதாரமான பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வெண்மைப் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான செயல் திட்டம் இது. 5) சமையல் எண்ணெய் மிஷன் (Edible Oil Mission) சமையல் எண்ணெய் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு அந்நியச் செலவாணி விரயமாவதைத் தடுத்து “சமையலெண்ணெய் சுயதேவைப் பூர்த்தி” என்ற இலக்கை எட்டுவதற்காகத் துவக்கப்பட்ட மிஷனாகும். 6) தொலைபேசி மிஷன் (Telephone Mission). ஒரு கிராமத்துக்கு ஒரு தொலைபேசி என்ற குறிக்கோளுடன் 20-ம் நூற்றாண்டு முடிவதற்குள் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற இலக்குடன் இந்த மிஷன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

தொலைத் தொடர்பு புரட்சி (Telecommunication Revolution)

பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி சாம் பிட்ரோடாவின் ஆலோசனையின்படி தொலைத் தகவல் தொடர்பில் மாபெரும் மாற்றங்களைச் செய்தார். தானியங்கி தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களை இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதில் உள்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. கண்ணாடி இழை (Fiber optics) தயாரிப்பதற்காக இரண்டு தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் பெரிய நகரங்களை இணைப்பதற்காக “உயர் வேக கண்ணாடி இழை பெருவழி” (High Speed Fiber-Optic High Way) உருவாக்கப்பட்டது. 400 மாவட்டத் தலைமையகங்கள் தானியங்கி தொலைத் தொடர்பால் இணைக்கப்பட்டன. 120 நாடுகளுடன் தொலைத் தொடர்பு (International Direct Dialing) ஏற்படுத்தப்பட்டது. பொதுத் தொலைபேசி நிலையங்கள் (Public Call offices) நாடு முழுவதும் துவங்கப்பட்டன. ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதப்பட்ட தொலைபேசிகள் (Telephones) அன்றாடத் தேவைக்கான அவசியப் பொருளாயிற்று. 1980- ஆம் ஆண்டில் இருந்த 2.5 மில்லியன் தொலைபேசிகளின் எண்ணிக்கை 1990-ஆம் ஆண்டில் 5 மில்லியனாகவும், 1998-ஆண்டில் 20 மில்லியனாகவும் விரிவடைந்தது. இந்தியா தொலைத் தொடர்புப் புரட்சியை வியப்போடு வரவேற்றுப் பயன்பெற்றது. ராஜீவ் காந்தியின் தொலைநோக்குத் தீர்மானத்தின் விளைவாக இந்தியா உலகத் தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியில் குறிப்பிடத்தக்கப் பங்கேற்க முடிந்தது.

கணினிமயமாக்கல் திட்டம் (Computerisation Programme)

கணினிமயமாக்கல் திட்டம் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதியில் உருவாக்கப்பட்டாலும், ராஜீவ் காந்தி இத்திட்டத்துக்கு ஊக்கமளித்து, ஆதரவளித்து, உதவி செய்து நடைமுறைப்படுத்தினார். இந்தியத் தொழில் முனைவோர்களே கணினிகளைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கணினி உதிரிபாகங்களுக்கான இறக்குமதி வரி கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டது. சந்தைப் போட்டி இருந்தால்தான் கணினியின் தரம் உயரும், விலை குறையும் தேவைப் பூர்த்தியாகும் என்பதற்காக வெளிநாட்டுக் கணினி உற்பத்தியாளர்கள் இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர். அரசாங்க அலுவலகங்களிலும், கல்வி நிலையங்களிலும் கணினி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ராஜீவ் காந்தி எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் கணினிமயமாக்கல் திட்டத்தை முனைப்புடன் செயல்படுத்தினார். அதன் விளைவாக கணினி இந்தியரிடையே விரைந்துச் செல்வாக்குப் பெற்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பல்லாயிரக்கணக்கான படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்தது. கணினி மென்பொருள் (Computer Software) ஏற்றுமதியால் அந்நியச் செலவாணி அதிகரித்தது. மென்பொருள் தொழில்நுட்பத் திறன் கொண்ட இந்தியர்களுக்கு வெளிநாடுகளில் வரவேற்பு பெருகியது. சுருங்கக் கூறின் இந்தியாவில் தகவல் தொடர்புப் புரட்சி (Information and Communication Revolution) ஏற்பட்டது.

புதிய கல்விக் கொள்கை (New Education Policy)

1985 ஆகஸ்டு 15 ஆம் தேதி இந்திய விடுதலை நாளன்று பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி செங்கோட்டையில் தேசியக் கொடியேற்றி உரையாற்றுகையில் புதிய கல்விக் கொள்கையை அறிவித்தார். ஒரு மாதத்துக்குள் அக்கொள்கையை நாட்டுக்கு அளிப்பதாக அறிவித்தார். அவ்வாறே கல்வி அமைச்சர் கே.சி. பந்த் புதிய கல்விக் கொள்கை பற்றிய அரசாங்க ஆவணத்தை மக்களவையில் சமர்ப்பித்தார். ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கத்தின் புதிய கல்விக் கொள்கை நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. 1) கல்வி, சமுதாயம், வளர்ச்சி 2) இந்தியக் கல்வி வளர்ச்சிப் பற்றிய கண்ணோட்டம் 3) கல்வி முறை பற்றிய மதிப்பீடு 4) கல்விச் சீரமைப்புக்கான அணுகுமுறை.

1968-ல் உருவாக்கப்பட்டத் தேசியக் கல்விக் கொள்கை நடைமுறைச் சிக்கல்களால் சரியாகச் செயல்படவில்லை. துவக்கக் கல்வி நிலையிலிருந்து முதுநிலை மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலை வரை இந்திய கல்வி முறை குழப்பத்தில் இருந்தது. எனவே ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கம் இந்தியக் கல்வி விதிமுறைளைச் சீரமைக்கும் நோக்கத்தோடு புதிய கல்விக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. வளர்ச்சி (ஹுந்நாடழிஅந்நவ), ஒருமைப்பாடு (ஐவெநபசயவழை), நடுநோக்கு (Equity), தரம் (Quality), பொருத்தம் (Relevance), முதன்மைநிலை (Excellence) ஆகியவை புதிய கல்விக் கொள்கையின் சிறப்பு அம்சங்களாகும்.

புதிய கல்விக் கொள்கையின் நோக்கங்களாவன: 1) அனைவருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி (Universalisation of Primary Education). 1995 ஆண்டுக்குள் 100 விழுக்காடு எழுத்து அறிவை (Literacy) எட்டுதல் 2) மேல்நிலைக்கல்வி நிலையில் தொழிற் கல்விக்கு (Vocationalisation at Higher Secondary level) முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் 3) உயர் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வியை நவீனமயமாக்கல் (Modernisation of Higher and Technical Education) 4) இந்திரா காந்தி பெயரால் ஒரு திறந்த வெளிப் பல்கலைக் கழகம் (Indira Gandhi Open University) ஏற்படுத்தல் 5) நடுநோக்குச் சமத்துவ நோக்கத்தை நிறைவேற்ற ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மத்திய மாதிரி

நவோதயா பள்ளிகளைத் (Navodaya Schools) துவங்கல் 6) உயர் கல்விக்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தைக் குறைத்தல்; ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தல்; தொழிற்கல்விக்கான வசதிகளை விரிவுபடுத்தல்; உயர்நிலைக் கல்வி நிறுவனங்களைப் பொருத்தமானவையாகச் செயல்படச் செய்தல்.

1986 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றம் புதிய கல்விக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டது. அதன் அடிப்படையில் செயல் திட்டம் (Programme of Action) தயாரிக்கப்பட்டது. 23 செயல்குழுக்கள் (Task Forces) நியமிக்கப் பட்டன. புதிய கல்விக் கொள்கை திறமையாகச் செயல்படுவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. துவக்கப் பள்ளிகளைச் சீரமைக்கக் “கரும்பலகை நடவடிக்கை” (Operation Black Board) மேற்கொள்ளப்பட்டது. மாவட்டங்களில் தரமான நவோதயப் பள்ளிகள் துவக்கப்பட்டன. மேல்நிலைக் கல்வி நிலையில் தொழிற் படிப்புகள் (Vocational courses) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. கல்லூரி - பல்கலைக்கழக- தொழிற்கல்வி நிறுவனங்கள் நவீனமயமாக்கப்பட்டன. கல்லூரி ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்கள் (Academic staff colleges) நாடெங்கிலும் துவக்கப்பட்டன. சுயாட்சிக் கல்லூரிகள் (Autonomous colleges) துவங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. உயர் மற்றும் தொழிற்கல்வியின் தரக்கட்டுப்பாடுச் (Accreditation) செய்ய வேண்டியதன் இன்றியமையாமை வலியுறுத்தப்பட்டது. இக்கல்விப் புரட்சி ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கத்தின் தனிப்பெரும் சாதனையாகும். இது சமகால இந்தியக் கல்வி வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கள் ஆகும்.

ஷா பானு வழக்கு, 1985 (The Shah Banu Case)

ராஜீவ் ஆட்சிக்காலத் துவக்கத்தில் ஷா பானு பேகத்தின் வழக்கு பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. 1985 ஏப்ரல் மாதம் உச்ச நீதிமன்றம் ஷா பானு கொடுத்த ஜீவனாம்ச வழக்கில் அவருக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்பளித்தது. அத்தீர்ப்பு முஸ்லீம் பழமைவாதிகளின் எதிர்ப்பையும், விரோதத்தையும் கிளப்பி விட்டது.

உச்ச நீதிமன்றம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்பை வழங்கியது. அதாவது விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட ஷா பானு பிற இந்தியப் பெண்களைப் போன்றே ஜீவனாம்சம் பெறும் உரிமையை உடையவர் என்று தீர்ப்பளித்தது. அது மட்டுமல்ல. ஷா பானுவுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மாத ஜீவனாம்சத் தொகையை ரூ.500 ஆகவும் உயர்த்தியது. ஷா பானு வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் அளித்தத் தீர்ப்புச் சமய-அரசியல் சர்ச்சையைக் கிளப்பி விட்டது. முஸ்லீம் பெண்கள் முஸ்லீம் தனிச் சட்டப்படி (Muslim Personal Law) நடத்தப்படவேண்டுமா அல்லது சமயச் சார்பற்றப் பொதுச் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்விகள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கு தர்மச்சங்கடத்தை உருவாக்கியது. உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை ஆதரித்தால் முஸ்லீம் சிறுபான்மையினரின் ஆதரவை இழக்க வேண்டும். ஆதரிக்காவிட்டால் இந்துக்களின் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டும். எதிர்பாரா விதமாக ஷா பானு வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். ராஜீவ் காந்தி தர்ம சங்கடமான நிலையிலிருந்து தப்பினார்.

முஸ்லீம் பெண்கள் மசோதா, 1986 (Muslim Women's Bill, 1986)

பனட்வாலா மசோதா

1986 பிப்ரவரி மாதம் ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கம் முஸ்லீம் பெண்கள் மசோதாவை நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தியது. அந்த மசோதா விவாகரத்து செய்யப்பட்ட முஸ்லீம் பெண்களின் உரிமைகளைப் பற்றியது. அம்மசோதா பனட்வாலா மசோதாவைத் (Banatwala Bill)

தள்ளுபடி செய்தது. ஜி.எம்.பனட்வாலா நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது இந்தியக் குற்ற நடைமுறைச் சட்டத்தில் (Criminal Procedure Code) திருத்தம் செய்வதற்காக ஒரு தனியார் மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார். அம்மசோதாவின் முக்கிய நோக்கங்கள் இரண்டு 1) நீதிமன்றம் முஸ்லீம் பெண்களுக்கு ஜீவனாம்சம் வழங்குவதைத் தடைச் செய்தல் 2) முஸ்லீம் பெண்கள் முஸ்லீம் தனிச்சட்டத்தை மீறி ஜீவனாம்சம் கேட்பதற்கு உரிமை இல்லை என்பதை உறுதி செய்தல். பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் ஆட்சிக்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டு, சட்ட அங்கீகாரம் பெறாமலிருந்த இப்பிற்போக்கு மசோதாவை ராஜீவ் காந்தி கொண்டு வந்த முஸ்லீம் பெண்கள் மசோதா ரத்துச் செய்தது.

முஸ்லீம் பெண்கள் மசோதாவின்படி விவாகரத்துச் செய்யப்பட முஸ்லீம் பெண்களுக்கு ஜீவனாம்சம் கொடுக்கும் பொறுப்பு விவாகரத்துச் செய்த கணவனுக்கு இல்லை. மாறாக, அப்பொறுப்பை அப்பெண்ணின் பெற்றோரோ அல்லது உறவினர்களோ அல்லது முஸ்லீம் அறக்கொடை நிறுவனங்களே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று புதிய மசோதா கூறியது. 1986 மே மாதம் முஸ்லீம் பெண்கள் மசோதா சட்டமாயிற்று. மசோதாவின் உள் முரண்பாடு அதன் முற்போக்குத் தன்மையை முனைமழுங்கச் செய்துவிட்டது.

அச்சட்டம் அபாயகரமான சமய சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. ஷா பானு வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை உரக்க ஆதரித்த அமைச்சர் அரீப் முகமது கான் மிகுந்த மனவருத்தத்துடனும் ஏமாற்றத்துடனும் அமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். விவாகரத்துப் பெற்ற முஸ்லீம் பெண்களுக்கு “வக்ப் போர்டு” போன்ற அறக்கட்டளை நிறுவனத்திலிருந்து எப்படி ஜீவனாம்சம் கொடுக்க முடியும் என்று முஸ்லீம் தலைவர்கள் எதிர்த்தனர்.

64வது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்த மசோதா

பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் பஞ்சாயத்து உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு உயிர்ப்பிக்கத் தீர்மானித்தார். அவர் அனைத்து முதலமைச்சர்களுக்கும் எழுதியக் கடிதத்தில் பின்வருமாறு கூறினார். பஞ்சாயத்து ராஜ்ய அமைப்புகளை ஆரம்பித்தப்போது இருந்த ஆர்வம் பலமாநிலங்களில் அருகி நலிந்துவிட்டது. உரிய காலத்தே அவைகளுக்குத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுவதில்லை. பஞ்சாயத்துப் புனரமைப்பில் மாநில அரசாங்கங்கள் அக்கறையைக் காட்டாவிடில் மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்டு உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கத் தயங்காது.

ராஜீவ் காந்தியின் எண்ணத்துக்கேற்ப 64வது அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார். அச்சட்டத் திருத்தம் துணிகரமானத் தொலை நோக்குடைய நடவடிக்கையாகும். ஏனெனில் பஞ்சாயத்து அமைப்புமுறையை அரசியலமைப்புச் சட்டமயமாக்கும் (Constitutionalising the Panchayat Structure) முயற்சி அது. புரட்சிகரமான அச்சட்டத்திருத்த மசோதாவுக்கு நாடாளுமன்ற மக்களவை ஒப்புதல் அளித்தது. ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள் பெரும்பான்மை பலம் பெற்றிருந்த மாநிலங்கள் அவை அம்மசோதாவுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க மறுத்துவிட்டது. எனவே, 64வது சட்டத்திருத்த மசோதா ராஜீவ் காந்தியின் ஆட்சிக் காலத்தில் சட்ட வடிவம் பெறவில்லை. பின்னர் அதே மசோதா சில மாற்றங்களுடன் பிரதமர் பி.வி.நரசிம்மராவால் கொண்டு வரப்பட்டு நாடாளுமன்றத்தால் ஒரு மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கிராம மறுமலர்ச்சிக்காகப் புல்லிதழ் ஜனநாயக அதிகாரப் பரவல் முறை அமைப்பைப் புதுப்பித்ததற்கானப் பெருமை பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியைச் சேரும். இதை ராஜீவ் காந்தியின் தனிப்பெரும் சாதனையாகக் கருதலாம்.

இந்தியத் தபால் சட்டத் திருத்த மசோதா (Indian Postal Act Amendment Bill)-1986

இந்தியத் தபால் சட்டத் திருத்த மசோதா தனியார் தபாலையும் இடை நிறுத்திப் பிரித்துப் பார்ப்பதற்கான அதிகாரத்தை அரசாங்கத்துக்கு அளித்தது. பஞ்சாபில் சீக்கியப் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்யும் நோக்கத்துடன் இந்த சட்டம் திருத்தம் செய்யப்படுவதாக அரசாங்கத் தரப்பில் கூறப்பட்டது. எனினும் தனிநபரின் அடிப்படை உரிமையில் குறுக்கிடும் அரசாங்கத்தின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கை எதிர்க் கட்சிகளும், பத்திரிகைகளும் கடுமையாகக் கண்டித்தன. இந்த மசோதா ராஜீவ் காந்தியின் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டது. குடியரசு தலைவர் கியானி ஜெயில்சிங் 1987-ஜனவரி அம்மசோதாவில் கையொப்பமிட மறுத்து விட்டார். குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுவதால் கையொப்பமிடவில்லை என்ற விளக்கமளித்தார். குடியரசு தலைவரின் செயல் பிரதமர் குடியரசு தலைவர் தொடர்பில் விரிசலை ஏற்படுத்தியது. அது ராஜீவ் காந்தியின் செல்வாக்கைப் பாதித்தது.

ராஜீவ் காந்தி வீழ்ச்சி

ராஜீவ் காந்தி அமைச்சகத்தில் நிதி அமைச்சராக இருந்த வி.பி. சிங்கின் ஆணையின் படி பேர்பாக்ஸ் விவகாரம் மிகப் பெரிய சர்ச்சையைக் கிளப்பியது. அதனைத்தொடர்ந்து அவர் பாதுகாப்பு அமைச்சராக மாற்றப்பட்டார். அங்கும் நீர் முழுகிக் கப்பல் பேரம் மற்றும் போபர்ஸ் பீரங்கி பேரம் ஆகியவற்றை வெளிக்கொண்டு வந்தார். அதனைத்தொடர்ந்து வி.பி. சிங். கட்சியிலிருந்தும் ஆட்சியிலிருந்தும் வெளியேறி ராஜீவ் காந்திக்கு எதிராக ஊழல் பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்தார். இது ராஜீவ் காந்தி வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. அது மட்டுமின்றி 1989 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் இரண்டாவது முறையாக தோல்வியடையக் காரணமாகவே இருந்தது.

பாரதிய ஜனதா கட்சி

தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி (1998-2004)

ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவில் 1996-ஆம் ஆண்டில் பொதுத்தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலிலும் எந்த கட்சிக்கும் அரிதி பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லை. பா.ஜ.க தனிபெரும் கட்சியாக உருவெடுத்தது. அக்கட்சியின் தலைவர் வாஜ்பாய் பிரதமராகப் பொறுப்பேற்றார். ஆனால், இவரது ஆட்சி வெறும் 13 நாட்கள் மட்டுமே நீடித்தது பின்னர் காங்கிரஸ் ஆதரவோடு ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை ஆண்டுகள் ஆட்சிச் செய்தது தேவகவுடாவும் பின்னர் ஐ.கே. குஜராலும் பிரதமராக இருந்தனர். பின்னர் 1998 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற 12 வது பொதுத் தேர்தலில் பா.ஜ.க. தலைமையிலான என்.டி.ஏ. ஆட்சிக்கு வந்தது. மீண்டும் பிரதமரானார் வாஜ்பாய், இந்தமுறை பதிமூன்று மாதங்கள் அரசாங்கம் ஆட்சியில் நீடித்தது.

வாஜ்பாயின் அணு ஆயுதக்கொள்கை

“அமைதிக்கு அணு” என்ற கொள்கையில் உறுதியாக இருந்த நேருவின் ஆட்சிக்காலத்தில் (1947-1964) அணு ஆயுத வெடிப்புச் சோதனை செய்யப்படவில்லை. இந்திரா காந்தியின் முதல் ஆட்சிக்காலத்தில் அணு ஆயுத வெடிப்புச் சோதனை செய்யப்பட்டு 1974 மே 18 தேதி “அமைதிக்கான அணு ஆயுதப் பரிசோதனை” என்று அறிவிக்கப்பட்டது. வாஜ்பாய் ஆட்சியின் துவக்கத்திலேயே 1998 மே 11- 13 மூன்று

நாட்களில் ஐந்து அணு ஆயுத வெடிப்புச் சோதனைகள் செய்யப்பட்டன. இதன்மூலம் இந்தியா ஒரு வலிமையான, தன்னம்பிக்கைமிக்க அணு ஆயுத நாடு என்று பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. சுருங்கக்கூறின், இந்தியாவும் ஒரு அணு ஆயுத வல்லரசு என்பதைக் காட்டிக் கொள்வதே வாஜ்பாயின் அணு ஆயுதக் கொள்கையின் குவிமையமாக இருந்தது.

பேருந்து இராஜதந்திரம்

மே 1998 இல் இரு நாடுகளும் அணுசக்தி சோதனைகளை நடத்தியதிலிருந்து இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான உறவு மோசமாக இருந்தது. இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் பிரதமர்கள் 1998 செப்டம்பரில் நியூயார்க்கில் ஐ.நா பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் சந்தித்தப்போது, அவர்கள் டெல்லி மற்றும் லாகூர் இடையே வழக்கமான பேருந்துச் சேவைகள் துவங்குவதற்கு முன்வந்தனர். பிப்ரவரி 20, 1999 அன்று, புதுதில்லியில் இருந்து லாகூருக்கு வரலாற்று முக்கியத்து வாய்ந்த பேருந்துச் சேவையை பிரதமர் வாஜ்பாய் துவங்கிவைத்தார். அவரே பேருந்தில் பயணம் செய்து, பாகிஸ்தான் பிரதமரைச் சந்தித்து “லாகூர் பிரகடனத்தை” வெளியிட்டார். இப்பேருந்து சேவை இரு நாட்டு மக்களும் தொடர்புக்கொள்வதற்கு முக்கியக் காரணியாக அமைந்தது. மேலும் வாஜ்பாயின் இராஜ தந்திரத்திற்கு சிறந்த எடுத்துகாட்டுகாகும்.

கூட்டணிக் கட்சிகளின் நெருக்குதல்

பிரதமர் வாஜ்பாயால் பொக்ரான் பரிசோதனை மூலம் கூட்டணி அரசாங்கத்தைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. கூட்டணி முரட்டுக் குதிரைகள் பல திக்குகளில் பயணிக்கத் துவங்கின. ஒவ்வொரு உறுப்புக் கட்சியும் அதன் அரசியல் அரசாங்கப் பலத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதில் குறியாக இருந்தது. இந்தியத் தேசிய லோக் தளத் தலைவர் ஓம் பிரகாஷ் சௌதாலா அரசாங்கத்துக்கு அளித்து வந்த ஆதரவைத் திடீரென்று விலக்கிக்கொண்டார். வாஜ்பாய் அரசாங்கம் ஆர்.எஸ்.எஸ். சங்பரிவார அமைப்புகளின் நெருக்குதல்களுக்குள்ளாயிற்று. நாட்டின் பல பகுதிகளில் சிறுபான்மையினர் தாக்கப்பட்டனர். மானியம் பற்றிக் கூட்டணிக் கட்சிகளுக்குள் கருத்தொற்றுமை ஏற்படாமையால் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டது. அ.தி.மு.க திரிணாமுல் காங்கிரஸ், சமதா கட்சி ஆகியவை முறையே தமிழ்நாடு, மேற்கு வங்காளம், பீகார் ஆகிய மாநில அரசாங்கங்களைக் கலைக்கக்கோரி மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தின. நெருக்கடிக்குள் ளான வாஜ்பாய் அரசாங்கம் அம்மூன்று மாநிலங்களுக்கும் விசாரணைக் குழுக்களை அனுப்பி அம்மாநில அரசாங்கங்களின் எதிர்ப்பையும் விரோதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டது. தனது நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்ற ஆத்திரத்தில் அ.தி.மு.க தலைவர் ஜெ.ஜெயலலிதா, வாஜ்பாய் அரசாங்கத்துக்கு அளித்துவந்த ஆதரவை விலக்கிக்கொண்டார். கூட்டணி அரசாங்கம் பெரும்பான்மை பலத்தை இழந்தது. எனவே குடியரசு தலைவர் கே.ஆர்.நாராயணன் பிரதமர் வாஜ்பாயை மக்களவையில் பெரும்பான்மை ஆதரவை நிரூபிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பில் ஒரு வாக்கு வித்தியாசத்தில் 1999 ஏப்ரலில் வாஜ்பாய் கூட்டணி அரசாங்கம் கவிழ்ந்தது. 1999 ஏப்ரல் 26ம் தேதி மக்களவையைக் கலைக்க உத்திரவிட்டார் குடியரசு தலைவர் கே.ஆர். நாராயணன். பொதுத் தேர்தல் முடிந்து அடுத்த அரசாங்கம்

அமையும்வரை காபந்து பிரதமராக (Care - taker Prime Minister) இருக்குமாறு குடியரசு தலைவர், வாஜ்பாயைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

கார்கில் போர் (Kargil War), 1999 மே - ஜூலை

1998 டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து 1999 மார்ச் வரை பாகிஸ்தான் இராணுவத்தினர் கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டைத்தாண்டி (Line of Control - LOC) இந்தியாவுக்குள் நுழைந்திருந்தது இந்திய இராணுவத்துக்குத் தெரியவில்லை. 1999 மே மாதம் அந்த இராணுவம் மேலும் முன்னேறி கார்கில் பகுதியில் நிலை கொண்டது. ஊர்மக்கள் வழியாக இச்செய்தியறிந்த இந்திய இராணுவம் விழித்துக் கொண்டது. அரசாங்கம் பாகிஸ்தான் ஊடுருவலை முறியடிக்க முடிவு செய்தது. 1999 மே மாதம் துவங்கிய கார்கில் போர் 1999 ஆகஸ்டு மாதத்துவக்கத்தில் முடிவுற்றது. இப்போர் 3000 லிருந்து 6000 மீட்டர் உயரத்தில் கடுங்குளிரில் கட்டுப்பாட்டுக் கோட்டின் 200 கி.மீ. தூரத்தில் நடந்தது.

கார்கில் போரில் இந்தியாவின் முப்படைகளும் பங்கேற்றன. இவை முறையே விஜய் தாக்குதல் (Operation Vijay)> சப்சாகர் தாக்குதல் (Operation Saped Sagar), தல்வர் தாக்குதல் (Operation Talwar) என்று அழைக்கப்பட்டன. கடும் மும்முனைத் தாக்குதலைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத பாகிஸ்தான் படை இந்திய எல்லையிலிருந்து பின்வாங்கிற்று. 1999 ஜூலை 11 ம் தேதி பாகிஸ்தான் பிரதமர் நவாஸ் ஷெரீப் படைகளை விலக்கிக் கொள்வதாக அறிவித்தார். போர் முடிவுக்கு வந்தது. அறிவிக்கப்படாத கார்கில் போரில் இந்தியா வென்றது; ஆனால் இந்த வெற்றிக்குக் கொடுத்த விலை அதிகம் இழப்புப் பெரிது இருப்பினும் கார்கில் ஆய்வுக்குழு அறிக்கை (Kargil Review Committee Report) கடுமையான போர்க்களச் சூழ்நிலையிலும் இந்திய வீரர்களின் ஊக்கம் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

13வது பொதுத்தேர்தல், 1999 செப்டம்பர் - அக்டோபர்

இந்தியாவின் 13-வது நாடாளுமன்ற மக்களவைக்கான பொதுத்தேர்தல் 1999 செப்டம்பர் - அக்டோபர் மாதங்களில் 5 கட்டங்களாக நடைபெற்றது. ஒரு மாதத்துக்கு மேல் நடைபெற்ற மிகநீண்ட இடைக்காலத் தேர்தல் இதுதான். வாஜ்பாய் பிரதமருக்கான வேட்பாளராக தேர்தல் கூட்டணிக் கட்சிகளால் முன்மொழியப்பட்டார். பழைய கூட்டணிக் கட்சிகளோடு தி.மு.க. இணைந்தது. தெலுங்கு தேசம் கட்சி அதன் பாணியில் பா.ஜ.க. கூட்டணிக்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்தது. இத்தேர்தலில் பா.ஜ.க. 29 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற்று 182 இடங்களைப் பிடித்தது. காங்கிரஸ் 34 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற்றாலும் 112 இடங்களில் மட்டுமே வெற்றிபெற முடிந்தது. பா.ஜ.க. கூட்டணிக்கு 304 இடங்களும், காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு 135 இடங்களும் கிடைத்தன. எனவே, பா.ஜ.க. கூட்டணி அரசாங்கம் அமைப்பது உறுதியாயிற்று.

தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி, 1999-2004

1999 இடைக் காலப் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு வாஜ்பாய் தலைமையில் முந்தைய கூட்டணியைவிட பலமிக்க 24 கட்சிகளைக்கொண்ட தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி

(National Democratic Alliance) அரசாங்கம் 1999 அக்டோபர் 10 அமைக்கப்பட்டது. வாஜ்பாய் இந்தியாவின் 13 வது பிரதமராகப் பதவியேற்ற மூன்று மாதங்களுக்குள் புத்தாயிரம் (நேற ஆடைநநரைஅ) பிறந்தது நாடு 21 ம் நூற்றாண்டுக்குள் அடியெடுத்து வைத்தது.

விமானக் கடத்தல், 1999 டிசம்பர்

வாஜ்பாய் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற இரண்டு மாதங்களுக்குப்பின் 1999 டிசம்பர் 24ம் தேதி இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் விமானம் பயங்கரவாதிகளால் நேபாளத் தலைநகர் காத்தமாண்டுவிலிருந்து துபாய், அமிர்தசரஸ் வழியாக ஆப்கானிஸ்தானின் காண்டகாருக்குக் கடத்தப்பட்டது. கடத்தப்பட்ட விமானம் கட்டாயமாக அமிர்தசரசில் தரையிறக்கப்பட்டபோது பயணிகளை மீட்கமுடியவில்லை ஆகாயவிமானத்தை அமிர்தசரசிலிருந்து காண்டகாருக்குக் கொண்டு சென்ற பயங்கரவாத கடத்தல்காரர்கள் இந்தியச் சிறையிலிருந்த நான்கு அதிதீவிரப் பயங்கரவாதிகளை உடனடியாக விடுவிக்க வேண்டுமென்று கோரினர். வாஜ்பாய் அரசாங்கம் அக்கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டது. அதுமட்டுமல்ல. பயங்கரவாதிகள் கோரிய நால்வரையும் விடுவித்து வெளியுறவு அமைச்சர் ஜஸ்வந்த் சிங் தனிவிமானத்தில் அழைத்துச் சென்று கடத்தல் காரர்களிடம் பத்திரமாக ஒப்படைத்தார். பயணிகள் மீட்கப் பட்டனர். விமானக் கடத்தல் விவகாரம் பா.ஜ.க தலைமையிலான கூட்டணி அரசாங்கத்தின் பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது.

கி.பி. 2000

சமகால இந்தியா மிகுந்த நம்பிக்கையோடும், எதிர்பார்ப்போடும், உறுதியோடும் புதிய நூற்றாண்டுக்குள் பிரவேசம் செய்தது. அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டனும் மார்ச் 19 கணிணி மென்பொருள் உலகின் முடிச்சுடா மன்னருமான பில்கேட்சம் செப்டம்பர் 14 தேதி இந்தியாவுக்கு வருகைதந்தது உலகின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. சத்தீஷ்கர் (நவ.1) உத்தராஞ்சல் (நவ.9), ஜார்கண்டு (நவ.15) ஆகிய 3 புதிய மாநிலங்களும் ஒரே மாதத்தில் உதயமாயின. டிசம்பர் 22 தேதி இந்தியத் தலைநகர் உயர்பாதுகாப்புப் பிராந்தியமான செங்கோட்டைக்குள் பயங்கரவாதிகள் நுழைந்து இராணுவ அதிகாரிகள் மீது தாக்குதல் நடத்தியது நாட்டை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

தெகல்கா எழுப்பிய ஊழல் புயல், 2001 மார்ச்

21-ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத் தில் ஜனவரி 26 தேதி குஜராத் பூகம்பப் பேரழிவுக்கு உள்ளாயிற்று. அதையடுத்து தெகல்கா வலைமனை வெளிப்படுத்திய (Tehelka.com Txposure) இராணுவ தளவாடப் பேர ஊழல் மார்ச் 13 நாட்டை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. தெகல்கா ஒளிநாடாக்கள் உயர்மட்ட ராணுவ அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் ஆயுதப்பேர ஆதாயம் பெற்றதை அம்பலப்படுத்தின. இந்த ஊழல் புயலில் சிக்கிய பா.ஜ.க. வின் தேசியத் தலைவர் பங்காரு லட்சுமணனும், கூட்டணி சமதாக் கட்சித் தலைவர் ஜெயா ஜெயிட்லியும் பதவி விலகினர். பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் தார்மீகப் பொறுப்பேற்று தன் பதவியை மார்ச் 15 தேதியில் விலகினார். ஊழலில் சிக்கிய வாஜ்பாய்

அரசாங்கத்துக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து மற்றொரு கூட்டணிக் கட்சியான திரிணாமுல் காங்கிரஸ் தலைவரும் ரயில்வே அமைச்சருமான மம்தா பானர்ஜி பதவி விலகியதோடு அவரது கட்சியையும் கூட்டணியிலிருந்து விலக்கிக் கொண்டார். தெகல்கா வலைமனை வெளிப்படுத்திய ஆயுதப் பேர ஊழல் பற்றி விசாரிக்க முன்னாள் உச்சநீதி மன்ற நீதிபதி கே.வெங்கடசுவாமியின் தலைமையில் விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது.

நாடாளுமன்றம் தாக்கப்படல்

கார்கில் போரின்போது வீரமரணமடைந்த போர் வீரர்களை அடக்கம் செய்ய வெளிநாட்டிலிருந்து சுவப் பெட்டிகள் வாங்கப்பட்டதில் ஊழல் நடந்ததாக எதிர்க்கட்சிகள் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக டிசம்பர் 11 தேதியில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தன. அதுபற்றிய விவாதம் நடந்துக் கொண்டிருக்கையில் நாடாளுமன்றக் கட்டிடம் பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதலுக்குள்ளாயிற்று. இத்தாக்குதல் முறியடிக்கப்பட்டுப் பயங்கரவாதிகள் கொல்லப்பட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து இந்தியா பாகிஸ்தானுடனான தொடர்புகளைத் துண்டித்துக்கொண்டு, இருநாட்டு எல்லைக் கட்டுப்பாட்டுக்கோடு (LOC) மற்றும் சர்வதேச எல்லைக்கோடு (Inter National Border) நெடுகிலும் இந்திய ராணுவம் குவிக்கப்பட்டது. எல்லைதாண்டியப் பயங்கரவாதத்தை இந்தியா தனித்து நின்றே முறியடிக்கும் என்றும், இப்பயங்கரவாதம் முற்றிலுமாக நிறுத்தப்படாதவரை பாகிஸ்தானுடன் இருதரப்புப் பேச்சுவார்த்தை இல்லை என்றும் வாஜ்பாய் அரசாங்கம் அறிவித்தது.

பொடா சட்டம் (POTA) 2002, ஏப்ரல் 2

பயங்கரவாதிகளால் நாடாளுமன்றக் கட்டிடம் குறிவைத்துத் தாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வாஜ்பாய் அரசாங்கம் சர்ச்சைக்குரிய பயங்கரவாத மற்றும் தகர்ப்பு நடவடிக்கைகள் தடுப்புச் சட்டத்துக்கு (Terrorist and Disruptive Activities Prevention Act-TATA) பதில் பயங்கரவாதத் தடுப்பு அவசர ஆணை டிசம்பர் 30 தேதி (Prevention of Terrorism Ordinance - POTA) வெளியிடப்பட்டது. பயங்கரவாதம் தேசியப் பிரச்னை உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு பற்றியது. எனவே பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான நடவடிக்கைக் குறித்துக் கருத்தொற்றுமை ஏற்படவேண்டியது இறியமையாதது. கருத்தொற்றுமையின்றிக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த அவசரசட்டத்தை எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்த்தன. “தடா” சட்டம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதால்தான் கைவிடப்பட்டது. “தடா” வை முழுமூச்சுடன் எதிர்த்தபா.ஜ.க. “பொடா” வைப் பிடிவாதத்துடன் கொண்டுவருவது உள்நோக்கமுடையதாகக் கருதப்பட்டது. இக்கருப்புச் சட்டம் எதிர்க்கட்சிகளைப் பழிவாங்கப் பயன்படுமேயன்றி பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்க உபயோகப்படாது என்று எதிர்க்கட்சிகள் வாதிட்டு, அவசர ஆணையை ஏற்க மறுத்தன. எனினும் இச்சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதில் குறியாக இருந்த வாஜ்பாய் அரசாங்கம் 2002 மார்ச் 18 மக்களவையில் 261-க்கு 137 என்ற வாக்கு வித்தியாசத்தில் நிறைவேற்றியது. ஆனால் மாநிலங்களவையில் 113-க்கு 98 என்ற வித்தியாசத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டது. எனவே, அரசியலமைப்புச் சட்டம் 108 வது பிரிவின்படி

“பொடா” மசோதா நாடாளுமன்ற இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் ஏப்ரல் 2 தேதி நிறைவேற்றப்பட்டது அவசரச் சட்டம் அசாதாரண முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அரசியலமைப்புச் சட்ட மறு ஆய்வுக் கமிஷன் (Constitution Review Commission)

நடைமுறையில் உள்ள இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறை கூறிவந்த பா.ஜ.க. ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடன் 2002 பிப்ரவரி மாதம் தேசிய அரசியலமைப்புச் சட்ட மறுஆய்வுக் கமிஷனை ஓய்வுபெற்ற உச்சநீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி எம்.என். வெங்கடாசலய்யாவின் தலைமையில் நியமித்தது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எந்தப் பகுதிகளை மறுஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்படாமையால் இக்கமிஷன் பின்வரும் பொருள்கள் பற்றி மறு ஆய்வுச் செய்தது 1) அடிப்படை உரிமைகள் 2) வழிகாட்டு விதிகள் மற்றும் அடிப்படைக் கடமைகள் 3) தேர்தல் நடைமுறை மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் 4)நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் 5) ஆட்சித்துறை மற்றும் பொது நிர்வாகம் 6) நீதித்துறை 7) மத்திய-மாநில உறவுகள் 8) அதிகாரப் பரவல் மற்றும் அதிகாரப் பகிர்வு 9) சமூக பொருளாதார மாற்றம்.

அரசியலமைப்புச் சட்ட மறுஆய்வுக் கமிஷன் சட்டத் திருத்தம், உரிமைகளில் பாகுபாடு, பத்திரிகைச் சுதந்திரம், நீதிமன்ற அவமதிப்பு, குடிமக்கள் சட்டப்புறம்பாகக் கைது செய்யப்பட்டுக் கொடுமைப்படுத்தப்படல், பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு, தடுப்புக் காவல், வழக்குகளை விரைவாகப் பைசல் செய்தல், நீதித்துறைச் சீர்திருத்தம், குழந்தைகள் உரிமைகள், மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு, கட்சித்தாவல், தலைமைத் தேர்தல் ஆணையத்தலைவர் தேர்வு, அரசியல்வாதிகள் லாபம் தரக்கூடிய பதவிகளை வகித்தல், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் காப்புரிமை, தேசிய நீதிக் கமிஷன் பற்றியெல்லாம் பரிந்துரைகள் செய்தது. குறிப்பாக நாடாளுமன்ற ஸ்திரத்தன்மையைப் பாதுகாக்க நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தோடு மாற்றுப் பிரதமருக்கான பெயரையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இக்கமிஷன் கருத்து தெரிவித்தது.

குஜராத் கலவரம் கோத்ரா நிகழ்ச்சி

அயோத்தியில் பாபர் மசூதி இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட அதே இடத்தில் ராமர் கோயில் கட்டவேண்டுமென்பதற்காக விஸ்வ இந்து பரிஷத் (ஏரி) ராம நாம ஜெப நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதில் கலந்துக் கொண்டு அயோத்தியிலிருந்து அகமதாபாத்துக்கு சபர்மதி விரைவு வண்டி (Sabarmati Express) யில் விளாசி தொண்டர்களும் 2002 பிப்ரவரி 27 அன்று ஆதரவாளர்களும் திரும்பிக்கொண்டிருந்தனர். விரைவு வண்டி காலை 7.43 மணிக்கு கோத்ரா ரயில் நிலையம் முதல் பிளாட்பாரத்தில் வந்து நின்றது. வண்டியிலிருந்து இறங்கிய விளாசி பயணிகள் முஸ்லீம் சிற்றுண்டி விற்பனையாளர்களிடம் வாக்குவாதம் செய்ததாகவும், “ஜெய் ஸ்ரீராம்” எனக் கூறுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டதாகவும். வாக்குவாதம் கைகலப்பில் முடிந்ததாகவும், ஒரு முஸ்லீம் வியாபாரி தாக்கப்பட்டதாகவும், ஒரு முஸ்லீம் பெண்ணை ரயில் பெட்டிக்குள் கடத்திச் செல்ல முயன்றதாகவும் கூறப்படுகிறது. நிலைமை மோசமாகவே ரயில் புறப்பட்டது.

புறப்பட்ட சில நிமிடங்களில் ரயில் வண்டி நிறுத்தப்பட்டது. ரயிலுக்கு வெளியிலிருந்தும் உள்ளிருந்தும் கற்கள் வீசப்பட்டன. ரயில் வண்டிக்கு வெளியே பெருங்கூட்டம் கூடிவிட்டது. புறப்பட்ட வண்டி மீண்டும் நிறுத்தப்பட்டது. அப்போதுதான் சபர்மதி விரைவுவண்டியின் ௬6 பெட்டித் தீப்பற்றி எரிந்தது. இதில் 26 பெண்கள் 12 குழந்தைகள் உட்பட 58 பேர் உயிரிழந்தார்கள்.

குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல், 2002 ஆகஸ்டு

இந்திய ஏவுகணை தந்தை என்று அழைக்கப்படும் ஏ.பி.ஜே.அப்துல் கலாமுக்கு கூட்டணிக் கட்சிகளும், காங்கிரசும், சமாஜ்வாதிக் கட்சியும் ஆதரவுத் தெரிவித்தன. ஆனால், இடது சாரிக் கட்சிகள் சுதந்திரப் போராட்ட வீராங்கனை காப்டன் லட்சுமி சகாலை மாற்று வேட்பாளராக நிறுத்தின. ஜூலை 18 நாளில் குடியரசு தலைவர் தேர்தலில் அப்துல் கலாம் வெற்றிப் பெற்றார்.

குடியரசு துணைத் தலைவர் பற்றியும் கட்சிகளிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவின. பா.ஜ.க.விற்குப் பெரும்பான்மை பலம் இருந்ததால் முன்னாள் ராஜஸ்தான் முதலமைச்சரும், பா.ஜ.க. வின் மூத்தத் தலைவர்களில் ஒருவருமான பைரோன் சிங் சிகாவத்தைத் துணைத் தலைவர் பதவிக்கான வேட்பாளராக அறிவித்தது.

கட்சித்தாவல் தடைத்திருத்தச் சட்டம், 2003

அரசியல் அமைப்புச் சட்டக் கமிஷன், நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு போன்ற அமைப்புகள் கட்சித்தாவல் தடைச்சட்டத்தில் தக்கத் திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. 2003 ஏப்ரலில் வாஜ்பாய் அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டுவரத் தீர்மானித்தது. அதன்படி கட்சித்தாவல் தடை திருத்தச் சட்டம், 2003 (Anti-defection Amendments Act, 2003) கொண்டுவரப்பட்டது (டிசு). இச்சட்டம் 1) ஒரு கட்சியின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் கட்சியிலிருந்து விலகுவதற்கும், விலகியவர்கள் ஆதாயப் பதவி (Office of Profit) வகிப்பதற்கும் தடை விதித்தது 2) அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை நாடாளுமன்ற அல்லது மாநில சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் 15% சதவிகிதத் துக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும் என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தது.

கட்சித்தாவல் தடைத் திருத்தச் சட்டம் சமகால இந்திய கட்சி அரசியலில் படிந்த களங்கத்தைப் போக்கியது அரசாங்கத்தின் உறுதித் தன்மைக்கு வழி வகுத்தது. முக்கியச் சட்ட ஓட்டையை அடைத்தது. இனி கட்சியின் பெயரால் தேர்தலில் வெற்றிப் பெற்றுப் பின்னர் கட்சித்தாவலில் கட்சியைவிட்டு விலகியோர் மக்களவை சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியைப் பறிக்க வழி செய்யவில்லை கட்சியை விட்டு விலகினாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவே நீடிப்பர் 2) இச்சட்டம் ஒரு கட்சி ஒட்டுமொத்தமாகக் கூட்டணியிலிருந்து விலகி மற்றொரு கூட்டணியில் கட்சிகளோடு கூட்டணி அமைத்தார். முன்றாவது அணி பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்த இடதுசாரிக்கட்சிகளும் மதச்சார்பற்றக் கூட்டணி அமைத்த காங்கிரஸை ஆதரிக்க முன்வந்தன. இரு பெரும் அணிகளும் தேர்தல் களத்தில் சந்தித்தன.

2004 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்தேர்தல்

2003 டிசம்பரில் நான்கு மாநிலங்களுக்கு நடைபெற்றத் தேர்தலில் டெல்லியை தவிர பா.ஜ.க. மற்ற மாநிலங்களில் வெற்றிப்பெற்றது. இதனால் புது நம்பிக்கைப்பெற்ற இக்கட்சி 13-வது மக்களவையின் ஆயுட்காலம் முடிவதற்கு முன்னேறே, கலைத்துவிட்டு தேர்தலைச் சந்திக்க தயாரானது. மிகுந்த நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்ப்புகளோடு இத்தேர்தல் நடைபெற்றது. 14வது மக்களவைத் தேர்தலில் பா.ஜ.க 138 இடங்களைப் பெற்று அதிர்ச்சித் தோல்வி அடைந்தது. காங்கிரஸ் 145 இடங்களைப் பெற்று ஆச்சர்ய வெற்றி பெற்றது. இம்முடிவுகள் இரு கட்சிகளுக்குமே எதிர்பாராதவையாகும். இத்தேர்தல் முடிவுகள் அனைத்துக் கருத்துக் கணிப்புகளையும் (Opinion Polls), தேர்தல் கணிப்புகளையும் (Exit Polls) பொய்ப்பித்துவிட்டன.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. இந்திய மக்கள்தொகையின் முக்கிய சிறப்பம்சங்களை விளக்கவும்.
2. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை விவரிக்கவும்.
3. இந்திய மக்கள்தொகையின் மத அமைப்பை சுருக்கமாக எழுதவும்.
4. இந்தியாவில் மொழிப் பன்மைத் தன்மையை பகுப்பாய்வு செய்யவும்.
5. இந்திய மக்கள்தொகையின் தொழில்துறை அமைப்பை விவாதிக்கவும்.
6. மக்கள்தொகை பற்றிய இந்தியாவின் தேசியக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்கள் யாவை?
7. மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட்ட விதத்தை விளக்கவும்.
8. தேசிய ஒருமைப்பாட்டை பேண அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளை விவாதிக்கவும்.
9. லால்பகதூர் சாஸ்திரி முதல் இந்திரா காந்தி வரை அரசியல் வளர்ச்சியைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறவும்.
10. ராஜீவ் ஆண்டுகள் மற்றும் பாஜக ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்களை விளக்கவும்.

இயல் - இரண்டு

அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பம் - இந்திய அரசின் கொள்கை - அணு மற்றும் நுண்ணணு கொள்கை - விண்வெளி ஆய்வு - இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (ISRO) - பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு (DRDO) - தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) - தேசிய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள். போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்புகள் - இரயில்வே - சாலைகள் - கப்பல் போக்குவரத்து - சைவிலியன் விமான சேவை - அஞ்சல் மற்றும் தொலைஅலைப்பேசி - தொலைத்தொடர்பு - நிலைத்தொடர்பு - இன்டர்நெட் - தொடர்பு செயற்கைக்கோல்கள் - மொபைல் தொடர்பு.

நோக்கங்கள்

- அணு மற்றும் நுண்ணணு கொள்கையின் மூலமாக இந்தியாவை ஆறிதல்.
- ISRO மூலம் விண்வெளி, செயற்கைக்கோள்கள், காணுதல்.
- தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் இந்தியாவின் வளர்ச்சியை அறிதல்

இந்திய அரசின் கொள்கை

1947 ஆம் ஆண்டு நமது சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தியா அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புதுமை (STI) ஆகியவற்றின் மிகப்பெரிய சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை உருவாக்குவதில் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு STI சுற்றுச்சூழல் அமைப்பில் பல்கலைக்கழகங்கள், பொது மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் மற்றும் மனித வளங்கள் அடங்கும். 2010-11 ஆம் ஆண்டில் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளின்படி எங்களிடம் 16,000 க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகள், 600 பல்கலைக்கழகங்கள், 2000 ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் 4,00,000 க்கும் மேற்பட்ட அறிவியல் வல்லுநர்கள் உள்ளனர். உலகின் சில சிறந்த விஞ்ஞானிகள், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் மற்றும் தலைமை நிர்வாக அதிகாரிகள் நமது அறிவியல் மற்றும் கொள்கை சுற்றுச்சூழல் அமைப்பின் பயனாளிகளாக உள்ளனர். பல ஆண்டுகளாக மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் வலுவான கொள்கைகளை செயல்படுத்துவதன் மூலம் இது சாத்தியமானது.

இந்த அறிவியல் கொள்கை 101 தொடரின் முதல் கட்டுரை, அறிவியலுக்கான கொள்கையை உருவாக்கும் செயல்முறைகள் மற்றும் நிறுவனங்களை ஆராய்கிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு செயல்படுத்தப்பட்ட நான்கு முக்கிய கொள்கைகளான அறிவியல் கொள்கைத் தீர்மானம் (SPR 1958), தொழில்நுட்பக் கொள்கை அறிக்கை 1983 (SPR 1958) , அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கொள்கை 2003 (STP 2003) மற்றும் அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்பு கொள்கை 2013 (STIP 2013) ஆகியவற்றைப் பற்றி விவாதிப்பதன் மூலம் , இன்று நாம் காணும் STI சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு எவ்வாறு உருவானது என்பது குறித்த ஒரு பின்னோக்கிப் பார்க்க இந்தக் கட்டுரை முயற்சிக்கும்.

அறிவியல் கொள்கை தீர்மானம்) SPR 1958)

நமது முதல் பெரிய அறிவியல் கொள்கை 1958 ஆம் ஆண்டு முதல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தக் கொள்கை ஆவணம் அப்போதைய இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவின் அரசாங்கத்தால் வரைவு செய்யப்பட்டது. SPR 1958 இந்தியாவில் அறிவியல் முயற்சி மற்றும் அறிவியல் மனப்பான்மைக்கு அடித்தளமிட்டது. இந்தியாவை ஒரு நலன்புரி நாடாக நேரு கற்பனை செய்தார். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் மட்டுமே நலன்புரி அரசை உருவாக்குவது சாத்தியம் என்பதை உணர்ந்ததிலிருந்து இந்தத் தீர்மானம் பிறந்தது. இதனால் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சமூக-பொருளாதார மாற்றத்திற்கான ஒரு கருவியாகச் செயல்படும். தொழில்மயமாக்கல் மூலம் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் நியாயமான அளவு பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வசதிகள் மற்றும் சேவைகளை வழங்கும் நோக்கத்துடன், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் முதலீடு செய்வது மிக முக்கியமானது, ஏனெனில் இது மூலப்பொருட்கள் மற்றும் மூலதனத்தின் பயன்பாட்டின் மீதான சுமையைக் குறைக்கும். இது இந்தியாவிற்கும் வளர்ந்த நாடுகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்கும். இதனால், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் தேசிய செழிப்புக்கும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் மிக முக்கியமானவை என்பதை SPR 1958 அங்கீகரித்தது.

SPR 1958 இன் நோக்கம் தூய அறிவியல் ஆராய்ச்சி, பயன்பாட்டு அறிவியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் திறன் மேம்பாடு ஆகியவற்றில் பெரிய அளவில் அறிவியல் நிறுவனத்தை வளர்ப்பதாகும். இந்த இலக்கை அடைய, போதுமான விஞ்ஞானிகளின் விநியோகத்தை உறுதி செய்யும் வகையில் கல்வித் திட்டங்களை உருவாக்குவது அவசியம் என்பதை SPR 1958 அங்கீகரித்தது.

நாட்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, குறிப்பாக விவசாயம் மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற துறைகளில், உயர்தர விஞ்ஞானிகளின் தொகுப்பை பெரிய அளவில் உருவாக்குவது அவசியம். குடிமக்களின் படைப்புத் திறமைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அறிவியல் செயல்பாடு, கையகப்படுத்தல், பரப்புதல் மற்றும் புதிய அறிவைக் கண்டுபிடிப்பதில் வாய்ப்புகள் காணப்படும் ஒரு கலாச்சாரம் மற்றும் பொறிமுறையை உருவாக்குவது முக்கியம் என்பதை SPR 1958 எடுத்துக்காட்டியது.

SPR 1958 முதன்மையாக ஒரு அறிவியல் கொள்கை ஆவணமாகும். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அறிவியல் மற்றும் அதன் பயன்பாடுகளைப் படிப்பதன் மூலம் மட்டுமே உருவாக முடியும் என்று அப்போது கருதப்பட்டதால், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு இரண்டாம் நிலை முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், SPR 1958 க்குப் பிறகு, அறிவியலில் பெரிய அளவிலான முதலீடுகள் பல அறிவியல் நிறுவனங்கள் மற்றும் தேசிய ஆய்வகங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தன. SPR 1958 ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் உயர் கல்வியில் வலுவான அடித்தளத்தை அமைக்க முடிந்தது.

தொழில்நுட்பக் கொள்கை அறிக்கை) TPS 1983)

1958 ஆம் ஆண்டு SPR-ஐ நிறைவேற்றிய பின்னர், இந்தியா அடுத்த மூன்று தசாப்தங்களை அதன் அறிவியல் நிறுவனத்தை கட்டியெழுப்புவதில் செலவிட்டது. 1980 களின் முற்பகுதியில், இந்தியா ஒரு வலுவான தொழில்துறை மற்றும் விவசாய தளத்தை உருவாக்கியது, மேலும் பயிற்சி பெற்ற மனித வளங்களின் பெரிய தொகுப்பையும் கொண்டிருந்தது.

தொழில்நுட்பம் வாழ்க்கையைப் பாதித்து சமூக எதிர்பார்ப்புகளை அதிகரிப்பதாக அதிகரித்து வருவதால், அடுத்த முக்கிய கொள்கை ஆவணமான TPS 1983, தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டின் மூலம் மக்களின் விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்வதில் முதன்மையாக கவனம் செலுத்தியது.

TPS 1983 இன் முதன்மை அம்சம், உள்நாட்டு தொழில்நுட்பங்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் மேம்படுத்துதல் மூலம் தொழில்நுட்ப தன்னிறைவு ஆகும். உள்நாட்டு தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது முக்கியமான பகுதிகளில் பாதிப்புகளைக் குறைக்கும் மற்றும் உள்நாடு (மனித மற்றும் பொருள்) வளங்களை அதிகப்பட்சமாகப் பயன்படுத்த உதவும். TPS 1983 இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களை திறம்பட ஏற்றுக்கொள்வது அவசியம் என்பதை அங்கீகரித்தது, ஆனால் தேசிய நலனை இழக்கச் செய்யக்கூடாது. காலாவதியான தொழில்நுட்பங்களை அடையாளம் கண்டு, குறைந்தபட்ச மூலதனம் மற்றும் எரிசக்தி பயன்பாட்டைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தித்திறன், செயல்திறன், தரம் மற்றும் நம்பகத்தன்மையை மேம்படுத்தும் தொழில்நுட்பங்களுடன் மாற்ற வேண்டும். சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும் அதிகப்பட்ச நன்மைகளை வழங்கவும், குறிப்பாக பின்தங்கிய மற்றும் பலவீனமான அடுக்குகளின் நிலைமைகளை மேம்படுத்தவும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதே அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது.

இறுதியாக, TPS 1983, குறிப்பாக அந்தக் காலத்தின் புதிய துறைகளான தகவல், மின்னணுவியல் மற்றும் உயிரி தொழில்நுட்பத்தில் தொழில்நுட்ப அடித்தளத்தை வலுப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தியது - R & D முதலீடுகளை அதிகரிப்பதன் மூலமும், அரசு நிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பின் மூலமும்.

TPS 1983 இன் ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்காக, அமைச்சகங்கள் மற்றும் தொழில்களுக்கான விரிவான வழிகாட்டுதல்களை வரைவதற்கு ஒரு செயல்படுத்தல் குழு அமைக்கப்பட்டது. உள்நாட்டு தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்காக, இந்திய தொழில்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குவதற்காக தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டு நிதி (TDB) நிறுவப்பட்டது. TPS 1983, வளர்ந்து வரும் மற்றும் தற்போதைய தொழில்நுட்பங்கள் எதிர்காலத்தில் எவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்கும் (தொழில்நுட்ப முன்னறிவிப்பு) மற்றும் மதிப்பீட்டு ஆய்வுகள், குறிப்பாக பெரிய முதலீடுகள் மற்றும்/அல்லது உற்பத்தி மதிப்புள்ள

அமைச்சகங்களில் எவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தொடர்ந்து மற்றும் முறையாகக் கணிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டியது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழில்நுட்ப தகவல் முன்னறிவிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டு கவுன்சில் (TIFAC) நிறுவப்பட்டது.

இருப்பினும், 1991 க்குப் பிறகு, பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் பல துறைகளில் பெரிய அளவிலான வெளிநாட்டு முதலீட்டிற்கு வழி வகுத்தது. இதனால், தொழில்நுட்ப தன்னிறைவு மற்றும் உள்நாட்டு தொழில்நுட்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வது பல சமூக-பொருளாதாரத் துறைகளில் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு முரணாக இருந்தது, அங்கு வெளிநாட்டு முதலீட்டை அதிக அளவில் சார்ந்திருத்தல் இருந்தது.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கொள்கை) STP 2003)

ஆயிரமாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்தியா அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் நிறுவனங்கள் மற்றும் மனித வளங்களின் அடிப்படையில் ஒரு சிறந்த உள்கட்டமைப்பு தளத்தை நிறுவியிருந்தது. இருப்பினும், அறிவியல் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது, தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டது, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கின்றன மற்றும் அவை சமூகத்தை எவ்வாறு பாதித்தன என்பதில் வியத்தகு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அறிவியல் பல்வேறு துறைகள் மற்றும் வெவ்வேறு நாடுகளை உள்ளடக்கி, பல்துறை சார்ந்ததாக மாறிக்கொண்டிருந்தது. இதனால், நிறுவனங்களின் கொத்துக்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு தேவைப்பட்டது. அடிப்படை ஆராய்ச்சித் துறைகளில் கூட ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டில் அதிக முதலீடுகள் தேவைப்பட்டன.

SPR 1958 மற்றும் TPS 1983 ஆகியவை முறையே அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் கவனம் செலுத்தின .இருப்பினும், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் மிகவும் பின்னிப் பிணைந்திருந்ததால், அவற்றை தனித்தனி கூறுகளாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக ஒன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பங்களில் விரைவான முன்னேற்றம் மற்றும் இணையத்தின் ஜனநாயகமயமாக்கலுடன், அறிவு மற்றும் தகவல் பரிமாற்றம் முன்பு கண்டிராத விகிதத்தில் நிகழ்ந்தது. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடியில்லாத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. தனியுரிமை பரிசீலனை மற்றும் சமத்துவமின்மை போன்ற சைபர் பாதுகாப்பு மற்றும் நெறிமுறைகள் தொடர்பான புதிய பிரச்சினைகள் முன்னுக்கு வந்தன. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்துடன் வேகத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும், அதிகரித்து வரும் உலகமயமாக்கப்பட்ட உலகில் போட்டித்தன்மையுடன் இருக்கவும், சமமான மற்றும்

நிலையான வளர்ச்சியின் நமது முதன்மை இலக்கை அடையவும், STP 2003 இந்திய அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டது.

STP 2003 இன் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், திட்டமிடல் மற்றும் கொள்கை வகுப்பிற்கு ஏற்ப விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களிடமிருந்து உள்ளீடுகளைச் சேகரிக்க அமைச்சகங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்குள் வழிமுறைகளை உருவாக்குவதற்கான செயல்முறையாகும், மேலும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2% முதலீட்டை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் R & D துறையில் பெருமளவில் முதலீடு செய்வதற்கான அழைப்பும் ஆகும். STP 2003 கல்வி நிறுவனங்களில் அறிவியல் மற்றும் பொறியியலுக்கான தற்போதைய உள்கட்டமைப்பை நவீனமயமாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அடிப்படை ஆராய்ச்சிக்கான புதிய நிதி வழிமுறைகளை அமைப்பதன் அவசியத்தையும் அங்கீகரித்தது. இந்திய STI சுற்றுச்சூழல் அமைப்பிற்கு பங்களிக்க வெளிநாட்டிலிருந்து குறிப்பாக இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானிகள் மற்றும் பொறியாளர்களை ஈர்க்க ஊக்க வழிமுறைகளை உருவாக்குவதற்கும் இந்தக் கொள்கை அழைப்பு விடுத்தது.

STP 2003, பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகத்தை பாதிக்கும் பகுதிகளில் ஆராய்ச்சி & மேம்பாடு மற்றும் புதுமைகளை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, மேலும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பிற்குள் பல்வேறு பங்குதாரர்களிடையே தொடர்புகளை எளிதாக்குவதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இறுதியாக, STP 2003, தொழில் மற்றும் அறிவியல் ஆராய்ச்சியின் குறுக்கு மகரந்தச் சேர்க்கைக்கும், கண்டுபிடிப்பாளர்களைப் பாதுகாக்கவும் ஊக்குவிக்கவும் அறிவுசார் உரிமைகள் ஆட்சிகளை நிறுவுவதற்கும் அழைப்பு விடுத்தது. இது இயற்கை ஆபத்துகளை நிர்வகித்தல் மற்றும் தணித்தல் ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவித்தது. இந்தக் கொள்கை ஆவணம் அறிவியல் இராஜதந்திரத்திற்கு, குறிப்பாக உலகின் தெற்கில் அமைந்துள்ள வளரும் நாடுகளுக்கு இடையிலான சர்வதேச அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்புக்கு சிறப்பு முக்கியத்துவம் அளித்தது.

2003 க்குப் பிறகு, ஒட்டுமொத்த ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு முதலீட்டில் குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு (பொது மற்றும் தனியார் முதலீடு இரண்டிலும் அதிகரிப்பு) ஏற்பட்டது. STP 2003 இன் ஆணையை ஏற்றுக்கொண்ட 10 ஆண்டு காலத்தின் முடிவில், ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு முதலீடு தேசிய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2% ஐ எட்டவில்லை என்றாலும், அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.7% என்ற உலகளாவிய அளவில் தரப்படுத்தப்பட்டது. வெளியீட்டு தரவரிசையில் இந்தியா குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்தது. மனித திறனிலும் நிலையான அதிகரிப்பு இருந்தது. நாங்கள் இன்னும் பல முனைவர் பட்ட மாணவர்களை உருவாக்கத் தொடங்கினோம், அதிக காப்புரிமைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன, மேலும் அதிக தொடக்க நிறுவனங்கள் அடைகாக்கப்பட்டன.

அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புதுமைக் கொள்கை) STIP 2013)

2010 முதல் 2020 வரையிலான பத்தாண்டுகளை அப்போதைய பிரதமர் மன்மோகன் சிங் புதுமைகளின் பத்தாண்டுகளாக அறிவித்தார். உலகளவில் போட்டித்தன்மையுடன் இருக்க, அறிவு சார்ந்த பொருளாதாரத்திற்கு மாறுவது அவசியம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்.

இந்தியாவை உலகின் முதல் ஐந்து அறிவியல் சக்திகளில் ஒன்றாக நிலைநிறுத்த அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புதுமைகளை ஒருங்கிணைக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. இந்த நோக்கத்துடன், நான்காவது கொள்கையான STIP 2013 செயல்படுத்தப்பட்டது.

பெயர் குறிப்பிடுவது போல, இந்தக் கொள்கை ஆவணத்தில் ஒரு முக்கியமான புதிய கூறு " புதுமை". நாட்டில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த புதுமை சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை ஊக்குவித்தல் மற்றும் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புதுமைகளை சமூக-பொருளாதார முன்னுரிமைகளுடன் பரவலாக இணைப்பது ஆகியவை STIP 2013 இன் சில முக்கிய அம்சங்களாகும்.

இந்தக் கொள்கை ஆவணம், வலுவான தேசிய கண்டுபிடிப்பு சுற்றுச்சூழல் அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான சரியான திசையில் ஒரு படியாகும். ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு சுற்றுச்சூழல் அமைப்பில் தனியார் துறை பங்களிப்புகளை ஈர்ப்பதன் மூலம், நாட்டில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த கண்டுபிடிப்புகளை ஊக்குவிப்பதற்கு இது வழி வகுத்தது. முக்கிய துறைகளில் (விவசாயம், உற்பத்தி, நீர், சுகாதாரம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு) வளர்ச்சி முன்னுரிமைகளை நோக்கி அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நடவடிக்கைகளின் வெளியீடுகளை வழிநடத்துவதில் இது முக்கியத்துவம் அளித்தது.

இந்தக் கொள்கை, லேசர் இன்டர்ஃபெரோமீட்டர் ஈர்ப்பு-அலை ஆய்வகம் (LIGO), பெரிய ஹாட்ரான் மோதல் (LHC — CERN), சர்வதேச வெப்ப அணுக்கரு பரிசோதனை உலை (ITER) மற்றும் சதுர கிலோமீட்டர் வரிசை (SKA) போன்ற உலகளாவிய மெகா-அறிவியல் முயற்சிகளில் இந்தியாவின் பங்களிப்பை அதிகரித்தது. இருப்பினும், நாம் இன்னும் புதுமையின் தசாப்தத்திற்குள் இருப்பதால், அதன் தாக்கத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இந்தக் கொள்கையின் ஆழமான மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

அணு மற்றும் நுண்ணணு கொள்கை

அறிமுகம்

ஒரு கோட்பாடு என்பது தனிநபர்கள் குழுவால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் கருத்துக்கள் அல்லது கருத்துகளின் தொகுப்பாகும். ஒரு தேசிய அணுசக்தி கோட்பாடு என்பது அதன் அணு ஆயுதங்களின் மதிப்பு பற்றிய நாட்டின் கூட்டுக் கருத்துக்கள் அல்லது கொள்கைகளின் தொகுப்பாகும். நம்பிக்கைகள் மற்றும் இலட்சியங்கள் மாறாதவை அல்ல.

அணு ஆயுதங்களின் நோக்கம், மேம்பாடு மற்றும் பயன்பாடு மற்றும் அவற்றின் நோக்கம் ஆகியவற்றை அணு ஆயுதக் கோட்பாடு வரையறுக்கிறது. பாதுகாப்புக் கொள்கையில் ஆயுதத்தின் செயல்பாடு கருத்தியல் ரீதியாக உருவாக்கப்பட்டது, இது போரின் கருவியா அல்லது அரசியல் தடுப்பு கருவியா என்பதை தீர்மானிக்கிறது.

இந்தியா தனது அணு ஆயுதக் களஞ்சியத்தை மேம்படுத்தி வருவதால், பொதுவாக சர்வதேச சமூகம், குறிப்பாக தெற்காசியா, எதிர்கால மோதல்களுக்கு இது என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும் என்று கவலை கொண்டுள்ளது. இந்தியாவுடன் பிராந்திய தகராறுகளைக் கொண்ட இரண்டு அணுசக்தி திறன் கொண்ட அண்டை நாடுகளுடன் எல்லைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதாலும், உலகளாவிய பங்களிப்பாளராக இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டாலும் இது கவலை கொண்டுள்ளது.

இந்தியா அணுசக்தி சக்தியாக மாறுகிறது

1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து இந்தியாவின் வளர்ச்சியில் அணு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் முன்னணியில் உள்ளது. இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவுக்கும், நாட்டின் அணுசக்தி திட்டத்தை உருவாக்கிய டாக்டர் ஹோமி பாபாவுக்கும் இடையிலான சிறந்த நட்பு, திட்டத்தின் பணியாளர்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துவதில் அதிகாரத்துவ தலையீட்டைத் தவிர்க்க உதவியது. 1945 ஆம் ஆண்டில், டாடா அறக்கட்டளை, அணு அறிவியலில் அடிப்படை ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்காக பாபாவை அதன் இயக்குநராகக் கொண்டு டாடா அடிப்படை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை (TIFR) நிறுவியது. 1948 ஆம் ஆண்டில், இந்திய அரசியலமைப்புச் சபை அணுசக்திச் சட்டத்தை அங்கீகரித்தது, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு விரைவில் அணுசக்தி ஆணையத்தை (AEC) நிறுவியது. 1954 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து அணுசக்தி நடவடிக்கைகளையும், பொதுமக்கள் மற்றும் இராணுவம் இரண்டையும் மேற்பார்வையிட அணுசக்தித் துறை (DAE) AEC இன் கீழ் நிறுவப்பட்டது.

BARC உலகத் தரம் வாய்ந்த அணு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டு மையமாக வளர்ந்துள்ளது, 2001 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 7,500 விஞ்ஞானிகள் மற்றும் பொறியாளர்கள் உட்பட சுமார் 17,000 பேரை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளது. அணு எரிபொருள் சுழற்சியின் அனைத்து அம்சங்களிலும் இந்த மையம் அதன் பலத்தை ஒருங்கிணைத்துள்ளது.

மே 1974 இல், இந்தியா ஒரு நிலத்தடி அணு வெடிப்பை நடத்தியது, இது அணு ஆயுதத்தை சோதிக்கும் நாட்டின் முதல் முயற்சியைக் குறிக்கிறது. முதலில் அணுசக்தியை நன்மை பயக்கும் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட இந்தியா, அணுசக்தியைத் தொடர கட்டாயக் காரணங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றில் முக்கியமானது, அப்போது வளர்ந்து வந்த அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஆட்சியில் இந்தியா

கவனித்த அநீதிகள், 1970 ஆம் ஆண்டின் அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம் (NPT) சீனா உட்பட ஐந்து அணு ஆயுத நாடுகளுக்கு குறிப்பாக உயர்ந்த அந்தஸ்தை வழங்கியது. அணு ஆயுதங்கள் சக்தி மற்றும் கௌரவத்தின் புதிய நாணயமாக மாறியது, இந்தியா உட்பட பல திறமையான நாடுகளை இரண்டாம் நிலைப் பாத்திரத்திற்குத் தள்ளியது. இந்தியா NPT இல் சேர மறுத்து, அதற்கு பதிலாக அதன் சொந்த பாதையை உருவாக்கத் தேர்ந்தெடுத்தது.

இந்தியாவின் அணுசக்தி சோதனைக்கு கனடா மற்றும் அமெரிக்கா அளித்த கடுமையான எதிர்வினையால் இந்தியாவின் முடிவெடுப்பவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். சோதனையைத் தொடர்ந்து நான்கு நாட்களுக்குள், RAPS அணுசக்தி அலகுகளுக்கு இந்தியாவுக்கு அளித்த அனைத்து ஆதரவையும் கனடா நிறுத்தியதுடன், அனைத்து இந்திய அணுசக்தி தளங்களுக்கும் IAEA பாதுகாப்புகளை கோரியது. மே 1976 இல், இந்தியா ஒத்துழைக்க மறுத்ததால் கனடா இந்தியாவுடனான அணுசக்தி ஒத்துழைப்பை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது. 1974 முதல், RAPS-2 உலைக்குத் தேவையான கூறுகள் மற்றும் உபகரணங்களை இந்தியாவால் பெற முடியவில்லை, இதனால் திட்டத்தை சுயாதீனமாக முடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

அமெரிக்காவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட அணு ஆயுத பரவல் தடை கட்டமைப்பை இந்தியா மீறுவதாகக் கருதப்பட்டதற்கு அமெரிக்கா ஆக்ரோஷமாக பதிலளித்தது. 20 நாடுகளின் குழுவான ஜாங்கர் குழு, இலக்கு நிறுவல்கள் மீதான IAEA பாதுகாப்பு விதிகளுக்கு இலக்கு நாடு ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால் ஏற்றுமதி செய்ய முடியாத பொருட்களின் " தூண்டுதல் பட்டியலை" நிறுவினது. 1970களின் நடுப்பகுதியில், பரந்த அளவிலான பொருட்களின் மீது வரம்புகளை விதிக்க அமெரிக்கா அணுசக்தி விநியோகஸ்தர்கள் குழுவை (NSG) உருவாக்கியது. 1992க்குப் பிந்தைய வரம்புகள், அணுசக்தி பொருட்களை வாங்கும் நாடுகள் அனைத்து தளங்களுக்கும் IAEA பாதுகாப்பு விதிகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தியது. 1974 இல் இந்திய குண்டு சோதனைக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, அமெரிக்க காங்கிரஸ் 1978 இல் அணு ஆயுத பரவல் தடைச் சட்டத்தை (NNPA) நிறைவேற்றியது. அணு ஆயுத நடவடிக்கைகளுக்கு IAEA பாதுகாப்பு விதிகளை கடைபிடிக்காத நாடுகளுக்கு அணு ஆயுதங்களை விற்பனை செய்வதை இந்த சட்டம் தடை செய்கிறது. அணு ஆயுதங்களை வெடிக்கச் செய்த அணு ஆயுதம் அல்லாத நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை NNPA தடை செய்கிறது, முதன்மையாக இந்தியாவை குறிவைத்து.

NNPA நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, தாராப்பூர் உலைகளுக்கு செறிவூட்டப்பட்ட யுரேனியம் எரிபொருளை வழங்குவதில் இருந்து அமெரிக்கா விலகியது. இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து அணுசக்தி தளங்களிலும் முழு அளவிலான IAEA பாதுகாப்புகளை இந்தியா ஏற்க மறுத்ததால் இது நிகழ்ந்தது. ஜெனரல் எலக்ட்ரிக் நிறுவனம் இந்தியாவிற்கு மாற்று பாகங்களை அனுப்புவதையும், TAPS உலைகளுக்கு தொழில்நுட்ப ஆதரவை

வழங்குவதையும் அமெரிக்க அரசாங்கம் தடை செய்தது. அமெரிக்கா விலகிய பிறகு, பிரான்ஸ் சிறிது காலத்திற்கு பெட்ரோல் வழங்க ஒப்புக்கொண்டது. 1992 NSG விதிமுறைகளைப் பின்பற்றி, பிரெஞ்சு TAPS க்கு அணு எரிபொருளை வழங்குவதை நிறுத்தியது. NSG இல் உறுப்பினராக இல்லாவிட்டாலும், பெட்ரோலிய விநியோகத்தில் இந்தியாவுக்கு உதவ சீனா முன்வந்தது.

இருப்பினும், மே 1998 இல் இந்தியாவின் அணுசக்தி சோதனைகளுக்குப் பிறகு, சீனா மேலும் எரிபொருளை வழங்க மறுத்துவிட்டது. 2001 ஆம் ஆண்டில், ரஷ்யாவும் இந்தியாவும் TAPS க்கு செறிவூட்டப்பட்ட யுரேனியத்தை வழங்குவதற்கான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன, மேலும் முதல் எரிபொருள் கப்பல் இந்தியாவுக்கு வந்தது. இந்த ஏற்பாட்டை அமெரிக்கா கடுமையாக எதிர்த்தது, ஆனால் ரஷ்யா இந்தியாவுடனான ஒப்பந்தத்தை மாற்ற மறுத்துவிட்டது. செறிவூட்டப்பட்ட யுரேனியம் எரிபொருளை ஓரளவு மாற்றுவதற்காக TAPS உலைகளில் யுரேனியம் மற்றும் புளூட்டோனியம் (MOX) கலந்த ஆக்சைடுகளுடன் கதிரியக்க எரிபொருள் துணைக் கூட்டங்களை இந்தியா சோதித்துள்ளது. முக்கியமான சர்வதேச ஆயுதக் குறைப்பு ஒப்பந்தம்

1940களின் பிற்பகுதியில், இந்தியாவில் அணுசக்தி திட்டம் மட்டுமே தொடங்கப்பட்டது. அணு மற்றும் ஹைட்ரஜன் குண்டுகளின் தொடர்ச்சியான சோதனைகள் கதிரியக்க வீழ்ச்சி குறித்த கவலைகளை எழுப்பின, அணுசக்தி சோதனையை நிறுத்த பேச்சுவார்த்தைகளைத் தூண்டின. வரையறுக்கப்பட்ட சோதனை தடை ஒப்பந்தம் (LTBT) 1963 இல் கையெழுத்தானது. இந்த ஒப்பந்தம் வளிமண்டலம், விண்வெளி மற்றும் கடலுக்கு அடியில் அணு ஆயுத சோதனை மற்றும் பிற அணு வெடிப்புகளைத் தடை செய்தது. இந்தியாவும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு ஒப்புதல் அளித்தது.

அணு ஆயுத பரவல் தடை ஒப்பந்தம் (NPT) 1968 இல் கையெழுத்திடப்பட்டு 1970 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அணு ஆயுதங்களை உருவாக்கும் முயற்சிகளைக் கைவிட்டு, அமைதியான நோக்கங்களுக்காக அணுசக்தியைப் பயன்படுத்துமாறு அரசாங்கங்களை NPT கட்டளையிடுகிறது.

இந்த ஒப்பந்தம் இப்போது 190க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளை உள்ளடக்கியது. NPT-யில் கையெழுத்திடாத ஐந்து நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று.

ஐந்து அணு ஆயுத நாடுகளின் ஏகபோகத்தை ஆதரிப்பதாலும், அதை பாரபட்சமானதாகக் கருதுவதாலும், அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தை (NPT) இந்தியா எதிர்க்கிறது.

NPT என்பது பரவலாகக் கருதப்படும் ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டு ஒப்பந்தமாகும். இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் இஸ்ரேல் உள்ளிட்ட சில நாடுகள் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடவில்லை. “அணு ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தம் ஐந்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட அணு ஆயுத நாடுகளை கட்டாயப்படுத்துகிறது. சீனா, அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம்,

ரஷ்யா மற்றும் பிரான்ஸ் ஆகியவை அணு ஆயுதங்கள், வெடிக்கும் சாதனங்கள் அல்லது தொழில்நுட்பத்தை அணு ஆயுதம் இல்லாத நாடுகளுக்கு மாற்றுவதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டன. (கிம்பால் 2020) அணு ஆயுதம் இல்லாத நாடுகள் அணு ஆயுதங்கள் அல்லது வெடிக்கும் சாதனங்களைப் பெறவோ அல்லது தயாரிக்கவோ கூடாது என்று ஒப்புக்கொள்கின்றன.

செப்டம்பர் 1996 இல் கையெழுத்திடத் திறக்கப்பட்ட விரிவான சோதனைத் தடை ஒப்பந்தம் (CTBT), அணுசக்தி சோதனையைத் தடை செய்வதற்கான ஒரு குறிப்பிடத்தக்க படியாகும். CTBT என்பது அணு ஆயுத சோதனை மற்றும் பிற அணு வெடிப்புகளைத் தடை செய்யும் ஒரு உலகளாவிய ஒப்பந்தமாகும். சமத்துவத்தை மேம்படுத்த சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டால் CTBT இல் கையெழுத்திட இந்தியா விருப்பம் தெரிவித்துள்ளது.

CTBT-யில் கையெழுத்திட்டு ஒப்புதல் அளிக்குமாறு அமெரிக்கா இந்தியாவையும் பிற நாடுகளையும் வற்புறுத்தி வருகிறது, ஆனால் தேவையான எண்ணிக்கையிலான நாடுகளின் ஒப்புதல் இல்லாததால் இந்த ஒப்பந்தம் இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. மேற்கத்திய நாடுகள் ஒருதலைப்பட்சமான அணுசக்தி நிகழ்ச்சி நிரலைப் பின்பற்றி வருகின்றன. அவர்களிடம் அதிக அளவில் அணு ஆயுதங்கள் உள்ளன, அவற்றை அழிக்க விரும்பவில்லை, தங்கள் ஏகபோகத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றன.

இந்தியாவின் வரலாறு அணுசக்தி கோட்பாடு

1998 ஆம் ஆண்டு புது தில்லி அணு ஆயுத சோதனைகளுக்குப் பிறகு, இந்தியா தனது அணு ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டு அமைப்பை மறுசீரமைப்பதில் இக்கட்டான சூழ்நிலைகளையும் தடைகளையும் எதிர்கொண்டது. ஒரு பொறுப்பான அணு ஆயுத நாடாக, ஆகஸ்ட் 1999 இல் ஒரு வரைவு அணு ஆயுதக் கோட்பாட்டை வெளியிட்டதன் மூலம் அணு ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டு அமைப்பை நிறுவுவதற்கான முதல் படியை இந்தியா எடுத்தது.

பாதுகாப்புக்கான அமைச்சரவைக் குழு (CCS), வரைவு அணுசக்தி கோட்பாட்டை அங்கீகரித்து, அரசியல் கவுன்சிலையும் (பிரதமர் தலைமையில்) நிர்வாகக் கவுன்சிலையும் (தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் தலைமையில்) நிறுவியது. முன்மொழியப்பட்ட அணுசக்தி கோட்பாடு இந்திய அணுசக்தி படைகளின் வளர்ச்சி, பயன்பாடு மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்கான விதிகளை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த பரிந்துரைகளை இந்தியா எவ்வாறு பின்பற்ற வேண்டும் என்பது குறித்து தொடர்ந்து விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. ஜனவரி 4, 2003 அன்று CCS ஆல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரைவு அணுசக்தி கொள்கையின் நிலை மற்றும் செயல்படுத்தல் குறித்து இந்தியா முறையான கருத்தை வெளியிடவில்லை. இந்திய அரசாங்கம் வெளிப்படைத்தன்மைக்கும் ஒளிபுகாநிலைக்கும் இடையில் சமநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அணுசக்தி கோட்பாடு ஏன் தேவைப்படுகிறது?

ஒரு அணு ஆயுதக் கோட்பாடு, ஒரு நாட்டின் அணு ஆயுதங்களுக்கான காரணத்தையும், தேசியப் பாதுகாப்பில் அவை பயன்படுத்தப்படுவதற்கான அடிப்படையான

தத்துவத்தையும் விளக்குகிறது. இந்த நோக்கங்களை ஒரு கருத்தை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்துவதன் மூலமோ அல்லது தெளிவற்ற வார்த்தைகளில் துப்புகளை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமோ அடைய முடியும். இந்தியாவைப் போல அனைத்து நாடுகளும் அணு ஆயுதக் கோட்பாடுகளைப் பகிரங்கமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை. பாகிஸ்தான் போன்ற சில சூழ்நிலைகளில், ஓய்வுபெற்ற இராணுவ அதிகாரிகள், அரசியல் தலைவர்கள் அல்லது மூலோபாய சமூக உறுப்பினர்களால் எழுதப்பட்ட பொது அறிவிப்புகள் அல்லது ஆவணங்கள் மூலம் மட்டுமே சித்தாந்தத்தைப் பெற முடியும்.

இந்திய அணுசக்தி கோட்பாடு

பொதுவாக, மோதல் மற்றும் அமைதி இரண்டிலும் அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதை அணுசக்தி கொள்கை நிர்வகிக்கிறது. சர்வதேச சமூகம் பேரழிவை ஏற்படுத்தும் ஆயுதங்களை ஒழிக்க பாடுபடுகிறது. அமைதியான மற்றும் ஜனநாயக வழிமுறைகள் மூலம் பொருளாதார, அரசியல், சமூக மற்றும் அறிவியல் முன்னேற்றத்தை அடைவதை இந்தியா நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தியா பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறது மற்றும் அதன் வளர்ச்சி உத்தியின் ஒரு பகுதியாக நம்பகமான குறைந்தபட்ச அணுசக்தித் தடுப்பைப் பின்பற்றுகிறது.

இந்தியாவின் அணு ஆயுதங்கள் முதன்மையாக எந்த நாடும் அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதை அச்சுறுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அணு ஆயுதங்கள் இல்லாத நாடுகளுக்கு எதிராக அந்த நாடு அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தவோ அல்லது பயன்படுத்தவோ மாட்டாது. இந்தியாவின் அணுசக்தி கோட்பாடு முற்றிலும் பழிவாங்கும் தன்மை கொண்டது. 1998 அணு ஆயுத சோதனையைத் தொடர்ந்து, இந்தியா அணு ஆயுதங்களுக்கு "முதலில் பயன்படுத்தக்கூடாது" என்ற கொள்கையை அமல்படுத்தியது.

இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் பிரஜேஷ் மிஸ்ரா, ஆகஸ்ட் 17, 1999 அன்று ஒரு வரைவு அணுசக்தி கொள்கையை வெளியிட்டார். அதிகாரப்பூர்வ அந்தஸ்து இல்லாவிட்டாலும், இந்தியாவின் அணு ஆயுதக் கிடங்கு பெரும்பாலும் வரைவு ஒப்பந்தத்தில் (ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டு சங்கம், 2007) கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்றியுள்ளது.

இந்தியாவின் அணுசக்திப் படைகளை உருவாக்குதல், நிலைநிறுத்துதல் மற்றும் பயன்படுத்துவதற்கான பொதுவான கொள்கைகளை வரைவு அறிக்கை வரையறுக்கிறது. இந்தியாவின் புதிய அணுசக்தி ஆவணம் அணுசக்தித் தடுப்பு மூலம் பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறது.

1. நம்பகமான குறைந்தபட்ச தடுப்பைப் பராமரித்தல்
2. இந்தியப் பகுதி அல்லது படைகள் மீது எங்கும் அணு ஆயுதத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டால் அதற்கு எதிர்வினையாக மட்டுமே அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துதல்.
3. முதல் தாக்குதலுக்கு மிகப்பெரிய பதிலடி.

4. அணுசக்தி பழிவாங்கும் தாக்குதல்களை அணுசக்தி கட்டளை ஆணையம் மூலம் பொதுமக்கள் அரசியல் தலைமையால் மட்டுமே அங்கீகரிக்க முடியும்.
5. அணு ஆயுதமற்ற நாடுகளுக்கு எதிராக அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல்.
6. இருப்பினும், இந்தியா அல்லது இந்திய வீரர்கள் மீது எங்கும் பேரழிவு தரும் உயிரியல் அல்லது இரசாயன தாக்குதல் நடந்தால், இந்தியா அணு ஆயுதங்களால் பதிலளிக்க முடியும்.
7. அணுசக்தி மற்றும் ஏவுகணை தொடர்பான பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களின் ஏற்றுமதியில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளைத் தொடர்தல், பிளவுப் பொருள் வெட்டு ஒப்பந்த விவாதங்களில் பங்கேற்பது மற்றும் அணுசக்தி சோதனைத் தடையைத் தொடர்ந்து பின்பற்றுதல்.
8. விரிவான, சரிபார்க்கக்கூடிய மற்றும் பாகுபாடற்ற அணு ஆயுதக் குறைப்பு மூலம் அணுசக்தி இல்லாத உலகத்தை அடைவதற்கான தொடர்ச்சியான அர்ப்பணிப்பு.

விண்வெளி ஆய்வு

இந்தியாவின் ராக்கெட் தொழில்நுட்ப அனுபவம், அண்டை நாடான சீனாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொழில்நுட்பமான பட்டாசுகள் முதன்முதலில் நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட பண்டைய காலங்களிலேயே தொடங்கியது .இந்த தொழில்நுட்பம் பட்டுப்பாதையால் இணைக்கப்பட்டு, இந்தியாவுடன் விரிவான இருவழி கருத்துக்கள் மற்றும் பொருட்களின் பரிமாற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது .மைசூர் போரின் போது திப்பு சுல்தான் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான போரின் போது ராக்கெட்டுகளை இராணுவ ரீதியாகப் பயன்படுத்தியது, 1804 ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் காங்கிரீவ் நவீன பீரங்கி ராக்கெட்டுகளின் முன்னோடியான காங்கிரீவ் ராக்கெட்டைக் கண்டுபிடிக்க தூண்டியது . 1947 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இந்திய விஞ்ஞானிகளும் அரசியல்வாதிகளும் பாதுகாப்பு பயன்பாடுகளிலும், ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிலும் ராக்கெட் தொழில்நுட்பத்தின் திறனை அங்கீகரித்தனர் .இந்தியா போன்ற மக்கள்தொகை ரீதியாக பெரிய நாட்டிற்கு அதன் சொந்த சுயாதீன விண்வெளி திறன்கள் தேவைப்படும் என்பதை உணர்ந்து, தொலைதூர உணர்வு மற்றும் தகவல் தொடர்பு துறைகளில் செயற்கைக்கோள்களின் ஆரம்பகால திறனை அங்கீகரித்து, இந்த தொலைநோக்கு பார்வையாளர்கள் ஒரு விண்வெளி ஆராய்ச்சி அமைப்பை நிறுவத் தொடங்கினர்.

1960-1970:

இந்திய விண்வெளித் திட்டத்தின் நிறுவனர் டாக்டர் விக்ரம் சாராபாய் ஆவார், மேலும் பலரால் அறிவியல் தொலைநோக்கு பார்வையாளராகவும், தேசிய நாயகனாகவும் கருதப்படுகிறார் .1957 ஆம் ஆண்டு ஸ்புட்னிக் ஏவப்பட்ட பிறகு, செயற்கைக்கோள்கள் வழங்கும் ஆற்றலை அவர் உணர்ந்தார் .இந்தியாவின் எதிர்காலத்தின் இன்றியமையாத

பகுதியாக அறிவியல் வளர்ச்சியைக் கண்ட இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு, 1961 ஆம் ஆண்டு விண்வெளி ஆராய்ச்சியை அணுசக்தித் துறையின் அதிகார வரம்பிற்குள் கொண்டு வந்தார். இந்தியாவின் அணுசக்தித் திட்டத்தின் தந்தையான அணுசக்தித் துறை இயக்குநர் ஹோமி பாபா, பின்னர் 1962 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் சாராபாயைத் தலைவராகக் கொண்டு இந்திய தேசிய சாப்ஸ் ஆராய்ச்சிக் குழுவை (INCOSPAR) நிறுவினார்.

இந்திய ரோகிணி திட்டம் பெரிய அளவிலான மற்றும் சிக்கலான ஒலி ராக்கெட்டுகளை தொடர்ந்து ஏவியது, மேலும் விண்வெளி திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு இறுதியில் அணுசக்தித் துறையிலிருந்து தனித்தனியாக அதன் சொந்த அரசாங்கத் துறை வழங்கப்பட்டது. ஆகஸ்ட் 15, 1969 அன்று, இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி அமைப்பு (ISRO) INCOSPAR திட்டத்திலிருந்து DAE இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது, விண்வெளி ஆணையத்தின் கீழ் தொடர்ந்தது, இறுதியாக 1972 ஜூன் மாதம் உருவாக்கப்பட்ட விண்வெளித் துறை.

1970-1980:

1960களில், நேரடி தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு போன்ற பரந்த பயன்பாடுகளுக்கு செயற்கைக்கோள்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து நாசாவுடன் ஆரம்பகால ஆய்வில் சாராபாய் பங்கேற்றார், மேலும் இந்த ஆய்வு, அத்தகைய ஒளிபரப்புகளை அனுப்புவதற்கு இதுவே மிகவும் சிக்கனமான வழி என்பதைக் கண்டறிந்தது. செயற்கைக்கோள்கள் இந்தியாவிற்கு கொண்டு வரக்கூடிய நன்மைகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே உணர்ந்த சாராபாயும் இஸ்ரோவும், சுற்றுப்பாதையில் ஏவக்கூடிய ஒரு சுயாதீனமான ஏவுதள வாகனத்தை வடிவமைத்து உருவாக்கத் தொடங்கினர், மேலும் எதிர்காலத்தில் பெரிய ஏவுதள வாகனங்களை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான மதிப்புமிக்க அனுபவத்தை வழங்கினர். ரோகிணி தொடருடன் திட மோட்டார்களை உருவாக்குவதில் இந்தியா கொண்டிருந்த மேம்பட்ட திறனையும், இதே போன்ற திட்டங்களுக்கு திட ராக்கெட்டுகளை மற்ற நாடுகள் ஆதரித்ததையும் உணர்ந்த இஸ்ரோ, செயற்கைக்கோள் ஏவுதள வாகனம் (SLV)க்கான தொழில்நுட்பம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பை உருவாக்கத் தொடங்கியது. அமெரிக்க ஸ்கவுட் ராக்கெட்டால் ஈர்க்கப்பட்டு, இந்த வாகனம் நான்கு-நிலை முழு-திட வாகனமாக இருக்கும்.

ஆர்யபட்டா - இந்தியாவின் முதல் செயற்கைக்கோள்

இதற்கிடையில், எதிர்காலத்தின் தொலைதூர உணர்தல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தேவைகளை எதிர்பார்த்து இந்தியா செயற்கைக்கோள் தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்கத் தொடங்கியது. மனிதர்கள் கொண்ட விண்வெளித் திட்டங்கள் அல்லது ரோபோ விண்வெளி ஆய்வுகளுக்குப் பதிலாக, மக்களுக்கு நேரடியாகப் பயனளிக்கும் நடைமுறைப் பணிகளில் இந்தியா அதிக கவனம் செலுத்தியது. 1975 ஆம் ஆண்டு கபுஸ்டின் யாரில் இருந்து சோவியத் காஸ்மோஸ்-3M ஏவுகணை வாகனத்தைப் பயன்படுத்தி ஏவப்பட்ட ஆர்யபட்டா செயற்கைக்கோள், இந்தியாவின் முதல் செயற்கைக்கோள் ஆகும்.

SLV - இந்தியாவின் முதல் செயற்கைக்கோள் ஏவு வாகனம்

1979 ஆம் ஆண்டு வாக்கில், புதிதாக நிறுவப்பட்ட இரண்டாவது ஏவுதளமான சதீஷ் தவான் விண்வெளி மையத்திலிருந்து) SDSC) SLV ஏவப்படத் தயாராக இருந்தது .1979 ஆம் ஆண்டு முதல் ஏவுதல் தோல்வியடைந்தது, இது இரண்டாம் கட்டத்தில் கட்டுப்பாட்டு தோல்வியால் ஏற்பட்டது .1980 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டது . இந்தியாவால் ஏவப்பட்ட முதல் உள்நாட்டு செயற்கைக்கோள் ரோகிணி-1 என்று அழைக்கப்பட்டது.

1980-1990:

SLV-யின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, உண்மையிலேயே பயனுள்ள செயற்கைக்கோள்களை துருவ சுற்றுப்பாதையில் செலுத்தக்கூடிய ஒரு செயற்கைக்கோள் ஏவுதள வாகனத்தை உருவாக்க இஸ்ரோ ஆர்வமாக இருந்தது .துருவ செயற்கைக்கோள் ஏவுதள வாகனத்தின்) PSLV) வடிவமைப்பு விரைவில் தொடங்கப்பட்டது .இந்த வாகனம் இந்தியாவின் பணிக்குழு ஏவுதள அமைப்பாக வடிவமைக்கப்படும், பெரிய நம்பகமான திட-நிலைகள் மற்றும் புதிய திரவ இயந்திரங்கள் கொண்ட பழைய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் .அதே நேரத்தில், PSLV-யில் பயன்படுத்தப்படும் பல புதிய தொழில்நுட்பங்களுக்கு சோதனைப் படுக்கையாகச் செயல்படும் SLV-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சிறிய ராக்கெட்டை உருவாக்குவது புத்திசாலித்தனம் என்று இஸ்ரோ நிர்வாகத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டது .PSLV முழு உற்பத்திக்குச் செல்வதற்கு முன்பு அனுபவத்தைப் பெறக்கூடிய வகையில், ஆக்மென்டட் சேட்டலைட் ஏவுதள வாகனம்)ASLV) ஸ்ட்ராப்-ஆன் பூஸ்டர்கள் மற்றும் புதிய வழிகாட்டுதல் அமைப்புகள் போன்ற தொழில்நுட்பங்களை சோதிக்கும்.

இறுதியில், ASLV 1987 இல் பறக்கும் சோதனை செய்யப்பட்டது, ஆனால் இந்த ஏவுதல் தோல்வியடைந்தது .சிறிய திருத்தங்களுக்குப் பிறகு, 1988 இல் மற்றொரு ஏவுதல் முயற்சிக்கப்பட்டது, இந்த ஏவுதல் மீண்டும் தோல்வியடைந்தது, மேலும் இந்த முறை காரணம் குறித்து ஒரு முழுமையான விசாரணை தொடங்கப்பட்டது, இது மதிப்புமிக்க அனுபவத்தை வழங்கியது, குறிப்பாக ASLV இன் தோல்வி கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால் - SLV இல் இருந்த நிலைப்படுத்தும் துடுப்புகளை அகற்றுவதன் மூலம் வாகனத்தை போதுமான அளவு கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, எனவே மேம்படுத்தப்பட்ட சூழ்ச்சி உந்துதல்கள் மற்றும் விமான கட்டுப்பாட்டு அமைப்பு மேம்படுத்தல்கள் போன்ற கூடுதல் நடவடிக்கைகள் சேர்க்கப்பட்டன .ASLV மேம்பாடு ஸ்ட்ராப்-ஆன் மோட்டார் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியிலும் பயனுள்ளதாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

1990-2000:

ASLV மற்றும் PSLV தொடக்கம் முதல் வளர்ச்சி வரை (1992 - 2000):

1992 ஆம் ஆண்டு வரை, ASLV (Augmented Satellite Launch Vehicle) திட்டத்தின் எந்தவொரு ஏவுதலும் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை. இத்திட்டத்தின் மூலமாக, மிகவும்

சிறிய அளவிலான செயற்கைக்கோள்கள் மட்டுமே கச்சிதமான சுற்றுப்பாதையில் அனுப்ப முடிந்தது. 1993 இல் PSLV (Polar Satellite Launch Vehicle) திட்டத்தின் முதல் ஏவுதல் நடைபெற்றது, ஆனால் அது தோல்வியடைந்தது. பின்னர், 1994 இல் நடந்த PSLV ஏவுதல் வெற்றிகரமாக அமைந்தது. அதன் பின்னர், இது இந்தியாவின் உழைப்பாளர் ஏவுதல் வாகனமாக மாறியது - இது தொலைதூர உணர்திறன் மற்றும் தகவல் தொடர்பு செயற்கைக்கோள்களை வெற்றிகரமாக கதிர்விழிக்கச் செய்தது. இந்த செயற்கைக்கோள்கள், விவசாயம் மற்றும் தொழில் துறைக்கு முக்கியமான தரவுகளை வழங்கி, உலகின் மிகப்பெரிய செயற்கைக்கோள் கிளஸ்டர்களில் ஒன்றை உருவாக்கியது.

GSLV மற்றும் கிரையோஜெனிக் இயந்திரம் தொடர்பான சிக்கல்கள்:

அமெரிக்காவின் அழுத்தத்தின் காரணமாக, ரஷ்யாவின் கிளாஸ்கோஸ்மோஸ் நிறுவனம் தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்தை நிறுத்தியது. இதற்கு முன், இஸ்ரோ தன்னிச்சையான உள்நாட்டு தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்தி வந்தது, மேலும் சர்வதேச கட்டுப்பாடுகளால் பெரிதாக பாதிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், சில நிர்வாகத் தலைவர்கள் ரஷ்ய ஒப்பந்தத்தின் நம்பிக்கையால் உள்நாட்டு கிரையோஜெனிக் திட்டங்களை இடைநிறுத்தினர்.

அந்த ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட்டபின்னர், ரஷ்யா முழுமையாக அமைக்கப்பட்ட கிரையோஜெனிக் இயந்திரங்களை வழங்க ஒப்புக்கொண்டது. இதற்கிடையில், இஸ்ரோ GSLV-II திட்டத்தில் பயன்படுத்தும் உள்நாட்டு கிரையோஜெனிக் இயந்திரத்தை உருவாக்கத் தொடங்கியது. பல விமர்சகர்கள், உள்நாட்டு மேம்பாடு தொடர்ந்திருந்தால், இந்தியா தனது இயந்திரங்களை அந்த நேரத்திலேயே முழுமையாக இயக்கியிருக்க வாய்ப்புள்ளது எனக் கூறுகிறார்கள். இவ்வாறு ஒரு தவறான முடிவால் சுமை திறன் இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும், இஸ்ரோ தொடர்ந்து முன்னேறியது.

2000-2010 காலகட்டம்:

இந்தியாவின் சக்திவாய்ந்த ஏவுதல் வாகனமான GSLV-இன் (Geosynchronous Satellite Launch Vehicle) முதல் மேம்பாட்டு விமானம் 2001 இல் நடந்தது. இதில் சுமை குறைப்பு மற்றும் தாமதங்கள் காரணமாக திட்டத்தின் பலன்கள் அதிகமாக இல்லை. ஆனால், 2007 இல் உள்நாட்டு கிரையோஜெனிக் இயந்திரம் சோதனைக்குப் பிற்பட்டது.

GSLV திட்டத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில், இஸ்ரோ GSLV-III எனும் புதிய கனரக ஏவுதல் வாகனத்தை வடிவமைக்கத் தொடங்கியது. இது GSLV-I/II-இன் தொடர்ச்சியாக இல்லாமல், புதிய வடிவமைப்புடன் - திரவ எரிபொருள் மற்றும் இரண்டு திட ஸ்ட்ராப்-ஆன் பூஸ்டர்களுடன் - வடிவமைக்கப்பட்டது. இது Ariane 5 போன்ற நவீன ஏவுதல் வாகனங்களை ஒத்ததாகவும், மனிதர்கள் கொண்ட விண்வெளிப் பயணத்திற்கு பொருத்தமானதாகவும் இருக்கும். தொடக்க ஏவுதல் 2008-இல் திட்டமிடப்பட்டது.

சந்திரயான் - 2008:

PSLV இன் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பதிப்பில், இஸ்ரோ தனது முதலாவது சந்திர மிஷன் “சந்திரயான்-1”-ஐ 2008-இல் திட்டமிட்டது. இதில், சந்திரனின் மேற்பரப்பை விரிவாக ஆய்வு செய்வதுடன், வளங்களை கண்டறியும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பல நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்கா, இந்த மிஷனுடன் தங்கள் பேலோடுகளை இணைக்க ஆர்வம் தெரிவித்தன. இஸ்ரோ மற்றும் நாசா, இரண்டு நாசா ஆய்வுகளை ஒரே பேலோடாக ஏற்ற ஒப்பந்தம் செய்தன.

அவதார் ஸ்க்ராம்ஜெட் மற்றும் மறுபயன்பாட்டு ஏவுதள வாகனங்கள் (RLV):

இஸ்ரோ, மறுபயன்பாடு செய்யக்கூடிய ஏவுதள வாகனம் (RLV) உருவாக்கும் நீண்டகால திட்டத்தை அவதார் (AVATAR) என தொடங்கியுள்ளது. இது சிறிய செயற்கைக்கோள்களை குறைந்த செலவில் சுற்றுப்பாதையில் நிலைநிறுத்தும் வணிக ரீதியான போட்டித் தன்மை வாய்ந்த அமைப்பாக இருக்கும். 2008-இல் ஒரு தொழில்நுட்ப ஆர்ப்பாட்டப் பரிசோதனை திட்டமிடப்பட்டது. இஸ்ரோ, 7 வினாடிகளுக்குள் மேக் 6 வேகத்தைக் கொண்ட ஸ்க்ராம்ஜெட் காற்றுகவாச இயந்திரம் ஒன்றை வெற்றிகரமாக சோதித்தது. 2010 க்குப் பிறகு, இந்த தொழில்நுட்பத்தின் மேல் இஸ்ரோ ஆராய்ச்சியை தொடரும்.

சர்வதேச சந்தையில் இஸ்ரோ:

இஸ்ரோ, பிற நாடுகளின் செயற்கைக்கோள்களை ஏவுவதற்கான இலாபகரமான சர்வதேச சந்தையில் நுழைந்துள்ளது. முக்கியமாக, இஸ்ரேலின் டெக்சார் உளவு செயற்கைக்கோள் மற்றும் டாவெக்ஸ்-II போன்ற செயற்கைக்கோள்களை இஸ்ரோ வெற்றிகரமாக ஏவியுள்ளது. 2006-இல் CARTOSAT-2 எனும் செயற்கைக்கோளுடன் 56 கிலோ எடையுள்ள ஒரு இந்தோனேசிய பேலோடையும் ஏற்றிச் சென்றது.

இஸ்ரோ மற்றும் கிரையோஜெனிக் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள்:

இஸ்ரோ, கிரையோஜெனிக் தொழில்நுட்பத்தில் தன் நிபுணத்துவத்தை பயன்படுத்தி, ஹைட்ரஜனை பாதுகாப்பதும் கையாள்வதுமான திறனைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நிபுணத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, டாடா மோட்டார்ஸுடன் இணைந்து, இந்திய சந்தைக்கான முன்மாதிரி ஹைட்ரஜன் பயனிகள் கார் ஒன்றை உருவாக்கும் திட்டம் 2008 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக்குள் சாலையில் அறிமுகமாகும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

கிரையோஜெனிக் மேல் நிலை சோதனை:

2007 நவம்பர் 15ஆம் தேதி, தமிழ்நாட்டின் மகேந்திரகிரியில் அமைந்த திரவ உந்துவிசை சோதனை நிலையத்தில், GSLV இன் உள்நாட்டு கிரையோஜெனிக் மேல் நிலை 720 வினாடிகளுக்கு சோதிக்கப்பட்டது. இது பூரண விமானத்திற்கான தரையில் நடந்த வெற்றிகரமான சோதனை ஆகும். இந்த சோதனையின் மூலம், கிரையோஜெனிக் மேல்

நிலை தரையில் முழுமையாக தகுதி பெற்றதாக உறுதி செய்யப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில், 2008 இல் GSLV-D3 ஏவுதளத்துக்கான மேல் நிலை தயாராகி வந்தது.

PSLV மூலம் பல செயற்கைக்கோள்கள் ஏவுதல்:

2008 ஏப்ரல் 28 அன்று, இஸ்ரோ ஒரே பயணத்தில் 10 செயற்கைக்கோள்களை வெற்றிகரமாக விண்வெளியில் ஏவியது. இதில், 690 கிலோ எடையுள்ள கார்டோஸாட்-2, 83 கிலோ எடையுள்ள ஐஎம்எஸ்-1 எனும் இந்திய செயற்கைக்கோள்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள் தயாரித்த 8 நானோ செயற்கைக்கோள்கள் இடம் பெற்றன. இந்தோனேசியா, கனடா, ஜெர்மனி உள்ளிட்ட நாடுகளின் செயற்கைக்கோள்கள் இந்த ஏவுதலில் இணைக்கப்பட்டு, இஸ்ரோவின் நல்லெண்ண முயற்சியின் கீழ் மானிய விலையில் ஏவப்பட்டன.

இஸ்ரோ – இந்தியாவின் விண்வெளி முன்னோடிகள்:

பெங்களூருவை தலைமையிடமாகக் கொண்ட இஸ்ரோ, இந்திய அரசின் விண்வெளி நிறுவனம் ஆகும். இது விண்வெளி அறிவியல் மற்றும் கிரக ஆய்வுகள் மட்டுமன்றி, தேசிய வளர்ச்சிக்காக விண்வெளி தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது. இஸ்ரோவின் நிர்வாகம் இந்திய விண்வெளித் துறையின் கீழ் நடைபெறுகிறது. 1969இல் INCOSPAR ஐ முறியடித்து இஸ்ரோ உருவானது. இப்போது, உலகின் முக்கிய 6 விண்வெளி நிறுவனங்களில் ஒன்றாக மாறியுள்ளது.

தொலைதூர உணர்திறனும் தகவல் தொடர்பும்:

இஸ்ரோ, INSAT மற்றும் IRS எனும் தகவல் தொடர்பு மற்றும் புவி கண்காணிப்பு செயற்கைக்கோள்களை பராமரிக்கிறது. ஒளிபரப்பு, தகவல் தொடர்பு, வானிலை கணிப்புகள், பேரிடர் மேலாண்மை, வலைபடவியல், டெலிமெடிசின் மற்றும் தொலைநிலைக் கல்வி போன்ற பயன்பாடுகளுக்காக, தனித்துவமான செயற்கைக்கோள்கள் மற்றும் கருவிகளை நாட்டிற்காக உருவாக்குகிறது.

PSLV, GSLV மற்றும் எதிர்கால நோக்குகள்:

PSLV குறைந்த செலவில் செயல்படக்கூடிய நம்பகமான ஏவுதளமாக செயல்படுகிறது. இது பல்வேறு நாடுகளின் செயற்கைக்கோள்களை ஏவுவதற்கான விருப்பமான வாயிலாக மாறியுள்ளது. கனமான ஜியோசின்க்ரோனஸ் செயற்கைக்கோள்களுக்காக GSLV உருவாக்கப்பட்டது. இஸ்ரோ தற்போது, கனரக ஏவுதள வாகனங்கள், மீண்டும் பயன்படுத்தக்கூடிய வாகனங்கள் (RLV), அரை-கிரையோஜெனிக் என்ஜின்கள், SSTD, TSTD போன்ற தொழில்நுட்பங்களில் முன்னேறி வருகிறது. இந்த வளர்ச்சி, எதிர்கால தேவைகளையும் தேசிய இலக்குகளையும் நிறைவேற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு) DRDO)

இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுப் பிரிவான டிஆர்டிஓ, அதிநவீன பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பங்களுடன் இந்தியாவை மேம்படுத்துவதையும், முக்கியமான பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் அமைப்புகளில் தன்னிறைவை அடைவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில், முப்படைகளாலும் வகுக்கப்பட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப நமது ஆயுதப் படைகளை அதிநவீன ஆயுத அமைப்புகள் மற்றும் உபகரணங்களுடன் சித்தப்படுத்துகிறது. டிஆர்டிஓவின் தன்னம்பிக்கை மற்றும் வெற்றிகரமான உள்நாட்டு மேம்பாடு மற்றும் அக்னி மற்றும் பிருத்வி தொடர் ஏவுகணைகள்; இலகூரக போர் விமானம், தேஜாஸ்; பல பீப்பாய் ராக்கெட் ஏவுகணை, பினாகா; வான் பாதுகாப்பு அமைப்பு, ஆகாஷ்; பரந்த அளவிலான ரேடார்கள் மற்றும் மின்னணு போர் அமைப்புகள்; போன்றவை இந்தியாவின் இராணுவ வலிமைக்கு மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன, பயனுள்ள தடுப்பு சக்தியை உருவாக்குகின்றன மற்றும் முக்கியமான பலத்தை வழங்குகின்றன.

"பாலஸ்ய மூலம் விஞ்ஞானம்" - அறிவியலே வலிமையின் மூலமாகும் - இது தேசத்தை அமைதியிலும் போரிலும் இயக்குகிறது. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில், குறிப்பாக இராணுவ தொழில்நுட்பத் துறையில், நாட்டை வலிமையாகவும், தன்னிறைவுடனும் மாற்ற DRDO உறுதியான உறுதியைக் கொண்டுள்ளது.

1958 ஆம் ஆண்டு இந்திய இராணுவத்தின் தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டு நிறுவனம் (TDEs) மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மற்றும் உற்பத்தி இயக்குநரகம் (DTDP) ஆகியவை பாதுகாப்பு அறிவியல் அமைப்பு (DSO) உடன் இணைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டது. DRDO அப்போது 10 நிறுவனங்கள் அல்லது ஆய்வகங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய அமைப்பாக இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக, பல்வேறு பாடப் பிரிவுகள், ஆய்வகங்களின் எண்ணிக்கை, சாதனைகள் மற்றும் அந்தஸ்து ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இது பல திசைகளிலும் வளர்ந்துள்ளது.

இன்று, டிஆர்டிஓ சுமார் 41 ஆய்வகங்கள் மற்றும் 05 டிஆர்டிஓ இளம் விஞ்ஞானி ஆய்வகங்கள் (DYSLs) கொண்ட ஒரு வலையமைப்பாகும், அவை விமானவியல், ஆயுதங்கள், மின்னணுவியல், போர் வாகனங்கள், பொறியியல் அமைப்புகள், கருவிகள், ஏவுகணைகள், மேம்பட்ட கணினி மற்றும் உருவகப்படுத்துதல், சிறப்பு பொருட்கள், கடற்படை அமைப்புகள், உயிர் அறிவியல், பயிற்சி, தகவல் அமைப்புகள் மற்றும் விவசாயம் போன்ற பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கிய பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்குவதில் ஆழமாக ஈடுபட்டுள்ளன. ஏவுகணைகள், ஆயுதங்கள், இலகூரக போர் விமானங்கள், ரேடார்கள், மின்னணு போர் அமைப்புகள் போன்றவற்றின்

மேம்பாட்டிற்கான பல முக்கிய திட்டங்கள் கையில் உள்ளன, மேலும் இதுபோன்ற பல தொழில்நுட்பங்களில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுள்ளன.

டி-ஆர்-டி-ஓ-

- **DRDO:** பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு
- **பற்றி :** இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுத் துறையின் கீழ் இயங்கும் முதன்மையான ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு நிறுவனம் டி-ஆர்-டி-ஓ ஆகும்.
- **ஆணை:** பாதுகாப்புத் துறையில் தன்னிறைவை அடைவதற்காக, இராணுவத்தின் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டுப் பணிகளை DRDO மேற்கொள்கிறது.
- **தோற்றம் :** 1958 ஆம் ஆண்டு இந்திய ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளின் தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டு நிறுவனம் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மற்றும் உற்பத்தி இயக்குநரகம் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பு அறிவியல் அமைப்புடன் இணைத்த பிறகு DRDO உருவாக்கப்பட்டது .
- **இண்டிகோ திட்டம்** என்பது டி-ஆர்-டி-ஓவின் முதல் பெரிய பாதுகாப்புத் திட்டமாகும், இது தரையிலிருந்து வான் ஏவுகணைகளை) SAM) உருவாக்குவதை உள்ளடக்கியது.
- 1979 ஆம் ஆண்டில், இது பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் நேரடியாக குரூப் 'ஏ' அதிகாரிகள் / விஞ்ஞானிகளின் சேவையாக உருவாக்கப்பட்டது.

டி-ஆர்-டி-ஓவின் நோக்கங்கள்

- இந்திய பாதுகாப்புப் படைகளுக்கான அதிநவீன சென்சார்கள், ஆயுத அமைப்புகள், தளங்கள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய உபகரணங்களை வடிவமைத்தல், உருவாக்குதல் மற்றும் உற்பத்தி செய்தல்.
- போர் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் துருப்புக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கும் சேவைகளுக்கு தொழில்நுட்ப தீர்வுகளை உருவாக்குதல்.
- வலுவான உள்நாட்டு தொழில்நுட்ப தளத்திற்காக தொழில்நுட்ப உள்கட்டமைப்பு மற்றும் உறுதியான தரமான மனிதவளத்தை உருவாக்குதல்.

டி-ஆர்-டி-ஓவின் முக்கிய திட்டங்கள்

இந்தியாவின் பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பின் சில முக்கிய திட்டங்கள் இங்கே;

ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டப்பட்ட ஏவுகணை மேம்பாட்டுத் திட்டம்

- இது 1980களின் முற்பகுதியிலும் 2007 ஆம் ஆண்டுகளிலும் விரிவான ஏவுகணைகளை உருவாக்குவதற்காக நடத்தப்பட்ட ஏவுகணை மேம்பாட்டுத் திட்டமாகும் .
- முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ஏபிஜே அப்துல் கலாமின் சிந்தனையில் உருவானதாகக் கருதப்படும் ஐஜிஎம்டிபி, ஏவுகணை தொழில்நுட்பத் துறையில் இந்தியப் பாதுகாப்புப் படைகளை தன்னிறைவு பெறச் செய்ய முயன்றது .
- IGMDP-யின் கீழ் உள்ள ஏவுகணைகளில் அக்னி ஏவுகணை, பிருத்வி பாலிஸ்டிக் ஏவுகணை, ஆகாஷ் ஏவுகணை, திரிகூல் ஏவுகணை மற்றும் நாக் ஏவுகணை ஆகியவை அடங்கும்

ஆகாஷ் வான் பாதுகாப்பு அமைப்பு

- ஆகாஷ் என்பது DRDO ஆல் உருவாக்கப்பட்டு பாரத் டைனமிக்ஸ் லிமிடெட்) BDL) தயாரித்த ஒரு நடுத்தர தூர மொபைல் தரையிலிருந்து வான் இலக்கைத் தாக்கும் ஏவுகணை) SAM) அமைப்பாகும்.
- இது 45 கிமீ 28 மைல் (தொலைவில் உள்ள விமானங்களை குறிவைக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் போர் விமானங்கள், கப்பல் ஏவுகணைகள் மற்றும் வானிலிருந்து தரை ஏவுகணைகள் மற்றும் பாலிஸ்டிக் ஏவுகணைகள் போன்ற வான்வழி இலக்குகளை நடுநிலையாக்கும் திறன் கொண்டது.
- ஒவ்வொரு ஆகாஷ் அலகிலும் நான்கு சுயமாக இயக்கப்படும் ஏவுகணைகள்) தலா 3 ஆகாஷ் SAMகள்(, ராஜேந்திரா எனப்படும் பேட்டரி நிலை ரேடார் மற்றும் ஒரு கட்டளை இடுகை (பேட்டரி கட்டுப்பாட்டு மையம்(உள்ளன.

பினாகா: மல்டி-பேரல் ராக்கெட் லாஞ்சர்

- பினாகா என்பது இந்திய இராணுவத்திற்காக DRDO ஆல் தயாரிக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மல்டிபிள் ராக்கெட் லாஞ்சர் ஆகும் . மேம்படுத்தப்பட்ட பதிப்பு 60 கிமீ வரம்பைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் 44 வினாடிகளில் 12 அதிக வெடிக்கும் ராக்கெட்டுகளை ஏவ முடியும்.
- பினாக்காவின் புதிய வழிகாட்டப்பட்ட வகை , வழிசெலுத்தல், வழிகாட்டுதல், கட்டுப்பாட்டு கருவி ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் ஏவுகணையின் தூரம் மற்றும் துல்லியத்தை அதிகரிக்கும் அதிக ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது.

பிரம்மோஸ் ஏவுகணை

- பிரம்மோஸ் என்பது வான், நீர் மற்றும் நிலத்திலிருந்து ஏவக்கூடிய ஒரு நடுத்தர தூர ராம்ஜெட் சூப்பர்சோனிக் குரூஸ் ஏவுகணை ஆகும்.

- இது இந்தியாவின் டிஆர்டிஓ மற்றும் ரஷ்யாவின் என்பிஓ மஷினோஸ்ட்ரோயேனியா ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான கூட்டு முயற்சியான பிரம்மோஸ் ஏரோஸ்பேஸால் உருவாக்கப்பட்டது .
- இது தீ மற்றும் மறதி கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது .ஆரம்பத்தில் இதன் வரம்பு 290 கி.மீ., மற்றும் இந்தியா MTCR இல் இணைந்த பிறகு 450-500 கி.மீ .வரை அதிகரிக்கப்பட்டது.

அர்ஜுன் எம்பிடி எம்கே 1ஏ டாங்கிகள்

- அர்ஜுன் எம்.கே 1ஏ பிரதான போர் டாங்க்) MBT) டி.ஆர்.டி.ஓ-வால் வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டது .இது அர்ஜுன் எம்.கே 1 எம்பிடி-யின் மேம்படுத்தப்பட்டதாகும் .
- இந்த தொட்டி மேம்படுத்தப்பட்ட ஃபயர்பவர், இயக்கம் மற்றும் உயிர்வாழும் தன்மையுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது , மேலும் புதிய மாற்றங்களை உள்ளடக்கும்.

ககன்யான் திட்டம்

- இஸ்ரோவின் ககன்யான் திட்டத்தில் , விண்வெளி தர உணவு, பணியாளர் சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கதிர்வீச்சு பாதுகாப்பு உபகரணங்கள், பணியாளர் தொகுதியை பாதுகாப்பாக மீட்டெடுப்பதற்கான பாராகூட்டுகள் மற்றும் தீயை அடக்கும் அமைப்பை உருவாக்கும் பணியை டிஆர்டிஓ மேற்கொள்கிறது.

செங்குத்து ஏவுதல் - குறுகிய தூர தரையிலிருந்து வான் ஏவுகணை (VL-SRSAM)

- DRDO ஆல் உருவாக்கப்பட்ட VL-SRSAM என்பது ஒரு கப்பலில் கொண்டு செல்லக்கூடிய ஆயுத அமைப்பாகும் , இது கடல்-சுறுக்கும் இலக்குகள் உட்பட நெருங்கிய தூரங்களில் பல்வேறு வான்வழி அச்சுறுத்தல்களை நடுநிலையாக்குவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- இது 40 முதல் 50 கிமீ தூரம் மற்றும் சுமார் 15 கிமீ உயரத்தில் உள்ள அதிவேக வான்வழி இலக்குகளைத் தாக்கும் திறன் கொண்டது.
- இதன் வடிவமைப்பு, காட்சி வரம்பிற்கு அப்பால் உள்ள வான்வழி வான்வழி ஏவுகணையான அஸ்ட்ரா ஏவுகணையை அடிப்படையாகக் கொண்டது . இது 20 கடல் மைல்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட இலக்குகளைத் தாக்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளது.

மேம்பட்ட இழுவை பீரங்கி துப்பாக்கி அமைப்பு (ATAGS)

- ATAGS என்பது உள்நாட்டிலேயே உருவாக்கப்பட்ட 155 மிமீ x 52 காலிபர் ஹோவிட்சர் துப்பாக்கி ஆகும் . இது நீண்ட தூர பீரங்கித் துப்பாக்கியாக உருவாக்கப்பட்டது.

- ATAGM இன் அம்சங்கள் அடங்கும் அதிக இயக்கம் மற்றும் விரைவான வரிசைப்படுத்தல் ஆகியவை அடங்கும் , மேம்பட்ட தகவல் தொடர்பு அமைப்பு, தானியங்கி கட்டளை மற்றும் நேரடி மற்றும் மறைமுக தீக்கு இரவு செயல்பாட்டு திறன் கொண்ட கட்டுப்பாட்டு அமைப்பு ஆகியவை அடங்கும்.
- ATAGS ஆனது எக்ஸ்டெண்டட் ரேஞ்ச் ஃபுல் போர் (ERFB) மற்றும் பேஸ் ப்ளீட் (BB) எறிபொருள்களைப் பயன்படுத்தி 48 கிமீ வரை துப்பாக்கிச் சூடு வரம்பைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் 60 வினாடிகளில் 5 சுற்றுகளைச் சுட முடியும்.

பிரலே ஏவுகணை

- 'பிரலே' என்பது 350-500 கிமீ குறுகிய தூரம், தரையிலிருந்து தரைக்கு பாயும் பாலிஸ்டிக் ஏவுகணையாகும் , இது 500-1,000 கிலோ எடையுள்ள சுமக்கும் திறன் கொண்டது.
- பிரலே அதே வகுப்பைச் சேர்ந்தது பிரலே , டோங்ஃபெங் 12 (CSS-X-15), துல்லியத் தாக்குதல் ஏவுகணை, 9K720 இஸ்கந்தர் மற்றும் ஹியூன்மூ 2 .
- இந்த ஏவுகணை அரை-பாலிஸ்டிக் பாதையைப் பின்பற்றும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் பாலிஸ்டிக் எதிர்ப்பு ஏவுகணை) ABM) இடைமறிப்பான்களை முறியடிக்க, சூழ்ச்சி செய்யக்கூடிய மறு-நுழைவு வாகனம் (MaRV) ஐப் பயன்படுத்தி நடுவானில் சூழ்ச்சிகளைச் செய்ய முடியும்.

மொபைல் தன்னாட்சி ரோபோ அமைப்பு

- MARS இந்திய ஆயுதப் படைகளுக்கு அனுமதிக்கிறதுவிரோதமான சூழல் இருந்தபோதிலும், தொலைதூரத்திலிருந்து கண்ணிவெடிகள் மற்றும் மந்த வெடிக்கும் சாதனங்களை) IEDs) செயலிழக்கச் செய்ய
- இது IEDகள், கண்ணிவெடிகள் மற்றும் அபாயகரமான சாதனங்கள் போன்ற பல்வேறு வெடிபொருட்களைக் கையாள முடியும் . இது தன்னாட்சி, அரை தன்னாட்சி மற்றும் தொலைதூர செயல்பாட்டு முறைகளில் செயல்பட முடியும்.

ரஸ்டம் UAV

- ரஸ்டம் என்பது ஒரு உளவுத்துறை, கண்காணிப்பு, உளவு பார்த்தல், இலக்கு கையகப்படுத்தல் /கண்காணிப்பு மற்றும் படத்தை சுரண்டுவதற்காக DRDO ஆல் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நடுத்தர-உயர நீண்ட தாங்கும் ஆளில்லா விமான வாகனம் (UAV) ஆகும்.
- ரஸ்டம் தானாகவே புறப்பட்டு தரையிறங்கும். முடியும் . மேலும், இந்தியாவின் செயற்கைக்கோள் அடிப்படையிலான வழிசெலுத்தல் அமைப்பைப் பயன்படுத்தி, GPS-உதவி பெற்ற GEO ஆக்மென்டட் நேவிகேஷன்) GAGAN) என்ற அமைப்பையும் பயன்படுத்தலாம்

ருத்ரம்-1 ஏவுகணை:

- ருத்ரம்-1 என்பது ஒரு கதிர்வீச்சு எதிர்ப்பு ஏவுகணையாகும் , இது எதிரியின் ரேடார், தகவல் தொடர்பு சொத்துக்கள் மற்றும் பிற ரேடியோ அதிர்வெண் மூலங்களைக் கண்டறிந்து, கண்காணித்து, நடுநிலையாக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- எந்தவொரு கதிர்வீச்சு உமிழும் மூலத்தையும் கண்டுபிடித்து குறிவைக்கும் திறன் மூலம் , எதிரியின் வானொலி சொத்துக்களை நடுநிலையாக்குவதில் இது முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும்.

டிஆர்டிஓவின் செயல்பாடுகள்

- பாதுகாப்பு குறித்து ஆலோசனை வழங்குதல்: அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் முன்னேற்றம் அடிப்படையில் வரவிருக்கும் தேசிய பாதுகாப்பு குறித்து பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு DRDO ஆலோசனை வழங்குகிறது.
- பாதுகாப்பு திட்டங்கள் : அறிவியல் ஆராய்ச்சி, மேம்பாடு, வடிவமைப்பு மற்றும் மதிப்பீடு தொடர்பான திட்டங்களை வடிவமைத்து செயல்படுத்துவதற்கு DRDO பொறுப்பாகும்.
- கல்வி இணைப்புகள் : அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நோக்கத்திற்காக மனித வளங்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கும் படிப்பதற்கும் நிறுவனங்கள், தனிநபர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நிதி விஷயங்கள் மற்றும் பிற தொடர்புடைய உதவிகளை DRDO கவனிக்கிறது.
- வெளிப்புற தொழில்நுட்பம் டிஆர்டிஓ வெளியுறவு அமைச்சகத்துடன் ஆலோசனை நடத்துகிறது.
- விமானத் தகுதி : இராணுவ உபகரணங்கள் மற்றும் விமானங்களின் வடிவமைப்பு விமானத் தகுதியை சான்றளிக்கும் பொறுப்பு DRDO-விற்கு உள்ளது.

டிஆர்டிஓ எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

- பட்ஜெட் பற்றாக்குறைகள்: டிஆர்டிஓ நடந்து கொண்டிருக்கும் திட்டங்களுக்கு பட்ஜெட் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொள்கிறது, இது அதன் சரியான நேரத்தில் வழங்கல் மற்றும் செயல்திறனை பாதிக்கிறது.
- மனித வள பற்றாக்குறை: நிறுவனத்தில் பணிபுரிய திறமையான மனிதவளப் பற்றாக்குறை உள்ளது, இது அதன் எதிர்காலத் திட்டங்களைப் பாதிக்கிறது.
- ஆயுதப் படைகளுடன் ஒத்திசைவு இல்லாமை : டிஆர்டிஓவின் பல திட்டங்கள் ஆயுதப் படைகளின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளுடன் ஒத்திசைவில் இல்லை என்பது கவனிக்கப்படுகிறது.

- பொறுப்புணர்வு இல்லாமை: திட்டங்களை முடிப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது, மேலும் செலவு அதிகரிப்பும் ஏற்பட்டுள்ளது .செலவு அதிகரிப்பிற்கு எந்தப் பொறுப்பும் இல்லை.
- அதிநவீன தொழில்நுட்பத்தில் முதலீடுகள் இல்லாமை: டிஆர்டிஓ இன்னும் அதிநவீன மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பங்களில் கவனம் செலுத்தாமல் காலாவதியான தொழில்நுட்பத்தில் முதலீடு செய்து வருவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT)

தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் பல வகைகள் உள்ளன, ஒவ்வொன்றும் அதன் குறிப்பிட்ட செயல்பாடுகள் மற்றும் பயன்பாட்டு நிகழ்வுகளைக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும், அவை அனைத்தும் ஒரு பொதுவான நோக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன: முக்கியமான தரவைப் பெறுதல், சேமித்தல், செயலாக்குதல் மற்றும் அனுப்புதல் ஆகியவற்றை சாத்தியமாக்குவதன் மூலம் வணிகங்கள் அன்றாடப் பணிகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை மிகவும் திறம்படச் செய்ய உதவுதல்.

உங்கள் வணிகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகைகள் எவை என்பதைத் தீர்மானிக்க சிறந்த IT சேவை நிறுவனங்கள் உங்களுக்கு உதவ முடியும். இருப்பினும், சிறந்த கண்ணோட்டத்திற்காக, மிக முக்கியமான சில IT வகைகளையும் அவை இன்று வகிக்கும் பங்குகளையும் நாங்கள் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பது தகவல்களை அணுகவும் நிர்வகிக்கவும் கணினி அமைப்புகள் மற்றும் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. இது மின்னணு தரவைச் சேமித்தல், மீட்டெடுப்பது மற்றும் மாற்றுவதற்கான அறிவியல், தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் கருவிகளை மையமாகக் கொண்ட ஒரு துறையாகும். ஐடி வன்பொருள், மென்பொருள், கணினி நிரல்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு நெட்வொர்க்குகளை உள்ளடக்கியது.

வணிக மேலாண்மை உத்திகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக, தகவல் தொழில்நுட்பம் குறைந்த நேரம் மற்றும் வளங்களுடன் உகந்த தயாரிப்புகள் அல்லது சேவைகளை வழங்குகிறது. மேலும், அனைத்து மட்டங்களிலும் உள்ள மக்களுக்கு தகவல்களை விரைவாகவும் திறமையாகவும் பரப்புவதன் மூலம் வணிக செயல்முறைகளை மேம்படுத்த இதைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஒரு வணிகத்தின் அளவு மற்றும் தன்மையைப் பொறுத்து, தகவல் தொழில்நுட்பம் ஒரு செலவு மையமாகவோ அல்லது நிறுவனத்தில் உள்ள மற்றொரு துறையாகவோ கருதப்படலாம் - இது பெருநிறுவனக் கொள்கைகளுக்கு இணங்க வேண்டும், ஆனால் அதன் வாடிக்கையாளர்களுக்கு சிறந்த முறையில் சேவை செய்ய வேண்டும்.

1. கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங்

கணினி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பணியை அடைய கணினிகளைப் பயன்படுத்தும் செயல்முறையைக் குறிக்கிறது. கணினியுடன் தொடர்புடைய தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு எடுத்துக்காட்டு கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங் ஆகும். இந்த தளங்கள், வணிகங்கள் தங்கள் அன்றாட செயல்பாடுகள் மற்றும் உள் செயல்முறைகளில் பயன்படுத்தக்கூடிய கணினி தீர்வுகளை அளவிட, கண்காணிக்க மற்றும் பயன்படுத்த இணையம் வழியாக தரவு மையங்கள் மற்றும் சுய சேவை கருவிகளை நிர்வகிக்கின்றன.

2. சாஸ்

மென்பொருள் ஒரு சேவையாக (SaaS) என்பது கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங்கின் ஒரு துணைப்பிரிவாகும். இது பயனர்கள் இணையம் வழியாக தரவை இணைக்கவும் மாற்றவும் அனுமதிக்கிறது. இந்த முழுமையாக இயக்கப்படும் மென்பொருள் பயன்பாடுகள் சிறப்பு மென்பொருள் தீர்வு நிறுவனங்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

3. பாஸ்

ஒரு சேவையாக இயங்குதளம் (PaaS) என்பது இணையத்தில் இயங்கும் ஒரு தளமாகும். கிளவுட் கம்ப்யூட்டிங்கின் மற்றொரு துணைப்பிரிவாக, இந்த தளங்கள் தனிப்பயன் பயன்பாடுகள் மற்றும் அமைப்புகளைப் பயன்படுத்துதல், நிர்வகித்தல் மற்றும் மேம்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

4. நெட்வொர்க் பாதுகாப்பு

நெட்வொர்க் பாதுகாப்பு சேவைகள் வணிக நெட்வொர்க் உள்கட்டமைப்பின் பாதுகாப்பைக் கையாள்கின்றன. இவற்றில் ஃபயர்வால்கள், VPNகள், வழக்கமான சோதனைகள், மெல்லிய கிளையண்டுகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற சேவைகள் அடங்கும், மேலும் அவை சிறந்த சைபர் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு ஆதரிக்கப்படுகின்றன .

5. APIகள்

APIகள் என்பது ஒரு குறியீட்டின் செயல்பாட்டை நீட்டிக்கக்கூடிய கருவிகள். தகவல் தொழில்நுட்பத்தில், மொபைல் பயன்பாடுகள் பயனர் அடையாளத்தை அங்கீகரிக்க அல்லது சரிபார்க்க API ஐப் பயன்படுத்தும்போது இந்த வகைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

6. தரவு சேவைகள்

இன்று ஒவ்வொரு வணிகத்திலும் தரவு முன்னணியில் இருப்பதால், தரமான தரவு சேவைகள் அதை உருவாக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ முடியும். இதில் தரவு அறிவியல், தரவுக் கிடங்கு மற்றும் நினைவக தரவுத்தளங்கள் போன்ற சேவைகள் அடங்கும். தரவு

மேலாண்மை செயல்முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஒரு பெரிய தரவு உத்தியைப் பயன்படுத்துவது அவசியம்.

7. தரவுத்தளங்கள்

தரவுத்தளங்கள் என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் தரவை ஒழுங்கமைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் தகவல் தொழில்நுட்ப வகைகளாகும். அவை எல்லா தரவையும் ஒரே இடத்திலிருந்து தேட, பகுப்பாய்வு செய்ய, நிர்வகிக்க மற்றும் மாற்ற அனுமதிக்கின்றன. இன்று பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் கிளவுட் தரவுத்தள சேவையைப் பயன்படுத்துகின்றன.

8. தரவு ஒத்திசைவு

தரவு ஒத்திசைவு என்பது சாதனங்களுக்கிடையேயான தரவை ஒத்திசைப்பதை உள்ளடக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, உங்கள் மொபைலில் இருந்து உங்கள் புகைப்படங்களை உங்கள் பிற சாதனங்களுடன் ஒத்திசைக்கும் ஒரு சேவை.

9. தரவு சேமிப்பு

தரவு சேமிப்பகம் என்பது அனைத்து தரவுகளும் சேமிக்கப்படும் இடமாகும். தரவுத்தளங்களிலிருந்து இது வேறுபட்டது, ஏனெனில் தரவு சேமிப்பகம் கோப்புகளைச் சேர்ப்பதற்கும் மீட்டெடுப்பதற்கும் மட்டுமே ஒரு களஞ்சியமாக செயல்படுகிறது, அதே நேரத்தில் தரவுத்தளங்கள் தேவைக்கேற்ப தரவை கையாளவும் ஒழுங்கமைக்கவும் உங்களை அனுமதிக்கின்றன.

10. பகுப்பாய்வு

தகவல் தொழில்நுட்பத்தில், பகுப்பாய்வு என்பது தொடர்புடைய வடிவங்களை அடையாளம் காணவும், அதை எளிதில் ஜீரணிக்கவும் தரவை பகுப்பாய்வு செய்யும் செயல்முறையைக் குறிக்கிறது. இந்த வகையான தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகள், எளிதான நுகர்வுக்காக தரவு மற்றும் தகவல்களை நடைமுறையில் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

11. உள்ளடக்க வழங்கல்

தொலைக்காட்சி அல்லது இணையம் போன்ற புதுமைகள் அதன் அடித்தளமாகச் செயல்படுவதால், உள்ளடக்க விநியோகம் தகவல் தொழில்நுட்ப வகைகளின் கீழ் வருகிறது. எளிமையாகச் சொன்னால், இந்த தளங்கள் உள்ளடக்க நெட்வொர்க்குகள் மூலம் உள்ளடக்கத்தை வெளியிடுவதற்கும் விநியோகிப்பதற்கும் உதவுகின்றன, அவை பல தரவு மையங்களுக்கு தானாகவே உள்ளடக்கத்தை வழங்குகின்றன.

12. உள்ளடக்க மேலாண்மை

உள்ளடக்க மேலாண்மை, பெயர் குறிப்பிடுவது போல, ஒரு நிறுவனத்தின் உள்ளடக்கத்தின் ஒட்டுமொத்த நிர்வாகமாகும். சிறந்த உள்ளடக்க சந்தைப்படுத்தல் நிறுவனங்கள் ஆவணங்களை ஒழுங்கமைத்தல், வெளியிடுதல் மற்றும் நிர்வகித்தல் போன்ற இந்த வகையான IT சேவைகளை வழங்குகின்றன. கூடுதலாக, இந்த நிறுவனங்கள் உங்கள்

வணிகத்திற்கான சரியான உள்ளடக்க சந்தைப்படுத்தல் உத்தியை உருவாக்குவதில் உதவ முடியும்.

13. கண்காணிப்பு

வணிக செயல்முறைகளைக் கண்காணித்து கண்காணிப்பதற்கான கருவிகள் தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகளுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ஒரு நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்காணிப்பதிலும், சாத்தியமான பிரச்சினைகள் குறித்த நுண்ணறிவுகளை வழங்குவதிலும், சரியான நேரத்தில் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதிலும் அவை அவசியம்.

14. நிகழ்வு செயலாக்கம்

நிகழ்வு மேலாண்மைக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த வகையான தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகள், நிகழ்வு தொடர்பான தகவல்களை பகுப்பாய்வு செய்து முடிவுகளை எடுக்க கருவிகளை வழங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பதிவு பிழைகளின் அடிப்படையில் டிக்கெட்டுகளை உருவாக்கும் திறன் கொண்ட கருவிகள் உள்ளன.

15. பரிவர்த்தனை செயலாக்கம்

பரிவர்த்தனை அடிப்படையிலான சேவை மூலம் வணிகத்திற்குள் நுழையும் தரவு சேகரிப்பை நிர்வகிக்க பரிவர்த்தனை செயலாக்க மென்பொருள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த கட்டண தளங்கள் அல்லது சேவைகள் நிதி பரிவர்த்தனைகளை செயலாக்குவதில் வணிகங்களுக்கு உதவுகின்றன .

16. பணிப்பாய்வு

பணிப்பாய்வு சேவைகள், மனிதர்களால் பொதுவாக செய்யப்படும் பணிகளை உள்ளடக்கிய தனிப்பயன் வணிக செயல்முறைகளை அரை-தானியங்கிமயமாக்க உங்களை அனுமதிக்கின்றன. இந்த வகை தகவல் தொழில்நுட்ப எடுத்துக்காட்டுகள் ClickUp மற்றும் Microsoft Project போன்ற வணிக மேலாண்மை மென்பொருள் ஆகும்.

17. மொபைல் பயன்பாடுகள்

பிராண்டுகள் அல்லது வணிகங்களுடன் ஈடுபடுவதற்கு மொபைல் பயன்பாடுகள் பெருகிய முறையில் பிரபலமான முறையாகும். 2023 ஆம் ஆண்டில் மட்டும், 257 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மொபைல் பயன்பாட்டு பதிவிறக்கங்கள் இருந்தன . ஆன்லைன் பணப்பைகள் அல்லது வழிசெலுத்தல் பயன்பாடுகள் போன்ற பயன்பாடுகள் தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள்.

18. மொபைல் தளங்கள்

இந்த மொபைல் தளங்கள், மொபைல் பயன்பாடுகளை உருவாக்கி இயக்குவதற்கான கருவிகளை வழங்குகின்றன, இதனால் மொபைல் பயன்பாடுகள் சீராக மேம்படுகின்றன . ஆண்ட்ராய்டு மற்றும் iOS ஆகியவை மிகவும் பிரபலமான மொபைல் இயக்க தளங்கள்.

19. தகவல் பாதுகாப்பு

தகவல் பாதுகாப்பு என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் தகவல்களைப் பாதுகாக்க வடிவமைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு கருவிகள் மற்றும் செயல்முறைகளின் தொகுப்பை உள்ளடக்கியது. இந்த வகையான தகவல் தொழில்நுட்ப சேவை சந்தேகத்திற்குரியதாகத் தோன்றும் வலைத்தளங்கள் அல்லது கோரிக்கைகளைத் தடுக்கும் ஒரு ப்ராக்ஸியாகச் செயல்படுகிறது.

20. அலுவலக உற்பத்தித்திறன்

இது ஒரு நிறுவனத்திற்குள் செயல்திறனை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட IT சேவைகளின் தொகுப்பைக் குறிக்கிறது. இதில் வேர்டு அல்லது ஆவண செயலிகள் போன்ற பல்வேறு உற்பத்தித்திறன் பயன்பாடுகள் அல்லது கருவிகள் அடங்கும்.

21. தேடல்

இரண்டு வகையான IT தேடல்கள் உள்ளன:

- ஒரு நிறுவனத்தின் பொது இருப்பை வலைவலம் செய்ய SERPகளைப் பயன்படுத்தும் வலைத் தேடல்கள்.
- ஒரு சேவையாகத் தேடுதல் என்பது SaaS நிறுவனங்கள் தனிப்பட்ட தரவைத் தேடப் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவியாகும்.

22. வணிக ஆட்டோமேஷன்

இந்த சேவைகள் வணிக செயல்பாட்டிற்கான தானியங்கி கருவிகளை வழங்குகின்றன. மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் பணிகளைக் குறைத்து, மிகவும் முக்கியமானவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதே இதன் குறிக்கோள்.

23. செயல்முறை ஆட்டோமேஷன்

செயல்முறை ஆட்டோமேஷன் என்பது வணிக ஆட்டோமேஷனுக்கான மிகவும் விரிவான அணுகுமுறையாகும். இந்த சேவைகள் ஒரு நிறுவனத்திற்குள் பல்வேறு செயல்முறைகளை தானியக்கமாக்குகின்றன, இதனால் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய நேரம் மற்றும் வளங்களை மிச்சப்படுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வணிக-வாடிக்கையாளர் தொடர்புகளை நிர்வகிக்க பாட்களை உருவாக்குதல் மற்றும் பயன்படுத்துதல்.

24. மேம்பாட்டு சூழல்கள்

மேம்பாட்டு சூழல்கள் என்பது மூலக் குறியீட்டை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பணியிடங்கள் ஆகும். எளிமையாகச் சொன்னால், இந்த வகையான ஐடி சேவைகள் டெவலப்பர்கள் பல்வேறு பயன்பாடுகள் அல்லது நிரல்களுக்கான மென்பொருளை எழுதி சோதிக்கும் இடமாகும்.

25. ஒரு சேவையாக விளையாட்டுகள்

ஒரு சேவையாக விளையாட்டுகள் (GaaS) என்பது SaaS ஐப் போன்றது, ஏனெனில் இது தொடர்ச்சியான அடிப்படையில் கேமிங் உள்ளடக்கத்தை வழங்குகிறது. GaaS மாதிரியின் கீழ் உள்ள விளையாட்டுகள் காலப்போக்கில் அவற்றின் உள்ளடக்கத்தைப் பணமாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுக்கு நன்றி, Xbox போன்ற நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தும் விளையாட்டு சந்தா மாதிரிகள் முதல் PlayStation Plus மற்றும் blockchain கேமிங் போன்ற கிளவுட் கேமிங் தளங்கள் வரை இப்போது வெவ்வேறு GaaS வகைகள் உள்ளன.

26. தொடர்புகள்

தொழில்நுட்பம் உடனடி மற்றும் சிறந்த தகவல்தொடர்பையும் செயல்படுத்தியுள்ளது. பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் சில வகையான ஐடி தொடர்பு சேவைகளில் குரல், மின்னஞ்சல், ஆவணப் பகிர்வு மற்றும் சமூக ஊடக செய்தி அனுப்புதல் ஆகியவை அடங்கும்.

27. செயற்கை நுண்ணறிவு

2020 முதல், AI வேகமாக வளர்ந்து வரும் தகவல் தொழில்நுட்ப வகைகளில் ஒன்றாக உருவெடுத்துள்ளது. இது 2024 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் \$184 பில்லியனையும் 2030 ஆம் ஆண்டில் \$826.60 பில்லியனையும் எட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கணினி, தகவல் தொடர்பு, கேமிங் போன்றவற்றை மாற்றும் வகையில், AI என்பது அனைத்து தொழில்களிலும் பொருத்தமான ஒரு கருவியாகும்.

28. விஷயங்களின் இணையம்

பல்வேறு வகையான தகவல் தொழில்நுட்பங்களில், இணையம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மிகவும் புரட்சிகரமானது. இந்த தொழில்நுட்பம் அனைத்து சாதனங்களிலும் தகவல்தொடர்புக்கு உதவுகிறது, கிட்டத்தட்ட அனைத்து பிற தகவல் தொழில்நுட்ப சேவைகளின் செயல்பாட்டையும் செயல்படுத்துகிறது.

29. ரோபோட்டிக்ஸ்

ரோபோட்டிக்ஸ் என்பது ரோபோக்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பயன்பாட்டை உள்ளடக்கியது. இந்த இயந்திரங்கள் பல்வேறு துறைகளில் பல்வேறு உடல் வேலைகளை தானியக்கமாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தேசிய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள்

எந்தவொரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் முக்கியமாக ஆராய்ச்சியைச் சார்ந்துள்ளது. ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தின் நீண்டகால போட்டித்தன்மையின் அடித்தளமாகும். ஒரு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மேலும் படிப்புக்கு ஒரு உறுதியான அடிப்படையை வழங்குகிறது, ஆனால் அது மாணவர்களுக்கு உண்மையான உலகில் போட்டியிட உதவும் பல்வேறு திறன்களை வெளிப்படுத்துகிறது. கல்வி நிறுவனங்கள், ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு ஆய்வகங்கள், அதிநவீன மருத்துவ

நிறுவனங்கள், சோதனை மையங்கள் மற்றும் பல நவீன நிறுவனங்கள் இந்தியாவின் அறிவியல் திட மற்றும் தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் ஒரு பகுதியாகும். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் அனைத்து துறைகளிலும் அதன் முன்னேற்றம் காரணமாக இந்தியா இன்று உலகில் ஒரு முக்கிய வளர்ந்து வரும் நாடாக உள்ளது. இந்த ஆய்வறிக்கையில், ஆராய்ச்சியின் கருத்தை விவரிக்கவும், அதன் பொருத்தத்தை மதிப்பிடவும், இந்தியாவில் ஆராய்ச்சி நிலப்பரப்பை சுருக்கமாகத் தொடவும், சிக்கல்களை ஆராயவும், எதிர்காலத்தை முன்னறிவிக்கவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்தியாவில் உள்ள தேசிய ஆராய்ச்சி மையங்கள்

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அதன் அனைத்து தொழில்களிலும் ஆராய்ச்சி மையங்கள் இருப்பது மிகவும் முக்கியம். தேசிய பால் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தேசிய தாவரவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மற்றும் தேசிய சுற்றுச்சூழல் பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் போன்ற தேசிய ஆராய்ச்சி மையங்களிலிருந்து கல்வி நிறுவனங்கள் பயனடைகின்றன. ஆசிரியர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்தல் மற்றும் தக்கவைத்தல், ஆராய்ச்சி ஒத்துழைப்பு, ஆராய்ச்சி வளங்களைப் பாதுகாத்தல், சமூக உணர்வை வழங்குதல் மற்றும் தொடர்ச்சியான கற்றலை ஊக்குவித்தல், நிறுவன நெகிழ்வுத்தன்மையை அனுமதித்தல், சமூகப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் நிதி திரட்டுதல் ஆகியவற்றில் மையங்கள் உதவ முடியும். மறுபுறம், அவற்றின் ஏராளமான நன்மைகள் இருந்தபோதிலும், மையங்கள் மோதல்களை ஏற்படுத்தலாம் மற்றும் நிறுவனத் தலைவர்களுக்கு மேலாண்மை சிக்கல்களை ஏற்படுத்தலாம். மையங்கள் துறைகளுடன் வளங்களுக்காக போட்டியிடலாம், ஆசிரியர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்வதை மிகவும் கடினமாக்கலாம், பிரிக்கப்பட்ட இலக்கை நோக்கி இட்டுச் செல்லலாம், நடைமுறை மதிப்பீட்டைத் தடுக்கலாம், நிர்வாக சிக்கல்களை ஏற்படுத்தலாம் மற்றும் ஜூனியர் ஆசிரிய வளர்ச்சியைத் தடுக்கலாம்.

இந்தியாவில் மொத்தம் 15 தேசிய ஆராய்ச்சி மையங்கள் உள்ளன, அவை கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

- திருச்சிராப்பள்ளியில் அமைந்துள்ள ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய வாழை ஆராய்ச்சி மையம்
- முசாபர்பூரில் அமைந்துள்ள லிச்சிக்கான ICAR-தேசிய ஆராய்ச்சி மையம்
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய திராட்சை ஆராய்ச்சி மையம் புனேவில் அமைந்துள்ளது.
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய மாதுளை ஆராய்ச்சி மையம் சோலாப்பூரில் அமைந்துள்ளது.
- ஐசிஏஆர்-ஒட்டகம் பற்றிய தேசிய ஆராய்ச்சி மையம் பிகானரில் அமைந்துள்ளது.
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய குதிரை ஆராய்ச்சி மையம் ஹிசாரில் அமைந்துள்ளது.
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-இறைச்சிக்கான தேசிய ஆராய்ச்சி மையம் ஹைதராபாத்தில் அமைந்துள்ளது.
- நாகாலாந்தில் அமைந்துள்ள மிதுன், மெட்ஸிபீமா பற்றிய ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய ஆராய்ச்சி மையம்

- சிக்கிமின் பாக்யோங்கில் அமைந்துள்ள ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய ஆர்க்கிட் ஆராய்ச்சி மையம்
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய பன்றி ஆராய்ச்சி மையம் குவஹாத்தியில் அமைந்துள்ளது.
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தேசிய விதை மசாலா ஆராய்ச்சி மையம் அஜ்மீரில் அமைந்துள்ளது.
- மேற்கு கெமாங்கில் அமைந்துள்ள யாக் பற்றிய ஐசிஏஆர்-தேசிய ஆராய்ச்சி மையம்
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-ஒருங்கிணைந்த பூச்சி மேலாண்மைக்கான தேசிய மையம் புது தில்லியில் அமைந்துள்ளது.
- மோதிஹரியில் அமைந்துள்ள ஐ.சி.ஏ.ஆர்-மகாத்மா காந்தி ஒருங்கிணைந்த வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- ஐ.சி.ஏ.ஆர்-தாவர உயிரி தொழில்நுட்பத்திற்கான தேசிய ஆராய்ச்சி மையம் புது தில்லியில் அமைந்துள்ளது.

இந்தியாவில் உள்ள சில சிறந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் பற்றி

தேசிய பால் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்: தேசிய பால் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 1923 ஆம் ஆண்டு பெங்களூரில் நிறுவப்பட்டு 1955 ஆம் ஆண்டு கர்னாலில் உள்ள அதன் தற்போதைய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. நாட்டின் முதன்மையான பால் ஆராய்ச்சி நிறுவனமாக, கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாக பால் உற்பத்தி, பதப்படுத்துதல் மேலாண்மை மற்றும் மனித வள மேம்பாடு ஆகியவற்றின் பல்வேறு துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க நிபுணத்துவத்தை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. நிறுவனத்தின் ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் முதன்மையாக பால் உற்பத்தியின் மூன்று அடிப்படை அம்சங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றன, அதாவது உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதற்காக பால் விலங்குகளின் உற்பத்தி மற்றும் மேலாண்மை, பொருத்தமான பால் பதப்படுத்தும் தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் உபகரணங்களை உருவாக்குதல், மற்றும் பால் பண்ணையை ஒரு சுய-நிலையான, செழிப்பான தொழிலாக மாற்ற பால் விவசாயிகள் மற்றும் தொழில்முனைவோருக்கு தற்போதைய சந்தை தேவைகள் மற்றும் நடைமுறை மேலாண்மை உள்ளீடுகள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குதல்.

தேசிய தாவரவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்: இது கி.பி 1789 இல் உத்தரபிரதேசத்தின் லக்னோவில் அமைந்துள்ள ஒரு ராயல் கார்டனாக நிறுவப்பட்டது. இது 1978 இல் அதன் தற்போதைய பெயரைப் பெற்றது, இன்று அது "CSIR-தேசிய தாவரவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது தாவர பன்முகத்தன்மை, அமைப்புமுறை மற்றும் மூலிகை, தாவர சூழலியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அறிவியல்; மரபியல் & மூலக்கூறு உயிரியல்; தாவர-நுண்ணுயிர் தொடர்பு & மருந்தியல் ஆகியவற்றில் செயல்படுகிறது.

தேசிய சுற்றுச்சூழல் பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்: இது 1958 ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிராவின் நாக்பூரில் நிறுவப்பட்டது. இது சுத்தமான காற்று மற்றும் கழிவு பயன்பாடு துறையில் செயல்படுகிறது. காற்று மாசுபாடு கட்டுப்பாடு; காலநிலை மாற்றம்; சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு; சுற்றுச்சூழல் மரபியல்; சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரம்; சுற்றுச்சூழல்

தாக்கம் மற்றும் இடர் மதிப்பீடு; சுற்றுச்சூழல் உயிரி தொழில்நுட்பம்; சுற்றுச்சூழல் பொருட்கள்; சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் வடிவமைப்பு மற்றும் மாடலிங்; நீர் தொழில்நுட்பம் & மேலாண்மை; திட & அபாயகரமான கழிவு மேலாண்மை; கழிவு நீர் தொழில்நுட்பம்.

இன்னும் பல ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் உள்ளன; அவற்றில் சில கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

- இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- தேசிய சர்க்கரை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- மத்திய எரிபொருள் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- மத்திய சுரங்க ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- இந்திய வானிலை ஆய்வு மையம்
- அகில இந்திய மருத்துவ அறிவியல் நிறுவனம்
- மத்திய கட்டிட ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- உயர் உயர ஆராய்ச்சி ஆய்வகம்
- மத்திய இயந்திர பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்புகள்

இரயில்வே

ரயில் போக்குவரத்து என்பது வழிகாட்டிப் பாதைகளில் வாகனங்களின் இயக்கத்தைக் குறிக்கிறது. மிகவும் பொதுவான வழிகாட்டிப் பாதைகள் தண்டவாளங்கள் ஆகும், ஆனால் சமீபத்திய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மோனோரயில்கள் மற்றும் காந்த லெவிட்டேஷன் ரயில்களையும் கிடைக்கச் செய்துள்ளன.

ரயில் போக்குவரத்து மற்றும் ரயில் பாதைகள்

17 ஆம் நூற்றாண்டில் குவாரிகள் மற்றும் சுரங்கங்களில் பொருட்களை நகர்த்துவதற்கு பழமையான ரயில் அமைப்புகள் இருந்தபோதிலும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மட்டுமே முதல் விரிவான ரயில் போக்குவரத்து அமைப்புகள் அமைக்கப்பட்டன. ரயில் போக்குவரத்து என்பது தொழில்துறை சகாப்தத்தின் விளைவாகும், மேற்கு ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பானின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது , அங்கு இத்தகைய அமைப்புகள் முதன்முதலில் பெருமளவில் செயல்படுத்தப்பட்டன. இது நிலப் போக்குவரத்து தொழில்நுட்பத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கிறது மற்றும் சரக்கு மற்றும் பயணிகளின் இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இது கனமான சுமைகளைச் சுமக்கும் திறன் காரணமாக அவசியமில்லை, ஆனால் அதன் அதிக எங்கும் பரவும் நிலை மற்றும் வேகம் காரணமாகும். ரயில் போக்குவரத்து அமைப்புகள் பயண நேரத்தை வியத்தகு முறையில் மேம்படுத்தின, அத்துடன் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் போன்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுவதில் சேர்க்கக்கூடிய நம்பகமான மற்றும் நிலையான அட்டவணைகளை வழங்கும் சாத்தியத்தையும் அதிகரித்தன. இதனால் பொருளாதார

நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூக தொடர்புகளின் ஒத்திசைவு கணிசமாக மேம்படுத்தப்பட்டது. ரயில் போக்குவரத்து என்பது போக்குவரத்து அமைப்புகளுக்கு திட்டமிடல் மற்றும் நம்பகத்தன்மையைக் கொண்டு வந்த முதல் முறையாகும், ஏனெனில் அதன் சொத்துக்கள் மற்றும் சேவைகள் திட்டமிடப்பட்டு புவியியல் ரீதியாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

1829 ஆம் ஆண்டு நீராவி இன்ஜின் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம், இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட நிலப் போக்குவரத்து அமைப்பு முதன்முறையாகக் கிடைத்தது. இருப்பினும், முதல் ரயில் அமைப்புகளின் தன்மை மற்றும் செயல்பாட்டில் புவியியல் முக்கிய பங்கு வகித்தது. புவியியல் அமைப்புகளின்படி, அடைய வேண்டிய பல்வேறு உத்திகள் காரணமாக ரயில் பாதைகள் வித்தியாசமாக நிறுவப்பட்டன. வளங்களை அணுகுதல் (ஊடுருவல் பாதைகள்), பிராந்திய பொருளாதாரங்களுக்கு சேவை செய்தல் (பிராந்திய நெட்வொர்க்குகள்) மற்றும் பிராந்திய கட்டுப்பாட்டை அடைதல் (கண்டம் தாண்டிய பாதைகளில் குடியேற்றங்கள்) ஆகியவை இதில் அடங்கும். முதல் ரயில் பாதைகள், ஏற்கனவே உள்ள கால்வாய்களை பூர்த்தி செய்வதற்கும் அவற்றின் சேவை இடைவெளிகளை நிரப்புவதற்கும் கால்வாய் அமைப்புகள் அல்லது பாதைகளுக்குள் உள்ள போர்ட்டேஜ் பிரிவுகளாகும் . அதன் செலவு மற்றும் நேர நன்மைகள் காரணமாக, ரயில் உள்நாட்டு போக்குவரத்தில் கால்வாய் சேவைகளை மாற்றி உலகின் தொழில்மயமாக்கும் பகுதிகளில் இடஞ்சார்ந்த மாற்றத்தின் முக்கிய இயக்கியாக மாறக்கூடும். ரயில் நெட்வொர்க் மேம்பாட்டின் கட்டமைப்பு தேசிய நகர்ப்புற அமைப்பின் கட்டமைப்பை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் பாதிக்கிறது. உதாரணமாக, 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் அமெரிக்காவில் ஆரம்ப ரயில் நெட்வொர்க் மேம்பாடு வடகிழக்குக்கு சாதகமாக தொழில்மயமாக்கலின் மாறுபட்ட நிலைகளை பிரதிபலித்தது, இது 21 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலவிய ரயில் தாழ்வாரங்களுக்கு வழிவகுத்தது. அதே காலகட்டத்தில் பிரான்சுக்கு , ரயில் மேம்பாடு பாரிஸிலிருந்து தூண்டப்பட்டு மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட வலையமைப்பை உருவாக்கியது. சீனாவைப் பொறுத்தவரை , ரயில் மேம்பாடு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வந்து அதன் மிகப்பெரிய நகரங்களை இணைப்பதில் கவனம் செலுத்தியது.

ரயில் சேவைகளை உருவாக்குவதற்கும் இயக்குவதற்கும் மூலதனச் செறிவு தேவைப்பட்டது, ரயில் விரிவாக்கப்படும்போது அளவு வளர்ந்த நிறுவனங்களை அமைத்தது. முதல் ரயில்வே நிறுவனங்கள் முக்கியமாக பாயிண்ட்-டு-பாயிண்ட் முயற்சிகளாக இருந்தன, நிறுவனம் பெரும்பாலும் சேவை செய்யப்படும் இடங்களின் பெயரைப் பெற்றது. ரயில் அமைப்பு விரிவடைந்தவுடன் பல இணைப்புகள் ஏற்பட்டன, இது விசித்திரமான சொற்பொருள் முடிவுகளுக்கு வழிவகுத்தது. உதாரணமாக, அமெரிக்காவின் மேற்குப் பகுதியில் ஒரு பெரிய ரயில் ஆபரேட்டரான BNSF ரயில்வே (பர்லிங்டன் வடக்கு சாண்டா ஃபே; குழப்பத்தைத் தவிர்க்க நிறுவனம் சுருக்கெழுத்தைப்

பயன்படுத்துகிறது), 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான காலகட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட அல்லது கையகப்படுத்தப்பட்ட சுமார் 390 வெவ்வேறு ரயில் பாதைகளின் விளைவாகும். ஐரோப்பா போன்ற உலகின் பிற பகுதிகளில் ரயில்வே தேசியமயமாக்கப்பட்டது, ஒரு ஆபரேட்டர் மற்றும் நெட்வொர்க் மேலாளரை உருவாக்கியது.

ரயில் போக்குவரத்து அமைப்புகளின் அமைப்பு, சந்தை கவனம் மற்றும் உரிமை குறித்து உலகளவில் கணிசமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. பெரும்பாலான ரயில் நிறுவனங்கள் ஐரோப்பாவைப் போல ஏகபோக சூழ்நிலையில் செயல்படுவதால் அல்லது வட அமெரிக்காவைப் போல ஒலிகோபோலியில் செயல்படுவதால், ரயில் அமைப்புகள் உயர் மட்ட பொருளாதார மற்றும் பிராந்திய கட்டுப்பாட்டால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, அங்கு ஏழு பெரிய ரயில் சரக்கு கேரியர்கள் பெரிய நெட்வொர்க்குகளைக் கட்டுப்படுத்தி இயக்குகின்றன. ஒரு ரயில் அமைப்பை இயக்குவது வழக்கமான (திட்டமிடப்பட்ட) ஆனால் கடுமையான சேவைகளைப் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது, ஏனெனில் ஒரு ரயில் பாதையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான இடங்கள் கிடைக்கின்றன.

ரயில் போக்குவரத்து, சாலைகளைப் போலவே, இடத்துடன் ஒரு முக்கியமான உறவைக் கொண்டுள்ளது, ஏனெனில் இது இயற்பியலால் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்து முறையாகும். இந்த கட்டுப்பாடுகள் முக்கியமாக தொழில்நுட்ப மற்றும் செயல்பாட்டு சார்ந்தவை:

- **தடம் .** ரயில் போக்குவரத்தின் தடம் பாதைகளில் குறைவாகவே உள்ளது, ஆனால் அதன் முனையங்கள் ரியல் எஸ்டேட்டின் பெரிய பகுதிகளை ஆக்கிரமிக்கக்கூடும், குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில் .இது இயக்க செலவுகளை கணிசமாக அதிகரிக்கிறது . இருப்பினும், ரயில் முனையங்கள் மையமாக அமைந்துள்ளன மற்றும் அணுகக்கூடியவை .ஒரு முக்கிய பிரச்சினை ரயில் பாதையின் உரிமைகளைப் பற்றியது, இது குறிப்பிடத்தக்க மூழ்கிய செலவுகளைக் குறிக்கிறது, இது நெட்வொர்க் கட்டமைப்பை சரிசெய்துள்ளது மற்றும் அதிக அடர்த்தி கொண்ட தாழ்வாரங்களில் வழி உரிமைகளைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமம் காரணமாக எதிர்கால மேம்பாடுகளைத் தடுக்கிறது .பயணிகள் ரயில் அதிக அடர்த்தி கொண்ட பகுதிகளுக்கு சேவை செய்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமானது என்பதால் இது ஒரு முரண்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது, இது வழி உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அதிக செலவுகளையும் விதிக்கிறது.
- **சாய்வு மற்றும் திருப்பங்கள் .** புவியியலின் பன்முகத்தன்மைக்கு ரயில் போக்குவரத்து குறிப்பாக எளிதில் பாதிக்கப்படுகிறது, இது சாய்வு மற்றும் பாதை சீரமைப்பு போன்ற கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது .ரயில் போக்குவரத்து 4% வரை) ஒரு கிலோமீட்டருக்கு சுமார் 40 மீட்டர் (சாய்வைத் தாங்கும், ஆனால் சரக்கு ரயில்கள்

அரிதாகவே 1% க்கும் அதிகமாக தாங்கும் .இது ஒரு செயல்பாட்டு சரக்கு ரயில் பாதை 500 மீட்டர் ஏற 50 கிலோமீட்டர் தேவைப்படுகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது . சாய்வு முக்கியமானது, ஏனெனில் இது ஆற்றல் நுகர்வை பாதிக்கிறது, குறிப்பாக நீண்ட தூரம் பயணிக்கும் சரக்கு ரயில்களுக்கு .திருப்பங்களுக்கு, குறைந்தபட்ச வளைவு ஆரம் 100 மீட்டர், ஆனால் 150 கிமீ/மணிக்கு 1 கிமீ/மணி வேகத்திற்கு 4 கிமீ ஆரம் தேவை.

ரயில்வே வாகனங்கள் மற்றும் அவற்றின் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம்:

வாகனங்களை இயக்கும் தொழில்நுட்பம் காலப்போக்கில் பல மாற்றங்களை கண்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் நீராவி உந்துவிசை தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்னர், அதை டீசல் மற்றும் மின்சார உந்துவிசை முறை மாற்றியது. இன்றைய நிலவரப்படி, டீசல் என்ஜின்கள் பெரும்பாலும் சரக்குப் போக்குவரத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன; மின்சார எஞ்சின்கள் பயணிகளுக்கான சேவைகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

ரயில்வே வாகனங்களின் வகைகள் மற்றும் பயன்பாடுகள்:

ரயில் போக்குவரத்தில் பயன்படும் வாகனங்கள் மிகவும் பல்வகைப்படிந்தவை. அவை வெவ்வேறு தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான ரயில்வே வாகன வகைகள் பின்வருமாறு:

1. **ஹாப்பர் வேகன்கள்:** தானியம், உரங்கள், பொட்டாஷ் போன்ற மொத்த சரக்குகளை எடுத்துச் செல்ல பயன்படுகின்றன.
2. **டிரிபிள் ஹாப்பர் வேகன்கள்:** மணல், சரளை, கந்தகம், நிலக்கரி போன்ற கனம்செறிந்த பொருட்களுக்கு.
3. **பாக்ஸ் கார்கள் (பெட்டி வேகன்கள்):** பொதுப்பொருட்கள், குளிரூட்டப்பட்ட உணவுகள், காகிதம், கால்நடைகள் மற்றும் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்ல.
4. **டேங்கர் வேகன்கள்:** பெட்ரோல், இரசாயன திரவங்கள் மற்றும் பிற திரவங்களுக்காக.
5. **பிளாட் வேகன்கள்:** மரம், விவசாய உபகரணங்கள், தொழில்துறை தயாரிப்புகள் மற்றும் கொள்கலன்கள் போன்ற பெரிய பொருட்கள்.
6. **கார் வேகன்கள்:** கார்கள் மற்றும் வாகனங்களை எடுத்துச் செல்லக்கூடிய சிறப்பு வகை.
7. **பயணிகள் வேகன்கள்:** முதல்தர, இரண்டாம் தர, மூன்றாம் தர கேபின்கள், ஸ்லீப்பர் கார்கள் மற்றும் உணவக கார்கள் அடங்கும்.

மாற்று மற்றும் இடைநிலை போக்குவரத்துக்கான வளர்ச்சி:

இன்றைய வளர்ச்சியடைந்த வணிக உலகில், கொள்கலன்கள் மற்றும் டிரெய்லர்களை நேரடியாக ரயில்களில் ஏற்றும் வகையில் பிளாட் கார்களின் வடிவமைப்பு

மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது இடைநிலை போக்குவரத்துக்கு உதவிய வகையில் ஒரு புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது, இவ்வகை வாகனங்கள் மிகவும் பொதுவாகக் காணப்படவில்லை என்றாலும், தனித்துவமான சேவைகளை வழங்குகின்றன.

ரயில்வே பாதைகளின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் சிக்கல்கள்:

வரலாற்று மற்றும் அரசியல் காரணங்களினால், உலகின் வெவ்வேறு நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் வெவ்வேறு ரயில்வே பாதைகள் (track gauges) பயன்பாட்டில் உள்ளன. இதன் காரணமாக, அதிகார வரம்புகள் முழுவதும் ரயில்வே பாதைகளில் பன்முகத்தன்மை நிலவுகிறது. உலகத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், குறிப்பாக வட அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பாவில், 1.435 மீட்டர் நிலையான பாதை (standard gauge) பயன்பாட்டில் உள்ளது. இது உலகளாவிய ரயில்வே பாதைகளின் மொத்த நீளத்தில் சுமார் 60% ஐ உருவாக்குகிறது.

ஆனால் ரஷ்யா, கிழக்கு ஐரோப்பா போன்ற பகுதிகளில் 1.520 மீட்டர் அகல பாதை (broad gauge) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது உலக ரயில்வே மைலேஜில் சுமார் 17% ஆகும். இந்த பாதை வேறுபாடுகள், சரக்கு மற்றும் பயணிகள் இருவரும் ஒரு ரயில் அமைப்பிலிருந்து மற்றொரு அமைப்புக்குச் செல்லும் போது மாற்ற வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இதன் விளைவாக, சர்வதேச ரயில்வே சேவைகளின் ஒருங்கிணைப்பில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

உதாரணமாக:

- பிரான்ஸ் மற்றும் ஸ்பெயின் இடையே
- கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பா இடையே
- ரஷ்யா மற்றும் சீனா இடையே

இந்த விதமான பாதை வேறுபாடுகள், குறிப்பாக யூரேசிய நிலப்பாலத்தின் (Eurasian Land Bridge) செயல்திறனை பாதிக்கின்றன. சர்வதேச ரயில்வே இணையமைப்பைப் பலப்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், பாதை ஒற்றுமை இல்லாதது ஒரு முக்கியமான தடையாக தொடர்ந்து இருக்கிறது.

செங்குத்து ஒருங்கிணைப்பு – அதன் கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை:

செங்குத்து ஒருங்கிணைப்பு என்பது ரயில்வே அமைப்பில், தண்டவாளங்கள் மற்றும் ரோலிங் ஸ்டாக்கின் உரிமை, அதிகபட்ச ரயில் நீளம், சிக்னலிங் உபகரணங்கள், பராமரிப்பு அட்டவணைகள் மற்றும் போக்குவரத்து கலவை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும். செங்குத்தாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ரயில்வே அமைப்பு என்பது, ஒரே இயக்குநரிடம் தண்டவாள் உரிமையும், ரயில்வே சேவையின் செயல்பாடும் சேர்ந்து இருப்பதை குறிக்கிறது. இந்த ஒருங்கிணைப்பு அமைப்பு, குறிப்பாக உள்கட்டமைப்பு

பகிரப்பட்ட சூழலில், ஒரு ரயில்வே அமைப்பின் செயல்திறனை நேரடியாக பாதிக்கக்கூடியது.

தண்டவாளங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தால், அந்த ஆபரேட்டர் போட்டியின்றி தனது சேவைகளை விரைவாகவும், சுயாதீனமாகவும் திட்டமிடலாம். ஆனால் தண்டவாளங்கள் பொதுவில் சொந்தமானதாக இருந்தால், அவை பெரும்பாலும் தேசிய ரயில்வே நிறுவனத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக, சேவை இடங்கள் அல்லது சேவை உரிமைகள் ஏலத்தின் மூலம் தனியார் ஆபரேட்டர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன.

உதாரணமாக:

- **வட அமெரிக்காவில்,** பெரும்பாலான ரயில்வே நெட்வொர்க்கள் செங்குத்தாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது, ஒரே நிறுவனம்தான் தண்டவாளத்தையும், சேவையையும் நடத்துகிறது.
- ஆனால் **ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளில்,** செங்குத்து பிரிப்பு நடைமுறையில் உள்ளது. இதில், உள்கட்டமைப்பின் உரிமையாளர் பொதுமக்கள் நிறுவனமாக இருப்பது வழக்கம்; ஆனால் சேவையை இயக்குபவர் தனியார் நிறுவனம் ஆக இருக்கலாம்.

இந்த இருவகையான அமைப்புகளும் தங்களுக்கேற்ற பலன்களும் சவால்களும் கொண்டுள்ளன. ஒன்று முழுமையான கட்டுப்பாட்டை வழங்குவதால் செயல்திறன் அதிகரிக்கும்; மற்றொன்று போட்டியை ஊக்குவித்து சேவை தரத்தை மேம்படுத்துகிறது.

சர்வதேச ரயில் இயக்கத்தில் உள்ள சவால்கள் - சிக்னல் மற்றும் மின்மயமாக்கல் தரநிலைகள்:

வெவ்வேறு நாடுகளுக்கிடையிலான ரயில் இயக்கத்தில் உள்ள முக்கியமான தடைகளில், சிக்னல் முறைமைகளும் மின்மயமாக்கல் தரநிலைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினைகளாகக் காணப்படுகின்றன, ஏனெனில் உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையிலான ரயில்வே அமைப்புகளில் இயக்க ஒத்திசைவு இல்லை. இது ரயில்வே பயண முறையின் பரந்த பயன்பாட்டைத் தடுக்கும் ஒரு முக்கியக் காரணியாகும்.

மேலும், பயணிகள் மற்றும் சரக்கு சந்தைகள் இரண்டாகப் பிரிவதைக் காணலாம். இந்தப் பிரிவு இரண்டு நிலைகளில் நிகழ்கிறது:

1. நிர்வாக மட்டத்தில்:

ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் முயற்சியாக, ரயில்வே அமைப்பை தாராளமாக்கும் நோக்கில் பயணிகள் மற்றும் சரக்கு சேவைகளை பிரிப்பதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இது 1980-களில் பிரிட்டனில்

நடைபெற்றதற்கு ஒத்ததாகும், அப்போது **British Rail** தனியார்மயமாக்கப்பட்டு சேவைகள் தனி நிறுவனங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டன.

2. தொழில்நுட்ப மட்டத்தில்:

அதிகவேக பயணிகள் ரயில் சேவைகள் வளர்ச்சியடைந்ததால், சிறப்பான மற்றும் தனியான வழித்தடங்களை அமைப்பது அவசியமாகியுள்ளது. இதனால், புதிய அதிவேக பாதைகள் பயணிகள் ரயில்களுக்காக அமைக்கப்படுகின்றன. இதனால், பாரம்பரிய பாதைகளில் பயணிகள் சேவைகள் குறைக்கப்படுவதால், சரக்கு ரயில்களுக்கு அதிக பகல்நேர பயன்பாடு கிடைக்கின்றது.

ரயில் போக்குவரத்தின் இடஞ்சார்ந்த பொருளாதாரம்

ரயில் போக்குவரத்து ஒரு வலுவான பொருளாதார காரணத்தைக் கொண்டுள்ளது , இது பயணிகள் மற்றும் சரக்குகளின் இயக்கம் மற்றும் போக்குவரத்திற்கு ஒரு போட்டி மாதிரி விருப்பமாக அமைகிறது. இருப்பினும், ரயில் நெட்வொர்க்குகள் மக்கள் தொகை அடர்த்தியை விட பொருளாதார அடர்த்தியின் செயல்பாடாக இருப்பதால், ரயில் மேம்பாடு மூலதனச் செறிவு கொண்டது. ரயில்கள் அதிக அளவு சரக்குகளையும் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான பயணிகளையும் நீண்ட தூரங்களுக்கு கொண்டு செல்லும் திறன் அதன் முதன்மை சொத்தாகும். ஒட்டுமொத்தமாக, சாலை போக்குவரத்தை விட ரயில் போக்குவரத்து மிகவும் திறமையானது . இருப்பினும், அதன் முக்கிய குறைபாடு நெகிழ்வுத்தன்மை, ஏனெனில் போக்குவரத்து நிலையான பாதைகளில் செல்ல வேண்டும், ரயில்கள் இணைக்கப்பட வேண்டும், மற்றும் டிரான்ஷிப்மென்ட் முனையங்களில் நடைபெற வேண்டும். கார்கள் இணைக்கப்பட்டவுடன் அல்லது பயணிகள் ஏறியவுடன், ரயில்கள் நியாயமான வேகத்தில் அதிக திறன் கொண்ட சேவையை வழங்க முடியும், இது அதிவேக அமைப்புகள் ஈடுபடும்போது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அம்சம் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டங்களின் உட்புறத்தைத் திறப்பதில் ரயிலின் பங்கிற்கு வழிவகுத்தது மற்றும் அதன் முதன்மை சொத்தாகவே இருந்தது. பெரும்பாலான ரயில் நடவடிக்கைகள் ஒரு வலுவான பிராந்திய கவனம் செலுத்துகின்றன , குறிப்பாக பயணிகளின் இயக்கம். சரக்கு ஓட்டங்கள் மிக நீண்ட தூரங்களுக்கு மேல் இருப்பதால், ரயில் தாழ்வாரங்கள் ரயிலுக்கு ஒரு தனித்துவமான இடஞ்சார்ந்த செயல்பாடாக அமைகின்றன.

கொள்கலன்மயமாக்கப்பட்ட அலகு ரயில்கள் மூலம், அளவிலான சிக்கனங்களை எளிதில் அடைய முடியும், அதே நேரத்தில் சாலைகள் இந்த நன்மையிலிருந்து பயனடைய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திறனைக் கொண்டுள்ளன. சாலை வழியாக கொண்டு செல்லப்படும் ஒவ்வொரு கூடுதல் கொள்கலனும் அதே விளிம்பு செலவு அதிகரிப்பை உள்ளடக்கியது. அதே நேரத்தில், ரயிலைப் பொறுத்தவரை, அலகு ரயில் அளவை அடையும் வரை கூடுதல் கொள்கலனுக்கு விளிம்பு செலவு குறைகிறது . சாலை போக்குவரத்தைப் போலவே

பயணிகளுக்கும் இது பொருந்தும், கூடுதல் இயக்கம் பொதுவாக கூடுதல் வாகனத்தை உள்ளடக்கியது, அதே நேரத்தில் ரயிலைப் பொறுத்தவரை, பயணிகள் ரயில் நிரம்பும்போது விளிம்பு செலவுகள் குறைகின்றன. மக்கள் தொகை அடர்த்தி அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் பயணிகள் சேவைகள் பயனுள்ளதாக இருக்கும். மொத்த சரக்கு ஏற்றுமதி, குறிப்பாக விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறை மூலப்பொருட்கள், சரக்கு போக்குவரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. ரயில் போக்குவரத்து சாலையை விட ஒரு கி.மீ.க்கு ஒரு யூனிட் சுமைக்கு குறைந்த ஆற்றல் நுகர்வு கொண்டது மற்றும் நீண்ட தூரங்களுக்கு குறிப்பிட்ட பயணத் திட்டங்களில் அதிக மொத்த போக்குவரத்தை கொண்டு செல்வதில் ஒப்பீட்டு நன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக, 10-கார் சரக்கு ரயில் 600 லாரிகள் வரை சரக்குகளை எடுத்துச் செல்ல முடியும். பாதுகாப்பு மற்றும் நம்பகத்தன்மையை வலியுறுத்துவதோடு, ரயில் போக்குவரத்து உச்ச நேரங்களில் புறநகர் மக்களின் விரைவான பயணத்தை ஆதரிக்கிறது மற்றும் பெரிய நகரங்களில் பயணிகள் இயக்கத்திற்கு ஒரு முக்கியமான முறையாக மாறியுள்ளது.

ரயில் பாதைகள் கட்டுவதும், ரோலிங் ஸ்டாக் வழங்குவதும் விலை உயர்ந்தவை என்பதால், ரயிலின் ஆரம்ப மூலதனச் செலவுகள் அதிகமாக உள்ளன. வரலாற்று ரீதியாக, எந்தவொரு வருவாய்களும் அடையப்படுவதற்கு முன்பு முதலீடுகள் ஒரே மூலத்தால் (அரசாங்கங்கள் அல்லது தனியார் துறை) செய்யப்பட்டன. இதனால், ரயில் அதிக நுழைவுத் தடைகளைக் கொண்டுள்ளது, அவை ஆபரேட்டர்களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அதிக மூலதனச் செலவுகள் சாலைப் போக்குவரத்துடன் ஒப்பிடும்போது புதுமைகளைத் தாமதப்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் ரயில் ரோலிங் ஸ்டாக் குறைந்தது இருபது ஆண்டுகள் சேவை ஆயுளைக் கொண்டுள்ளது. ரோலிங் ஸ்டாக் அதிக நீடித்து உழைக்கக்கூடியது மற்றும் சிறந்த கடன் தீர்வு வாய்ப்புகளை வழங்குவதால் இதுவும் சாதகமாக இருக்கலாம். பொதுவாக, ரயில் நிறுவனங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தங்கள் இயக்க வருவாயில் சுமார் 45% தங்கள் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் உபகரணங்களுக்கான மூலதனம் மற்றும் பராமரிப்பு செலவுகளில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். மூலதனச் செலவுகள் மட்டும் வருவாயில் சுமார் 15 முதல் 20% ஆகும், அதே நேரத்தில் இந்தப் பங்கு உற்பத்திக்கு சுமார் 3 முதல் 4% ஆகும். அதிக மூலதனச் செலவினங்களைக் கையாள்வதற்கான ஒரு உத்தி, வட அமெரிக்க ரயில் நிறுவனங்களால் பயன்படுத்தப்படும் இடைநிலை ரயில்கார் சொத்துக்களில் சுமார் 70% பங்களிக்கும் TTX போன்ற உபகரணக் குளங்களை அமைப்பதாகும்.

1950களின் இறுதியில் இருந்து, முன்னேறிய பொருளாதாரங்களில் உள்ள ரயில்வே அமைப்புகள் சாலை போக்குவரத்திலிருந்து அதிகரித்து வரும் போட்டியை எதிர்கொண்டுள்ளன. சாலை போக்குவரத்தை விட ரயில் மிகவும் செலவு குறைந்ததாக மாறும் ஒரு வரம்பு, பிரேக்ஸ்வன் தூரம், சாலை போக்குவரத்தின் நன்மைக்காக

மாற்றப்பட்டது. சாலை போக்குவரத்து மிகவும் திறமையானதாக மாற, அதன் பிரேக்ஸ்வன் தூரம் அதிகமாகும். தற்போது, இடைநிலை ரயில் மற்றும் லாரிக்கு இடையிலான பிரேக்ஸ்வன் தூரம் 600 முதல் 800 மைல்கள் (950 மற்றும் 1,300 கிமீ) வரை உள்ளது. 500 மைல்களுக்கு (800 கிமீ) கீழ், முனையத்திலிருந்து இழுக்கும் செலவுகள் பொதுவாக மொத்த செலவுகளில் 70% ஆகும்.

சீனா, இந்தியா மற்றும் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில், நகரங்களுக்கு இடையேயான பயணிகள் போக்குவரத்தில் ரயில் போக்குவரத்துதான் பெரும்பான்மையாக உள்ளது . ரயில் போக்குவரத்து இன்னும் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது, முக்கியமாக பயணிகள் போக்குவரத்திற்கு, ஆனால் கடந்த தசாப்தங்களில் குறைந்துள்ளது. வளர்ந்த பொருளாதாரங்களிடையே ரயில் போக்குவரத்திற்கான பொருளாதார விருப்பத்தில் கடுமையான புவியியல் வேறுபாடுகள் உள்ளன . அதிவேக பயணிகள் ரயில் நெட்வொர்க்குகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் போட்டி முக்கியமாக சாலை போக்குவரத்தை விட விமான போக்குவரத்து சேவைகளில் இருந்தது. வட அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை, ரயில் போக்குவரத்து கண்டிப்பாக சரக்குடன் தொடர்புடையது, பயணிகள் ஒரு சில முக்கிய நகர்ப்புற தாழ்வாரங்களில் மட்டுமே ஓரளவு பங்களிப்பை வழங்குகிறார்கள். சரக்குகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவதால் பயணிகள் ரயில்கள் கூட தாமதமாகின்றன, இது சேவையின் நம்பகத்தன்மையை பாதிக்கிறது. வடகிழக்கு அமெரிக்காவில் மட்டுமே பயணிகள் சேவைகள் சரியான நேரத்தில் இயங்குகின்றன, ஏனெனில் ஆம்ட்ராக் (கூட்டாட்சிக்கு சொந்தமான பயணிகள் ரயில் ஆபரேட்டர்) தண்டவாளங்களை சொந்தமாகக் கொண்டுள்ளது.

ரயில் போக்குவரத்து சேவைகள் முதன்மையாக தேசிய பொருளாதாரங்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், உலகமயமாக்கல் ரயில் சரக்கு அமைப்புகளை கணிசமாக பாதிக்கிறது. இந்த தாக்கங்கள் அளவு சார்ந்தவை :

நுண்ணிய அளவிலான நகர்ப்புற ரயில் போக்குவரத்து முன்னேற்றம்:

நுண்ணிய பரிமாணத்தில், நீட்டிக்கப்பட்ட பெருநகரப் பகுதிகள், ரயில் போக்குவரத்தின் சிறப்புத்தன்மையையும், சில வகையான பொருட்களை ரயிலில் இருந்து நதி மற்றும் சாலை வலையமைப்புகளுக்கு மாற்றும் போக்கையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதன் காரணமாக, நகரங்களின் அண்டை பிரதேசங்களும் மற்றும் நகரங்கள் சார்ந்த பெரிய துறைமுகங்களும், ரயில் வலையமைப்பின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக உருவாகின்றன. துறைமுகங்களுக்கு சேவை வழங்கும் ரயில்வேக்கள், பெரும்பாலும் கொள்கலன் சார்ந்த போக்குவரத்தை முதன்மையாகக் கவனிக்கின்றன. இது சர்வதேச வர்த்தகத்திற்கும், உள்நாட்டு விநியோகத்திற்குமான ஒரு இணைப்புக் கட்டமாக விளங்குகிறது.

இந்தப் போக்குவரத்து உத்தியை, ரயில்வே ஆபரேட்டர்கள் பின்பற்றுவதால் இரண்டு முக்கியமான நன்மைகள் கிடைக்கின்றன:

- விநியோக திறனை அதிகரித்தல்:
வேகமான மற்றும் திட்டமிட்ட போக்குவரத்து மூலம் பொருட்கள் நேரத்தில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.
- பலவகை போக்குவரத்து முறைகளுக்கிடையே ஒருங்கிணைப்பு:
ரயில், சாலை மற்றும் நீர்வழித் துறைகள் ஆகியவற்றுக்கிடையே ஒருங்கிணைந்த சேவையை உருவாக்குவதால், வீட்டுக்கு வீடு (door-to-door) சேவைகள் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பு உருவாகிறது.

ரயில் போக்குவரத்து வளர்ச்சியில் இடைநிலைக் கூறுகளின் தாக்கம்

1. மீசோ அளவிலான தாக்கம்:

ரயில் மற்றும் கடல்சார் போக்குவரத்துக்கிடையிலான வளர்ந்து வரும் ஒருங்கிணைப்பு, ரயில்வே பாதைகளின் வளர்ச்சிக்கும், முதலீட்டு செறிவுக்கும் நேரடியாகத் தாக்கம் செலுத்துகிறது. இந்நிலையில், விநியோகச் சங்கிலி அமைப்புகள், குறிப்பாக கடல்சார் விநியோகச் சங்கிலிகள், தற்போது ரயில்வே போக்குவரத்தின் ஒரு நீட்டிப்பாக மாறியுள்ளன.

இந்த ஒரு நடைமுறை, ரயில்வே பாதைகளை துறைமுகங்களோடு இணைக்கும் திட்டங்களை ஊக்குவிக்கிறது. இதில், ரயில்களில் இருந்து கப்பல்களுக்கு அல்லது மாறாக பொருட்களை வேகமாகவும் திறமையாகவும் மாற்றுவதற்கான ஒத்துழைப்பு ஏற்படுகிறது.

2. மேக்ரோ அளவிலான தாக்கம்:

மேக்ரோ நிலை என்பது புவியியல் ரீதியான பெரிய பரப்பளவில் காணப்படும் மாற்றங்களை குறிக்கிறது. இத்தகைய அளவில், வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியா ஆகியவற்றுக்கிடையில் நிலப் பாலங்கள் (Land Bridges) உருவாகி வருகின்றன.

- வட அமெரிக்காவில், ரயில்கள் நீண்ட தூர இடைநிலை சந்தைகளுக்கு வெற்றிகரமாக சேவையளித்து வருகின்றன. இது, அதிக அளவிலான சரக்குகளை, பெரிய தூரங்களுக்கு, குறைந்த செலவில் மற்றும் வெகுநேரச் சேவைகளில் சேமித்து வழங்கும் திறனை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
- ஆசியா மற்றும் ஐரோப்பாவுக்கு இடையே, சீனாவால் 2014 முதல் முன்னெடுக்கப்பட்ட 'பெல்ட் அண்ட் ரோடு முன்முயற்சி' (Belt and Road Initiative) என்பது, இந்த நாடுகளுக்கிடையிலான ரயில் பாதை விரிவினை மையமாகக் கொண்டு ஒரு தொடர்ச்சியான முதலீட்டு திட்டம் ஆகும்.

இத்தகைய முயற்சிகள் சர்வதேச ரயில் போக்குவரத்தின் வலையமைப்பை விரிவுபடுத்தும் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாக விளங்குகின்றன.

ரயில் சரக்கு சேவைகள் அவற்றின் நம்பகத்தன்மையை மேம்படுத்தும் சவாலை எதிர்கொள்கின்றன , இது வழங்கப்படும் சேவைகளின் வகைகளை துண்டு துண்டாகப் பிரிக்க வழிவகுக்கிறது. நிலக்கரி, தானியங்கள், வனப் பொருட்கள் அல்லது ரசாயனங்கள் போன்ற வழக்கமான ரயில் சரக்கு சந்தைகளுக்கு, அதிக திறன் மற்றும் குறைந்த விலை போக்குவரத்து முறைகளை வழங்குவதே முன்னுரிமையாக தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. இருப்பினும், இந்த சேவைகள் நம்பகத்தன்மையற்றவை, ஆனால் இருப்பு வைப்பதன் மூலம் எளிதாக இடமளிக்க முடியும், இது வளத் துறையில் பொதுவான ஒரு உத்தி (எ.கா. மின் உற்பத்தி நிலையங்கள், தானிய லிஃப்ட்கள்). ரயில் போக்குவரத்திற்கான வளர்ந்து வரும் சரக்கு சந்தை பெரும்பாலும் டிரக்கிங்கில் எதிர்பார்க்கப்படுவதைப் போலவே அதிக அளவிலான நம்பகத்தன்மை தேவைப்படும் இடைநிலை சேவைகளைப் பற்றியது. பெரிய அளவிலான சில்லறை இறக்குமதி கொள்கலன் சரக்குகள் மற்றும் சரியான நேரத்தில் உற்பத்தி போன்ற வணிக மாற்றங்களுக்கு தொடர்புடைய விநியோகச் சங்கிலிகளை ஆதரிக்க அதிக நம்பகத்தன்மை நிலைகள் தேவைப்படுகின்றன.

21 ஆம் நூற்றாண்டில் ரயில் போக்குவரத்து

ரயில்வேக்கள் தொழில்துறை புரட்சியின் விளைவாக இருந்தாலும், அவை தொடர்ச்சியான கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப, ஒழுங்குமுறை மற்றும் வணிக மாற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன, இதனால் அவற்றின் திறன் மற்றும் செயல்திறன் மேம்படுகின்றன. எனவே, 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்ததைப் போலவே 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் ரயில் போக்குவரத்து முக்கியமானது. ஒரு கண்டுபிடிப்பு ரயில் உள்கட்டமைப்பின் தரத்துடன் தொடர்புடையது, குறிப்பாக ரயில் தடங்கள் (எ.கா. சிறந்த எஃகு, கான்கிரீட் இணைப்புகள்), இது வேகம், அனுமதிக்கப்பட்ட எடை, பராமரிப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு மீள்தன்மை போன்ற அவற்றின் பயன்பாட்டின் செயல்பாட்டு பண்புகளை தீர்மானிக்கிறது.

அதிகரித்து வரும் மின்மயமாக்கல் மற்றும் ஆட்டோமேஷன் , பயணிகள் மற்றும் சரக்கு போக்குவரத்தின் செயல்திறனை மேம்படுத்துகின்றன. வளர்ந்த பொருளாதாரங்களில் ரயில் பாதைகளின் கட்டுமானம் குறைந்துள்ள நிலையில், புதிய முன்னேற்றங்கள் முக்கியமாக வளரும் பொருளாதாரங்களில் நிகழ்கின்றன. அதிவேக ரயில் அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் ரயில்வே வேகப் பதிவுகள் தொடர்ந்து மேம்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, பிரெஞ்சு அதிவேக ரயில் அமைப்பின் (TGV: Tres Grande Vitesse என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) சில பகுதிகள் மணிக்கு 320 கிமீ வரை வணிக வேகத்தை எட்ட முடியும். மாறி சக்கர-அடிப்படை அச்சுகள் வெவ்வேறு பாதைகளுக்கு இடையில் ரயில் போக்குவரத்தை அனுமதிக்கின்றன. இருப்பினும், சரக்கு ரயில்கள் 30-35 கிமீ/மணி வரம்பில்

கணிசமாக குறைந்த வேகத்தில் இயக்கப்படுகின்றன, மேலும் ரயில் அமைப்பு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதால், நெரிசல் காரணமாக செயல்பாட்டு வேகம் குறையக்கூடும்.

நீளமான மற்றும் கனமான ரயில் பாதை, பாலங்கள் மற்றும் சுரங்கப்பாதைகள் போன்ற முக்கிய பொறியியல் சாதனைகளுடன் இணைந்து, இயற்கை தடைகளை அடக்க அனுமதிக்கிறது, இது நெட்வொர்க் தொடர்ச்சியை மேம்படுத்துகிறது . ஜப்பானில் உள்ள ஹோன்ஷு மற்றும் ஹொக்கைடோ தீவுகளுக்கு இடையிலான சீக்கான் சுரங்கப்பாதை 53.8 கிலோமீட்டர் நீளம் கொண்டது, அதே நேரத்தில் பிரான்ஸ் மற்றும் இங்கிலாந்து இடையேயான சேனல் சுரங்கப்பாதை 50.5 கிலோமீட்டரை எட்டுகிறது. 2016 இல் திறக்கப்பட்ட கோட்ஹார்ட் பேஸ் சுரங்கப்பாதை, பெரும்பாலும் ஆல்ப்ஸ் வழியாக ரயில் சுரக்குகளை கொண்டு செல்வதற்காக கட்டப்பட்டது, மொத்தம் 57.1 கிலோமீட்டர். இதுவரை கட்டப்பட்ட தொழில்நுட்ப ரீதியாக மிகவும் சவாலான ரயில் பிரிவுகளில் ஒன்று 2006 இல் சீனாவில் நிறைவடைந்தது. 1,142 கிலோமீட்டர் பாதை கிங்காய் மாகாணத்தில் உள்ள கோல்முட்டை திபெத்தில் உள்ள லாசாவுடன் இணைக்கிறது. சில பகுதிகள் நிரந்தர உறைபனி மற்றும் 16,000 அடி உயரத்தில் செல்கின்றன, இது உலகின் மிக உயரமான ரயில் பாதை என்ற அந்தஸ்தை வழங்குகிறது.

உலகளாவிய போக்கு லாபமற்ற பாதைகளை மூடுவதும் பல நிறுத்தங்களை நீக்குவதும் ஆகும். ரயில் போக்குவரத்தை குறைத்ததன் மூலம், போக்குவரத்து மற்ற முறைகளுக்கு நகரும் போது, ரயில் நிறுவனங்கள் பாதைகளை கைவிட்டன (அல்லது உள்ளூர் ரயில் நிறுவனங்களுக்கு விற்றன), அதிகப்படியான முனையங்கள் மற்றும் கிடங்கு திறனை அகற்றின, மேலும் சில சொத்துக்களை விற்றன. ரயில் வலையமைப்பின் பகுத்தறிவு (கட்டுப்பாட்டை நீக்குதல்) இப்போது பல நாடுகளில் நிறைவடைந்துள்ளது, எடுத்துக்காட்டாக அமெரிக்கா . ரயில் பணியாளர்களைக் குறைத்தல் (3-4 முதல் 2 வரை), அதிக நெகிழ்வான வேலை நேரம் மற்றும் கட்டுமானம் மற்றும் பராமரிப்புக்காக துணை ஒப்பந்தக்காரர்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இது குறிப்பிடத்தக்க தொழிலாளர் சேமிப்பைக் குறிக்கிறது. மின் திறன் மற்றும் இலகுவான உபகரணங்களுடன் கூடுதலாக , இரட்டை அடுக்கு கார்கள் கூடுதல் எரிபொருள் திறன் மற்றும் சுமார் 40% செலவுக் குறைப்புகளுடன் ரயில் போக்குவரத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளன. கொண்டு செல்லப்படும் பொருட்களின் சேவை மற்றும் வகையைப் பொறுத்து, ரயில் லாரியை விட 1.9 முதல் 5.5 வரை அதிக ஆற்றல் திறன் கொண்டதாக இருக்கும். ஒரு சுரக்கு வகையை ஏற்றிச் செல்லும் யூனிட் ரயில்கள் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் அளவிலான பொருளாதாரங்களையும் செயல்திறனையும் அனுமதிக்கின்றன, மேலும் இரட்டை அடுக்குகள் கொள்கலன் ஏற்றுமதிகளுக்கான ரயிலின் நன்மைகளை பெரிதும் ஊக்குவித்துள்ளன .

தட்டையான கார்களில் டிரெய்லர்கள் (TOFC) மற்றும் தட்டையான கார்களில் கொள்கலன்கள் (COFC) ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி சரக்கு போக்குவரத்தில் ஏற்படும் போக்குகள், இடைநிலை போக்குவரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதை அதிகரிக்கின்றன. இருப்பினும், TOFC சேவைகள் படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றன, மேலும் COFC இப்போது இடைநிலை ரயிலில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. ரயில் கான்வாய்களாக டிரக் டிரெய்லர்களை ஏற்றும் ரோட்ரெய்லர்கள் போன்ற சிறப்பு சேவைகளுக்கான சந்தை இன்னும் உள்ளது. அதன் பல்துறைத்திறன் காரணமாக, சரக்கு போக்குவரத்திற்கு கொள்கலன் மிகவும் விரும்பப்படுகிறது. ரயில் கார்களில் டிரெய்லர்களை ஏற்றுவது திறமையின்மைக்கு ஆளாகிறது, குறிப்பாக கொள்கலன்களை விட மிகக் குறைந்த சுமை காரணி காரணமாக. இரட்டை அடுக்கு ரயில் தொழில்நுட்பம் ரயில் போக்குவரத்து அமைப்புக்கு ஒரு பெரிய சவாலாகும், ஏனெனில் இது கூடுதல் முனைய செலவுகள் குறைந்த போக்குவரத்து செலவுகளால் ஈடுசெய்யப்படும் நீண்ட தூரங்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்த விஷயத்தில் வட அமெரிக்கா ஐரோப்பாவை விட குறிப்பிடத்தக்க நன்மையைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு முழு இரட்டை அடுக்கு அலகு ரயில் 400 முதல் 600 TEU (200 முதல் 300 கொள்கலன்கள்) வரை கொண்டு செல்ல முடியும் மற்றும் 10,000 அடி (சுமார் 3,000 மீட்டர்) நீளத்தைக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்காவில் சராசரி இடைநிலை ரயில் நீளம் சுமார் 6,500 அடி (சுமார் 2,000 மீட்டர்) ஆகும். ஐரோப்பிய ரயில்கள் பொதுவாக 750 மீட்டராக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் 80 TEU ஒற்றை அடுக்கப்பட்ட கொள்கலன்களை சுமந்து செல்ல முடியும், அதே நேரத்தில் சில ரயில் பிரிவுகள் 850 மீட்டர்களை இடமளிக்கும்.

மேலும், பெரும்பாலான இரயில் பாதைகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கட்டப்பட்டன, மேலும் இரட்டை அடுக்கு ரயில்களுக்கு மேல்நிலை அனுமதி போதுமானதாக இல்லை. சுரங்கப்பாதைகள் மற்றும் பாலங்களுக்கு இது குறிப்பாக உண்மை. அனுமதியை மேம்படுத்துவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முதலீடாக இருந்தாலும், பல ரயில் நிறுவனங்கள், குறிப்பாக வட அமெரிக்காவில், இரட்டை அடுக்கு திட்டங்களில் பெருமளவில் முதலீடு செய்துள்ளன. பொருளாதாரங்கள் மற்றும் இரட்டை அடுக்குத் திட்டத்தின் மேம்பட்ட திறன், முக்கிய நீண்ட தூர ரயில் பாதைகளில் அனுமதியை 5.33 மீட்டர் (17'6") இலிருந்து 8.1 மீட்டர் (20'6") ஆக உயர்த்துவதில் முதலீடுகளை நியாயப்படுத்தியுள்ளன. ஐரோப்பா இந்த செயல்பாட்டில் குறைவாகவே முன்னேறியுள்ளது, ஏனெனில் அதன் பெரும்பாலான ரயில் வசதிகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கட்டப்பட்டன. இதனால் பெரும்பாலான ஐரோப்பிய ரயில் பாதைகளில் இரட்டை அடுக்குத் தடங்களைப் பயன்படுத்துவதை அனுமதி தடை செய்கிறது. சீனாவில், இரட்டை அடுக்குத் தடங்கள் வளர்ச்சியில் உள்ளன, குறிப்பாக பெரிய கொள்கலன் துறைமுகங்கள் மற்றும்

உள்நாட்டு நகரங்களுக்கு இடையில், ஆனால் அவற்றின் பயன்பாடு குறைவாகவே உள்ளது. 75-கிமீ இரட்டை அடுக்கு நடைபாதையின் மற்றொரு முக்கிய உதாரணம் பனாமாவின் சமவெளியின் குறுக்கே உள்ளது, இது ஒரு போர்டேஜ் விருப்பமாக கால்வாய் செயல்பாடுகளை ஆதரிக்க அனுமதிக்கிறது.

அதிவேக ரயில் நெட்வொர்க்குகளின் தோற்றம் மற்றும் ரயில் வேகம் அதிகரிப்பு பயணிகள் போக்குவரத்தை கணிசமாக பாதித்தது, குறிப்பாக சீனா, ஐரோப்பா மற்றும் ஜப்பானில் (அதிவேக சரக்கு ரயில்கள் தற்போது பரிசீலிக்கப்படவில்லை). உதாரணமாக, பிரெஞ்சு TGV சுமார் 320 கிமீ/மணி செயல்பாட்டு வேகத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதிவேக பயணிகள் ரயில்களுக்கு சிறப்பு பாதைகள் தேவைப்படுகின்றன, ஆனால் தற்போதுள்ள பாதைகளை குறைந்த வேகத்தில் பயன்படுத்தலாம். இது பெரும்பாலும் வழக்கமான ரயில் நெட்வொர்க்கைப் பயன்படுத்தி அதிவேகத்தில் உருளும் ரயில் பயணிகள் போக்குவரத்திற்கும் சரக்கு போக்குவரத்திற்கும் இடையில் பிரிப்பை அனுமதித்தது. இதனால் பயணிகள் மற்றும் சரக்கு ரயில் நெட்வொர்க் இரண்டின் செயல்திறன் கணிசமாக மேம்படுத்தப்பட்டது. அதிவேக ரயில்கள் விரைவுபடுத்தவும் வேகத்தைக் குறைக்கவும் சிறிது நேரம் தேவைப்படுவதால், நிலையங்களுக்கு இடையிலான சராசரி தூரம் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது, குறைந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல மையங்களைத் தவிர்த்து வருகிறது. சராசரி தூரங்களுக்கு மேல், அவை விமான போக்குவரத்துடன் திறம்பட போட்டியிடுவதை நிரூபித்துள்ளன, நகரங்களுக்கு இடையேயான பயண நேரத்தை பாதியாகக் குறைக்கலாம் மற்றும் மாதிரி பங்கை பாதிக்கலாம். அதிவேக நடைபாதையை உருவாக்காமல் இருக்கும் பயணிகள் சேவைகளின் வேகத்தை மேம்படுத்துவது பிற உத்திகளில் அடங்கும். இதில் உபகரணங்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் நடைபாதையில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும். 120 கிமீ/மணிக்கு மேல் வேகத்தில் பயணிகள் ரயில் சேவையை வழங்குவதன் நன்மைகள், அதிக அடர்த்தி கொண்ட நகர்ப்புறங்களில் நகரங்களுக்கு இடையேயான சேவைகளின் தரம் மற்றும் செயல்திறனை கணிசமாக மேம்படுத்தும்.

சாலைகள்

போக்குவரத்தானது முதலில் குதிரை அல்லது காளையின் மூலம் மனிதர்களால் நடைபெற்றது. பின்னர் நாகரீக வளர்ச்சியின் காரணமாக படிப்படியாக உயர்ந்து, வாகனங்கள் மூலம் நடைபெறுகின்றது. சாலை போக்குவரத்து என்பது பயணிகள் அல்லது பொருட்கள் சாலையில் இடம்பெயர்த்தலைக் குறிக்கின்றது.

நவீன சாலைகள் :

நவீன சாலைகள் என்பது பொதுவாக கற்காரை அல்லது கான்கிரீட் மூலம் உருவாக்கப்படுகிறது. கான்கிரீட் சாலை மிகவும் திடமானதாக இருக்கும். எனவே இதனால் அதிகமான சுமைகளை தாங்க முடிகிறது. ஆனால், இந்த வகை சாலைகள் மிகவும்

விலையுயர்ந்ததாகவும், கவனமாக தயாரிக்கப்பட்ட துணை அடித்தளமும் தேவைப்படுவதால், முக்கியச் சாலைகள் மட்டுமே கான்கிரீட்டால் கட்டப்படுகின்றன. மேலும் மற்ற சாலைகள் கற்காரை மூலம் அமைக்கப்படுகின்றது.

சாலைப் போக்குவரத்து :

தமிழ்நாட்டில் ஏப்ரல் 1946ம் ஆண்டில் மாநில அரசால் தனியாக நெடுஞ்சாலைகள் துறை நிறுவப்பட்டது. இது அக்டோபர் 30 தேதி, 2008ம் ஆண்டு முதல் நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் சிறு துறைமுகங்கள் துறை என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இத்துறை தமிழ்நாட்டிலுள்ள தேசிய நெடுஞ்சாலைகள், மாநில நெடுஞ்சாலைகள், மற்றும் பிற முதன்மை மாவட்டச் சாலைகளை கட்டமைப்பதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் பொறுப்பேற்கிறது.

சாலைகட்டமைப்பு மற்றும் பராமரிப்புத் துறையில் ஏழு பிரிவுகள் இயங்குகின்றன :

அவை

☞ தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் பிரிவு

☞ கட்டமைப்பு மற்றும் பராமரிப்பு பிரிவு

☞ நாபார்டு மற்றும் ஊரகச் சாலைகள் பிரிவு

☞ திட்டப்பணி பிரிவு, மெட்ரோ பிரிவு

☞ தமிழ்நாடு சாலைத்துறை திட்டப்பணி பிரிவு

☞ புலனாய்வு மற்றும் வடிவமைப்புப் பிரிவு ஆகியவை ஆகும்.

தேசிய நெடுஞ்சாலைகள்

தமிழ்நாட்டில் இந்திய தேசிய நெடுஞ்சாலை ஆணையத்தால் அமைக்கப்பட்ட தேசிய நெடுஞ்சாலைகளை, மேம்படுத்துவதற்காகவும், பராமரிப்பதற்காகவும் புதுப்பிப்பதற்காகவும் நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் சிறு துறைமுகங்கள் துறையில் தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பிரிவு 1971ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள 25 தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில், 12 நெடுஞ்சாலைகள் தமிழ்நாட்டிற்குள்ளேயே அமைந்திருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள 25 தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் :

NH 4, NH 5, NH 7, NH 7A, NH 45, NH 45A, NH 45B, NH 45C, NH 46, NH 47, NH 47B, NH 49, NH 66, NH 67, NH 68, NH 205, NH 207, NH 208, NH 209, NH 210, NH 219, NH 220, NH 226, NH 227, NH 234 போன்றவை தமிழ் நாட்டில் உள்ள 25 தேசிய நெடுஞ்சாலைகளாகும்.

இந்தியாவின் தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் நடுவண் அரசின் தேசிய நெடுஞ்சாலைத் துறையால் பராமரிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சாலைகளில் பெரும்பாலானவை இரு வழிப்பாதைகள் ஆகும். இந்தியாவிலேயே மிக நீளமான தொலைவைக் கொண்ட தேசிய நெடுஞ்சாலையாக தேசிய நெடுஞ்சாலை எண் 7 (NH7) கருதப்படுகிறது. இதன் நீளம் 2369 கி.மீ., ஆகும். இது இந்தியாவின் வடக்கே உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள வாரணாசியில் ஆரம்பமாகி தெற்கே தமிழ்நாட்டில் உள்ள கன்னியாகுமரியுடன் இணைகிறது. மொத்தச் சாலைக் கட்டமைப்பில் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளின் பங்கு 2

சதவீதமாகும். ஆனால் அவை 40 சதவீத போக்குவரத்தை கையாளுகின்றன. **மாநில நெடுஞ்சாலைகள் :**

மாவட்ட தலைநகரங்களையும், முக்கிய நகரங்களையும் இணைப்பதற்காக கட்டமைக்கப்படும் சாலைகளும், மாநிலத்தின் உள்ளூர் அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள தேசிய நெடுஞ்சாலைகளுடன் இணைக்கும் சாலைகளும் மாநில நெடுஞ்சாலைகள் என அழைக்கப்படுகின்றது. கட்டமைப்பு மற்றும் பராமரிப்பு பிரிவு, சாலை கட்டமைப்பு, பராமரிப்புப் பணிகளுக்கு பொறுப்பேற்கிறது. இது மட்டுமல்லாமல் இப்பிரிவு முதன்மை மாவட்டச் சாலைகளுக்கும் (MDR), பிற மாவட்டச் சாலைகளுக்கும் (ODR) பொறுப்பேற்கிறது.

SH4, SH6, SH9, SH10, SH22, SH49, SH58, SH68, SH134, SH156 போன்றவை மாநில நெடுஞ்சாலைகள் ஆகும்.

பிற சாலைகள் :

இந்த வகைப்பாட்டில் முதன்மை மாவட்டச் சாலைகள், பிற மாவட்டச் சாலைகள் (ODR), ஊரக மற்றும் கரும்புச்சாலைகள், கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை, இராஜீவ் காந்தி சாலை / தகவல் தொழிற்நுட்ப விரைவுச்சாலை, எண்ணூர்-மணலி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் (EMRIP), சென்னைத் துறைமுகம் - மதுரவாயல் விரைவுச்சாலை மற்றும் வெளி வட்டச் சாலைத் திட்டம் போன்ற சிறப்புச் சாலைகள் உள்ளடங்கும். இந்தச் சாலைகள் ஒரு மாவட்டத்தினுள் உள்ள தயாரிப்பு மற்றும் சந்தைகளுக்கிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும் மாவட்டத் தலைநகரையும் வட்டத் தலைநகரங்களையும் இணைக்கின்றன. கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை தமிழ்நாடு சாலை மேம்பாட்டு நிறுவனத்தால் (TNRDC) கட்டப்பட்ட முதல் சாலை ஆகும். இது 2002-இல் போக்குவரத்திற்காக திறக்கப்பட்டது.

சாலை போக்குவரத்து பாதுகாப்பு:

சாலை போக்குவரத்து பாதுகாப்பு என்பது சாலையைப் பயன்படுத்தும் ஒரு நபர் பலியாவதையோ அல்லது கடுமையாக காயப்படுவதையோ தடுக்கும் முறைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகளை குறிப்பதாகும். பாதசாரிகள், மிதிவண்டி ஓட்டுநர்கள், மோட்டார் வாகன ஓட்டுநர்கள் மற்றும் அதன் பயணிகள் ஆகியோர் சாலையின் பயனாளர்கள் ஆவர். தற்கால பாதுகாப்பு உத்திகள் மனிதனால் தவறுகள் நடக்கக்கூடும் என்பதை மனதில் கொண்டு தீவிர காயம் மற்றும் மரணம் தரும் விபத்துக்களை தடுப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இன்றளவில், பாதுகாப்பான சாலை வடிவமைப்பு என்பது மோதல் புள்ளிகளாக (விபத்து நிகழக்கூடிய) கருதப்படும் இடங்களில் வாகன வேகம், விபத்து நடந்தால் பாதிக்கப்படும் சாலை பயனீட்டாளர்கள் கடுமையான காயங்கள் பெறாமலும், உயிரிழப்பு நேராமலும் அமையும்படி குறைவாக இருக்குமாறு உறுதி செய்யும் ஒரு சாலை சூழலை வழங்குவது ஆகும்.

கப்பல் போக்குவரத்து

1958 ஆம் ஆண்டு வணிகக் கப்பல் சட்டத்தின் பிரிவு 100 இல் திட்டமிடப்பட்ட குழுவின்ருடனான ஒப்பந்தத்தின் அச்சிடப்பட்ட படிவத்தில் தேவையற்ற பல விதிகள் விரிவாக உள்ளன. குழுவில் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஆங்கில-2 படிவத்தில் இந்திய வணிகக் கப்பல் சட்டம் 1923 (XXI of 1923) இன் பிரிவு 33(1) கூட உள்ளது, இருப்பினும் அந்தச் சட்டம் 1958 ஆம் ஆண்டிலேயே பாராளுமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டது! கப்பல் மற்றும் கடல்வழித் துறையுடன் விரிவான ஆலோசனைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. படிவத்தை எவ்வாறு சிறப்பாக நவீனமயமாக்குவது என்பதை ஆய்வு செய்வதற்காக மும்பையின் வணிகக் கடல்சார் துறையின் முதன்மை அதிகாரி கேப்டன் எம்.எம். சாகி தலைமையில் கப்பல் உரிமையாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் குழு அமைக்கப்பட்டது. அவர்களால் ஒரு அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்ட பிறகு, நவீன ஒப்பந்த வடிவத்தை உருவாக்குவதன் அவசியம் மற்றும் கடல்வழிப் பயணிகளை ஈடுபடுத்துவதற்கான நவீன நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவது குறித்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட கடற்படையினர் மற்றும் பிற தொழிற்சங்கங்களுடன் சில கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

2. பயன்படுத்தப்பட்ட படிவங்களிலிருந்து ரத்து செய்யப்பட்ட, மீண்டும் மீண்டும் அல்லது தேவையற்ற மற்றும் படிக்கப்படாத அச்சிடப்பட்ட விதிகளை நீக்க வேண்டிய அவசியம், கப்பல் போக்குவரத்து என்பது உலகளாவிய வணிகமாக இருந்து வருகிறது, எப்போதும் இருக்கும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, நவீன சர்வதேச நடைமுறைக்கு ஏற்ப கடற்படையினரை ஈடுபடுத்துவதற்கான ஒரு புதிய படிவத்தை வடிவமைக்க வழிவகுத்தது. திருத்தப்பட்ட படிவம் மற்றும் நடைமுறை அனைவருக்கும் நேரத்தை மிச்சப்படுத்த வேண்டும், மேலும் கப்பல் போக்குவரத்தில் உற்பத்தித்திறனுக்கு பங்களிக்க வேண்டும். தற்போதைய யுகம் மற்றும் காலங்களில், கப்பல் போக்குவரத்து மற்றும் துறைமுக நிர்வாகத்தில் செயல்திறன் மற்றும் புதுமையின் கவனம் துறைமுகங்களில் கப்பல்களின் திருப்புமுனை நேரத்தில் உள்ளது - நாளின் இருபத்தி நான்கு மணிநேரம், வாரத்தின் ஏழு நாட்கள், ஆண்டு முழுவதும். அதிக மதிப்புகளை தியாகம் செய்யாமல் கப்பல்களின் திருப்புமுனையை குறைக்க வழிவகுக்கும் நடைமுறையில் எந்தவொரு முன்னேற்றமும் தொழில்துறை மற்றும் மாலுமிகளுக்கு வரவேற்கத்தக்கது.

3. இந்தியாவில் நாங்கள் பயன்படுத்தும் ஒப்பந்தப் படிவங்கள் இப்போது 31 அச்சிடப்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவை ஒவ்வொரு ஒப்பந்த காலத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாலுமிக்கும் ஷிப்பிங் மாஸ்டரின் முன் கொண்டு வரப்படுகின்றன, மேலும் ஒவ்வொரு மாலுமியும் தனது அலுவலகத்தில் உள்ள ஷிப்பிங் மாஸ்டரின் முன் கையொப்பமிடப்படுகிறார்கள், அவர் கப்பலுக்கு அனுமதி வழங்குகிறார். இதன் அடிப்படையில் சுங்க அதிகாரி முறையே பிரிவு 106(4) மற்றும் பிரிவு 84(4) இன் கீழ் உள்நோக்கி மற்றும் வெளிப்புற அனுமதிக்கு துறைமுக அனுமதியை வழங்குகிறார். நாடு முழுவதும், மும்பை மற்றும் கொல்கத்தாவில் மட்டுமே முறையான ஷிப்பிங் மாஸ்டர்கள்

கிடைக்கின்றனர். சென்னையில் MS சட்டத்தின் பிரிவு 11(3) இன் கீழ் செயல்படும் ஒரு சீமேன் நல அதிகாரி தனது அலுவலகத்தில் ஷிப்பிங் மாஸ்டரின் பணியை மேற்கொள்கிறார். வேறு சில இடங்களில், ஒரு தொழில்நுட்ப நபரான - ஒரு கடல்சார் அல்லது பொறியியல் சர்வேயர் போன்ற - சார்ஜ் சர்வேயர்-இன்-சார்ஜ் அல்லது ஹார்பர் மாஸ்டர் இந்த நோக்கத்திற்காக ஷிப்பிங் மாஸ்டராக இரட்டிப்பாகிறார். இந்த வகையான ஷிப்பிங் மாஸ்டர் கூட கிடைக்காத பிற துறைமுகங்கள் உள்ளன.

4. இங்கிலாந்தில் தொழில் வளர்ந்த ஒரு காலத்தில், ஒருபுறம் கப்பல் உரிமையாளர்கள் மற்றும் முகவர்களால் கடற்படையினருக்கு எதிராக அட்டுழியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். மேலும், மறுபுறம், கடற்படையினர் முன்பணத்திற்காக ஒரே நேரத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கப்பல்களில் செல்வது போன்ற முறைகேடுகள் பரவலாக இருந்தன. கூலி வழங்கப்படவில்லை, சரியான உணவு மற்றும் உடைகள் வழங்கப்படவில்லை, மேலும் கடமைகள் கோரப்பட்டபடி நிறைவேற்றப்படவில்லை. பொதுவாக அப்போது பணியமர்த்தப்பட்ட கடற்படையினர் படித்தவர்களாகவோ அல்லது கல்வியறிவு பெற்றவர்களாகவோ இல்லை. எனவே சட்டங்கள் இயற்றப்படுவது அவசியமாக இருந்தது, மேலும் அரசாங்க பிரதிநிதியாக கப்பல் மாஸ்டர் முன்னிலையில் கடற்படையினரின் ஈடுபாடு செய்யப்படுவதை நடைமுறைகள் உறுதி செய்தன. இங்கிலாந்தில் இந்த பாதுகாப்பு இயற்கையாகவே இந்தியா உள்ளிட்ட அதன் காலனிகளுக்கு தொடர்புடைய சட்டங்களில் அனுப்பப்பட்டது. காலனிகளில் இதுபோன்ற அட்டுழியங்கள் மற்றும் முறைகேடுகள் மீண்டும் நிகழாமல் தடுக்க இது செய்யப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இந்தியாவில் கடற்படையினரிடையே இருந்த பொதுவான கல்வியறிவு அளவைக் கருத்தில் கொண்டு, அத்தகைய சட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளுக்கான தேவை இருந்தது.

5. பின்னர், இந்தியாவில் வேறு இடங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் உள்ள படிக்காத மற்றும் சில சமயங்களில் படிப்பறிவற்ற மாலுமிகளுக்கு ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியாது, எனவே அரசு அதிகாரி, அதாவது கப்பல் மேலாளர், அவர்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை அவர்களுக்கு விளக்குவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது, இதனால் உரிமையாளர்களும் முகவர்களும் ஊதியம் அல்லது பிற ஏற்பாடுகளில் அவர்களைச் சுரண்டக்கூடாது. ஆனால் இப்போது இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாலுமிகளும் படித்தவர்களாகவும், கல்வியறிவு பெற்றவர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்கள் மாலுமிகளின் உரிமைகள் ஆர்வத்துடன் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் சக்திவாய்ந்த மற்றும் பயனுள்ள மாலுமி தொழிற்சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். கப்பல் துறையில், துறை வாரியாக, மாலுமிகள் மற்றும் அவர்களின் முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளால் கூட்டு பேரம் பேசும் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும்போது, இந்த தொழிற்சங்கங்கள், கப்பல் உரிமையாளர்கள் மற்றும் கடல்சார் நிர்வாகம் ஆகியவற்றால் விதிவிலக்குகள்

கையாளப்படுகின்றன - நிச்சயமாக, மாலுமி ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் கையெழுத்திட கப்பல் மேலாளர் முன் சென்றிருந்தாலும்.

6. இங்கிலாந்தில், தற்போது அந்த நடைமுறை மாறி, கடற்படையினர் நேரடியாக சேர அனுமதிக்கும் முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கப்பல் போக்குவரத்து அதிகாரி முன் ஆஜராக வேண்டிய கட்டாயம் நீக்கப்பட்டுள்ளது.

7. கப்பல்கள் மிகவும் மூலதனம் தேவைப்படும் சொத்துக்கள், மேலும் உலகளவில், கப்பல் நிறுவனங்கள் மற்றும் துறைமுகங்கள் துறைமுகங்களில் திரும்பும் நேரத்தைக் குறைப்பதில் பெருமை கொள்கின்றன. கப்பலிலும் கப்பல் தளத்திலும் உள்ள அனைத்து உபகரணங்கள், கொள்கலன்கள் மற்றும் பேக்கிங் மற்றும் ஸ்டோவேஜ் திட்டங்களின் அனைத்து நடைமுறைகள், அதிகாரிகளுக்கான பயிற்சி மற்றும் மதிப்பீடுகள், சட்ட விதிகள் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் ஆகியவை கப்பல்கள் விரைவில் தொடங்கப்படுவதற்காக விரைவாக ஏற்றுதல் மற்றும் இறக்குதல் ஆகியவற்றின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தயாராகி வருகின்றன. உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கவும், நமது தேசிய கப்பல் போக்குவரத்தை உலகின் பிற பகுதிகளுடன் போட்டித்தன்மையுடன் மாற்றவும் கப்பலை துறைமுகத்தில் வைத்திருக்கும் எந்தவொரு காலாவதியான நடைமுறையும் மாற்றப்பட வேண்டும்.

8. கப்பல் மாஸ்டரின் முன் ஒப்பந்தப் பிரிவுகள் கையெழுத்திடும் நடைமுறை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியபோது, கப்பலில் உள்ள வேலை மற்றும் சேவை நிலைமைகள், கப்பலில் பணிபுரியும் நபர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் திறன் தொடர்பான சர்வதேச கடல்சார் அமைப்பு அல்லது சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் மரபுகள் எதுவும் இல்லை, சர்வதேச பாதுகாப்பு மேலாண்மை குறியீடு (ISM) இல்லை, பயிற்சி, சான்றிதழ் மற்றும் கண்காணிப்பு (STCW) தரநிலைகள் எதுவும் இல்லை. வெளிநாட்டு துறைமுகங்களில் இந்திய கப்பல்களில் ஏறும் கொடி மாநில ஆய்வு அல்லது துறைமுக மாநில கட்டுப்பாட்டு ஆய்வாளர் இல்லை, குறைபாடுகள் கண்டறியப்பட்டால் தடுத்து வைக்கப்படலாம். இப்போது இந்த கட்டாய விதிகள் அனைத்தும் உள்ளன, மேலும் அவை செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த முன்னேற்றங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, கப்பல் உரிமையாளர் மற்றும் மாலுமி ஏற்கனவே தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர், கப்பல் தடுத்து வைக்கப்படும் அச்சுறுத்தல் மற்றும் அபராதம் மற்றும் வணிக இழப்பு மூலம் பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டால். கப்பல் மற்றும் கடல் பயணத்தில் இந்த தொலைநோக்கு முன்னேற்றங்கள் காரணமாக, ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் கையெழுத்திட அல்லது கையெழுத்திட கப்பல் மாஸ்டரின் முன் மாலுமிகள் வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும், கப்பல் மாஸ்டரின் அலுவலகம் சனி, ஞாயிறு மற்றும் பிற அரசு விடுமுறை நாட்களில் மூடப்பட்டிருப்பதாலும், வாரத்தின் அனைத்து நாட்களிலும் கடல் பயணங்கள்

நடைபெறுவதாலும், கப்பல் மாஸ்டரின் முன் மாலுமிகள் ஆஜராக வேண்டும் என்ற வலியுறுத்தல் கப்பல் வணிகத்தைத் தடுக்கிறது.

9. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, இன்று படிவம் அதிக எண்ணிக்கையிலான பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும், நியமனக் கடிதம் அல்லது டிக்கெட் அல்லது உரிமத்தில் தொடர்புடைய சட்டம் அல்லது விதிகளின் விரிவான விதிகளை மீண்டும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது உலகளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. நியமனம் அல்லது டிக்கெட் அல்லது உரிமம் அவ்வப்போது செய்யப்படும் தொடர்புடைய சட்டம் மற்றும் விதிகள் மற்றும் விதிகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்போது ஒருவர் திருப்தி அடைந்தால், சட்டத்தின் அனைத்து விதிகளையும் மீண்டும் நியமனக் கடிதம் அல்லது டிக்கெட் அல்லது உரிமத்தில் மீண்டும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கப்பல் பணியாளர்களை நியமனம் செய்வது குறித்தும் அதே நடைமுறையை நாங்கள் பின்பற்ற விரும்புகிறோம். அதன்படி, ஒப்பந்தப் பிரிவுகளுக்கான திருத்தப்பட்ட படிவத்தில் குறைந்தபட்ச தேவையான நிபந்தனைகள் மட்டுமே அச்சிடப்படலாம். அதேபோல், கப்பல் உரிமையாளர்களுக்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கடற்படையினரின் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் இடையிலான கூட்டு பேரம் பேசும் துறை வாரியான ஒப்பந்தம் ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டவுடன், ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் அதன் எந்த விதிகளையும் உண்மையில் மீண்டும் உருவாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

10. வணிகக் கப்பல் சட்டத்தின் பிரிவு 133 இல் உள்ளபடி, தகராறில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்பினர் பதிவு புத்தகங்களை சமர்ப்பிக்கவும், அந்தத் தரப்பினர் எவரையும் நேரில் சந்தித்து ஆய்வு செய்யவும் ஷிப்பிங் மாஸ்டரின் அதிகாரம் தொந்தரவு செய்யப்படாமல் இருக்க வேண்டும். இந்தப் புதிய படிவம் மற்றும் நடைமுறை செயல்திறனை மேம்படுத்த வழிவகுக்கும் மற்றும் ஒப்பந்தப் பிரிவுகளிலிருந்து தேவையற்ற மற்றும் தேவையற்ற விதிகளை நீக்கும். ஒப்பந்தப் பிரிவுகள் தொடர்பான சர்ச்சையிலிருந்து எழும் எந்தவொரு தீர்ப்பையும் அமல்படுத்துவது, ஷிப்பிங் மாஸ்டரால் உருவாக்கப்பட்ட முதல் வகுப்பு நீதித்துறை மாஜிஸ்திரேட் அல்லது பெருநகர மாஜிஸ்திரேட்டால் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட முடியும் என்று வணிகக் கப்பல் சட்டம் கூறுகிறது, வணிகக் கப்பல் சட்டத்தின் பிரிவு 132(3) இல் இருந்து காணலாம், அதாவது எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஷிப்பிங் மாஸ்டருக்கு அவர் வழங்கிய தீர்ப்புகளை அமல்படுத்தும் அதிகாரம் இல்லை.

11. ஒரு காலத்தில், ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளில் கையெழுத்திடும் குழுவினரின் தகுதிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பத் திறனை ஷிப்பிங் மாஸ்டர் சரிபார்த்தார். நிலைமைகள் மாறிவிட்டன, மேலும் ISM குறியீடு மற்றும் IMO இன் STCW-95 மாநாட்டின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டு இந்தியாவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட குழுவினருக்கான சான்றிதழ் மற்றும் பயிற்சித் தேவைகள் இப்போது மிகவும் சிக்கலானவை, மேலும் வணிகக் கடல்சார் துறையின் சர்வேயர்கள் மற்றும் டிஜி ஷிப்பிங் மூலம், அதாவது வணிகக் கப்பல்களில் மிக மூத்த நிலையில்

பணியாற்றியவர்களால் நெருக்கமான பரிசோதனை தேவைப்படுகிறது. எனவே, ஷிப்பிங் மாஸ்டர் சான்றிதழ்கள் அல்லது திறனை ஆய்வு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை.

12. முன்னதாக, குறிப்பிட்ட பயணங்களுக்காக கப்பல்கள் பணியாளர்களை ஈடுபடுத்தும்போது, ஒப்பந்தங்களை நடத்துவதற்கு சட்டத்தில் சிறப்பு விதிகள் இருக்க வேண்டும், ஆனால் தற்போதைய சந்தை நடைமுறை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பணியாளர்களை ஈடுபடுத்துவதாகும், எனவே 1958 ஆம் ஆண்டு வணிகக் கப்பல் சட்டத்தின் பிரிவு 103 மற்றும் 104 இல் உள்ள விதிகளுக்குப் பதிலாக, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பணியாளர்களை ஈடுபடுத்துவதற்கான நடைமுறை அறிவிக்கப்படுகிறது.

13. கடலோடி தன்னிடம் ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் ஒரு அசல் நகலை வைத்திருப்பது அவசியமானது மற்றும் உதவிகரமானது. அதேபோல், கடற்படை வருங்கால வைப்பு நிதி ஆணையர் மற்றும் கடற்படை நல நிதி சங்கம் ஆகியவை தகவல்களை விரைவில் பெற வேண்டும். இந்த இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் நேரடியாக தகவலை அனுப்பும் பொறுப்பை முதலாளி/முதலாளியின் முகவர் மீது சுமத்துவதன் மூலம் இதை அடைய முடியும்.

14. கப்பல் போக்குவரத்து மற்றும் கடல் பயண நடைமுறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள பரிணாம வளர்ச்சியை கவனமாகக் கருத்தில் கொண்டு, கடற்படையினரின் கல்வியறிவு அதிகரிப்பு, கடற்படையினரின் தொழிற்சங்கங்களின் வலிமை மற்றும் இருப்பு, துறைமுகங்களில் கப்பல்கள் செலவிடும் உற்பத்தியற்ற நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டியதன் அவசியம், ஒரு சிறிய மற்றும் நவீன வடிவ ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், கப்பலிலும் தனிப்பட்ட கடற்படையினருடனும் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளின் அசல் நகலை வைத்திருக்க வேண்டும், மேலும் இந்திய கப்பல் போக்குவரத்து மற்றும் கடல் போக்குவரத்து சர்வதேச அளவில் போட்டித்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் புதுப்பித்த நிலையில் இருக்கவும் உதவும் வகையில், கப்பல் போக்குவரத்து இயக்குநர் ஜெனரல் மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்தின் செயலாளர், கப்பல் போக்குவரத்து அமைச்சகம், 1958 வணிகக் கப்பல் சட்டத்தின் பிரிவு 456 இன் பிரிவு (1) ஆல் மத்திய அரசுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, 1960 டிசம்பர் 17 ஆம் தேதி SO எண். 3144 இன் மூலம் இந்திய அரசு வெளியிட்ட அறிவிப்பைப் படித்து, மேற்கூறிய அதிகாரத்தை தனக்கு ஒப்படைத்து, கப்பல் போக்குவரத்து மாஸ்டர் அல்லது இந்திய தூதரக அதிகாரி முன்னிலையில் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளில் கையொப்பமிட அல்லது கையொப்பமிட வேண்டிய தேவையிலிருந்து கடற்படையினரை விலக்கு அளிக்க இதன் மூலம் மகிழ்ச்சியடைகிறார். வணிகக் கப்பல் சட்டம், 1958 இன் பிரிவுகள் 84, 103, 104, 106, 116, 118, 128 மற்றும் 130 மற்றும் ஒப்பந்தப் பிரிவுகள் தொடர்பான பிற தொடர்புடைய பிரிவுகள் மற்றும் விதிகளிலிருந்து அவர்களுக்கு விலக்கு அளிப்பதில் அவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார். மேலும், இந்த உத்தரவில் இணைக்கப்பட்டுள்ள திருத்தப்பட்ட

படிவத்தையும் பரிந்துரைக்கிறார். மேலும், ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் கையொப்பமிடுவதற்கு /முடக்குவதற்கு பின்வரும் திருத்தப்பட்ட நடைமுறையை அறிவிக்கிறார்:

- a. ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் ஐந்து அசல் பிரதிகள் (சரக்குப் பட்டியல்களின் ஒப்புமையின் அடிப்படையில்) இந்த உத்தரவில் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தில் ஆரம்பத்தில் முதலாளி/முதலாளியின் முகவருக்கும் கடலோரத்தில் உள்ள கடலோடிக்கும் இடையே கையொப்பமிடப்படலாம். இந்த கையொப்பமிடுதல் கப்பல் மாஸ்டரின் முன்னிலையில் அல்ல, முதலாளி/முதலாளியின் முகவரின் அலுவலகத்தில் செய்யப்படும். கடலோடி முதல் மூன்று கையொப்பமிடப்பட்ட அசல் பிரதிகளுடன் கப்பலில் அறிக்கை செய்ய வேண்டும், இது கப்பலில் உள்ள மாஸ்டரும் கடலோடியும் கையொப்பமிடும். இதற்குப் பிறகு, 1வது மற்றும் 3வது அசல் பிரதிகள் கடலோடியின் காவலில் இருக்கும், அதே நேரத்தில் 2வது அசல் நகல் கடலோடியின் வசம் இருக்கும்.
- b. முதல் மூன்று அசல் பிரதிகள் கப்பலில் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பிறகு, முதலாளி/முதலாளியின் முகவரிடம் இரண்டு அசல் பிரதிகள் இருக்கும். 4வது மற்றும் 5வது அசல் பிரதிகளில் கப்பலில் உள்ள மாஸ்டர் அல்லது மாலுமியின் கையொப்பங்கள் இருக்காது. 4வது அசல் பிரதி முதலாளி/முதலாளியின் முகவரால் தக்கவைக்கப்படும். கடைசி, அதாவது 5வது அசல் பிரதி, முதலாளி/முதலாளியின் முகவரால் சம்பந்தப்பட்ட கப்பல் மாஸ்டருக்கு பதிவு செய்வதற்காக விரைவில் அனுப்பப்படும், எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், சனி, ஞாயிறு மற்றும் விடுமுறை நாட்களைத் தவிர்த்து, இந்தியாவில் உள்ள முதலாளி/முதலாளியின் முகவர் அலுவலகத்தில் கடல் பயணி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட 48 மணி நேரத்திற்குள் அனுப்பப்படும். இது கப்பல் மாஸ்டருக்கு தற்போதுள்ள பணியாளர்கள் பற்றிய விவரங்களைப் பெற உதவுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட கப்பல் மாஸ்டர், ஒப்பந்தப் பணி நடைபெறும் இடம் அல்லது நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலகத்தில் உள்ளவர் அல்லது அதற்கு அருகில் இருப்பார்.
- c. கப்பலில் பணி முடிந்ததும், கப்பலில் உள்ள ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் மூன்று அசல் நகல்களும் கப்பலின் மாஸ்டர் மற்றும் மாலுமியால் கையொப்பமிடப்படும். அதன் பிறகு, முதல் அசல் நகல் கப்பலில் பதிவாக தக்கவைக்கப்படும். ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் 2வது மற்றும் 3வது அசல் பிரதிகள் மாலுமியால் கரைக்கு கொண்டு செல்லப்படும். ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் 2வது அசல் நகல் மாலுமியால் தக்கவைக்கப்படும். ஒரு அசல் நகல் மாலுமியிடம் இல்லாத முந்தைய சூழ்நிலையில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றமாக இருக்கும். 3வது அசல் நகல் மாலுமியால் முதலாளி/முதலாளியின் முகவரின் கரை அலுவலகத்திற்கு ஒப்படைக்கப்படும், அங்கு மாலுமிகளின் அனைத்து நிலுவைத் தொகைகளும் தீர்க்கப்படும், ஏற்கனவே

முடிக்கப்படாவிட்டால், ஒப்பந்தப் பிரிவுகள் முடிக்கப்படும். 3வது அசல் நகல் முதலாளி/முகவரால் சம்பந்தப்பட்ட கப்பல் போக்குவரத்துத் துறைக்கு பதிவுக்காக அனுப்பப்படும். ஒவ்வொரு மாலுமியின் விஷயத்திலும், 5வது அசல் மற்றும் முடிக்கப்பட்ட 3வது அசல் பிரதிகள் ஒரே கப்பல் போக்குவரத்து மேலாளருக்கு அனுப்பப்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

- d. முடிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் மூன்று நகல்களை (மூன்றாவது அசல் நகல்) எடுத்துக்கொள்வோம்: ஒன்று, மும்பையில் உள்ள கடற்படையினரின் வருங்கால வைப்பு நிதி அமைப்புக்கு (SPFO) அனுப்பப்படும், இரண்டாவது மும்பையில் உள்ள கடற்படையினரின் நல நிதி சங்கத்திற்கு (SWFS) அனுப்பப்படும். இந்த இரண்டு நகல்களையும் முதலாளி/முதலாளியின் முகவர் நேரடியாக அனுப்ப வேண்டும். முதலாளி இந்தத் தகவலை நேரடியாக SPFO க்கு அனுப்புவதன் மூலம், தகவலை சரியான நேரத்தில் சமர்ப்பிப்பதையும் வருங்கால வைப்பு நிதி பணத்தை டெபாசிட் செய்வதையும் உறுதி செய்வதே நன்மையாக இருக்கும், இதனால் தாமதம் மற்றும் அபராதம் தவிர்க்கப்படும். மூன்றாவது நகல் முதலாளி/முதலாளியின் முகவரின் அலுவலகத்தில் தக்கவைக்கப்படலாம்.
- e. ஒப்பந்தப் பிரிவுகளைத் திறப்பதற்கு அவ்வப்போது கப்பல் போக்குவரத்து இயக்குநர் ஜெனரல் ஷிப்பிங் அவர்களால் நிர்ணயிக்கப்படும் கட்டணங்கள், ஒவ்வொரு முறையும் சம்பந்தப்பட்ட கப்பல் போக்குவரத்து மேலாளருக்கு உடனடியாக அனுப்பப்படலாம், அதே நேரத்தில் ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் 5வது நகலை ஆரம்பத்தில், அதாவது கையொப்பமிடும் நேரத்தில் அனுப்பலாம்.
- f. சம்பந்தப்பட்ட கப்பல் போக்குவரத்து மேலாளர், பணி தொடங்கும் போது 5வது பிரதியையும், முடிவில் 3வது பிரதியையும் பெற்று கையொப்பமிடுவார், மேலும் அவற்றைப் பதிவு செய்வதற்கும், தகராறுகள் ஏற்பட்டால் குறிப்புக்காகவும் வைத்திருப்பார்.
- g. MS சட்டம், 1958 இன் பிரிவு 216 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, தொடர்புடைய காலத்திற்கான கப்பலின் அதிகாரப்பூர்வ பதிவு புத்தகம், தொடர்புடைய காலம் முடிந்த 30 நாட்களுக்குள் துறைமுகப் பதிவேட்டின் கப்பல் போக்குவரத்து மேலாளருக்கு வழங்கப்படலாம்.
- h. ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் 3வது நகலைப் பெற்றவுடன், கப்பல் போக்குவரத்து மேலாளர் ஒரு பதிவேட்டில் விவரங்களைப் பதிவு செய்வார், அதாவது மாலுமியின் பெயர், மாலுமிகளை ஈடுபடுத்தும் நிறுவனத்தின் பெயர், கப்பலின் பெயர், ஒப்பந்தப் பிரிவுகளைத் திறக்கும் தேதி, ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் முடிவு தேதி மற்றும் மாலுமியின் CDC எண்.

- i. ஒப்பந்தப் பிரிவுகளின் அனைத்து விதிமுறைகளும் நிபந்தனைகளும் அனைத்து இந்தியக் கொடிக் கப்பல்களைப் பொறுத்தவரை 1958 ஆம் ஆண்டு எம்எஸ் சட்டத்தின் பிரிவு 101 இன் படி இருக்கும். மேலும், ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் சேர்க்கப்படக்கூடிய வேறு எந்த விதிகளும், 1949 ஆம் ஆண்டு ஒழுங்கமைத்தல் மற்றும் கூட்டு பேரம் பேசும் உரிமை மாநாட்டின் (ILO மாநாடு 98) பிரிவு 4 இன் படி இருக்கும்.
- j. கப்பல் உரிமையாளர்/அங்கீகரிக்கப்பட்ட முகவர், இந்த உத்தரவின் மூலம் கப்பல் போக்குவரத்துத் துறையின் இயக்குநர் ஜெனரலால் விலக்கு அளிக்கப்படாத, திறன் சான்றிதழ், CDC, STCW மாநாடு, இந்திய தேசிய கடற்படை தரவுத்தளம் (INDoS), பாதுகாப்பான மானிங் மற்றும் பிற சட்டத் தேவைகளுக்கு முழுமையாக இணங்குவதை உறுதி செய்வார்.
- k. கூட்டுப் பேர ஒப்பந்தத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட காலத்திற்குப் பொருட்கள் இருக்கும். காலம் முடிந்ததும், மாஸ்டர் குழுவினரை கையொப்பமிட்டு, ஊதியக் கணக்கை வெளியிட்டு, குழு உறுப்பினர்களுக்கான ஊதியத்தை தீர்த்து வைப்பார். இருப்பினும், இது சாத்தியமில்லாத சந்தர்ப்பங்களில், மாலுமி ஊதியக் கணக்கையும் ஒப்பந்தக் கட்டுரைகளின் 3வது அசல் நகலையும் முதலாளி/முதலாளியின் முகவரின் கரையோர அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு சென்று ஊதியத்தைத் தீர்த்து வைப்பார். ஒவ்வொரு கப்பலின் மாஸ்டர், உரிமையாளர் அல்லது முகவரும் இது தொடர்பாக எம்எஸ் சட்டத்தின் பிரிவு 129 இன் விதிகளை கண்டிப்பாகப் பின்பற்ற வேண்டும்.
- l. ஒவ்வொரு மாலுமியும் தனித்தனி ஒப்பந்தப் பிரிவுகளில் கையெழுத்திடுவதால், இனிமேல் Eng-2 படிவத்திற்கான தேவை இருக்காது. இந்தக் காலகட்டம் இந்தியாவில் கரையில் இருக்கும் முதலாளி/முதலாளியின் முகவரின் அலுவலகத்தில் தொடங்கி, மாலுமி கையொப்பமிட்டு இந்தியாவில் இறுதித் தீர்வு காணும் போது முடிவடையும்.
- m. இனிமேல் CDC களில் மாஸ்டர்கள் செய்த உள்ளீடுகளை கப்பல் மாஸ்டர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனெனில் இப்போது சேவைப் பதிவு ஏற்கனவே முதலாளி/முதலாளியின் முகவரால் கடற்படையினரின் வசம் உள்ள ஒப்பந்தப் பொருட்களில் உள்ளிடப்பட்டுள்ளது.

சைவிலியன் விமான சேவை

1. சேவை தரத்தை தீர்மானிக்கும் ஆரம்பமான கருத்துகள்

- விமான நிலைய சேவைகள், விமான நிலைய வளாகத்தின் அமைப்பு, அணுகல் வசதிகள் (Ashford, 1988; Omar & Khan, 1988), மற்றும் உடல் சூழல் (Tsai et al., 2011) ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகின்றன.
- ஒவ்வொரு விமான நிலையமும் பயணிகளையும் விமான நிறுவனங்களையும் ஈர்க்க தரமான சேவைகளை வழங்க வேண்டும் (Barrett, 2000).

- இது வாடிக்கையாளர் திருப்தி அளவீடுகள் மற்றும் செயல்திறனுக்கான பராமரிப்பு முயற்சிகளை ஏற்படுத்தும் (Bogicevic et al., 2013; Francis et al., 2003).

2. தரமான சேவையை அடையாளம் காணும் முயற்சிகள்

- மேம்படுத்த வேண்டிய அம்சங்களை துல்லியமாகக் கண்டறிந்து, அதன் அடிப்படையில் செயற்பாட்டு உத்திகளை செயல்படுத்த வேண்டும் (Lin et al., 2009).
- **யே மற்றும் குவோ (2003)** தைவானில் பயணிகளால் அனுபவிக்கப்படும் சேவையின் தரம் குறித்து ஒரு குறியீடு உருவாக்கினர்.
- **Lube et al. (2011)** விமான நிலையங்களின் முக்கிய குறிகாட்டிகள் பயணிகளின் நேரடி கருத்துகளிலிருந்து பெறப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர்.

3. பயணிகள் திருப்தியைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய காரணிகள்

- **Gkritza et al. (2006)** பாதுகாப்பு பரிசோதனை பகுதிகள் முக்கியம் என்பதைக் கூறினர்.
- **Fodness & Murray (2007)** சேவைக் காட்சி, பணியாளர்களின் நடத்தை, மற்றும் உணவகங்கள்/கடைகள் ஆகிய மூன்று பரிமாணங்களை முன்மொழிந்தனர்.
- **Correia et al. (2008)** நடைபயிற்சி தூரம், தகவல் பலகைகள் மற்றும் காத்திருப்புத் தளங்களைப் பற்றிய கட்டமைப்பு அம்சங்களை ஆய்வு செய்தனர்.

4. சர்வதேச விமான நிலையங்களில் சேவை தர ஆய்வுகள்

- **Liou et al. (2011)** தைவானில் உள்ள விமான நிலையங்களின் தரத்தில் சுங்கம், குடியேற்றம் மற்றும் பாதுகாப்பு முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன என்று கண்டறிந்தனர்.
- **Han et al. (2012)** பயணிகளின் விமான ஓய்வறை அனுபவத்தில் வளிமண்டலம், உணவு, பணியாளர் சேவை, வசதிகள் ஆகியவை முக்கியம் எனத் தெரிவித்தனர்.
- **Jen et al. (2013)** ஷாப்பிங், சின்னங்கள், கலைப்பொருட்கள் போன்ற இயற்பியல் சூழலை மதிப்பீட்டில் இணைத்தனர்.

5. பரிமாணங்கள் அடிப்படையிலான மாதிரிகள்

- **George et al. (2013)** உருவாக்கிய மாதிரியில் 74 குறிகாட்டிகள், 11 பரிமாணங்கள்: உடல் அமைப்பு, அழகியல், ஊழியர்கள், உணவகங்கள், ஷாப்பிங், போக்குவரத்து ஆதரவு, தகவல் பரவல், பாதுகாப்பு, சாமான்கள், வணிகம், கூடுதல் வசதிகள்.
- **Becerra & Gomes (2015, 2016, 2019)** பிரேசிலில் 7 பரிமாணங்கள்: செக்-இன், பாதுகாப்பு, வசதி, சூழல், அடிப்படை வசதிகள், இயக்கம் மற்றும் விலை.
- **Jiang & Zhang (2016)** மெல்போர்ன் விமான நிலையத்தில்: அத்தியாவசிய சேவைகள், மகிழ்ச்சிக்கான சேவைகள், குழந்தை வசதிகள்.
- **Pandey (2016)** தாய்லாந்தில் 7 பரிமாணங்கள்: அணுகல், செக்-இன், பாதுகாப்பு, வழிகாட்டி, வசதிகள், சூழல், வருகை சேவைகள்.

முன்னர் மேற்கோளிட்டுள்ள ஆய்வுகளின்படி, பெரும்பாலான ஆராய்ச்சிகள் பயணிகளின் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் சேவை தரத்தைக் கணித்துள்ளன. ஆனால் பயணிகளின் எதிர்பார்ப்புகளை அளவிடும் ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. உண்மையான பயணிகளின் தேவைகளை புரிந்து கொள்ள, எதிர்பார்ப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சேவை தர மாதிரிகள் மிகவும் பயனுள்ளவையாக உள்ளன. இவை தர மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் திறன் வாய்ந்தவை. விமான நிலைய சேவைகள் பல்வேறு பரிமாணங்களில் சிக்கலான பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதாலும், அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் பகுப்பாய்வு செய்வது சாத்தியமற்றதாகவும் இருக்கிறது. எனவே, முன்னர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் அடையாளம் காணப்பட்ட முக்கியமான சேவை சங்கிலி மாதிரியை நாம் இங்கு அடிப்படையாகக் கொள்கிறோம். முக்கியமாக, Lee & Yu (2018) மற்றும் Pandey (2016) ஆகியோரின் ஆய்வுகளைக் கொண்டு பின்வரும் ஏழு பரிமாணங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன:

1. அணுகல் (Accessibility):

விமான நிலையம் சென்றடையும் வசதி மற்றும் அங்கிருந்து செல்லும் வசதி (தனியார் வாகனம், பொது போக்குவரத்து, டாக்ஸிகள்), போதுமான வாகன நிறுத்தங்கள் மற்றும் சாமான்கள் எடுத்துச்செல்லும் வசதிகள் (தள்ளுவண்டி, நகரும் நடைபாதை போன்றவை) அடங்கும்.

2. பாதுகாப்பு (Security):

பாதுகாப்பு ஊழியர்களின் மனப்பான்மை, பாதுகாப்பு சோதனைச் செயல்முறை, பயணிகள் அனுபவிக்கும் நம்பிக்கை மற்றும் பாதுகாப்பு உணர்வுகள், காத்திருப்பு நேரம் ஆகியவை இக்காரணிக்குள் வருகின்றன.

3. செக்-இன் (Check-in):

பாஸ்போர்ட் மதிப்பாய்வின் செயல்திறன், காத்திருப்பு நேரம் மற்றும் சேவை ஊழியர்களின் நடத்தை, தகுதியான சேவை எனப்படும் அடிப்படை செயல்திறன் அம்சங்களை உள்ளடக்கியது.

4. விமான நிலைய வசதிகள் (Facilities):

பயணிகள் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் வைஃபை, வங்கிகள், ஏடிஎம்கள், வணிக ஓய்வறைகள், உணவகங்கள், ஷாப்பிங் மையங்கள் போன்றவை அடங்கும்.

5. வழிக்கண்டறிதல் (Wayfinding):

சின்னங்கள், திசை குறிக்கோள்கள், வரைபடங்கள், பயணிகளுக்கு தேவையான தகவல்களை சீராக வழிநடத்தும் அமைப்புகள் மற்றும் தூர மதிப்பீடுகள் இதில் அடங்கும்.

6. விமான நிலைய சூழல் (Environment):

சுத்தம், தூய்மை, நவீனத்துவம், காத்திருப்பு பகுதிகளில் இருக்கை வசதி, கழிப்பறை வசதிகள், காட்சிப்பொருட்கள், தோற்றம், பார்க்கிங் அமைப்புகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டது.

7. வருகை சேவைகள் (Arrival Services):

பாஸ்போர்ட் சோதனை, சுங்க சோதனை, சாமான்கள் விநியோகம் போன்ற வருகை தொடர்பான சேவைகளின் செயல்திறன்.

அஞ்சல்

இந்திய அஞ்சல் சேவை 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலானது. பாரம்பரியமான பழமையான அஞ்சல் சேவைகள் முதல் மின் வணிகம் மற்றும் வங்கி சேவைகள் வரை சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் இந்தியாவை உலகின் மிகப்பெரிய அஞ்சல் வலையமைப்பாக மாற்றுவதற்கு இந்திய அஞ்சல் துறை பொறுப்பாகும். உதாரணமாக, பல்வேறு வணிக சாராத சேவைகள், MGNREGA ஊதியங்கள் மற்றும் முதியோர் ஓய்வூதிய வழங்கல் போன்றவையும் இந்திய அஞ்சல் சேவையில் வழங்கப்படுகின்றன.

சரியான நேரத்தில் அஞ்சல் விநியோகம் முதல் வைப்புத்தொகையை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் படிவ விற்பனை, பில் வசூல் போன்ற சில்லறை சேவைகளை வழங்குவது வரை, நாடு முழுவதும் அனைத்து வகையான சேவைகளும் வெற்றிகரமாக வழங்கப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டுரை இந்திய அஞ்சல் சேவை பற்றிய சில சுவாரஸ்யமான உண்மைகளை ஆழமாக ஆராயும்.

இந்திய அஞ்சல் சேவையின் வரலாறு

உலக அஞ்சல் தினம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அக்டோபர் 9 ஆம் தேதி கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த நாளைக் கடைப்பிடிப்பதன் ஒரே நோக்கம் அஞ்சல் சேவைகளின் செயல்பாடுகளையும் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகும். இந்திய அஞ்சல் சேவை வரலாற்றில், மஞ்சள் உறையுடன் 10 பைசா அஞ்சல் அட்டைகள், பண ஆணைகள், வீரர்கள் தங்கள் மனைவிகள் மற்றும் குழந்தைகளிடமிருந்து கடிதங்களைப் பெறுவது, அவர்களின் முகத்தில் புன்னகையை வரவழைத்தது, இறுதியாக தந்திகள் பற்றிய கதைகள் உள்ளன. இந்த நினைவுகள் அனைத்தையும் நாம் இன்னும் விரும்புகிறோம். மக்கள் இந்திய அஞ்சல் சேவையின் வரலாற்றை மனதில் கொண்டு அதில் பணியாற்ற முடிவு செய்கிறார்கள்.

நாடு முழுவதும் உள்ள 1,64,987 அஞ்சல் நிலையங்களில் (தலைமை அஞ்சல் நிலையங்கள், துணை அஞ்சல் நிலையங்கள் மற்றும் கிளை அஞ்சல் நிலையங்கள் அனைத்தும் சேர்ந்தது) 7,58,00,677 சேமிப்பு கணக்குகள் உள்ளன.

சேமிப்பு கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கு தானியங்கி பணம் வழங்கும் இயந்திர பயன்பாட்டை பெறும் வசதி, காசோலை புத்தகம் வழங்குதல், இணைய வங்கிச் சேவை, மொபைல் வங்கிச் சேவை, பல்வேறு வகையான குறுஞ்செய்திகள் மூலம் விழிப்புணர்வு, இருப்பு மற்றும் கணக்கு அறிக்கையைப் பார்ப்பதற்கான இ-பாஸ்புக், வங்கிக்

கணக்கிலிருந்து அஞ்சலக கணக்குகளுக்கு பணப்பரிமாற்றம் செய்யும் வசதி மற்றும் தேசிய மின்னணு நிதி பரிமாற்றம் ஆகியவற்றைப் பெறலாம். வங்கிக் கணக்குகளில் வட்டி மற்றும் முதிர்வுத் தொகையை வரவு வைக்க மின்னணு தீர்வு சேவைகள் இசிஎஸ் வசதி, ஐவிஆர்எஸ் வசதி ஆகியவற்றையும் பெற முடியும்.

இடதுசாரி தீவிரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் 2017-18-ம் ஆண்டு முதல் 2021-22-ம் ஆண்டு வரை திறக்கப்பட்ட 4903 அஞ்சல் நிலையங்கள் மற்றும் நிதி உள்ளடக்கத்திற்காக 5 கி.மீ தூரத்திற்குள் வங்கி சேவை இல்லாத கிராமங்களை உள்ளடக்கிய 2023-24-ம் ஆண்டில் திறக்கப்பட்ட 5,746 புதிய அஞ்சல் நிலையங்கள் உட்பட நாட்டின் அனைத்து கிராமங்களையும் உள்ளடக்கிய கிராமப்புறங்களில் 1,49,164 அஞ்சல் நிலையங்கள் (தலைமை அஞ்சல் நிலையங்கள், துணை அஞ்சல் நிலையங்கள் மற்றும் கிளை அஞ்சல் நிலையங்கள்) உள்ளன.

தகவல் தொழில்நுட்ப நவீனமயமாக்கல் திட்டத்தின் கீழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்து அஞ்சல் அலுவலகங்களும் கணினிமயமாக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டின் கிராமப்புறங்களில் செயல்படும் கிளை அஞ்சலகங்களுக்கு ஆன்லைன் தபால், நிதி மற்றும் காப்பீட்டு பரிவர்த்தனைகளை மேற்கொள்வதற்காக மொபைல் சாதனங்கள், பயோமெட்ரிக் சாதனங்கள் மற்றும் தெர்மல் பிரிண்டர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மக்களவையில் இன்று கேள்வி ஒன்றுக்கு எழுத்து மூலம் அளித்த பதிலில் தொலைத்தொடர்பு மற்றும் ஊரக வளர்ச்சித்துறை இணையமைச்சர் டாக்டர். பெம்மசானி சந்திரசேகர் இத்தகவலை தெரிவித்தார்.

தொலைபேசி தொழில்நுட்பம்

1960களின் (அனலாக்) தொலைபேசி அமைப்பு SCADA அமைப்புகளுக்கு எந்த மதிப்பையும் வழங்கவில்லை . (இன்று, சேவையின் ஒரு பகுதியாக அழைப்பு பகிர்ந்தல், குரல் அஞ்சல், அழைப்பாளர் ஐடி போன்றவை எங்களிடம் உள்ளன.) தொலைபேசி நிறுவனம் ஒரு நியாயமான நம்பகமான, ஓரளவு சத்தம் நிறைந்த, குறைந்த அலைவரிசை (குரல்-தர) சேனலை வழங்கியது, இதன் மூலம் சராசரி மனித குரலின் அதிர்வெண் வரம்பில் மின்னணு சமிக்கைகளை கடத்த முடியும். அந்த சமிக்கைகளை அவர்கள் வழங்கிய தொலைபேசி கைபேசி (மற்றும் பேசுவதன் மூலம்) அல்லது மோடம் போன்ற வேறு சில மின்னணு சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி உருவாக்க முடியும். ஒரு இணைப்பை நிறுவுதல் (டயல் செய்தல்), ஒரு இணைப்பைப் பராமரித்தல், ஒரு சமிக்கை பொறிமுறை மற்றும் குறியீட்டுத் தொகுப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பது, பிழைகளைக் கண்டறிந்து சரிசெய்தல், தரவு ஓட்டத்தை நிர்வகித்தல் மற்றும் வேகப்படுத்துதல் மற்றும் இணைப்பை நிறுத்துதல் ஆகியவை அனைத்தும் விரும்பியவர்களின் பொறுப்பாகக் கருதப்பட்டன.தொலைபேசி அமைப்பைப் பயன்படுத்த. பெரும்பாலான நுகர்வோருக்கு, ஒரு தொலைபேசி எண்ணை டயல் செய்து யாராவது பதிலளிப்பதற்காகக் காத்திருப்பதன் மூலம் அழைப்பை நிறுவுவது தொடங்கியது.

டயல் செய்யும் செயல்முறை ஆச்சரியப்படத்தக்க அளவு நேரத்தை எடுக்கும், மேலும் பல்ஸ் டயல் பயன்படுத்தப்படும்போது இது இன்னும் அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும். ஒரு RTU ஐ அடைய ஒரு தொலைபேசி எண்ணை டயல் செய்வது (பின்னர் அதை மீண்டும் மீண்டும் செய்வது) எனவே SCADA அமைப்புக்கு திறமையற்றது .

ஒரு SCADA அமைப்புக்கு அதன் பல்வேறு RTU-க்களுக்கு ஒரு பிரத்யேக தொலைபேசி இணைப்பு தேவை. தொலைபேசி நிறுவனம் SCADA அமைப்பு உரிமையாளர்களுக்கு தனியார் குத்தகை இணைப்புகளை வழங்குவதன் மூலம் இடமளித்தது . இவை ஒரே மாதிரியான தோற்றத்தைக் கொண்ட தொலைபேசி சுற்று இணைப்புகள் மற்றும் ஒரு எண்ணை டயல் செய்து பதிலளித்தது போல் செயல்பட்டன, ஆனால் இடைப்பட்ட இணைப்புகளில் எதையும் துண்டிக்கவோ அல்லது உடைக்கவோ முடியாத வகையில் சுற்று பூட்டப்பட்டது. பழைய எலக்ட்ரோமெக்கானிக்கல் தொலைபேசி மாறுதல் உபகரணங்களுடன், பல்வேறு சுவிட்சுகளுக்குச் சென்று இணைப்புகளில் உண்மையான கிளிப்களை கைமுறையாக வைப்பதன் மூலம் அவை இயந்திரத்தனமாக இணைக்கப்படும் வகையில் இது செயல்படுத்தப்பட்டது. தொலைபேசி நிறுவனம் SCADA ஹோஸ்டுக்கும் RTU-க்கும் இடையில் ஒரு உலோக சுற்று வழங்கி வந்தது; குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட இணைப்பு என்பது ஒரு குரல்-தர சுற்று ஆகும், இது கம்பிகளின் தொகுப்பை மட்டுமல்லாமல், சிக்னலை அதிகரிக்க வழியில் பெருக்கிகள் மற்றும் இணைப்பு மின்மாற்றிகளைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த குத்தகைக்கு விடப்பட்ட சுற்றுகள் - மற்றும் பொதுவாக தொலைபேசி அமைப்பு - 1960 களில் (மற்றும் 1970 கள் வரை) அனலாக் ஆகும். இதன் பொருள், குத்தகைக்கு விடப்பட்ட சுற்றுடன் எந்த இடத்திலும் ஒரு தொலைபேசி மோடம் (அல்லது ஒரு கைபேசி கூட) தொலைபேசி இணைப்புடன் இணைக்கப்படலாம் மற்றும் SCADA-RTU செய்திகளை முன்னும் பின்னுமாகச் செல்லும் (அல்லது சில தவறான செய்திகளை கூட செலுத்தலாம்) விட்டுச்செல்லும். இன்றும் கூட, பல SCADA அமைப்புகள் உள்ளூர் தொலைபேசி நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட இணைப்புகளைச் சார்ந்துள்ளன, இருப்பினும் தொலைபேசியின் அடிப்படை தொழில்நுட்பம் இனி அனலாக் அல்ல. 1970 களில் தொடங்கி 1980 மற்றும் 1990 களில் முடுக்கிவிடப்பட்ட, தொலைபேசி அமைப்பு அனலாக்ஸிலிருந்து டிஜிட்டலுக்கு மாற்றப்பட்டது. அருகிலுள்ள தொலைபேசி மாறுதல் மையத்திலிருந்து உங்கள் வீட்டிற்கு உள்ளூர் வளையம் மட்டுமே அனலாக் ஆகும், மற்ற அனைத்தும் டிஜிட்டலாக இருக்கும். எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய உபகரணங்களுடன், இரண்டு முனைப் புள்ளிகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் செல்லுபடியாகும்-தோன்றும் செய்தி போக்குவரத்தைப் பதிவுசெய்ய, மீண்டும் இயக்க அல்லது உருவகப்படுத்த முடிந்தது. ஒரு பொதுவான அலுவலகத்திற்கு அதன் சொந்த தனியார் கிளை பரிமாற்ற துணை

மின்நிலையங்கள் இருந்தன , பல தொலைபேசி நிறுவனங்கள் துணை மின் நிலைய வசதிக்கு வெளியே உள்ள எல்லை நிர்ணய புள்ளிக்கு ஒரு அனலாக் தொலைபேசி இணைப்பை இயக்கும் கொள்கையைக் கொண்டுள்ளன (பொதுவாக நன்கு குறிக்கப்பட்ட மற்றும் வெளிப்படையான பெட்டி) மேலும் துணை மின்நிலையத்திற்கும் RTU க்கும் இணைப்பைக் கொண்டுவருவது பயன்பாட்டின் பொறுப்பாகும். இதன் பொருள் அனலாக் (மற்றும் எளிதில் தட்டக்கூடிய) குத்தகைக்கு விடப்பட்ட தொலைபேசி சுற்று கோட்டின் ஒவ்வொரு முனையிலும் மட்டுமே உள்ளது (ஆனால் பெரும்பாலும் பாதுகாப்பற்ற பகுதிகளில்). தொலைபேசி அமைப்பு ஒரு முழு-இரட்டை தொடர்பு சேனலை வழங்குகிறது: ஒலியை ஒரே நேரத்தில் இரு திசைகளிலும் அனுப்ப முடியும் - வாக்கி-டாக்கி அல்லது இண்டர்காம் மூலம் வழங்கப்படும் அரை-இரட்டை சேனல்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சி போன்ற சிம்பிளக்ஸ் சேனல்கள், இது ஒரு திசையில் மட்டுமே தகவல்களை அனுப்புகிறது .

மிகவும் எளிமையான, சீரியல் SCADA நெறிமுறைகளில், அந்தத் திறன் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான சீரியல் நெறிமுறைகள் அரை-இரட்டை அடிப்படையில் முழுமையாக வேலை செய்கின்றன: SCADA ஹோஸ்டிலிருந்து RTUகளுக்கு ஒரு செய்தி செல்கிறது, மேலும் பொருத்தமான RTU ஒரு பதிலை உருவாக்கி அதைத் திருப்பி அனுப்புகிறது. இது தொலைபேசி அமைப்பின் முழு-இரட்டை இயல்பின் திறமையான பயன்பாடு அல்ல, மேலும் நவீன கணினி நெட்வொர்க்கிங் நெறிமுறைகள் பொதுவாக இரு திசைகளிலும் ஒரே நேரத்தில் பாயும் தரவை ஆதரிக்கின்றன. SCADA சீரியல் நெறிமுறைகள் இந்த முழு-இரட்டை திறனைப் பயன்படுத்துவதில்லை, ஏனெனில் இரண்டு சுயாதீனமான, ஒரே நேரத்தில் தரவு ஸ்டீம்களை நிர்வகிக்க ஒரு நெறிமுறை மிகவும் நுட்பமானதாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு காரணம், இதுபோன்ற பெரும்பாலான நெறிமுறைகள், அவை உருவாக்கப்பட்டபோது, கிடைக்கக்கூடிய மற்ற முக்கிய தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பமான ரேடியோவில் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது, இது ஒரு அரை-இரட்டை சேனலாக இருக்கும். அனலாக் தொலைபேசி இணைப்புகள் தரவு பரிமாற்ற விகிதங்களை குறைந்த வேகங்களுக்கு (பொதுவாக 34 க்கு கீழ்) கட்டுப்படுத்துகின்றன. கிலோபிட்கள் / வினாடி), அவை அடிப்படை SCADA பயன்பாடுகளுக்கு போதுமானதாக இருந்தன, ஏனெனில் பாரம்பரிய SCADA அமைப்புகள் மற்றும் RTU நெறிமுறைகள் இன்னும் குறைந்த பரிமாற்ற விகிதங்களுக்கு (1.2–9.6 kbps) வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொலைத்தொடர்பு சேவைகள்

TCIL, தொடங்கப்பட்டு 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, உலகளவில் ஆயத்தத் திட்டங்கள், ஆலோசனை மற்றும் பிற தொலைத்தொடர்பு பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வருகிறது. TCIL தொடர்ந்து தடைகளை உடைத்து ஒரு துடிப்பான நிறுவனமாக இருந்து வருகிறது. " உலகளாவிய, உலகத்தரம் வாய்ந்த தொழில்

நுட்பத்தையும், தொலைத்தொடர்பு, IT, சிவில் & கட்டிடக் கலைஞர் துறைகளின் அனைத்துத் துறைகளிலும் இந்திய நிபுணத்துவத்தையும் வழங்குதல்" என்ற நோக்கத்தை உள்ளடக்கிய அதே வேளையில், இந்த அமைப்பு அதன் நோக்கங்களின் அளவை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதன் மதிப்புமிக்க வாடிக்கையாளர்களுக்கு உடனடி சேவையை வழங்குவதோடு, தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவத்தையும் விரிவுபடுத்த இது தொடர்ந்து பாடுபடுகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட துறைகளைத் தவிர, TCIL பின்வரும் பகுதிகளிலும் பரந்த அளவிலான வாடிக்கையாளர்களுக்கு சேவைகளை வழங்குகிறது:

- தொலைத்தொடர்பு வலையமைப்பைத் திட்டமிடுவதற்கான சாத்தியக்கூறு ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது.
- GIS தளங்களில் ஆப்டிகல் ஃபைபர் நெட்வொர்க்குகள் மற்றும் மொபைல் நெட்வொர்க்குகளைத் திட்டமிடுதல் மற்றும் ஆயத்த தயாரிப்பு செயல்படுத்தல்.
- GIS தளத்தில் FTTX நெட்வொர்க்கின் திட்டமிடல் மற்றும் ஆயத்த தயாரிப்பு செயல்படுத்தல்.
- பல்வேறு தேவைகளுக்கு தொழில்நுட்ப தீர்வுகளை வழங்குதல்
- தொழில்நுட்ப விவரக்குறிப்புகளைத் தயாரித்தல்
- டெண்டர் ஆவணங்களைத் தயாரித்தல், டெண்டர் / ஏல மதிப்பீடு, வேலை வழங்குவதற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஏலதாரருடன் வாடிக்கையாளர் கையெழுத்திட வேண்டிய ஒப்பந்தத்தைத் தயாரித்தல் போன்ற டெண்டர் தொடர்பான சேவைகள்.
- நில அடிப்படையிலான மற்றும் நீர்மூழ்கிக் கப்பல் OFC நெட்வொர்க்குகளுக்கான CAPEX மற்றும் OPEX மதிப்பீட்டிற்கான விரிவான திட்ட அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல்.
- மொபைல் நெட்வொர்க்குகளுக்கான CAPEX மற்றும் OPEX மதிப்பீட்டிற்கான விரிவான திட்ட அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல்.
- BOOT, BOO போன்ற பல்வேறு மாதிரிகளின் அடிப்படையில் வணிகத் திட்டங்களைத் தயாரித்தல்.
- PMC (திட்ட மேலாண்மை ஆலோசகர்) ஆக பணிகளை மேற்கொள்வது.
- வாடிக்கையாளரின் நெட்வொர்க்கின் ஏற்பு சோதனையை மேற்கொள்வது.
- அலைவரிசை மதிப்பீடு, நுகர்வு மற்றும் வருவாய் உருவாக்கம் தொடர்பான ஆய்வுகள்.

தகவல் தொடர்பு செயற்கைக்கோள் அமைப்புகள்

செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகளின் IB1 வரையறை

செயற்கைக்கோள் தகவல் தொடர்பு அமைப்புகள் . காட்டப்பட்டுள்ளபடி, ஒரு செயற்கைக்கோள் தகவல் தொடர்பு அமைப்பு ஒரு விண்வெளி நிலையம்

(செயற்கைக்கோள்) மற்றும் பூமி நிலையங்களைக் கொண்ட ஒரு தரைப் பிரிவைக் கொண்ட ஒரு விண்வெளிப் பிரிவாக பரவலாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது . இங்கே, விண்வெளிப் பிரிவை தரைப் பிரிவோடு இணைப்பதற்கான தொழில்நுட்பத்தில் தகவல் தொடர்பு-சுற்று வடிவமைப்பு, தகவல் தொடர்புத் திட்டங்கள் மற்றும் மேல் மற்றும் கீழ் இணைப்புகளில் புள்ளி-க்கு-பல-புள்ளி இணைப்பு தொழில்நுட்பம் ஆகியவை அடங்கும்.

விண்கலத்தை இலக்காகக் கொண்ட வயர்லெஸ் தகவல்தொடர்புகள் பொதுவாக "விண்வெளி வானொலி தொடர்புகள்" என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. மறுபுறம், ஒரு விண்கலத்தில் (விண்வெளி நிலையம்) அமைக்கப்பட்ட வானொலி நிலையம் வழியாக பூமியில் உள்ள வானொலி நிலையங்களுக்கு (பூமி நிலையங்கள்) இடையேயான தகவல்தொடர்புகள் " செயற்கைக்கோள் தொடர்புகள் " என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மேலும், பெரும்பாலான செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்பு அமைப்புகள் தற்போது புவிசார் நிலை செயற்கைக்கோள்களைப் பயன்படுத்துகின்றன . சர்வதேச தொலைத்தொடர்பு மாநாட்டின் வானொலி விதிமுறைகள் (RR) படி செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகள் "நிலையான செயற்கைக்கோள் சேவை" என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, இது நிலையான நிலையங்களுக்கு இடையே தகவல்தொடர்புகளை வழங்குகிறது, மேலும் விமானம், கப்பல்கள் மற்றும் ஆட்டோமொபைல்கள் போன்ற நகரும் நிலையங்களுக்கு இடையே தகவல்தொடர்புகளை வழங்கும் " மொபைல் செயற்கைக்கோள் சேவை" என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. கூடுதலாக, தரையில் உள்ள தரப்பினர் ஒரு விண்வெளி நிலையத்திலிருந்து நேரடியாக வானொலி பரிமாற்றங்களைப் பெறும் தொடர்பு வடிவம் பொதுவாக " செயற்கைக்கோள் ஒளிபரப்பு" என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் RR ஆல் "ஒளிபரப்பு செயற்கைக்கோள் சேவை" என்று வரையறுக்கப்படுகிறது.

"செயற்கைக்கோள் தொடர்புகள்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் பெரும்பாலும் செயற்கைக்கோள் தொடர்புகள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் ஒளிபரப்பு இரண்டையும் உள்ளடக்கியது என்பதை நாங்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறோம். இந்த அர்த்தத்தில் நாங்கள் "செயற்கைக்கோள் தொடர்புகள்" என்று பயன்படுத்துகிறோம்.

தகவல் தொடர்பு செயற்கைக்கோள் அமைப்புகள்

செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகளில் IB2 அதிர்வெண் பயன்பாடு

செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகளில் பயன்படுத்தப்படும் அதிர்வெண்கள் RR ஆல் பல்வேறு வகையான சேவைகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. அட்டவணை II பல்வேறு சேவைகளால் பயன்படுத்தப்படும் வழக்கமான அதிர்வெண் பட்டைகள் மற்றும் இந்த பட்டைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பெயர்களை பட்டியலிடுகிறது, மேலும் எந்த சேவைகள் எந்த பட்டைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன என்பதை ஒரு தேர்வுக்குறி (✓) மூலம் குறிக்கிறது.

செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகளின் IB4 பண்புகள்

இங்கே, செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகளின் பொதுவான பண்புகளைப் பற்றி விவாதிப்போம் . முதலில் இந்த வகையான தொடர்புகளின் நன்மைகளை முன்வைப்போம்.

- பரந்த பரப்பளவை எளிதாகப் பெறலாம்.
- இயற்கை பேரழிவுகளுக்கு எதிராக வலுவான தகவல் தொடர்பு சுற்றுகளை நிறுவ முடியும்.
- பல இடங்களுக்கு அனுப்புதல் மற்றும் ஒளிபரப்பு போன்ற தொடர்பு சேவைகளை பரந்த அலைவரிசையுடன் எளிதாக வழங்க முடியும்.
- தரையில் உள்ள எந்தப் புள்ளியுடனும் ஒரு தகவல் தொடர்பு சுற்று எளிதாக அமைக்கப்படலாம்.

மறுபுறம், புவிசார் சுற்றுப்பாதைகளைப் பயன்படுத்தும் செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகள் பின்வரும் குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன: (1) ஒரு செயற்கைக்கோளுக்கும் பூமிக்கும் இடையில் ஒரு வானொலி அலை பயணிக்க எடுக்கும் சுற்று-பயண நேரம் ஒரு வினாடியில் நான்கில் ஒரு பங்கு ஆகும், மேலும் (2) ஒரு வானொலி அலையின் பரவல் தூரம் நீண்டது, இதன் விளைவாக பெரிய பரவல் இழப்பு மற்றும் பொதுவாக குறைந்த பெறுதல் நிலைகள் ஏற்படுகின்றன.

இருப்பினும், தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்களால் இந்தப் பிரச்சினைகள் ஓரளவிற்கு சமாளிக்கப்படும். செயற்கைக்கோள் மூலம் தொடர்பு கொள்ளும் தகவல்தொடர்புகளுக்கும் அதன் முக்கிய போட்டியாளரான ஆப்டிகல் ஃபைபர் மூலம் தொடர்பு கொள்ளும் தகவல்தொடர்புகளுக்கும் இடையிலான ஒப்பீட்டையும் நாம் செய்யலாம். அட்டவணை III இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி , செயற்கைக்கோள்கள் மொபைல் தகவல்தொடர்புகளுக்கு இடமளிக்க முடியும், அதேசமயம் ஆப்டிகல் ஃபைபர் முடியாது, மேலும் பூமி நிலையங்களை அமைக்க முடிந்தால், பரந்த பரப்பளவில் ஒரு வலையமைப்பை உருவாக்க செயற்கைக்கோள்களையும் பயன்படுத்தலாம். மொத்தத்தில், செயற்கைக்கோள் தகவல்தொடர்புகளை ஆப்டிகல் ஃபைபரால் மாற்றுவது கடினம் என்பதே இதன் பொருள்.

மொபைல் தொடர்பு

மொபைல் தகவல் தொடர்புக்கான ஒரு பரந்த வரையறை, மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், இறுதியில் தகவல் ஆதாரங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் ஒரு சிறிய தொடர்பு சாதனத்தைப் பயன்படுத்துவதாகும். மொபைல் ஃபோனை மிகவும் பொதுவான மொபைல் தொடர்பு சாதனமாக நாம் நினைக்கலாம், ஆனால் விரிவாக்கப்பட்ட வரையறையில் செமாஃபோர் கொடிகள், சிக்னல் விளக்குகள் மற்றும் பிற சிறிய தொடர்பு சாதனங்களின் பயன்பாடும் அடங்கும். தொலைபேசி உபகரண உற்பத்தியாளரான எரிக்சனின் நிறுவனர் லார்ஸ் மேக்னஸ் எரிக்சன், தனது காரில் ஒரு தொலைபேசி முனையத்தை நிறுவினார். அருகிலுள்ள தொலைபேசி இணைப்புகளில் இணைக்க கம்பிகளைப் பயன்படுத்தி,

லேண்ட்லைன் தொலைபேசியிலிருந்து விலகி இருக்கும்போது அழைப்புகளைச் செய்ய முடிந்தது. இந்த சிந்தனைப் போக்கைப் பின்பற்றி, நாம் நமது சொந்த தளத்திலிருந்து விலகி இருக்கும்போது தொலைபேசி சாவடிகள் நமக்கு சில வகையான தகவல்தொடர்புகளை வழங்குவதாக ஒருவர் நினைக்கலாம் (லிங் மற்றும் டோனர், 2009). தொலைபேசி சாவடி மற்றும் எரிக்கனின் ஜூரி மோசடி சாதனம் ஆகியவை அரை-மொபைல் மட்டுமே.

ரேடியோ அடிப்படையிலான வயர்லெஸ் சாதனங்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக மொபைல் தொடர்புக்கு அனுமதித்துள்ளன. மார்கோனியின் பணி, அதிக தூரங்களுக்கு செய்திகளை ஒளிபரப்பும் திறனை நமக்கு வழங்கியது. 1800களின் பிற்பகுதியில் மோர்ஸ் தந்தி குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி நீண்ட தூரங்களுக்கு தொடர்பு கொள்ள மார்கோனியின் வயர்லெஸ் சாதனம் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1903 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில், அவர் அட்லாண்டிக் கடல் கடந்து செய்திகளை அனுப்பி வந்தார். கப்பல்கள் வயர்லெஸ் சாதனங்களை கப்பலில் நிறுவியபோது இவை மொபைல் சாதனங்களாக மாறின. 1912 இல் டைட்டானிக் பேரழிவைத் தொடர்ந்து, பயணிகள் கப்பல்களில் ரேடியோ உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தடைசெய்யும் சட்டங்களை பல்வேறு சட்டமன்ற அமைப்புகள் இயற்றின. கூடுதலாக, ரேடியோ அதிர்வெண்களின் பயன்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் இருந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், மோர்ஸ் குறியீட்டை அனுப்புதல்/பெறுதல் ஆகியவற்றிலிருந்து வானொலி தொடர்பு குரலுக்கு மாறியது. இருப்பினும், மொபைல் வானொலி தொடர்பு பல பெறுநர்களுக்கு ஒரு செய்தியை ஒளிபரப்புவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1920களின் முற்பகுதியில், இது வணிக வானொலியாக வளர்ந்தது (டக்ளஸ், 1987), மேலும் டெட்ராய்ட் காவல்துறை (அகர், 2003 ; ஃபார்லி, 2009 ; விக்கிள், 1930) போன்ற பொது அதிகாரிகளால் தொடர்பு கொள்ள வானொலி அடிப்படையிலான அமைப்புகளின் பயன்பாடும் இருந்தது . டாக்சிகள், டெலிவரி லாரிகள் போன்ற வாகனங்களின் தொகுப்பை நிர்வகிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்த நிறுவனங்களாலும், இராணுவம் போன்ற துறையில் செயல்பாடுகளாலும் இது ஒப்பீட்டளவில் ஆரம்பத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. (சில சந்தர்ப்பங்களில், இது ஒரு வழி வானொலிக்கு மட்டுமே என்பதால் இது அரை-மொபைலாக இருந்தது. ஒரு செய்தியைப் பெற்றவுடன், தகவல்தொடர்பைத் திருப்பி அனுப்ப ஓட்டுநர் ஒரு தொலைபேசி சாவடியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.) இந்த கட்டத்தில், ரேடியோ தொடர்பு மற்றும் சுவிட்ச் செய்யப்பட்ட தொலைபேசி (அதாவது, ஒரு மாறுதல் சாதனம் மூலம் இரு தரப்பினரையும் இணைக்கும் அமைப்பு) இரண்டு தனித்தனி உலகங்களில் வாழ்ந்தன. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, சுவிட்ச் செய்யப்பட்ட தொலைபேசி நெட்வொர்க்கில் ரேடியோவை ஒருங்கிணைக்கும் திறனை ஆராயும் சில பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன (லிங், 2004). முதல் அணுகுமுறை

'கார் போன்களுக்கு' மொபைல் தொடர்புக்கான ஒளிபரப்பு அமைப்பைப் பயன்படுத்துவதாகும். இது ஒரு பெரிய பகுதியை உள்ளடக்கிய ஒற்றை ஆண்டெனாவை நம்பியிருந்தது. இருப்பினும், இது வரையறுக்கப்பட்ட ரேடியோ திறனை திறம்பட பயன்படுத்தவில்லை. 1947 ஆம் ஆண்டில், டக்ளஸ் எச். ரிங் மற்றும் டபிள்யூ. ரே யங் ஆகியோர் நிலப்பரப்பை செல்களின் வலையமைப்பாகப் பிரிக்கும் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கினர், இது வரையறுக்கப்பட்ட ரேடியோ அதிர்வெண்களை மிகவும் திறமையாகப் பயன்படுத்த அனுமதித்தது, மேலும் செல்களுக்கு இடையேயான அழைப்புகளை ஒப்படைக்கும் ஒரு அமைப்பையும் அனுமதித்தது. ஒரு செல்லிலிருந்து இன்னொரு செல்லுக்கு நகரும்போது தொலைபேசிகளைக் கண்காணிக்கும் இந்த அமைப்பு முதன்முதலில் 1969 ஆம் ஆண்டில் வாஷிங்டன், டிசி மற்றும் நியூயார்க்கிற்கு இடையேயான ஆம்ட்ராக் மெட்ரோலைனர் ரயிலில் AT&T ஆல் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சோதனையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 10 செல்கள் மற்றும் 2000 பயனர்களுக்கான திறன் கொண்ட ஒரு அமைப்பு சிகாகோவில் மோட்டோரோலாவால் நிறுவப்பட்டது. இந்த முன்னேற்றங்கள் இப்போது நாம் மொபைல் தொலைபேசி என்று அழைப்பதற்கு நெருக்கமாக நம்மை நகர்த்துகின்றன. செல்லுலார் அமைப்புகள் சிறிய கைபேசிகளை உருவாக்க அனுமதித்தன, இதன் மூலம் நாம் கணினியுடன் இணைக்கப்பட்ட போதெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் அழைக்க முடியும்.

முதல் மொபைல் போன்கள் குரல் தொடர்புக்கு அனுமதிக்கப்பட்டன. இருப்பினும், காலப்போக்கில், உள் காலெண்டர்கள், பெயர் பதிவேடுகள் மற்றும் விளையாட்டுகள் போன்ற பிற செயல்பாடுகளைச் சேர்த்துள்ளோம். கடந்த சில ஆண்டுகளில், இதில் பல்வேறு வகையான ஆன்லைன் தகவல்களுக்கான அணுகல் அதிகரித்து வருகிறது. முதல் கூடுதல் தொடர்பு செயல்பாடுகளில் ஒன்று குறுஞ்செய்தி சேவை அல்லது குறுஞ்செய்தி அனுப்புதல் (ஹில்பிராண்ட் மற்றும் பலர், 2010 ; ட்ரோஸ்பி, என்.டி, 2004). இந்த செயல்பாடு முகவரியாளர்களுக்கு செய்திகளை 'தள்ளியது' மற்றும் ஒத்திசைவற்ற உரை அடிப்படையிலான தொடர்புக்கு அனுமதித்தது. இந்த வகையான தொடர்புக்கு ஒரு முக்கிய இடம் இருப்பதாக அனுபவம் காட்டுகிறது. 2010 இல், உலகளவில் 6 டிரில்லியனுக்கும் அதிகமான குறுஞ்செய்தி செய்திகள் அனுப்பப்பட்டன.

மொபைல் போன்கள் பல்வேறு வகையான தகவல் மூலங்களையும் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வழிகளையும் நமக்கு அணுகும் அதிநவீன கணினி சாதனங்களாக வளர்ந்துள்ளன. ஜப்பானிய ஐமோட் அமைப்பு (லிண்ட்மார்க், 2002) தொடங்கி, முடிவில்லாத எண்ணிக்கையிலான 'பயன்பாடுகளை' பதிவிறக்கம் செய்ய அனுமதிக்கும் திறந்த செயல்பாட்டு அமைப்புகளின் வளர்ச்சி ஸ்மார்ட்போன்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது (வெஸ்ட் மற்றும் மேஸ், 2010). இந்த போர்வையில், மொபைல் போன், வைஃபையுடன் சேர்ந்து மொபைல் ஃபோனை ஒரு சிறிய இணைய சாதனமாக மாற்றியது.

இந்த சாதனங்கள், பெரிய டேப்லெட்டுகள் மற்றும் பிற வைஃபை-இயக்கப்பட்ட சாதனங்களுடன் சேர்ந்து, நாம் எப்போது வேண்டுமானாலும் எங்கிருந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ளவும், தரவு காப்பகங்களைத் தேடவும் அனுமதிக்கின்றன. அவை தகவல்தொடர்பு வரையறையை மற்ற நபர்களுடனான தொடர்புக்கு அப்பால் தள்ளுகின்றன மற்றும் பிற சாதனங்கள் மற்றும் தகவல் ஆதாரங்களுடனான தொடர்புகளையும் உள்ளடக்குகின்றன.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. இந்திய அரசின் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கொள்கையை விளக்கவும்.
2. இந்தியாவின் அணு மற்றும் நுண்ணணுக் கொள்கையை விவரிக்கவும்.
3. இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (ISRO) சாதனைகளை எழுதவும்.
4. பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பின் (DRDO) பங்களிப்புகளை விளக்கவும்.
5. இன்றைய இந்தியாவில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் (IT) பங்கு குறித்து விவாதிக்கவும்.
6. இந்தியாவின் முக்கிய தேசிய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களை குறிப்பிடவும்.
7. இந்திய இரயில்வே வளர்ச்சி மற்றும் முக்கியத்துவத்தை விளக்கவும்.
8. இந்தியாவின் சாலை மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்து வளர்ச்சியை விவாதிக்கவும்.
9. இந்திய தொலைத்தொடர்பு வளர்ச்சியை சுருக்கமாக எழுதவும்.
10. இந்தியாவில் மொபைல் மற்றும் செயற்கைக்கோள் தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்கவும்.

இயல் – மூன்று

பொருளாதார மேம்பாடு - திட்டக் குழு - தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் - மாநிலத் திட்டங்கள் - ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் - தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் அவற்றின் தாக்கம். வெளியுறவுக் கொள்கை - வெளியுறவுக் கொள்கையின் நோக்கங்கள், இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் - இந்தியா மற்றும் சீனா - இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் - இந்தியா மற்றும் அமெரிக்கா - இந்தியா மற்றும் ரஷ்யா.

நோக்கங்கள்

- இந்தியாவின் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி புரிதல்
- தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கலின் விளைவுகளை அறிதல்
- இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் அறிதல்

பொருளாதார மேம்பாட்டு

பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொதுவாக அளவு விரிவாக்கத்துடன் மட்டுமல்லாமல், பொருளாதாரங்கள் செயல்படும் நிறுவனங்கள் மற்றும் கலாச்சாரம் போன்ற அளவிலான காரணிகளில் மாற்றங்களுடனும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. நாம் இந்த பயன்பாட்டை பின்பற்றினால், பொருளாதார வளர்ச்சி பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஒரு அளவுகோலாகக் கருதப்படுகிறது.

1. பரந்த வகையில், ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட துறை அல்லது நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் பரப்பளவில் நிதி ஆரோக்கியத்தில் மேம்பட்ட வாழ்க்கை மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் ஒரு நிலையான மற்றும் தொடர்ச்சியான செயல்பாடு ஆகும். பொருளாதாரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அளவு மற்றும் பண்புரீதியான மாற்றங்களை பொருளாதார வளர்ச்சி குறிக்கிறது. மனித மூலதனத்தின் வளர்ச்சி, நெருக்கடியான உட்கட்டமைப்பு, பிராந்திய போட்டித்தன்மை, சுற்றுச்சூழல் மேம்பாடு, சமூக சேர்க்கை, சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, எழுத்தறிவு மற்றும் இதர முயற்சிகள் ஆகியவை இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் அடங்கும்.
2. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான கருத்தை விட பொருளாதார வளர்ச்சிக் கருத்து மிகவும் குறுகியதாக உள்ளது. நாம் ஏற்கனவே ஆய்வு செய்துள்ளபடி, நாட்டின் தேசிய உற்பத்தியின் உண்மையான மட்டத்தில் அதிகரிப்பது, வளத்தின் தரம் அல்லது அளவிலான விரிவாக்கம், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், முதலியன விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கலாம். பொருளாதார வளர்ச்சி கொள்கை ஒழுங்குமுறை ஆகும். இதன் அர்த்தம் மக்களின் நன்னெறி உணர்வு (வலது அல்லது தவறான, நல்ல அல்லது கெட்ட) என்ற கருத்தில் பயன்பாட்டைக் காண்கிறது. அமெரிக்க பொருளாதார வல்லுனரும், பொருளாதார அறிவியலாளருமான மைக்கேல் டோடாரோ, பொருளாதார வளர்ச்சியை சமன்படுத்துகிறார், அது வாழ்க்கை மேம்படுத்துவதற்கும், சிறந்த சுய மரியாதைக்கும், எந்தவொரு சுரண்டலுக்கும் சுதந்திரம் போன்ற பிற சலுகைகள் போன்றவற்றிற்கும் சமமானதாகும்.

3. நுகர்வு, முதலீடு, அரசு செலவுகள் மற்றும் நிகர ஏற்றுமதிகள் போன்ற மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஏதேனும் அல்லது அனைத்து உறுப்புகளிலும் படிப்படியாக அதிகரிக்கும் போது பொருளாதார வளர்ச்சி நடைபெறும். மறுபுறம் பொருளாதார வளர்ச்சி மனித மூலதன குறியீட்டு அதிகரிப்பை உள்ளடக்கியது சமூக, பொருளாதார சமத்துவமின்மை குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சி மற்றும் ஒரு நாட்டின் மக்கள் தொகையின் ஒட்டுமொத்த தரத்தில் ஒரு அடிப்படை மேம்பாட்டிற்கு பங்களிக்கும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களாகும். மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை தீர்மானிப்பதில் மிகவும் துல்லியமான வழிகளில் ஒன்றாகும் என்பதை ஒருவர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்ற பல்வேறு துறைகளில் எழுத்தறிவு விகிதங்கள் மற்றும் அதிக வேலைவாய்ப்புகள் ஆகியவை இந்த குறியீட்டில் அடங்கும். இது நாட்டின் அனைத்து குடிமக்கள் தங்களின் தனிநபர் வருமானத்தில் ஒரு வளர்ச்சியை அனுபவிக்கும் என்பதை குறிக்கிறது. பாலினம் தொடர்பான அடைவு, மனித வறுமை அடைவு, குழந்தை இறப்பு விகிதம் மற்றும் எழுத்தறிவு விகிதம் ஆகியவை பொருளாதார வளர்ச்சியின் பிற நடவடிக்கைகளில் அடங்கும்.
4. பொருளாதார வளர்ச்சியானது பொருளாதாரத்தின் வெளியீட்டில் அதிகரிப்புக்கு உட்பட்டுள்ளது, அதே சமயம் பொருளாதார வளர்ச்சி ஒரு பொருளாதாரத்தில் நடைபெறும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களுக்கு பொருந்துகிறது.
5. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அதிகரிப்பு மற்றும் உற்பத்தி வாய்ப்பு எல்லைக்கு உட்பட்ட ஒரு அளவீடு ஆகும். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பண்பு அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு பொருளாதாரத்தில் அளவு மாற்றங்களை கொண்டு வருவதோடு, பொருளாதார முன்னேற்றம் மற்றும் அதன் பண்பு மாற்றங்களுடன் தொடர்புடையது.
6. வளர்ந்த நாடுகளில் முன்னேற்றத்தை அளவிடுவதற்கு பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது மிகவும் விருப்பமான குறிகாட்டியாகும். வளர்ச்சிக்கான முன் நிபந்தனை என்பதால், பெரும்பாலான நாடுகள் அதை நிதி வளர்ச்சியை அளவிடுவதற்கு பயன்படுத்துகின்றன. முன்னேற்றம் மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தை அளவிடுவதற்காக, வளர்ச்சி அடையும் நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்துகின்றன.
7. பொருளாதாரத்தில் குணாதிசயங்களைக் கொண்ட பல குறிப்பிடப்படாத பொருளாதார நடவடிக்கைகள் உள்ளன. இந்த நடவடிக்கைகள் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவீட்டில் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த நடவடிக்கைகள் ஒரு முறைசாரா அல்லது ஒரு கருப்பு பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையவை. முறையான வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உரிய உறைவிட வசதிகளை கொண்டு அழியும் வாழ்க்கைத் தரத்தில் இருந்து மக்களை பொருளாதார வளர்ச்சி பெற உதவுகிறது.
8. பொருளாதார வளர்ச்சியில் இயற்கைவளங்களின் அழிவு, மாசு, நெரிசல் மற்றும் பல்வேறு நோய்கள் ஏற்படும். ஆனால் இந்த பிரச்சனைகள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வபடுவதில்லை. மறுபுறம் வளர்ச்சி என்ற கருத்து, எதிர்கால தேவைகளை சமரசம் செய்யாமல் தற்போதைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உள்ளது.
9. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது மிக முக்கியமானது, ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இது போதுமான நிலையாக இல்லை. வளர்ச்சி பொருளாதாரம், குறைந்த வருவாய் உள்ள

நாடுகளில் வளர்ச்சி நிகழ்முறை பற்றிய பொருளாதார அம்சங்களைக் கொண்டு வரும் பொருளியல் பிரிவு என்று நாம் சொல்லலாம். வளர்ச்சி பொருளாதாரம் என்பது கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி வழிமுறைகளை ஊக்குவிக்கும் வழிமுறைகளில் மட்டும் அல்லாமல், மக்கட்தொகைக்கான சாத்தியக்கூறுகளை மேம்படுத்துவதற்கான முறைகள் மீதும் கவனம் செலுத்துகிறது.

பொதுவாக, பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது கல்வியறிவு விகிதங்கள், ஆயுட்காலம் மற்றும் வறுமை விகிதங்கள் போன்ற அளவீடுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டது. சுற்றுச்சூழல் தரம், சுதந்திரம், சமூக நீதி அல்லது ஓய்வு நேரங்கள் போன்ற பிற முக்கிய கூறுகளை புனுவீ புறக்கணிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நன்மைகளை அளவிடுவதற்கான வேறு வழிகள் உள்ளன. ஒரு அடிப்படை அர்த்தத்தில், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி அதன் மனித வளர்ச்சிக்கு பொருந்துகிறது, இதில் மற்ற விஷயங்கள், சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி ஆகியவை அடங்கும். இந்த உறுதிப்பாடுகள் இருப்பினும் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் நெருக்கமாக தொடர்பு கொண்டுள்ளன. இத்தகைய வழியில் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பவை ஒன்றுக்கொன்று எதிரான கருத்துக்கள் ஆகும்.

பொருளாதார வளர்ச்சியை பாதிக்கும் காரணிகள்

பரவலாகப் பேசுகையில், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான கொள்கைகளில் மூன்று முக்கிய பகுதிகள் உள்ளன:

- விலை உறுதிப்பாடு, உயர் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி விகிதம் போன்ற பரந்த பொருளாதார நோக்கங்களை நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. இந்த முயற்சிகள் பொருளாதார மற்றும் நிதியியல் கொள்கைகளில் மாற்றங்கள், நிதி நிறுவனங்கள், வர்த்தகம் மற்றும் வரிக் கொள்கைகளை நிர்வகித்தல் ஆகியவற்றிற்கு உதவுகின்றன.
- நெடுஞ்சாலைகள், பூங்காக்கள், மலிவு விலை வீடு, குற்ற தடுப்பு மற்றும் பள்ளிக் கல்வி போன்ற உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சேவைகள் போன்றவற்றை வழங்குவதற்கான நடைமுறைகள் ஆகும்.
- வணிக நிதி, விற்பனை, அருகாமை வளர்ச்சி, தொழிலாளர் மேம்பாடு, சிறுதொழில் வளர்ச்சி, வணிக தேக்கம் மற்றும் விரிவாக்கம், தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் மற்றும் மனை விற்பனை வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் குறிப்பிட்ட முயற்சிகளின் மூலம் வேலை உருவாக்குதல் மற்றும் தக்கவைத்தல்.

வறுமையின் நச்சு சுழற்சியை உடைத்தல்

அளிப்பு பக்கத்தில் வறுமையின் நச்சு சுழற்சி குறைவான சேமிப்பு மற்றும் குறைவான முதலீட்டினால் இயங்கத் துவங்குகிறது .ஆகவே பின்தங்கிய நாடுகளில் முதலீட்டையும் மூலதன ஆக்கத்தையும் அதிகரிக்கவும் போது நுகர்வு அளவு குறையாமல் இருக்க வேண்டும் .இதற்கு கடந்த கால சராசரி சேமிப்பு விகிதத்தை விட இறுதிநிலை சேமிப்பு அளவை அதிகமாக இருக்குமாறு செய்ய வேண்டும்.

தேவைப் பக்கத்தில் வறுமை நச்சு சுழற்சியை உடைத்தெரிய, நர்க்ஸ் சரிசம வளர்ச்சி உத்தியை பரிந்துரை செய்கிறார். ஒரே நேரத்தில் பலவகைத் தொழில்களில் ஒரு நாடு முதலீடு செய்தால் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தத் தொழில்களில் வேலை கிடைக்கும். அவர்கள்

மற்றத் தொழில்களில் உற்பத்தி செய்த பொருட்களுக்கு நுகர்வோர்களாக மாறுவார்கள் . இவ்வாறு ஒவ்வொரு தொழிலிலும் வேலை கிடைத்த தொழிலாளர்கள் தங்களின் வருமானத்தை வேறு தொழிலிலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை வாங்கும்போது சரிநிகர் சமமான முன்னேற்றம் நடைபெறும் என நார்க்ஸ் கூறுகிறார் .எனவே அனைத்துத் தொழில்களின் சரிநிகர் சமமான வளர்ச்சியின் மூலம் தேவையின் பக்கத்தில் இயங்கும் வறுமையின் நச்சு சுழற்சியைத் தடுக்க முடியும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களையும், நோக்கங்களையும் அடைவதற்கான வழிமுறையே திட்டமிடல் ஆகும்.. பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக அல்லது ராணுவ நோக்கங்களை திட்டமிடல் மூலம் அடைவதற்கான இலக்குகளாக இருக்கலாம்.

திட்டமிடலின் இலக்கணங்கள்

பொருளாதாரத் திட்டமிடல் என்பது 'தனியார் உற்பத்தி மற்றும் விநியோக நடவடிக்கைகளை கூட்டாக கட்டுப்படுத்துவது அல்லது ஒடுக்குவதை குறிப்பதாகும்" -

ராபின்ஸ்

"பொருளாதாரத் திட்டமிடல் என்பது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இலக்குகளை அடைய உரிய பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் நிதானமாக சிந்தித்து, இருக்கக்கூடிய பொருளாதார வளங்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்த சுட்டிக்காட்டும் வழிமுறைகளே ஆகும்".

டால்டன்

திட்டமிடல் ஆணையம் என்பது இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு நிறுவனமாகும், இதன் முதன்மைப் பொறுப்பு நாட்டின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை உருவாக்குவதாகும் .1920களின் பிற்பகுதியில் சோவியத் யூனியனில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஜோசப் ஸ்டாலினின் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தால் இந்தக் கருத்து ஈர்க்கப்பட்டது .1938 ஆம் ஆண்டில், சஹா அயனியாக்க சமன்பாட்டை உருவாக்கிய இந்திய வானியற்பியலாளர் மேக்நாத் சஹாவும், முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான) 3 ஏப்ரல் 1952 - 16 பிப்ரவரி 1956) அப்போது காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸை ஒரு தேசிய திட்டமிடல் குழுவை உருவாக்க வலியுறுத்தினார் .போஸ் அதுல் திவாரி மற்றும் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேருவுடன் இணைந்து 1938 இல் அடிப்படை பொருளாதாரத் திட்டமிடலை நிறுவினார் . இந்தத் திட்டக் குழுவின் தலைவராக சர் மோக்ஷகுண்டம் விஸ்வேஸ்வரய்யா இருந்தார், அவர் பொதுவாக சர் எம்.வி .என்று அழைக்கப்படுகிறார், அவர் ஒரு இந்திய சிவில் இன்ஜினியர் மற்றும் மைசூரின் 19வது திவான் ஆவார் .கூடுதலாக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மேற்கு வங்காளத்தைச் சேர்ந்த அந்தக் கால இந்திய அரசியல்வாதியான கே.சி .நியோகி தலைமையில் ஒரு ஆலோசனைத் திட்டமிடல் வாரியத்தையும் நிறுவினார் .இந்த வாரியம் 1944 முதல் 1946 வரை இரண்டு ஆண்டுகள் செயல்பட்டது .அதன் செயல்பாட்டின் போது, திட்டமிட்ட வளர்ச்சியின் பணியில் முழு கவனத்தையும் செலுத்தக்கூடிய ஒரு திட்டக் குழுவை நிறுவ வாரியம் பரிந்துரைத்தது .இறுதியில், மார்ச் 1950 இல், இந்திய அரசாங்கம்

திட்டக் குழுவை நிறுவியது .மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கொள்கைகளுக்கு இணங்க சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகிக்க. இந்தியாவில் திட்டமிடல்

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அடைய வேண்டிய இலக்குகளை, முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருளாதார நோக்கங்களையும், வழிகாட்டுதல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளையும் திட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய வரைபடமே பொருளாதார திட்டமிடல் ஆகும். தற்போதைய பொருளாதார திட்டமிடல் சிந்தனை மிகவும் புதியது, ஆனால் மார்க்சிச சோசலிசத்தில் அடிப்படையில் ஓரளவு வேருன்றியுள்ளது .20 ஆம் நூற்றாண்டில், அறிஞர்கள், கோட்பாட்டாளர்கள் மற்றும் சிந்தனையாளர்கள் ஐரோப்பாவின் நிலையை முன்னிருத்தி, முதலாளித்துவத்தையும், சமூகத்தில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வினையும் நிறுத்த அரசின் தலையிடுதல் அவசியம் என்றனர்.

சோவியத் ஒன்றியம் திட்டமிடலை 1928-ல் செயல்படுத்தத் துவங்கியது. பொருளாதாரத் திட்டமிடலே சோவியத் நாட்டை வல்லரசு நாடாக மாற்ற உதவியது. 1930-களில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பெருமந்தம் அமெரிக்காவில் மக்களின் வாங்கும் திறனைக் குறைத்து சிக்கலான சூழ்நிலையை உருவாக்கியதால், பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் அவசியம் என்னும் கருத்து வலுவடைந்தது .நாட்டின் வளங்கள் அனைவருக்கும் பயனளிக்கும் வகையில் சிறப்பாக ஒதுக்கீடு செய்ய இரண்டாம் உலகப்போரினால் ஏற்பட்ட சூழல் நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்கியது .போரின் விளைவுகளை சமாளிக்க திட்டமிடல்தான் சரியான தீர்வு என்ற சிந்தனை பரவத் தொடங்கியது.

இந்திய விடுதலைக்குப்பிறகு 1948-ல் தொழில் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது .இதில் மையத் திட்டக்குழு மற்றும் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பு முறை ஆகிய இரண்டையும் அமைக்க பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தது .இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் ஜனவரி 26, 1950 அன்று நாடாளுமன்றத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது .திட்டக் குழு மார்ச் 15, 1950- ல் அமைக்கப்பட்டது .ஏப்ரல் 1, 1951ல் முதல் திட்ட காலம் துவங்கியது .இதில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் காலமாக 1951 முதல் 1956 வரை ஏற்படுத்தப்பட்டது .இந்தியாவில் திட்டமிடுதலின் பரிணாம வளர்ச்சியை கீழ்க்கண்ட நிகழ்வுகளிலிருந்து புரிந்துக் கொள்ளலாம்.

1. உயர்திரு.எம்.விஸ்வேஸ்வரய்யா) 1934) புகழ்பெற்ற பொறியியல் வல்லுநரும் அரசியல்வாதியுமான எம் .விஸ்வேஸ்வரய்யா 1934-ல் இந்தியாவில் திட்டமிடுதலுக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தார் .அவர் தனது ஆலோசனையாக பத்தாண்டுத் திட்டமொன்றை அவர் எழுதிய “இந்திய பொருளாதார திட்டமிடல்” என்ற புத்தகத்தில் விளக்கியுள்ளார்.

2. ஜவஹர்லால் நேரு) 1938): “தேசியத் திட்டக் குழு” ஒன்றை அமைத்தார். அன்றைய அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாகவும், இரண்டாம் உலகப் போர் ஆரம்பித்ததாலும் நேருவின் முயற்சிகள் நின்றிவிட்டன.

3. பாம்பே திட்டம்) 1940) மும்பயின் முன்னனி தொழிலதிபர்கள் பாம்பே திட்டம் என்ற திட்டத்தை 1938-ல் முன்மொழிந்தனர். இது பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கான தொழில் முதலீட்டுத் திட்டமாகும்.

4. எஸ்.என் அகர்வால்) 1944) என்பவர் “காந்தியத் திட்டம்” என்ற திட்டத்தை 1944-ல் வழங்கினார் .இது வேளாண்மை மற்றும் கிராமியப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான திட்டமாகும்.

5. எம்.என்.ராய்) 1945): மக்கள் திட்டம் என்பதை வடிவமைத்தார் .இது வேளாண்மை உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தை இயந்திர மயமாக்குவதையும் நுகர்வுப் பொருட்களை அரசே விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தியது.

6. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன்) 1950): “சர்வோதயத் திட்டம்” ஒன்றை முன்மொழிந்தார் .இது காந்தி மற்றும் வினோபா பாவே ஆகியோரின் கருத்துக்களின் உத்வேகத்தால் தயாரிக்கப்பட்டத் திட்டமாகும் .விவசாயம் மட்டுமல்லாமல் சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் கூறுகளைக் கொண்டத் திட்டமாகும்

இந்த ஆறுத் திட்டங்களையும் கவனமாக ஆராய்ந்து திட்டக்குழுவை அமைத்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களாக செயல்படுத்த ஜவஹர்லால் நேரு முடிவெடுத்தார் .அவரே இந்திய அரசின் திட்டக் குழுவின் முதல் தலைவராவார்.

திட்டமிடலுக்கு ஆதரவான முக்கிய காரணிகள்

1. நாட்டின் சந்தைகளின் இயக்கத்தை முடுக்கிவிடுதல் மற்றும் உறுதியாக்குதல் பின்தங்கிய நாடுகளில் சந்தை சக்திகள் சரியாக செயல்படாமல், பணம் மற்றும் பொருட்களின் பரிமாற்றம் அசீர்வரிசையாக நடைபெறுகிறது. காரணமாக, பொருட்கள், உற்பத்திக் காரணிகள் மற்றும் மூலதன அங்காடிகள் அமைப்பும் முறையும் ஒழுங்காக இல்லாமல் உள்ளன. இதனால், திட்டமிட்ட பொருளாதார முறை பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு சிறந்த மாற்றாக கருதப்படுகிறது.

2. வேலையின்மையை அகற்றுதல்

பின்தங்கிய நாடுகளில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் போது வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்கும் சவால் அரசுகளுக்கு உள்ளது. இவ்வாறு அதிகரிக்கும் வேலையின்மையை மற்றும் மறைமுக வேலையின்மையை அகற்ற திட்டமிடுதல் அவசியமாகிறது.

3. சமமான முன்னேற்றம் ஏற்படுத்துதல்

வேளாண்மை, தொழில், சமூக கட்டமைப்பு, உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டு வாணிகம் போன்ற பல துறைகள் இணைந்து முன்னேற்றம் பெற வேண்டும். பெரும் நிறுவனங்கள் இல்லாத சூழலில், திட்டமிடல் சரியான முன்னேற்றம் மற்றும் சமநிலை வளர்ச்சியை உறுதி செய்ய உதவும்.

வேளாண் துறை மற்றும் தொழில்துறை முன்னேற்றம்

- **முன்னேற்றம்**

வேளாண் மற்றும் தொழில்துறைகள் பரஸ்பரம் தொடர்புடையவை. வேளாண் துறையில் உபரி தொழிலாளர்கள் தொழில் துறைக்குக் கையேழுதாக இணையும் வாய்ப்பு உண்டு. வேளாண் வளர்ச்சியால் தொழில் துறைக்கு தேவையான இடுபொருள் கிடைக்கும், இதனால் இரண்டுமே ஒன்றாக வளரும்.

- **கட்டமைப்பு முன்னேற்றம்**

வேளாண் மற்றும் தொழில்துறைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு பொருளாதார மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள் அவசியம். பாசனக் கால்வாய்கள், சாலைகள், தொடர்வண்டிப்பாதைகள், ஆற்றல் வளங்கள் போன்ற கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவது மிக முக்கியம். இவை பெரும் முதலீட்டை, நீண்ட கால திட்டமிடலையும் தேவைப்படுத்தும்; அரசு மட்டுமே இதை திட்டமிட்டு மேற்கொள்ள முடியும்.

- **பண மற்றும் மூலதன அங்காடி முன்னேற்றம்**

உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டு வானிய வளர்ச்சிக்கு நிலையான பணம் மற்றும் மூலதன அங்காடிகள் தேவை. பின்தங்கிய நாடுகளில் பணம் மற்றும் மூலதன அங்காடி குறைவாக உள்ளதால் தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு தடையாகிறது. எனவே, பண மற்றும் மூலதன அங்காடிகளை உறுதிப்படுத்த திட்டமிடல் அவசியம்.

இதன் மூலம், திட்டமிடல் பின்தங்கிய நாடுகளில் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திற்கும், சந்தை இயங்குதளங்களையும் கட்டமைப்புகளையும் மேம்படுத்தவும் முக்கியமான கருவியாக இருக்கிறது.

திட்டமிடல்: வறுமையையும் ஏற்றத்தாழ்வையும் குறைக்கும்

- திட்டமிடல் மூலம் பின்தங்கிய நாடுகளில் நாட்டின் வருமானம், தலா வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கும்.
- 65 ஆண்டுகளில் இவைகள் நடைமுறையில் எவ்வளவு நிறைவேற்றப்பட்டன என்பது ஆராயப்பட வேண்டும்.
- ஆர்தர் லூயிஸ் கூறியதுபோல், பின்தங்கிய நாடுகளில் தேசிய வருவாயை உயர்த்த ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் அவசியம். அதற்கு திட்டமிடல் ஒரு முக்கிய சாதனம்.

திட்டமிடலுக்கு எதிரான வாதங்கள் மற்றும் குறைகள்

1. **தன் விருப்பப்படி செயல்பட இயலாமை**

- திட்டமிடல் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வழிமுறைகளை விதிக்கும், இது தனி நுகர்வோர், உற்பத்தியாளர், பணியாளர்களின் சுயநிர்ணய உரிமைகளை குறைக்கும்.

- ஹேயக் “அடிமைத்தனத்திற்கான பாதை” எனும் நூலில், மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் பொருளாதார விடுதலைக்கு விரோதம் எனக் கூறியுள்ளார்.
- அரசின் முடிவுகள் எப்போதும் சரியாக இருக்காது; ஆனால் தனியார் உற்பத்தியாளர்கள் அதிக சுதந்திரம் பெற்றால், சில சமயங்களில் மக்களின் நலன் புறக்கணிக்கப்பட வாய்ப்பு உண்டு.

2. தன் முனைப்புக்கான குறைதல்

- மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் புதுமைகள் மற்றும் ஊக்கங்களை தடுக்கிறது.
- தனியார் உரிமையின்மை மற்றும் இலாப நோக்கமின்மை காரணமாக தொழில் முனைவோர் திறமையான முடிவுகளை எடுக்க முடியாது.
- சமமான பலன்கள் வழங்கப்படுவதால், இடர்பாடுகளை ஏற்று புதிய முயற்சிகள் செய்வதற்கு ஊக்கம் கிடையாது.
- அதிகாரம் தவறாக பயன்படுத்தப்படும் அபாயம் அதிகம்; இது திட்டமிடலில் தவிர்க்க முடியாத பிரச்சனை.

3. அதிகமான நிர்வாக செலவு

- திட்டமிடலுக்கு தேவையான புள்ளிவிவர சேகரிப்பு, கணிப்பு மற்றும் நிர்வாக பணிகள் மிக அதிகமான பணியாளர்களை வேண்டுமாயுள்ளது.
- சரியான புள்ளிவிவரம் இல்லாமை அல்லது தவறான கணிப்புகள் திட்டமிடலை சரிவர செயல்படுத்த முடியாமல் வல்லுநர்களையும் வளங்களையும் வீணடிக்கும்.

திட்டமிடலின் வகைகள்

- மக்களாட்சி மற்றும் சர்வாதிகாரம்
- வழிகாட்டுதல்படி திட்டமிடல் மற்றும் தூண்டுதல் திட்டமிடல்
- குறுகிய நடுத்தர மற்றும் நீண்ட கால திட்டமிடல்
- செயல்பாட்டு மற்றும் கட்டடைப்பு திட்டமிடல்
- சுட்டிக் காட்டும் மற்றும் கட்டாய திட்டமிடல்
- நிதித் திட்டமிடல் மற்றும் நாணய திட்டமிடல்
- பொது மற்றும் பகுதி திட்டமிடல்

திட்டக் குழுவின் செயல்பாடுகள்

இந்திய அரசியலமைப்பின் வழிகாட்டுதல் கொள்கைகளால் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பொருளாதார மற்றும் சமூக பொறுப்புகளுடன் திட்டக் கமிஷனின் பணி இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள், செல்வம் மற்றும் உற்பத்தி வழிமுறைகளின் உரிமையில் உள்ள சமத்துவமின்மையை

அகற்றுவதற்கான அரசின் பொறுப்பில் கவனம் செலுத்துவதோடு, அதன் குடிமக்களுக்கு பொருத்தமான வாழ்வாதார வழிகள் இருப்பதை உறுதி செய்தது.

திட்டக் குழுவின் செயல்பாடு:

1. இந்தியாவின் மூலதனம் (பணம்), பொருள் (வளங்கள்) மற்றும் மனித வளங்களைத் திட்டமிடுவதில் உதவுதல், அத்துடன் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களை சமரசம் செய்தல் மற்றும் நாட்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய போதுமானதாக இல்லாத பொருத்தமான வளங்களை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்தல்.
2. நாட்டின் பெரும்பாலான வளங்களை எடுத்துக்கொள்ளும் அதிக லாபகரமான மற்றும் நன்கு சமநிலையான திட்டத்தை உருவாக்குங்கள்.
3. முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் நிறுவனம் நடத்தப்பட வேண்டிய கட்டங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுங்கள், மேலும் ஒவ்வொரு கட்டமும் வெற்றிகரமாக முடிவடைவதை உறுதிசெய்ய வளங்களை எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை பரிந்துரைக்கவும்.
4. பொருளாதார முன்னேற்ற விகிதம் குறையக் காரணமான காரணிகளை அடையாளம் காணவும்.
5. நாட்டின் சட்டப்பூர்வமாக பிணைக்கப்பட்ட சமூக அரசியல் நிலைப்பாட்டிற்குள் செயல்முறை முடிவடைய வைக்கப்பட வேண்டிய அளவுகோல்களைத் தீர்மானிக்கவும்.
6. திட்டத்தின் ஒவ்வொரு கட்டமும் அனைத்து அம்சங்களிலும் சரியாக மேற்கொள்ளப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கு என்ன வகையான இயந்திரங்கள் தேவை என்பதைக் கண்டறியவும்.
7. திட்டத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்தின் செயல்பாட்டிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை தொடர்ந்து மதிப்பாய்வு செய்து, திட்டத்தின் வெற்றிக்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் கொள்கை மற்றும் உத்தியில் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்யுங்கள்.
8. **அமைப்பு :** திட்டக் கமிஷனின் அமைப்பு அதன் தொடக்கத்திலிருந்து இறுதி வரை குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது. திட்டக் கமிஷனின் உள் அமைப்பு கீழே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
9. **தலைவர் :** திட்டக் கமிஷனுக்கு இந்தியப் பிரதமர் தலைமை தாங்கினார். இருப்பினும், இந்தியப் பிரதமர் திட்டக் கமிஷனின் மிக முக்கியமான கூட்டங்களில் மட்டுமே கலந்து கொண்டார்.
10. **துணைத் தலைவர் :** ஆணையத்தின் அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்கு துணைத் தலைவர் பொறுப்பேற்றார். துணைத் தலைவர் பொதுவாக அந்தக் கால ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினராகவும், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், அமைச்சரவை அமைச்சகத்தின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார், இருப்பினும் அமைச்சகத்தில் உறுப்பினர் பதவி கட்டாயமாகத் தேவையில்லை.

11. **உறுப்பினர்கள் :** திட்டக் கமிஷனின் உறுப்பினர்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்: புகழ்பெற்ற பொது நபர்கள், நிர்வாகிகள், பொருளாதார வல்லுநர்கள் அல்லது தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் முழுநேர உறுப்பினர்கள்; மற்றும் முக்கியமான கூட்டங்களில் மட்டுமே கலந்து கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க அமைச்சரவை அமைச்சர்கள்.

12. **ஆணையத்தின் அலுவலகம் :** ஆணையத்தின் அலுவலகம், ஆணையத்தின் பணிகளில் உதவும் பல்வேறு நுட்பங்கள் மற்றும் தலைப்புத் துறைகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆணையத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒரு மூத்த அதிகாரி அல்லது நிபுணராக இருந்த ஒரு 'ஆலோசகர்' தலைமை தாங்கினார்.

ராஜஸ்தான் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியா பாதிக்கப்பட்ட நாடாக இருந்து, உயர்ந்த வளர்ச்சி அபிலாஷைகளைக் கொண்ட இறையாண்மை கொண்ட நாடாக மாறியதில் திட்டக் கமிஷனின் முக்கிய பங்கு இருந்தபோதிலும், பொருளாதார முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் சோவியத் பாணி அதிகாரத்துவ அதிகாரத்துவமாக திட்டக் கமிஷன் இருப்பதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. 2012 ஆம் ஆண்டில், இரண்டு கழிப்பறைகளைப் புதுப்பிக்க கிட்டத்தட்ட ரூ.35 லட்சங்களைச் செலவிட்டதற்காக கமிஷன் விமர்சிக்கப்பட்டது, அதன் பிறகு கமிஷனே ஒரு நாளைக்கு ரூ.27 க்கு மேல் செலவழிப்பவர்கள் ஏழைகள் அல்ல என்று கூறியது. இதனால், இதுபோன்ற ஒரு சம்பவம் கமிஷனைக் கலைக்க வேண்டும் என்ற தூண்டுதலை உருவாக்கியது. பின்னர், பிரதமர் நரேந்திர மோடி 2014 இல் தனது முதல் சுதந்திர தின உரையில் திட்டக் கமிஷனைக் கலைக்க விரும்புவதாகக் கூறினார். இப்போது அது நிதி ஆயோக் என்ற புதிய அமைப்பால் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில்

ஆகஸ்ட் 6, 1952 அன்று, தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் நிறுவப்பட்டது. அனைத்து முக்கியமான துறைகளிலும் பகிரப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்கும், நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளின் விரைவான வளர்ச்சியை சமநிலையில் உறுதி செய்வதற்கும், திட்டத்திற்கு ஆதரவாக நாட்டின் முயற்சி மற்றும் வளங்களைத் திரட்டுவதும், பலத்தை வழங்குவதும் இந்த கவுன்சிலின் நோக்கமாகும்.

தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சிலின் நோக்கங்கள்

தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் பின்வரும் இலக்குகளை மனதில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது:

1. இந்த மூலோபாயத்தை ஆதரிப்பதற்காக நாட்டின் ஆற்றல்களையும் வளங்களையும் திரட்டி, பலத்தை வழங்குதல்.
2. அனைத்து முக்கிய துறைகளிலும் பொதுவான பொருளாதாரக் கொள்கையை ஊக்குவித்தல்.
3. நாட்டின் அனைத்துப் பிரிவுகளும் சீரான மற்றும் நிலையான முறையில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியை உறுதி செய்தல்.

4. நாட்டின் குடிமக்களுக்கு கல்வி, மருத்துவம் மற்றும் சமூக சேவைகள் போன்ற சமூக சேவைகளை வழங்குதல்.
5. நாட்டின் குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக.
6. தனிநபர் வருமானத்தை அதிகரிக்க.

தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சிலின் செயல்பாடுகள்

1. தேசிய திட்டத்தை தயாரிப்பதற்கான வழிகாட்டுதல்களை வழிநடத்துவதே கவுன்சிலின் பங்கு, இதில் வள மதிப்பீடும் அடங்கும்.
2. திட்டக் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட தேசியத் திட்டம் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.
3. திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான மதிப்பீட்டை உருவாக்கி, அதை மேம்படுத்துவதற்கான வழிகளுக்கான பரிந்துரைகளைச் செய்யுங்கள்.
4. தேசிய வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சமூக மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கையின் குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல்களை மதிப்பிடுதல்.
5. திட்டத்தின் செயல்பாட்டை அவ்வப்போது ஆய்வு செய்து, தேசிய திட்டத்தின் இலக்குகள் மற்றும் நோக்கங்களை அடைய தேவையான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கவும்.
6. தேசிய திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள் மற்றும் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிமுறைகளுக்கான பரிந்துரைகளை வழங்குதல்.

இந்திய அரசாங்கம் திட்டக் குழுவை நிறுவியது. திட்டக் குழுமத்தின் பணி, இந்திய அரசியலமைப்பின் வழிகாட்டுதல் கொள்கைகளால் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பொறுப்புகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவர், துணைத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் திட்டக் குழுவில் உள்ளனர். ஆகஸ்ட் 6, 1952 அன்று, தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் நிறுவப்பட்டது. திட்டத்தை ஆதரிப்பதற்காக நாட்டின் முயற்சி மற்றும் வளங்களை வலுப்படுத்துவதும், அணிதிரட்டுவதும் இந்த குழுவின் நோக்கமாகும்.

திட்டமிடல் குழு மாவட்டத் திட்டக்குழு (District Planning Committee (DPC))

இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பை வலுப்படுத்த, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 243 னுனு-இன் கீழ் இந்தியாவில் உள்ள மாவட்டம் தோறும் அமைக்கப்பட வேண்டிய குழுவாகும். மாவட்டத் திட்டக் குழுவின் தலைவராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருப்பர். இவருக்கு உதவிட உதவி திட்ட இயக்குநர்களும் மற்றும் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த அலுவலர்களும் இருப்பர். மாவட்ட ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், கிராம ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் மற்றும் நகராட்சிகளின் குடிநீர், வடிகால் வசதிகள் போன்ற உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிகளுக்கு, இம்மாவட்டத் திட்டக் குழு திட்டங்களை வகுத்து மாநில அரசிற்கு வழங்கும். இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தும் இந்திய மாநிலங்களில் தமிழ்நாடு அரசும் ஒன்றாகும். ஒரு சில மாநிலங்கள் மாவட்டத் திட்டக் குழுவை அமைக்கவில்லை. மாவட்டத் திட்டக் குழுவின் அலுவலகம் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் செயல்படும்

மாவட்டத் திட்டக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட துணைக்குழுக்கள் செயல்படும். அவைகள்: 1 ஊரக வளர்ச்சி துணைக்குழு, 2 வேளாண்மை வளர்ச்சித் துணைக்குழு, 3 நகர வளர்ச்சி துணைக்குழு, 4 நீர்ப்பாசன வளர்ச்சி துணைக்குழு, 5 பட்டியல் சமூகத்தினர், இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், பொருளாதாரத்தில் நலிந்தோர் மற்றும் மகளிர் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான வளர்ச்சி துணைக்குழு, 6 வேலைவாய்ப்பு பெருக்குதல் மற்றும் கிடைப்பதற்கான துணை குழு, 7 பொது சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத் துணைக்குழு, 8 கல்வி வளர்ச்சிக்கான துணைக்குழு, 9 குடிநீர் வழங்கல் குழு, 10 சாலை மற்றும் போக்குவரத்து துணைக் குழு, 11 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தொகுதி வளர்ச்சி நிதியை கண்காணிக்கும் குழு.

மாநில திட்டமிடல் குழு

தமிழகத்தில், மாநில திட்டக் குழு, கலைஞர் அவர்களால், 1971 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 25 ஆம் நாள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மாநில திட்டக் குழு, முதலமைச்சர் தலைமையின் கீழ் ஒரு ஆலோசனை அமைப்பாக செயல்பட்டு, மாநிலத்தின் பல்வேறு வளர்ச்சிக்கான செயல்பாடுகளில் தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்கு அளித்து வருகிறது.

மாநில திட்டக் குழு துணைத் தலைவர் அவர்களின் கீழ் வளர்ச்சி சார்ந்த முக்கிய துறைகளின் நிபுணர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு இந்த அமைப்பு செயல்பட்டு வருகிறது. மாநில திட்டக் குழுவானது, கடந்த 23.04.2020- ல் “மாநில வளர்ச்சி கொள்கைக் குழுவாக” மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட்டு, அதன் இன்றியமையாத பணிகளான இலக்கு நிர்ணயிப்பது, கண்காணிப்பு, மதிப்பீடு மற்றும் கொள்கைக்கான ஆலோசனை வழங்குதல், கொள்கை ஒத்திசைவு உருவாக்குதல், சிறப்பு திட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல் உள்ளிட்ட பல்வேறு முக்கியமான பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இந்நிலையில், தமிழ்நாடு மாநில திட்டக் குழுவானது, கடந்த 23.04.2020- ல் “மாநில வளர்ச்சி கொள்கைக் குழுவாக” மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட்டு, அதன் இன்றியமையாத பணிகளான இலக்கு நிர்ணயிப்பது, கண்காணிப்பு, மதிப்பீடு மற்றும் கொள்கைக்கான ஆலோசனை வழங்குதல், கொள்கை ஒத்திசைவு உருவாக்குதல், சிறப்பு திட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல் உள்ளிட்ட பல்வேறு முக்கியமான பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

திட்டக்குழுவின் இலக்குகள் மற்றும் நோக்கங்கள்

திட்டமிடுதலில் பல வகைகள் உள்ளன. சில முக்கிய திட்டமிடுதலின் வகைகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆணை திட்டமிடல்

இந்த வகை திட்டமிடலானது சீனா, முன்னாள் சோவியத் ரஷ்யா, கியூபா மற்றும் வடகொரியா போன்ற சமத்துவ நாடுகளில் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. இந்த திட்டத்தின்படி ஒரே ஒரு மைய அதிகாரம் மட்டும் இருக்கும். இந்த மைய அதிகாரமானது முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட இலக்கு மற்றும் முன்னுரிமையை எட்ட திட்டம் தீட்டுதல், வழிகாட்டுதல் அதை நடைமுறைப்படுத்த ஆணையிடல் போன்ற வேலைகளை செய்யும். மேலும் இத்திட்டம் எண்ணிக்கை அளவிலான தயாரிப்பு, அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட விநியோகம் மற்றும் பொருள்களின் உற்பத்தி, விலை கட்டுப்பாடு, வெளிநாட்டு பரிவர்த்தனையை பயன்படுத்துதல் மற்றும் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல் ஆகியவற்றை தீர்மானிக்கிறது.

மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல்

இம்மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடலில் அனைத்து பொருளாதார முடிவுகளும் மத்திய அல்லது மைய அரசால் எடுக்கப்படும். இந்த அரசு பொருளாதார திட்டங்களை வகுத்தல், குறிக்கோள்களை தீர்மானித்தல் மற்றும் இலக்கு மற்றும் முக்கியத்துவங்களை நிர்ணயித்தல் போன்றவைகளை செய்கிறது. இந்த அரசானது நுகர்வு, உற்பத்தி, ஊதியம் மற்றும் விலை ஆகியவற்றின் முடிவுகளை எடுக்கின்றது. எவ்வளவு முதலீடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்? விலை எவ்வளவு இருக்க வேண்டும்? வெளியீடு எவ்வளவு இருக்க வேண்டும்? பொருட்களை எவ்வாறு பங்கீடு செய்ய வேண்டும்? என்பன. மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் பெரும்பாலும் சமத்துவ அல்லது கம்யூனிச நாடுகளிலேயே செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடலின் செயல்பாடானது கீழிலிருந்து மேலாக அமையும். பல நிர்வாக குழுக்களை கலந்தாலோசித்தபின் பொருளாதார திட்டத்தினை „திட்ட மிடலுக்கான குழு“ தீர்மானிக்கும். வெவ்வேறு தொழில்கள் சார்ந்த திட்டங்களை அந்தந்தத் தொழில்களை சேர்ந்த பிரதிநிதிகளே வடிவமைத்துக்கொள்கின்றனர். இந்த வகை திட்டமிடலில், திட்டமிடலுக்கான குழுவானது தனியார் துறைக்கு ஊக்க தொகை வழங்குமாறு மத்திய மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அறிவுறுத்துகிறது.

ஜனநாயக முறையில் திட்டமிடல்

இந்த ஜனநாயக முறையில் திட்டமிடுதல் முறையில் விலை நிர்ணயக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. தனியார் துறையை நிதி மற்றும் பணக்கொள்கையின் மூலம் அரசு கட்டுப்படுத்துகிறது. நுகர்வோரின் இறையாண்மையை பாதுகாக்க அரசு ஏகபோக உரிமைக்கு எதிரான சட்டங்களை இயற்றுகின்றது.

சுழல் திட்டமிடல் இச்சுழல்

திட்டத்தினை இடைக்கால திட்டம் என்றும் கூறலாம். பொதுவாக இது ஒரு வருட அல்லது குறிப்பிட்ட சில வருடங்களுக்கோ நடைமுறையில் இருக்கும்.

குறுகிய கால திட்டமிடல்

இந்த திட்டத்தினை „கட்டுப்பாட்டுத்திட்டம்“ என்று அறியப்படும். இது ஒரு வருட திட்டங்களை மட்டும் உள்ளடக்கியது. இதை „வருடாந்திர திட்டம்“ என்றும் கூறலாம். இவ்வருடாந்திர திட்டம் அல்லது பட்ஜெட்டில் நிதி சார்ந்த திட்டங்கள் உள்ளது. அதாவது நிதி மூலதனம் மற்றும் செயல்முறை ஆகியவற்றை காணலாம்.

நடுப்பருவத் திட்டமிடல்

(அ) இடைக்காலத் திட்டமிடல் இத்திட்டமிடல் 3 முதல் 7 வருடங்களுக்கான திட்டம். பொதுவாக, நடுப்பருவத் திட்டமிடல் என்பது ஐந்து வருடங்களுக்கான திட்டமாக இருக்கும். தல வருமானத்தை உயர்த்துதல் வேலைவாய்ப்பை அதிகரித்தல், பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவு அடைதல், வெளிநாட்டு உதவிகளை சார்ந்திருப்பதை குறைத்தல், உள்நாட்டு வளங்கள் மூலம் வருவாயை அதிகரித்தல் மற்றும் பிராந்தியங்களுக்கிடையேயான ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குதல் போன்றவை இந்த திட்டமிடலின் முக்கிய குறிக்கோள்களாக இருக்கும்.

நீண்டகாலத் திட்டமிடல்

இவ்வகை திட்டமிடல் 10 முதல் 30 வருடங்களுக்கானதாகும். இதை “தொலை நோக்குத் திட்டம்” என்று அறியப்படும். இத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் கிராம புறங்களை ஒளிர்ச் செய்வது. இந்த நீண்டகால திட்டத்திற்கு பின்னால் இருக்கும் அடிப்படை கருத்தானது பொருளாதாரத்தில் அமைப்பு ரீதியான மாற்றத்தை கொண்டுவருதலாகும். நீண்டகால திட்டத்தின் கீழ் தேர்வு செய்வதற்கான சுதந்திரமும் திட்டமிடலில் பரந்த நோக்கமும் உண்டு.

சுட்டிக்காட்டும் திட்டமிடல்

இந்த வகை திட்டமிடலில், அரசானது தொழில் மற்றும் வணிக பிரதிநிதிகளை அழைத்து அவர்களுடன் முன் கூட்டி யே கலந்தாலோசித்து, திட்டத் தின் நோக்கம் என்ன அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. முன்னுரிமை மற்றும் இலக்கையும் சுட்டிக் காட்டும். 1991 ம் ஆண்டில் இந்தியா தனியார்மயமாதல் மற்றும் தாராளமயமாதல் கொள்கையை தழுவியதற்கு பின்னால் இந்த சுட்டிக்காட்டும் திட்டம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் 8வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பொருளாதாரத்தில் தனியார்துறை முக்கிய பங்கினை செலுத்தி திட்டமிடுதல் மற்றும் நிதி ஆயோக A. VII.13 வருகிறது. அரசு ஒருங்கிணைப்பாளராகவும், கட்டுப்பாட்டாளராகவும், மற்றும் ஒழுங்குமுறையாளராகவும் இருக்கின்றது.

திட்டமிடலின் குறிக்கோள்

பொதுவாக இரு வகையான குறிக்கோள்கள் உண்டு. அது குறுகிய கால குறிக்கோள் மற்றும் நீண்ட கால குறிக்கோள். பொருளாதாரம் உடனடியாக சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் குறுகிய கால குறிக்கோளானது திட்டத்திற்கு திட்டம் மாறுபடக்கூடியது. ஆனால் நீண்டகால குறிக்கோள் தொடர்ச்சியான நிகழ்வாகிறது. நமது ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் ஒரு நீண்டகால குறிக்கோள்கள்களை கொண்டவை. அவை,

1. பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரித்து வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுதல்
2. பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை
3. பொருளாதார தற்சார்பு
4. சமூக நீதி
5. பொருளாதார நவீனமயமாதல்
6. முன்னாள் திட்டக்குழு

திட்டக் குழுவின் தலையாய கடமையானது. ஐந்தாண்டு திட்டங்களை வகுத்தலாகும். மனித வளம், மூலதனம் மற்றும் மூலப்பொருள் போன்றவற்றை சிறந்த முறையிலும் சமமான முறையிலும் பயன்படுத்த சரியான திட்டமிடல் முறை இக்குழுவால் கையாளப்படுகிறது. மத்திய அமைச்சகங்கள் மற்றும் மாநில அரசுகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களை திட்டக்குழு உயர்மட்ட நிலையில் ஒருங்கிணைக்கிறது.

திட்டமிடலின் சாதனைகள்

தேசிய வருமானம் அதிகரிப்பு

திட்டக் காலங்களில் தேசிய வருமானம் அதிகரித்துள்ளது. தேசிய வருமானத்தின் உயர்வு சராசரியாக ஆண்டொன்றி திட்டமிடுதல் மற்றும் நிதி ஆயோக A. VII.17 ர்கு 1.2

சதவிகிதம் (1901 முதல் 1947 வரை) 2012-13ல் புனீ-யின் வளர்ச்சி 5 சதவிகிதம் இது 2011-12ல் வளர்ச்சி 6.2 சதவிகிதமாக இருந்தது.

தல வருமானம் அதிகரிப்பு

சுதந்திரத்திற்கு பிறகு, தல வருமானத்தின் உயர்வு என்பது பூஜ்ஜியம். ஆனால் சுதந்திர இந்தியாவில் பொருளாதார திட்டமிடலை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு பிறகு தல வருமானமானது தொடர்ச்சியாக உயர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. வாழ்க்கை தரத்தை அளவிடக்கூடிய பாதையான இந்தியா வின் தல வருமானம் 11.7 சதவிகிதம் உயர்ந்து மாதம் ஒன்றிற்கு ரூ.5729-ஆக 2012-13ல் ஆண்டு இருந்தது. இதுவே முந்தைய நிதியாண்டில் ரூ.5130 ஆக இருந்தது.

விவசாய வளர்ச்சி

வேளாண் உற்பத்தி பொருட்கள் திட்டகாலங்களில் உயர்ந்து காணப்பட்டது. அவை சுத்தமான பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள், பால், முக்கிய நறுமணப்பொருள்கள், சில குறிப்பிட்ட நார் பயிர்கள், திணை மற்றும் ஆமணக்கு இழைபொருளான சணல் போன்றவற்றை இந்தியா உற்பத்தி செய்து உலகில் மிகப்பெரிய உற்பத்தியாளராக திகழ்கிறது. உலகில் பலர் உட்கொள்ளக்கூடிய உணவான கோதுமை, அரிசி போன்றவை உற்பத்தியில் இந்தியா இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது. மேலும் இந்தியா பலவகையான உலர் பழ தயாரிப்பிலும், ஜவுளிக்கு தேவையான மூலதனப் பொருட்கள், தண்டு மற்றும் கிழங்கு பயிர்கள், பருப்பு வகைகள், வளர்க்கப்பட்ட மீன், முட்டை, தேங்காய், கரும்பு மற்றும் எண்ணிலடங்காத காய்கறி வகைகள் உற்பத்தியிலும் உலகில் முன்னியில் இருக்கின்றது. மேலும் கால்நடை மற்றும் பறவையினங்கள் வளர்ப்பிலும் அதை சந்தைப்படுத்துவதாலும் உலகில் முதல் ஐந்து இடங்களுக்குள் இருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சி

இந்தியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 26 சதவிகிதம் தொழில்களுக்கானது மற்றும் 22 சதவிகிதம் பணியாளர்களையும் கொண்டது. பெயரளவிலான தொழிற்சாலை வெளியீடுகளில் இந்தியா உலகில் 11வது இடத்தில் உள்ளது. இந்திய தொழில் துறையானது. 1991 பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுக்கு பிறகு தாராளமயக் கொள்கையால் முக்கிய கட்டத்தை எட்டியுள்ளது. மேலும் இது இறக்குமதி தடைகளை நீக்கி, வெளிநாட்டு போட்டியாளர்களை கொண்டுவந்து, சில பொதுத்துறை நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்கி, உள்கட்டமைப்பை உயர்த்தியதால், தொழில்துறை வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

தற்சார்பு

கணிசமான முன்னேற்றத்தால் தற்சார்பு நிலையை அடைந்துள்ளது. நாம் உணவு தானியங்களுக்காக மற்ற நாடுகளை நீண்ட காலத்திற்கு நம்பியிருக்க முடியாது. அதே சமயம், அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில்களுக்கு நாம் போதுமான அளவிற்கு முதலீடு செய்ய வேண்டும். நுகர் வோருக்குத் தேவையான அனைத்து வகையான அடிப்படை பொருள்களை தயாரிக்கும் இடத்திற்கு வரவேண்டும்.

வேலைவாய்ப்பு

1983 முதல் 2011 வரை இந்தியாவின் வேலைவாய்ப்பின்மை விகிதமானது சராசரியாக 7.4 சதவீதமாக இருந்தது. இதில் அதிகபட்சமாக 2010 டிசம்பரில் 9.4 சதவீதமாகவும்

குறைந்தபட்சமாக 2011 டிசம்பரில் 3.8 சதவீதமாகவும் இருந்தது. இந்தியாவில் வேலைவாய்ப்பின்மை விகிதமானது தீவிரமாக வேலை தேடும் மக்களின் எண்ணிக்கையையும், மொத்த தொழிலாளர்களையும் வைத்து கணக்கிடப்படுகிறது.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி

இந்த திட்டமிடல் காலத்தில், இந்தியா அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தில் அதிக முன்னேற்றம் கண்டது. உண்மையில் வளர்ச்சியின் வேகம் அதிகம். அதனால் தான் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப துறையில் இந்தியா உலகில் மூன்றாம் இடத்தை பெற்றது. இந்தியா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப துறையில் இருதரப்பு ஒத்துழைப்பிற்கு சம்மதம் தெரிவித்துள்ளது.

மூலதன ஆக்கம்: உருவாக்கம் மொத்த மூலதன உருவாக்கம் என்பது நிலை சொத்துக்களின் கூடுதல் முதலீடு மற்றும் சரக்கிருப்பு அளவின் நிகர மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கான நிதி ஆதாரங்கள்

2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வருவாய் கணக்கு குறித்த மொத்த செலவினம் 2,12,035.93 கோடி ரூபாயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. வருவாய் கணக்கில் கூடுதல் செலவினத்திற்காக 2,282.43 கோடி ரூபாய் மற்றும் 3,952.48 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் இரண்டு துணை மதிப்பீடுகள் வைக்கப்பட்டன. செலவினங்களின் போக்கினை கட்டுப்படுத்தி சில திட்டங்களில் சேமிப்பினை ஏற்படுத்த அரசு முயன்று வருகின்றது. எனவே, 2019-20 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளில் வருவாய் செலவினத்தின் ஒட்டுமொத்த அளவு 2,16,932.51 கோடி ரூபாயாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வருவாய் வரவினங்களில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் காரணிகளான ஒரு சில துறைகளில் காணப்படும் மந்த நிலை காரணமாக மாநில அரசின் வரி வரவினங்கள், அதிலும் குறிப்பாக பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வரி, பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் வரிவிதிப்பிற்கு உட்படாத பொருட்களின் மீதான மதிப்புக் கூட்டு வரி மற்றும் மோட்டார் வாகன வரிகள் ஆகியன வரவு-செலவுத் திட்ட இலக்குகளைக் காட்டிலும் குறையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மாநில ஆயத்தீர்வை,

முத்திரைத்தாள் தீர்வை மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்கள் ஆகியவை வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டளவில் இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஒருங்கிணைந்த பொருட்கள் மற்றும் சேவை வரியில் 2017-18 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாட்டிற்கு சேர வேண்டிய 4,073 கோடி ரூபாய் தொடர்பான நிலுவையில் உள்ள பிரச்சினைகள் தீர்வு செய்யப்பட்டு, நடப்பு நிதி ஆண்டு இறுதிக்குள் வழங்கப்பட்டு விடும் என நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒட்டுமொத்தமாக 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 1,24,813.06 கோடி ரூபாயில், 2019-20 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளில், மாநில அரசின் சொந்த வரி வருவாய் 1,20,809.63 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாட்டின் பங்காகப் பெறப்படும் மத்திய வரிகளின் நிதிப் பகிர்வு 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளில் வரலாறு காணாத வீழ்ச்சியைக் கண்டுள்ளதினால், பெருமளவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கடந்த 2018-19 ஆம் ஆண்டில் மத்திய வரிகளின் பங்காக, மத்திய அரசிடமிருந்து 30,638.77 கோடி ரூபாய் பெறப்பட்டது.

அதையடுத்து, சென்ற 2019 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 33,978.47 கோடி ரூபாய் வழங்கப்படும் என மத்திய அரசு குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனால், இதற்கு மாறாக, தற்போது 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய அரசின் திருத்த மதிப்பீடுகளில் மத்திய அரசு, தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய வரிகளில் வழங்கும் நிதிப் பகிர்வு 26,392.40 கோடி ரூபாய் மட்டுமே என்று குறைத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய வரி வசூல் எதிர்பார்த்த அளவைவிட 2019-20 ஆம் ஆண்டில் குறைவாகவே வசூலாகியதாலும், 2018-19 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளைவிட, உள்ளபடியான மத்திய வரி வசூல் குறைந்ததால், 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய வரி வசூலில் தமிழகத்திற்கான பங்கில் 2,368 கோடி ரூபாய் குறைக்கப்பட்டதாலும், 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய வரிகளில் தமிழகத்திற்கான பங்கில் மொத்தத்தில் 7,586.07 கோடி ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது. நடப்பு நிதியாண்டில் ஏற்பட்டுள்ள வரலாறு காணாத இறக்கம், தமிழ்நாட்டின் நிதி நிலையை சிக்கலான சூழ்நிலைக்கு கொண்டு சென்றுள்ளது. மாநில அரசு தனது அத்தியாவசிய செலவினங்களை எதிர்கொள்ள, மத்திய வரி நிதிப் பகிர்வு அல்லாத பிற நிதி ஆதாரங்களைக் கண்டறிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

2019-20 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மதிப்பிடப்பட்டதற்கு மேலாக வரியல்லாத வருவாயில் கூடுதல் வேலை உறுதிசெய்ததன் வாயிலாகவும், பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து மானியங்களை பெற்றதன் வாயிலாகவும், இந்த இரு முக்கிய வருவாய் இனங்களின் மூலம் இப்பற்றாக்குறையை அரசு ஓரளவிற்கு சரிசெய்துள்ளது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர், மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் மற்றும் அரசு அலுவலர்கள் ஆகியோர் மத்திய அரசுடன் மேற் கொண்ட சீரிய தொடர் நடவடிக்கைகளினால் இது சாத்தியமானது. மாநில அரசின் வரியல்லாத வருவாய் 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 13,326.91 கோடி ரூபாயாக உள்ளதைக் காட்டிலும் அதிகரித்து 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளில் 14,195.28 கோடி ரூபாயாக வசூலாகும் என கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து பெறும் உதவி மானியங்கள் 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 25,602.74 கோடி ரூபாயாக உள்ளதைக் காட்டிலும் திருத்த மதிப்பீடுகளில் 30,463.57 கோடி ரூபாயை எட்டும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விளைவாக ஒட்டுமொத்த வருவாய்க் குறைவு மட்டுப்படுத்தப்பட்டு, 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளில் மொத்த வருவாய் வரவினங்கள் 1,91,860.88 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது 2019-20 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் 5,860.29 கோடி ரூபாய் குறைவானதாகும். அதிகரித்து வரும் செலவினங்கள் மற்றும் குறைந்து வரும் வருவாய் வரவினங்களை கணக்கில் கொண்டு, 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான ஒட்டுமொத்த வருவாய் பற்றாக்குறை 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீடான 14,314.76 கோடி ரூபாயிலிருந்து திருத்த மதிப்பீடுகளில் 25,071.63 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது.

வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் செலவினங்கள் எவ்விதத்திலும் பாதிப்பிற்குள்ளாகக் கூடாது என்பதை உறுதி செய்யும் நோக்கத்தில், 2019-20 ஆம் ஆண்டில் ஒட்டுமொத்த மூலதனத்திற்கான ஒதுக்கீட்டினைக் குறைக்கக் கூடாது என்பதில் இந்த அரசு மிகவும் கவனமாக உள்ளது. அதன்படி,

திருத்த மதிப்பீடுகளில் மூலதன நிதி ஒதுக்கீடு 31,220.89 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது, 2019-20 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட 31,251.21 கோடி ரூபாய் அளவிலேயே உள்ளது. தமிழ்நாடு நிதி நிலை நிருவாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள இலக்குகளுக்கு உட்பட்டு, நிதிப் பற்றாக்குறை இருப்பதை உறுதி செய்வதில், இந்த அரசு அதிக கவனத்துடன் உள்ளது. 2019-20 ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளில் நிதிப் பற்றாக்குறை 55,058.39 கோடி ரூபாய் அளவில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதிப்பற்றாக்குறையானது மாநில மொத்த உற்பத்தி மதிப்பின் முன் மதிப்பீடுகள் (தற்காலிகத்தின்) அடிப்படையில் 3 சதவீதத் திற்குள் உள்ளது.

2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், வருவாய் வளர்ச்சியானது சற்று கவனமாகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசின் சொந்த வரி வருவாயில் வணிக வரிகள் தொடர்ச்சியாக அதிக அளவில் வருவாயை வலை அமைப்பில் தொடர்ந்து வரும் ஆரம்பகட்ட பிரச்சினைகள் மற்றும் இந்த அமைப்பு முறையுடன் இணக்கமாக செயல்படுவதில் மற்ற மாநிலங்களில் நிலவும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் தேசிய அளவில் நிலவும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் மந்த நிலை ஆகியவற்றால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட வருவாய் வளர்ச்சி குறைந்துள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வணிக வரிகளின் ஒட்டுமொத்த வசூல் தொகை 1,02,236.59 கோடி ரூபாயாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் ஆயத்தீர்வையிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் 8,133.81 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், மோட்டார் வாகன வரி வருவாய் 6,897.73 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கட்டட விதிமுறைகள் மற்றும் பொது வளர்ச்சியை எளிமைப்படுத்துவதில் அரசால் எடுக்கப்பட்ட புதிய முயற்சிகளின் அடிப்படையில், 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், முத்திரைத்தாள் தீர்வை மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்கள் மூலமாகக் கிடைக்கும் வருவாய் மீண்டும் வளர்ச்சியடையும் என எதிர்பார்க்கிறோம். தமிழ்நாடு நிலஉடைமையாளர்கள் மற்றும் வாடகைதாரர்கள் உரிமைகளை முறைப்படுத்துதல் சட்டம் 2017 நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. இதன் படி அனைத்து வாடகை ஒப்பந்தங்களும் கால நீட்டிப்பு செய்யப்பட்ட செப்டம்பர் 2020 ஆம் ஆண்டு, 19 ஆம் தேதிக்குள் இச்சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். ஓர் ஆண்டுக்கும் குறைவாக உள்ள இனங்கள் உட்பட அனைத்து வாடகை ஒப்பந்தங்கள் களுக்கும் இந்த புதிய வாடகை ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்வதன் முழு பயன்களை அடைவதற்கு நிலஉரிமையாளர்கள் மற்றும் வாடகைதாரர்கள் இருவருமே தாமதமாகவே முன்வந்து பதிவு செய்வதை ஊக்குவிக்கும் வகையில், ஐந்தாண்டிற்கு உட்பட்ட குடியிருப்புக்கான வாடகை ஒப்பந்தங்களில், தற்போது நடைமுறையிலுள்ள முத்திரைத் தாள் வரியினை 1 சதவீதத்திலிருந்து 0.25 சதவீதம் வரையில் குறைப்பதற்கு அரசு முடிவுசெய்துள்ளது. அத்தகைய இந்த ஒப்பந்தங்கள் தொடர்பான பதிவுக் கட்டணங்களும் 1 சதவீதத்திலிருந்து 0.25 சதவீதம் வரையில் குறைக்கப்பட்டு 5,000 ரூபாய்க்கு மிகாமல் வசூலிக்கப்படும். முத்திரைத் தாள் வரி மற்றும் பதிவுக் கட்டணங்களிலிருந்து

வசூலிக்கப்படும் ஒட்டுமொத்தத் தொகை 14,435.09 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், மாநில அரசின் சொந்த வரி வருவாய் மீதான மொத்த வரவினங்கள் 1,33,530.30 ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் மாநில அரசின் வரியல்லாத வருவாய் வரவினங்கள் 15,898.81 ரூபாயாக இருக்கும் என கணிக்கப்படுகிறது. 15- வது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், மத்திய வரிகளில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு குறைந்தபட்ச அளவில் 32,849.34 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது. மத்திய வரிகளின் நிதிப்பகிர்வுக்கு பிந்தைய வருவாய் பற்றாக்குறைக்கான மானியமாக, தமிழ்நாட்டிற்காக பரிந்துரைக்கப்பட்ட 4,025 கோடி ரூபாயை சேர்த்து மத்திய அரசிடமிருந்து மானியத் தொகை 37,096.69 கோடி ரூபாய் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான மொத்த வருவாய் வரவுகள் 2,19,375.14 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வருவாய் செலவினங்கள் உள்ளபடியான நிலவர அடிப்படையில் 2,04,992.78 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சம்பளங்கள், ஓய்வூதியங்கள், வட்டித்தொகை செலுத்துதல் மற்றும் திட்டம் சார்ந்த செலவினங்கள் அனைத்திற்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் முழுமையாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டிற்கான வருவாய்ப் பற்றாக்குறை 21,617.64 கோடி ரூபாயாகக் குறையும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, நிகரக் கடன் மற்றும் முன்பணங்கள் உட்பட ஒட்டுமொத்த மூலதன நிதியொதுக்கீடு 37,728.65 கோடி ரூபாயாக கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது 2019- 20 ஆம் ஆண்டின் நிதி ஒதுக்கீட்டைக் காட்டிலும் 25.8 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளதைக் காட்டுகிறது. பல்வேறு திட்டங்களுக்கான ஒப்புதல் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டு, அதற்கான திட்டப் பணிகள் இந்த ஆண்டில் தொடங்கப்படும், நிதித் தேவைக்காக திட்டப்பணிகளில் தொய்வு ஏற்படாமல் நடைபெறுவதையும் உறுதி செய்வதற்கு, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பொதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு நிதிச் சிக்கல்கள் இருந்தபோதிலும், தமிழ்நாடு, நிதி நெறிகளை வழுவாமல் பின்பற்றி வந்துள்ளதுடன், நிதிப்பற்றாக்குறை, மாநில மொத்த உற்பத்தி மதிப்பு, கடன் விகிதம் போன்ற நிதிநிலைக் குறியீடுகளை வரையறைக்குள் பராமரித்து வருகிறது. 2020-21 ஆம் ஆண்டில், டிபாருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்தும் நோக்கில் மூலதன நிதி ஒதுக்கீடுகள் உயர்த்தப்பட்ட போதிலும், ஒட்டுமொத்த நிதிப்பற்றாக்குறை 59,346.29 கோடி ரூபாயாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டு, மாநில மொத்த உற்பத்தி மதிப்பில் 2.84 சதவீதமாக உள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டின் நிதிப் பற்றாக்குறைக்கு நிதி வழங்கும் வகையில், அனுமதிக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்த கடன் அளவான 62,757.80 கோடி ரூபாயில், நிகர கடன் தொகையாக 59,209.30 கோடி ரூபாய் திரட்டப்படும் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, 2021 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் இறுதியில் நிலுவையிலுள்ள நிகரக்கடன் 4,56,660.99 கோடி ரூபாயாகவும், மாநில மொத்த உற்பத்தி மதிப்பில் கடன் விகிதம் 21.83 சதவீதமாக, 25 சதவீதத்திற்குள் கட்டுப்படுத்தப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் இணைப்பாக இடைக்கால நிதி நிலவரத் திட்டம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை நிதிநிலை அறிக்கையின் ஒரு பகுதியாகக் கருதி அவையில் படிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். தமிழ்நாட்டின் வருவாய் பற்றாக்குறை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். உதய் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் நாடு மின் உற்பத்தி மற்றும் பகிர்மானக் கழகத்தின் கடன் மற்றும் நட்டங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாக மாநிலத்திற்கு நிதிச்சுமை ஏற்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் ஏர்வாது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையை செயல்படுத்தியதன் விளைவாகவும், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் வரி வருவாயில் ஏற்பட்ட தொய்வு போன்ற அனைத்தும், வருவாய்ப் பற்றாக்குறை உயர்ந்து வருவதற்கான காரணங்கள் ஆகும். மேலும் சம்பளங்கள் மற்றும் ஓய்வூதியங்கள் தொடர்பான செலவினங்கள் தொடர்ந்து உயர்ந்து வருகின்றன. வளர்ச்சி சார்ந்த செலவினத்திற்கான கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களைக் கண்டறிவதற்கு, வளர்ச்சி சாராத செலவினத்தின் ஒட்டு மொத்த அளவை கட்டுப்படுத்துகின்ற வழிமுறைகளை ஆராய்வதற்கு அரசு உறுதிபூண்டுள்ளது.

திரு. எஸ். ஆதிசேஷ்யா, இ.ஆ.ப. (ஓய்வு) தலைமையிலான செலவின சீரமைப்புக் குழுவால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையில் உள்ள பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம், அரசு துறைகளின் செயல்திறனை கணிசமான அளவில் உயர்த்துவதற்கும், வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களை பயன்படுத்துவதற்கும் உதவும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஒருங்கிணைந்த நிதி மற்றும் மனித வள மேலாண்மைத் திட்டத்தினை செயல்படுத்துதல், வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நவீனப்படுத்துதல் மற்றும் நிதி இடர்ப்பாடுகளை நிருவகித்தல், துறைசார் வல்லுநர்களின் ஆலோசனை பெறுதல் மற்றும் அரசு அளவிலான தொடர் முயற்சிகள் போன்ற நடவடிக்கைகளின் மூலம் மாநிலத்தின் நிதிநிலைமை 2020-21 ஆம் ஆண்டில் சிறந்த முறையில் நிருவகிக்கப்படும். உயரளவு வளர்ச்சியால் மட்டுமே, மாநில மக்களின் நலன் மேம்படும். இந்த வளர்ச்சியானது, ஏழை எளியோர், நலிவுற்றோர் மற்றும் எளிதில் பாதிப்பிற்கு உள்ளாகக் கூடியவர்கள் ஆகியோருக்கான நலத்திட்டங்களை செயல்படுத்துவதில் எப்பொழுதும் முழுக் கவனம் செலுத்தும் விதமாக, மாநில அரசிற்கு அதிக அளவில் நிதி ஆதாரங்கள் கிடைப்பதற்கு வழிவகுக்கும். புதிய முதலீடுகளை உத்வேகத்துடன் கொண்டுவருவது உட்பட இந்த அரசின் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களால், துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதன் நற்பலன்களை அளிக்கக்கூடிய பொருளாதார சுழற்சி ஏற்படும். இதன் மூலம், அதிக வேலைவாய்ப்பு, உயர் வருவாய் கிடைக்கப் பெற்று மேலும் பல நலத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும் என நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்(1951- 1956)

நோக்கம்

1951 ஜூலை மாதம் திட்டக் கமிஷன் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டவரைவை சமர்ப்பித்தது. நேரு அரசாங்கம் பலதரப்பு விமர்சனங்களையும் பரிசீலித்த பின் 1952 டிசம்பர் மாதம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெளியிட்டது. முதல் திட்டம் சுதந்திர இந்தியாவின் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான “கன்னிமுயற்சி” ஆகும். அதன் மூல நோக்கங்கள் இரண்டு:

உலகப் போர்களாலும், இந்தியப் பிரிவினையாலும் உருக்குலைந்து போயிருந்த இந்தியப் பொருளாதாரத்தைச் சீரமைத்தல்.

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, வளமிக்கப் பன்முக வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கல திட்டம்

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப் பொருள் வளங்களைத் தொழில் நுட்ப ரீதியாகப் பெருக்கி, மனித வளத்தைச் செம்மைப்படுத்தி, மக்களின் தேவைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்கான அமைப்பு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாயிற்று. பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கல், தேசிய வருவாயை உயர்த்தல், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல், நிலையான சொத்துக்களைச் சேர்த்தல் ஆகியவற்றுக்கிடையே சமநிலையை ஏற்படுத்துவது திட்டக் கமிஷனின் முன்னுரிமையாக இருந்தது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அடுத்துவரும் திட்டங்களுக்கான முன்னோடியாகும். முதல் திட்டம் இந்தியப் பொருளாதார நிலத்தைச் சமன் செய்து அதன் மீது திட்டப் பொருளாதார மாளிகையைக் கட்டுவதற்கான முயற்சியாகும். அம்முயற்சி "மிகவும் மோசமாகத் தேக்கமுற்றிருந்த பொருளாதாரத்துக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச உந்துதலைக் கொடுத்தது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் ஏ.எச்.ஹான்சன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பொருளாதார, சமூக நோக்கங்களுக்குச் செயலுருவம் கொடுப்பதற்கான முயற்சியாகும். நடை முறையில் இருந்த பலதரப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. முதல் திட்டம் தேசிய பொருளாதார அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்தியது. விரைவான தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான உட்கட்டுமானத்தைப் பலப்படுத்தியது. நம்பகமான புள்ளி விவரங்கள் இல்லாத போதும் முதல் திட்டம் அறிவுப்பூர்வமாக தீட்டப்பட்டு முனைப்பார்வத்துடன் செயல்படுத்தப்பட்டது. விவசாயத்துக்கும், கிராம வளர்ச்சிக்கும் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டது. உணவு அமைச்சராயிருந்த ஜெயராம் தாஸ், நேரு எதிர்பார்த்த அளவுக்குச் செயல்படவில்லை. நிதி அமைச்சர் ஜான் மத்தாய்க்கு திட்டமிட்டப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் நம்பிக்கையில்லை. பல நடைமுறை இடர்ப்பாடுகள் இருந்தன. எனினும், நேரு பொருளாதார வளர்ச்சியின் அவசியத்தையும், அவசரத்தையும் உணர்ந்து திட்டமிட்டப் பொருளாதார ஏற்றத்துக்காக விரைந்து செயல்பட்டார் என்று கூறியுள்ளார் எஸ்.கோபால்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் (1952)

"கிராம ராஜ்யம்" காந்தி கண்ட கனவு. அக்கனவை நனவாக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார் பிரதமர் நேரு. ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சி மூலம் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1952 அக்டோபர் 2 ஆம் தேதி காந்தி பிறந்த நாளன்று 17,000 கிராமங்களை உள்ளடக்கிய 55 சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் (Community Development projects) துவக்கப்பட்டன. இதை 'அமைதியான ஆராவாறற்ற புரட்சி' என்று குறிப்பிட்டார் நேரு. சமூக வளர்ச்சித் திட்டத்தை 'யக்ஞம்' என்று வர்ணித்த குடியரசுத் தலைவர் ராஜேந்திரப் பிரசாத் இத்திட்டத்தை ஒரு கைதேர்ந்த தோட்டக்காரரால் கவனமாக வளர்க்கப்பட்ட பழத்தோட்டத்தோடு ஒப்பிட்டார். சமூக நலத்

திட்டத்தின் சிறப்பியாகக் கருதப்பட்ட எஸ்.கே.டே. சமூக வளர்ச்சித் திட்டம் 'கிராம மக்களின் மகிழ்ச்சிக்கான மாக்னா கார்டா' 'செயல்படும் இதிகாசம்' என நெல்லாம் புகழ்ந்தார்

கிராமங்களில் சமூக - பொருளாதார மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கம் என்று முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. "கிராம இந்தியாவின் முகத்தை மாற்றி இந்திய மக்களின் மிகப் பெரும்பான்மையோரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதே இம்முயற்சியின் நோக்கம்" என்று நேரு முதலமைச்சர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அடிகோலிட்டுக் காட்டினார். கிராமப் புரமைப்பும், மக்கள் பங்கேற்பும் இத்திட்டத்தின் இரு கண்களாகும்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகளாவன:

சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார, பொழுதுபோக்கு அம்சங்களைக் கொண்ட - பன்முகக் கிராம மறுச்சீரமைப்பு ஒருங்கிணைந்த திட்டம் இது கிராம மண்ணில் வேர்விட்டு வளரக்கூடிய, ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடைய உயிர்த்துடிப்புள்ள திட்டம் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்தலும், விவசாயத் தொடர்புடைய கைத்தொழில்களை ஊக்குவித்தலும்

இத்திட்டத்தின் முன்னுரிமைகள்

பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக மாற்றம், ஜனநாயக செயல்பாடு ஆகியவற்றுக்கான வழி. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் துவக்கத்தில் நாடெங்கிலும் 55 இடங்களில் பரீட்சார்த்தமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு திட்டமும் 3 இலட்சம் மக்களைக்கொண்ட 300 கிராமங்களை உள்ளடக்கிய, ரூபாய் 64 இலட்சம் வரவு-செலவு திட்டத்தைக் கொண்டது. மூன்றாண்டு கால செயல்பாட்டுக்குப் பின் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பரப்பெல்லை குறைக்கப்பட்டு 65 ஆயிரம் மக்களைக் கொண்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்களாக (Development Blocks) விரிவுபடுத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்துக்கும் மூன்றாண்டு காலத்துக்கு ரூபாய் 15 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது. தேசிய விரிவுப்பணித்திட்டம்(1953)

- 1953 ஆம் ஆண்டு தேசிய விரிவுப் பணித்திட்டம் (National Extension service Scheme) துவக்கப்பட்டது. கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் கிராம சமூக மாற்றத்துக்கான முறை (method) என்றால் தேசிய விரிவுப் பணித் திட்டம் அதற்கான கருவி (instrument or Agency) ஆகும். இத்திட்டத்தை நோக்கங்களாவன:
- கிராமங்களில் சமூக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் குறிக்கோளைப் பரப்புதல்
- விவசாயம் மற்றும் விவசாயத் தொடர்பான தொழில்களைப்பற்றிய நவீன அறிவியல் முறைகளை அறிமுகப்படுத்தல் அவற்றில் பயிற்சி அளித்தல்
- வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு மக்களை பங்கேற்பைப் பெறல். சுருங்கக் கூறின், தேசிய விரிவுப் பணித்திட்டம் சமூக வளர்ச்சித் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் நிர்வாகம் வாகனமாகும்.
- தேசிய விரிவுப் பணித் திட்டம் என்பது கிராம நிர்வாக வலைப் பின்னல் (Rural Administrative networks) ஆகும். சம்பிரதாய நிர்வாகத்தை (Status - quo Administration) மக்கள் நல நிர்வாக (People's Welfare Administration) மாற்றும் பொருட்டு நிர்வாக உட்கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. வளர்ச்சி மைய நிலையில்

வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி (Block Development Officer) நியமிக்கப்பட்டார். அவரது அணியில் விரிவுப் பணி அதிகாரிகளும் (Extension Officers), கிராம ஊழியர்களும் (Gram Sevaks or Village Level Workers) இடம் பெற்றனர்.

மாவட்ட ஆட்சியர் (District Collectors) வளர்ச்சி வட்டாரங்களின் வேலைகளை ஒருங்கிணைத்தார். மாநில அளவில் முதலமைச்சர் மற்றும் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர்களைக் கொண்ட மாநிலக் குழு (State Committee) அமைக்கப்பட்டது. மத்திய அரசாங்க நிலையில் திட்டக்கமிஷன் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மையக்குழு(Central Committee) உருவாக்கப்பட்டது. அக்குழு சமூகத் திட்ட நிர்வாகத்தின் (Community Projects Administration) மூலம் சமூக வளர்ச்சித் திட்டக் கொள்கைகளைத் தீர்மானித்து, செயல் திட்டங்களை உருவாக்கி, நடைமுறைப்படுத்தி, நெறிப்படுத்தி, ஒருங்கிணைத்து, மதிப்பீடு செய்தது. ஒவ்வொரு நிலையிலும் மக்கள் பங்கேற்பை (Peoples Participation) ஊக்குவிக்கவும், உறுதி செய்யவும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் (Advisory Committees) அமைக்கப்பட்டன.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமும் தேசிய விரிவுப் பணித்திட்டமும் மிகுந்த எதிர்பார்ப்புடன் துவக்கப்பட்டன. தூரப் பார்வையுடன் துவக்கப்பட்ட இத்திட்டங்களைப் பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் விரிவுப் பணிக்கான அடிப்படை அமைக்கப்பட்டது. 1955- ல் 50 மைல்களுக்கு ஒரு சமூக வளர்ச்சித் திட்ட மையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எனினும், இத்திட்டங்களின் குறைபாடுகள் அவற்றின் செயல்திறனைக் குறைத்து விட்டன

- இரு திட்டங்களும் போதிய பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளின்றி மத்திய அரசாங்கத்தால் அவசரமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவை
- வளர்ச்சி நிர்வாகம் அதிகாரவர்க்க வலைக்குள் சிக்கிக் கொண்டது.
- ஆலோசனைக் குழுக்களால் கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு மக்களின் பங்கேற்பைப் பெற முடியவில்லை
- கிராமப் புனரமைப்பில் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குப் பங்கில்லாமல் போயிற்று. இருப்பினும் இத்திட்டங்கள் கிராம மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது என்பதில் ஐயமில்லை.

சோ'லிச பாணி சமுதாயம் (Socialistic Pattern of Society 1955)

சமூக வளர்ச்சித் திட்டம் - தேசிய விரிவுப் பணி அடித்தளத்தின் மீது சோலிச பாணி சமுதாய மாளிகையை எழுப்ப எண்ணினார் நேரு. அந்த எண்ணத்துக்குத் தமிழ்நாட்டில் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது. 1955 ஜனவரி 21- லிருந்து 23-ஆம் தேதி வரை யு.என்.தேபரின் தலைமையில் ஆவடி 'சத்தியமூர்த்தி பவனில்' நடைபெற்ற 60வது இந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் 'சோஷலிச பாணி சமுதாயம்' பற்றிய வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. நேரு முன்மொழிய அப்போது தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த கே.காமராஜ் வழிமொழிந்தார்.

சோ'லிச பாணி சமுதாயம் என்றால் என்ன? பிரதான பொருள் உற்பத்திச் சாதனங்கள் சமூகத்துக்குச் சொந்தமாக அல்லது அதன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும். பொருள் உற்பத்தி

படிப்படியாகத் துரிதப்படுத்தப்படும். தேசிய செல்வம் மக்களிடையே சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். தனியார் இலாபத்தை விட சமூகப் பலன் மேல்' என்பது சோலிச பாணி சமுதாயக் கொள்கையாகும். தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்கி, வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரித்து, வருவாய் சமத்துவத்தைத் திட்டமிட்ட பொருளாதார வழி ஏற்படுத்தல் ஆகியவை சோ'லிச பாணி சமுதாயத்தின் இலக்குகளாகும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரை, வழிகாட்டு விதிகள் மற்றும் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட நோக்கங்களுக்கு வடிவம் கொடுக்கும் முயற்சியே சோ'லிச பாணி சமுதாய ஏற்பாடாகும். ஏழைகளும் ஏற்றம் பெறத்தக்க கடையனுக்கு கடைத்தேற்றம்; (unto this last) என்ற சர்வோதயக் குறிக்கோளை சோ'லிச பாணி சமுதாய சித்தாந்தமாகும். சோ'லிச பாணி சமுதாயம் அறிவார்த்தமான கோட்பாடு என்பதை விடப் பொருளாதார சமூக மாற்றத்துக்கான முறை என்பதே பொருத்தமாகும்' என்ற கூறுகிறார் எஸ். கோபால். சோ'லிச பாணி சமூக முயற்சி மக்கள் நல நாடு (Welfare State) உருவாவதற்கான உந்துதலைக் கொடுத்தது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்(1956-1961)

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் முடிவதற்கு முன்பே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரைவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. கல்கத்தாவிலிருந்த இந்தியப் புள்ளி விவர நிறுவனத்தின் (India Statistical institutes) பேராசிரியர் டாக்டர் பி.சி.மகலாநோபிஸ் (P.C.Mahalanobis) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவைத் தயாரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவர் தயாரித்த திட்ட வரைவு தக்க மாற்றங்களுடன் 1956 ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது. நாட்டின் பொருளாதாரசமூக மாற்றங்களை விரைவுபடுத்தும் வகையில் 'அமைப்பு மாற்றங்கள' (Structural Changes) மேற்கொள்ளப்பட்டன. சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அதற்காக, எட்டாண்டுகளுக்கு முன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தொழில் கொள்கை' (Industrial Policy,1948)-க்கு புதிய தொழில் கொள்கைத் தீர்மானம் (New Industrial Policy Resolution 1956) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதன் விளைவே'கூட்டுப் பொருளாதாரம்' ஆகும்.

கூட்டுப் பொருளாதாரம் (Mixed Economy)

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கம் வளர்ச்சி உத்தி(Development strategy) - யை உருவாக்குவதேயாகும். முன்பே தேசிய வருவாயின் விரைவான வளர்ச்சி, வலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பு, வருவாய் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல், சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டுப் பெருக்கம், பொருள் உற்பத்தித் தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி, பொருள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கல், உற்பத்தியைப் பலவகைப்படுத்துதல் போன்றவை பொருளாதார வளர்ச்சியின் முன் தேவைகள் என்பது உணரப்பட்டிருந்தது. இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் இவற்றின் மூலம் சோஷலிச பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்பினார் நேரு. அதன் விளைவே வளர்ச்சி உத்தியாகும்.

வளர்ச்சி உத்தியின் மூலம் வளர்ச்சியடையாதிருந்த இந்தியாவை முற்போக்கு முன்னேற்ற நாடாக மாற்ற முடியும் என்று நம்பினார் நேரு. அதற்குக் குறைந்த முயற்சியால் நிறைந்த வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்ட வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, பொருளாதார மாற்றத்துக்கான கால

இடைவேளி அதிகமாக இருத்தலாகாது. அதற்கு ஒரே வழி இந்தியாவை விரைந்து தொழில் மயமாக்குவதேயாகும். அடிப்படை கனரக பொருள் உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள் மூலமே இது சாத்தியமாகும். நுகர்வோர் பொருள்களை (Consumer Goods) உற்பத்தி செய்வதால் தேசத்தைத் தொழில்மயமாக்க முடியாது என்று கருதினார் நேரு. உண்மையான தொழில்மயமானால் இந்தியா வெளிநாடுகளுலிருந்து உற்பத்தியாளர் பொருள்களை (Producer Goods) இறக்குமதி செய்வதை வெகுவாகக் குறைத்துக் கொள்ளும்.

இந்தியா தொழில் மயமாவதற்கான முன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமாயின் அதற்கு அதிகமான முதலீட்டு மூலதனம் (Investment Capital) தேவை. அதற்கேற்ற உட்கட்டுமான அமைப்பும் அவசியம். இவ்விரண்டையும் கொடுக்கும் நிலையில் தனியார் துறை (Private Sector) வளர்ந்திருக்கவில்லை. எனவே, அரசாங்கம் பொருளாதாரப் பொறுப்பேற்க வேண்டியதாயிற்று. எனவே, உற்பத்தியாளர் பொருள்களுக்கான கடமையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. நுகர்வோர் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது தனியார் துறைக்கு விடப்பட்டது. இரும்பு, எஃகு, மின்சார உற்பத்தி, நிலக்கரி, கனரக இரசாயனத் தொழில் போன்ற அடிப்படைத் தொழில்களை மத்திய அரசாங்கம் தன்வசம் வைத்துக் கொண்டது. அரசாங்கத்தின் பொதுத்துறையும், தனியார் துறையும் இணைந்து பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டதால் 'கூட்டுப் பொருளாதாரம்' என்று அழைக்கப் படுகிறது.

- இந்தியக் கூட்டுப் பொருளாதாரம் சோவியத் ருயாவின் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி பாணியை முன் மாதிரியாகக் கொண்டது. கூட்டுப் பொருளாதாரத்தின் சிறப்பியல்களாவன:
- பொதுத் துறையை அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டு விரைந்து விரிவுபடுத்தல்
- அடிப்படை கனரகத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை அளித்தல்
- தனியார் துறை மேற்கொள்ள முடியாத அல்லது மேற்கொள்ள முன்வராத பாதுகாப்பு, வளர்ச்சி மற்றும் சேவைப் பொறுப்புகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளல். கூட்டுப் பொருளாதாரம்' இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

கூட்டுறவு விரிவாக்கம்

இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் கூட்டுறவு விரிவாக்கத்துக்கு (Expansion of Cooperative Sector) முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. 1956 - ல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட புதிய தொழில் கொள்கைக் தீர்மானம்' பொது மற்றும் தனியார் துறைகளில் கூட்டுறவு முறையைக் கையாள வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தைக் கோட்டுக் காட்டியது. குறிப்பாக விவசாயம், சிறுதொழில், வினியோகம், கட்டுமானம், அத்யாவசியப் பொருள்கள் வழங்கல் ஆகிய துறைகளில் கூட்டுறவு முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் என்பதில் நேரு அரசாங்கம் குறியாக இருந்தது. அரசாங்க வர்த்தகத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. கூட்டுறவுத் துறை (Co-operative Sector) யை ஊக்குவிப்பதற்கு எப்போதுமில்லாத அளவுக்கு முதலீடு செய்யப்பட்டது.

கூட்டுறவு முறை விவசாயம்

கூட்டுறவு மூலம் கிராம உயர்வுக்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. கூட்டுறவு முறை விவசாய அறிமுகப்படுத்துப்பட்டது. நில உடைமைகள் சிதறிக் கிடந்தமையால் கூட்டுறவு

விவசாயம் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது. மேலும் இது மீந்தாடி அல்லது அரசாங்க உடைமைக்கு நல்ல மாற்று முறையாகவும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. முன்பே நடைமுறையில் இருந்த சமூக வளர்ச்சித் திட்டமும் தேசிய விரிவுப் பணியும் கூட்டுறவு விவசாயத்தைப் பலப்படுத்த முடுக்கிவிடப்பட்டன. கிராம் வாழ்க்கை

- பல் நோக்கு கூட்டுறவு சங்கம்
- கிராமப் பஞ்சாயத்து

கிராமப் பள்ளி ஆகிய முப்பேரும் நிறுவனங்களைச் சுற்றிச் சுழல வேண்டும் என்பதே திட்டகர்த்தாக்களின் விருப்பம் ஆகும். இவற்றின் மூல இந்தியாவின் கூட்டுறவுக் காமன்வெல்த்தை (Co-operative Common Wealth)க் காண முடியும் என்று கனவு கண்டார் நேரு.

மதிப்பீடு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 'பெரிய முற்போக்குப் பாய்ச்சல்' (A Great Leap Forward) என்று புகழப்பட்டது. இதன் சாதனைகள் பெருமைக்குரியவை:

- திட்ட முதலீடு ரூ.6,750 கோடியில் ரூ. 3,650 கோடி பொதுத்துறைக்காகச் செலவிடப்பட்டது; 2) தேசிய வருமானம் 20மு ஆக உயர்ந்தது
- தனி நபர் வருமானம் ரூ.284லிருந்து ரூ.306 அதிகரித்தது
- விவசாய உற்பத்தி 40முஆகப் பெருகியது. கிராமக் கைத்தொழில்கள் புத்துயிர் பெற்றன
- பொருள் உற்பத்தி இரண்டு மடங்காகப் பெருகியது
- முதலீட்டு விகிதம் கணிசமாக அதிகரித்தது.

குறைகள்

- ஊடகங்களின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட வகர்ச்சி மாதிரி (Growth Model) நடைமுறை சாத்தியமற்றது
- கிடைத்த நிதி ஆதார வசதிகளுக்கும் முதலீட்டுக் குறியீட்டுக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் இருந்தது
- பொதுத்துறை வளர்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.
- பொதுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் ஏற்றுமதியை விட இறக்குமதி அதிகமாக இருந்தமையால் இந்தியாவின் அன்னியச் செலவாணி இருப்பை வெகுவாகக் குறைத்து விட்டது; 5) அதன் காரணமாக மத்திய அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலிருந்து பரவலாகக் கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உட்பட்டுத்
- எதிர்பார்த்தபடி வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கவில்லை; வருமான ஏற்றத்தாழ்வு குறையவில்லை; பொருளாதார வளம் சரியாகவும் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை சமூக வளர்ச்சித் திட்டம் திருப்திகரமாக செயல்படவில்லை; விவசாயம் மற்றும் சிறிதொழில்கள் பலம் பெறவில்லை.
- சுருங்கக் கூறின், சோ'லிச பாணி சமுதாயமும், கூட்டுறவு காமன்வெல்த்தும் கற்பனைக் கோட்டைகளாகிவிட்டன. நேரு சோ'லிச சமுதாயம் பற்றிய துல்லியமான கருத்துருவாக்கம் செய்து அதற்கேற்ப செயல் திட்டம் தீட்டாமை அவர் சார்ந்த வகுப்புப் பின்னணி; பலவீனமான, தயங்கிய, முழுமையற்ற முயற்சி, சோ'லிச சமுதாயத் திட்டம்

வெற்றி பொறாமைக்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறார் எஸ். கோபால். எனினும் நேருவின் சோஷலிச சமுதாய முயற்சி உலக வரலாறு காணாத பரிசோதனையாகும்.

ஜனநாயக அதிகாரப் பரவல் (Democratic Decentralisation - 1957) ஆய்வுக்குழு

- 1952-ஆம் ஆண்டு சமூக வளர்ச்சித் திட்டம்' துவக்கப்பட்டது. 1957-ல் தேசிய வளர்ச்சிக்குழு பல்வந்ரே மேத்தா(டியடையவெசயல ஆநாவய) தலைமையில் ஒரு ஆய்வுக்குழு (ஸ்ரவரனல வுநயஅ)வை அமைத்தது. சமூக வளர்ச்சித் திட்டம் மற்றும் தேசிய விரிவுப் பணித் திட்டம் ஆகியவற்றின் செயல்பாட்டை மதிப்பீடு செய்வதே மேத்தா ஆய்வுக்குழுவின் வரும் முடிவுகளுக்கு வந்தது:
- சமூக வளர்ச்சி மற்றும் தேசிய விரிவுப் பணிப் திட்டங்கள் மக்களிடையே முனைப்பார்வத்தை ஏற்படுத்தி வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பங்கேற்கச் செய்யத் தவறிவிட்டன
- உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் சமூக நலத் திட்டங்களில் ஆர்வம் காட்டவில்லை
- கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு சமூக நலத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படவில்லை. "கிராம சமுதாயம் அதன் பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொண்டு, அதன் பிரதிநிதிகள் மூலம் போதிய அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்து, தல நிர்வாகத்தின் மீது தொடர்ந்து அக்கறை காட்டினால்தான் சமூக வளர்ச்சித் திட்டம் உண்மையானதாக இருக்கும்" என்ற முடிவுக்கு வந்தது பல்வந்ரே மேத்தா ஆய்வுக்குழு.
- குழுவின் பரிந்துரைகள்
- சமூக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக பல்வந்ரே மேத்தா ஆய்வுக்குழு பின்வரும் பரிந்துரைகளைச் செய்தது
- வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் திறம்படச் செயல்படுத்துவதற்கு அதிகார பரவல் (Democratic Decentralisation) அத்தியாவியம்
- பரவலாக்கப்படும் நிர்வாக முறை சட்டப்படி முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்
- அதிகாரப் பரவல் முறையில் அமைக்கப்படும் நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான அதிகாரம், நீதி, மற்றும் வள வசதிகள் உறுதி செய்யப்படுதல் வேண்டும்
- வளர்ச்சி வட்டாரம் (Development Block) ஜனநாயக அதிகாரப் பரவலின் அடிப்படை அமைப்பாக இருக்க வேண்டும்
- இவ்வதிகாரப்பரவல் எதிர்காலத்தில் தல சுயாட்சி அமைப்புகளுக்கு மேலும் அதிக அதிகாரங்களையும், வளங்களையும், வாய்ப்புகளையும் அளிப்பதற்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும். இப்பரிந்துரைகள் ஜனநாயக அதிகாரப் பரவலுக்கு 'கான இலக்கு நோக்கிய உந்துகைகள் ஆகும்'.

புதிய பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை

பல்வந்ரே மேத்தா ஆய்வுக்குழு மூன்றாண்டுக்குப் பஞ்சாயத்து முறையை (Three tier panchayat System)-ப் பரிந்துரை செய்தது. கிராமப் பஞ்சாயத்து (Village Panchayat). இது கிராம நிலையில் 5 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்பு. இதில் இரண்டு பெண் உறுப்பினர்களும் 'பெயுல்டு' மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்குத் தலா ஒரு பிரதிநிதியும் ஒத்துத் தேர்ந்தெடுக்க (Coopt) பட்டோர் இடம் பெறுவர்

பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் (panchayat samiti or union) பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட அமைப்பாகும். இவர்களும் 5 ஆண்டுகளுக்குப் பதவி வகிப்பர். பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் ஆட்சி எல்லையும், சமூக வளர்ச்சி வட்டாரமும் ஒன்றாக இருக்கும்

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் (zilla parishad or district Development council)

இம்மன்றம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் தலைவர்களைக் கொண்டது. மாவட்டத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதில் இடம் பெறுவர். மாவட்ட ஆட்சியர் தன் தலைவர். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் பல நிலைக் குழுக்கள் (Standing Committees) மூலம் செயல்படும்.

மேற்கண்ட மூன்றாண்டுக்குப் புதிய பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறையை மாநிலங்களின் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தக்க மாற்றங்களுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் என்று மேத்தா ஆய்வுக்குழு பரிந்துரைத்து. 1958-ல் அப்பரிந்துரையை தேசிய வளர்ச்சிக் குழு ஏற்றுக் கொண்டது. மத்திய மாநில அரசாங்கங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இந்த ஜனநாயக அதிகாரப் பரவல் முறை இந்தியா முழுவதும் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம்' (Panchayat raj)அல்லது புதிய பஞ்சாயத்து ஆட்சி என்று அழைக்கப்பட்டது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்(1961 - 1966)

முதல் இரண்டு திட்டங்களின் சாதனைகளின் அடிப்படையில் முகுந்த எதிர்பார்ப்புக் கிடையே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1961 ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது. இத்திட்டத்தின் செயல் உத்தி, விவசாயம்-தொழில், பொருளாதார-சமூக வளர்ச்சி, உள்நாட்டு -வெளிநாட்டு முதலீடுகள் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான பரஸ்பரச் சார்புடைமையை வலியுறுத்துவதாக இருந்தது. தற்சார்புப் பொருளாதாரமே (Self-reliant Economy) இதன் குறிக்கோளாக இருந்தது. மூன்றாவது திட்டம் நீண்டகால வளர்ச்சி மாதிரியை (Long term growth model) வழிகாட்டியாகக் கொண்டது.

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தின் முதல் நாங்கு ஆண்டுகளில் தேசிய வருவாய் 20 சதவிகிதமாக உயர்ந்தது. கனரகத் தொழில்களுக்கு, அதாவது பொதுத் துறைக்கு, தொடர்ந்து முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. வர்த்தகப் பற்றாக்குறை அதிகரித்ததால் கடன் பொறுப்புகள் பெருகின! சர்வதேச நிதி நிறுவனத்திடமிருந்து (international Monetary Fund)கடன்களைப் பெறவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. நிதிப் பற்றாக்குறை, சீன ஆக்கிரமிப்பு (1962) வெளிநாட்டு உதவித் தட்டுப்பாடு, பாதுகாப்புச் செலவு அதிகரிப்பு, பஞ்சம் போன்ற காரணங்களால்

பொருளாதார வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. யாவற்றிற்கும் மேலாக நேருவின் மறைவு (1964 மே 27) மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை முடக்கி விட்டது எனலாம்.

நேருவின் ஆட்சிக் காலத்தில் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி (1951 - 1964)

ஐவகர்லால் நேரு சுதந்திர இந்தியாவின் “திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியின் தந்தை” என்று போற்றப்படுகிறார். நேருவின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இந்திய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான உறுதியான அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுத்தது. நாடு பல முனைகளிலும் முன்னேறுவதற்கான உந்துதலைத் தந்தது. திட்டச் சாதனைகள் வருமாறு

விவசாய வளர்ச்சி

“விவசாயம் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு” எனலாம். இந்தியா விடுதலை அடைந்த போது 83 விழுக்காடு விவசாய நிலம் நிலையற்ற மழையை நம்பியே இருந்தது. சில பகுதிகள் வெள்ளத்தாலும், வேறு சில பகுதிகள் வறட்சியாலும் வாடும் நிலை நீடித்தது. கிடைத்த நீர் வளத்திலும் 6 விழுக்காடு தான் பாசனத்துக்கும், மின்சார உற்பத்திக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனவே, நேரு அரசாங்கம் நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தது. அதன் விளைவாகப் பல்வேறு பெரிய, மத்தியதர, சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போர்க்கால அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

குறிப்பாக பக்ரா நங்கல் (பஞ்சாப்), ரிஹாண்ட் (உத்திரப்பிரதேசம்), தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம் (பீகார் - மேற்கு வங்காளம்), ஹிராகுட்(ஒரிசா), கோசி (பீகார்), மயூரா (பீகார் - மேற்கு வங்காளம்), நாகார்ஜுனா சாகர் (ஆந்திர பிரதேசம்), சம்பல் (ராஜஸ்தான் - மத்திய பிரதேசம்), கீழ் பவானி (தமிழ்நாடு), துங்கபத்ரா (ஆந்திர பிரதேசம் - கர்நாடகம்) ஆகிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றால் நீர்ப்பாசன விவசாயம் இருமடங்காக பெருகியது. 46 மில்லியன் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனம் விரிவுப்படுத்தப்பட்டது. அதன் விளைவாக விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி 50.83 மில்லியன் டன்னிலிருந்து (1951) 88.40 மில்லியன் டன்னாக உயர்ந்தது(1965)

விவசாயப் பெருக்கத்தோடு கால்நடை அபிவிருத்தி, கோழிப் பண்ணை, மீன் பிடிப்பு, பால் உற்பத்தி போன்ற விவசாயத் துணைத் தொழில்களும் வளர்ந்தன. விவசாயக் கடன் வழங்கல், உணவுப் பொருள் பதனம் செய்தல், சந்தையிடுகை, விஞ்ஞான முறை போன்ற நடவடிக்கைகளில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் முனைப்புடன் 00000 க்கும் மேற்பட்ட 4.4 மில்லியன் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆரம்ப விவசாய மற்றும் பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் துவக்கப்பட்டன. 1964-ல் இவற்றின் எண்ணிக்கை இருமடங்காகவும், உறுப்பினர் எண்ணிக்கை ஐந்து மடங்காகவும் அதிகரித்தது. கூட்டுறவு விவசாயப் பரிசோதனைத் திட்டங்கள் (Pilot Projects) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றின் மூலம் சிறு விவசாயிகள் கூட விவசாய வளங்களை ஒருங்கிணைத்து பயன்பெற்றனர்.

கிராம வளர்ச்சி

கிராம வளர்ச்சிக்காக விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாக கிராமத் தொழில்களுக்கு சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டது. கிராம மக்களின் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கும் நோக்கத்தோடு கைத்தறி, கதர், பட்டு, கயிறு, கைவினைப் பொருள்கள் உற்பத்திக்காகக் கிராம மற்றும்

குடிசைத் தொழில்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாகக் கைத்தறித் துணி உற்பத்தி 1951-ல் இருந்ததைவிட மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மூன்று மடங்காகப் பெருகியது. அதுமட்டுமல்ல. கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் மின்சார விநியோகம் செய்வதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. 1951-ல் 3,687 கிராமங்கள் நகரங்கள் மட்டுமே மின்சார வசதி பெற்றிருந்தன. மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் இவற்றின் எண்ணிக்கை 55,000 ஆக அதிகரித்தது. இவற்றோடு கிராம சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க 5,000 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் (Primary Health Centres) துவக்கப்பட்டன. இவை மருத்துவ வசதி, தாய் - சேய் நலம், சுகாதாரக் கல்வி, தொற்றுநோய்க் கட்டுப்பாடு, சூழ்நிலை சுகாதாரம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தின.

நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் 1969-74

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை குறிப்பாக பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மட்டுமின்றி

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 1974-79

உலக அளவில் உணவுப் பொருள்கள் உரம் போன்ற விவசாய இடுபொருட்கள் மற்றும் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலைகள் பெரிதும் உயர்ந்தன பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசரத் தேவையாக இருந்தது 1974-75 மத்தியில் இந்திய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் பிறநாடுகளில் கவனத்தை ஈர்த்தது.

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1980-1985

வேலை இல்லா திண்டாட்டம் மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஆகியவற்றை கலைதல் ஆகியவை இந்த திட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றன.

ஏழாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 1985-1989

உணவு தானிய உற்பத்தி வேலைவாய்ப்பை பெருக்குதல் மற்றும் மக்களின் உற்பத்தித் திறனை பெருக்குதல் போன்றவை முக்கியத்துவம் பெற்றன.

எட்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1992-1997

உணவு உற்பத்தியில் இந்திய நாடு ஏறத்தாழ தன்னிறைவு அடைந்துவிட்டது தொழில்துறை மற்றும் சேவை வடிவங்கும் துறைகளும் நன்கு முன்னேறி இருந்தன ஆனால் நிதிப்பற்றாக்குறை பொதுக்கடன் அழிந்துவரும் அந்நிய செலாவணி கையிருப்பு மற்றும் அதிகரித்துவரும் பணவீக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் போரிட வேண்டிய அவசியம் உருவாகிவிட்டது எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ் காண்பவை முன்னுரிமை பெற்றன ஒன்னு அதிகமான அளவில் வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள்

- முழு அளவு வேலைவாய்ப்பினை எட்டுதல்
- மக்களில் ஒத்துழைப்பின் மூலம் ஊக்கத் திட்டங்கள் மற்றும் ஊக்கத் தொகைகளை விலகிக் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் மூலமும் மக்களின் தொகையை கட்டுப்படுத்துதல்
- அனைவருக்கும் ஆரம்ப கல்வி அளித்தல் மற்றும் 15 முதல் 35 வரை உள்ள மக்களிடத்து காணப்படும் எழுத்தறிவின்மையை போக்குதல்

- அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல் அடிப்படை மருத்துவ வசதிகளை அளித்தல் நோய்த்தடுப்பு முறைகளை அழித்தல் மற்றும் தோட்டி பணிகளை அரவே ஒழித்தல்
- விவசாய வளர்ச்சி பல்வகைப் பயிர்களைப் பயிரிடல் மற்றும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்
- மின்னாற்றல் போக்குவரத்து தகவல் தொடர்பு மற்றும் பாசனம் போன்ற அடிப்படை கட்டமைப்பு வசதிகளை பெருக்கி வளர்ச்சிப் பணிகளைத் தடையின்றி நீடிக்கச் செய்தல்.

ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் 1997-2002

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கும் இடையில் உள்ள ஒருங்கிணைந்த உறவை ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அங்கீகரித்தது காலம்காலமாக நிலவி வரும் சமுதாய வேறுபாடுகளை களைந்து ஏழை எளிய மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் அரசு உறுதியாக உள்ளது சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்திற்கான இத்திட்டத்தின் தாரகமந்திரம் தேசிய வளர்ச்சி குழு கீழ்க்கண்டவற்றை ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் என குறிப்பிட்டது.

- வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குதல் மற்றும் வறுமையை ஒழிப்பு ஆகியவற்றுக்காக விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்கு முன்னுரிமை அளித்தல்
- விலைவாசியை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் அதே நேரத்தில் வளர்ச்சி வேகத்தை அதிகரித்தல்
- அனைவருக்கும் குறிப்பாக பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கு உணவு மற்றும் சத்துணவை உறுதி செய்தல் அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் அடிப்படை கல்வி தங்குமிடம் ஆகியவற்றை குறித்த கால வரையறைக்குள் உறுதி செய்தல்
- மக்கள் தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துதல்
- அனைத்து நிலைகளிலும் உள்ள மக்களின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் பங்கேற்பின் மூலம் வளர்ச்சிப் பணிகளின் காரணமாக சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கப் படாமல் காத்தல்
- பெண்கள் மற்றும் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய அட்டவணை இன மக்கள் பிற பின் தங்கிய இனத்தவர்கள் மற்றும் சிறுபான்மை இனத்தவர் ஆகியோருக்கு அதிகாரம் வழங்குதல் 8 பஞ்சாயத்து ராஜ் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் சுய உதவிக் குழுக்கள் ஆகியவற்றில் மக்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க ஊக்கப்படுத்துதல்
- சுய சார்பை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை வலுப்படுத்துதல்.

பத்தாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 2002-2007

பத்து விழுக்காடு வேகத்தில் உலகிலேயே மிக வேகமாக வளரும் பொருளாதாரமாக இந்தியப் பொருளாதாரத்தை மாற்றுவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும் முதலீட்டாளர்களுக்கு இணக்கமான சந்தை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குதல். ஆகியவை முன்னுரிமை பெற்றன தனியார் துறையினர் பொருளாதார வளர்ச்சியில் துடிப்புடன் பங்கேற்பதையும் திரைத்துறையில் வெளிநாட்டினர் அதிக அளவில் பங்கேற்பதையும் அரசு வரவேற்றது வர்த்தக நிறுவனங்கள் வெளி பையுடன் செயல்படுவதற்கும்

அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கும் அதிக ஊக்கம் அளிப்பது வறுமையை ஒழித்தல் கல்வியைப் பரப்பதல் ஆகியவை அதிக கவனம் பெற்றன 2007 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் பரபரப்பை 25 விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்த்துதல் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல்.

பதினோராம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 2007-2012

மொத்த உள் நாட்டு உற்பத்தியை பத்து விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்த்துதல் 700 இலட்சம் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் ஆரம்பப் பள்ளிகளின் வசதிகளை மேம்படுத்துதல் குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை 28 ஆக குறைத்தல் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு வழங்குதல் வனப் பரப்பளவை ஐந்து விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்த்துதல்.

பனிரெண்டாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 2012-17

12 ஆம் ஐந்தாண்டு திட்டம் விரைவில் தொடங்க உள்ளது இதற்கான கொள்கை வரைவினை இறுதி செய்யும் முயற்சியில் இந்திய அரசு ஈடுபட்டுள்ளது.

பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள்

இந்திய பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மறைந்த பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் தலைமையில் தொடங்கப்பட்டது. இதுகுறித்து அவர், கூறுகையில் 'பொதுத் துறை, இருக்கக் கூடாது என்றும் அவை பல பகுதிகளுக்குள் நுழைந்துள்ளன என்றும், இதுவரை கட்டுப்படுத்தப்படும் பல பிரதேசங்களில் பொருளாதாரத்தை தனியார் துறைக்கு மாற்றிவிடுவோம்.' இதன் விளைவாக தனியார் துறை வீரர்களுக்கு கட்டுப்பாடு மற்றும் திறந்தவெளி பகுதிகளை அகற்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், பொருளாதாரத்தை ஓரளவு தாராளமயமாக்கினால், தனியார்மயமாக்கல், உலகமயமாக்கல் பிரச்சினையில் ராஜீவ் காந்தி மிக வலுவான, உறுதியான நிலையை எடுக்கவில்லை. 1991ல் திரு நரசிம்ம ராவ் பிரதமராக பதவியேற்ற போது தான் ஒரு புதிய தொழில்துறை கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது. இது 1956ல் முந்தைய தொழில்துறை கொள்கையில் இருந்து வெளியேறியது.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையில் தாராளமயமாக்கல், உலகமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் என மூன்று நோக்கங்கள் இருந்தன.

தாராளமயமாக்கல்

.தாராளமயமாக்கல்; (Liberalisation) அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்ட இந்தியா தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திக் கொண்ட கட்டுப்பாடுகளால் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பெற முடியவில்லை. பொருளாதார சுதந்திரத்துக்கான ஒரு வழியே தாராளமயமாக்கலாகும். "தாராளமயமாக்கல்" என்ற சொல் உரிமம் (Licence)> இசைவாணை (Permit) மற்றும் உரிமைப் பங்கு (Quota) ஆகிய முப்பெரும் தடைகளைத் தளர்த்தி, தனியார் துறையைத் தடையின்றி வளரவிடுவதைக் குறிக்கிறது. அதாவது தனியார் துறையில் ஒரு தொழிலைத் துவங்கவோ அல்லது தொழிலை விரிவுபடுத்தவோ அல்லது ஒரு தொழிலை மற்றொரு தொழிலுடன் இணைக்கவோ விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளை, விதிகளை, நடைமுறைகளை விலக்கிக் கொள்வதாகும். வேறுவிதமாகக் கூறுவதாயின் அரசாங்கப் பொதுத்துறைக்கும், தனியார்

துறைக்குமிடையே இருந்த இரும்புத் திரை“யை நீக்குவதாகும். சுருங்கக்கூறின் தனியார் துறையை அரசாங்க ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பதே தாராளமயமாக்கல் என்று கூறப்படுகிறது.

தாராளமயமாக்கல் கொள்கை

தாராளமயமாக்கல் கொள்கையின் மூலம் தொழில் முதலீடு, தொழில் துவங்கல், தொழிலை விரிவுபடுத்தல், அந்நியச் செலாவணி, வெளிநாட்டு வர்த்தகம் ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகள் படிப்படியாகத் தளர்த்தப்பட்டன அல்லது விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டன. இதன் விளைவாக அரசாங்கமே நடத்தி வந்த விமானப் போக்குவரத்து, மின் உற்பத்தி, பாதை போடல், உணவுப் பதனிடுதல், வங்கி, ஆயுள் காப்பீடு போன்ற பொதுத்துறைத் தொழில்களில் தனியார் பங்கேற்பும், அந்நிய முதலீடும் அனுமதிக்கப்பட்டன. இந்தியக் கம்பெனிகளின் பங்குகளை வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகள் வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இறக்குமதி ஏற்றுமதி காப்பு வரி. சுங்க வரி குறைக்கப்பட்டதால் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் வெகுவாக வளர்ந்தது. வர்த்தகக் கணக்கில் ரூபாய் மாற்றத்துக்கு (Rupee Convertibility) அனுமதிக்கப்பட்டது. இவற்றின் விளைவாக தேக்கமுற்ற தன்னிறைவுப் பொருளாதாரம் துடிப்புள்ள உலகப் பொருளாதாரத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

தனியார்மயமாக்கல்

அரசாங்க ஆதரவு, அரவணைப்பு, பாதுகாப்பின் கீழ் துவக்கப்பட்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் கட்டுப்பாடின்றி வளர்ந்து வெள்ளை யானைகளாக“ (White Elephants) உருவெடுத்தன. 1950ல் அரசாங்கம் 5 பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் 29 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்தது. 1991ல் இந்நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 236 ஆகப் பெருகி 1,01,797 கோடி ரூபாயை மூலதனமாகக் கொண்டிருந்தன. இவற்றுள் பல நடத்தலில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. இலாபம்

“தனியார்மயமாக்கல்” என்றால் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் உரிமை (Ownership), அமைப்பு : (Organisation), மேலாண்மை (Management) செயல்பாடு (Operation) கட்டுப்பாடு (Control) ஆகியவற்றைத் தனியார் வசமாக்கலாகும். அதாவது பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை (Shares) தனியாருக்கு விற்பனைவிடுவது. பங்கு விலக்கல் (Disinvestment) கொள்கை மூலம் தனியார்மயமாக்கல் செயல்படுத்தப்பட்டது

அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை அறிக்கை (1991) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பங்கு விலக்கல் பற்றி அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை அறிவித்தது. பங்கு விலக்கல் பற்றிய ரெங்கராஜன் கமிட்டி (1993) இதற்கான பரிந்துரைகளைச் செய்தது. 1999 டிசம்பர் மாதம் பங்கு விலக்கல் துறை (Department of Disinvestment) புதிதாக உருவாக்கப்பட்டது. பங்கு விலக்கல் பற்றி முடிவெடுக்க விரிவான, படிமுறை, நிர்வாக நடைமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி 1) பொதுத்துறை நிறுவனத்தை முழுமையாக விற்பனை விடலாம் 2) அரசாங்கமும் தனியாரும் கூட்டாக நிர்வகிக்கலாம் 3) முடிவிடலாம் 4) தொழிலாளர்களே பொறுப்பேற்று நடத்தலாம் 5) தனியாருக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குக் குத்தகைக்கு விடலாம் 5) நிதிக் கட்டமைப்பை மறுசீரமைக்கலாம் அல்லது 6) சார்பு நிலையங்களின் பங்குகளை வைத்திருக்கும் கம்பெனிகளை (Holding Companies)ப் போன்று அமைப்பு மாற்றம் செய்யலாம்.

தனியார்மயமாக்கல் கொள்கைப்படி மாடர்ன் புட்ஸ் (Modern Foods) என்ற பொதுத்துறை நிறுவனம் லீவர் கம்பெனிக்கு விற்கப்பட்டது. பாரத் அலுமினியம் கம்பெனி ஸ்டெர்லைட் இன்டஸ்ட்ரீக்கு விற்கப்பட்டது. அஸ்வின் நிசாம் என்ற நிறுவனம் மகேந்திரா என்ற தனியார் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மங்கலூர் கெமிக்கல் மற்றும் பெர்டிலைசர் என்ற அரசாங்க நிறுவனம் ரூபி குரூப் என்ற நிறுவனத்திற்கு விடப்பட்டது.

இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை

வெளியுறவுக் கொள்கை என்பது பஞ்சசீலம் இறையாண்மை கொண்ட ஒரு நாடு உலகின் மற்ற நாடுகளுடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ளும் என்பதை வரையறுக்கும் அரசியல் இலக்குகளின் தொகுப்பாகும். இது நாட்டு மக்களின் நலன்களையும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் பாதுகாக்க முயல்கிறது. நமது நாட்டின் வெளியுறவு என்பது சில கொள்கைகளையும், செயல்திட்டங்களையும் அடிப்படையாக கொண்டது. இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையானது, அதன் காலனித்துவ பாதிப்புகளின் பின்னணியிலிருந்து உருவானது ஆகும்.

இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்

- தேதிய நலனைப் பாதுகாத்தல்
- உலக அமைதியினை அடைதல்
- ஆயுதக் குறைப்பு
- காலனித்துவம், இனவெறி மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றை நீக்குதல்
- நட்பு நாடுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல்
- பொருளாதார வளர்ச்சி

பஞ்சசீலம்

சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமரான ஜவஹர்லால் நேரு, இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைப்பதில் முதன்மை சிற்பியாக இருந்தார். நேரு உலக அமைதிக்கு ஆதரவாளராக இருந்ததால் தனது கொள்கை திட்டமிடலில் உலக அமைதிக்கு மிக முக்கிய இடத்தை வழங்கினார். பஞ்சசீலம் என்றழைக்கப்பட்ட அமைதிக்கான ஐந்து கொள்கைகளை அவர் அறிவித்தார். அவைகள்:

1. ஒவ்வொரு நாட்டின் எல்லையையும் இறையாண்மையையும் பரஸ்பரம் மதித்தல்
2. பரஸ்பர ஆக்கிரமிப்பின்மை
3. பரஸ்பர உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடாதிருத்தல்
4. பரஸ்பர நலனுக்காக சமத்துவம் மற்றும் ஒத்துழைத்தல் -
5. அமைதியாக இணைந்திருத்தல்

அணிசேராமை

அணிசேராமை என்ற சொல் வி.கே. கிருஷ்ணமேனன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. அணிசேராமை என்பது இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் மிக முக்கிய அம்சமாக விளங்குகிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் உருவான அமெரிக்கா மற்றும் ரஷ்யாவின் தலைமையிலான இராணுவக் கூட்டில் இணையாமல்

வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் தேசிய சுதந்திரத்தை பராமரித்தலே அணி சேராதிருத்தலின் நோக்கம் ஆகும். அணிசேராமை என்பது நடுநிலைமையும் அல்ல, ஈடுபாடின்மையும் அல்ல. அணிசேராமை என்பது எந்தவொரு இராணுவக் கூட்டணியிலும் (அமெரிக்கா, ரஷ்யா) சேராமல் சர்வதேச பிரச்சனைகளில் சுதந்திரமாக தீர்மானிக்கும் நிலைப்பாட்டைக் குறிக்கும்.

அணிசேரா இயக்கத்தின் நிறுவனத் தலைவர்கள்: இந்தியாவின் ஜவஹர்லால் நேரு , யுகோஸ்லாவியாவின் டிட்டோ, எகிப்தின் நாசர், இந்தோனேசியாவின் சுகர்னோ மற்றும் கானாவின் குவாமே நிக்ருமா ஆகியோராவர்.

- அண்டை நாடுகளுடனான இந்தியாவின் நட்புறவு
- அண்டை நாடுகளுடன் இந்தியாவின் நிலைப்பாடு தனித்துவமானது. இந்தியா எப்போதும் சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய நாடுகளுடன் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டுள்ளது, ஏனென்றால் ஒத்துழைப்பு மூலமே நாடுகளிடையேயான பிரச்சனைகளை அமைதியான முறையில் தீர்க்க முடியும் என்று இந்தியா நம்புகிறது. இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையானது நட்புறவுகளை வளர்ப்பது மற்றும் அண்டை நாடுகளுடன் ஒத்துழைப்பது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.
- பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், நேபாளம், சீனா, பூடான், வங்காளதேசம் மற்றும் மியான்மர் ஆகிய நாடுகளுடன் இந்தியா பொதுவான நில எல்லைகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது. மேலும் இலங்கையுடன் பொதுவான கடல் எல்லையையும் பகிர்ந்து கொள்கிறது.
- இந்தியா பின்வரும் நாடுகளுடன் எல்லைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு பரந்த நாடாக விளங்குகிறது.
- வடமேற்கில் - பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான்
- வடக்கில் - சீனா, நேபாளம் , பூடான்
- கிழக்கில் வங்காளதேசம்
- தூர கிழக்கில் - மியான்மர்
- தென்கிழக்கில் - இலங்கை
- தென்மேற்கில் - மாலத்தீவு

அண்டை நாடுகளுக்கான முன்னுரிமைக் கொள்கை

இக்கொள்கையானது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகும். இது இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடனான உறவை மேம்படுத்துவதில் தீவிர கவனம் செலுத்துகிறது. வளஆதாரங்கள், கருவிகள் மற்றும் பயிற்சி ஆகிய வடிவில் அண்டை நாடுகளுக்குத் தேவையான ஆதரவினை இந்தியா அளித்து வருகிறது. பொருட்கள், மக்கள், ஆற்றல், மூலதனம் மற்றும் தகவல்கள் ஆகியவற்றின் தடையில்லா பரிமாற்றத்தை மேம்படுத்துவதற்காக அதிக இணைப்பும் ஒருங்கிணைப்பும் அளிக்கப்படுகிறது.

கிழக்குச் செயல்பாடு என்ற கொள்கை

தென்கிழக்கு ஆசியா இந்தியாவின் வடகிழக்கில் இருந்து ஆரம்பமாகிறது. மியான்மர் இந்தியாவிற்கும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பில் உள்ள நாடுகளுக்கும் பாலமாக அமைந்துள்ளது. இக்கொள்கையின் நோக்கம் ஆசியாவின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருப்பதோடு, இந்தோ - பசிபிக் பகுதியில் நிலையான மற்றும் பன்முக சமநிலையை உறுதி செய்வதும் ஆகும்.

இந்தியா தனது அண்டை நாடுகளுடன் பின்வரும் பொதுவான பொருளாதார செயலாண்மைத் திறனில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது.

சார்க் (SAARC)

இந்தியா பிராந்திய ஒத்துழைப்பில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. தெற்காசிய நாடுகளுக்கிடையே சகோதரத்துவ பிணைப்புகளை வளர்ப்பதற்காகவும், ஒத்துழைப்பு மற்றும் அமைதியான முறையில் இணைந்திருத்தல் ஆகியவற்றிற்காகவும் தெற்காசிய நாடுகளின் பிராந்திய கூட்டமைப்பு நிறுவப்பட்டது. சார்க் அமைப்பு 8 உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்டது. அவைகள் இந்தியா, வங்காளதேசம், பாகிஸ்தான், நேபாளம், பூடான், இலங்கை, மாலத்தீவு மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆகியனவாகும்.

பி.சி.ஐ.எம் (BCIM)

இது வங்காளதேசம், சீனா, இந்தியா, மியான்மர் பொருளாதார போக்குவரத்து, எரிசக்தி மற்றும் தொலை தொடர்பு ஆகியவற்றில் எல்லை கடந்து ஒரு செழிப்பான பொருளாதார மண்டலத்தை உருவாக்க இக்கூட்டமைப்பு உதவுகிறது.

பிம்ஸ்டெக் (BIMSTEC)

இது வங்காள விரிகுடா பஸ்துறை தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார கூட்டுறவிற்கான முயற்சி ஆகும். தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, பன்னாட்டு வர்த்தகம், வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு ஆகியவற்றை வலுப்படுத்துவதும் மேம்படுத்துவதும் இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். இதன் உறுப்பு நாடுகளாவன, வங்காளதேசம், இந்தியா, மியான்மர். இலங்கை, தாய்லாந்து, பூடான் மற்றும் நேபாளம்.

பி.பி.ஐ.என் (BBIN)

பயணிகள், சரக்கு மற்றும் எரிசக்தி மேம்பாடு ஆகியவைகளின் பரிமாற்றத்திற்கான கூட்டமைப்பில் வங்காளதேசம், பூடான், இந்தியா, நேபாளம் ஆகிய நாடுகள் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

சுருக்கமாக கூறினால், இந்தியா பன்முக கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய நாடு. இது தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிடையே உயர்ந்த நிலையைக் கொண்டுள்ளது. நாடுகளிடையே அமைதி, சுதந்திரம் மற்றும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றை பராமரிப்பதே இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்தியா

எந்த பெரிய இராணுவ கூட்டணியிலும் இல்லை என்றாலும், முக்கிய சக்திகளுடனான இந்திய உறவுகள் ஆழமான வியூகத்தைப் பெற்றுள்ளன.

தேசிய நலன்கள்

- ஒவ்வொரு நாடும் அதன் தேசிய நலன்களைப் பின்தொடர்வதற்காக அதன் வெளியுறவுக் கொள்கையை நடத்துகிறது. சில தேசிய நலன்கள் காலப்போக்கில் மாறாமல் உள்ளன, மற்றவை மாறிவிட்டன. அனைத்தும் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியின் அளவைப் பொறுத்தது.
- பொதுவாக, ஒவ்வொரு நாடும் அதன் மக்கள்தொகையின் செழிப்பை உறுதி செய்வதற்காக அதன் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சியை மேம்படுத்த பாடுபடுகிறது. ஒவ்வொரு நாடும் வளர்ச்சியின் வெவ்வேறு கட்டத்தில் உள்ளன, எனவே கொள்கைகள் அதற்கேற்ப சரிசெய்யப்பட வேண்டும்.
- இந்தியா தனது வளர்ச்சி இலக்குகளை அடைய உள்ளூர் நுகர்வு மற்றும் சர்வதேச முதலீட்டை பெரிதும் நம்பியுள்ளது. இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையும் இந்த வளர்ச்சி இலக்குகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.
- இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் கோட்பாடுகள்
- இந்தியாவின் தேசிய நலனைப் பாதுகாத்தல், ஆயுதக் குறைப்பு, உலக அமைதியை அடைதல் மற்றும் ஆப்பிரிக்க-ஆசிய நாடுகளுக்கு சுதந்திரம் ஆகியவை இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கியமான தீர்மானகரமான காரணிகளாகும்.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் முதன்மை நோக்கங்கள் பஞ்சசீலம், காலனித்துவ எதிர்ப்பு, அணிசேராமை, ஐ.நா.வில் இனவெறி எதிர்ப்பு கொள்கைகள் மற்றும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போன்ற கொள்கைகளால் நிறைவேற்றப்பட்டன.
- இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவும் சீனப் பிரதமர் சோவ் என்லாயும் 1954 ஆம் ஆண்டு அமைதியான சகவாழ்வுக்கான ஐந்து கொள்கைகளை அல்லது பஞ்சசீலத்தை வெளியிட்டனர், இது பின்வருவனவற்றை கோடிட்டுக் காட்டியது:
 - பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறையாண்மைக்கு பரஸ்பர மரியாதை
 - ஆக்கிரமிப்பு அல்லாத ஒப்பந்தம்
 - ஒருவர் மற்றவரின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாமல் இருத்தல்
 - பரஸ்பர நன்மை மற்றும் சமத்துவம்
 - அமைதியான சகவாழ்வு
 - வெளியுறவுக் கொள்கையினை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகள்
 - நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு மற்றும் பரப்பளவு
 - நாட்டின் வரலாறு, பாரம்பரியம் மற்றும் தத்துவம் அடிப்படையிலானவை
 - இயற்கை வளங்கள்
 - பொருளாதார வளர்ச்சியின் அவசியம்
 - அரசியல் நிலைத்தன்மை மற்றும் அரசாங்க அமைப்பு

- அமைதிக்கான அவசியம், ஆயுதக் குறைப்பு, அணு ஆயுதப் பெருக்கத்தடை
- இராணுவ வலிமை
- சர்வதேச சூழ்நிலை

இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்

இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையை நிர்வகிக்கும் முக்கிய நோக்கங்கள் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

இந்தியாவின் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தல்:

- ஒரு நாட்டின் முக்கிய நலன், அதன் பிராந்திய ஒருமைப்பாடு மற்றும் வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து தேசிய எல்லைகளைப் பாதுகாப்பதாகும்.
- நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து இந்தியா கடின உழைப்பால் பெறப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பெற்றது . எனவே, வெளியுறவுக் கொள்கையின் சுதந்திரத்திற்கு உரிய முக்கியத்துவம் கொடுப்பது அவளுக்கு இயல்பானது .
- மற்ற நாடுகளின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடாத கொள்கைகளை ஆதரிப்பதிலும், இறுதியாக அணிசேராக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதிலும் ஆப்பிரிக்க-ஆசிய ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துவதற்கான இந்தியாவின் முயற்சியை இந்த வெளிச்சத்தில் பார்க்க வேண்டும்.
- நாட்டின் வளர்ச்சிப் பாதையைத் தக்கவைக்க, மேக் இன் இந்தியா, ஸ்கில்ஸ் இந்தியா, ஸ்மார்ட் சிட்டிகள், உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, டிஜிட்டல் இந்தியா, கிளீன் இந்தியா போன்ற திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு அந்நிய நேரடி முதலீடுகள், நிதி உதவி மற்றும் தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்தியா தனது வெளிநாட்டு கூட்டாளிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். எனவே, சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை பொருளாதார ராஜதந்திரத்தை அரசியல் ராஜதந்திரத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் ஒரு அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டதைக் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.
- உலகிலேயே மிகப்பெரிய புலம்பெயர்ந்தோர் நாடாக இந்தியா உள்ளது. உலகம் முழுவதும் சுமார் 2 கோடி வெளிநாட்டு இந்தியர்கள் மற்றும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ளனர். எனவே, அவர்களை ஈடுபடுத்தி, அவர்கள் வெளிநாடுகளில் இருப்பதன் மூலம் அதிகபட்ச நன்மைகளைப் பெறுவதும், அதே நேரத்தில் அவர்களின் நலன்களை முடிந்தவரை பாதுகாப்பதும் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்.
- சுருக்கமாக, இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் நான்கு முக்கியமான குறிக்கோள்கள்:

- பாரம்பரிய மற்றும் பாரம்பரியமற்ற அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து இந்தியாவைப் பாதுகாக்க;
- இந்தியாவின் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிக்கு உகந்த வெளிப்புற சூழலை உருவாக்குதல், இதன் மூலம் வளர்ச்சியின் நன்மைகள் நாட்டின் ஏழ்மையான ஏழைகளையும் சென்றடையும்;
- உலகளாவிய தளங்களில் இந்தியாவின் கருத்துக்கள் கேட்கப்படுவதையும், பயங்கரவாதம், காலநிலை மாற்றம், ஆயுதக் குறைப்பு, உலகளாவிய நிர்வாக நிறுவனங்களின் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற உலகளாவிய பரிமாணங்களின் பிரச்சினைகளில் உலகக் கருத்தை இந்தியா பாதிக்க முடிவதையும் உறுதி செய்தல்;
- இந்திய புலம்பெயர்ந்தோரை ஈடுபடுத்திப் பாதுகாக்க.

சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை ஊக்குவித்தல்:

- புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற மற்றும் வளரும் நாடான இந்தியா, சர்வதேச அமைதியும் வளர்ச்சியும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை என்பதை சரியாக உணர்ந்துள்ளது.
- ஆயுதக் குறைப்பு மற்றும் இராணுவக் கூட்டணிகளிலிருந்து விலகி இருக்கும் கொள்கையில் அவர் வலியுறுத்துவது உலகளாவிய அமைதியை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி:

- சுதந்திரத்தின் போது இந்தியாவின் அடிப்படைத் தேவையாக நாட்டின் விரைவான வளர்ச்சி இருந்தது.
- நாட்டில் ஜனநாயகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் வலுப்படுத்தவும் இது தேவைப்பட்டது.
- இரு தொகுதிகளிலிருந்தும் நிதி வளங்களையும் தொழில்நுட்பத்தையும் பெறுவதற்கும், வளர்ச்சியில் தனது ஆற்றலைக் குவிப்பதற்கும், இந்தியா அதிகார முகாம் அரசியலில் இருந்து விலகிச் சென்றது, இது பணிப்போர் சர்வதேச அரசியலின் வரையறுக்கும் அம்சமாகும்.
- இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை நடைமுறை அதன் இரண்டு பிற நோக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது:
 - காலனித்துவத்தையும் இனப் பாகுபாட்டையும் ஒழித்தல்
 - வெளிநாடுகளில் உள்ள இந்திய வம்சாவளி மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்.

இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை அதன் அறிவொளி பெற்ற சுயநலத்தைப் பாதுகாக்க முயல்கிறது என்று வெளியுறவு அமைச்சகத்தின் அதிகாரப்பூர்வ அறிக்கை (2010) குறிப்பிடுகிறது.

இதன் முதன்மை நோக்கம், உள்ளடக்கிய பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு ஆகிய உள்நாட்டுப் பணிகளை விரைவாக முன்னேற்றக்கூடிய அமைதியான மற்றும் நிலையான வெளிப்புற சூழலை ஊக்குவிப்பதும் பராமரிப்பதும் ஆகும்.

இதனால், இந்தியா அமைதியான எல்லையை நாடுகிறது மற்றும் அதன் நீட்டிக்கப்பட்ட அண்டை நாடுகளில் நல்ல அண்டை நாடு உறவுகளுக்காக பாடுபடுகிறது. இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை, காலநிலை மாற்றம், எரிசக்தி மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்சினைகள் இந்தியாவின் மாற்றத்திற்கு மிக முக்கியமானவை என்பதை அங்கீகரிக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினைகள் உலகளாவிய இயல்புடையவை என்பதால், அவற்றுக்கு உலகளாவிய தீர்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.

வெளியுறவுக் கொள்கையினை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகள்

- நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு மற்றும் பரப்பளவு □
- நாட்டின் வரலாறு, பாரம்பரியம் மற்றும் தத்துவம் அடிப்படையிலானவை □
- இயற்கை வளங்கள் □
- பொருளாதார வளர்ச்சியின் அவசியம் □
- அரசியல் நிலைத்தன்மை மற்றும் அரசாங்க அமைப்பு □
- அமைதிக்கான அவசியம், ஆயுதக் குறைப்பு, அணு ஆயுதப் பெருக்கத்தை □
- இராணுவ வலிமை □
- சர்வதேச சூழ்நிலை

1950 மற்றும் 1960களில் வெளியுறவுக் கொள்கைகள்

பின்னணி

- இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின், பன்முக வலுவான அமெரிக்கா (USA) மற்றும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் (USSR) இடையே பனிப்போர் காலம் நிலவியது.
- புதிய சுதந்திர நாடுகள் பங்குபெற்ற இந்த இரண்டு வல்லரசு நாடுகளின் கூட்டணி முகாம்களில் சேர்ந்தல் என்பது சர்ச்சையான விடயம் ஆகிவிட்டது.
- இந்தியா பன்முகப் பாக்கியத்தில் இருந்தாலும், எந்த அணியிலும் சேராமல் தனித்துவமான வெளியுறவு நிலைப்பாட்டை அமைத்தது.

2. நேரு தலைமையில் வெளியுறவுக் கொள்கைகள்

- **அணிசேரா இயக்கம் (Non-Alignment Movement):**
 - அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் ரஷ்யா இரண்டிலும் சேர்ந்துகொள்ளாமல், தனித்துவமான மூன்றாவது அணியை உருவாக்க முயற்சி.

- இது இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்பு உருவான பனிப்போர் சூழ்நிலைக்கு பதிலாக, இராணுவக் கூட்டணிகளில் ஈடுபடாமலும், அனைத்து நாடுகளுடனும் நட்புறவை பராமரிக்கும்விதமாக இருந்தது.
- சுதந்திர நாடுகளின் பொருளாதார மேம்பாடு:
 - காலனிய ஆட்சி முடிந்தபிறகு, இந்தியா போன்ற நாடுகள் பொருளாதாரத்தில் பல சவால்களை எதிர்கொண்டன.
 - ஆகவே, எந்தொரு அணி சாராமலும், எல்லா நாடுகளுடனும் சமநிலை உறவுகளை விரும்பினது.

3. கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்கள்

- பனிப்போரில் இரு துருவ உலக வல்லரசுகளுடன் சேராதேல்
- அனைத்து நாடுகளுடனும் நட்பு உறவுகளை பராமரித்தல்
- இராணுவ கூட்டணிகளிலிருந்து விலகல்
- புதிதாக உருவாகும் ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா நாடுகளுடன் ஒருங்கிணைவு
- சமரச வழி, சமச்சீரான மற்றும் சுயாதீன வெளிநாட்டு கொள்கை

இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள்

- தேசிய நலனைப் பேணுதல் ☐
- உலக அமைதியை எய்துதல் ☐
- ஆயுதக் குறைப்பு ☐
- பிற நாடுகளுடன் நல்லுறவை வளர்த்தல் ☐
- அமைதியான வழிகளில் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தல் ☐
- அணி சேராக் கொள்கையின்படி சுதந்திரமான சிந்தனை மற்றும் செயல்பாடு
- சர்வதேச விவகாரங்களில் சமத்துவம்
- காலனியாதிக்கம், ஏகாதிபத்தியம், இனப்பாகுபாடு ஆகியவற்றிற்கு எதிரான நிலைப்பாட

இந்தியா – சீனா வெளியுறவுக் கொள்கை (India-China Foreign Policy)

1. வரலாற்றுப் பின்னணி:

இந்தியாவும் சீனாவும் மிகப் பழமையான நாகரிகங்களைக் கொண்ட நாடுகள். இருவருக்கும் பழங்காலத்தில் வர்த்தக, பண்பாட்டு தொடர்புகள் இருந்தன. புத்த மதத்தின் பரவல் இந்த இருநாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளை மேம்படுத்தியது. இந்திய மிஷனரி போதிதர்மர் சீனாவில் புகழ்பெற்றவர்.

2. சுதந்திரத்திற்குப்பின் தொடக்க உறவுகள்:

1947ல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதும், சீனாவும் 1949ல் மக்கள் குடியரசாக மாறியதும், இரு நாடுகளும் ஒருவரையொருவர் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரித்தன. இந்தியா தான் முதன்முதலில் சீனாவின் ஜனநாயக குடியரசைக் கொண்டாடிய நாடாக இருந்தது.

"இந்திய - சீன சகோதரத்துவம்" என்ற நம்பிக்கையோடு நெருக்கமான நட்புறவுகள் இருந்தன.

3. பஞ்சஷீல் ஒப்பந்தம் (1954):

இந்தியா மற்றும் சீனாவுக்கிடையில் முக்கியமான ஒப்பந்தமாக 1954ல் 'பஞ்சஷீல் உடன்படிக்கை' ஏற்பட்டது. இதில் ஐந்து முக்கியக் கோட்பாடுகள் இருந்தன:

1. பரஸ்பர மரியாதை,
2. தனித்துவம் மற்றும் எல்லைப் பாதுகாப்பு,
3. தாக்குதல் இல்லாமை,
4. ஒருவரது உட்புற விவகாரங்களில் தலையீடு செய்யாமை,
5. சமத்துவம் மற்றும் பரஸ்பர நன்மையுடன் இணக்கம்.

4. எல்லை தகராறுகள் மற்றும் 1962 யுத்தம்:

இரு நாடுகளுக்கு இடையில் எல்லை தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை. இதனால் பல சந்தேகங்கள் மற்றும் எதிர்மறையான அணுகுமுறைகள் உருவானது. 1962ல் இந்தியா - சீனா இடையே ஏற்பட்ட யுத்தம் இருநாடுகளின் உறவை முற்றிலும் பாதித்தது. சீனா அக்சாய் சினை பகுதியை கைப்பற்றியது.

6. பின் யுத்த உறவுகள்:

யுத்தத்திற்குப் பிறகு இரு நாடுகளும் சில காலம் தொடர்புகளை துண்டித்தன. ஆனால் 1976ல் புனரமைப்பு தொடங்கியது. 1988ல் ராஜீவ் காந்தியின் சீன பயணம், இருநாடுகளின் உறவை புதுப்பித்தது.

7. வர்த்தக மற்றும் பொருளாதார உறவுகள்:

1990களிலிருந்து இருநாடுகளுக்கும் இடையே வர்த்தகம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. சீனாவுடன் இந்தியாவின் வர்த்தக மதிப்பு \$100 பில்லியனைத் தாண்டியுள்ளது. எனினும், இந்தியாவின் இறக்குமதி அதிகமாகவும், ஏற்றுமதி குறைவாகவும் இருப்பதால், வர்த்தக இழப்பு தொடர்ந்து உள்ளது.

8. சமீபத்திய எல்லை மோதல்கள்:

2020ல் லடாக்கின் லடாக் பகுதியில் (கல்வான் பள்ளத்தாக்கு) ஏற்பட்ட சிக்கலான மோதலில் இருநாடுகளின் உறவு மீண்டும் சீரழிந்தது. இருபுற இராணுவங்கள் பலகார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. இதனால் வெளியுறவுக் கொள்கை மாற்றம் கண்டது.

9. இந்தியாவின் தற்போதைய நெருக்கடி - சமன்வய நோக்கம்:

இந்தியா தற்போது " நேர்மறை உறவை" விரும்புகிறதென்றாலும், சீனாவின் விரிவாக்க வாதக் கொள்கையை எதிர்த்து, பலதரப்பட்ட சமரச முறைகளைக் கடைபிடிக்கிறது. சீனாவின் இடையூறு காரணமாக இந்தியா குவாட் கூட்டணி, இண்டோ-பசிபிக் கூட்டமைப்பு போன்ற திட்டங்களில் தீவிரமாக பங்கேற்கிறது.

10. திபெத்தின் கேள்வி:

திபெத்து பகுதியில் சீனாவின் ஆட்சி மற்றும் தலாய் லாமாவின் இந்தியா புகலிடம் ஆகியவை சீனாவுக்கு சிக்கலான விவகாரமாக உள்ளன. இது இருநாடுகளுக்கிடையேயான அரசியல் நம்பிக்கையை பாதிக்கிறது.

இந்தியா - சீன உறவுகள் நெருக்கடியும், வாய்ப்புகளும் கொண்டவை. வரலாற்று நெருக்கம் இருந்தாலும், எல்லை பிரச்சினைகள் மற்றும் சக்திவாய்ந்த நாட்டுக் கொள்கைகள் இருநாடுகளும் ஒருவரையொருவர் அவதானிக்க வேண்டிய நிலை உருவாக்கியுள்ளன. எதிர்காலத்தில் இருநாடுகளும் பரஸ்பர நம்பிக்கை, ஒருங்கிணைப்பு, மற்றும் பன்முக அணுகுமுறையை ஏற்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

இந்தியா - பாகிஸ்தான் வெளியுறவுக் கொள்கை (India-Pakistan Foreign Policy)

1. வரலாற்றுப் பின்னணி:

1947-ம் ஆண்டு இந்தியா பிரிந்தபோது, பாகிஸ்தான் ஒரு புதிய இஸ்லாமிய நாடாக உருவாக்கப்பட்டது. பிரிவினையால் ஏற்பட்ட வெறுப்பும், வன்முறைகளும், அகதிப் பெருக்கமும், இந்தியா - பாகிஸ்தான் உறவுகளில் ஆரம்பத்திலேயே பகைமை நிலையை உருவாக்கின. இதன் விளைவாக வெளியுறவுக் கொள்கை துவக்கத்தில் இருந்து எதிர்மறையாகவே இருந்தது.

2. காஷ்மீர் பிரச்சனை:

பிரிவினையின் போது காஷ்மீர் ஒரு முக்கிய சிக்கலாகத் தோன்றியது. இந்துஸ்தான் அரசனுடைய ஆட்சி கொண்டிருந்தாலும், பெரும்பான்மையான மக்கள் முஸ்லிம்கள். 1947ல் காஷ்மீர் இந்தியாவுடன் இணைந்தது. இதை ஏற்க மறுத்த பாகிஸ்தான், உடனடியாக தாக்குதல் நடத்தியது. இதனால் 1947-48ல் முதல் இந்தியா-பாகிஸ்தான் போர் ஏற்பட்டது. பின்னர் இது ஐநாவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இப்பிரச்சனை இன்றுவரை தீர்வதில்லை.

3. போர்களும் தாக்குதல்களும்:

- 1965: இரண்டாவது இந்தியா-பாகிஸ்தான் போர் காஷ்மீர் நிலப்பிரச்சனையால் நிகழ்ந்தது. இந்தியா போரில் வெற்றி பெற்றது.
- 1971: மூன்றாவது போர் நிகழ்ந்தது. பாகிஸ்தானின் கிழக்கு பகுதி (இன்றைய பங்களாதேஷ்) சுதந்திரம் பெற்றது. இந்தியா பெரும் வெற்றி பெற்றது.
- 1999: கார்கில் யுத்தம் பாகிஸ்தான் ஆதரித்த தீவிரவாதிகளால் ஏற்பட்டது. இந்தியா வெற்றியடைந்தது.

3. சமாதான முயற்சிகள்:

பல நேரங்களில் இருநாடுகளும் சமாதான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன.

- 1972 சிம்லா ஒப்பந்தம் - இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இருநாடுகளும் எல்லை விவகாரங்களை இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தையில் தீர்க்க ஒப்புக்கொண்டன.
- 1999 லாகூர் அறிவிப்பு - சுமுக உறவுகளுக்கான அறிக்கையாக வெளியிடப்பட்டது.

- 2004–2008: இருநாடுகளும் பல தளங்களில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தின. ஆனால் 2008 மும்பை தாக்குதல் அனைவரையும் பின்னடைய வைத்தது.

4. பயங்கரவாதம் மற்றும் திடீர் தாக்குதல்கள்:

பாகிஸ்தான் ஆதரவு உள்ள பயங்கரவாத குழுக்களின் தாக்குதல்கள் இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையை தீவிரமாக பாதிக்கின்றன.

- 2001 பார்லிமென்ட் தாக்குதல்,
- 2008 மும்பை தாக்குதல்,
- 2016 உரி தாக்குதல்,
- 2019 புல்வாமா தாக்குதல் ஆகியவை முக்கியமானவை.

இந்த தாக்குதல்களுக்கு பதிலாக, இந்தியா 'சர்ஜிகல் ஸ்டிரைக்', 'ஏரி சதி தாக்குதல்' போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

5. நீர் மற்றும் வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள்:

இந்தஸ் நீர் ஒப்பந்தம் (Indus Water Treaty – 1960) இருநாடுகளும் கையெழுத்திட்ட ஒரு முக்கிய நீர் ஒப்பந்தமாகும். இது உலகில் நீருக்கான மிக நீண்ட கால ஒப்பந்தங்களில் ஒன்று. இந்தியா இந்த ஒப்பந்தத்தை பலமுறை மறுபரிசீலனை செய்ய எண்ணியுள்ளதையும் குறிப்பிடலாம். வர்த்தக உறவுகள் மிகவும் குறைந்த அளவில் மட்டுமே நடைபெறுகின்றன.

6. இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தைகள் மற்றும் தடைகள்:

இந்தியா – பாகிஸ்தான் பேச்சுவார்த்தைகள் பல தடவை ஆரம்பிக்கப்பட்டும், பயங்கரவாதச் சம்பவங்கள் மற்றும் இரு நாடுகளின் அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக முற்றுப்பெற்றன. இந்தியா எப்போதும் "பயங்கரவாதத்துடன் பேச்சு இல்லை" என்ற நிலைப்பாட்டில் உள்ளது. பாகிஸ்தானும் "காஷ்மீர் பிரச்சனை" தவிர வேறு உரையாடல் சாத்தியமில்லை என்று வலியுறுத்துகிறது.

7. மனிதநேய முயற்சிகள்:

- இருநாடுகளும் பல நேரங்களில் தீவிரவாதிகள் அல்லாத கைதிகளை பரிமாற்றம் செய்துள்ளன.
- சமூக அமைப்புகள் மற்றும் மக்கள் மக்கள் தொடர்புகள் சில நேரங்களில் உறவுகளை மேம்படுத்த முயற்சித்துள்ளன.
- சமயம் மற்றும் கலாசாரம் சார்ந்த நெருக்கங்கள் பன்முறை இணைப்புகளாக உள்ளன – பல இந்திய முஸ்லிம்கள் பாகிஸ்தானின் மதஸ்தலங்களுக்கு பயணம் செய்கிறார்கள்.

8. சமீபத்திய நிலை (Post-2019):

புல்வாமா தாக்குதலுக்குப் பிறகு இந்தியா – பாகிஸ்தான் உறவு மிகுந்த பதற்றமடைந்தது. பாகிஸ்தானை பொருளாதார ரீதியாக ஒதுக்க இந்தியா நடவடிக்கைகள் எடுத்தது. "ஃபைனான்ஷியல் ஆக்ஷன் டாஸ்க் ஃபோர்ஸ் (FATF)" மூலம் பாகிஸ்தானை 'கிரே லிஸ்ட்'வில் வைக்கும்படி இந்தியா ஆதரவு தெரிவித்தது. இருநாடுகளும் தங்களது உயர் தூதர்களை பின்னடைய வைத்தன.

இந்தியா – அமெரிக்கா வெளியுறவுக் கொள்கை (India-USA Foreign Policy)

1. வரலாற்றுப் பின்னணி:

1947-ம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபோது, அமெரிக்கா இந்தியாவின் வளர்ச்சியை ஆதரித்து வந்தது. ஆனால் குளிர் போர் காலத்தில் இந்தியா "தலைமைத்துவம் இல்லாத நாடுகள் இயக்கம்" (Non-Aligned Movement – NAM) என்பதிலிருந்து தன்னைப் பிரித்து வைத்ததால், அமெரிக்காவுடன் முழுமையான நட்புறவுகள் உருவாகவில்லை. அந்த காலகட்டத்தில் இந்தியா சோவியத் யூனியனுடன் நெருக்கமாக இருந்தது.

2. பொருளாதார உறவுகள்:

1991-ல் இந்தியா பொருளாதாரத்தை திறந்தவையாக மாற்றிய பிறகு, அமெரிக்கா இந்தியாவின் முக்கிய வர்த்தகக் கூட்டாளியாக உருவெடுத்தது. ஐ.டி., வணிகம், வேளாண்மை, மருந்து, விமானப் போக்குவரத்து, கல்வி உள்ளிட்ட துறைகளில் இருநாடுகளும் பல்வேறு ஒப்பந்தங்களை மேற்கொண்டுள்ளன. அமெரிக்க நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் பெரும் முதலீடுகளைச் செய்கின்றன.

3. பாதுகாப்பு மற்றும் ராணுவ ஒத்துழைப்பு:

அமெரிக்கா இந்தியாவுக்கு முக்கியமான பாதுகாப்பு கூட்டாளியாக மாறியுள்ளது. இருநாடுகளும் மாலாபார் கடற்படை பயிற்சி, யூஎஸ்-இந்தியா இராணுவ பயிற்சிகள் போன்றவை நடத்துகின்றன. LEMOA (Logistics Exchange Memorandum of Agreement), COMCASA போன்ற ஒப்பந்தங்கள் இருநாடுகளுக்கிடையே பாதுகாப்பு பகிர்வு மற்றும் தகவல்தொடர்பை வலுப்படுத்துகின்றன.

4. அணுசக்தி ஒப்பந்தம் – ஒரு திருப்புமுனை:

2005-ல் இந்தியா-அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தம் (Civil Nuclear Agreement) மிகவும் முக்கியமான மைல்கல்லாகும். அதன்படி, இந்தியா தன்னுடைய அணுஉலைகளை இரண்டு பிரிவுகளாக (சிவில் மற்றும் ராணுவம்) பிரிக்க ஒப்புக்கொண்டது. இதன் மூலம் இந்தியா உலக அணுசக்தி வர்த்தகத்தில் மீண்டும் இடம் பெற்றது. அமெரிக்கா, இந்தியாவின் சுயாதீன அணுசக்தி திறனை முதன்முறையாக ஏற்றுக்கொண்டது.

5. வலுப்பெறும் அரசியல் உறவுகள்:

இருநாடுகளும் உலக அரசியலில் ஒரே நோக்குடன் செயல்பட முயற்சிக்கின்றன. ஆசிய பசிபிக் பகுதியில் சீனாவின் விரிவாக்கத்தை எதிர்த்து, இந்தியா-அமெரிக்கா உறவுகள் வலுப்பெறுகின்றன. QUAD (Quadrilateral Security Dialogue)-ல் இந்தியா, அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா சேர்ந்து ஒத்துழைப்பை விரிவாக்குகின்றன.

6. கல்வி மற்றும் பணியாளர் ஒத்துழைப்பு:

இந்திய மாணவர்கள் அதிகளவில் அமெரிக்காவிற்கு உயர்கல்விக்காக செல்கின்றனர். H-1B விசா திட்டத்தின் கீழ் பல இலட்சக்கணக்கான இந்தியர்கள் அமெரிக்காவில் தொழில்நுட்ப துறைகளில் பணிபுரிகின்றனர். இது இருநாடுகளுக்கிடையே அறிவாற்றல் மற்றும் தொழில் சார்ந்த ஒத்துழைப்பை வளர்க்கிறது.

7, வேறுபாடுகளும் சவால்களும்:

- மத்திய அரசின் சட்டங்கள் (பன்னாட்டு மதிப்பீடு, குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம் போன்றவை) மீது அமெரிக்கா விமர்சனம் செய்தது.
- ரஷ்யாவுடன் இந்தியா கொண்டுள்ள உறவுகள், குறிப்பாக S-400 ஏவுகணை ஒப்பந்தம், அமெரிக்காவிற்கு ஒருவித சவாலாக அமைந்தது.
- மனித உரிமைகள், மத சுதந்திரம், மற்றும் ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பான அமெரிக்க பார்வையும், இருநாடுகளுக்கிடையே சில நேரங்களில் கருத்துவேறுபாடுகளை உருவாக்குகிறது.

8. சமீபத்திய பரிமாற்றங்கள் மற்றும் கூட்டணிகள்:

- 2020-2024 காலப்பகுதியில், இந்தியா-அமெரிக்கா உறவுகள் பாதுகாப்பு, தொழில்நுட்பம், காந்திமதவாதம், மருத்துவம், மற்றும் வலியுறுத்தப்பட்ட உற்பத்தி ஆகிய துறைகளில் வலுப்பெற்றுள்ளன.
- ICET (Initiative on Critical and Emerging Technology) என்ற ஒத்துழைப்பு வாயிலாக செயற்கை நுண்ணறிவு, கைப்பற்று தொழில் நுட்பம், மற்றும் பாதுகாப்பு உற்பத்தி துறைகளில் புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.
- G20, UN, WTO போன்ற பன்னாட்டு அமைப்புகளில் இந்தியா-அமெரிக்கா ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன.

9. இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் ஜியோகூடலில் ஒத்துழைப்பு:

இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் தெற்காசியாவின் பாதுகாப்பு, சிறிய தீவுகள் மீதான சீனாவின் தாக்கம் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு எதிராக இந்தியா-அமெரிக்கா வலுவான நெருக்கத்தைப் பேணுகின்றன. இது இந்தியாவின் Act East Policy மற்றும் அமெரிக்காவின் Indo-Pacific Strategy ஆகியவற்றுடன் இணைகின்றது.

இந்தியா – ரஷ்யா வெளியுறவுக் கொள்கை (India–Russia Foreign Policy)

1. வரலாற்றுப் பின்னணி:

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற 1947-க்குப் பிறகு, சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் நெருக்கமான உறவை வளர்த்தன. குளிர்போர் காலத்தில் இந்தியா “தலைமைத்துவம் இல்லாத நாடுகள் இயக்கம் (NAM)” என்பதில் இருந்தாலும், இந்தியாவின் முக்கிய உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளில் சோவியத் யூனியன் வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தது. குறிப்பாக 1971-ம் ஆண்டு பங்களாதேஷ் விடுதலைப் போரில் சோவியத் யூனியனின் ஒத்துழைப்பு முக்கியமானது.

2. ராணுவ ஒத்துழைப்பு:

இந்தியா – ரஷ்யா உறவுகளின் முக்கிய அம்சம் ராணுவ ஒத்துழைப்பாகும். இந்தியாவின் ஆயுதப் பெரும்பகுதியும் ரஷ்யா (முன்னாள் சோவியத் யூனியன்) நாட்டிலிருந்து வாங்கப்பட்டவை.

- MIG விமானங்கள், SU-30MKIs, T-90 காப்புக்களம், ப்ரமோஸ் ஏவுகணைகள் ஆகியவை இருநாடுகளும் சேர்ந்து தயாரித்துள்ளன.
- S-400 எதிர்கடத்தும் ஏவுகணை அமைப்பு இந்தியா பெற்ற முக்கியமான பாதுகாப்பு ஒப்பந்தமாகும்.
- INDRA என்ற இராணுவ பயிற்சிகள் இருநாடுகளுக்கும் இடையில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்றன.

3. பொருளாதார உறவுகள்:

பொருளாதார ரீதியாக இந்தியா மற்றும் ரஷ்யா இடையே மற்றுமொரு வலுவான வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. ரஷ்யா இந்தியாவிற்கு எரிவாயு, எரிபொருள், உலோகங்கள், பாக்கோள்கள் ஆகியவற்றை ஏற்றுமதி செய்கிறது. இந்தியா மருந்துகள், சாகுபடி பொருட்கள், ஆடை, மென்பொருள் ஆகியவற்றை ஏற்றுமதி செய்கிறது.

- 2022-இல் ரஷ்யாவுக்கு இந்தியாவின் எண்ணெய் இறக்குமதி அதிகரித்தது.
- இருநாடுகளும் முற்றிலும் ரூபாய்-ரூபிள் முறையில் பரிவர்த்தனை செய்ய முயற்சி செய்கின்றன.

4. அணுசக்தி ஒத்துழைப்பு:

ரஷ்யா இந்தியாவின் அணுசக்தி வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றி வருகிறது.

- கூடாங்குளம் அணுஉலை (KNPP) திட்டம் - தமிழகத்தில் அமைந்துள்ள இந்நிறுவனத்தை ரஷ்யா நிதியளித்தும், தொழில்நுட்பமாகவும் உதவி செய்து வருகிறது.
- நவீன அணுவளிமுறைகள், பாதுகாப்பு அளவுகள் ஆகியவற்றில் இருநாடுகளும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

5. அரசியல் மற்றும் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு:

- ரஷ்யா எப்போதும் ஐநா, G20, BRICS போன்ற பன்னாட்டு அமைப்புகளில் இந்தியாவின் பக்கம் நின்று வந்துள்ளது.
- BRICS அமைப்பில் இந்தியா-ரஷ்யா உறவு வலிமைபெற்று வருகிறது.
- Shanghai Cooperation Organisation (SCO)-வில் இருநாடுகளும் செயல்படுகின்றன.
- ரஷ்யா ஐநா பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இந்தியாவின் நிலையான உறுப்பினர் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறது.

6. கலாச்சார மற்றும் கல்வி உறவுகள்:

- இருநாடுகளுக்கும் இடையே பலவிதமான கல்வி மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றங்கள் உள்ளன.
- இந்திய மாணவர்கள் மருத்துவம் மற்றும் பொறியியல் படிப்புகளுக்காக ரஷ்யாவில் பயின்று வருகின்றனர்.
- இந்திய சினிமா, குறிப்பாக பிலிம்கள், சோவியத் காலத்தில் ரஷ்ய மக்களிடையே பிரபலமாக இருந்தது.

- Yoga, Ayurveda போன்ற பாரம்பரியங்கள் ரஷ்யாவில் ஆதரிக்கப்படுகின்றன.

7. இடையிலான சவால்கள்:

- ரஷ்யாவின் சீனாவுடன் வளர்க்கும் நெருக்கம் இந்தியாவுக்கு ஒரு கவலையாக இருக்கலாம்.
- 2022-ல் உக்ரைன் போருக்குப் பிறகு, உலக நாடுகள் ரஷ்யாவை தனிமைப்படுத்த முயன்றன; ஆனால் இந்தியா “தனியுரிமை” கொள்கையுடன் நடந்து, சமநிலை பேணியது.
- ரஷ்யாவினால் விநியோகப்படும் ஆயுதங்களின் நிலைத்தன்மை மற்றும் ஒப்பந்தங்களை நவீனமாக்கல் போன்றவை பிரச்சனையாக இருக்கின்றன.

8. சமீபத்திய முன்னேற்றங்கள்:

- இந்தியா-ரஷ்யா பன்னாட்டு வடக்கு-தெற்கு போக்குவரத்து வழித் திட்டம் (INSTC) மூலம் வணிக பாதைகளை விரிவாக்க முயற்சி செய்கின்றன.
- 2021-2024 காலத்தில் இந்தியா ரஷ்யாவுடன் அணு உள்கட்டமைப்பு, பாதுகாப்பு, வங்கி, தகவல்தொழில்நுட்பம் ஆகிய துறைகளில் புதிய ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டுள்ளது.
- இந்தியா ரஷ்யா இடையிலான வணிகம் 30 பில்லியன் டாலர் இலக்கை நோக்கி செல்கிறது.

9. உக்ரைன் போரின் பின்னணியில் இந்தியாவின் நிலை:

- இந்தியா உக்ரைன் யுத்தத்தில் எந்த ஒருபுறத்தையும் நிச்சயமாக ஆதரிக்கவில்லை.
- பல்வேறு சமயங்களில், இந்தியா “வன்முறையின்றி பேச்சுவார்த்தை” மூலம் சமாதானம் ஏற்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறது.
- இந்தியாவின் இந்த சமநிலைச் செயல் உலகத்தால் கவனிக்கப்படுகிறது மற்றும் மதிக்கப்படுகிறது.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் என்ன? அதன் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
2. திட்டக் குழுவின் முக்கியப் பணி என்ன?
3. தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சிலின் (NDC) கடமை என்ன?
4. மாநிலத் திட்டங்கள் எப்படி தயாரிக்கப்படுகின்றன?
1. தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் என்றால் என்ன?
2. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்கள் காண்க?
3. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் யாவை?
4. இந்தியா-சீனா உறவில் ஏற்பட்ட முக்கியமான பிரச்சனைகள் காண்க?
5. இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் உறவுகளை விவரி?

இயல் – நான்கு

இந்திய சமூகம் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற சூழல் :— சமூக நலனைப் பாதுகாப்பதற்கான அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பு கல்வி – இந்திய கல்வி ஆணையம் – பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையம் – கோத்தாரி ஆணையம் – பெண்கள் கல்வியின் முன்னேற்றம் – அறிவியல் கல்வியின் வளர்ச்சி.

நோக்கங்கள்

- சமூக சூழலை உணர்தல்
- அரசியலமைப்பின் பங்களிப்பை அறிதல்
- கல்வி வளர்ச்சியினை புரிதல்

இந்தியாவில் நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற திட்டமிடல்

1. அறிமுகம்

சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, நாட்டின் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டுத் துறைகளில் போதுமான கவனம் செலுத்துவதே அரசின் முக்கிய அக்கறையாக இருந்தது. இந்தச் சூழலில், திட்டக் கமிஷன் 1950 இல் நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக ஒரு திட்டத்தை வகுத்தது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் (1951-1956) தொடக்கத்திலிருந்து 12வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (2012-2017) வரை, கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டுக்கான கொள்கையை வகுக்க அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது, மேலும் அடிப்படை சேவைகளை நிறைவேற்ற பல்வேறு வகையான திட்டங்களை வடிவமைத்துள்ளது. இந்திய அரசு ஓரளவு வெற்றியைப் பெற்றிருந்தாலும், ஒட்டுமொத்த வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மையைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை. இந்திய கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாடு, மத்திய அரசு சட்டம் 1882 இன் அடிப்படையில் TR சட்டத்தின் கீழ் மேற்கு வங்க அரசின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது மற்றும் NPS திட்ட ஆணையம் மற்றும் இந்திய அரசின் மத்திய சமூக நல வாரியத்தின் கீழ் பட்டியலிடப்பட்டது. இந்தத் துறை ஏழை மக்களின் (கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும்) ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியின் தெளிவான நோக்கங்களுடன் நிறுவப்பட்டது, இது புதுமையான வருமானம் ஈட்டும் அணுகுமுறை மற்றும் விழிப்புணர்வு பயிற்சி மற்றும் பட்டறை மூலம் வழங்கப்படுகிறது. இந்தியாவின் அடிப்படை வேர்கள் கிராமங்களில் வசிக்கின்றன, மேலும் 60-70% மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய சரியான நில உடைமைகளோ அல்லது சேவை வாய்ப்புகளோ இல்லை. ஆண்டுக்கு ரூ.11,000 க்கும் குறைவாக வருமானம் ஈட்டும் மக்கள் ஏழைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். வறுமை காரணமாக, கிராமப்புற மக்கள் மோசமான சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கல்வியறிவின்மை மற்றும் சுத்தமான குடிநீர் பற்றாக்குறை போன்ற கடுமையான பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர், மேலும் இப்போது பெரும்பாலான மக்கள் வேலைகள் மற்றும் பிற

அடிப்படை வசதிகளைத் தேடி நகரங்களை நோக்கி இடம்பெயர்ந்து வருகின்றனர். இதன் விளைவாக, நகர்ப்புற மக்கள் தொகை வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. எனவே, வீட்டுவசதி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து மற்றும் பிற வசதிகள் தொடர்பான பல்வேறு திட்டங்களை அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற ஏழைப் பிரிவினருக்கு சலுகை வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் மானியங்களுடன் கடன்களை வழங்கும் சில திட்டமிடல் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. பல்வேறு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டிற்காக அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது, மேலும் இந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க பெரும் நிதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டிற்காக, அரசாங்கம் சுத்தமான நீர் வழங்கல், சரியான சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கல்வி, சுயதொழில் மற்றும் புதிய கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது.

2. கிராமப்புற திட்டமிடல்

கிராமப்புற திட்டமிடல் நாட்டின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியுள்ளது மற்றும் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்தியாவில் கிராமப்புற திட்டமிடல் என்பது கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகத்திற்கு முக்கிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பகுதியாகும். கிராமப்புற மக்களுக்கு சிறந்த வாழ்க்கை நிலைமைகளை வழங்குவதே கிராமப்புற திட்டமிடலின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்தியாவின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியை அது தீர்மானிப்பதால், கிராமப்புறத் துறையின் வளர்ச்சி மிகவும் முக்கியமானது. கிராமப்புற சூழ்நிலையின் அடிப்படைத் தேவைகள் மற்றும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு தொடர்புடைய சமீப கிராமின் விகாஸ் என்ற கொள்கையை இந்திய அரசு (GoI) தொடங்கியுள்ளது.

ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ள துறைகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

1. நில வளத் துறை-

அ. நில சீர்திருத்தப் பிரிவு

ஆ. தரிசு நில மேம்பாட்டுப் பிரிவு

2. ஊரக வளர்ச்சித் துறை

3. குடிநீர் வழங்கல் துறை

இந்தியாவில் கிராமப்புற திட்டமிடல் பல்வேறு பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் வளர்ச்சியின் முக்கிய பகுதிகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

வறுமைக் குறைப்பு

குறைந்தபட்ச அடிப்படை சேவையை வழங்குதல்

வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம்

அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல்

கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு வாழ்விட மேம்பாடு

3. பல்வேறு திட்டங்களின் விளக்கம்

கிராமப்புற மேம்பாட்டிற்காக இந்திய அரசு அறிமுகப்படுத்திய பல்வேறு திட்டங்களின் சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு:

சம்பூர்ண கிராமின் ரோஜ்கர் யோஜனா (SGRY): கிராமப்புற மக்களுக்கான சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், இதில் தேவையான அனைத்து நிதி உதவி, உள்கட்டமைப்பு, பயிற்சி போன்றவை இந்தியாவின் கிராமப்புற மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

கிராமப்புற வீட்டுவசதி: இந்தத் திட்டம் கிராமப்புற நிலமற்ற வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின் துணைத் திட்டத்தின் கீழ் வருகிறது. இந்தத் திட்டம் இந்திரா அவாஸ் யோஜனா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது கிராமப்புற வீடற்றவர்கள் மற்றும் வறியவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்ட உதவுகிறது. 11வது திட்டத்தின் படி, இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் தேவைப்படுபவர்களுக்கு பக்கா வீடுகளை நிறுவுவதாகும்.

பிரதான் மந்திரி கிராம சதக் யோஜனா (PMGSY): இந்தத் திட்டம் டிசம்பர் 25, 2000 அன்று தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், குறைந்தபட்சம் 500 மக்கள்தொகை கொண்ட, சென்றடையாத கிராமப்புறங்களுக்கும், குறைந்தபட்சம் 250 பேர் கொண்ட மலைப்பாங்கான மற்றும் பாலைவனப் பகுதிகளுக்கும் இணைப்பை அதிகரிப்பதாகும்.

தேசிய கிராமப்புற குடிநீர் திட்டம் (NRDWP): இது பாரத் நிர்மாண் திட்டத்தின் கீழ் UPA அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் நோக்கம் அனைத்து கிராமப்புறங்களுக்கும் கை பம்புகள் மற்றும் குழாய் நீர் விநியோகம் மூலம் பாதுகாப்பான மற்றும் போதுமான குடிநீர் விநியோகத்தை வழங்குவதாகும். துரிதப்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற நீர் வழங்கல் திட்டம், ஸ்வஜல்தாரா மற்றும் தேசிய கிராமப்புற நீர் தர கண்காணிப்பு மற்றும் கண்காணிப்பு ஆகிய மூன்று திட்டங்களையும் இணைத்து இந்த திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. 2017-2018 நிதியாண்டில், NRDWP-க்கு 6050 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜவஹர் கிராம சம்ரிதி யோஜனா: இது ஏப்ரல் 1, 1999 அன்று தொடங்கப்பட்டது, இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதாகும். இந்த திட்டத்தின் இரண்டு முக்கிய நோக்கங்கள் இருந்தன. முதல் நோக்கம் கிராம உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவது, இரண்டாவது வேலையற்ற கிராமப்புற மக்களுக்கு துணை வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவது.

வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் பகுதிகள் திட்டம் (DPAP): வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் கிராமப்புற மக்களைச் சமாளிக்க இந்தத் திட்டம் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. பயிர் உற்பத்தி, கால்நடைகள், நில உற்பத்தித்திறன், நீர் மற்றும் மனித வளங்களில் வறட்சியின் பாதகமான விளைவுகளைக் குறைப்பதே இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் சமூக-பொருளாதார நிலைமைகளை

மேம்படுத்துவதையும், பாதிக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் (இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் வசிக்கும்) பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதையும் இந்த திட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் : இந்தத் திட்டம் 2001 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டு 2003 ஆம் ஆண்டு ஹரியாலி என மறுபெயரிடப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், கிராமப்புறங்களில் வறட்சி மற்றும் நிலச் சீரழிவு போன்ற பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதும், கிராமப்புற மக்களின் சமூக-பொருளாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதுமாகும்.

ஊதிய வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள் : இந்தத் திட்டம் கிராமப்புற ஏழைக் குடும்பங்களை வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே கொண்டு வருவதற்கான வறுமை எதிர்ப்பு உத்திகளை வழங்குகிறது, இதனால் பயிற்சி மற்றும் திறன் மேம்பாடு மூலம் நிலையான வருமான நிலை உறுதி செய்யப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் விவசாய பருவங்களில் மட்டுமல்ல, வெள்ளம், வறட்சி போன்ற இயற்கை பேரழிவுகளின் போதும் வருமானத்தை வழங்குகிறது. இந்தத் திட்டம் ஸ்வர்ப்ஜெயந்தி கிராம ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனா, சம்பூர்ண கிராமீன் ரோஸ்கர் யோஜனா மற்றும் தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதச் சட்டம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (EAS): EAS அக்டோபர் 2, 1993 அன்று தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் பல்வேறு மாநிலங்களின் பல்வேறு தொகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டது. தொகுதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பாலைவனப் பகுதிகள், மலைப்பாங்கான மற்றும் பழங்குடிப் பகுதிகள் மற்றும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் ஆகியவை அடங்கும். பின்னர், இந்தத் திட்டம் நாட்டின் பிற தொகுதிகளிலும் செயல்படுத்தப்பட்டது. தற்போது, இந்தத் திட்டம் இந்தியாவின் அனைத்து கிராமப்புற தொகுதிகளிலும் இயங்குகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் செலவை மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் 75:25 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இருப்பினும், யூனியன் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரை (UT) முழுச் செலவையும் மத்திய அரசு ஏற்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதாகும்.

வேலைக்கான உணவுத் திட்டம் : குஜராத், ராஜஸ்தான், இமாச்சலப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், ஒரிசா, உத்தராஞ்சல் மற்றும் மகாராஷ்டிரா ஆகிய எட்டு மாநிலங்களில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்ட EAS இன் துணைப் பகுதியாக இந்தத் திட்டம் 2000-01 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. கூலி வேலைவாய்ப்பு மூலம் உணவு வழங்குவதும், உணவு தானியங்களை இலவசமாக வழங்குவதும் இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம் : கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளுக்காக மானியம் மற்றும் வங்கிக் கடன் வடிவில் உதவி

வழங்குவதற்காக இது முதன்முதலில் 1978-79 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஸ்வர்ப்ஜெயந்தி கிராம ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனா, சம்பூர்ண கிராமீன் ரோஸ்கர் யோஜனா மற்றும் தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதச் சட்டம் ஆகியவை இந்தத் திட்டத்தின் துணைத் திட்டங்களாகும்.

கிராமப்புற வீட்டுவசதி : இது 1985-86 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது, இதன் இலக்காக பட்டியல் சாதியினர், பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் விடுவிக்கப்பட்ட கொத்தடிமைகளுக்கு பக்கா வீடு வழங்குவதாகும். பாதுகாப்பான குடிநீர், சுகாதாரம் மற்றும் பிற வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் வீடுகளை ஒருங்கிணைப்பதை உறுதி செய்வதற்காக சமக்ர அவாஸ் யோஜனா 25 தொகுதிகளில் தொடங்கப்பட்டது. வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டுக் கழகம் பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவினருக்கும் குறைந்த வருமானக் குழுக்களுக்கும் சலுகை வட்டி விகிதத்தை வழங்குவதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் அதன் திட்டங்களை மேம்படுத்தியுள்ளது.

இந்திரா அவாஸ் யோஜனா: வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்கு வீடுகளை வழங்குவதற்காக கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் முதன்மைத் திட்டமான இது 1985-86 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் நிதியுதவி மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் 75:25 என்ற விகிதத்தில் வழங்கப்படுகிறது. யூனியன் பிரதேசங்களில் முழு நிதியும் மத்திய அரசால் வழங்கப்படுகிறது. அனைத்து தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளும் ஐஏஓய் வீடுகளை ரூ.20,000 வரையிலான வேறுபட்ட வட்டி விகிதத் திட்டத்தின் கீழ் ஈடுபடுத்தவும், எஸ்சி மற்றும் எஸ்டி பிரிவினருக்கு 4% வட்டி விகிதத்தில் வீட்டுவசதி அலகுக்கு ரூ.15,000 நிதி உதவி வழங்கவும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

1947 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அகதிகளின் மறுவாழ்வுக்காக இந்தியாவில் பொது வீட்டுவசதித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது, அதன் பின்னர், வறுமை ஒழிப்புக்கான அரசின் கவனம் இதுவாகும். கிராமப்புற வீட்டுவசதித் திட்டம் ஜனவரி 1996 இல் இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா (IAY) எனத் தொடங்கப்பட்டது. கிராமப்புற மக்களின் வீட்டுவசதித் தேவைகளை நிர்வகிப்பதில் IAY வெற்றிகரமாக இருந்தபோதிலும், 2014 ஆம் ஆண்டில் இந்திய தலைமை கணக்காளர் மற்றும் தணிக்கையாளர் (CAG) சில இடைவெளிகளைக் கண்டறிந்தார். பயனாளிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது வெளிப்படைத்தன்மை இல்லாமை, குறைந்த தர வீடுகள், ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப மேற்பார்வை இல்லாமை மற்றும் பயனாளிகள் கடன்களைப் பெறாதது ஆகியவை இந்த இடைவெளிகளில் அடங்கும். இந்த இடைவெளிகள் திட்டத்தின் விளைவுகளையும் தாக்கத்தையும் மட்டுப்படுத்தின. கிராமப்புற வீட்டுவசதித் திட்டத்தில் உள்ள இந்த இடைவெளிகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக, IAY ஏப்ரல் 1, 2016 அன்று பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா - கிராமீன் (PMAY-G) ஆக மறுகட்டமைக்கப்பட்டது, இது 2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் அனைவருக்கும் பக்கா வீட்டை வழங்குகிறது. பக்கா வீட்டின் அளவு 25 சதுர மீட்டராக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும்,

சுகாதாரமான சமையல் இடம் வழங்கப்படும். சமவெளிப் பகுதிகளில் ரூ.1.20 லட்சமாகவும், மலைப்பாங்கான மற்றும் கடினமான பகுதிகளில் ரூ.1.30 லட்சமாகவும் நிதி உதவி அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சித் திட்டங்கள்: தேசிய ஊரக வளர்ச்சி நிறுவனம் (NIRD) போன்ற பல்வேறு நிறுவனங்கள் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான பயிற்சி, கருத்தரங்குகள், பட்டறைகள் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளன.

தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதச் சட்டம் 2005 (அல்லது, NREGA): இந்தச் சட்டம் பின்னர் " மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதச் சட்டம்", MGNREG என மறுபெயரிடப்பட்டது . இது ஒரு சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை மற்றும் சட்டமாகும், மேலும் அதன் அடிப்படை நோக்கம் 'வேலை செய்யும் உரிமையை' உறுதி செய்வதாகும் .

MNREGA-வின் நோக்கங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள்

கிராமப்புறங்களில் 100 நாட்கள் கூலி வேலைவாய்ப்பை வழங்குதல் மற்றும் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துதல்.

சாலைகள், கிணறுகள், குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களை உருவாக்குதல். 15 நாட்களுக்குள் வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படாவிட்டால், விண்ணப்பதாரர்களுக்கு வேலையின்மை உதவித்தொகை அனுமதிக்கப்படுகிறது. எனவே, MGNREGA இன் கீழ் வேலை வழங்குவது ஒரு சட்டப்பூர்வ உரிமை என்று கூறலாம். MGNREGA இன் நன்மை என்னவென்றால், வேலை கிராம பஞ்சாயத்துகளால் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தில் ஒப்பந்ததாரர்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை. நீர் சேகரிப்பு உள்கட்டமைப்பு கட்டுமானம், சாலை கட்டுமானங்கள் போன்ற கடினமான பணிகளை தொழிலாளர்கள் செய்கிறார்கள்.

இந்தச் சட்டம் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், கிராமப்புற சொத்துக்களை உருவாக்குகிறது, சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கிறது, கிராமப்புற பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது, மேலும் கிராமப்புற-நகர்ப்புற இடம்பெயர்வைக் குறைக்கிறது.

தீன் தயாள் உபாத்யாய கிராமீன் கௌசல்யா யோஜனா (DDU-GKY): இந்தத் திட்டம் கிராமப்புற இளைஞர்களின் திறன் மேம்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டது. குறைந்தபட்ச ஊதியம் அல்லது வழக்கமான மாத ஊதியத்தில் கிராமப்புற ஏழை மக்களுக்கு வேலை வழங்குவதையும் இது நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவது கிராமப்புற வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகம் மற்றும் இந்திய அரசின் ஒரு நல்ல முயற்சியாகும். இந்தத் திட்டம் தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதாரத் திட்டத்தின் (NRLM) கீழ் வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் சுமார் 55 மில்லியன் கிராமப்புற இளைஞர்கள் பயனடைவார்கள் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிரதான் மந்திரி கிராம சதக் யோஜனா: வறுமை ஒழிப்பு உத்தியின் கீழ் இந்த திட்டம் இந்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டது. இணைக்கப்படாத குடியிருப்புகளுக்கு இணைப்பை வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். கிராமப்புற சாலைகள் வலையமைப்பின் நிலையான நிர்வாகத்தை இந்திய அரசு உறுதி செய்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 1.67 லட்சம் இணைக்கப்படாத குடியிருப்புகள் காப்பீட்டிற்கு தகுதியுடையவை என்று ஒரு கணக்கெடுப்பு ஆவணப்படுத்தியது.

தேசிய சமூக உதவித் திட்டம் (NSAP): இந்தத் திட்டம் ஆகஸ்ட் 15, 1995 அன்று தொடங்கப்பட்டது. அரசியலமைப்பின் 41வது பிரிவில் உள்ள வழிகாட்டுதல் கொள்கைகளை நிறைவு செய்வதில் இந்தத் திட்டம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க படியைக் காட்டுகிறது. இந்தத் திட்டம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு சமூக உதவியை அறிமுகப்படுத்தியது. தற்போது இந்தத் திட்டத்தில் இந்திரா காந்தி தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் (IGNOAPS), இந்திரா காந்தி தேசிய ஊனமுற்றோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் (IGNDPS), இந்திரா காந்தி தேசிய விதவை ஓய்வூதியத் திட்டம் (IGNWPS), மற்றும் தேசிய குடும்ப நலத் திட்டம் (NFBS) மற்றும் அன்னபூர்ணா ஆகியவை அடங்கும்.

4. நகர்ப்புற திட்டமிடல்

இது வளர்ச்சி, நில பயன்பாட்டு திட்டமிடல் அனுமதி, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் பொது நலன் தொடர்பான தொழில்நுட்ப மற்றும் அரசியல் செயல்முறைகளின் கலவையாகும். நீர் மற்றும் காற்று உள்ளிட்ட நகர்ப்புற சூழலுக்கான திட்டங்களை இது முன்மொழிகிறது. நகர்ப்புற திட்டமிடல் என்பது நகர திட்டமிடல், நகர திட்டமிடல் மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாட்டைக் குறிக்கிறது. நகர்ப்புற திட்டமிடல் என்பது நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களின் வடிவமைப்போடு தொடர்புடையது. இது தெருக்கள், பூங்காக்கள் மற்றும் கட்டிடங்களுக்கான வடிவமைப்புகளை வழங்குகிறது. நகர்ப்புற, புறநகர் மற்றும் கிராமப்புறங்கள் போன்ற பல்வேறு பகுதிகளுக்கான வழிகாட்டுதல்களை நகர திட்டமிடல் உருவாக்குகிறது. இருப்பினும், நகர்ப்புற திட்டமிடல் குடியிருப்புகள் மற்றும் சமூகங்களைத் திட்டமிடுவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது, ஆனால் நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள நீர்வள மேலாண்மை, கிராமப்புற அல்லது விவசாய நிலங்களைத் திட்டமிடுவதற்கும் இது பொறுப்பாகும். இப்போதெல்லாம் நகர்ப்புற திட்டமிடல் என்பது நில பயன்பாட்டுத் திட்டமிடல், மண்டலப்படுத்தல், போக்குவரத்துத் திட்டமிடல், பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் திட்டமிடல் போன்ற பல்வேறு துணைத் துறைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயாதீனமான துறையாகும்.

வரையறை

நகர்ப்புற திட்டமிடல் என்பது உள்கட்டமைப்பு, கட்டிடக்கலை, பொருளாதாரம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் அரசியல் போன்ற அனைத்து நிலைகளிலிருந்தும் திட்டமிடல் மற்றும் மேம்பாட்டுடன் தொடர்புடைய ஒரு பெரிய கருத்தாகும்.

தொழில்நுட்ப அம்சங்கள்

நகர்ப்புற திட்டமிடலின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருக்கும் தொழில்நுட்ப அம்சங்களில் நகர்ப்புற வடிவமைப்பு, நில பயன்பாடு, போக்குவரத்து மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றிற்கான அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப செயல்முறைகளின் பயன்பாடு அடங்கும்.

தேசிய நகர்ப்புற போக்குவரத்துக் கொள்கை 2006

நகர்ப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தால் (MOUD), (GoI) 2006 ஆம் ஆண்டு தேசிய நகர்ப்புற போக்குவரத்துக் கொள்கை வெளியிடப்பட்டது. நகர்ப்புற உள்கட்டமைப்பு மற்றும் போக்குவரத்து சேவைகளில் உள்ளடக்கிய மேம்பாடுகளைக் கொண்டுவருவதே இந்தக் கொள்கையின் நோக்கமாகும். வாகனங்களுக்குப் பதிலாக மக்களை நகர்த்துவதில் இந்தக் கொள்கை அதிக கவனம் செலுத்தியது. பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன, நகரங்களில் போக்குவரத்து சேவைகளை மேம்படுத்த MOUD புதிய முயற்சிகளை எடுத்துள்ளது. நகரவாசிகள் வேலைகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு மற்றும் நகரங்களுக்குள் பிற தேவைகளுக்கு விரைவான, மலிவு, வசதியான, நம்பகமான மற்றும் நிலையான அணுகலை உறுதி செய்வதே இந்தக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாகும். ஒருங்கிணைந்த நில பயன்பாடு மற்றும் போக்குவரத்துத் திட்டமிடலை ஊக்குவிக்க இந்தக் கொள்கை முயல்கிறது.

தேசிய நகர்ப்புற சுகாதாரக் கொள்கை

நாட்டின் அனைத்து நகரங்களிலும் முறையான சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்துவதும், அனைத்து குடிமக்களுக்கும் நல்ல ஆரோக்கியத்தை நிலைநிறுத்துவதும் இந்தக் கொள்கையின் மூன்று முக்கிய குறிக்கோள்கள்:

- சுகாதாரம் மற்றும் நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையே பொது சுகாதாரத்துடன் அதன் தொடர்பு குறித்து மக்களை விழிப்புணர்வூட்டுதல்.
- நிலையான நடத்தை மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான வழிமுறையை ஊக்குவித்தல்.

ராஜீவ் அவாஸ் யோஜனா

RAY திட்டம் 2009 மற்றும் 2014 க்கு இடையில் தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் ஒரு மத்திய திட்டமாகும், இது முதன்மையாக குடிசைகள் இல்லாத இந்தியாவை மையமாகக் கொண்டது. இந்தத் திட்டத்திற்குப் பிறகு பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா வந்தது. இந்தத் திட்டம் நீர் வழங்கல், வடிகால், கழிவுநீர், சாலைகள், தெரு விளக்குகள் மற்றும் சமூக உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்கும்.

நகர்ப்புற ஏழைகளுக்கான வீட்டுவசதிக்கான வட்டி மானியத் திட்டம் (2009)

இந்திய அரசு மற்றும் வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு அமைச்சகம், நகர்ப்புறங்களில் பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவினருக்கும், குறைந்த வருமானம் கொண்ட பிரிவினருக்கும் சொந்தமாக வீடு வாங்குவதற்காக இந்த திட்டத்தை வடிவமைத்துள்ளன. குறைந்த வருமானம் கொண்ட பிரிவினருக்கு வீடு கட்டுவதற்கு மத்திய

அரசின் மானியத்துடன் கடன் வழங்குவதே இந்த திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த திட்டத்தின்படி, பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவினர் 25 சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் 15-20 ஆண்டுகளுக்கு ரூ.1,00,000 வரை மானியக் கடனைப் பெறலாம். குறைந்த வருமானம் கொண்ட குழுக்களுக்கு, 40 சதுர மீட்டருக்கு அதிகபட்ச கடன் ரூ.1,60,000 ஆகும்.

ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய நகர்ப்புற புதுப்பித்தல் திட்டம் 2005

இந்த திட்டம் டிசம்பர் 3, 2005 அன்று இந்திய அரசின் MoUD-ஆல் தொடங்கப்பட்டது மற்றும் ஏழு ஆண்டுகளில் மொத்தம் \$20 பில்லியன் முதலீட்டை இலக்காகக் கொண்டது. இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் திரு. ஜவஹர்லால் நேருவின் பெயரிடப்பட்டது மற்றும் பிரதமர் திரு. மன்மோகன் சிங் அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 63 மிஷன் நகரங்களில் நகர்ப்புற உள்கட்டமைப்பு மற்றும் வசதிகளின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டில் மத்திய அரசு கவனம் செலுத்தியது. இந்த நகரங்கள் மக்கள்தொகை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. 10 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதிகள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. நீர் தரம், வீட்டுவசதி, சுகாதாரம், நகர்ப்புற சாலை வலையமைப்பு மற்றும் போக்குவரத்து மற்றும் பாரம்பரிய தளங்களின் பராமரிப்பு ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதே இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஒருங்கிணைந்த குறைந்த விலை சுகாதாரத் திட்டம்

மத்திய அரசின் நிதியுதவியுடன் கூடிய குறைந்த விலை சுகாதாரத் திட்டம் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் உள்துறை அமைச்சகத்தாலும், பின்னர், நலன்புரி அமைச்சகத்தாலும் தொடங்கப்பட்டது. 1989-90 முதல், இது MOUD இன் கீழ் வந்தது. தற்போது, இந்தத் திட்டம் வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு அமைச்சகத்தால் கவனிக்கப்படுகிறது. நகர்ப்புற சுகாதார அமைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக, தற்போதுள்ள உலர் கழிப்பறைகளை குறைந்த விலையில் ஃப்ளஷ் கழிப்பறைகளாக மாற்றுவதே இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டத்திற்கு எந்த தகுதி அளவுகோலும் இல்லை, மேலும் அனைத்து நகரங்களும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. மாநில அரசின் பங்கு விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு மத்திய அரசு மானியத்தை வெளியிடுகிறது. இந்த நிதி மாநில நகர்ப்புற மேம்பாட்டு நிறுவனம் மற்றும் மாவட்ட நகர்ப்புற மேம்பாட்டு நிறுவனத்திற்கு விடுவிக்கப்படுகிறது.

ஸ்மார்ட் சிட்டி மிஷன் 2015

நாடு முழுவதும் ஸ்மார்ட் நகரங்களை உருவாக்குவதற்காக இந்த திட்டம் 2015 இல் தொடங்கப்பட்டது. அடிப்படை வசதிகள், சுகாதார சேவைகள், கல்வி, தகவல் தொழில்நுட்ப அணுகல், மின்-ஆளுமை மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் இந்த திட்டம் கவனம் செலுத்தியது. இந்த திட்டத்தின் படி, நீர் வழங்கல், தங்குமிடம், கல்வி, திடக்கழிவு மேலாண்மை, பொது சுகாதார சேவைகள் மற்றும் பொது போக்குவரத்து வசதிகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளைக் கொண்ட நகரங்கள் மட்டுமே ஸ்மார்ட் நகரங்களாகக்

கருதப்படுகின்றன. சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பான் போன்ற பிற நாடுகள் இந்த பணியில் இந்தியாவுக்கு உதவ முன்வந்துள்ளன.

2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் அனைவருக்கும் வீட்டுவசதி

இந்தத் திட்டம் 2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது, 2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் வீடு வழங்குவதே இதன் இலக்காக இருந்தது. இந்தத் திட்டம் நாட்டின் 9 மாநிலங்களில் உள்ள 305 நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் தொடங்கப்பட்டது. மானிய விலையில் கடன்களை வழங்குவதன் மூலம் குடிசைவாசிகளுக்கு வீடுகளை கட்டுவதே முக்கிய கவனம். 2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, மக்கள் தொகை அதிகரிப்புடன் பல கிராமப்புறங்கள் நகர்ப்புறங்களாக மாறிவிட்டன. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 6.5 சதவீத மானியத்துடன் 6 லட்சம் வீட்டுக் கடன் 15 ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

புத்துணர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற மாற்றத்திற்கான அடல் இயக்கம்

அடல் புத்துணர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற மாற்றத்திற்கான இயக்கத்தின் (AMRUT) நோக்கங்கள்

- (i) ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் கழிவுநீர் இணைப்பு மற்றும் நீர் விநியோகத்தை உறுதி செய்தல்.
- (ii) நகரங்களின் மதிப்பை அதிகரிக்கும் வகையில் பசுமை மற்றும் பூங்காக்களை மேம்படுத்துதல்.
- (iii) சைக்கிள் ஓட்டுதல் மற்றும் நடைபயிற்சி போன்ற மாற்று வழிகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மாசுபாட்டைக் குறைக்க.

மக்கள் தொகை, சுற்றுலா மற்றும் நீர்நிலைகளுக்கு அருகாமையில் உள்ள இடங்களின் அடிப்படையில் 500 நகரங்களில் ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய நகர்ப்புற புதுப்பித்தல் திட்டம் மூடப்பட்ட பிறகு, 2015 ஆம் ஆண்டு இந்த பணி தொடங்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகரங்களில் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த வசதிகளை வழங்குவதே இந்த பணியின் முக்கிய நோக்கமாகும். நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் சுத்திகரிப்பு, பசுமையான இடங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த பொது போக்குவரத்து போன்ற சில முயற்சிகள் இந்த பணியின் கீழ் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம்

இந்த திட்டம் 2013 இல் தொடங்கப்பட்டு 790 நகரங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. நகர்ப்புற வறுமை மற்றும் வீடற்ற தன்மையை ஒழிப்பதே இந்த திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த திட்டம் சவுர்ண ஜெயந்தி ஷஹாரி ரோஜ்கர் யோஜனாவை மாற்றியது, மேலும் இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் நகர்ப்புற ஏழைகள் மற்றும் வீடற்ற மக்களுக்கு வீட்டுவசதி தீர்வுகளுடன் திறன் மேம்பாடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகளை வழங்குவதாகும். இந்த திட்டம் நகரங்களின் ஒழுங்கமைக்கப்படாத பிரிவுகளில் பணிபுரிந்த மக்களுக்கு பயனளித்தது.

தேசிய பாரம்பரிய நகர மேம்பாடு மற்றும் பெருக்கத் திட்டம் (HRIDAY)

இந்தியாவின் பாரம்பரிய நகரங்களையும், நகரத்தின் தனித்துவமான அம்சங்களையும் பாதுகாத்து மேம்படுத்துவதற்காக, வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற விவகார

அமைச்சகத்தின் கீழ், இந்த திட்டம் ஜனவரி 21, 2015 அன்று தொடங்கப்பட்டது. இது அமிர்தசரஸ், அஜ்மீர், அமராவதி, பாதாமி, துவாரகா, பூரி, கயா, காஞ்சிபுரம், மதுரா, வாரணாசி, வாரங்கல் மற்றும் வேளாங்கண்ணி போன்ற மத மற்றும் வரலாற்று நகரங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது.

கலாச்சார அமைச்சகம், அரசு மற்றும் மாநில அரசுகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முக்கிய பாரம்பரிய உள்கட்டமைப்பு திட்டங்களை மேம்படுத்துவதில் இந்த திட்டம் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் நீர் வழங்கல், கழிவு மேலாண்மை, நடைபாதைகள், சுகாதாரம், இயற்கையை ரசித்தல், வடிகால், அணுகு சாலைகள், மின்சார வயரிங், தெரு விளக்குகள், சுற்றுலா வசதிகள் மற்றும் குடிமக்கள் சேவைகள் ஆகியவை அடங்கும்.

தேசிய நகர்ப்புற தகவல் அமைப்பு (NUIS)

இந்த திட்டம் 2006 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஒரு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தின் தொடக்கமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் GPR, செயற்கைக்கோள் மற்றும் வான்வழி நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி நகர்ப்புற புவிசார் தரவுத்தளத்தை உருவாக்குவதாகும். திட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில், நாடு முழுவதும் உள்ள அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்து 152 நகரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்தை இந்திய சர்வே (SOI), டவுன் & கண்ட்ரி பிளானிங் ஆர்கனைசேஷன் (TCPO) மற்றும் தேசிய தொலைதூர உணர்திறன் மையம் (NRSC/ISRO) ஆகியவை செயல்படுத்தின.

ஒருங்கிணைந்த நிதி மேம்பாட்டு நிதி (PFDF) திட்டம்: இந்தத் திட்டத்திற்கு நிதியுதவி அளித்தது

1. நகர்ப்புறங்களில் வங்கிச் சேவை உள்கட்டமைப்புத் திட்டங்களின் வளர்ச்சியை எளிதாக்குதல்.
2. முக்கியமான நகராட்சி உள்கட்டமைப்பில் முதலீடு செய்ய நிதி மற்றும் மூலதன சந்தைகளை அணுகுதல்.
3. நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான கடன் செலவைக் குறைப்பதற்கு, பொருத்தமான கடன் நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஏற்கனவே உள்ள விலையுயர்ந்த கடன்களை மறுசீரமைப்பதன் மூலம்.
4. நகராட்சி பத்திர சந்தையின் வளர்ச்சியை எளிதாக்குதல்.

வடகிழக்கு பிராந்திய நகர்ப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம் (NERUDP): இந்தத் திட்டம் MoUD ஆல் தொடங்கப்பட்டது. நிதி உதவியை ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி (ADB) வழங்கியுள்ளது.

முக்கியமாக, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்ட 5 வடகிழக்கு மாநிலங்கள் காங்டாக் (சிக்கிம்), அகர்தலா (திரிபுரா), கோஹிமா (நாகாலாந்து) மற்றும் ஐஸ்வால் (மிசோரம்) ஆகும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்ட முன்னுரிமை சேவைகள்

- i. நீர் வழங்கல் ii. சுகாதாரம் மற்றும் கழிவுநீர் iii. திடக்கழிவு மேலாண்மை

நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழைப் பிரிவினரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த இந்திய அரசு பல்வேறு திட்டங்கள், திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை வடிவமைத்துள்ளது. இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா, ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய நகர்ப்புற புதுப்பித்தல் திட்டம் 2005, ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா, இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா, 2022க்குள் அனைவருக்கும் வீட்டுவசதி மற்றும் ஸ்மார்ட் சிட்டி மிஷன் 2015 ஆகியவை இதில் அடங்கும். இந்தத் திட்டங்கள் நாட்டை எதிர்காலத்தில் ஒரு வல்லரசாக மாற்றும் நம்பிக்கைக்குரிய ஆற்றலைக் காட்டியுள்ளன.

சமூக நலனைப் பாதுகாக்கும் அரசியலமைப்புக்கட்டமைப்பும் கல்வியும்

1. அறிமுகம்:

இந்திய அரசியலமைப்பு உலகிலேயே மிக விரிவானதும், மக்கள் நலன் மற்றும் சமூக நலனையும் முக்கியக் குறிக்கோள்களாகக் கொண்டதும் ஆகும். ஒவ்வொரு குடும்பமும் சம உரிமை, சமூக பாதுகாப்பு, கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, அடிப்படை வசதிகள் ஆகியவற்றைப் பெற வேண்டும் என்பதே அரசியலமைப்பின் நோக்கமாகும்.

2. அரசியலமைப்பின் முன்னுரையில் (Preamble) சமூக நலன்:

- இந்திய அரசியலமைப்பின் முன்னுரை "சமூகநீதி, அரசியல்நீதி, பொருளாதாரநீதி" என்பதை வலியுறுத்துகிறது.
- "சாதி, மதம், ஜாதி, பாலினம், பிறவி" என்பவற்றால் வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரம் என்பதை உறுதி செய்கிறது.
- இது இந்தியாவை ஒருங்கிணைந்த, சமத்துவமிக்க, ஜனநாயக குடியரசாக அமைக்கிறது.

3. அடிப்படை உரிமைகள் (Fundamental Rights):

அரசியலமைப்பின் பாகம் III-ல் உள்ள அடிப்படை உரிமைகள், இந்திய குடிமக்களின் சமூக நலனுக்கான அடித்தளம் ஆகும்:

- **சமத்துவ உரிமை (Right to Equality):** சட்டத்தின்முன் அனைவரும் சமம்.
- **சுதந்திர உரிமை (Right to Freedom):** தனிநபர் சிந்தனை, உரையாடல், கல்வி, வேலை, கூட்டு அமைப்பு உள்ளிட்ட உரிமைகள்.
- **பல்வேறு சமூகப் பின்தங்கியவர்களுக்கு சிறப்பு வாய்ப்பு வழங்கும் உரிமைகள்** ஆகியவை சமூக நலனை உறுதி செய்கின்றன.

4. வழிகாட்டும் கொள்கைகள் (Directive Principles of State Policy – Part IV):

- அரசாங்கம் மக்களின் சமூக நலனுக்காக இயங்க வேண்டிய விதிகளை இந்தக் கொள்கைகள் வகுக்கின்றன.
- கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பெண்கள்-குழந்தைகள் பாதுகாப்பு, வயோதிகர்களுக்கான நல திட்டங்கள், ஆறு வயது முதல் 14 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்குத் **இலவச கல்வி** ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

- இது சட்டத்தால் தேவைப்படும் இல்லையெனினும், அரசின் " நெறிமுறையான கடமைகள்" ஆகும்.

5. அரசியலமைப்பின் 42-வது திருத்தச் சட்டம் – சமத்துவம் மற்றும் நலன்:

- 1976-ஆம் ஆண்டு நடைமுறையில் வந்த 42வது திருத்தம் மூலமாக இந்திய அரசியலமைப்பில் சோஷலிசம் (Socialism) மற்றும் முற்போக்கு கொள்கைகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டன.
- இது "சமூக நலரசு" நோக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க அரசை வலியுறுத்தியது.

6. கல்வி மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் (Right to Education – RTE):

- 86-வது திருத்தத்தின் மூலம் கல்வி உரிமை 2002-இல் அடிப்படை உரிமையாக சேர்க்கப்பட்டது.
- குழந்தைகள் இலவச கட்டாய கல்வி சட்டம் – 2009 (RTE Act, 2009) மூலம் 6 முதல் 14 வயதுக்குள் உள்ள அனைவருக்கும் இலவச, கட்டாய கல்வி சட்டபூர்வமாக உறுதி செய்யப்பட்டது.
- இது சமூகத்தில் கல்வி வாயிலாக சமநிலை ஏற்படுத்தும் முயற்சியாக அமைந்தது.

7. சமத்துவ கல்விக்கான முயற்சிகள்:

- அரசு மற்றும் தனியார் பள்ளிகளில் சமூகநீதி அடிப்படையில் பின்னடைந்த வகுப்பினருக்கு இடஒதுக்கீடு, உதவித்தொகை, மதிய உணவுத் திட்டம், இலவச புத்தகம், பள்ளிப்படுகை, பெண் குழந்தைகளுக்கான சிறப்பு ஊக்கத்திட்டங்கள் ஆகியவை கல்வியில் சமத்துவம் ஏற்படுத்துகின்றன.
- மாணவர் பாதுகாப்பு, பெண்களின் கல்விக்கான உறுதிகள், மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான அனுகூலமான கட்டமைப்புகள் ஆகியனவும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

8. சமூகநீதிக்கும் கல்விக்கும் இடையிலான உறவு:

- கல்வி என்பது சமூக உயர்வுக்கும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குமான கருவியாகும்.
- கல்வி வாயிலாகவே சாதி, மத, வர்க்கப் பாகுபாடுகளை முறியடிக்க முடியும்.
- அரசியலமைப்பு கல்வியை ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கான ஆயுதமாக காண்கிறது.

9. அரசின் பொறுப்புகள் மற்றும் நலத் திட்டங்கள்:

- தேசிய கல்விக் கொள்கை (NEP 1986, 2020),
- சமூக பாதுகாப்பு திட்டங்கள் – மருத்துவ காப்பீடு (Ayushman Bharat), வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள் (MGNREGA), பெண்கள் நலத்திட்டங்கள் (Beti Bachao Beti Padhao),
- மதிய உணவு திட்டம், இலவச பாடபுத்தகம், வனவாசிப் பள்ளிகள், திறன் மேம்பாட்டு திட்டங்கள் போன்றவை அனைத்தும் அரசியல் கட்டமைப்பின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்திய அரசியலமைப்பு சமூக நலத்தை ஒரு முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, உரிமைகள், வழிகாட்டும் கொள்கைகள், கல்விக் கொள்கைகள், நலத் திட்டங்கள் ஆகியவையின் வழியாக ஒரு நியாயமான, சமமான மற்றும் மனிதநேயம் வாய்ந்த சமூகத்தைக் கட்டமைக்க செயற்படுகிறது. கல்வி, சமூகநீதி மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்தவை. இவைதான் இந்தியாவின் மக்கள் நலக்கான அடித்தளமாகத் திகழ்கின்றன.

ஹண்டர் கல்வி ஆணையம்:

1854 ஆம் ஆண்டின் யூட்ஸ் டெஸ்பாட்ச் செயல்படுத்தப்படாதது தொடர்பான புகார்களை ஆராயவும், பிரிட்டிஷ் வெளிநாட்டுப் பிரதேசங்களில் தொடக்கக் கல்வியின் நிலையை மதிப்பிடவும், அதன் விரிவாக்கம் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான பரிந்துரைகளை வழங்கவும் வைஸ்ராய் லார்ட் ரிப்பன் ஹண்டர் கல்வி ஆணையத்தை நியமித்தார். 1882 ஆம் ஆண்டில், சர் வில்லியம் வில்சன் ஹண்டர் தலைமையிலான ஆணையத்தின் இறுதி அறிக்கை வழங்கப்பட்டது.

இலக்குகள்:

- இந்தியாவில் கல்வியின் நிலையை மதிப்பிடுதல், தொடக்கக் கல்வியை மையமாகக் கொண்டு, மாற்றங்களை முன்மொழிதல்.
- மத மிஷனரிகளின் கல்வி முயற்சிகளை மதிப்பிடுவதற்கு.
- 1854 ஆம் ஆண்டு யூட்ஸ் டெஸ்பாட்ச் செயல்படுத்தல் மற்றும் அதன் மானிய உதவிகளைப் பயன்படுத்துவது குறித்து விசாரித்து, சீர்திருத்த பரிந்துரைகளை வழங்குங்கள்.
- அரசாங்கம் தனது குடிமக்களுக்கு தொடர்ந்து கல்வி வழங்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்க.
- இந்தியாவில் தொடக்கக் கல்வியின் நிலையை ஆராய்வதே ஹண்டர் கமிஷனின் முதன்மையான குறிக்கோளாகும், ஆனால் அந்த ஆணையம் இந்தியாவில் இடைநிலை மற்றும் உயர்கல்வியையும் ஆராய முடிவு செய்தது.
- இது அரசு நிறுவனங்களின் நிலை மற்றும் பொதுவாக மிஷனரி நிறுவனங்களின் நிலை ஆகியவற்றை ஆராய்வதற்காகப் பணிக்கப்பட்டது.

பரிந்துரைகள்:

- 1854 ஆம் ஆண்டு அனுப்பப்பட்டதிலிருந்து நாட்டின் கல்வி முன்னேற்றத்தை ஆராய, 1882 ஆம் ஆண்டில், WW ஹண்டர் தலைமையில் ஒரு ஆணையத்தை அரசாங்கம் அமைத்தது. ஹண்டர் கமிஷனின் பரிந்துரைகள் முதன்மையாக ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக் கல்வியைக் குறித்தன.

- தொடக்கக் கல்வியின் விரிவாக்கம் மற்றும் மேம்பாட்டில் அரசின் சிறப்பு அக்கறையின் முக்கியத்துவம், அதே போல் தொடக்கக் கல்வி வட்டார மொழியில் கற்பிக்கப்படுவதன் முக்கியத்துவம்.
- புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மாவட்ட மற்றும் நகராட்சி வாரியங்களுக்கு தொடக்கக் கல்வியை வழங்க முன்மொழியப்பட்டது.
- குறிப்பாக மாகாண நகரங்களுக்கு வெளியே பெண் கல்வி வசதிகள் போதுமானதாக இல்லாதது குறித்து கவனத்தை ஈர்த்து, அவற்றை விரிவுபடுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளையும் வழங்கினார்.
- கீழ்நிலை அரசுப் பதவிகளுக்குப் படித்த வேட்பாளர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது, மேலும் வசதிகள் குறைந்த பகுதிகளில் தொடக்கப் பள்ளிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.
- உள்ளூர் சுயாட்சிச் சட்டத்தின் கீழ் தொடக்கக் கல்வி மாவட்ட மற்றும் நகராட்சி வாரியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கிராமப்புறப் பள்ளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி நகர்ப்புறப் பள்ளிகளால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்க, நிதி கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறமாகப் பிரிக்கப்பட்டது.
- தனியார் கட்சிகள் அரசு நிதியுடன் மேல்நிலைப் பள்ளிகளை நிறுவ வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், அத்தகைய தனியார் பள்ளிகளுக்கு வழிகாட்ட, முழுமையாக அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் மாதிரிப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட வேண்டும்.
- மேல்நிலைப் பள்ளி பாடத்திட்டங்களும் திருத்தப்பட்டன, கல்வி மற்றும் தொழிற்கல்வி படிப்புகள் வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன.
- மிஷனரி பள்ளிகளை ஊக்கப்படுத்தாமல், தனியார் பள்ளி அமைப்பில் இந்தியர்களின் பங்களிப்பை ராஜ்ஜியம் ஊக்குவித்தது.
- பெண்கள் மற்றும் பெண்களின் கல்வி சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

வில்லியம் வில்சன் ஹண்டர் குறித்து:

- வில்லியம் வில்சன் ஹண்டர் ஒரு புள்ளியியல் நிபுணர், தொகுப்பாளர் மற்றும் இந்திய குடிமைப் பணி உறுப்பினராக இருந்தார்.
- அவர் 1862 ஆம் ஆண்டு வங்காள மாகாணத்தில் ஒரு நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார், அப்போதுதான் அவர் உள்ளூர் மரபுகள் மற்றும் பதிவுகளைத் தொகுக்கத் தொடங்கினார்.
- அவர் " கிராமப்புற வங்காளத்தின் வருடாந்திரம்" மற்றும் " இந்தியாவின் ஆரியரல்லாத மொழிகளின் ஒப்பீட்டு அகராதி" ஆகியவற்றை எழுதினார், ஆனால் அவரது மிகவும் பிரபலமான படைப்பு " இந்தியாவின் இம்பீரியல் கெசட்டியர்" ஆகும், இதை அவர் 1869 இல் தொடங்கினார்.

- 1881 ஆம் ஆண்டில் 9 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்ட இந்தப் பணியை லார்ட் மேயோ அவருக்கு வழங்கினார்.
- இறுதியில் அவர் ராயல் ஆசிய சங்கத்தின் துணைத் தலைவரானார்.
- 1882 ஆம் ஆண்டில், கவர்னர் ஜெனரல் கவுன்சிலின் உறுப்பினராக, அவர் கல்வி ஆணையத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1886 ஆம் ஆண்டில், அவர் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

முக்கியத்துவம்:

- ஹண்டர் கமிஷன் அறிக்கையால் இந்தியாவின் கல்வி வரலாறு என்றென்றும் மாற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.
- பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அதன் திட்டங்களில் பெரும்பகுதியை ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாக ஆரம்பக் கல்வியின் அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பட்டது.
- இதன் விளைவாக, தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்கள் பிரிட்டிஷ் பாடங்களைப் படிப்பதில் மிகக் குறைந்த நேரத்தையே செலவிட்டனர்.
- 1882 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டபோது, கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் பணிச்சுமை குறைக்கப்பட்டது.
- 1882 மற்றும் 1901 க்கு இடையில் தொடக்க மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகரித்தது.
- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், இது (1857 க்குப் பிறகு) முதல் இந்திய கல்வி ஆணையமாகும்.
- தொடக்கக் கல்வி மந்தமாகிவிட்டதாகவும், அதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆணையம் சரியாகக் கூறியது.
- ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கல்வி முறையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன.

முடிவுகள்:

- 1854 ஆம் ஆண்டு வூட்ஸ் டெஸ்பாட்ச் செயல்படுத்தப்படவில்லை, பிரிட்டிஷ் காலனிகளில் அடிப்படைக் கல்வியின் தற்போதைய நிலை மற்றும் சாத்தியமான நீட்டிப்புகள் மற்றும் மேம்பாடுகள் ஆகியவை வைஸ்ராய் லார்ட் ரிப்பன் உருவாக்கிய வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஹண்டர் கல்விக் குழுவின் மையமாக இருந்தன.

பல்கலைக்கழக மானியக் குழு

இந்தியாவின் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு (University Grants Commission) இந்தியாவின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியினை ஒருங்கிணைக்கவும், மேற்பார்வையிடவும், தரக்கட்டுப்பாடு செய்யவும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பாகும் .1956 ஆம் ஆண்டு இந்திய நடுவண் அரசால் நிறுவப்பட்ட சட்டரீதியான அமைப்பாகும் .இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஏற்பு வழங்குதல், அரசு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நிதி மானியங்கள்

வழங்குதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொள்கிறது. தில்லியில் தலைமையகத்தைக் கொண்டுள்ள இதற்கு புனே, போபால், கொல்கத்தா, ஐதராபாத்து, கௌகாத்தி, பெங்களூரு ஆகிய நகரங்களில் துணை அலுவலகங்கள் உள்ளன.

வரலாறு

கல்விக்கான மத்திய ஆலோசனைக்குழு இந்தியாவில் போருக்கு பின்னர் ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சியைப் பற்றி 1944 ல் அளித்த அறிக்கை (சார்ஜியன்ட் அறிக்கை) பல்கலைக் கழக மான்ய குழு அமைக்க பரிந்துரை செய்தது. முதன் முதலில் 1945 ஆம் ஆண்டு அலிகார்க், பனாரஸ் மற்றும் டெல்லி மத்திய பல்கலைக்கழகங்களை மேற்பார்வையிட பல்கலைக்கழக மான்யக் குழு அமைக்கப்பட்டது. 1947 ஆம் ஆண்டு முதல் அப்போது இருந்த அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் சர்வப்ள்ளி ராதா கிருஷ்ணன் அவர்களை தலைவராக நியமித்து 1948 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக் கழக கல்விக்குழு அமைக்கப்பட்டது. அக்குழு இங்கிலாந்து பல்கலைக்கழக மான்யக் குழு மாதிரி வடிவில் ஒரு முழு நேர தலைவராகவும் மற்றும் சிறந்த கல்வியாளர்களை உறுப்பினராகவும் கொண்டு அமைக்கலாம் என பரிந்துரை செய்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசாங்கம் அனைத்து பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனங்களுக்கான பொது நிதி உதவிகளை இனிமேல் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவின் மூலம் தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என முடிவெடுத்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக அப்போதைய மத்திய கல்வி, இயற்கை வளங்கள் மற்றும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி அமைச்சர் மொலானா அபுல் காலம் அசாத் அவர்களால் டிசம்பர் 28 1953 அன்று முறையாக தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. 1956ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் பராமுன்சுத்தில் பல்கலைக்கழக மான்யக்குழு சட்டம், 1956 இயற்றி முறைப்படுத்தியது. 1994 மற்றும் 1995-ல் புனே, ஐதராபாத்து, கொல்கத்தா, போபால், குவகாத்தி மற்றும் பெங்களூரில் ஆறு மண்டல மையங்களை அமைத்து தன் செயல்பாடுகளை பரவலாக்கியது. பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் தலைமை அலுவலகம் புது தில்லியில் உள்ள பகதூர் சா ஜாபர் மார்க்கில் அமைந்துள்ளது. மேலும் இரண்டு கூடுதல் பணியகங்கள் 35, பெரோசு சா சாலை மற்றும் தில்லி பல்கலைக்கழகத்தின் தெற்கு வளாகத்தில் செயல்படுகின்றன. திசம்பர் 2015-ல் இந்திய அரசாங்கம் பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் கீழ் தேசிய நிறுவன தரவரிசை கட்டமைப்பை அமைத்தது. இது ஏப்ரல் 2016க்குள் அனைத்து கல்வி நிறுவனங்களையும் தரவரிசைப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் துவக்கப்பட்டது. பிப்ரவரி 2022-ல் எம் ஜகதேஷ் குமார் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் இந்திய தொழில்நுட்பக் கழகம் தில்லியின் மின் பொறியியல் துறையின் பேராசிரியராகவும், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தராகவும் பணியாற்றியவர் ஆவார்.

பல்கலைக்கழகங்களின் வகைகள்

பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவினால் கட்டுப்படுத்தப்படும் பல்கலைக்கழகங்களின் வகைகள் பின்வருமாறு:

மத்திய பல்கலைக்கழகங்கள், அல்லது யூனியன் பல்கலைக்கழகங்கள்

பாராளுமன்றத்தின் ஒரு செயலால் நிறுவப்பட்டுள்ளன, இவை கல்வி அமைச்சின் உயர் கல்வித் துறையின் கீழ் உள்ளன. As of 12 திசம்பர் 2018 12 திசம்பர் 2018 நிலவரப்படி, யுஜிசி வெளியிட்டுள்ள மத்திய பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டியலில் 49 மத்திய பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன.

மாநில பல்கலைக்கழகங்கள்

இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மாநிலங்கள் மற்றும் பிரதேசங்களின் அரசுகளினால் நடத்தப்படுகின்றன. இவை பொதுவாக அந்தந்த அரசின் சட்டமன்ற சட்டத்தால் நிறுவப்படுகின்றன. 6 அக்டோபர் 2017 நிலவரப்படி, யுஜிசி 370 மாநில பல்கலைக்கழகங்களை பட்டியலிடுகிறது. யுஜிசியால் பட்டியலிடப்பட்ட மிகப் பழமையான பல்கலைக்கழகம் நிறுவனப்பட்ட நாள் 1857ஆம் ஆண்டாகும். பழமையான பல்கலைக்கழகங்களாக, மும்பை பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் உள்ளன. பெரும்பாலான மாநில பல்கலைக்கழகங்கள், பல இணைவுற்றப் கல்லூரிகளை நிர்வகிக்கும் பல்கலைக்கழகங்களாக உள்ளன. பல பல்கலைக்கழகங்கள் மிகச் சிறிய நகரங்களிலும் அமைந்துள்ளன. இவை பொதுவாக இளங்கலை படிப்புகளை வழங்குகின்றன. ஆனால் முதுகலை படிப்புகளையும் வழங்கக்கூடும். மேலும் நிறுவப்பட்ட கல்லூரிகள் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை இணைவுப்பெற்ற பல்கலைக்கழகத்தின் ஒப்புதலுடன் சில துறைகளில் வழங்குகின்றன.

நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்கள்

கருதப்படும் பல்கலைக்கழகம், அல்லது " பல்கலைக்கழகமாக கருதப்படுகிறது" என்பது யுஜிசியின் ஆலோசனையின் பேரில் உயர் கல்வித் துறையால் யுஜிசி சட்டத்தின் பிரிவு 3இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட சுயாட்சியின் நிலை. 6 அக்டோபர் 2017 நிலவரப்படி, யுஜிசி 123 நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளதாகப் பட்டியலிடுகிறது. இந்த பட்டியலின் படி, பல்கலைக்கழக தகுதி வழங்கப்பட்ட முதல் நிறுவனம் பெங்களூரில் உள்ள, இந்திய அறிவியல் நிறுவனம் ஆகும். இதற்கு 12 மே 1958 அன்று இந்த தகுதியினை வழங்கியது.

தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள்

யுஜிசியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகையப் பல்கலைக்கழகங்கல் பட்டங்களை வழங்க முடியும். ஆனால் அவர்கள் வளாகத்திற்கு வெளியே இணைந்த கல்லூரிகளை வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. 6 அக்டோபர் 2017 நிலவரப்படி, தனியார் பல்கலைக்கழகங்களின் எண்ணிக்கை 282 ஆகும்.

இந்தியாவில் இயங்கும் 24 போலி பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டியலையும் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையம் (யுஜிசி) வெளியிட்டுள்ளது. யுஜிசி சட்டத்திற்கு

முரணாக செயல்படும் இந்த 24 சுய-நிதி, அங்கீகரிக்கப்படாத நிறுவனங்கள் போலியானவை என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவை எந்த பட்டங்களையும் வழங்க உரிமை இல்லை என்று யுஜிசி கூறியுள்ளது.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டம் 1904

அறிமுகம்

கல்வி முறை மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக, 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல புதிய ஆணையங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அத்தகைய சீர்திருத்தங்களில் ஒன்று ஹண்டர் கமிஷன் ஆகும், இது இந்திய கல்வி முறையை சரியான பாதையில் கொண்டு வரத் தவறிவிட்டது. லார்ட் கர்சன் இந்திய வைஸ்ராயாக ஆனபோது, ஹண்டர் கமிஷனின் முன்மொழிவுகளை மாற்ற முடிவு செய்தார். இது 1904 ஆம் ஆண்டு இந்திய பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை உருவாக்கி ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. இந்தியாவில் பல்கலைக்கழக கல்வியின் நிலைமையை மேம்படுத்தும் முயற்சியாக இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களையும் இந்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர இது செயல்பட்டது.

கர்சன் பிரபு மற்றும் சிம்லாவில் நடந்த வட்ட மேசை மாநாடு

இந்தியாவில் புதிய வைஸ்ராயாக லார்ட் கர்சன் நியமிக்கப்பட்ட பிறகு, 1901 ஆம் ஆண்டு சிம்லாவில் ஒரு வட்டமேசை மாநாட்டிற்கு அழைப்பு விடுத்தார். இந்தக் கூட்டத்தில், இந்தியாவில் உள்ள உயர்கல்வி அலுவலகங்கள் மற்றும் நாடு முழுவதும் உள்ள பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். இந்திய கல்வி முறையின் அப்போதைய நிலை மற்றும் அவசர கவனம் தேவைப்படும் குறைபாடுகள் மற்றும் இடைவெளிகள் குறித்து கர்சன் விவாதித்தார்.

நிறைய விவாதங்களுக்குப் பிறகு, இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து கல்வித் துறைகளையும் இலக்காகக் கொண்ட பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. 1902 ஆம் ஆண்டில், சர் ராலே அனைத்து இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மற்றொரு ஆணையத்தைத் தொடங்கினார். ஆணையத்தில் விசாரணை மற்றும் அணுகுமுறைகள் பயனுள்ளதாக இருந்தபோதிலும், தொடக்க மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை. இது தவிர, ஆணையத்தில் பல குறைபாடுகள் இருந்தன, அவை திருத்தங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகச் சட்டம், 1904 அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு வழிவகுத்தன.

பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டம் 1904 இன் ஏற்பாடுகள்

1904 ஆம் ஆண்டு இந்திய பல்கலைக்கழக ஆணையத்தின் கீழ் பல விதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் சில கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

1. இந்தியப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் 1904, பல்கலைக்கழகங்கள் தங்கள் தனியார் கற்பித்தல் மற்றும் பிற செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ள அதிகாரம் அளிக்கிறது.
2. தேர்வுகளை கற்பித்தல் மற்றும் மேற்பார்வையிடுதல் பல்கலைக்கழகத்தின் பொறுப்பாகும்.
3. பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பல்வேறு துறைகளுக்கு ஆய்வகங்களை அமைக்க ஆய்வகங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.
4. மாணவர்களின் அறிவை விரிவுபடுத்துவதற்காக பல்கலைக்கழகங்கள் புதிய பணியாளர்களை நியமிக்கலாம், நிபுணர்களை நியமிக்கலாம் மற்றும் நூலகங்களை அமைக்கலாம்.
5. 1904 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின் முக்கிய திருத்தங்களில் ஒன்று, மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 100 இலிருந்து 50 ஆகக் குறைப்பதாகும். 50 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களைக் கொண்ட பல்கலைக்கழகங்கள் பொறுப்பேற்கப்படும்.
6. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் வாழ்நாள் காலத்திற்குப் பதிலாக ஆறு மாதங்கள் பதவிக் காலம் இருக்கும்.
7. இந்தச் சட்டம் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் செனட் தேர்தல் செயல்முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. மெட்ராஸ், பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தாவில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 20 ஆகவும், மற்ற பல்கலைக்கழகங்களில் 15 ஆகவும் இருந்தது.
8. செனட் வழங்கிய விதிகளை வடிவமைக்கத் தவறியபோது, அவற்றை மாற்றும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பெற்றது.
9. 1904 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின் கீழ், இந்தியக் கல்வி முறையில் சிண்டிகேட்கள் அங்கீகாரம் பெற்றன. இது தவிர, ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் அனைத்து ஆசிரியர்களும் பல்கலைக்கழக செனட்டில் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றனர்.
10. கல்லூரிகளுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இடையே வலுவான உறவை உறுதி செய்வதற்காக, ஒவ்வொரு கல்லூரியும் ஒரு குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் உள்ளூர் பகுதியின் அதிகார வரம்பிற்குள் இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம்.
11. மேலும் படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கப்பட்டது.
12. எந்தவொரு பல்கலைக்கழகமும் அமைந்துள்ள பிரதேசம் தொடர்பான அனைத்து அதிகார வரம்பு விஷயங்களையும் கையாளும் அதிகாரம் கவர்னர் ஜெனரல் கவுன்சிலுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இந்திய பல்கலைக்கழகச் சட்டம், 1904 இன் தாக்கம்

1904 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகச் சட்டம் இந்தியக் கல்வி முறையில் ஒரு பெரிய சீர்திருத்தமாக இருந்ததால், பல அறிஞர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களுடன் தொடர்புடைய பிற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு விதங்களில் தங்கள் கருத்துக்களை முன்மொழிந்தனர். உதாரணமாக:

- பல்கலைக்கழகங்களை பெரும்பாலும் அரசாங்கத்திற்குட்பட்டதாக மாற்றியதற்காக 1917 ஆம் ஆண்டு சாட்லர் கமிஷன் இந்தச் சட்டத்தை விமர்சித்தது.
- தேசியவாதிகள் இந்தச் செயலை ஏகாதிபத்தியத்தை வலுப்படுத்தவும், தேசியவாத உணர்வை அடக்கவும் பயன்படுத்தினர். கூடுதலாக, கோபால கிருஷ்ண கோகலே இதை "பிற்போக்கு நடவடிக்கை" என்று பெயரிட்டார்.
- இதற்குப் பிறகு, ஆரம்பக் கல்வியை மேம்படுத்த லார்ட் கர்சன் சீர்திருத்தத்தைப் பயன்படுத்தினார். 1905-1912 ஆண்டுகளில் பெரும்பாலான பள்ளிகளுக்கு தாராளமாக 40 லட்சத்திலிருந்து 75 லட்சம் வரை நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது.
- இந்தியப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் 1904 இன் மிகவும் பயனுள்ள விளைவாக அரசாங்க மானியங்கள் என்ற கருத்தை அறிமுகப்படுத்தியது இருக்கலாம், அது இன்றுவரை செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

முடிவுரை

இந்தியாவில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக, கர்சன் பிரபுவால் இந்தியப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் 1904 அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் பல்கலைக்கழகங்கள் மீது அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தியது. இது பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்தியது. ஆராய்ச்சியின் தரத்தை மேம்படுத்த ஆய்வகங்கள் போன்ற புதிய முயற்சிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மானியங்கள், கல்விக்கான செலவின அதிகரிப்பு மற்றும் புதிய மாணவர்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்தச் சட்டம் நன்மை பயக்கும். அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்திற்காகவும், தேசியவாதிகள் மற்றும் கோபால கிருஷ்ண கோகலே ஆகியோரால் கூட இந்தச் சட்டம் சாண்ட்லர் ஆணையத்தால் விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டது. இந்தியக் கல்வி முறையில் பின்னர் பல திருத்தங்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதிலும், 1904 ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட ஒரு முக்கிய படியாகும். இது கல்வி முறையை நிலைப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், பல கூர்மையான மற்றும் அறிவார்ந்த மனங்களுக்கான வாய்ப்பையும் விரிவுபடுத்தியது.

கோத்தாரி ஆணையம்

தேசிய கல்வி ஆணையம் (1964-66), கோத்தாரி ஆணையம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இந்த ஆணையத்தின் தலைவராக டாக்டர் தௌலத் சிங் கோத்தாரி

(ஜூலை 6, 1906 முதல் பிப்ரவரி 4, 1993 வரை) ஒரு கல்வியாளர் மற்றும் இயற்பியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் மற்றும் எர்னஸ்ட் ரதர்ஃபோர்டின் கீழ் பணியாற்றினார். கோத்தாரி 1969 முதல் 1973 வரை யுஜிசியின் தலைவராக இருந்தார்.

டாக்டர் டி.எஸ். கோத்தாரி பத்ம பூஷன் மற்றும் பத்ம விபூஷன் போன்ற விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார், இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் அறிவியல் ஆலோசகராக இருந்தார். ஒரு சிறந்த இயற்பியலாளர், கல்வியாளர் மற்றும் டி.ஆர்.டி.ஓ-வில் பல ஆய்வகங்களைத் தொடங்கியதால் இந்தியாவில் பாதுகாப்பு அறிவியலின் கட்டிடக் கலைஞர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

கோத்தாரி கமிஷன் ஜூலை 14, 1964 அன்று அமைக்கப்பட்டது, அக்டோபர் 2, 1964 அன்று அதன் பணியைத் தொடங்கியது, இறுதி அறிக்கை ஜூன் 29, 1966 அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

இது மொத்தம் 17 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது. ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களில் 5 கல்வியாளர்கள் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜப்பான் மற்றும் ரஷ்யாவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

நாட்டின் கல்வியின் பல்வேறு பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்வதற்காக 12 பணிக்குழுக்களையும் 7 பணிக்குழுக்களையும் ஆணையம் அமைத்தது.

இந்த ஆணையம் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள் மற்றும் பள்ளிகளுக்கு 100 நாட்கள் சென்று ஆசிரியர்கள், கல்வியாளர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடியது.

இந்த ஆணையம் 21 மாதங்கள் பணியாற்றி ஜூன் 1966 அன்று தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது.

அந்த ஆணையம் மிகவும் விரிவான தன்மையைக் கொண்டிருந்தது, அந்தக் காலத்தில் இந்தியாவில் கல்வி முறையின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து அம்சங்களையும் அது மதிப்பாய்வு செய்தது.

கோத்தாரி ஆணையத்தின் தேவை

தற்போதைய கல்வி முறையை மேம்படுத்த, கோத்தாரி ஆணையம் 1964–1966 இல் நிறுவப்பட்டது. கல்வி முறையில் ஏராளமான குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்த பிறகு, கல்வி முறை முறையாக மலர்வதை உறுதி செய்வதற்கு உதவ ஒரு ஆணையம் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உறுதியாக உணர்ந்தது. கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள காரணங்களுக்காக கோத்தாரி ஆணையம் இந்தியாவில் நிறுவப்பட்டது:

- விவசாய முறையைப் போலவே, இந்தியக் கல்வி முறையும் சரியான முக்கியத்துவத்தைப் பெறவில்லை.
- கல்வியாளர்கள் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்.
- இந்திய கல்வி முறையில் தேசிய மறுகட்டமைப்பு என்ற கருத்து உள்ளடக்கப்படவில்லை.

- மாணவர்களின் குணநலன்களை மேம்படுத்த ஆன்மீக அல்லது தார்மீக மதிப்புகளை வழங்குவதில் எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை.

கோத்தாரி ஆணையத்தின் நோக்கங்கள்

- இந்தியாவின் கல்வி முறையை மாற்ற வேண்டியிருந்தது, எனவே கோத்தாரி கமிஷன் பின்வரும் முதன்மை இலக்குகளுடன் நிறுவப்பட்டது:
- இது இந்தியாவில் பொதுவான கல்வி முறையை அடையாளம் காணவும், அதை முன்னேற்றத்தை நோக்கி மேம்படுத்தவும் முயற்சிக்கிறது.
- இது இந்தியக் கல்வியை முன்னேற்றுவதற்கான விதிமுறைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- இந்திய கல்வி முறையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள் (இன்னும் விரிவான மட்டத்தில் கூட).
- இந்திய கல்வி ஆணையத்தால் கல்வியின் இரண்டு முக்கிய பகுதிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு, முக்கியமாக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இதில் சட்டக் கல்வி மற்றும் மருத்துவக் கல்வி ஆகியவை அடங்கும்.
- இந்தியாவின் கல்வி முறையின் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் கோத்தாரி ஆணையம் 23 பரிந்துரைகளை வழங்கியது. பாடப்புத்தக தரத்தை மேம்படுத்துதல், பாடத்திட்ட மேம்பாடு, தேசிய கல்வி நோக்கங்கள், கல்வி முறையை மறுசீரமைத்தல், கற்பித்தல் பாணியை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் பயிற்றுவிப்பாளர்களின் கௌரவத்தை உயர்த்துதல் என இவற்றை சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

கோத்தாரி ஆணையத்தின் (1966-1966) முக்கிய பரிந்துரைகள்

1. **இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்குதல்** - 6 முதல் 14 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்க பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.
2. **மும்மொழி சூத்திரம்** - மாநில அளவில் மும்மொழி சூத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் தென் மாநிலங்களின் ஒரு மொழியை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் இது செயல்பட்டது. இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் இந்தி, ஆங்கிலம் மற்றும் ஒரு பிராந்திய மொழியை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் இது செயல்பட்டது.
3. **மொழிகளுக்கு முக்கியத்துவம்:** கோத்தாரி ஆணையம் பிராந்திய மொழிகள், சமஸ்கிருதம் மற்றும் சர்வதேச மொழிகளை, முன்னுரிமை ஆங்கிலத்தை ஊக்குவிக்க பரிந்துரைத்தது.
4. **ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல மற்றும் சாதகமான பணிச்சூழலை வழங்க** கோத்தாரி கமிஷன் பரிந்துரைத்தது. இதனுடன், கல்வியை சீராக நடத்துவதற்குத் தேவையான நிதியையும் இது ஆதரிக்கிறது.

5. **கல்வி மற்றும் பெண் கல்வியில் சமத்துவம்** - சமூக நீதியை மேம்படுத்துவதற்காக, கோத்தாரி ஆணையம் பெண் கல்வி, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் கல்வி, பழங்குடி மக்களின் கல்வி, உடல் மற்றும் மன ஊனமுற்ற குழந்தைகளின் கல்வி ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியது.
6. **அறிவியல் மற்றும் கணிதத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம்** - எந்தவொரு நாட்டின் வளர்ச்சியிலும் அறிவியலும் கணிதமும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருப்பதால், கணிதத்தையும் அறிவியலையும் கல்வியின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாற்ற கோத்தாரி ஆணையம் பரிந்துரைத்தது.
7. **பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பாடத்திட்ட ஆராய்ச்சி** - முதுகலை மட்ட ஆராய்ச்சி, பயிற்சி, போதுமான நூலகங்கள், ஆய்வகங்கள் மற்றும் நிதிகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றில் சிறப்பு கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கல்வியை மேம்படுத்த சீர்திருத்தங்களை ஆணையம் பரிந்துரைத்தது.

கோத்தாரி ஆணையத்தின் அறிக்கை

கோத்தாரி கமிஷனின் பதவிக்காலத்தைத் தொடர்ந்து, ஒப்பீட்டு ஆய்வின் அடிப்படையில் இரண்டு ஆண்டுகளில் (1964-1966) அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை கிடைத்தது. இந்த அறிக்கை ஜூன் 29, 1996 அன்று வழங்கப்பட்டது. கோத்தாரி கமிஷனின் அறிக்கை மொத்தம் நான்கு வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

பிரிவு 1 : அறிக்கையின் இந்தப் பகுதி பொதுக் கல்வி முறை தொடர்பான சிக்கல்களைக் கையாள்கிறது.

பிரிவு 2 : கோத்தாரி கமிஷன் அறிக்கையின் இரண்டாவது பிரிவு, பல்வேறு நிலைகளில் மாணவர்களின் கல்வியைப் பற்றிக் கையாள்கிறது.

பிரிவு 3 : கோத்தாரி ஆணையத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் மற்றும் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவதற்கு அறிக்கையின் பிரிவு 3 பொறுப்பாகும்.

பிரிவு 4 : அறிக்கையின் நான்காவது பிரிவு துணை ஆவணங்களைப் பற்றியது.

இந்திய கல்வி முறையை மேம்படுத்த எந்த மாற்றங்களும் தேவையில்லை என்றும் ஆணையம் முடிவு செய்தது. கூடுதலாக, கல்வி முறைக்கு மாற்றம் தேவையில்லை என்றும் அது பரிந்துரைத்தது. மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி அவர்களின் அபிலாஷைகள், தேவைகள், கனவுகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைக்கு பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்வது அவசியம்.

கோத்தாரி கமிஷனின் சிறப்புகள்

1. கோத்தாரி கமிஷனின் பரிந்துரைகளின் விளைவாக தற்போதைய கல்வி முறையில் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான மாற்றங்கள் பின்வருமாறு:

2. இந்திரா காந்தி தலைமையில் தேசிய கல்விக் கொள்கைக்கான மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.
3. புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தது, இது கல்வி முறையை 10+2+3 முறைக்கு மாற்றியது.
4. மேலும், 1986 ஆம் ஆண்டு தேசிய கல்விக் கொள்கையை பாதித்ததற்கு கோத்தாரி கமிஷன் பொறுப்பாகும்.
5. கல்வி முறை இரண்டு வாரியங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது - மத்திய வாரியம் மற்றும் மாநில வாரியம்.

கோத்தாரி கமிஷனின் குறைபாடுகள்

இதுபோன்ற போதிலும், கோத்தாரி ஆணையம் கல்வி முறையை மாற்றுவதில் வெற்றி பெற்றது. இதில் மறுக்க முடியாத பல குறைபாடுகள் உள்ளன. கோத்தாரி ஆணையத்தின் வரம்புகள் அல்லது குறைபாடுகள் பின்வருமாறு:

விளக்கம் இல்லாமை - இது சில தீர்வுகளை பரிந்துரைத்தது, ஆனால் அவற்றை செயல்படுத்துவதற்கான விளக்கத்தையோ அல்லது அதை எவ்வாறு அடைவது என்பதையோ கொடுக்கவில்லை.

மிகப்பெரிய நிதி முதலீடு - கோத்தாரி கமிஷனின் கூற்றுப்படி, கல்வி முறையின் மாற்றத்திற்கு நிறைய நிதி முதலீடு தேவைப்படுகிறது.

முரண்படுதல் - ஆணையத்தின் பெரும்பாலான பரிந்துரைகள் சர்ச்சைக்குரியவை என்றும் எதிர்காலத்தில் மோதல்களுக்கு வழிவகுக்கும் என்றும் பலர் நினைத்தனர்.

தலைவரின் பதவிகள் - பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகளின் தலைவருக்கு மேல் எந்த பரிந்துரையோ அல்லது ஆலோசனையோ இல்லை.

பெண்கள் கல்வியின் முன்னேற்றம்

சமூக மாற்றத்திற்கு கல்வி ஒரு சக்திவாய்ந்த ஊக்கியாக உள்ளது, மேலும் இந்தியாவில் பெண்களின் கல்வி என்பது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை நோக்கிய நாட்டின் பயணத்தில் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். கடந்த சில தசாப்தங்களாக, பெண்களுக்கான கல்வி அணுகலை மேம்படுத்துவதில் இந்தியா குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களை அடைந்துள்ளது, ஆனால் சவால்கள் நீடிக்கின்றன. இந்தியாவில் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தரமான கல்வியைப் பெறுவதை உறுதி செய்வதற்கு ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், எதிர்கொள்ளும் தடைகள் மற்றும் தேவையான நடவடிக்கைகளை இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது.

வரலாற்று சூழல்

வரலாற்று ரீதியாக, இந்தியாவில் பெண்களின் கல்வி, முறையான கல்வியை விட வீட்டு வேலைகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்த சமூக-கலாச்சார விதிமுறைகள் காரணமாக குறைவாகவே இருந்தது. இருப்பினும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக சீர்திருத்த

இயக்கங்களின் வருகையாலும், ராஜா ராம் மோகன் ராய் மற்றும் சாவித்ரிபாய் புலே போன்ற தலைவர்களின் முயற்சிகளாலும், போக்கு மாறத் தொடங்கியது. இந்த முன்னோடிகள் கல்வியின் உருமாறும் சக்தியை அங்கீகரித்து, பெண்கள் கற்றுக்கொள்ளவும் வளரவும் உள்ள உரிமைகளுக்காக வாதிட்டனர்.

முன்னேற்றம் மற்றும் சாதனைகள்

1947 ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து, பெண்கள் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் ஏராளமான கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை செயல்படுத்தியுள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்பு அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமமான கல்வி வாய்ப்புகளை உறுதி செய்கிறது. தேசிய கல்வி கொள்கை (1986) மற்றும் சர்வ சிஷா அபியான் (2001) போன்ற திட்டங்கள் பெண்களிடையே சேர்க்கை விகிதங்களை அதிகரிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

தேசிய புள்ளியியல் அலுவலகத்தின் (NSO) கல்வி குறித்த அறிக்கையின்படி, பெண்களிடையே கல்வியறிவு விகிதம் 1951 இல் 8.9% ஆக இருந்து 2021 இல் 70.3% ஆக குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்துள்ளது. கல்வியறிவு விகிதங்களில் பாலின இடைவெளியும் குறைந்துள்ளது, மேலும் முன்பை விட அதிகமான பெண்கள் பள்ளிக்குச் சென்று தங்கள் கல்வியை முடிக்கின்றனர்.

சவால்கள் நீடிக்கின்றன

முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், இந்தியாவில் பெண்களின் கல்வித் திறனை முழுமையாக உணர்தலுக்கு பல சவால்கள் தொடர்ந்து தடையாக உள்ளன:

1. **சமூக-கலாச்சார தடைகள் :** இந்தியாவின் பல பகுதிகளில், பாரம்பரிய பாலின பாத்திரங்கள் மற்றும் சமூக விதிமுறைகள் பெண்களுக்கான கல்வியை விட திருமணம் மற்றும் வீட்டுப் பொறுப்புகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கின்றன. இளமைப் பருவ திருமணம் பெரும்பாலும் பள்ளிப் படிப்பை இடைநிறுத்துவதற்கு வழிவகுக்கிறது, இதனால் கல்வி அடைவது கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.
2. **பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் :** வறுமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தடையாகவே உள்ளது, பல குடும்பங்கள் கல்விச் செலவுகளைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளன. இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், பெரும்பாலும் பெண் குழந்தைகள் முதலில் பள்ளியிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள்.
3. **உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு :** போதுமான பள்ளி உள்கட்டமைப்பு இல்லாதது, குறிப்பாக மாதவிடாய் சுகாதார மேலாண்மை போன்ற முறையான சுகாதார வசதிகள் இல்லாதது, பெண் குழந்தைகளின் வருகையைப் பாதிக்கிறது. துன்புறுத்தல் மற்றும் வன்முறை உள்ளிட்ட பாதுகாப்பு கவலைகளும் பெற்றோர்கள் தங்கள் மகள்களை பள்ளிக்கு அனுப்புவதைத் தடுக்கின்றன.

4. **கல்வியின் தரம் :** குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் கல்வியின் தரம் பெரும்பாலும் மோசமாகவே உள்ளது. போதுமான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லாமை, கற்பித்தல் பொருட்கள் பற்றாக்குறை மற்றும் காலாவதியான பாடத்திட்டங்கள் ஆகியவை கல்வி அனுபவத்தை மேலும் சமரசம் செய்கின்றன.

முன்னோக்கி செல்லும் வழி

1. இந்த சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கு அரசாங்கம், சமூகங்கள் மற்றும் பல்வேறு பங்குதாரர்களை உள்ளடக்கிய பன்முக அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது:
2. **கொள்கை தலையீடுகள் :** கல்வியை அணுகுவதில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் தனித்துவமான சவால்களில் குறிப்பாக கவனம் செலுத்தும் வகையில், ஏற்கனவே உள்ள கொள்கைகளை வலுப்படுத்துவதும், புதிய கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவதும் மிக முக்கியம். கல்வி உள்கட்டமைப்பில் முதலீட்டை அதிகரிப்பதும், பள்ளிகள் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான இடங்களாக இருப்பதை உறுதி செய்வதும் இதில் அடங்கும்.
3. **சமூக ஈடுபாடு :** பெண் கல்வி குறித்த சமூக அணுகுமுறைகளை மாற்றுவதற்கு தீவிர சமூக ஈடுபாடு தேவைப்படுகிறது. விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள் மற்றும் அடிமட்ட இயக்கங்கள் கருத்துக்களை மாற்றவும், குடும்பங்கள் தங்கள் மகர்களுக்கான கல்விக்கு முன்னுரிமை அளிக்க ஊக்குவிக்கவும் உதவும்.
4. **பொருளாதார உதவி :** பெண்களுக்கு நிதி ஊக்கத்தொகை மற்றும் உதவித்தொகை வழங்குவது குடும்பங்களின் மீதான பொருளாதாரச் சுமையைக் குறைக்கும். பெண் குழந்தைகளைப் பள்ளியில் பராமரிப்பதற்காக குடும்பங்களுக்கு வெகுமதி அளிக்கும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட பணப் பரிமாற்றத் திட்டங்கள் நம்பிக்கைக்குரியவை.
5. **தரத்தை மேம்படுத்துதல் :** ஆசிரியர் பயிற்சியை மேம்படுத்துதல், பாடத்திட்டங்களை புதுப்பித்தல் மற்றும் பள்ளிகளுக்கு போதுமான வளங்களை வழங்குதல் ஆகியவை கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தலாம். எதிர்காலத்திற்கான திறன்களுடன் பெண்களை சித்தப்படுத்த டிஜிட்டல் கல்வியறிவு மற்றும் தொழிற்கல்வியும் இணைக்கப்பட வேண்டும்.
6. **முழுமையான வளர்ச்சி :** கல்வித் திட்டங்கள் வாழ்க்கைத் திறன்கள், சுகாதாரக் கல்வி மற்றும் தலைமைத்துவப் பயிற்சி உள்ளிட்ட பெண்களின் முழுமையான வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது அவர்களை கல்வி வெற்றிக்கு மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்கவும் தயார்படுத்துகிறது.

இந்தியாவில், பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்திலும் சமூக நீதிக் கண்ணோட்டத்திலும் பெண் கல்வி மிகவும் முக்கியமானது. படித்த பெண்கள் தொழிலாளர் தொகுப்பில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறார்கள், பொருளாதார வளர்ச்சியை உந்துகிறார்கள், மேலும் வறுமை சுழற்சியை உடைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள்.

இந்தியா பாராட்டத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ள நிலையில், தொடர்ச்சியான சவால்களை சமாளிக்க ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் தேவை. ஒவ்வொரு பெண்ணும் தரமான கல்வியைப் பெறுவதை உறுதி செய்வதன் மூலம், இந்தியா தனது மக்கள்தொகையின் முழு திறனையும் வெளிப்படுத்தி, மிகவும் சமமான மற்றும் வளமான எதிர்காலத்திற்கு வழி வகுக்க முடியும்.

இந்தியாவின் ராஜஸ்தானில் அமைந்துள்ள மோடி பல்கலைக்கழகம், கல்வி மூலம் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதில் அர்ப்பணிப்புடன் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், நாட்டில் பெண்களின் கல்வியை முன்னேற்றுவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகிக்கிறது.

1. பெண் கல்வியில் பிரத்யேக கவனம்

மோடி பல்கலைக்கழகம் பெண்கள் மட்டுமே சார்ந்த ஒரு நிறுவனமாகும், இது பெண்களின் கல்வி மற்றும் தனிப்பட்ட மேம்பாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு உகந்த கற்றல் சூழலை உருவாக்குகிறது. இந்த கவனம் பெண் மாணவர்களிடையே தன்னம்பிக்கை, தலைமைத்துவம் மற்றும் சமூக உணர்வை வளர்க்க உதவுகிறது.

2. விரிவான கல்வித் திட்டங்கள்

இந்தப் பல்கலைக்கழகம் பொறியியல், அறிவியல், கலை, வணிகம், சட்டம் மற்றும் வடிவமைப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் பரந்த அளவிலான இளங்கலை, முதுகலை மற்றும் முனைவர் பட்டப் படிப்புகளை வழங்குகிறது. இந்தப் பன்முகத்தன்மை கொண்ட திட்டங்கள் பெண்கள் பல்வேறு துறைகளில் தொழில் வாழ்க்கையைத் தொடர உதவுகின்றன, பல்வேறு தொழில்முறைத் துறைகளில் சமநிலையான பிரதிநிதித்துவத்திற்கு பங்களிக்கின்றன.

3. உதவித்தொகைகள் மற்றும் நிதி உதவி

திறமையான மற்றும் தகுதியான பெண்கள் தரமான கல்வியைப் பெறுவதற்கு நிதிக் கட்டுப்பாடுகள் தடையாக இருப்பதை உறுதி செய்வதற்காக மோடி பல்கலைக்கழகம் பல்வேறு உதவித்தொகைகள் மற்றும் நிதி உதவி விருப்பங்களை வழங்குகிறது. இந்த உதவித்தொகைகள் கல்வித் தகுதி, தேவை மற்றும் பிற அளவுகோல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, கல்விக்கான பொருளாதாரத் தடைகளைக் குறைக்க உதவுகின்றன.

4. உலகத்தரம் வாய்ந்த உள்கட்டமைப்பு

இந்தப் பல்கலைக்கழகம் நவீன வகுப்பறைகள், நன்கு பொருத்தப்பட்ட ஆய்வகங்கள், நூலகங்கள் மற்றும் விளையாட்டு வசதிகள் உள்ளிட்ட அதிநவீன உள்கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது மாணவர்கள் சிறந்த வளங்களை அணுகுவதையும், கல்வி மற்றும் தனிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கு உகந்த சூழலையும் உறுதி செய்கிறது.

5. ஆராய்ச்சி மற்றும் புதுமைகளில் கவனம் செலுத்துங்கள்.

மோடி பல்கலைக்கழகம் ஆராய்ச்சி மற்றும் புதுமைகளை வலியுறுத்துகிறது, மாணவர்கள் அதிநவீன ஆராய்ச்சி திட்டங்களில் ஈடுபட ஊக்குவிக்கிறது. இந்த நிறுவனம் பல்வேறு ஆராய்ச்சி மையங்களையும், தொழில் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் ஒத்துழைப்புகளையும் கொண்டுள்ளது, மாணவர்கள் தங்கள் படிப்புத் துறைகளில் அர்த்தமுள்ள முன்னேற்றங்களுக்கு பங்களிக்கும் வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது.

6. திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

கல்வித் திட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக, மோடி பல்கலைக்கழகம் ஏராளமான திறன் மேம்பாடு மற்றும் தொழில் பயிற்சி திட்டங்களை வழங்குகிறது. இந்த திட்டங்கள் மாணவர்களின் நடைமுறை திறன்கள், தலைமைத்துவ குணங்கள் மற்றும் தொழில்முனைவோர் திறன்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களின் வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்த வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

7. உலகளாவிய வெளிப்பாடு

இந்தப் பல்கலைக்கழகம் பல சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் கூட்டாண்மைகளைக் கொண்டுள்ளது, மாணவர் மற்றும் ஆசிரியர் பரிமாற்றத் திட்டங்கள், கூட்டு ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் உலகளாவிய பயிற்சிகளை எளிதாக்குகிறது. சர்வதேச தரநிலைகள் மற்றும் நடைமுறைகளில் இந்த வெளிப்பாடு மாணவர்கள் தங்கள் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தவும் உலகளாவிய தொழில் வாய்ப்புகளுக்குத் தயாராகவும் உதவுகிறது.

8. ஆதரவான வளாக சூழல்

மோடி பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சி மற்றும் ஒட்டுமொத்த நல்வாழ்வுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது, இது பாதுகாப்பான மற்றும் ஊக்கமளிக்கும் வளாக சமூகத்தை வழங்குகிறது. மாணவர்கள் தங்கள் கல்வி மற்றும் தனிப்பட்ட சவால்களை எதிர்கொள்ள உதவும் வகையில் ஆலோசனை, சுகாதார சேவைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் உள்ளிட்ட பல்வேறு மாணவர் ஆதரவு சேவைகள் கிடைக்கின்றன.

9. முன்னாள் மாணவர் வலையமைப்பு மற்றும் தொழில் ஆதரவு

இந்தப் பல்கலைக்கழகம், தற்போதைய மாணவர்களுக்கு வேலை ஆதரவு, நெட்வொர்க்கிங் வாய்ப்புகள் மற்றும் வழிகாட்டுதலை வழங்கும் வலுவான முன்னாள் மாணவர் வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. அர்ப்பணிப்புள்ள தொழில் சேவைகள் குழு, மாணவர்களுக்கு இன்டர்ன்ஷிப்புகள் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற உதவுவதோடு, கல்வியிலிருந்து தொழில்முறை வாழ்க்கைக்கு சுமுகமான மாற்றத்தை உறுதி செய்கிறது.

10. சமூக நலத்திட்ட உதவிகள் மற்றும் சமூக முயற்சிகள்

கிராமப்புற மற்றும் பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள பெண்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் கல்வி கற்பித்தல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்ட சமூக நலத் திட்டங்கள் மற்றும் சமூக முயற்சிகளில் மோடி பல்கலைக்கழகம் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த முயற்சிகளில் எழுத்தறிவுத் திட்டங்கள், சுகாதார விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள் மற்றும்

தொழில் பயிற்சி பட்டறைகள் ஆகியவை அடங்கும், இது பல்கலைக்கழகத்தின் தாக்கத்தை அதன் வளாகத்திற்கு அப்பால் விரிவுபடுத்துகிறது.

முடிவுரை

இந்தியாவில் பெண் கல்விக்கான மோடி பல்கலைக்கழகத்தின் அர்ப்பணிப்பு, கல்விச் சிறப்பு, திறன் மேம்பாடு, உலகளாவிய வெளிப்பாடு மற்றும் ஆதரவான சூழல் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் அதன் விரிவான அணுகுமுறையில் பிரதிபலிக்கிறது. கல்வி மூலம் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதன் மூலம், பல்கலைக்கழகம் அதன் மாணவர்களின் எதிர்காலத்தை வடிவமைப்பதிலும், இந்தியாவில் பாலின சமத்துவம் மற்றும் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியின் பரந்த இலக்கிற்கு பங்களிப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

அறிவியல் கல்வியின் வளர்ச்சி

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு " நவீன கோவில்கள் " என அழைக்கப்படும் "ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள், தொழில் நுட்ப நிலையங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், மிகவும் அவசியம்" என நம் நாட்டின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு கூறினார். எனவே நம் நாட்டின் அணுவியல் துறையில் முன்னேற்றத்தைக் காண 1958-ல் அறிவியல் கொள்கைத் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது, இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் "நல்ல கல்விக் கொள்கைகளைக் கொண்ட அறிவியல் வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்தி, தொலைநோக்குப்பார்வையுடன் அனைத்து துறைகளிலும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும்" என்ற கொள்கை வரையறுக்கப்பட்டது,

தொழில் நுட்ப கொள்கை மற்றும் மேலாண்மை (Science and Technology Policy and Management)

இந்தியா விடுதலை அடைந்தபோது அதற்கு முன்பே உருவாக்கப்பட்ட அறிவியல் அடித்தளத்தின் மீது அறிவியல் - தொழில்நுட்ப தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1971 -ல் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்துறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பல்வேறு திட்டங்கள் கீழ்க்கண்ட துறைகள் மூலம் சிறப்பாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்
2. அறிவியல் மற்றும் தொழில்துறை ஆராய்ச்சி
3. நுண்ணுயிரியல் தொழில்நுட்பம்
4. பெருங்கடல் வளர்ச்சித்துறை
5. விண்வெளி ஆராய்ச்சித்துறை
6. அணுமின்னியியல். மின்னணுவியல்
7. சுற்றுப்புறம் மற்றும் வனவியல் துறை

இவைத் தவிர, பல்வேறு அமைச்சகங்களைச் சார்ந்த துறைகளும் இதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சிக்கழகம், இந்திய வேளாண்மை வளர்ச்சிக் கழகம், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் மின் சக்தி போன்ற துறைகளும் அடங்கும்.

இக்கொள்கை உலகத் தொழில்நுட்பப் போட்டியை எதிர்கொள்ளவதற்காக உருவாக்கப்பட்டன.

2003-ல் கொண்டு வரப்பட்ட அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கொள்கை "இந்தியாவை முக்கியமானதொரு அறிவு சக்தியாக" உருவாக்குவதாகும். இக்காலத்தில் அறிவியல் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றது. பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் துறையின் கூட்டு முயற்சியின் விளைவாக 50-க்கும் மேற்பட்ட தனியார் நிறுவனங்களும், 120 அரசு நிதி உதவி பெறும் நிறுவனங்களும் நவீன எரிசக்தி மையங்கள், உயிரியல், தகவல் பொருள், திரவ படிசுங்கள் போன்றவற்றின் ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டுப் புதிய தொழில் நுட்பங்களைக் கண்டறிந்தன.

முன்னுரிமை ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி

அறிவியல், தொழில் நுட்பம், பொறியியல் போன்ற முன்னுரிமை ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிப் பகுதிகளைக் கண்டறிந்து வளர்ந்து வருகின்றது. இத்திட்டம் அறிவியல் மற்றும் பொறியியல் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 2. உள் கட்டுமான வசதிகள் அறிவியல், தொழில்நுட்ப திட்டங்களைத் திறமையாக வளர்க்க உள்கட்டுமான வசதிகள் (Infrastructure) மிகவும் அவசியமாகிறது, தலைச்சிறந்த விஞ்ஞானிகளை மையப்படுத்தி, வசதிகள் செய்து கொடுத்தல், ஆராய்ச்சி - வளர்ச்சி ஆய்வுக் கூடங்களுக்கும், பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், ஆராய்ச்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தை செயல்படுத்ததுதல், தொழிற்சாலையில் உள் கட்டுமான வசதிகளையும், அதி நவீன உபகரணங்களையும் அதிகமாக்குதல் போன்றவை இதில் அடங்கும்.

திறமைத் தேடல் திட்டம்

இளம் மாணவ விஞ்ஞானிகளிடையே மறைந்து கிடக்கும் அபரித ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர அவர்களது கல்வி வளர்ச்சிக்கும், பயிற்சிக்கும் பல உதவித்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொழில் நுட்பத் தொலைநோக்கு 2020

தொழில்நுட்பக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுவதற்காக, (Technology Policy implementation Committee) தனிக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு தொழில் நுட்பத் (Technology information System) தகவல் குழுவை உருவாக்கியது.

இந்திய நில அளவாய்வுத்துறை

இது இந்தியாவின் அக, புற எல்லைகளை வரையறுத்தல், நில அளவாய்வுக் கல்வி அளித்தல், நில ஆய்வுத் தொழில்நுட்ப முறைகளை வளர்த்தல். இந்திய தேசிய நில அமைப்பு பற்றிய தேசப்படத்தை வெளியிடுதல் ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகிறது. இவை தவிர நகர்புறத் திட்டம், வள மேலாண்மை, உள் கட்டமைப்பு வளர்ச்சி, சுற்றுச் சூழல் பராமரிப்பு, விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், மண்வளப் பாதுகாப்பு, ரயில், விமான, நீர் வழிப் போக்குவரத்து, கனிம வள தேவைப்பூர்த்தி ஆகியவற்றிற்கு உதவுகின்றன.

நலிவடைந்தோர் திட்டங்கள்

சமுதாயத்தில் நலிவடைந்த பிரிவினருக்குப் பல அரிய தொழில்நுட்பத் திட்டங்கள் நடைமுறையிலுள்ளன. குறிப்பாக பெண்களுக்கான தொழில்நுட்ப பூங்கா, சுகாதார வசதிகளோடு கட்டப்படும் வீடுகள், ஒருகிணைந்த நில, நீர் துறை மேலாண்மை, தொழில் பயிற்சி, நவீன வேளாண்மை முறைகளைப் பயன்படுத்துதல், கைவினைப் தொழில் நுட்பம் போன்ற திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1948-ல் அணு ஆற்றல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி அமைக்கப்பட்ட அணு ஆற்றல் ஆணையத்தின் தலைவர் ஹோமி பாபா ஆவார். இதன் நோக்கம் இரண்டு.

அவை

1. அணு ஆற்றலை உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துதல்
2. அணு ஆற்றலை வேளாண்மை, உயிரியல், தொழில் மற்றும் மருத்துவ முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்துவதாகும். அமைதிக்கும் அணு (Atom for peace) என்ற உறுதியான கொள்கை அடிப்படையில் இந்திய அணு ஆணையம் செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்தியாவில் ஐந்து அணு ஆராய்ச்சி மையங்கள் உள்ளன.

அவை

1. மும்பையில் உள்ள பாபா அணு ஆற்றல் ஆராய்ச்சி மையம் (BARC)
2. தமிழ்நாடு கல்பாக்கத்தில் உள்ள இந்திராகாந்தி அணு ஆராய்ச்சி மையம் (IGCAR)
3. இந்தூரில் உள்ள அணு ஆராய்ச்சி நிலையம் (CAT)
4. கொல்கத்தாவில் உள்ள அணு ஆராய்ச்சி நிலையம் (VECCC)
5. ஐதராபாத்திலுள்ள அணு ஆராய்ச்சி நிலையம் (AMD) இந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் துணைகொண்டு தமிழ்நாடு கூடங்குளத்தில் 200 MW திறன் கொண்ட அணு ஆற்றல் மின் உற்பத்தி திட்டம் (Atomic Power Project) ரஷ்யாவின் உதவியுடன் கட்டப்பட்டு வருகிறது. சென்னை அருகில் கல்பாக்கத்தில் அணு ஆற்றலைக் கொண்டு கடல் நீரை குடிநீராக்கும் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது.

நம் இந்திய நாடு அணு ஆற்றல் வளர்ச்சிக்கு முதன்மை அளிப்பது போல விண்வெளி ஆய்வுக்கும் முன்னுரிமை அளித்து வருகிறது. 1962-ல் இந்திய தேசிய விண்வெளிக் குழு உருவாக்கப்பட்டது. 1963-ல் நிக்கே அப்பாச்சே (Nikke Apache) என்ற விண்கலம் விண்ணில் செலுத்தப்பட்டது. 1972-ல் விண்வெளி ஆணையம் (Space Commission) மற்றும் விண்வெளித்துறை (Department of Space) தொடங்கப்பட்டன. ஒருங்கிணைந்த, நெறிப்பாட்டு ஏவுகணை மேம்பாட்டுச் செயல்திட்ட அடிப்படையில், பிருத்வி, திரிகுல், ஆகாஷ், நாக ஆகிய ஏவுகணைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (Indian space Research Organisation – ISRO)

இதன் தலைமையகம் பெங்களூரில் உள்ளது. இதன் முக்கிய நோக்கம் விண்வெளி தொழில்நுட்பத்தைக் குறிப்பாக தொலைப்பேசித் தொடர்பு, தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு, வானிலை, இயற்கை வளங்களைக் கண்டறிதல், இவற்றின் பயன்பாட்டை வளர்ப்பதற்குச்

செயற்கைகோள்களை உருவாக்குதலும் (Satellite) அவற்றை விண்ணில் கொண்டு செல்வதற்கான விண்கலங்களைத் (Launch Vehicle) தயாரிப்பதும் ஆகும். இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (ISRO) தேசிய தொலையுணர்வு அமைப்பு (National Remote sensing Agency) (Physical Research Laboratory) ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

இந்திய விண்வெளி திட்டத்தின் தந்தை என்று அழைக்கப்பட்ட ஹோமி பாபா. விண்கலன்களை உருவாக்குவதில் நிபுணர். இவரது இடைவிடாத முயற்சியின் விளைவாகவே விக்ரம் சாராபாய் விண்வெளி மையம் உருவாகியது. இது கேரளா மாநிலம் திருவனந்தபுரம் தும்பாவில் உள்ளது. இங்கு ஏவுகணை செலுத்தும் தளம் (Rocket Launching Station)

ஹரிகோட்டா

ஹரிகோட்டா ஆந்திராவில் உள்ள விண்வெளித் துறைமுகம் (space Port) ஆகும். 170 கி.மீ பரப்பளவுள்ள இந்த ஆந்திரக் கடற்கரைத் தீவுதான் விண்கலன் செலுத்தும் களமாகும், இங்குள்ள ஷார் (Shar) மையத்திலிருந்து 1971-ல் முதல் ரோகிணி செயற்கைகோள் செலுத்தப்பட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில் எஸ்.எல்.வி (SLV) ஏ.எஸ்.எல்.வி. (ASLV) பி.எஸ்.எல்.வி. (PSLV) போன்ற ஏவுகணைகள் விண்ணில் செலுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்திய தேசிய செயற்கை கோள் அமைப்பு

- 1983ல் INSAT விண்ணில் செலுத்தப்பட்டது.
- 1991 INSAT-1D விண்ணில் செலுத்தப்பட்டது.
- 1993, 1999, 2000 ஆண்டுகளில் Insat - 2B, 2C, 2D, 2DD விண்ணுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

தற்போது 450-க்கும் மேற்பட்ட இந்திய செயற்கைக் கோள்கள் பூமியைச் சுற்றி வருகின்றன. இவற்றின் மூலம் தொலைத் தொடர்பு, தொலைக்காட்சி ஒலிபரப்பு, வானிலை முன்னறிவிப்பு, பேரழிவு எச்சரிக்கை, தகவல் பரிமாற்றம், வானொலி ஒலிபரப்பு, கல்வி மற்றும் தொழில் பயிற்சி பற்றிய நிகழ்ச்சிகள் விண்ணிலிருந்து மண்ணிற்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

செயற்கைக் கோள்கள் (Satellites) ஆரியப்பட்டா (1975)

இந்திய விஞ்ஞானிகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட முதல் செயற்கைகோள் 1975 ஏப்ரல் 19-ஆம் தேதி சோவியத் நாட்டிலிருந்து விண்ணில் பூமிக்கு அருகாமையிலுள்ள சுற்று வழிக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதன் இயக்கம் பூரீ ஹரி கோட்டா மைத்திலிருந்து இயக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்தியா விண்வெளி யுகத்தில் நுழைந்து சாதனை படைத்தது.

பாஸ்கரா -1

- 1979 ஜூன் 7-ஆம் தேதி இக்கோள் ரஷ்யாவிலிருந்து விண்வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டது.
- தொலைக்காட்சி புகைப்படக்கருவி பொருத்தப்பட்ட இக்கோள் நீரியல் ஆய்வு (Hydrolic),
- கடலியல் (Oceanography) மற்றும் வானிலை பற்றிய தகவல்களை அனுப்பியது.
- 1981 நவம்பர் 20ம் தேதி பாஸ்கரா - 11 விண்ணுக்குச் செலுத்தப்பட்டது.

ரோகினி - 1980

- 1980 ஜூலை மாதம் 18ம் ரோகினி முதன்முதலாக இந்திய விண்வெளி
- செயற்கைக்கோள் விஞ்ஞானிகளால் வடிவமைக்கப் பட்டு தயாரிக்கப்பட்டது. இது செயற்கைக்கோள் விண்கலம் - 3 (SLV -3) மூலம் விண்வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டது. 1983 ஏப்ரல் 17-ஆம் தேதி III ரோகினி விண்ணுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆப்பிள் 1981 1981 ஜூலை மாதம் 18ம் தேதி ஆப்பிள் செயற்கைக்கோள் பிரெஞ்சு கயானாவிலிருந்து விண்வெளி மையத்தின் ஏரியாள் விண்கலம் மூலம் செலுத்தப்பட்டது. இது இந்தியாவின் முதல் தகவல் தொடர்பு செயற்கைக்கோள்.

ஐரோப்பிய அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், கனடாவை அடுத்த இத்தகைய செயற்கைக்கோள் விண்வெளிக்கு அனுப்பிய நாடு இந்தியா என்பது பெருமைக்குரிய செயலாகும். 1984-ல் இந்திய ராகேஷ் சர்மா விண்வெளிக்கு விஞ்ஞானி சென்று வந்தார்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. இந்திய கிராமப்புற சமூகத்தின் சிறப்பம்சங்கள் காண்க?
2. நகர்ப்புற சூழலில் காணப்படும் முக்கிய அம்சங்களை கூறுக?
3. அரசியலமைப்பில் சமூக நலத்திற்காக உள்ள விதிமுறைகளை விளக்குக?
4. இந்திய அரசியலமைப்பில் கல்விக்கு வழங்கப்படும் உரிமையை விவரிக்க?
5. இந்திய கல்வி ஆணையின் பணியை கூறுக?
6. பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையின் (UGC) முக்கிய பங்கை விவரிக்க?
7. கோத்தாரி ஆணையின் பரிந்துரைகள் எதைக் குறிக்கின்றன?
8. பெண்கள் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்கு எடுத்த நடவடிக்கைகள் காண்க?
9. அறிவியல் கல்வியின் வளர்ச்சி பற்றி விவரிக்க?
10. கல்வி சமூக முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வாறு உதவுகிறது?

இயல் - ஐந்து

கலாச்சாரம் மற்றும் கலைகள் - சமூகம் - மதம் - குடும்பம் - பண்டிகைகள் - உணவு வகைகள் - பொழுதுபோக்கு மற்றும் விளையாட்டு - நிகழ்த்து கலைகள் - நாடகம் மற்றும் சினிமா - நாட்டுப்புற கலைகள்

நோக்கங்கள்

- சமூகக் கட்டமைப்பில் கலாச்சாரம், மதம், குடும்பம், ஆகியவை அறிதல்.
- உணவு பழக்கங்கள் , பொழுதுபோக்கு , நாட்டுப்புற கலைகளின் தனிச்சிறப்புகளை உணர்தல் .
- நாடகம், சினிமா துறைகள் சமூகத்தில் கலாச்சார வளர்ச்சியை கவனித்தல்.

இந்தியா அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நாடு, பல்வேறு மதங்கள் உள்ளன, அவை ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த மரபுகள் மற்றும் கலாச்சாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்த பன்முகத்தன்மை இந்தியாவில் பல்வேறு வகையான கலைகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளது. கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தில் உள்ள இந்த பன்முகத்தன்மை இந்தியாவிற்கு ஒரு புதிய அடையாளத்தை அளித்துள்ளது, இதன் மூலம் மற்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் இந்தியாவைப் பார்க்கிறார்கள், ஆனால் இந்த பன்முகத்தன்மை நம்மை ஒன்றிணைத்துள்ளது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிடுகிறார்கள். ஹோலி, தீபாவளி மற்றும் தசரா போன்ற பல்வேறு பண்டிகைகளுக்கு வழிவகுத்த புராண இலக்கியங்களின் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட நீண்டகால மரபுகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மீது அது கொண்டிருக்கும் சாரத்தைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம்.

கலை மற்றும் கலாச்சாரம்

கலை மற்றும் பண்பாடு என்பது ஒரு மக்கள் குழு நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றும் ஒரு நம்பிக்கை அல்லது நடைமுறையைக் குறிக்கிறது, அது ஆதிக்கம் செலுத்தி, அதனுடன் தொடர்புடைய முழு சமூகத்திற்கும் ஒரு கலாச்சாரம் அல்லது கலையாக தன்னை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, ஓவியம், இலக்கியம், நடனம் போன்றவை. இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற கலாச்சாரம் உலகம் முழுவதும் பேசப்படுகிறது, ஏனெனில் அது அனைத்து சமூகங்களையும் ஒரே இந்தியாவாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

இந்தியாவில் கலைகள்

பெரும்பாலும், இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்காகப் பிரபலமானது அல்லது அறியப்படுகிறது, அது அதனுடன் தொடர்புடைய கலாச்சாரமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஒரு கலை வடிவமாக இருந்தாலும் சரி; எனவே, அது மிக நீண்ட பட்டியல்.

இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து வரும் சில நன்கு அறியப்பட்ட கலை வகைகள்:

- மதுபானி கலை: 1930களில் பீகார் மாநிலத்தில், முன்னர் ஜனக் என்று அழைக்கப்பட்ட இடத்தில், இது பிரபலமடைந்தது. இது மிதிலா கலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இதன் சிறப்பு என்னவென்றால், பெண்கள் தங்கள் ஓவியங்களில் கடவுள்கள் அல்லது தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்களை வடிவியல் வடிவங்கள் மற்றும் உருவங்களைப் பயன்படுத்தி வரைவார்கள். இந்தக் கலை உலகம் முழுவதும் போற்றப்படுகிறது.
- வார்லி ஓவியம்: இது கிமு 2500 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இது தானே மற்றும் நாசிக் பகுதியில் தோன்றியது, அங்கு வார்லி பழங்குடியினர் என்று அழைக்கப்படும் பழங்குடி மக்கள் குழுவால் இது நடைமுறையில் இருந்தது. இங்கிருந்து, இந்த கலைக்கு "வார்லி ஓவியம்" என்று பெயர் வந்தது. இந்த கலை வெள்ளை, சிவப்பு அல்லது மஞ்சள் அடித்தளம் அல்லது பின்னணியில் வடிவியல் உருவங்களைப் பயன்படுத்தி பிரார்த்தனை, நடனம் மற்றும் வேட்டையாடுதல் போன்ற அன்றாட நடவடிக்கைகளை சித்தரிக்கிறது. இந்த கலை வடிவம் வார்லி பழங்குடி மக்களின் குடிசைகளை அலங்கரிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது.
- மினியேச்சர் ஓவியம்: இது பாரசீக, இஸ்லாமிய மற்றும் இந்திய ஆகிய மூன்று வகையான கலைகளின் கலவையாகும், மேலும் இந்த வகையான கலைகள் 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இந்தியாவில் உள்ளன, அங்கு காகித அடிப்படையிலான "வஸ்லி" ஓவியத்தில் வரையப்பட்டுள்ளது. இந்த ஓவியங்கள் பொதுவாக போர் கருப்பொருள்கள், வனவிலங்குகள் மற்றும் புராணக் கதைகளைக் குறிக்கின்றன. இந்த ஓவியங்களை உருவாக்க இயற்கை கல் வண்ணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- கலம்காரி: இது 3000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலானது. இது "காலம்" என்ற வார்த்தையிலிருந்து உருவானது, அதாவது "பேனா". பேனா என்பது வரையப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பொருள். இந்த கலை வடிவம் இன்றும் எஞ்சியிருக்கும் ஒரு வகையான கை மற்றும் தொகுதி அச்சிடலாகும். இது துரு, இண்டிகோ மற்றும் கருப்பு போன்ற பிரகாசமான, மண் வண்ணங்களைப் பயன்படுத்துகிறது மற்றும் மகாபாரதம் மற்றும் ராமாயணம் போன்ற புராணக் கதைகளை சித்தரிக்கிறது.
- இந்தியாவின் கலாச்சாரம் மிகவும் பன்முகத்தன்மை கொண்டது; தொல்லியல், நடனம், திருவிழாக்கள், பாரம்பரியங்கள், நினைவுச்சின்னங்கள், இசை, ஓவியங்கள், இலக்கியம், நாடகங்கள் மற்றும் இன்னும் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது, இதன் காரணமாக, ஹோலி, தீபாவளி மற்றும் கிறிஸ்துமஸ் போன்ற பண்டிகைகளைக் கொண்டாட ஒவ்வொரு மதத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் ஒன்றிணைந்து பரந்த

கலாச்சாரங்கள் மற்றும் மரபுகளின் 'பன்முகத்தன்மையில் ஒற்றுமை' கொள்கையை இந்தியா சரியாக நிரூபிக்கிறது.

இந்தியாவின் பிரபலமான நடன வடிவங்கள்

சாவ், (கிழக்கு இந்தியா), சத்ரிய நடனம், மோகினியாட்டம், கதகளி, குச்சிப்புடி, (தென்னிந்தியா), ஒடிசி (ஒரிசா), கதக், (வட இந்தியா), மணிப்பூரி நடனம் (மணிப்பூர்), பரதநாட்டியம் (தமிழ்நாடு).

பிரபலமான இந்திய உணவுகள்

இந்தியா அதன் காரமான மற்றும் சுவை நிறைந்த உணவுகளுக்குப் பிரபலமானது; உலகம் முழுவதும், நாங்கள் எங்கள் சுவை நிறைந்த உணவு வகைகள் மற்றும் எங்கள் தனித்துவமான உணவுகளுக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள், அவற்றில் சில:

கோல்-கப்பே, பானிபூரி அல்லது புச்கா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, சோலே பாதுரே, தோசை, இட்லி சாம்பார், தஹி ஜலேபி, முகலாய் உணவு, சர்சோ கா சாக், லிட்டி சோகா

இந்திய இலக்கியம்

இந்திய இலக்கியம் பண்டைய நாகரிகம் மற்றும் அதன் இருப்புக்கு சான்றாகும். இந்திய இலக்கியத்தில் ராமாயணம், மகாபாரதம், சாணக்ய நிதி போன்ற பிரபலமான புராணப் பகுதிகள் உள்ளன; இது தவிர, பண்டைய இலக்கியங்களில் பிரபலமான பண்டைய வேதங்களும் அடங்கும். இந்திய இலக்கியம் இந்திய கலாச்சாரத்தின் மிக முக்கியமான பகுதியாகும்.

முக்கியமான பண்டைய இலக்கியப் பகுதிகள்:

மகாபாரதம், அதர்வ வேதம், ரிக்வேதம், உபநிடதங்கள், ராமாயணம், புராணங்கள், பகவத், கீதை, யஜுர்வேதம், அர்த்தசாஸ்திரம், பிராமணம், ஆரண்யகங்கள்

இந்திய கலாச்சாரத்திற்கு முக்கிய காரணிகள்

இந்திய கலாச்சாரத்திற்கு மதிப்பும் விடாமுயற்சியும் மிக முக்கியமானவை, இந்த தலைப்பில் ஆழமாகச் செல்லும்போது இதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்திய கலாச்சாரம் நம்மில் ஒற்றுமை உணர்வைக் கொண்டுவருகிறது; நாம் நமது மதங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் உறுதியாக வைத்திருக்கிறோம், ஆனால் மற்றவரின் நம்பிக்கைகள், மதம் மற்றும் கலாச்சாரத்திற்கு மரியாதை மற்றும் மதிப்பு உணர்வை உருவாக்குகிறோம், மேலும் இது உலகில் ஒற்றுமையையும் நல்லிணக்கத்தையும் கொண்டுவர பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு குணம்.

இந்திய கலாச்சாரம் என்பது இந்தியாவின் பிரபலமான கலாச்சாரத்தின் மூலம் ஒரே நேரத்தில் ஒன்றாக இருக்கும் மாறுபட்ட மரபுகளைக் காணக்கூடிய தனித்துவமான ஒன்றாகும். இந்திய கலாச்சாரம் அதன் வரலாற்றை மதிப்பது மட்டுமல்லாமல், கண்ணிய உணர்வையும் பராமரிக்கிறது மற்றும் அதைப் பற்றி பெருமை கொள்கிறது. உலகப்

புகழ்பெற்ற மற்றும் தனித்துவமான பல வரலாற்று சான்றுகள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள் எங்களிடம் உள்ளன, அவை:

தாஜ்மஹால், செங்கோட்டை, குதுப் மினார், ஜமா மசூதி, சார் மினார், இந்தியா கேட், ராஷ்டிரபதி பவன், சஃப்தர்ஜங் கல்லறை, தாமரை கோயில்.

இந்தியாவின் கலாச்சாரத்தில் உலகப் புகழ்பெற்ற சில நினைவுச்சின்னங்கள் அடங்கும், இது அதன் அமைப்பு மற்றும் கற்களின் பயன்பாட்டிற்கு பெயர் பெற்றது, இது மிகவும் அரச இஸ்லாமிய நினைவுச்சின்னத்தை அளிக்கிறது; இது யுனெஸ்கோவின் உலக பாரம்பரிய தளமாகும். இந்தியா அதன் காரமான இந்திய உணவு வகைகள், அதன் பல்வேறு வகையான இனிப்புகள் மற்றும் உணவுகளில் பன்முகத்தன்மை ஆகியவற்றிற்கு பிரபலமானது, அத்துடன் இந்தியா முழுவதும் பிரமாண்டமாக கொண்டாடப்படும் ஹோலி மற்றும் தீபாவளி போன்ற பண்டிகைகளும் உள்ளன; சாதி மற்றும் மதத்தை மீறி மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் இந்த பண்டிகைகளை அனுபவிக்க ஒன்றுகூடும் இரண்டு பண்டிகைகள் இவை. உலகிற்கு வெளியே இருந்து மக்கள் ஹோலி பண்டிகையை அனுபவிக்க இங்கு வருகிறார்கள், மேலும் மாலையில் நடைபெறும் கங்கா ஆர்த்திக்காக பனாரஸின் மிகவும் பிரபலமான மலைத்தொடர்களுக்கு வருகை தருகிறார்கள்.

சூகை ஓவியங்கள் இருந்த காலத்திலிருந்தே இந்திய கலை வடிவங்கள் தோன்றி, பின்னர் வார்லி ஓவியம், மதுபானி ஓவியம் போன்ற பல்வேறு கலை வடிவங்கள் தோன்றின.

இந்தியாவின் கலாச்சாரத்தை இந்தியாவிற்கு வெளியே உள்ள மக்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்; கடல் கடந்து இந்து மதம் பரவுதல், இந்திய உணவு வகைகளின் பரவல் மற்றும் இந்திய ஃபேஷனுக்கான தேவை ஆகியவை உலகம் நமது நம்பிக்கைகள், நமது கலாச்சாரம் மற்றும் நமது நடைமுறைகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதற்கான சான்றாகும். நமது ஆன்மீக நம்பிக்கைகள் எப்போதும் உலகிற்கு ஈர்ப்பு மையமாக இருந்து வருகின்றன, மேலும் இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தியா வரும் பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கையால் நிரூபிக்கப்படுகிறது, இது வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது.

'சமூகம்'

'சமூகம்' என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நாடு அல்லது பிராந்தியத்தில் வாழும் மற்றும் பொதுவான கலாச்சாரம், மதம், மொழி அல்லது மதிப்புகளின் தொகுப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் மக்கள் குழுவைக் குறிக்கிறது. இந்திய சமூகம் என்பது பல்வேறு மதங்கள், கலாச்சாரங்கள், இனக்குழுக்கள் மற்றும் சமூக வகுப்புகளின் பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் சிக்கலான கலவையாகும். மக்கள் வாழும் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ளும் விதத்தை வடிவமைக்கும் பரந்த அளவிலான பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் உள்ளன.

இந்திய சமூகத்தின் பொதுவான பண்புகள்

இந்திய சமூகம் பல தனித்துவமான அம்சங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது, அவற்றில் சில:

பன்முகத்தன்மை: இந்தியா புவியியல் மற்றும் கலாச்சாரம் இரண்டிலும் மிகவும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட நாடு. இங்கு பல மொழிகள், மதங்கள் மற்றும் இனக்குழுக்கள் உள்ளன , ஒவ்வொன்றும் அதன் தனித்துவமான பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளைக் கொண்டுள்ளன.

படிநிலை: வரலாற்று ரீதியாக, இந்திய சமூகம் ஒரு கடுமையான சமூக படிநிலையால் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, சில குழுக்கள் மற்றவர்களை விட அதிக சலுகைகளை அனுபவிக்கின்றன.

குடும்பம் சார்ந்தது : இந்திய சமூகத்தில் குடும்பம் ஒரு மையப் பங்கை வகிக்கிறது மற்றும் உணர்ச்சி மற்றும் நிதி ஆதரவின் முதன்மை ஆதாரமாகக் கருதப்படுகிறது.

மதம்: மதம் இந்திய சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது மற்றும் உணவு, உடை மற்றும் சடங்குகள் உட்பட அன்றாட வாழ்க்கையை பாதிக்கிறது. இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய மதங்கள் இந்து மதம், இஸ்லாம், பௌத்தம், சீக்கியம், சமண மதம் மற்றும் கிறிஸ்தவம்.

பெரியவர்களுக்கு மரியாதை: இந்திய சமூகம் பெரியவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவதற்கு அதிக மதிப்பை அளிக்கிறது, மேலும் அவர்களை அவமரியாதை செய்யும் விதத்தில் பேசுவது அல்லது செயல்படுவது முரட்டுத்தனமாகக் கருதப்படுகிறது.

விருந்தோம்பல்: இந்தியர்கள் விருந்தினர்களிடம் விருந்தோம்பல் மற்றும் தாராள மனப்பான்மைக்கு பெயர் பெற்றவர்கள், மேலும் விருந்தினர்களை சௌகரியமாகவும் வரவேற்கவும் வைக்க விருந்தினர்கள் அதிக முயற்சி எடுப்பது வழக்கம்.

கலாச்சார ஒத்திசைவு: இந்திய துணைக்கண்டத்தில் அதன் வரலாறு முழுவதும் பல வேறுபட்ட கலாச்சாரங்களும் மதங்களும் இணைந்து வாழ்ந்து, தொடர்பு கொண்டுள்ளன.

மதச்சார்பின்மை: இந்தியா ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசாங்கத்தையும் அரசியலமைப்பையும் கொண்டுள்ளது, இது அதன் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சம உரிமைகள் மற்றும் மத சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது.

இந்திய சமூகத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

பல இனக்குழுக்கள்

இனக்குழுக்கள் என்பது பொதுவான இனம், தேசியம், பழங்குடி, மதம், மொழியியல் அல்லது கலாச்சார தோற்றம் அல்லது பின்னணியின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்ட பெரிய மக்கள் குழுக்களைக் குறிக்கிறது. இந்தியா என்பது பல்வேறு மொழிகள், மதங்கள் மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகளால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் பல இன சமூகமாகும்.

பன்மொழிப் புலமை

இந்தியாவில், பன்மொழிப் புலமை என்பது பல்வேறு தாய்மொழிகள் அதன் குடிமக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச் சுழற்சியில் எந்த அளவிற்கு ஊடுருவியுள்ளன என்பதைக் குறிக்கிறது. இந்திய மொழிகள் தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

2011 ஆம் ஆண்டு இந்திய தாய்மொழிகள்/மொழிகளின் சமீபத்திய எண்ணிக்கை, மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் 19569 தாய்மொழிகளின் மூல வருமானம் இருந்ததாகக் கூறுகிறது .

இந்த மூல தரவுகளை முறையாக செயலாக்கிய பிறகு, 121 மொழிகளின் பட்டியல் வந்துள்ளது. அவற்றில் 22 மொழிகள் அரசியலமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன . மீதமுள்ள 99 மொழிகள் அட்டவணைப்படுத்தப்படாத மொழிகள்.

இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் 96.71% பேர் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள், மேலும் 3.29% பேர் அட்டவணைப்படுத்தப்படாத மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள்.

சாதி அமைப்பு

சாதி அமைப்பு பற்றிய ஆரம்பகால எழுத்துப்பூர்வ சான்றுகள் வேதங்களில் காணப்படுகின்றன. பல நூற்றாண்டுகளாக, இந்திய மத மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் சாதி ஆணையிட்டுள்ளது, ஒவ்வொரு குழுவும் இந்த சிக்கலான படிநிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்த அமைப்பு உயர் சாதியினருக்கு பல சலுகைகளை வழங்கியது, அதே நேரத்தில் சலுகை பெற்ற குழுக்களால் கீழ் சாதியினர் மீது ஒடுக்குமுறையை அனுமதித்தது.

குடும்பம், திருமணம் மற்றும் உறவுமுறை

இந்திய சமூகத்தில், குடும்பம், திருமணம் மற்றும் உறவுமுறை என்ற கருத்து பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சாரத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. இந்தியாவில் குடும்பங்கள் பொதுவாக ஆணாதிக்க மற்றும் படிநிலை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன, மூத்த ஆண் உறுப்பினர் குடும்பத் தலைவராக உள்ளார்.

இந்திய சமூகத்தில் திருமணம் ஒரு அத்தியாவசிய சடங்காகக் கருதப்படுகிறது. பல பாரம்பரிய இந்திய சமூகங்களில், திருமணங்கள் ஒரே சாதி அல்லது துணை சாதிக்குள் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன, மேலும் அகமணம் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணங்கள் மீதான விருப்பம் ஒரு நல்ல உதாரணம் , இது இன்னும் நகர்ப்புற மற்றும் படித்த குடும்பங்களில் கூட மிகவும் பொதுவானது. மேலும், சப்தபதி, கன்னியாதான் மற்றும் வரதட்சணை முறை போன்ற பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்கள் இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளன.

பழங்குடிவாதம்

இந்திய சமூகத்தின் மொசைக்கில் பழங்குடி மக்கள் தொகை மிகப்பெரிய பன்முகத்தன்மை கொண்ட மற்றும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட அம்சங்களைக் குறிக்கிறது. அவர்கள் பேசும் மொழிகள், மக்கள்தொகையின் அளவு, வாழ்வாதார முறை, சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள், இயற்பியல் அம்சங்கள், பண்பாட்டின் அளவு, வளர்ச்சியின் நிலை மற்றும் சமூக அடுக்குமுறை ஆகியவற்றில் பரந்த அளவிலான வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

உதாரணங்கள்: கோண்டுகள், பில்கள், முண்டாக்கள், முதலியன.

பழங்குடியினரின் பண்புகள்:

திட்டவட்டமான மற்றும் பொதுவான நிலப்பரப்பு

ஒற்றுமை உணர்வு, அகமணக் குழுக்கள், பொதுவான பேச்சுவழக்கு, பாதுகாப்பு விழிப்புணர்வு, தனித்துவமான அரசியல் அமைப்பு.

பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனத்துவத்தின் சகவாழ்வு

இந்திய சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் பாரம்பரியத்தையும் நவீனத்தையும் சமநிலைப்படுத்துவதற்கான தொடர்ச்சியான முயற்சியாகும். இந்திய சமூகம் எப்போதும் ஏற்ற இறக்கத்தில் இருக்கும், எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும், மேலும் தொடர்ச்சியான மாற்றத்தின் வழியாகச் செல்லும்.

காலனித்துவத்தின் போது வெளிநாட்டு கலாச்சாரங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் அறிமுகம் இந்திய சமூகத்தில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணியாகும்.

இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றத்திற்கான பகுத்தறிவு மற்றும் நடைமுறைகள் இயல்பாகவே தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் (LPG) ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

தனித்துவத்திற்கும் கூட்டுவாதத்திற்கும் இடையிலான சமநிலை

தனித்துவம் மற்றும் கூட்டுத்தன்மை ஆகியவை மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்துடனும் தொடர்பு கொள்ளும் விதத்தை வடிவமைக்கும் இரண்டு வெவ்வேறு கலாச்சார விழுமியங்கள் ஆகும். இந்திய சமூகத்தில், தனித்துவமும் கூட்டுத்தன்மையும் ஓரளவுக்கு உள்ளன.

பண்டிகைகள்

யோகா முதல் பயண இடங்கள் வரை, அதன் வளமான கடந்த காலம் வரை, உலகம் முழுவதும் பல விஷயங்களுக்கு இந்தியா பிரபலமானது , ஆனால் இந்த நாடு மற்ற நாடுகளை விட சிறப்பாகச் செய்யும் ஒரு விஷயம் பண்டிகைகள், ஏராளமான பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுவது . பல்வேறு மத மற்றும் கலாச்சார பின்னணிகளைக் கொண்ட ஒரு நாடு இந்தியா, ஒரு தேசமாக பல்வேறு வகையான, சுவைகள் மற்றும் வண்ணங்களின் பண்டிகைகளைக் கொண்டாட முடிகிறது, அதுதான் இந்த நாட்டில்

பண்டிகைகளை அனுபவிப்பதற்கு மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாக ஆக்குகிறது. இந்தியாவில் உள்ள சிறந்த பதினொரு கலாச்சார மற்றும் மத விழாக்களைக் கண்டறிய கீழே படிக்கவும் , இந்தியாவில் இருந்தால் ஒருவர் அனுபவிக்கவும் கொண்டாடவும் வேண்டும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்:

1. மகர சங்கராந்தி & பொங்கல்

ஜனவரி இரண்டாவது வாரத்தில் கொண்டாடப்படும் மகர சங்கராந்தி மற்றும் பொங்கல் பண்டிகை, விவசாயிகள் தங்கள் கருவிகளை கீழே வைத்துவிட்டு மகிழ்ச்சியுடனும் ஒற்றுமையுடனும் ஒன்றுகூடும் போது, நாட்டில் அறுவடை காலம் முடிவடைவதைக் குறிக்கிறது. குஜராத் மற்றும் ராஜஸ்தானின் சில பகுதிகளில் பட்டம் விடுதல் போன்ற பல்வேறு வழிகளில் சங்கராந்தி பண்டிகைகள் வட இந்தியா முழுவதும் கொண்டாடப்படுகின்றன. பொங்கல் என்பது நான்கு நாட்கள் நீடிக்கும் ஒரு கலாச்சார இந்திய பண்டிகையாகும், இது முதன்மையாக தமிழ்நாட்டில் கொண்டாடப்படுகிறது. பொங்கலின் இரண்டாம் நாளில், சூரிய உதயத்தின் போது புதிய மண் பாணைகளில் பால் கொதிக்கும் போதும், பால் கொதிக்கும் போதும் " பொங்கலோ பொங்கல்" என்று கூச்சலிடுவதன் மூலம் பண்டிகைகள் குறிக்கப்படுகின்றன. செல்வம் மற்றும் ஆரோக்கியம் மிகுதியாக இருக்கவும், தமிழ்நாட்டிற்குச் செல்ல சிறந்த நேரத்திற்காகவும் மக்கள் பிரார்த்தனை செய்யும் ஒரு முக்கியமான பண்டிகை இது .

2. ஹோலி

உலகில் கொண்டாடப்படும் மிகவும் வண்ணமயமான பண்டிகைகளில் ஒன்றான ஹோலி, இந்தியாவின் சாராம்சம் மற்றும் துடிப்பை பிரதிபலிக்கிறது. மார்ச் மாதத்தில் வண்ணங்கள் மற்றும் தண்ணீரால் கொண்டாடப்படும் அழகான கலாச்சார விழா, நாடு முழுவதும் கொண்டாடப்படும் ஒரு சிறப்பு விழாவாகும். இரண்டு நாட்கள் கொண்டாடப்படுகிறது; வண்ணங்கள் பூசுவதற்கு முந்தைய இரவு, குடும்பத்தினரும் நண்பர்களும் ஹோலிகாவின் தியாகத்தை நினைவுகூரும் வகையில் நெருப்பு மூட்ட ஒன்று கூடுகிறார்கள், மறுநாள் மக்கள் வெளியே வந்து மகிழ்ச்சியின் உணர்வில் வண்ணங்கள் மற்றும் தண்ணீருடன் விளையாடுகிறார்கள். இந்தியாவில் ஹோலியைக் கொண்டாடும் பிரபலமான இடங்களில் , மதுரா , பிருந்தாவனம் , துவாரகா மற்றும் உத்தரகண்டின் குமாவோன் பகுதி ஆகியவை சிறந்தவை .

3. ஈஸ்டர்

கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த மற்றும் மங்களகரமான நாளான ஈஸ்டர் ஞாயிறு ஏப்ரல் மாதத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது, இது புனித வெள்ளி அன்று இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்ததைக் குறிக்கிறது . இந்த நாள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகவும் மத

முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது மற்றும் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் கொண்டாடப்படுகிறது. மக்கள் புதிய ஆடைகளை வாங்குகிறார்கள், முட்டைகளை அலங்கரிக்கிறார்கள் மற்றும் நாள் கொண்டாட்டத்தைக் குறிக்க சுவையான ஆட்டுக்குட்டி உணவுகளை சமைக்கிறார்கள். ஈஸ்டர் கூடை சாக்லேட்டுகள், அலங்கரிக்கப்பட்ட முட்டைகள் மற்றும் பல பொருட்களால் நிரப்பப்பட்டு, தந்தையால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்காக தேவாலயத்திற்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. கோவா மற்றும் கேரளா ஆகியவை ஈஸ்டரைக் கொண்டாட சிறந்த இடங்கள், அங்கு கிறிஸ்தவ ஆதிக்கம் செலுத்தும் பகுதிகளில் இந்த மத விழா அதிக ஆர்வத்துடன் கொண்டாடப்படுகிறது, மேலும் பண்டிகையின் அழகை இன்னும் அதிகமாக அனுபவிக்க முடியும்.

4. மகா சிவராத்திரி

இந்து நாட்காட்டி ஆண்டில் மிகப்பெரிய நாட்களில் ஒன்றான மகா சிவராத்திரி, சிவபெருமான் பார்வதி தேவியை மணந்த நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த மத இந்திய பண்டிகை பிப்ரவரி மாதம் 14/15 ஆம் தேதிகளில் கொண்டாடப்படுகிறது. பக்தர்கள் தங்கள் பிரார்த்தனைகளைச் செய்ய கோயில்களுக்குச் செல்வார்கள். இந்த விழாக்கள் நாள் முழுவதும் உண்ணாவிரதம் மற்றும் பாடல்கள் மற்றும் நடனங்கள் மூலம் இரவு முழுவதும் விழித்திருக்கும் நிகழ்வுகளுடன் குறிக்கப்படுகின்றன.

5. ஈத்-அல்-பித்ர்) ரமலான்(

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மதப் பண்டிகைகளில் ஒன்றான ஈத் பண்டிகையை, ரம்ஜான் என்று அழைக்கப்படும் பண்டிகைக்கு முந்தைய ஒரு மாத கால நோன்பு நாடு முழுவதும் உள்ள மில்லியன் கணக்கான முஸ்லிம்களால் உற்சாகமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் முஸ்லிம் நண்பர்கள் இருப்பது ஒரு பெரிய நன்மை, ஏனெனில் ரம்ஜான் மாதத்தில் ஒவ்வொரு மாலையும் இப்தார் விருந்துகளை நீங்கள் அனுபவிக்கலாம், மேலும் ஈத் தினத்தன்று சில சுவையான இனிப்பு உணவுகளை ருசிக்கலாம். லக்னோ, டெல்லி மற்றும் ஹைதராபாத் போன்ற நகரங்கள் ஈத் தினத்தன்று மகிழ்ச்சியான கொண்டாட்டங்களையும் ஆரவாரங்களையும் காண்கின்றன. இந்த பண்டிகை இந்தியாவின் சகோதரத்துவம் மற்றும் கலாச்சார தனித்துவத்தின் அடையாளமாகவும் உள்ளது.

6. ஜன்மாஷ்டமி

இந்த நாளில்தான் இந்து கடவுளான கிருஷ்ணரின் பிறந்தநாள் கொண்டாடப்படுகிறது. நாடு முழுவதும் உள்ள கிருஷ்ணர் கோயில்கள் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கடவுளுக்கு தங்கள் பிரார்த்தனைகளைச் செய்ய வருகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இரட்டை நகரங்களான மதுரா மற்றும் பிருந்தாவனம் பெரும் விழாக்களுக்கான இடமாக மாறும், இஸ்கான் மற்றும் பேக் பிஹாரி போன்ற பல பிரபலமான கோயில்கள் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு இரவு தாமதமாக

பக்தர்களால் நிரம்பி வழிகின்றன. இந்த மத விழா பொதுவாக ஆகஸ்ட் அல்லது செப்டம்பர் மாதங்களில் கொண்டாடப்படுகிறது.

7. தூர்கா பூஜை/தசரா

இந்தியாவில் ஒரு காலண்டர் ஆண்டில் மிகவும் மகிழ்ச்சியான தருணத்தின் தொடக்கமாக, ஒன்பது நாட்கள் கொண்டாடப்படும் தூர்கா பூஜை மற்றும் தசரா ஆகியவை இங்குள்ள மக்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தரும் இரட்டை இந்திய பண்டிகைகள். தூர்கா பூஜை ஒன்பது நாட்கள் காளி தேவி தனது தாய் வீட்டிற்குத் திரும்புவதைக் குறிக்கிறது, இந்த ஒன்பது நாட்களில் தினமும் காலையில் தெய்வத்தை வணங்குகிறார்கள், மதியம் மற்றும் மாலையில் போக் வழங்கப்படும், நடனம் மற்றும் பாடல் போன்ற கலாச்சார நிகழ்வுகளைக் கண்டு களிப்பர். வங்காளத்தில் தூர்கா பூஜை கொண்டாட்டங்களுக்கு உலகம் முழுவதும் அறியப்படுகிறது, மேலும் இந்தியாவில் இந்த அற்புதமான மத விழாவின் அழகை அனுபவிக்க கொல்கத்தா சிறந்த நகரம். ராவணனை வீழ்த்தி ராமர் பெற்ற வெற்றியைக் கொண்டாடும் பத்தாவது நாளில் தசரா கொண்டாடப்படுகிறது, இது நாடு முழுவதும் ராவணனின் உருவ பொம்மைகளை எரிப்பதன் மூலம் குறிக்கப்படுகிறது.

8. தீபாவளி

பண்டிகைகளின் பண்டிகையான தீபாவளி, இந்தியாவில் மிகவும் பரவலாகக் கொண்டாடப்படும் கலாச்சார விழாக்களில் ஒன்றாகும், இது சமூகங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் கொண்டாடப்படுகிறது. ராமர் தனது வனவாசத்திலிருந்து தனது ராஜ்ஜியத்திற்கு வீடு திரும்புவதை ஒளி விழா குறிக்கிறது. இந்த விழாவில் வீடுகள் அழகான மின்னணு விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, தியாக்கள் மற்றும் ரங்கோலிகளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றன. மாலையில் செல்வத்தின் முன்னோடியான லட்சுமி தேவியின் பிரமாண்டமான பூஜை நடைபெறும், அதன் பிறகு பண்டிகையின் முடிவைக் குறிக்கும் வகையில் பட்டாசுகள் வெடிக்கப்படுகின்றன. தீபாவளி கொண்டாட்டங்கள் நாட்டின் வடக்குப் பகுதிகளான உ.பி. ராஜஸ்தான், பஞ்சாப் மற்றும் டெல்லி போன்ற இடங்களில் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன.

9. புத்த பூர்ணிமா

ஒரு பௌத்தரின் வாழ்வில் மிகப்பெரிய நாளான புத்த பூர்ணிமா, கௌதம புத்தரின் பிறப்பு, ஞானம் மற்றும் இறப்பு நாளாக பௌத்த உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்படுகிறது. கௌதம புத்தரின் ஞானம் மற்றும் இறப்பு பூமியான இந்தியாவில், நாட்டில் உள்ள புத்த கோவில்கள் மற்றும் பின்பற்றுபவர்களால் அவரது வாழ்க்கை மற்றும் போதனைகள் சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றன. பக்தியுள்ள பௌத்தர்கள் தங்கள் அருகிலுள்ள கோயில்களில் மலர்கள் மற்றும் மெழுகுவர்த்திகளுடன் கூடி, பிரார்த்தனை

செய்து, பாடல்களைப் பாடுகிறார்கள். பீகாரில் உள்ள புத்த கயா, இந்தியாவில் புத்த பூர்ணிமாவின் மயக்கும் கொண்டாட்டங்களைக் காண சிறந்த இடமாகும் .

10. லோசர் விழா

லோசர் திருவிழா என்பது நாட்டில் உள்ள திபெத்திய பௌத்தர்களால் புத்தாண்டைக் கொண்டாடப்படும் ஒரு விழாவாகும். இந்த விழா இந்தியாவில் பௌத்தம் தோன்றுவதற்கு முன்பே தொடங்கப்பட்டதாகவும், கலாச்சார ரீதியாக மிகவும் தூண்டுதலான இந்திய பண்டிகைகளில் ஒன்றாகவும் நம்பப்படுகிறது. அருணாச்சலப் பிரதேசம் மற்றும் லடாக் ஆகியவை லோசர் பண்டிகையைக் கொண்டாட சிறந்த இடங்கள். லோசர் கொண்டாட்டங்கள் பதினைந்து நாட்கள் நீடிக்கும், முதல் மூன்று நாட்கள் மிக முக்கியமானவை. இந்த விழா பொதுவாக பிப்ரவரி-மார்ச் மாதங்களில் நாட்டுப்புற நடனம், இசை மற்றும் உள்ளூர் பானங்களுடன் கொண்டாடப்படுகிறது .

11. கிறிஸ்துமஸ்

உலகின் மிகப்பெரிய மற்றும் கலாச்சார மற்றும் மத விழாக்களில் ஒன்றான கிறிஸ்துமஸ், இந்தியாவிலும் அதே ஆர்வத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் கொண்டாடப்படுகிறது . அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவாலயங்கள், சாண்டா கிளாஸ் மற்றும் கிறிஸ்துமஸ் ஈவ் பரிசுகள் கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமல்ல, பிற மதத்தினரும் கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாடும் முழு அனுபவத்தின் ஒரு பகுதியாகும். கிறிஸ்துமஸின் அழகை அனுபவிக்க சிறந்த இடம் பழைய கோவா , மேகாலயா மற்றும் கொச்சின் ஆகும், அங்கு நாட்டின் வடக்கு மற்றும் மேற்கு பகுதிகளில் பொதுவாக இல்லாத அழகான தேவாலயங்களுக்குச் சென்று தெருக்களில் உற்சாகத்தைக் காணலாம்.

இந்தியாவின் உணவு வகைகள் உலகின் மிகவும் மாறுபட்ட உணவு வகைகளில் ஒன்றாகும், இது இந்தியா முழுவதும் வளர்க்கப்படும் பல மசாலாப் பொருட்கள், காய்கறிகள், தானியங்கள் மற்றும் பழங்களின் அதிநவீன மற்றும் நுட்பமான பயன்பாட்டால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது . ஒவ்வொரு புவியியல் பிராந்தியத்தின் உணவு வகைகளும் இன ரீதியாக வேறுபட்ட இந்திய துணைக் கண்டத்தின் மாறுபட்ட மக்கள்தொகையைப் பிரதிபலிக்கும் பரந்த அளவிலான உணவுகள் மற்றும் சமையல் நுட்பங்களை உள்ளடக்கியது . இந்தியாவின் மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் கலாச்சாரம் அதன் உணவு வகைகளின் பரிணாம வளர்ச்சியில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன . சைவ உணவு பல இந்து, பௌத்த மற்றும் சமண சமூகங்களில் பரவலாகப் பின்பற்றப்படுகிறது .

இந்தியாவின் தனித்துவமான உணவு வகைகளின் கலவையானது அண்டை நாடான பெர்சியா, பண்டைய கிரீஸ் , மங்கோலியர்கள் மற்றும் மேற்கு ஆசியாவுடனான பெரிய அளவிலான கலாச்சார தொடர்புகள் மூலம் உருவானது . பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அரபு மற்றும் போர்த்துகீசிய வணிகர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மிளகாய், தக்காளி ,

உருளைக்கிழங்கு மற்றும் பூசணி போன்ற புதிய உலக உணவுகள் மற்றும் காலனித்துவ காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஐரோப்பிய சமையல் பாணிகள் இந்திய உணவு வகைகளின் பன்முகத்தன்மைக்கு சேர்த்தன.

உணவு வகைகள்

இந்திய உணவு வகைகள் உலகெங்கிலும், குறிப்பாக தென்கிழக்கு ஆசியாவின் உணவு வகைகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன .இது இப்போது உலகெங்கிலும் மிகவும் பிரபலமான உணவு வகைகளில் ஒன்றாகும், இது பெரிய இந்திய புலம்பெயர்ந்தோர் மத்தியில் மட்டுமல்ல, வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளிலும் உள்ள பொது மக்களாலும் விரும்பப்படுகிறது.

வட இந்திய உணவு வகைகள் பால் பொருட்களின் விகிதாச்சார ரீதியாக அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலம் வேறுபடுகின்றன ; பால் , பனீர், நெய்)தெளிவுபடுத்தப்பட்ட வெண்ணெய்), மற்றும் தயிர்) தயிர், தயிர் (அனைத்தும் பொதுவான பொருட்கள் .கிரேவிகள் பொதுவாக பால் சார்ந்தவை .மற்ற பொதுவான பொருட்களில் மிளகாய், குங்குமப்பூ மற்றும் கொட்டைகள் ஆகியவை அடங்கும்.

வட இந்திய சமையலில் ரொட்டி மற்றும் பரோட்டா போன்ற தட்டையான ரொட்டிகளை சுடுவதற்கு " தவா " (கிரிடில்) பயன்படுத்தப்படுகிறது , நான் மற்றும் குல்ச்சா போன்ற ரொட்டிகளை சுடுவதற்கு " தந்தூர் " (ஒரு பெரிய மற்றும் உருளை நிலக்கரியில் எரியும் அடுப்பு) பயன்படுத்தப்படுகிறது; தந்தூரி கோழி போன்ற முக்கிய உணவுகளும் உருளை வடிவ களிமண் அடுப்பான "தந்தூரில்" சமைக்கப்படுகின்றன. பூரி மற்றும் பட்ரூ போன்ற பிற ரொட்டிகளும் எண்ணெயில் ஆழமாக வறுக்கப்படுகின்றன. ஆடு மற்றும் ஆட்டுக்குட்டி இறைச்சிகள் பல வட இந்திய சமையல் குறிப்புகளில் விரும்பப்படும் பொருட்களாகும்.

சமோசா ஒரு பிரபலமான வட இந்திய சிற்றுண்டியாகும், இது இப்போது இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும், மத்திய ஆசியா, வட அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் மத்திய கிழக்கிலும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு பொதுவான வகை வேகவைத்த, வறுத்த அல்லது மசித்த உருளைக்கிழங்கால் நிரப்பப்படுகிறது. மற்ற நிரப்புதல்களில் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்ட இறைச்சி, சீஸ் (பன்னீர்), காளான் (கும்பி) மற்றும் கொண்டைக்கடலை ஆகியவை அடங்கும்.

வட இந்தியாவின் பெரும்பாலான மக்களின் பிரதான உணவு பல்வேறு வகையான பருப்பு வகைகள் , காய்கறிகள் மற்றும் ரொட்டி (கோதுமை சார்ந்த ரொட்டி) ஆகும். பயன்படுத்தப்படும் வகைகள் மற்றும் தயாரிக்கும் முறை இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும். பிரபலமான சிற்றுண்டிகள், துணை உணவுகள் மற்றும் பானங்களில் மிர்ச்சி படா, புகனு, புஜியா, சாட், கச்சோரி, இமார்டி, பல வகையான ஊறுகாய்கள் (அச்சார் என்று

அழைக்கப்படுகிறது), முரப்பா, சர்பத், ஆம் பன்னா மற்றும் ஆம் பப்பட் ஆகியவை அடங்கும். பிரபலமான இனிப்புகள் மித்தாய் (மீத்தா என்றால் இந்தியில் இனிப்பு என்று பொருள்), குலாப் ஜாமூன், ஜலேபி, பேடா, பேத்தா, ரெவ்டி, கஜக், பால் மித்தாய், சிங்கோரி, குல்ஃபி, ஃபலூடா, காஜா, ரஸ் மலாய், குல்கண்ட் மற்றும் பல வகையான லட்டு, பர்ஃபி மற்றும் ஹல்வா போன்றவை அடங்கும்.

பல்வேறு கபாப்கள் மற்றும் பெரும்பாலான இறைச்சி உணவுகள் போன்ற சில பொதுவான வட இந்திய உணவுகள், முஸ்லிம்கள் நாட்டிற்குள் ஊடுருவியதிலிருந்து தோன்றின. பாகிஸ்தானிய உணவு வகைகளும் வட இந்திய உணவு வகைகளும் மிகவும் ஒத்தவை, அவை அவற்றின் பகிரப்பட்ட வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கின்றன.

கிழக்கு

கிழக்கு இந்திய உணவு வகைகள் அதன் இனிப்பு வகைகளுக்கு, குறிப்பாக ரசகொல்லா, சம்சம், சந்தேஷ், ரசபலி, சேனா போடா, சேனா கஜா மற்றும் கீரி போன்ற இனிப்புகளுக்கு பிரபலமானவை. வட இந்தியாவில் தற்போது பிரபலமாக உள்ள பல இனிப்பு உணவுகள் ஆரம்பத்தில் வங்காளம் மற்றும் ஒரிசா பகுதிகளில் தோன்றின. இனிப்புகளைத் தவிர, கிழக்கு இந்திய உணவு வகைகள் போஸ்டா (பாப்பி விதைகள்) கொண்டு செய்யப்பட்ட சுவையான உணவுகளை வழங்குகின்றன .

பாரம்பரிய பெங்காலி உணவு வகைகள் மிகவும் காரமானவை அல்ல, மிகவும் லேசானவை அல்ல. பெங்காலி கறிகளில் பயன்படுத்தப்படும் பொதுவான பொருட்கள் கடுகு , சீரகம் , கருப்பு சீரகம், பச்சை மிளகாய் மற்றும் சீரக விழுது. கடுகு விழுது, தயிர், கொட்டைகள், பாப்பி விதை விழுது மற்றும் முந்திரி விழுது ஆகியவை கடுகு எண்ணெயில் சமைக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கது. கறிகள் பாட்டா (பேஸ்ட்), பஜா (பொரியல்), சோச்சோரி (குறைந்த காரமான ஆவியாக்கப்பட்ட கறிகள்) மற்றும் ஜோல் (மெல்லிய காரமான கறிகள்) என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன . இவை வெற்று வேகவைத்த அரிசி அல்லது கோண்டோ (மசாலா அரிசி) உடன் சாப்பிடப்படுகின்றன. ஒரு பாரம்பரிய பெங்காலி காலை உணவில் பந்தபத் (உயிரியல் ரீதியாக சிதைந்த வேகவைத்த அரிசி), டோய்-சிரே மற்றும் பழங்களுடன் தூத்-முரே ஆகியவை அடங்கும். பங்களாதேஷின் உணவு வகைகள் மேற்கு வங்காளத்தின் உணவு வகைகளைப் போலவே உள்ளன, இது பாகிஸ்தானிய மற்றும் வட இந்திய உணவு வகைகளுக்கு இடையிலான தொடர்பை ஒத்திருக்கிறது. மீன் பொதுவாக இந்தியாவின் கிழக்குப் பகுதியில், குறிப்பாக வங்காளத்தில் உட்கொள்ளப்படுகிறது.

தென்னிந்தியாவைப் போலவே கிழக்கு இந்தியாவிலும் அரிசி முக்கிய தானியமாகும். வழக்கமான உணவில் காய்கறிகளால் ஆன பல துணை உணவுகள் இருக்கும். ஓரிசாவின் பிரபலமான காய்கறி உணவுகள் டால்மா மற்றும் சாந்துலா. வங்காளத்தின் மிகவும் பிரபலமான காய்கறி உணவு சுத்தோ. ஆழமாக வறுத்த, ஆழமாக வறுத்த மற்றும் மசித்த காய்கறிகளும் மிகவும் பிரபலமாக உள்ளன. மீன் பெரும்பாலும் வழக்கமான உணவில் இடம்பெறுகிறது.

தெற்கு

தென்னிந்திய உணவு வகைகள், பிரதான தானியமாக அரிசிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, சாம்பார்) புளி மற்றும் துவர் பருப்பைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் குழம்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட காய்கறி குழம்பு சாரு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (மற்றும் ரசம்) புளி சாறு அல்லது தக்காளி, மிளகு மற்றும் பிற மசாலாப் பொருட்களுடன் தயாரிக்கப்படும் சூப் ரசம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது(, பல்வேறு வகையான ஊறுகாய்கள் மற்றும் தேங்காய், குறிப்பாக தேங்காய் எண்ணெய் மற்றும் கறிவேப்பிலை ஆகியவற்றின் தாராளமான பயன்பாடு ஆகியவற்றால் வேறுபடுகின்றன . தோசை, பூரி, இட்லி, வடை, போண்டா மற்றும் பஜ்ஜி ஆகியவை தென்னிந்திய உணவு வகைகளில் வழக்கமானவை மற்றும் பொதுவாக காலை உணவாக உட்கொள்ளப்படுகின்றன .ஹைதராபாத் பிரியாணி, ஒரு பிரபலமான வகை பிரியாணி, தென்னிந்திய உணவு வகைகளின் பன்முகத்தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது.

ஆந்திரா, செட்டிநாடு, தமிழ், ஹைதராபாத், மங்களூர் மற்றும் கேரள உணவு வகைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான சுவைகளையும் சமையல் முறைகளையும் கொண்டுள்ளன. தென்னிந்திய மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் சாம்பார் தயாரிப்பதற்கு வெவ்வேறு வழிகளைக் கொண்டுள்ளன; தென்னிந்திய உணவை விரும்புவருக்கு கேரளாவின் சாம்பார், தமிழ் உணவு வகைகளின் சாம்பார், கர்நாடகாவின் சாம்பார் மற்றும் ஆந்திர உணவு வகைகளில் பப்பு சாரு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வித்தியாசத்தை எளிதாகக் கண்டறிய முடியும். சில பிரபலமான உணவுகளில் பிரியாணி, நெய், இறைச்சி கறியுடன் கூடிய அரிசி , கடல் உணவுகள் (இறால், மஸ்ஸல்ஸ், கானாங்கெளுத்தி) மற்றும் மலபார் பகுதியின் காகித மெல்லிய பதிரி ஆகியவை அடங்கும்.

தமிழ் உணவு வகைகள் பொதுவாக உணவை ஆறு சுவைகளாக வகைப்படுத்துகின்றன: இனிப்பு (பால், வெண்ணெய், இனிப்பு கிரீம், கோதுமை, நெய் (தெளிவுபடுத்தப்பட்ட வெண்ணெய்), அரிசி, தேன்; புளிப்பு (சுண்ணாம்பு மற்றும் எலுமிச்சை, சிட்ரஸ் பழங்கள், தயிர், மாம்பழம், புளி); உப்பு (உப்பு அல்லது ஊறுகாய்); கசப்பு (கசப்பு, பல வகையான கீரைகள், மஞ்சள், வெந்தயம்); காரமான (மிளகாய், இஞ்சி , கருப்பு மிளகு, கிராம்பு, கடுகு) மற்றும் துவர்ப்பு (பீன்ஸ், பருப்பு, மஞ்சள், காலிஃபிளவர்

மற்றும் முட்டைக்கோஸ் போன்ற காய்கறிகள், கொத்தமல்லி). முழுமையான ஊட்டச்சத்தை வழங்கவும், பசியைக் குறைக்கவும், பசியையும் செரிமானத்தையும் சமநிலைப்படுத்தவும் இந்த ஆறு சுவைகளையும் ஒவ்வொரு முக்கிய உணவிலும் சேர்க்க பாரம்பரிய தமிழ் உணவு பரிந்துரைக்கிறது. வாழை இலையில் பரிமாறப்படும் ஒரு பொதுவான உணவில், சாம்பார், உலர் கறி, ரசம் மற்றும் கூத்து போன்ற பல்வேறு காய்கறி உணவுகளுடன் வேகவைத்த அரிசி அடங்கும். உணவுகள் பெரும்பாலும் மொறுமொறுப்பான அப்பளங்களுடன் இருக்கும். சாதம் மற்றும் தயிர் அல்லது மோர் அல்லது இரண்டின் இறுதி சுற்றுக்குப் பிறகு, ஒரு சிறிய வாழைப்பழம் மற்றும் சில வெற்றிலை மற்றும் கொட்டைகளுடன் ஒரு உணவு முடிவடைகிறது.

மேற்கத்திய

மேற்கு இந்தியாவில் மூன்று முக்கிய உணவு வகைகள் உள்ளன: குஜராத்தி, மகாராஷ்டிரியன் மற்றும் கோவா. புவியியல் சூழ்நிலைகளால் வரையறுக்கப்பட்ட இரண்டு முக்கிய வகை மகாராஷ்டிரிய உணவு வகைகள் உள்ளன. கோவாவைப் போன்ற புவியியல் ரீதியாக ஒத்த கடலோரப் பகுதிகள், அரிசி, தேங்காய் மற்றும் மீன் ஆகியவற்றை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றன. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மற்றும் டெக்கான் பீடபூமியின் மலைப்பகுதிகளில், தேங்காய்க்கு பதிலாக நிலக்கடலை பயன்படுத்தப்படுகிறது, மேலும் பிரதான உணவுகள் சோளம் (சோளம்) மற்றும் பஜ்ரா (தினை) ஆகும். சரஸ்வத் உணவு கடலோர கொங்கனி இந்திய உணவு வகைகளில் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும்.

குஜராத்தி உணவு பெரும்பாலும் சைவ உணவு வகைகளாகும். சர்க்கரை அல்லது பழுப்பு சர்க்கரை பயன்படுத்துவதால் பல குஜராத்தி உணவுகளில் இனிப்புத் தன்மை இருக்கும். வழக்கமான குஜராத்தி உணவில் ரோட்லி (கோதுமை மாவிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் ஒரு தட்டையான ரொட்டி), பருப்பு அல்லது கதி, அரிசி, மற்றும் சப்ஜி/ஷாக் (காய்கறிகள் மற்றும் மசாலாப் பொருட்களின் பல்வேறு சேர்க்கைகளால் ஆன ஒரு உணவு, இது வறுத்த, காரமான அல்லது இனிப்புடன் இருக்கலாம்). வீட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட ஊறுகாய், கிச்சடி (அரிசி மற்றும் பருப்பு அல்லது அரிசி மற்றும் வெண்டைக்காய் பருப்பு), மற்றும் சாஸ் (மோர்) ஆகியவை அடங்கும். முக்கிய உணவுகள் வேகவைத்த காய்கறிகள் மற்றும் பருப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, அவை வஹாரில் சேர்க்கப்படுகின்றன, இது முக்கிய மூலப்பொருளைப் பொறுத்து மாறுபடும் சூடான எண்ணெயில் கிருமி நீக்கம் செய்யப்பட்ட மசாலாப் பொருட்களின் கலவையாகும். நிழலில் வெப்பநிலை 50C (120F) அடையும் பகுதியில் நீரிழிப்பைத் தடுக்க உப்பு, சர்க்கரை, எலுமிச்சை, சுண்ணாம்பு மற்றும் தக்காளி அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கோவாவின் உணவு வகைகள் அதன் இந்து தோற்றம், போர்த்துகீசிய காலனித்துவம் மற்றும் நவீன நுட்பங்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன .கோவா மக்களின் பிரதான உணவு அரிசி மற்றும் மீன் மற்றும் உணவு பெரும்பாலும் கடல் உணவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கிங்ஃபிஷ் (விசன் அல்லது விஸ்வான்) மிகவும் பொதுவான சுவையான உணவு; மற்றவற்றில் பாம்பிரெட், சுறா , டுனா மற்றும் கானாங்கெளுத்தி ஆகியவை அடங்கும் .பிரபலமான மட்டி மீன்களில் நண்டுகள் , இறால்கள், புலி இறால்கள், இரால் , ஸ்க்விட் மற்றும் மஸ்ஸல்கள் ஆகியவை அடங்கும் . கோவா இந்து உணவு வகைகள் குறைவான காரமானவை, வெங்காயம் அல்லது பூண்டை குறைவாகவோ அல்லது இல்லாமலோ பயன்படுத்துகின்றன, மேலும் பல்வேறு வகையான காய்கறிகள், பருப்புகள் , பூசணிக்காய்கள் , சுரைக்காய், மூங்கில் தளிர்கள் மற்றும் வேர்களை உள்ளடக்கியது .கோவா கிறிஸ்தவ உணவு வகைகளில் மாட்டிறைச்சி உணவுகள் மற்றும் நன்கு அறியப்பட்ட விண்டலூ ஆகியவை அடங்கும், இது முதலில் போர்த்துகீசியர்களால்" வின்ஹா டி'அல்ஹோஸ் " என்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பொழுதுபோக்கு மற்றும் விளையாட்டு

ALO பொழுதுபோக்கு மற்றும் விளையாட்டுகளில் வளர்ந்து வரும் பயிற்சியைக் கொண்டுள்ளது .இந்தத் துறையில் ALOவின் குழு அவர்கள் கொண்டு வரும் ஆழமான அறிவு மற்றும் அனுபவத்திற்காக மிகவும் மதிக்கப்படுகிறது .பயிற்சி குழு திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி, திறமை மற்றும் பிரபல மேலாண்மை, பிராண்ட் ஒப்புதல்கள், இசை, இணையம் மற்றும் டிஜிட்டல் ஊடகங்கள், வெளியீடு, வெளிப்புற விளம்பரம், சமூக ஊடக விளம்பரம், மக்கள் தொடர்புகள் போன்றவற்றில் அட்சரேகை அனுபவத்தைக் கொண்டுள்ளது .பொழுதுபோக்குத் துறை மூலோபாய அறிவு, தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார நுணுக்கம் மற்றும் கலைத் திறமை ஆகியவற்றின் தனித்துவமான கலவையில் செயல்படுகிறது .நாங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு தீர்வு சார்ந்த, வணிக நட்பு மற்றும் அர்ப்பணிப்புள்ள சட்ட ஆலோசனையை வழங்குகிறோம்.

விளையாட்டு சட்டம் ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த ஆனால் வளர்ந்து வரும் துறையாகும், இங்கு எங்கள் வழக்கறிஞர்கள் நிர்வாக அமைப்புகள், விளையாட்டு கூட்டமைப்புகள், லீக் உரிமையாளர்கள், விளையாட்டு மேலாண்மை நிறுவனங்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், ஒளிபரப்பாளர்கள் மற்றும் சிறப்பு தகராறு தீர்க்கும் வழிமுறைகள் தொடர்பாக சட்டப்பூர்வமாகவும் வணிக ரீதியாகவும் சாத்தியமான தீர்வுகளை வழங்குவதில் முன்னணியில் உள்ளனர் .எங்கள் பயிற்சி குழு பல விளையாட்டு நிகழ்வு ஸ்பான்சர்ஷிப் ஒப்பந்தங்கள், விளையாட்டு வீரர் ஒப்புதல் ஒப்பந்தங்கள், ஊக்கமருந்து தொடர்பான பிரச்சினைகள் போன்றவற்றை அறிவுறுத்தியுள்ளது.

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பொழுதுபோக்கு நெட்வொர்க் ஒப்பந்தங்களில் ஒன்றான ALO, பங்குதாரர் மற்றும் விநியோகஸ்தர் தொடர்பான முழு கேபிள் ஆபரேட்டர் விநியோக வணிக-உணர்ச்சிமிக்க சிக்கல்களை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் தகராறு தீர்வு மேலாண்மை ஆகியவற்றிற்கு ஆலோசனை வழங்கியது .ALO, துணை நிறுவனங்களுடனான ஏற்பாடுகள், கூட்டு முயற்சிகள் மற்றும் சொத்து நிறுவனங்களுடனான ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தங்களுக்கான முழுமையான ஒப்பந்த ஆவணங்களைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.

ஒரு பெரிய விளையாட்டு நிகழ்விற்கான ஸ்பான்சர்ஷிப் ஒப்பந்தங்கள், நிகழ்வு மேலாண்மை ஒப்பந்தங்கள், பிஆர் ஏஜென்சி ஒப்பந்தங்கள், விளம்பர ஒப்பந்தங்கள் குறித்து ALO தனது வாடிக்கையாளர்களுக்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது . இந்த இடத்தில், பெரிய திரை ஒளிபரப்பு ஏற்பாடுகளில் விளையாட்டு நிகழ்வுகளை ஒளிபரப்புவதற்கான ஒளிபரப்பு உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் குறித்தும் ALO ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது.

சர்வதேச செயற்கைக்கோள் சேவைகள், தொலைக்காட்சி சேனல்களில் உள்ளடக்க விநியோகம் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல், தொலைக்காட்சி சேனல்களில் நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்தல் மற்றும் ஒளிபரப்புதல், மொத்த ஒளிபரப்பு நேர விற்பனை மற்றும் செயற்கைக்கோள் அமைப்பில் டிஜிட்டல் பரிமாற்றம் தொடர்பான விஷயங்களில் ALO இந்தியாவின் தேசிய ஒளிபரப்பாளருக்கு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது.

இணையத்தில் நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்ப பல சேனல் இணைய வானொலி நிலையத்தை அமைப்பதற்கான விதிமுறைகள் மற்றும் விவரக்குறிப்புகளை இறுதி செய்வதிலும், ஆடியோ மற்றும் AIR நிகழ்ச்சிகளை ஸ்டீமிங் செய்வதிலும், டெண்டர் ஆவணங்கள் மற்றும் ஏலம் மற்றும் ஒப்பந்த செயல்முறை, பேச்சுவார்த்தை மற்றும் வருவாய் பகிர்வு ஏற்பாடுகள் மற்றும் கட்டண பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்களைத் தயாரித்தல் ஆகியவற்றில் ஆலோசனை வழங்குவதிலும் ALO அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான தொலைக்காட்சி ஊடகங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியுள்ளது.

ALOவின் பயிற்சிக் குழு, இந்தியாவில் பொழுதுபோக்கு மற்றும் படைப்புக் கலைத் துறையில் செயல்படும் பல்வேறு சட்டங்களைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலைக் கொண்டுள்ளது, உதாரணமாக, பதிப்புரிமைச் சட்டம் 1958, இது ஒரு அசல் படைப்பின் ஆசிரியர் அல்லது படைப்பாளருக்கு பிரத்யேக உரிமைகளை வழங்குவதற்காக இயற்றப்பட்டது .ALOவின் குழு உறுப்பினர்களில் சிலர் கடந்த காலங்களில் ஊடக ஒளிபரப்பு நிறுவனங்களுக்காகப் பணியாற்றியுள்ளனர் மற்றும் இந்தியாவில் ஆடியோ-விஷுவல் விநியோகம்/ஒளிபரப்புத் துறையை நிர்வகிக்கும் விளம்பரத் துறைக்கான பல்வேறு ஒழுங்குமுறை குறியீடுகளைத் தவிர, கேபிள் தொலைக்காட்சி நெட்வொர்க்குகள்)ஒழுங்குமுறை (சட்டம், 1995 மற்றும் அதன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட விதிகள் குறித்து விரிவாகக் கையாண்டுள்ளனர்.

இந்தத் துறையில் ALOவின் நிபுணத்துவம் விளையாட்டு, கேமிங், ஊக்கமருந்து எதிர்ப்பு, ஏஜென்சி, ஒப்பந்தங்கள், அரசியலமைப்பு, வர்த்தக முத்திரை, தொழிலாளர், பிரபலங்கள் மற்றும் தடகள வீரர்கள் மேலாண்மை மற்றும் வரிவிதிப்பு வரை நீண்டுள்ளது . சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகளின் சட்டபூர்வமான தன்மை குறித்த கருத்துக்களை வரைதல், புதிய சட்டம், ஒப்பந்தங்கள், வெளிப்படுத்தல்கள், உரிமம் சூதாட்டம், கேசினோ & லாட்டரிகள், சாதாரண & சமூக விளையாட்டு, ஊடகங்கள் மற்றும் ஒப்பந்தங்கள் உள்ளிட்ட துறைகளில் எங்கள் வழக்கறிஞர்கள் சட்ட ஆலோசனைகளை வழங்குகிறார்கள் .ஒப்பந்த பேச்சுவார்த்தைகள் முதல் பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு முன் தடகள வீரர் மற்றும் தொழில்முறை அணிகளின் பிரதிநிதித்துவம் வரை அனைத்து நிலைகளிலும் நிறுவனம் சட்ட சேவைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறது .விளையாட்டுத் துறையில் வணிக, ஒழுங்குமுறை, சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய அல்லாத பிரச்சினைகள் குறித்து நாங்கள் ஆலோசனை வழங்குகிறோம் .வணிக உரிமைகளைப் பயன்படுத்துதல், புதிய ஊடகங்கள் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் உரிமைகள், பிராண்ட் மேலாண்மை, நிகழ்வு அமைப்பு, விளையாட்டு நிர்வாகம் மற்றும் தீர்மானங்களை மீறி போன்ற விளையாட்டுகள் தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்களில் எங்கள் குழு ஆழமான அறிவு மற்றும் தொழில்துறை நிபுணத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது.

நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள்

நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகளுக்குச் சடங்குகளும், வழிபாடுகளும், வாழ்க்கை நிகழ்வுகளுமாகிய பண்பாட்டுச் சூழல்களே களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன. வழிபாடின்றிக் கலைகள் இல்லை; கலைகள் இன்றி வழிபாடு இல்லை என்னுமளவிற்கு இரண்டும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. எனவே கலைகளை, நிகழ்த்தப்படும் பண்பாட்டுச் சூழலோடு இணைத்துப் புரிந்து கொள்வது அவசியமானதாகும். கலைகள் நிகழ்த்தப்படும் சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு,

- 1) வழிபாட்டுக் கலைகள்
- 2) சடங்குக் கலைகள்
- 3) வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குக் கலைகள்

என்றவாறு பிரித்து விளக்கலாம். மேற்கூறிய சூழல்களில் நிகழ்த்து கலைகள் தவறாது இடம் பெறுவது கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கதாகும்.

சடங்குக் கலைகள்

சடங்கும் அதன் பின்னர் வழிபாடும் தோன்றிய நிலையில் அவற்றின் கூட்டு விளைவாகக் கலைகள் தோன்றியதாகக் கூறுவர். கலைகள் சடங்கிலிருந்து தோன்றியவைதாம் என்பதை அறிஞர் பலரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். வேட்டையைத் தொழிலாகக் கொண்ட மனிதன் வேட்டையில் விலங்குகள் அகப்பட வேண்டும் என்பதற்காக வேட்டைச் செயல்களைச் சடங்காக நிகழ்த்திக் காட்டினான். வேட்டைச் சடங்கு

தோன்றியது. சடங்கின்போது ஆடி மகிழ்ந்தான். வேட்டை நடனம் உருவானது. இன்றும் கூடப் பழங்குடி மக்களால் வேட்டை நடனம் ஆடப்படுவது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

தமிழக நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் பலவும் சடங்கிலிருந்து தோன்றியவையே ஆகும்.

தமிழகக் கலை மரபை உலகறியச் செய்த நிகழ்த்து கலை கரகாட்டம் ஆகும். இது தமிழர்களின் அடையாளமாய் விளங்கும் பாரம்பரியக் கலை. இக்கலையை நீங்கலும் பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பீர்கள். உங்களுக்குத் தெரியுமா? இது சடங்கிலிருந்து தோன்றிய கலை வடிவமாகும். அது எவ்வாறு என்று பார்ப்போம்.

சக்திக் கரகம்

மாரியம்மன், காளியம்மன், முத்தாலம்மன் ஆகிய அம்மன் கோயில் வழிபாடுகளில் சக்திக் கரகமெடுத்தல் என்னும் சடங்கு தவறாமல் நடைபெறும். (கரகம் என்பது வெண்கலத்தாலான சிறுகலசம் ஆகும். புனித நீர் வைக்கப்படும் குடம் அல்லது கலசத்தைக் கரகம் என்று கூறுவதுண்டு) இது சக்திக் கரகம் என்றும் கூறப்படும். அம்மன் வழிபாட்டின் முதல் நாளன்று இரவு கரகமெடுத்தல் சடங்கு நடைபெறும். ஊருக்கு அருகிலுள்ள நீர்நிலைக்குச் சென்று கரகத்தில் நீர்நிரப்பி வாய்ப் பகுதியில் தேங்காய் வைத்துக் கட்டி அதன் மேல் கூம்பு வடிவத்தில் பூக்களைச் சுற்றி அலங்காரம் செய்யப்படும். அலங்காரம் செய்த சக்திக் கரகத்தை அம்மன் கோயில் பூசாரி தலையில் வைத்து, தெய்வ அருள் வந்து ஆவேசமாக ஆடுவார். அந்த நிலையில் தங்களை மறந்து செயல்படுவர். பின்னர் சக்திக் கரகம் கோயிலில் வைக்கப் பட்டுப் பூசை செய்யப்படும். வழிபாடு முடியும்வரை சக்திக் கரகமே ஊர்மக்களால் அம்மனாக வணங்கப்படும். வழிபாடு முடியும் நாள் இரவு சக்திக் கரகம் கோயிலிலிருந்து, பூசாரியால் அருள் வந்த நிலையில் எடுத்துவரப் பட்டு, கரகத்திலுள்ள நீர் மீண்டும் நீர்நிலையில் கலந்து விடப்படும். இத்துடன் அம்மன் வழிபாடு முடிந்துவிடும். இப்பொழுது நாம் பார்த்தது சக்திக் கரகமெடுத்தல் என்னும் சடங்கு. இச்சடங்கே பின்னாளில் கரகாட்டம் என்ற நிகழ்த்து கலையாக மாறியது.

கரகாட்டம்

கரகாட்டத்தில் முதன்மையான ஆட்டக் கருவியாக விளங்குவது கரகம். இது ஆட்டக் கரகம் என்று வழங்கப்படும். ஆட்டக் கரகத்தின் அமைப்பு மற்றும் அலங்காரத்தை வைத்துத் தோண்டிக் கரகம், செம்புக் கரகம், அடுக்குக் கரகம் என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. கரகாட்டத்தில் செம்புக் கரகம் வைத்து ஆடும் முறையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. ஆட்டக் கரகத்தில் தேவையான அளவு அரிசி நிரப்பப் படுகிறது. அதன் வாய்ப் பகுதியில் கூம்பு வடிவிலான கட்டை வைக்கப்பட்டுக் கரகத்தோடு இணைத்துக் கட்டப் படுகின்றது. இது கரகக் கட்டை எனப்படும். அதன் மேல் செயற்கைப் பூ அலங்காரம் செய்யப்பட்ட அலங்காரக் கூடை (டோப்) கவிழ்த்தப் படுகிறது. உச்சியில் தக்கையால் செய்யப்பட்ட அழகான கிளி செருகப் படுகின்றது. இப்பொழுது ஆட்டத்திற்கான கரகம் தயார். சக்திக் கரகத்திலிருந்து இது மாறுபட்டிருக்கிறது

ஒப்பனை செய்து கொண்ட ஆட்டக்காரர்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகத்தைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு, அது கீழே விழுந்து விடாதபடி நையாண்டி மேளத்தின் தாள முறைக்கேற்ப மெதுவாக, வேகமாக, மிகவேகமாக, சுழன்றும், குதித்தும், குத்த வைத்தும், புரண்டும் ஆடுகின்றனர். சபை வணக்கம், ஒன்னாங்காலம், தெம்மாங்கு, நையாண்டி, பவளக்கொடி மெட்டு, கட்டபொம்மன் மெட்டு என்று அமையும் நையாண்டி மேளத்தின் இசைப்பு முறைக்கேற்ப நீண்ட நேரம் தொடர்ந்து ஆடுகின்றனர். ஆட்டத்தின் போது கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு தேங்காய் உடைத்தல், கண்ணால் ஊசி எடுத்தல், ஏணியில் ஏறுதல், தீப்பந்தம் சுற்றுதல் போன்ற வித்தைகளைச் செய்து காட்டிப் பார்வையாளர்களைப் பரவசமடையச் செய்கின்றனர். காண்போரைக் கவர்ந்திழுக்கும் திறமையான ஆட்டக் கலையாகக் கரகாட்டம் திகழ்கின்றது.

மேற்கூறிய விளக்கங்களின் அடிப்படையில் **சக்திக் கரமெடுத்தல்** என்னும் சடங்கைப் **போலச் செய்யும்** கலையாகக் கரகாட்டம் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதை அறியலாம். அம்மன் கோயில் வழிபாடுகளில் சக்திக் கரகமெடுத்தலையும், தொழில் முறையான கரகாட்ட நிகழ்வையும் ஒருசேரக் காணலாம். எனினும் கரகாட்டம் புனிதமானதாகக் கருதப்படுவதில்லை என்பது அறியத் தக்கதாகும்.

இலங்கையில் மாரியம்மன் மற்றும் கண்ணகி வழிபாட்டின்போது கரகமெடுத்தல் சடங்கு நிகழ்த்தப் படுவதாகவும் கரகமெடுப்போர் உடுக்கின் இசைக்கேற்ப ஆடுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இதைப் போலவே **காவடியாட்டம்**, முருக வழிபாட்டில் **இடம்பெறும் காவடியெடுத்தல்** என்ற சடங்கிலிருந்தும், **காளியாட்டம்** காளியம்மன் சடங்கிலிருந்தும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குக் கலைகள்

சமுதாய வாழ்வில் சடங்குகள் பெரும்பங்கு ஆற்றுகின்றன. வாழ்க்கையை மனிதப் பருவத்திற்கு ஏற்ற வகையில் பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு என்று பகுத்து ஒவ்வொரு நிலையிலும் பல்வேறு சடங்குகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. இவற்றைத் **தகுதிப் பெயர்ச்சிச் சடங்குகள் (Rites of Passage)** என்பர். இத்தகைய சடங்குச் சூழல்களிலும் நிகழ்த்து கலைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

கம்பளத்து நாயக்கர் திருமணச் சடங்குகளில் **தேவராட்டம்** தவறாமல் இடம்பெறுகின்றது. மணமக்களைத் தேவராட்டம் ஆடி அழைத்து வருவது; தேவராட்டம் ஆடி, பூப்படைந்த பெண்ணை அழைத்து வருவது; இறப்பு தொடர்பாகப் பதினாறாம் நாள் செய்யப்படும் சடங்கின்போது இறந்தோருக்கு மரியாதை செய்யும் வகையில் தேவராட்டம் ஆடுவது போன்ற வழக்கம் இம்மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. இறந்தோருக்காகத் தெய்வக் கதைகளை உடுக்கைப் பாட்டாகப் பாடுவது; கன்னிப் பெண்கள் இறந்துவிட்டாலோ, இளவயதில் எவரும் மரணமடைந்து விட்டாலோ அவர்களுக்காகக் கைச்சிலம்பாட்டம்

நிகழ்த்தப்படுவது; பூப்படைந்த பெண்ணை அமர வைத்துப் பெண்கள் வட்டமாகச் சுற்றி வந்து பாடுவது போன்ற செயல்பாடுகள், நிகழ்த்து கலைகள் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளில் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காட்டுகின்றன.

மேற்கூறியவாறு நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் சடங்கிற்கு உரியவையாகவும் வழிபாட்டிற்கு உரியவையாகவும் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளில் நிகழ்த்தப்படும் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றவையாகவும் விளங்குகின்றன. கலைகள் இச்சூழலில் புனிதமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. மேலும் அரசியல் நிகழ்வுகள், பொதுக்கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், இன விழாக்கள் போன்றவற்றிலும் நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் தொழிற் கலைகளாக நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன.

நாடகம் மற்றும் சினிமா

நாடகம் மற்றும் நடிப்பு பற்றிப் பேசும்போது, அவை உலகின் ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்தின் முக்கிய பகுதியாகும். பார்வையாளர்களுக்காக ஒரு மேடையில் நிகழ்த்தப்படும் நாடகம் என்பது நோக்கமுள்ள, உற்சாகமான மற்றும் பொழுதுபோக்கு அம்சம் கொண்ட கலையின் நிகழ்நேர வெளிப்பாடாகும். திறமையான கதாபாத்திரங்கள் ஒரு பாத்திரத்தில் நடிப்பதன் மூலம் வெளிப்படும் ஒரு சுவாரஸ்யமான கதையைப் பார்ப்பது, கதையைக் கேட்பது அல்லது படிப்பதை விட, பார்வையாளர்களின் மனதில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே, கலாச்சார நிலப்பரப்பில் நாடகம் மற்றும் நாடகத்தின் முக்கியத்துவம் முக்கியமானது மட்டுமல்ல, அவசியமானதும் ஆகும்.

இந்திய நாடக வகைகள்:

1) பாரம்பரிய நாடகம்

இந்தியாவில் நாடகத்தின் வேர்களை நாம் பின்னோக்கிப் பார்த்தால், அது அனைத்தும் பண்டைய காலங்களிலிருந்து பரவலாக இருந்த பாரம்பரிய நாடகக் கலையுடன் தொடங்கியது. கதைகள் பெரும்பாலும் ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரத இதிகாசங்கள், உபநிடதங்கள் மற்றும் புராணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் சமஸ்கிருத நாடகங்கள் தோன்றின, அங்கு ஒவ்வொரு கலைஞருக்கும் மன்னர்களின் அவைகளில் உரிய மரியாதை வழங்கப்பட்டது. உதாரணமாக, கதக் என்பது பாரம்பரிய நாடகத்தின் ஒரு துடிப்பான வடிவமாகும். கிராமப்புற எழுத்தறிவற்ற மக்கள் இந்திய கலாச்சாரத்தின் ஆன்மீக மற்றும் மத அம்சங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு நாட்டுப்புறக் கதைகளை இயற்றுவது ஒரு சிறந்த வழியாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

2) பிராந்திய நாட்டுப்புற நாடகம்

இதிகாசக் கதைகள் முதல் நாட்டுப்புறக் கதைகள் வரை, பாரம்பரிய நாடகக் கலை பல பிராந்திய வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. கதை சொல்லும் வடிவம், உடைத் தேர்வுகள் மற்றும் கதாபாத்திரங்களின் நுழைவு ஆகியவை சத்தமாகவும் துடிப்பாகவும் உள்ளன. கதை சொல்லும் கலை, பாடல், நடனம் மற்றும் இசையுடன் பின்னப்பட்டுள்ளது,

இது குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தின் பாரம்பரிய நூல்கள், கலாச்சாரம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட சம்பவங்கள், திருவிழாக்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளில் வேரூன்றியுள்ளது. இருப்பினும், பாரம்பரிய நாடகக் கலைகளைப் போலல்லாமல், பிராந்திய நாட்டுப்புற நாடகம் அதன் உள்ளடக்கத்தை சமூக நிகழ்வுகளிலிருந்தும் பெறுகிறது.

- **தமாஷா) மகாராஷ்டிரா(** - பாடல் மற்றும் நடனத்துடன் நிகழ்த்தப்படும் மராத்தி நாடகத்தின் ஒரு பாரம்பரிய வடிவம் .இது மகாராஷ்டிராவில் உள்ள உள்ளூர் நாடகக் குழுக்களால் பரவலாக நிகழ்த்தப்படுகிறது.
- **பாவாய்) குஜராத்(** - 14 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பாவாய் என்பது மேற்கு இந்தியாவின் பிரபலமான நாட்டுப்புற நாடக வடிவமாகும் .பாவாய் என்ற சொல் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பெறப்பட்டது மற்றும் உணர்ச்சி அல்லது வெளிப்பாடு என்று பொருள்.
- **யக்ஷகானா) கர்நாடகா(** - உடுப்பி, ஷிமோகா மற்றும் சிக்கமகனூர் மாவட்டங்களின் மேற்குப் பகுதிகளில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பாரம்பரிய நாடகம் .இது நடனம், இசை, உரையாடல், உடை, ஒப்பனை மற்றும் மேடை நுட்பங்களை ஒரு தனித்துவமான பாணி மற்றும் வடிவத்துடன் ஒருங்கிணைக்கிறது.
- **கார்யாலா) இமாச்சலப் பிரதேசம்(** - இமாச்சலப் பிரதேச மாவட்டங்களில் பிரபலமான கார்யாலா, எந்த மேடையும் தேவையில்லாத ஒரு முன்கூட்டிய நாட்டுப்புற நாடகமாகும் .இது பெரும்பாலும் தீபாவளியின் போது நிகழ்த்தப்படுகிறது மற்றும் பொதுவாக தெய்வத்திற்காக ஒரு நபரால் நிகழ்த்தப்படுகிறது .இந்த நாடகம் நாடகம், வசனம், இசை மற்றும் நடனம் ஆகியவற்றின் கலவையாகும்.
- **கூடியாட்டம்) கேரளா - (** மனிதகுலத்தின் வாய்மொழி மற்றும் புலப்படாத பாரம்பரியத்தின் தலைசிறந்த படைப்பாக யுனெஸ்கோவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கூடியாட்டம், இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தில் ஒரு பாரம்பரிய நிகழ்த்து கலை வடிவமாகும் .இது சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பண்டைய நிகழ்த்து கலையான கூத்தின் கூறுகளுடன் பண்டைய சமஸ்கிருத நாடகத்தின் கலவையாகும்.
- **சாங்) ராஜஸ்தான், உ.பி (.-** ராஜஸ்தானில் பிரபலமான நாட்டுப்புற நாடக வடிவமான சாங், நாடகம் மற்றும் மிமிக்ரியுடன் உரையாடல் மற்றும் பாடல்களையும் உள்ளடக்கியது .இந்த கலை வடிவம் இயக்கம் சார்ந்தது அல்ல, உரையாடல் சார்ந்தது.
- **பந்த் பதேர்) காஷ்மீர்-(** பந்த் பதேர் என்பது காஷ்மீரில் தோன்றிய ஒரு பழங்கால நாட்டுப்புற நாடகமாகும் .இது பொதுவாக திறந்தவெளிகளில் நடத்தப்பட்டு சுர்னை, நாகதா மற்றும் தோல் போன்ற இசைக்கருவிகளுடன் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

3) சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய நாடகக் கலை

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய நாடகம் பிரபலமடைந்து பிரிட்டிஷ் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சியின் போது இந்தியாவிற்குள் வந்தது. இந்தியாவின் பிற நாடக சகாப்தங்களுக்கும் சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய நாடகத்திற்கும் இடையிலான முதன்மையான வேறுபாடு என்னவென்றால், சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய நாடகம் அதிக சதி மற்றும் கதை அடிப்படையிலானது. அதேசமயம், பாரம்பரிய மற்றும் பிராந்திய நாடகங்கள் புராண மற்றும் வீர கதாபாத்திரங்களைச் சுற்றியுள்ள நாடகங்களைக் கொண்டிருந்தன.

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய நாடகம் என்பது மேற்கத்திய நாடக வடிவங்களின் கலவையாகும், இது நடைமுறையில் இருந்த இந்திய சமூக நாடகங்களுடன் இணைந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையையும், அவர்கள் சந்தித்த கஷ்டங்களையும் உள்ளடக்கிய யதார்த்தவாத தத்துவத்தை இது கொண்டு வந்தது, இது பல பிரபலமான நாடகங்களின் மையக் கதையாக அமைந்தது.

உதாரணமாக, நவீன நாடக ஆசிரியரின் முன்னோடியான ரவீந்திரநாத் தாகூர், அடையாளம், உறவுகள், ஆன்மீகம் மற்றும் தேசியவாதம் போன்ற பல்வேறு கருத்துக்களை ஆராய்ந்தார். அவரது பிரபலமான நாடகங்களில் சில - ராஜா, தக்கர் மற்றும் சித்ரா.

4) சமகால நாடகம்

நவீன அல்லது சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்திய நாடகம் என்பது இன்று நாம் அறிந்த நாடகமாகும். இது பொழுதுபோக்கு, சமூக விழிப்புணர்வைப் பரப்புதல் மற்றும் தேவைப்பட்டால் அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பதற்கான ஒரு வழியாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, காஷிராம் கோட்வால் மற்றும் சாகராம் பைண்டர் ஆகியவை 1972 இல் விஜய் டெண்டுல்கர் எழுதிய இரண்டு பிரபலமான நாடகங்கள், அவை சமூகத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு குறுகிய கலவரத்தை ஏற்படுத்தின. காஷிராம் கோட்வால் என்பது அரசியல் வன்முறையை உள்ளடக்கிய ஒரு அரசியல் நையாண்டி, அதே நேரத்தில் சாகராம் பைண்டர் சமூகத்தில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் உணர்ச்சி மற்றும் உடல் ஆதிக்கத்தைப் பற்றி பேசினார்.

நவீன அல்லது சமகால இந்திய நாடகம் தொடர்ந்து பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது, மாற்றத்தின் உள்ளார்ந்த நீரோட்டங்களை கடந்து செல்கிறது, தெரு நாடகம், இம்ப்ரூவ் தியேட்டர் மற்றும் மொபைல் தியேட்டர் போன்ற புதிய வடிவிலான நாடகங்கள் வெளிப்பாடுகளைக் கண்டறிந்துள்ளன.

வாழ்வில் நாடகத்தின் முக்கியத்துவம்

உலகை வேறு ஒரு கோணத்தில் பார்க்க நாடகம் நமக்கு உதவும். ஒரு துடிப்பான நடிப்பைப் பார்ப்பதன் மூலம், மனிதநேயம், உந்துதல்கள், மனித உளவியல், மோதல் மற்றும் தீர்வு ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஒரு பார்வையைப் பெறலாம். வாழ்க்கையின் தனித்துவமான கண்ணோட்டங்களை எடுத்துரைக்கும் பல்வேறு ஆளுமைகளை சித்தரிக்கும் கலைஞர்களைக் காண பார்வையாளர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

மேடையில் அறிவுசார் மற்றும் உணர்ச்சிபூர்வமான சூழ்நிலைகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவும், தங்கள் திறமைகளை முழுமையாக வெளிப்படுத்தவும், தங்கள் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் கலைஞர்களுக்கு நம்பமுடியாத வாய்ப்பு உள்ளது. ஒவ்வொரு இரவும் ஸ்கிரிப்ட்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், கலைஞர்கள் மேடையில் செல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் தனித்துவமான முறையில் நிகழ்த்தும் வாய்ப்பு உள்ளது. இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் ஒருபோதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது, மேலும் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு கலைஞரும் மீண்டும் மீண்டும் செய்ய முடியாத தனித்துவமான அனுபவத்தைப் பெறுவார்கள்.

நாடகக் கலையில் பங்கேற்கும் மாணவர்கள் தங்கள் கல்வியில் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை பல ஆய்வுகள் நிரூபித்துள்ளன. சுய விளக்கக்காட்சித் திறன்கள், தன்னம்பிக்கையை மேம்படுத்துதல், சுய விழிப்புணர்வை அதிகரித்தல், சுய வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை வழங்குதல், சிக்கல் தீர்க்கும் திறன்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆர்வமுள்ள நபிகள் தங்கள் விரும்பிய இலக்குகளை அடைய ஒத்துழைப்பு மற்றும் தன்னம்பிக்கையின் கலையைக் கற்பித்தல் போன்ற அற்புதமான நன்மைகளை நிகழ்த்து கலைகள் வழங்குகின்றன.

மேலும், இந்த நாடகம் சமூக மாற்றத்தை ஊக்குவிக்கவும், சமூக உரையாடலை ஊக்குவிக்கவும், பார்வையாளர்களின் மனதில் அறிவுசார் உரையாடலை மேற்கொள்ளவும் ஒரு தளத்தை வழங்குகிறது. இது சமூகப் பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், சாத்தியமான தீர்வுகளை முன்னிலைப்படுத்தவும் உதவும்.

சினிமா

மௌனப்படம்

1897-ல் எம்.எட்வர்டு என்பவர் சென்னை விக்டோரியா ஹாலில் முதல் சினிமா காட்சியைக் காண்பித்தார். அதன்பின்னர் 1900-ல் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டில் (இன்றைய அண்ணா சாலையில்) மேஜர் வார்விக் என்பவரால் எலக்ட்ரிக் தியேட்டர் எனும் சினிமா அரங்கம் கட்டப்பட்டது. இது தென்னிந்தியாவின் முதல் சினிமா திரையரங்கம்.

சாமிக்கண்ணு வின்சென்ட் சென்னையில் 1905-ல் முதல் டிரீங் சினிமா கொட்டகையை உருவாக்கினார். அவர் தனது சினிமா கொட்டகையுடன் பல இடங்களுக்கும் பயணம் செய்து 'குழந்தை ஏசு' போன்ற குறும்படங்களைக் காட்டினார். 1911-ல் மருதப்ப மூப்பனார் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் முடிகுட்டுவிழாவைப் படம்பிடித்து சென்னையில் திரையிட்டார். 1914-ல் ஆர்.வெங்கையா கட்டிய கெயிட்டி தியேட்டர்தான் இந்தியர் ஒருவரால் கட்டப்பட்ட முதல் சினிமா கொட்டகை.

எஸ்.எம்.தர்மலிங்கத்துடன் இணைந்து நடராஜ முதலியார் 1916-ல் சென்னையில் ஒரு சினிமா கம்பெனியைத் தொடங்கினார். 1917-ல் நடராஜ முதலியார் 'கீசக வதம்' எனும் மௌனப் படத்தை வெளியிட்டார். 1921-ல் சென்னையின் ஈஸ்ட் ஃபிலிம்ஸ் கம்பெனி

நட்சத்திரங்களான ஆர்.வெங்கையா, ஆர்.பிரகாஷ் ஆகியோரின் தயாரிப்பில் உருவான 'பீஷ்ம பிரதிக்கை' படம்தான் தென்னிந்தியாவின் முதல் முழு நீளப் பேசாத் திரைப்படம். மக்கள் அறிந்துவைத்திருந்த புராணக் கதைகள், கர்ண பரம்பரைக் கதைகளை மௌனப்பட யுகத்தில் படங்களாக்கினர்.

பேசும்படம்

இந்தியாவின் முதல் பேசும் படமான 'ஆலம் ஆரா'-வை தயாரித்த சினிமாக்கலைஞரான அர்தேஷிர் இரானி தமிழின் முதல் பேசும்படமான 'காளிதாஸ்' படத்தைத் தயாரித்தார். 'ஆலம் ஆரா' எடுக்கப்பட்ட அதே செட்டில் காளிதாஸ் திரைப்படமும் எடுக்கப்பட்டது. அக்டோபர் 31, 1931-ல் 'காளிதாஸ்' திரைப்படம் ஐம்பது தமிழ் மற்றும் தெலுங்குப் பாடல்களுடன் சென்னை கினிமா சென்டிரல் திரையரங்கில் திரையிடப்பட்டது. காளியின் மீதான பக்தியினால் அறிஞனாக உயர்ந்தவனது புராணவகைக் கதை 'காளிதாஸ்'. மக்கள் தாங்கள் கேள்விப்பட்டு, படித்து, அறிந்து வைத்திருந்த கதையை சினிமாவாக மீண்டும் பார்க்கும்போது அடைந்த ஆர்வம் படத்தை வெற்றிகரமாக ஓடவைத்தது. மும்பையிலிருந்து படப்பெட்டி கிளம்பி சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலையம் வந்து வால்டாக்ஸ் சாலை வழியாக கினிமா சென்ட்ரல் திரையரங்கு வரை வந்தது. மக்கள் பேரணியாகத்திரண்டு வரவேற்று படம் பார்த்தனர்.

வண்ணப்படம்

- 1944-ல் வெளியான 'ஹரிதாஸ்' திரைப்படம் தமிழின் முதல் முழு நீள வண்ணப்படம்.
- இந்தக் காலகட்டத்திலும் புராணம், இதிகாசக் கதைகளே திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டன. பாடல் பாதி, வசனம் பாதி என திரைப்படம் இருந்தது.
- 1934-ல் வெளியான 'சீதா கல்யாணம்' தமிழ் சினிமாவின் முதல் வண்ணத் திரைப்படம் எனப்படுகிறது.

கை வண்ணம்

- 1940-ல் கிருஷ்ணஸ்வாமி சுப்ரமணியத்தால் இயக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட பக்த சேதா வண்ணக் காட்சிகளைக் கொண்ட ஆரம்பகால தமிழ்த் திரைப்படம்
- முதலில் கறுப்பு மற்றும் வெள்ளை நிறத்தில் எடுக்கப்பட்ட திரைப்படம் நெகடிகளை ஃபிரேமுக்கு ஃப்ரேம் வண்ணம் தீட்டுவதன் மூலம் வண்ணப்படமானது.
- மங்கம்மா சபதம்) 1943) கையால் சாயப்பட்ட காட்சிகளை உள்ளடக்கியது.
- 1944-ல் வெளியான ஹரிதாஸ், அதன் சுவரொட்டியில் முழு புதிய வண்ணப் பிரதியில் வெளியானது என்ற அறிக்கையுடன் வெளியானது
- 1945-ல் வெளியான பி.என் .ராவின் சாலிவாகனன் திரைப்படத்தில் ரஞ்சன், டி.ஆர்.ராஜகுமாரியின் காதல் காட்சி வண்ணத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது.

- ஏ.வி.எம் .தயாரிப்பு நிறுவனம் தயாரித்த நாம் இருவர்) 1947), வேதாள உலகம் (1948) ஆகியவை கைவண்ணக் காட்சிகளைக் கொண்டது .முருகேசன் என்ற கலைஞர் ஒவ்வொரு சட்டகத்தையும் அதன் நேர்மறை அச்சிலேயே கையால் வரைந்தார்.

கேவா கலர்

- 1948-ல் நிறுவப்பட்ட கேவா கலர்(Gevacolor) என்பது ஒரு கலர் மோஷன் பிக்சர் செயல்முறை .பெல்ஜியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, அக்ஃபாகலர் இன் துணை நிறுவனம் .1950-களில் இந்த செயல்முறையும் நிறுவனமும் செழித்தது . நிறுவனங்கள் 1964-ல் ஒன்றிணைந்து அக்ஃபா-கேவர்ட்- ஐ உருவாக்கியது .மேலும் 1980-கள் வரை திரைப்படப் பங்குகளை தயாரித்தது .கேவாகலர் மலிவான வண்ணத் திரைப்படங்களில் ஒன்று .இது தமிழ் சினிமாவை வண்ணப் படங்களைத் தயாரிக்க ஊக்குவித்தது .இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட கேவா கலர் படங்கள் பெரும்பாலும் மும்பையில் உள்ள திரைப்பட மையத்தில் செயலாக்கப்பட்டன.
- 1952-ல் எல்.வி .பிரசாத் இயக்கி, பி.நாகி ரெட்டி, ஆலூரி சக்ரபாணி ஆகியோரால் விஜயா வாஹினி ஸ்டுடியோஸ் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட 'கல்யாணம் பண்ணிப்பார்' திரைப்படத்தின் மூலம் தமிழ் சினிமாவில் கேவாகலர் அறிமுகமானது.
- 'அலிபாபாவும் 40 திருடர்களும்' (1956) முழுக்க முழுக்க கேவாகலரில் படமாக்கப்பட்டு வெளியான முதல் தமிழ்த் திரைப்படம்.
- 'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்'(1955), 'மர்ம வீரன்', 'கண்ணின் மணிகள்', 'தங்கமலை ரகசியம்', 'அம்பிகாபதி', 'அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும்' ஆகியவை கேவாகலரில் வெளிவந்த பிற திரைப்படங்கள்
- 1940-கள் தொடங்கி, 1960-களின் முற்பாதி வரை கேவாகலர் திரைப்படத்தில் இருந்தது.

டெக்னிகலர்

டெக்னிகலர் என்பது கலர் மோஷன் பிக்சர் செயல்முறைகளின் தொடர். இது 1916 தொடங்கி பல தசாப்தங்களாக மேம்படுத்தப்பட்ட பதிப்புகள். டெக்னிகலர் தமிழ் சினிமாவில் பரவலாக பயன்படுத்தப்படாததற்கான காரணம் இது உலகின் மிக விலையுயர்ந்த வண்ண செயல்முறை என்பதால். டெக்னிகலருடன் வெளியான மூன்று தமிழ்ப்படங்கள் 'அதிசயப்பெண்'(1959), 'வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்', 'கொஞ்சம் சலங்கை'.

ஈஸ்ட்மேன் கலர்

- உலகத் திரைப்பட வரலாற்றில் கலர் சினிமாவில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது ஈஸ்ட்மேன் கலர் தொழில்நுட்பம் .இந்தத் தொழில்நுட்பத்தை கண்டுபிடித்தவர் கோடக் பிலிம் நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்த ஜார்ஜ் ஈஸ்ட்மேன் .ஈஸ்ட்மேன் கலர் என்பது ஈஸ்ட்மேன் கோடக் நிறுவனத்தின் கலர் மோஷன் பிக்சர் தயாரிப்புடன்

தொடர்புடைய செயலாக்க தொழில்நுட்பங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் வர்த்தகப் பெயர்.

- ஈஸ்ட்மேன்கலர் டீலக்ஸ் கலர்) 20த் சென்கரி ஃபாக்ஸ்(, வார்னர்கலர், மெட்ரோகலர், பாதேகலர் மற்றும் கொலம்பியாகலர் என பல்வேறு பெயர்களால் அறியப்பட்டது.
- 1959-ல் ராஜா மலையசிம்மன் திரைப்படத்தின் மூலம் ஈஸ்ட்மேன்கலர் தமிழ் சினிமாவில் அறிமுகமானது .இப்படம் ஒரே நேரத்தில் தெலுங்கில் அதே தலைப்புகளுடன் படமாக்கப்பட்டது, "ஓரளவு வண்ணத்தில்" இருந்தது.
- தமிழ் சினிமாவின் முதல் முழு நீள ஈஸ்ட்மேன் கலர் படத்தை இயக்குனர் ஸ்ரீதர் "காதலிக்க நேரமில்லை" திரைப்படத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தினார்.

ஓ.ஆர்.டபிள்யு.ஓ.

- ஓ.ஆர்.டபிள்யு.ஓ) ORWO: ORiginal WOlfeN) என்பது புகைப்பட தயாரிப்புகள் மற்றும் காந்த பதிவு நாடா ஆகியவற்றின் பிராண்ட்.
- ORWO கலர் தமிழ் சினிமாவில் அனைத்து படங்களும் வண்ணத்தில் அமைய காரணமாக இருந்தது .எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் ORWO கலர் மலிவான முறைகளில் ஒன்றாக ஆனது.
- 1977-ல் கே .பாலச்சந்தர் இயக்கிய பட்டின பிரவேசம், ORWO நிறத்தில் எடுக்கப்பட்ட தமிழ் சினிமாவின் முதல் திரைப்படம்.
- 1978-க்குப் பிறகு கலர் படங்கள் பெரும்பாலும் ORWO கலரில் படமாக்கப்பட்டன . இது ஈஸ்ட்மேன்கலரைப் போன்ற வண்ணத் தரத்தைக் கொடுத்தது .80-களில் தமிழ் படங்கள் அனைத்தும் ORWO கலரைப் பயன்படுத்தி எடுக்கப்பட்டது .(முள்ளும் மலரும்) 1979), சம்சாரம் அது மின்சாரம்) 1986) போன்ற படங்கள் ORWO நிறத்தில் படமாக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன.

கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களின் முடிவு

1975-க்குப் பிறகு கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. 'அவர்கள்'(1977) கறுப்பு வெள்ளை தமிழ் படங்களில் வெற்றி பெற்ற படம். 1980-களில் கறுப்பு வெள்ளை படங்களை தயாரிப்பது அரிதானது. 'சந்தியா ராகம்' (1989) தமிழ் சினிமாவின் கடைசி முழு நீள கறுப்பு வெள்ளை தமிழ் திரைப்படம். கறுப்பு வெள்ளையில் இருந்தாலும், இந்தத் திரைப்படம் 37-ஆவது தேசிய திரைப்பட விருதுகளில் குடும்ப நலன் பற்றிய சிறந்த திரைப்படத்திற்கான விருதை வென்றது (1990). 'இருவர்' (1997) திரைப்படம் கறுப்பு வெள்ளையில் சில காட்சிகளைக் கொண்டிருந்தது. முகம்' திரைப்படம்(1999) சில கறுப்பு மற்றும் வெள்ளை காட்சிகளைக் கொண்டிருந்தது.

1950-1960கள்

- சிவாஜி, எம்ஜிஆர் போன்ற நிறைய நடிகர்கள் நாடகத்திலிருந்து சினிமா வரத்துவங்கிய காலகட்டம்.

- புராணக் கதைகளின் காலம் முடிந்து புதிய கதைகள் உருவாகிய காலம்.

1960-1970 கள்

- வசனம், நடிப்பு போன்றவைக்கு முக்கியத்துவம் இருந்த காலகட்டத்திலிருந்து இசை, நடனம், சண்டைக் காட்சிகள் என பல புதிய உத்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.
- பல புதிய திரைப்புனைவுக் கதைகள் உருவாகத் தொடங்கியது.

1970-1980கள்

- தென்னிந்திய மொழிகளில் சினிமாவில் நவீனமயமாதல் காலகட்டம் இது .புதிய கதைக்கருக்கள், புதிய வகை நடிப்பு, புதியவகை திரைமொழி ஆகியவை உருவாகி வந்தன .அவற்றை பொதுவாக தென்னிந்திய புதிய அலை என்று சொல்லலாம் . அதை மலையாளத்தில் சமாந்தர சினிமா)இணையான கலைப்படம் (என்றனர் . இடைநிலைப் படம் என்று தமிழில் சொல்லலாம் .சினிமா ஒரு பொழுதுபோக்கு அம்சமாக மாறியது.
- வெறும் கதை சொல்லும் கருவியாக இருந்த சினிமா, இயல், இசை ஆகிய கலைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாக ஆன காலகட்டம் .ஒரு இசை தகடு வெளியானதும் அந்த இசையைக் கேட்டு திரையரங்குகளுக்கு வந்த ரசிகர்கள் இக்காலகட்டத்தில் அதிகமாக உருவாகினர்.
- தென்னிந்தியாவின் இந்த புதிய அலை என்பது ஏற்கனவே கலைப்படத்தளத்தில் உருவான திரைமொழி, பேசுபொருள் ஆகியவற்றை வணிகப்படச் சூழலில் பொதுவாகக் கொண்டு வருவதாகவே இருந்தது .மலையாளத்தில் அரூர் கோபாலகிருஷ்ணன்) சுயம்வரம்(, அரவிந்தன்) காஞ்சனசீதா (ஆகியோர் கலைப்பட இயக்கத்தை தொடங்கினர் .தமிழில் பாபு நந்தங்கோடு) தாகம் (ஜெயகாந்தன்)உன்னைப்போல் ஒருவன் (ஆகியோர் கலைப்பட இயக்கமொன்றுக்கு அடித்தளமிட்டனர்.
- கன்னடத்தில் பி.வி.காரந்த்) வம்ச விருசெஷ(,சோமன துடி (ஜி.வி.ஐயர்)ஹம்ஸகீதே (போன்றவர்கள் கலைப்பட இயக்கத்தை தொடங்கியிருந்தனர் . தெலுங்கில் பி.எஸ்.நாராயணா) நிமஜ்ஜனம் (கலைப்பட இயக்கத்தை தொடங்கினார்.
- தமிழிலும் தெலுங்கிலும் கலைப்பட இயக்கம் முளையிலேயே கருகியது . தமிழ்ச்சூழலில் அதற்கு அரசு ஆதரவு இருக்கவில்லை .ஊடகங்கள் எதிராகவே இருந்தன .கேலி கிண்டல் மட்டுமே எஞ்சின .தாகம் எங்குமே வெளியாகவில்லை . அதன் ஒரே ஒரு பிரதி மட்டும் ஆவணக்காப்பகத்தில் எஞ்சுகிறது.
- இச்சூழலில் இளையராஜா தமிழுக்கு வந்தார் .அவர் ஏற்கனவே கன்னட, மலையாள தீவிரக் கலைப்படங்களுடன் அறிமுகம் உடையவர் .தமிழில் நவீன இந்திய சினிமாவை நன்கறிந்து, அதன் நடுவில் இருந்து வணிகப்படத்திற்குள் வந்த முதல் ஆளுமை அவரே.

- கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு மொழிகளில் நவீன திரைப்பட அலை வணிக சினிமாச் சூழலுக்குள் உருவாக இளையராஜா மிகப்பெரிய அடிப்படையாக இருந்தார் .தமிழில் முழுக்க முழுக்க அவரிடமிருந்தே அந்த இணைசினிமா உருவானது.
- பாரதிராஜா, மகேந்திரன் முதல் இரண்டு தலைமுறை புதிய இயக்குநர்கள் இளையராஜாவால்தான் சினிமாவுக்குள் நுழைந்தனர் .புதியவகை சினிமாக்கள் சிலவற்றை உருவாக்கினர்.
- அதைவிட குறிப்பிடத்தக்கது புதிய திரைமொழிக்கு அவருடைய இசையின் பங்களிப்பு .பாரதிராஜா கொண்டுவந்த திரைமொழி வேறுபட்டது .அதற்கு முன் ஸ்ரீதர் முதலியோர் கோணங்களில் சோதனை செய்திருந்தாலும் 'கட்டிங்' எனப்படும் காட்சி முடிவு - அடுத்தகாட்சி தொடக்கம் ஆகியவற்றிலும், சட்டென்று ஊடுருவும் காட்சித்துளிகளிலும் எந்தச் சோதனையும் செய்யவில்லை .ஏனென்றால் அவை புரியாமல் போய்விடும் என்னும் ஐயம் இருந்தது.
- அன்றைய 'ஷாட்கள்' எல்லாம் ஒருவகை மாறாத 'டெம்ப்ளேட்' கொண்டவை .அது சினிமாவின் இலக்கணம் எனப்பட்டது .அன்றைய ஃபிலிம் குறைவான ஒளிவாங்கு சக்தி கொண்டது .ஆகவே அதிக ஒளியில் படம் எடுக்கவேண்டும் .அந்த ஏற்பாடுகள் சிக்கலானவை .ஆகவே ஒளிப்பதிவாளர் மேல் இயக்குநருக்கு கட்டுப்பாடு இருக்கவில்லை .அச்சுமுலில் அடுத்தகட்ட அதிநுண்ணுணர்வு ஃபிலிம் வந்தது . சினிமா நேரடியாக ஊர்களில் எடுக்கப்பட்டது .புதிய திரைமொழி உருவாகியது . அந்தப்படங்களில் இளையராஜாவின் இசையே காட்சியோட்டத்தை புரியவைப்பதாக அமைந்தது .காட்சிமுடிவு காட்சி தொடக்கம் ஆகியவற்றை இசை வழியாக உணர்த்தினார் .பின்னணி இசை என்பதை புரிந்துகொண்டு இசையமைத்த முதல் இசையமைப்பாளர் .அதனுடாக தமிழ் சினிமா அடுத்த கட்டத்திற்கு வர வழிவகுத்தார்.

1980-1990 ஆண்டுகள்

- சினிமா ரசிகர்கள் கூட்டம் பொழுது போக்கிற்காக அலைமோத தொடங்கியதும், வெறும் பொழுதுபோக்கு மட்டுமில்லாமல் குடும்பம், காதல், நட்பு என மனிதர்களின் உணர்வுகள் மற்றும் உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட கதைகள் வரத் தொடங்கின.
- இந்த காலகட்டத்தில் காதல் படங்கள் அதிகம் வந்தன.

1990-2000 ஆண்டுகள்

- டிஜிட்டல் காலகட்டம் தொடங்கிய காலம்.
- அதுவரை ஃபிலிம் கேமராவில் ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்டு வந்த சினிமா, டிஜிட்டல் கேமராவாக மாறியது.
- இசையிலும் இசை வாத்தியங்களை தாண்டி கம்ப்யூட்டர் மியூசிக்கும் அதிகம் பயன்பாட்டிற்கு வந்தது .ஏ.ஆர் .ரஹ்மான் இந்த யுகத்தின் முக்கியமான இசை இயக்குனராக இருந்தார்.

2000-2010 ஆண்டுகள்

- சந்தையின் மன ஓட்டத்திற்கு ஏற்ப படம் செய்யும் காலகட்டம் என்று வரையறுக்கலாம் .கதைப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது போல் எல்லோரும் குறிப்பிட்ட ஜானர்'க்குள் படங்கள் எடுக்க ஆரம்பித்தனர்.
- ஒரு நகைச்சுவைப்படம் விரும்பிப் பார்க்கப்பட்டால் மக்கள் வெறுக்கும் வரை அதே ஜானர் கொண்ட நகைச்சுவைப் படங்கள் பிரதானமாக சந்தையை ஆக்கிரமிப்பது.

2010-2020 ஆண்டுகள்

- ஒரு ஜானர்'க்குளும் மாட்டிக் கொள்ளாமல் எந்த ஒரு ட்ரெண்டையும் பின்பற்றாமல் கலவையாக பல படங்கள் வந்தன.
- புதிய இயக்குனர்கள், புதிய உத்திகள், புதிய கதைக்களம் என புதிய விஷயங்களை முயற்சி செய்து பார்த்தனர்.
- குறும்படங்கள் தயாரிப்பது அதன் மூலம் இணையத்தில் பிரபலமாகி எந்த சினிமா பின்புலமும் இல்லாமல் நடிகர்களும், இயக்குனர்களும் உருவாகி வந்தனர்.
- திறமையும் கலையும் கைகூடினால் குறைந்த செலவில் படம் செய்யலாம் என எளிய பின்புலம் கொண்டவர்களுக்கு நம்பிக்கை தந்த காலம்
- CG எனப்படும் கம்ப்யூட்டர் கிராபிக்ஸ் பயன்படுத்தப்பட்ட காலம்

2020-க்குப்பின்

- 'ஓடிடி யுகம்' எனலாம்.
- திரைப்படம் பார்க்க திரையரங்குகள் தான் செல்ல வேண்டும் என்பதில்லை என்ற நிலையை ஓடிடி தளங்கள் நிரூபித்தன .கொரானா நோய்ச்ச காலத்தின் போது வீட்டங்கு நாட்களில் ஓடிடி தளத்தை பயன்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது . இருப்பினும் திரையரங்குகளில் சென்று பார்ப்போரும் இருக்கின்றனர்.
- இன்ஸ்டாகிராம், யூடியூப், ஓடிடி தளங்கள் மூலம் பிற கலைகளை விட சினிமாவே பிரதானமான பொழுதுபோக்கு அம்சமாக மாறியிருக்கும் காலகட்டம் ."சினிமா அனைத்து கலைகளையும் உள்ளடக்கிய பூதம்" எனுமளவு அனைத்துக் கலைகளும், கலைஞர்களும் அதை ஊடகமாக பயன்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கும் காலம்.
- உலக சினிமாக்களை எளிதில் பார்க்கக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ரசிகர்களின் தரத்தை மேம்படுத்தியது.
- புதிய தொழில் நுட்பங்கள், புதிய கதைக்களங்கள், புதிய முயற்சிகள் என கலையை மட்டுமே நம்பி படம் எடுக்கலாம் என புதியவர்களுக்கு, கலைஞர்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கும் காலகட்டம்.

தமிழ்சினிமாவின் முக்கிய காலக்கோடு (timeline)

- 1934 - முதல் தமிழ் வண்ணத் திரைப்படம் - சீதா கல்யாணம்
- 1940 - கை வண்ணத் தொடர் கொண்ட முதல் தமிழ்த் திரைப்படம் - பக்த சேதா

- 1944 - முதல் முழு நீள கைவண்ண தமிழ் படம் - ஹரிதாஸ்
- 1948 - கை வண்ண வரிசையுடன் கடைசி படம் - வேதாள உலகம்
- 1952 - கேவாகலர் வரிசையுடன் முதல் படம் - கல்யாணம் பண்ணிப்பார்
- 1956 - முதல் முழு நீள கேவாகலர் தமிழ்த் திரைப்படம் - அலிபாபாவும் 40 திருடர்களும்
- 1959 - டெக்னிகலரில் படமாக்கப்பட்ட காட்சிகளைக் கொண்ட முதல் தமிழ்த் திரைப்படம் - அதிசய பெண்
- 1959 - டெக்னிகலரில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட முதல் முழு நீள தமிழ்த் திரைப்படம் - வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்
- 1959 - ஈஸ்ட்மேன்கலர் காட்சிகளைக் கொண்ட ஆரம்பகால தமிழ்த் திரைப்படங்கள் - ராஜா மலையசிம்மன் மற்றும் தெய்வபலம்
- 1962 - முழுவதுமாக டெக்னிகலரில் மட்டுமே படமாக்கப்பட்ட ஒரே தென்னிந்தியத் திரைப்படம் வெளியிட்டது - கொஞ்சம் சலங்கை
- 1963 - முழுக்க முழுக்க கேவாகலரில் எடுக்கப்பட்ட கடைசி தமிழ் படம் - லவ குசா
- 1964 - முழுக்க முழுக்க ஈஸ்ட்மேன்கலரில் எடுக்கப்பட்ட முதல் தமிழ்த் திரைப்படம் - காதலிக்க நேரமில்லை
- 1973 - சினிமாஸ்கோப்பில் முதல் தென்னிந்திய வண்ணத் திரைப்படம் - ராஜராஜ சோழன்
- 1974 - "ஓரளவு வண்ணத்தில்" எடுக்கப்பட்ட கடைசி தமிழ் திரைப்படம் - சுவாதி நட்சத்திரம் (1974), அந்தரங்கம் (1975), மழை மேகம் (1976)
- 1978 - ORWO நிறத்தில் எடுக்கப்பட்ட முதல் தமிழ் திரைப்படம் - பட்டின பிரவேசம்
- 1989 - கறுப்பு வெள்ளையில் கடைசியாக வெளிவந்த தமிழ் படம் - சந்தியா ராகம்

நாட்டுப்புறக் கலைகள்

மனிதனின் அழகியல் வெளிப்பாடு கலையாகும். கலை என்பது பார்ப்போர் கேட்போர் மனத்தில் அழகியல் உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் அந்தந்தப் பண்பாட்டுச் சூழலோடு வெளிப்படுத்தப்படுவது என்று தற்காலத் தமிழகராதி விளக்கமளிக்கிறது. இந்த அழகியல் உணர்வு வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து பெறப்பட்டுக் கலைத் தன்மையோடு நிகழ்த்திக் காட்டப் படுகிறது. உடல் உறுப்புகளை இயக்குவதில் நளினமும் ஒரு லய உணர்வும் (இசைவும்) மிளிர்வதைக் கண்ட மனிதன், அந்த நளினமான அங்க அசைவுகளை ஒருங்கிணைத்துக் கலை வடிவமாக்கி மகிழ்ந்தான்; மகிழ்வித்தான். தொன்மையான இக்கலை மரபின் வளர்ச்சியும் தொடர்ச்சியுமாகவே நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் விளங்கி வருகின்றன.

கூத்து, ஆட்டம், நடனம், ஆடல், விளையாட்டு, வேடிக்கை போன்ற சொற்கள் கலைகளைச் சுட்டும் வகையில் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. கூத்து என்ற சொல்லே

கலைகளைக் குறிக்கப் பயன்பட்ட மிகப் பழமையான சொல்லாகும். இன்னும் கூடக் கூத்து என்ற பெயரிலேயே பல கலைகள் வழங்கப் படுகின்றன. சங்க காலத்தில் நிகழ்ந்த கூத்துகளை வேத்தியல் கூத்து (அரசவையில் ஆடப்படுவது), பொதுவியல் கூத்து (பொது இடங்களில் ஆடப்படுவது) என்றும்; கூத்தில் ஈடுபட்டோரைக் கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். இன்றும் கூடக் கலைகளில் பங்கு பெறுவோரைக் கூத்தாடி என்று அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. சிலப்பதிகாரத்திலும் பல்வேறு வகையான ஆடல்களையும் கூத்துகளையும் இளங்கோவடிகள் சொல்லிச் செல்கின்றார். இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் பொதுவியல் கூத்தே நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகளாக வளர்ச்சி பெற்று இன்று ஆடப்பட்டு வருகின்றன எனலாம்.

வகைகள்

பொதுவாக நாட்டுப்புறக் கலைகளை,

1) நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் (Folk Performing Arts)

2) நாட்டுப்புறக் கைவினைக் கலைகள் (Folk Material Arts)

என்று பகுத்து விளக்குவது உண்டு. இப்பாடத்தில் முதல் வகையான நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் மட்டுமே விளக்கிக் கூறப்படுகின்றன.

நாட்டுப்புற மண்ணில் முகிழ்த்து, மண்ணின் மணத்தோடு நாட்டுப்புற மக்களால், கலைஞர்களால் மரபு வழியாக நிகழ்த்திக் காட்டப்படும் கலைகளே நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் எனப்படும். இந்தியா கிராமங்களில் வாழ்கிறது என்று அண்ணல் காந்தியடிகள் கூறியதைப்போல, நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகளும் கிராமப் புறங்களில்தான் நிகழ்த்தப்படும் பாதுகாக்கப்படும் வாழ்ந்து வருகின்றன.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. கலாச்சாரம் என்றால் என்ன?
2. ஒரு சமூகத்தில் மதத்தின் பங்கு கூறுக?
3. பாரம்பரிய பண்டிகைகளின் முக்கியத்துவத்தை காண்க?
4. தமிழ் நாட்டின் பிரபலமான உணவு வகைகள் கூறுக?
5. குடும்பம் சமூகத்தின் அடிப்படை காரணங்கள் யாவை?
6. நாட்டுப்புறக் கலைகளில் இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் கூறுங்கள்.
7. தமிழ் நாடக கலையின் சிறப்பம்சங்கள் விவரிக்க?
8. பொழுதுபோக்கு வழிகளில் விளையாட்டு எவ்வாறு வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது?
9. நிகழ்த்து கலைகள் என்றால் என்ன? ஒரு உதாரணம் கூறுங்கள்.
10. சினிமாவின் மூலம் கலாச்சார பரிமாற்றம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது?

கூடுதல் வாசிப்பு தமிழ் நூல்கள்

1. கே. பாலசுப்பிரமணியன், இந்திய வரலாறு – சமகால இந்தியா, தமிழ் இணையப் பதிப்பகம், 2018.
2. டாக்டர் எஸ். சிவசுப்பிரமணியன், இந்திய அரசியல் வரலாறு, அருண் பதிப்பகம், 2020.
3. எம். வீரசாமி, இந்தியாவின் சமகால வரலாறு, ராசா பதிப்பகம், 2017.
4. எம். விஜயகுமார், இந்திய சமூக மாற்றங்கள், தமிழ்நாடு நூல் நிறுவனம், 2019.
5. எஸ். பாலசுந்தரம், இந்திய அரசியல் வளர்ச்சி, சங்கர் பதிப்பகம், 2016.
6. டாக்டர் எல். ராஜா, இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி, கல்வி பதிப்பகம், 2018.
7. ஆர். சண்முகம், இந்திய அரசியல் அமைப்புகள், நவநீத பதிப்பகம், 2017.
8. எஸ். துரைசாமி, இந்தியாவின் சமூகப் பிரச்சினைகள், தமிழ் அகாதமி, 2019.
9. எம். நாகராஜன், இந்திய வரலாறு: சுதந்திர காலம், செம்மறி பதிப்பகம், 2015
10. டாக்டர் பி. கே. ராமசாமி, சமகால இந்திய அரசியல் ஆய்வு, தமிழ்நாடு கல்வி இயக்கம், 2021.